د الله امر

ເມື່ອງດ້ວຍທາງອົງການ J.S.R.C ພ້ອມດ້ວຍພັນກງານຜູ້ອຳນວຍເຫັນວ່າ ໜັງສືເຈົ້າຟ້າຫົວມີຄວາມໝາຍສຳຄັນຕໍ່ອະນຸຊົນລຸ້ນຫລັງຫລາຍ ຊຶ່ງມັນເປັນບົດຮຽນອັນໜ້າຈົດຈຳທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຊົວດຂອງເພົ້ານ້ຳລາວຍຸກຫລັງສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ່ສອງເປັນຕົ້ນມາຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ.

ການທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ມາແປເປັນລາວເຊັ່ນນີ້ ເມື່ອຈາກຜູ້ອ່ານບໍ່ຊາວລາວສ່ວນຫລາຍແມ່ນອ່ານພາສາໄທບໍ່ໄດ້ ຈຳເປັນແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ທາງອົງການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານງົບປະມານໃນການພິມຈຳນວນ 500 ເຫລັ້ມ ເມື່ອທາງອົງການເຫັນພ້ອມແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ລົງມືແປແລະພິມເປັນຮູບເຫລັ້ມໃໝ່ ເຫລັ້ມເປັນພາສາລາວມີນມີຮູບຮ່າງໃຫຍ່ກ້ວາງເຫລັ້ມເກົ່າ 1 ເທົ່າຕົວ, ສ່ວນເນື້ອໃນນັ້ນແມ່ນເອົາແບບເດີມ ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ແຕ້ມ ແລະດັບແປງພາບບາງພາບເພີ່ມເຕີມເພື່ອໃຫ້ເໝາະກັບເຣື່ອງຂອງມັນອີກຫລາຍພາບດ້ວຍ.

ໜັງສືເຫລັ້ມນີ້ເປັນຕົ້ນແມ່ນພິມເພື່ອຜູ້ອ່ານ ໂດຍສະເພາະຈຶ່ງໄດ້ພິມເປັນຈຳນວນຈຳກັດເທົ່ານັ້ນ ຖ້າມີຫາກມີຂ້າງບົ່ນນ້ອຍ.

ເຈົ້າຟ້າ ກ.

---=---

" ມ້ົ ງ " ຈາກປະເທດລາວເປັນ " ຜູ້ອົພຍົບລ້ົ ພຍ " ທ ີ່ແທ ້ຈ ິງພວກເຮ ົ ານ ັ ບຖ ືວ ່ າ ທ ່ ານ ກ ້ ວ - ບ ັ ນ ດ ິ ດ ຊ າ ວ ອ ົ ມ ໂ ດ ຈ ິ ມ ອ ົ ພ ຍ ົ ບ ທ ົ ວ ຫ ນ ົ ກ ໃ ນ ສ າ ຍ ຕ າ ຂ ອ ງ ອ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ທ ີ ່ ເ ຫ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ເ ຊ ັ ນ ມ ້ ົ ກ ເ ພ າ ະ ວ ່ າ ອ ້ າ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ເ ຄ ີ ຍ ໃ ກ ້ ຊ ິ ດ ກ ັ ບ ພ ວ ກ ມ ້ ົ ງ ມ າ ນ າ ນ ພ ໍ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ , ນ າ ນ ພ ໍ ທ ີ ່ ຈ ະ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ວ ັ ທ ະ ນ ะ ທ ັ ມ ແ ລ ะ ປ ะ ວ ັ ດ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ .

ວ ັ ທ ະ ນ ะ ທ ັ ມ ທ ີ ່ ເ ກ ົ ່ າ ແ ກ ່ ເ ມ ື ່ ອ ທ ຽ ບ ກ ັ ບ ສ ມ ັ ຍ ປ ັ ດ ຈ ຸ ບ ັ ນ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ ທ ີ ່ ລ ້ ົ ມ ຫ ລ ັ ງ ຊ ້ ົ ງ ຈ ะ " ບ ້ ານ ນ ອ ກ " ໃ ນ ສ າ ຍ ຕ າ ຂ ອ ງ ຄ ົ ນ ທ ົ ່ ວ ໆ ໄ ປ ແ ລ ะ ດ ູ ຄ ້ າ ຍ ຈ ะ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ ລ ้ າ ຫ ລ ັ ງ ແ ຕ ่ ກ ็ ອ ອ ກ ຈ ะ ລ ้ າ ຫ ລ ັ ງ ຢ ่ າ ງ ໄ ຮ ้ ດ ຽ ງ ສ າ . . .

ສ ่ ວ ນ ປ ะ ວ ັ ດ ຊ າ ດ ນ ັ ້ ນ ກ ็ ບ ໍ ່ ມ ີ ເ ຮ ື ່ ອ ງ ຮ າ ວ ຫ ຍ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ໄ ປ ກ ່ ວ າ ກ ານ ຮ ົ ບ ພ ຸ ່ ງ ເ ພ ື ່ ອ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ ລ ້ ົ ງ ແ ລ ້ ອ ລ ້ ົ ງ ເ ລ ີ ກ ຊ ຶ ່ ງ ກ ็ ຫ ມ າ ຍ ເ ຖ ິ ງ , ກ ານ ອ ົ ພ ຍ ົ ບ ໂ ຍ ກ ຍ ້ າ ຍ ທ ີ ່ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ມ າ ດ ้ ວ ຍ ທ ຸ ກ ລ ้ ົ ງ ພ ວ ກ ມ ้ ົ ງ ຍ ັ ງ ບ ໍ ่ ເ ຄ ີ ຍ ມ ີ ປ ะ ເ ທ ດ ເ ປ ັ ນ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ແ ຕ ่ ເ ຖ ິ ງ ແ ມ ้ ວ ่ າ ເ ປ ັ ນ ພ ຽ ງ ຜ ູ ้ ອ າ ສ ັ ຍ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ັ ບ ຮ ັ ກ ຖ ິ ນ ຖ ານ ຫ ນ ີ ອ ົ ພ ຍ ົ ບ ຫ ລ າ ຍ ກ ່ ວ າ ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ຖ ື ວ ່ າ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຂ ອ ງ ປ ะ ເ ທ ດ ສ ັ ນ ອ ົ ກ .

ອ ໍ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ ລ ะ ຫ ວ ่ າ ງ ມ ้ ົ ງ ອ ົ ພ ຍ ົ ບ ກ ับ ຜ ู ้ ອ ົ ພ ຍ ົ ບ ອ ื ่ ນ ໆ ມ ີ ຫ ລ າ ຍ ເ ຫ ล ื ่ อ ເ ກ ิ ນ ຊ ึ ่ ง ເ ຫ ັ ນ ໄ ດ ้ ຢ ่ າ ງ , ຊ ุ ດ ເ ຈ ม ຫ ลั ง ຈ າ ກ ທ ี ม ก ານ ຈ ัด ต ั ้ ง ส ู ม ร ับ ผ ู ้ อ ์ พ ย ์ บ ร ะ อ ื ่ น ใ น ป ร ะ เ ท ศ ไ ท ย เ ม ื ่ อ ป ี พ . ส . 2 5 1 8 , ผ ู ้ อ ์ พ ย ์ บ อ ื ่ น ๆ จ ะ พ ย า ย า ม ร ัด ท ุ ก ท ่ า ง ท ี ่ จ ะ ใ ห ้ ไ ด ้ เ ด ิ น ท า ง ไ ป ต ั ้ ง ร ก ร า ก ใ น ป ร ะ เ ท ศ ท ี ่ ส า ม โ ด ย บ ่ ม ี ค ว า ม ร ู ้ ส ึ ก อ า ล ัย อ า ว อ ม ข ้ า ม ก ็ ด เ ม ื ่ อ ง ม อ ม ข อ ง ต ั ว เ อ ง แ ม ้ แ ต ่ น ้ อ ย ๆ ซ ึ ่ ง พ ว ก ม ้ ง ม ก ็ บ ต ั ว ก ็ ม ี อ า ม .

ເ ม ื ่ อ ม ี ເ ร ื ่ อ ง ท ี ่ อ ท ี ่ ล ม ไ ห ใ น แ ถ ว ง ล ั ก ๆ ง แ ห ่ ว ม ้ ง ซ ึ ่ ง ต ั ว ย ู ่ ต ิ ด ก ับ ช า ย แ ด น ป ะ ເ ท ศ ล า ว . ພ າ ກ ັ ນ ທ ี ่ อ บ ่ อ ย ก ເ พ ะ ก ั ม ต ำ ร ว ด ถ อ ย ก ถ ำ ส ั ง ว ล ื อ ม ย ึ ด ย ้ า ธ า ช ุ ก า ม ต ำ ร ว ด ม า ย ม ้ ง , แ ต ่ ว ่ า ເ จ ้ า ต ั ว ไ ด ้ โ ย ก ย ้ า ย ถ อ ย ห ล ั ง อ อ ก ไ ป อ ย ู ่ ใ น ป ะ ເ ท ศ อ ะ ม ร ิ ก า โ ด ย ป ล อ ม ເ ป ั น ผ ู ้ อ ์ พ ย ์ บ ล า ว 2 ป ี ก ่ อ น ห น ้ า น ี ้ น แ ล ้ ว , ม ้ ง ใ น ส ู น ร ับ ผ ู ้ อ ์ พ ย ์ บ ท ี ่ เ ม ื อ ง ป า ก ช ม แ ข ว ง เ ล ย บ ่ อ ย ค ร ั ้ ง ท ี ่ ม ี ญ า ต ิ พ ี ่ น ้ อ ง ไ ป เ ย ี ่ ย ม ท ี ่ ส ห ร ั ฐ อ ะ ม ร ิ ก า ก ็ จ ะ ฝ า ก ข อ ง ฝ า ก ม า ร ับ เ พ ื ่ อ ไ ป ม อ บ ใ ห ้ ญ า ต ิ พ ี ่ น ้ อ ง ท ี ่ ส ห ร ั ฐ อ ะ ม ร ิ ก า ด ้ ว ย ท ุ ก ค ร ั ้ ง ไ ป ท ี ่ ส ห ร ั ฐ อ ะ ม ร ิ ก า ก ็ จ ะ ม ี ม ุ ด ห ม า ย ป า ย ท า ง ใ น ท ะ ล ึ บ อ ะ ม ร ิ ก า ด ้ ว ย .

ใ น ข ณ ะ ท ี ่ พ ว ก ผ ู ้ อ ์ พ ย ์ บ อ ื ่ น ๆ ร ว ม ท ั ้ ง อ ้ า พ ะ ເ จ ้ า ก ็ ม ี ค ว า ม ส ะ ด ว ก ส บ า ย ใ น ส ู น ร ับ ผ ู ้ อ ์ พ ย ์ บ , โ ด ย ย ึ ก ເ อ ้ า " ส ิ ก ข ิ ม ะ น ุ ด ิ ธ ร ร ม " แ ล ะ " ม ะ น ุ ด ส ะ ย ะ ท ั ม " อ ั น ม า ฝ ึ ม ฆ ู ท ่ า ม ก ล า ง ค ว า ม ม ื ด ม ิ ด ข อ ง ก า ล ะ ก ิ ร ิ ย า ท ี ่ ม ้ ง ใ ช ้ ก ั บ ร ุ ย า ย ธ ร ร ม ฝ ั ง แ ม ่ น ้ ำ โ ข ง อ ย ่ า ง โ ด ด เ ด ี ่ ย ว ເ พ ื ่ อ ฝ ั ง ส ิ บ ล ู ก น ้ อ ย อ า ย ุ 3 ข ว บ ช ี ว ิ ต ม ้ ง ก ็ ต า ย อ ะ ท ิ พ า ก ั น ห น ี ข ้ า ม แ ม ่ น ้ ำ ม า ส ู ่ ป ะ ເ ท ศ ไ ท ย โ ด ย บ ่ ป ิ ป า ก ว ่ า ม ี ช ี ว ิ ต ร อ ด ห ร ื อ ไ ม ่ ต า ม ท า แ ม ้ แ ต ่ จ อ บ ห ล ิ ส ุ ม .

ອ ้ า พ ะ ເ จ ้ า ເ ล ็ ม อ อ ม อ ว า ย ส ิ ร ส ว ั ส ด ิ ์ ใ ห ้ ม ้ ง ม ี ค ว า ม ส ุ ข ก า ย ส ุ ข ใ จ ต ล อ ด ไ ป ใ น ช ี ว ิ ต ข อ ง ม ้ ง ท ี ่ ย ั ง ม ี ช ี ว ิ ต อ ย ู ่ ใ น ป ร ะ ເ ท ศ ล า ว ท ี ่ ย ั ง ม ี ค ว า ม ท ุ ก ข ์ ย า ก ล ำ บ า ก อ ย ู ่ ใ น ป ั จ จ ุ บ ั น น ี ้ ด ้ ว ย ค ว า ม ส ั ต ย ์ ซ ื ่ อ ต ร ง ต ่ อ ค ว า ม ร ู ้ ส ึ ก น ึ ก ค ิ ด ข อ ง ต ั ว เ อ ง ว ่ า ม ้ ง ก ็ ค ื อ ม ้ ง ล า ว ค น ห น ึ ่ ง ท ี ่ ม ี ค ว า ม ร ั ก ช า ต ิ บ ้ า น เ ม ื อ ง ข อ ง ต ั ว เ อ ง ม า ก ค น ห น ึ ่ ง ท ี ่ ม ี ค ว า ม ร ั ก ช า ต ิ บ ้ า น เ ม ื อ ง ข อ ง ต ั ว เ อ ง ม า ก ก ว ่ า ค น ล า ว ท ั ่ ว ๆ ไ ป

- ຫລ້ວຈາກການເດີນທາງມັບພັນໆກິໂລແມັດ ໃນຊ່ວງເວລາຣະຫວ່າງປີ ພ.ສ.2518 ເຖິງ ພ.ສ.2522 ເພື່ອໄປພົບປະສົນທະນາກັບຊາວມົ້ງໃນສູນຮັບຜູ້ອົພຍົບ ທົ່ວທີ່ແຂວງຫນອງຄາຍ ແລະ ແຂວງເລີຍ ໄປຮ່ວມກິນຮ່ວມນອນກັບພວກເຂົາເປັນເດືອນໆ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຂໍມູນ ພຽງພໍຈົນກະທົ່ງໄດ້ອ່ານຫນັງສືກ່ຽວກັບປະເທດລາວ ແລະຊາວມົ້ງຊຶ່ງມີທົ່ວພາສາໄທ, ລາວ, ແລະ ອັງກິດອີກປະມານ 10 ເຫລັ້ມ ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງໄດ້ລົງມືຂຽນ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມການຂຽນນາວະນິຍາຍໂດຍຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍຂຽນຈົດຫມາຍເກີນ 3 ຫນ້າກະດາດຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າ ນັບວ່າເປັນເຣື່ອງຍາກທີ່ສຸດແຕ່ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກປະຫລາດທີ່ຢາກຈະເລົ່າເຣື່ອງຂອງຊາວມົ້ງເຣັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບາກບັ່ນອົດທົນຂຽນເຣື່ອງນີ້ຢູ່ເຖິງ 2 ປີ ກ່ອາຈົ່ງຈາມສຳເຣັດ.

ອະນິ່ງໃນນາວະນິຍາຍເຣື່ອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພຍາຍາມຄົ້ງໄວ້ຊຶ່ງບັນຍາກາດເດີ່ມໃຫ້-ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະກະທຳໄດ້ ເຊັ່ນການໃຊ້ພາສາທ້ອງຖິ່ນ ແລະການໃຊ້ປີ ຄ.ສ ຕະສັກະຣາຊ ເປັນອາທິຊຶ່ງກໍຫວັ່ງວ່າຄົ້ງຈະບໍ່ສ້າງຄວາມຣຳຄານໃຫ້ແກ່ຜູ້ອ່ານຫລາຍເກີນໄປ.

ສຸດທ້າຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຂອບໃຈ " ຄຸນ ສຸຈາດ ສັວັດດີ " ໃນຖານະທີ່ເປັນອາຈານອິ ອາການປະພັນຄົນແຣກຂອງຂ້າພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ກຳລັງໃຈໃນການທຳງານມາໂດຍຕລອດ ແລະຂໍອຸທິດຄວາມດີຂອງຫນັງສືເຫລັ້ມນີ້ໃຫ້ແກ່:

" ວິຣະຊົນທຸກຄົນທີ່ໄດ້ອຸທິດຊີວິດເພື່ອ ສັດທັມະມຸດຊົນ ແລະ ເສຣີພາບ "

ພຣິຍະ ພນາສຸວັນ.

ສິງຫາ 2525.

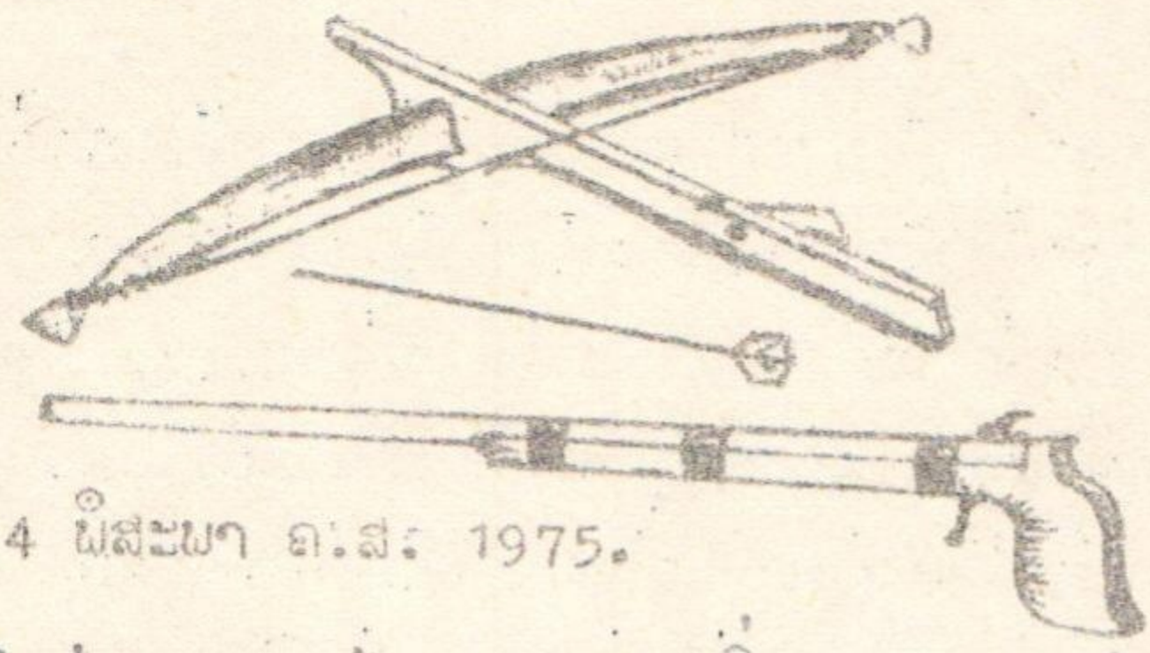
---===000===---

ເຈົ້າຟ້າ: ຄ

ສາຣະບານ:

ລຳດັບ	ຫົວບົດ	ໜ້າ
1.	ບົດນຳ " ມ໊ັ "	1
2.	ບົດທີ 1 ກຳເນີດອິພຍິບ	9
3.	ບົດທີ 2 ບ້ານປ່ຳດົງ	23
4.	ບົດທີ 3 ບ້ານນາ	37
5.	ບົດທີ 4 ບ້ານປ່ຳດົງ	50
6.	ບົດທີ 5 ວຽງຈັນ-ລ່ອງແຈ້ງ	53
7.	ບົດທີ 6 ໜອງແຮດ	59
8.	ບົດທີ 7 ພູຫົວກະໂຫລກ	74
9.	ບົດທີ 8 ລ່ອງແຈ້ງ	83
10.	ບົດທີ 9 ວຽງຈັນ	93
11.	ບົດທີ 10 ວຽງຈັນ	107
12.	ບົດທີ 11 ໜອງແຮດ	119
13.	ບົດທີ 12 ພູຜາທິ	133
14.	ບົດທີ 13 ເມືອງເຊ໊ັນ	144
15.	ບົດທີ 14 ຜາຂາວ	153
16.	ບົດທີ 15 ລ່ອງແຈ້ງ	163
17.	ບົດທີ 16 ພູດ ໍ ຍ	167
18.	ບົດທີ 17 ພູດ ໍ ຍ	179
19.	ບົດທີ 18 ອິພຍິບ	187
20.	ບົດທີ 19 ບ ິ ງກາມ	193

ขัดสำ "ม้ง"

ວັນອາທິດທີ 4 ພຶສະພາ ຄ.ສ. 1975. 10:00 ນາລິກາ

ນາຍພົນອ່ຳງປາວ ແມ່ທັບກອງທັບພາກທີ 2 ຂອງລາວໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກສະດັດນາຍົກ ລັຖະມົນຕຣີໃຫ້ເດີນທາງໄປລາຍງານຕົວກ່ອນ ເນື່ອມີອ່ຳນາດການປະຫະລະຫວ່ຳງທະຫານ"ມ້ົງ" ຂອງກອງທັບພາກທີ 2 ກັບທະຫານຝ່ຳຍຄອມມິວນິສໃນບໍຣິເວັນສາມແຍກ ສາລາພູຂຸນ ຫົ້ວມຶ້ນ ສາຍທີ 7 ແລະສາຍທີ 13 ມາບັນຈົບກັນ ຄວາມຈິງແລ້ວ ຫລັງຈາກການລົງນາມໃນສັນຍາຢຸດຍິງເມື່ອປີ 1973 ການສູ້ຣົບໃນປະເທດລາວກໍ່ຢຸ ຕ້ຳ ທັ້ງທະຫານຂອງຝ່ຳຍຂວາ ແລະຝ່ຳຍຄອມມິວນິສ ຕ່ຳງກໍ່ຕ້ົງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຂອງຕົນເອງ ແຕ່ເມື່ອໄວໆມານເອງ ການສູ້ຣົບກໍ່ປະທຸ ຂຶ້ນມາອີກ.

ນາຍພົນຊາມ້ົງ ຊຶ່ງເປັນຫົ້ວໜ້ຳຄນາການກອງພົນແລະຜູ້ນຳ້ຂອງຊາມ້ົງທັ້ງຫມົ ໃນປະເທດລາວຢົ່ນຖ້ຳຢ່ຳງສົ້ນສວຍຢູ່ໃນຫ້ອງຮັບແຂກຂອງສຳນັກນາຍົກ ຖ້ືງແມ້ວ່ຳເຈົ້ຳຫນ້ຳທີ່ຈະເຊີນໃຫ້ເຂ້ຳມ້ືງຖ້ຳກ່ອນເພ່ຳະອີກຊົ້ວໂມງສະດັດນາຍົກ ທ່ຳນຖ້ືງຈະອອກມາພົບແຕ່ກ້ຳຍົນພົນຕ໊ອຍ 50 ຣູບຮ່ຳງລ່ຳສັ້ນແບບມະອາມອ້ຳງອ໊ອໃຫນ້ຳກົ້ນພ້ອມອ້ຳງຈະຄ້ຳກ໊ອາ ຊາມ້ົງໂດຍທົ່ວໆໄປ ບໍ່ຍອມນ້ືງຕ່ຳມຄຳເຊີນເຂ້ຳຍ່ຳງໄປຍ່ຳງມາດ້ວຍອ່ຳການ ກະສຸ໊ກ ກະສ່ຳຍ ບ້ຳງຄ້ືງກໍ່ຢຸດຢົ່ນເບ້ືງພ່ຳຍຂຸນຕ່ຳງ້ືທ໊ເອວນປະດັບຢູ່ໃນຫ້ອງຢ່ຳງໃຈລອຍ ໃນທ້ີ່ສຸດກົ້ມສຽງປະຕູເປ໊ດມ່ຳຈ່ຳກດ້ຳນຫລັງ ນາຍພົນຂອງກອງທັບມ້ືງຣ້ອຍທັ້ນມາເບ້ືງ ແລະເມ້ືອເຫັນສະດັດນາຍົກຍ່ຳງເຂ້ຳມ່ຳໃນຫ້ອງກ໊ຣ້ອຊຸດທ້ີ່ເຕ້ືງຫ່ຳຄວາມເຄ້ົ່ຳຣ໊ຽບ.

" ເຮ ມອຫ໊ຍ້ງນ໊ະ ອ່ຳງປາວ " ສະດັດນາຍົກຫ່ຳມຫ້ວນ.

" ຂ້ຳນ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ມ່ຳເຝ້ຳສະດັດ ພຣະພຸດທະເຈ້ຳ " ອ່ຳງປາວ ຕອບດ້ວຍຄວາມຄ່ຳຣະອ້ຽ.

" ເອ...ເຈ້ຳມ່ຳກ໊ດ໊ລ້ວ " ເຈ້ຳຂອງສຳນັກນາຍົກ ມ້ືງ້ືທ໊ເມ່ຳອ້ຽນອກ ໂດຍບໍ່ເຫລ້ືຽວເຫລ້ືຽວມານ້ືງ້ືນ້ືງ.

"ເລື່ອງທີ່ສາລາພູຂຸມເປັນຢ່າງໃດ."

"ບໍ່ມີຫຍັງຫລາຍດອກສະດັດ.....ພວກທະຫານຂອມມີອາວຸດສົ່ງມາໃຫ້ລາວຮຸກຮານ ເຂດທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ທະຫານຂອງຂ້າພຣະພຸດທະເຈົ້າເລີຍຕ້ອງປ້ອງກັນຕົວເອງ " ນາຍພົມ ອ່າງປາວຕອບດ້ວຍອາການນອບນ້ອມ..ພວກມົ້ງທຳອັດຕໍ່ມະໂຍບາຍຂອງກູ " ນາຍົກຣັຖມົນຕຣີ ລາວກ່າວດ້ວຍສຽງດັງ.

"ກູບອກບໍ່ໃຫ້ສູ້ແລ້ວເປັນຫຍັງພວກມົ້ງເຖິງຍັດລຳສົ້ງ " ຫລັງຈາກທີ່ຢຸດເວົ້າແລ້ວກໍ່ເບິ່ງໜ້າມາຍພົມມົ້ງດ້ວຍແວວຕາທີ່ຊົ່ວຊ້ຽ ສະດັດນາຍົກຣັຖມົນຕຣີກ່າວຕໍ່ດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ " ເວົ້າລະ...ກູຈະບອກມົ້ງໃຫ່ຄຽວນີ້... ແລະນີ້ເປັນຄຳສົ້ງນະ.... ໃຫ້ພວກມົ້ງ ທີ່ສາລາພູ ຄຸມຖອຍກັບມາວຽງຈັນທັນທີ ແລະໃຫ້ເວົ້າອາວຸດມາຄືນເຂົ້າໂກດັ່ງໃຫ້ໝົດ " ຢ່າງບໍ່ຄາດຝັນ ມາກ່ອນວ່າຈະໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບໃນລັກສນະເຊັ່ນນີ້ນາຍພົມອ່າງປາວອຶກງົກງົກບໍ່ຮູ້ຈະຕອບຢ່າງ ໃດ ເພາະໃນສມັຍທີ່ຜ່ານມາບໍ່ນານນີ້ເອງກ່ອນທີ່ຈະມີການປ່ຽນຣັຖບານສະດັດນາຍົກຣັຖມົນຕຣີ ບໍ່ໄດ້ເປັນຄົນແບບນີ້ ເວົ້າຈາຫຍອກຫລົ້ນຫ້ອກັບເຂົາຢູ່ເປັນປະຈຳດ້ວຍຄວາມບໍ່ແນ່ໃຈໃນຄຳ ສົ້ງ, ນາຍພົມອ່າງປາວຈຶ່ງຖາມຂຶ້ນວ່າ;

"ສະດັດ ນາຍົກເວົ້າຫລົ້ນຫລິ້ນ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຂ້າ "

"ກູເປັນນາຍົກແລ້ວມົ້ງຄິດວ່າຄົນຢ່າງກູຈະເວົ້າຍອກມົ້ງຫລົ້ນຫລິ... ກູບອກໃຫ້ມົ້ງຖອຍ ມາວຽງຈັນມົ້ງກໍ່ຕ້ອງຮັບໄປປະຕິບັດ ມົ້ງເປັນທະຫານມົ້ງຍ່ອມເຂົ້າໃຈວິໄນທະຫານດີ."

ເມື່ອເຫດການເປັນໄປເຊັ່ນນີ້ ຄວາມນ້ອຍໃຈກໍປະດັງເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງນາຍພົມມົ້ງແມ່ ທັບພາກທີ 2 ຜູ້ຊົ່ວເຂົ້າບໍ່ເວົ້າພ່ານທຳເພີ ທັບຫລັງກັບຫົ້ນໜອກທີ່ວາງຢູ່ເທິງໂຕ໊ະອ້າງປະ ຕູແລ້ວເດີນອອກຈາກຫ້ອງໄປໂດຍບໍ່ທຳຄວາມເຄົາຣົບ.

12:00ໂມງ.
ວັນອາທິດ ວັນທີ 4 ພຶສພາ ຄ.ສ 1975.

ນາຍທະຫານຣະດັບສູງຂອງກອງທັບພາກ 2 ພາກັນໄປບໍ່ຣັບແມ່ທັບພາກທີ ທ່າອາກາດ ບ້ານເມືອງລ່ອງແລ້ວເມື່ອຮູ້ວ່ານາຍພົມອ່າງປາວຈະເດີນທາງກັບຈາກວຽງຈັນມາເຖິງລ່ອງແລ້ວ ປະມານເວລາ 12:00ໂມງ ທຸກຄົນຄອຍບໍ່ນານກໍເຫັນເຄື່ອງບິນຊີ-47 ໂผล่ออกมาจากกลุ่ม ເມກເໜືອຍອດເຂົາພູເບ້ຽວ້ຽວ້ຽຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງສນາມບິນ.

ນາຍພົມອ່າງປາວທັກທາຍຜູ້ມາຄອຍຮັບດ້ວຍໃບໜ້າຍົ້ມແຍ້ມແລ້ວ, ເຊີ້ອເຊີນໃຫ້ທຸກຄົນ ໄປຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກາງວັນດ້ວຍກັນ ແຕ່ທຸກຄົນທີ່ໄປຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານທີ່ບ້ານທ່ານ ນາຍພົມ ຕ່າງກໍຮູ້ສຶກຢ່າງດຽວກັນວ່າ ອາຫານມື້ນີ້ມີຜົດຂໍ້ເຫລືອເກີນເຖິງແມ້ວ່າທ່ານນາຍພົມຈະ ເວົ້າຈາ ຢອກເອົ້ນຢ່າງສນຸກສນານ ແຕ່ທຸກຄົນກໍຮູ້ດີຢູ່ໃນໃຈວ່າ ເວລາແຫ່ງການຕັດສິນໃຈທີ່ສຳ ຄັນທີ່ສຸດໃນປະວັດສາດຂອງຊົນເຜົ່າມົ້ງໃນປະເທດລາວຈະມາເຖິງໃນບໍ່ຊ້ຳ.

ຫລັງອາຫານກາງວັນເມື່ອລູກໆຫລານໆຂອງນາຍພົລເກັບໂຕະຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ສຖານທີ່ນັ້ນກໍປ່ຽນເປັນຫ້ອງປະຊຸມໂດຍປ່ຽຍ.

ທຸກຄົນນັ່ງຫນ້ງຮຽບເມື່ອທ່ານນາຍພົລເຈົ້າເຣ່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຫ້ອງຮັບແຂກຂອງສເດັດນາຍົກໃຫ້ຟັງແລ້ວ ຄວາມຮຽດແຄ້ນແລະຄວາມກຽວແຄ້ນຊິ່ງຊິ່ງເຣີ່ມກໍ່ຕ້ວຂຶ້ນໃນໃຈ ຂອງທຸກຄົນຢ່າງຊ້າໆ ຈົນໃນທີ່ສຸດເມື່ອທ່ານເຈົ້າເຣ່ອງຈົບ ລົ້ຽເຣ ເສນາທິການກອງທັບກໍໂພລ່ລຶ້ນມາຢ່າງເຫລືອທີ່ຄ່ຳ.

"ຊ່າງທ້ອນັ້ນເຣັດຫຍັງ.... ຖ້ານັ້ນຢາກຈະຍົກປະເທດລາວໃຫ້ເວຍນ້ອນິດກໍປ່ຍນັ້ນເລີຍ... ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຍອມດອກ ຢ່າງໃດກໍຕາມເຮົາຈະຕ້ອງຮ່ວຍປົກປ້ອງພ້ນ້ອງ ຊາວນ້ຳຂອງເຮົາຈົນເຖ້ງທີ່ສຸດ."

ຫລັງຈາກທີ່ປະໂຍຄແຮກຮ້ະເບີດອອກມາຈາກປາກຂອງເສນາທິການໃຫຍ່ແລ້ວທຸກຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງ ຕ່າງກໍຊິ່ງກັນເວ້າດ້ວຍນ້ຳສ້ຽງທີ່ບໍ່ພໍໃຈ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຮຽດແຄ້ນທີ່ຄົນລາວຈະຍອມແພ້ງ່າຍໆ ແລະດ້ວຍນ້ຳສ້ຽງນ້ອຍໃຈທີ່ນຸ້ມຳຂອງພວກເວ້ຍປຽບຢາມຢ່າງບໍ່ໄວ້ໜ້າ.

ຫາມປະຊຸມຍຸຕິ 2 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມາເມື່ອນາຍພົນອ່ຳງປາວກ່າວຕັດບົດ "ເວ້ົາ...ໄດ້ລ່ະ ...ເຮົາເວ້ົາກັນມາຫລາຍແລ້ວຂ້ອຍວ່າໃຫ້ພວກເຮົາກັບເຮືອນໄປພິຈາຣະນາກັນໃຫ້ຖ້ວນອ້ກຈັກຄົນນ້ງກໍແລ້ວກັນ ມ້ອນນ້ເຮົາຈະປະຊຸມກັນໃໝ່ຣະຫ່ວ່າງນ້ຂ້ອຍກໍຈະພ້ຍາຍາມຫາທ່ວ-ອອກທ່ວ່ອ້ນເບ້ົ່ວ່ອນ, ຂ້ອຍຈະພ້ຍາຍາມປົກສ່ານ້ກັບເພ້ອນໆພ່ວກອ້ນໆເບ້ົ່ງຜ້ກ 2-3 ຄົນ ແລ້ວເຮົາຄ່ອຍພ້ບກັນໃໝ່ມ້ອນນ.

-03:00 ໂມງ.
ວ້ນຈ້ນ ວ້ນທ້ 5 ພ້ສ້ພ້ ຄ.ສ 1975.

ນາຍທະຫານນ້ງຄົນສຳຄ້ນຈຳນວນ5ຄົນຖ້ກຕາມຕ້ວໃຫ້ໄປປະຊຸມດ່ວນທ້ບ້ານ ທ່ານນາຍພົນອ່ຳງປາວ ທຸກຄົນເວ້ົານ້ງປະຈຳທ້ໃນຫ້ອງປະຊຸມຂອງທ່ານນາຍພົນ ຊິ່ງເປ້ນຫ້ວ ພ້ກອາສ້ຍແລະກ້ມ້ນຊ້ການ້ນຍາກາດ ຍ້ງຢູ່ໃນຫລ້ກສ້ະນ້ະຄົນ, ທຸກຄົນຕ່າງເວ້ົາຈາກ້ນ3ຽບໆ ເຖ້ງແຜ່ນການທ້ແຕ່ລ້ະຄົນໄດ້ຄ້ດໄວ້, ແຜ່ນການທ້ຄ້ດວ່າຈ້ະເປ້ນຜ່ນ້ດຕ້ອນາຄ້ດຂອງຊາວນ້ງ ຈຳນວນ 300,000 ຄົນທ້ອາສ້ຍຢູ່ໃນປ້ະເທດລາວ, ການເວ້ົາຊຸຍຊ້ະງ້ກລ້ວຢ່າງ ກ້ະທ້ນທ້ນ ເມ້ອນາຍພົນອ່ຳງປາວເດ່ນເຂ້ົ່ານາໃນຫ້ອງທຸກຄົນຮ້ບລຸກຂ້ນທ້ຳຄວາມເຄ້ົາຣ້ບ.

ແມ່ທ້ນ້ງເດ່ນມານ້ງທ້ໂຕ້ະດ້ວຍທ່າທ່ງທ້ເມ້ອຍ່ອນເພ້ະບໍ່ໄດ້ນອນທ້ງຄ່ນທຸກຄົນຕ່າງນ້ງຽບບໍ່ມ້ໃຜປ້ກເວ້ົ່ານ ເມ້ອເບ້ົ່ງກ້ດແລະເຫ້ນວ່າທຸກຄົນທ້ເວ້ົ່ານ ຕ້ອງການ ມ້ພ້ອມ ກ້ນແລ້ວ ນາຍພົນອ່ຳງປາວກ້ລ່ມກ້ານ.

"ເຖ້ງເວລ່ານ້ແລ້ວທ້ພວກເຮົ່ານ ຈ້ະຕ້ອງຕ້ັດສ່ນໃຈຢ່າງນ້ງເພ້ອຄວ່ານ ຢ່ລອດຂອງພ້ນ້ອງ-ນ້ງທ້ວທ້ກ ໃນປ້ະເທດລາວ" ນາຍພົນນ້ງຢ້ດເວ້ົ່ານ ໜ້ອຍນ້ງ.

ເຈ້ົ່ານ 3.

"ເບິ່ງຫນ້າມາຍທະຫານຄົນສຳຄັນທັ້ງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງປະຊຸມ ຈະຍ້ຳເຖິງຄວາມສຳຄັນໃນ
ການປະຊຸມຄັ້ງນີ້" ຕລອດຄືນທ ່ານມາ ຂ້ອຍໄດ້ຕິດຕໍ່ກັບເພື່ອນຫລາຍຄົນ ຕິດຕໍ່ກັບແມ່ທັບພາກ
4 ແລະພາກ 5 ສ່ວນພາກ 3 ນັ້ນຕິດຕໍ່ບໍ່ໄດ້ ເຮົາຕົກລົງກັນວ່າ ວັນທີ 10 ນີ້ ເຮົາຈະເຄື່ອນ
ກຳລັງທັ້ງຫມົດຂອງພວກເຮົາຊຶ່ງເປັນທະຫານຝ່າຍຂວາອອກຈາກທີ່ຕັ້ງປັຈຸບັນ ເພື່ອເປີດໂລກາດ
ໃຫ້ທາງອຽງຈັນເຂົ້າຄຳເນີນການທາງການເມືອງກັນຢ່າງສະບາຍ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍຸ່ງ ກ່ຽວດ້ວຍ
ແມ່ທັບພາກ 5 ຈະນຳກຳລັງທັ້ງຫມົດເຂົ້າສູ່ບໍຣິເວັນ ພູເຂົາຄວາຍ ທາງທິດຕະວັນອອກ ຂອງ
ອຽງຈັນ, ທະຫານພາກ 4 ຈະຍ້າຍໄປຢູ່ແຖວປາກຊ່ອງບິ່ນທີ່ຣາບສູງ "ໂບໂລເວ່ນ" ແລະສຳ
ຫລັບພວກເຮົາ.....ເຮົາຈຶ່ງພ ຍົບທະຫານແລະປະຊາຊົນທັ້ງຫມົດໄປຕັ້ງຫລັກໃນແຂວງໄຊຍະບູຣີ
ທ້ອຍລົງມາເປັນແຕ່ພຽງຂໍ້ຕົກລົງສ່ວນຕົວຂອງຂ້ອຍກັບແມ່ທັບອີກ 2 ພາກເທົ່ານັ້ນ, ຫາກພວກ
ເຈົ້າບໍ່ເຫັນດ້ວຍກໍ ໃຫ້ບອກມາ ເຮົາຈະໄດ້ພິຈາຣະນາກັນຕໍ່ໄປ ນາຍພົນອ່ຳງປາວ ຊຳເລືອງ
ເບິ່ງໂມ່ງອ ມແວ ນ ແລ້ວກ່າວຕໍ່ " ເຮົາຕົກລົງກັນວ່າຈະໃຫ້ຄຳຕອບຊຶ່ງກັນແລະກັນ ພາຍໃນ
ເວລາ 6:00 ໂມງເຊົ້າ.

ມີຫລາຍຄົນສະເນີຄວາມຄິດເຫັນຊຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ເວລາຖົກຖຽງກັນນານພໍສົມຄວນໃນທີ່ສຸດເມື່ອ
ເຫັນວ່າໃກ້ຈະເຖິງເວລາທີ່ຕ້ອງໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ທາງພາກ 4 ແລະພາກ 5 ແລ້ວ ນາຍພົນວ່ຳງ
ປາວ ຜູ້ເປັນປະທານໃນທີ່ປະຊຸມຫໍ ມະຕິສຳຄັນທີ່ກ ່ຽວຂ້ອງກັບອາມາຕິດຂອງຊາວມົ້ງ...ທຸກຄົນ
ເຫັນດ້ວຍ.

ທຸກຄົນເຫັນວ່າພວກເຂົາຈະເລີກຕ້ານຣັຖບານປະສົມ ເລີກຣົບພຸ່ງກັບພວກ ຄອມມິວນິດ
ແລະເກັບເຂົ້າເກັບຂອງອົພຍົບກັນຢ່າງວຸ ບໆ ໄປຕັ້ງຖິ ນຖານບ້ານຊ່ອງໃຫ່ມ ຢູ່ໃນແຂວງໄຊຍະບູ
ຣີໃນພາກຕະວັນຕົກຂອງປະເທດລາວ ຊຶ່ງຕິດກັບຊາຍແດນປະເທດໄທພວກເຂົາຕົກລົງກັນວ່າຈະ
ທຍົບປົນອົນຕ ສ ົ ກ ກ ໃນກ ຣະນ ິ ດ ຽ ວ ເ ທ ົ ່ າ ນ ັ ້ ນ ຄ ະ ເມື ່ ອ ພ ວ ກ ມ ົ ້ ງ ຖ ິ ກ ໂ ຈ ມ ຕ ີ ກ ່ ອ ນ ຖ ິ ກ ລ ົ ້ ງ ແ ກ ໂ ດ ຍ ຝ ່ າ ຍ
ອ ນ ທ ົ ້ ງ ກ ໍ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ກ ັ ນ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ ປ ົ ກ ປ ້ ອ ງ ຊ ົ ນ ເ ຜ ົ ່ า ຂ ອ ง พ ว ก ม ้ ง ต า ม ส ิ ท ธ ิ ม ะ น ุ ษ ย ช น ท ี ่ ไ ด ้
ตราไว้ในกົດບັດຂອງສະຫະປະຊາຊ ຳ ດ.

ພ.ອ.ທ່າວໄຈ ວ່າງທົ ວ ໜ ້ າ ທ ະ ແ ນ ກ ສ ື ່ ງ ກ ຳ ລ ັ ງ ບ ຳ ຮ ຸ ງ ໄ ດ ้ ร ับ ม อ บ ห ม า ย ใ ห ้ ต ิ ด ต ่ อ ห า แ ผ ู ่ ว
ທ ี ่ พ ั ก พ ิ ง ม อ ก ป ะ เ ท ศ ท ี ่ ป อ ด พ ั ย ช ื ่ อ ล า ว ส ำ ห ร ั บ ย ื น ย ั น ค ว า ม ส ม ่ ำ เ ส ม อ ข อ ง ม า ย ห ม า ย ท ั ้ ง ห ม ด
ທ ี ่ เ ຂ ้ า ป ะ ช ุ ม ใ น เ ช ้ า ว ั น น ั ้ น ເ ມ ື ่ อ ก า ร อ ົ พ ย ົ บ ข อ ง ป ะ ช า ช ุ ม ช า ว ม ้ ง ท ั ้ ง ห ม ด ไ ป แ ข ว ง ไ ช ย ะ บ ู ร ี
ร ุ บ ร ้ อ ย แ ล ้ ว ຄ ว บ ค ื อ ย ข อ ง พ ว ก เ ข ำ ก ็ จ ะ ไ ป ต า ม ภ า ย ห ล ั ง .

ພ.ອ.ທ່າວໄຈ ວ່າງອອກເດີນທາງຈາກ ລ ่ อ ง แ จ ้ ง ท ั น ท ี ท ั น ใ ด ส ่ ง ส ่ า ว ์ ส ำ ห ร ั บ ก า ม ป ิ ม
ເຂົ ້ າ ໃ ຊ ້ ເ ວ ລ າ ທ ັ ້ ງ ຫ ມ ົ ດ 3 ວ ັ ນ ໃ ນ ກ ານ ต ิ ด ต ่ อ ล ้ ม ป ะ ส บ ค ว า ม ส ำ เ ร ็ จ .

11:00 ໂ ມ ง ว ั น พ ะ ห ั ด ท ี ่ 8 พ ฤ ศ จ ิ ก า ย น พ.ศ. 1975 พ.อ.ท่าวไจ ว่าง ก้าว
ລ ົ ง จ า ก เ ฮ ล ิ ค อ ป เ ต ิ ร แ บ บ ซ ี ส 34 ถ ึ ง ท ี ่ ส น า ม บ ิ น ล ั ก ไ ต ฐ า น เ ม ื อ ง อ ย ู ว จ ั น ด ้ ว ย -

ເຈົ້າຟ້າ 4.

ເສດຍັງໃບໜ້າຍິ້ມແຍ້ມພູມໃຈໃນຄວາມສຳເຣັດທີ່ໄດ້ຮັບມາ ເຄື່ອງບິນຂອງເຂົາຈະ ແວະເຕີມ
ນ້ຳມັນພຽງບຶດຽວ ຫລັງຈາກນັ້ນຈະບິນຕໍ່ໄປຍັງເມືອງລ່ອງແຈ້ງເພື່ອລາຍງານຜົນການປະຕິບັດ
ການແກ່ນາຍພົນອ່າງຝາວ ເຂົາກະວ່າໃນຊ່ວງທີ່ລໍເຄື່ອງບິນເຕີມນ້ຳມັນຢູ່ນັ້ນຈະຕ້ອງຮົບ ຫາຫຍັງ
ກິນຈັກໜ້ອຍ, ເພາະຕອນເຊົ້ານີ້ບໍ່ໄດ້ກິນຫຍັງເລີຍ.

ພໍກ້າວເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງອາຫານນ້ອຍໆຂອງທ່າອາກາດຍານເຫັນນັ້ນເອງພົບທ່ານ ພ.ທ.
ໂຢ້ງຊີ່ງຢ່າງບໍ່ຄາດຫມາຍ ທັງຄູ່ຕ່າງກໍຕະລຶງເພາະບໍ່ຄິດວ່າຈະພົບກັນໃນວຽງຈັນ.

ເມື່ອ 3 ວັນກ່ອນທັງສອງຄົນມີງປະຊຸມຢູ່ດ້ວຍກັນທີ່ບ້ານທ່ານນາຍພົນ ແຕ່ທ່າວໃຈ ຈຳ
ໄດ້ວ່າ ພ. ທ.ໂຢ້ງຊີ່ງບໍ່ມີການກິດທີ່ຈະຕ້ອງມາປະຕິບັດໃນເມືອງວຽງຈັນ ເຂົາເລີ່ມຮູ້ສຶກບໍ່ສະ
ບາຍໃຈ.

ແຜ່ນການຂອງພວກເຮົາຣະເບີດຫມົດແລ້ວ "ພ.ທ.ໂຢ່ງຊີ່ງຮົບກະຊຸບກັບ ທ່າວໄຈວ່າງ
ເມື່ອຄືງແຂວນໄປຢືນຢູ່ມຸມຫນ້ຽງຂອງຫ້ອງທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດໄດ້ຍິນການສົນທນາ" "ທັບພາກ 5 ທຳ
ລາຍຫມົດ...ພວກນັກຣຽນນາຍຮ້ອຍສຳຣອງທີ່ລ້ຽງຈີນາຍໂມ້ຮູ້ຖ້ວງແຜນການເຄື່ອນກຳລັງ...
ພວກນັ້ນເລີ່ຽໄປບອກຝ່າຍຄອມມິວນິດ ເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງເລີ່ກລົ້ມແຜນການເດີ່ມທ້ຽງຫມົດ."

ແລ້ວຈະເຣັດຫຍັງຕໍ່ໄປລະ "ພ.ອ.ທ່າວໄຈວ່າງຖາມດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົ່ມ" "ຂ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ.
...ແຕ່ຕອນນີ້ເຈົ້າຟ້າເຂົ້າໄປລ່ອງແຈ້ງເລີຍ ຄ່ອຍຟັງຂ່າວຢູ່ໃນວຽງຈັນນີ້ແຫລະ ແລ້ວສົ່ງຂ່າວ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ ຫາກມີຫຍັງບໍ່ມັກມາພາກົນຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຮົບຫນີຂ້າມໄປຫນອງຄາຍໄດ້ເລີຍ."

"ແລ້ວເຈົ້ານາເຣັດຫຍັງຢູ່ທີ່ວຽງຈັນນີ້ລະ!"

"ຂ້ອຍມາຮັບນັກບິນຊາວມ້ຽງທຸກຄົນກັບວຽງຈັນຈະໄດ້ຊ່ວຍກັນຫາກົນຈະກົນຂ້ຽມ
ໂຊມໜ້າປະວັດສາດຂອງຊາວເຂົາເຜົ່າມ້ຽງໃນປະເທດລາວກຳລັງປ່ຽນໄປຢ່າງຄາດບໍ່ເຖ້ວທ່າວ
ໄຈວ່າງໃຈ່ຄອນເຖ້ວອາມາດຄິດຂອງພີ້ນ້ອງຮ່ວມເຜົ່າຕລອດເວລາທີ່ນ້ຽງຮົດຈາກສນາມບິນ ວັດໄຕ
ກັບທີ່ພັກໃນເມືອງວຽງຈັນ.

16:00 ໂມງ. ວັນສຸກ ວັນທີ 9 ພຶສພາ ຄ.ສ 1975.

ນາຍທະຫານລາວຝ່າຍຂວາຍິດພັນໂທແລະນາຢ່ຽມ ພ.ອ.ທ່າວໄຈວ່າງ ທີ່ບ້ານໃນວຽງ
ຈັນພ້ອມກັບຂ່າວທີ່ທຳໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພັນເອກມ້ຽງແທບຈະຢຸດເຕ້ນ.

"ພວກທະຫານອ້າຍຄອມມິວນິດທ້ຽວໂພນເຄ້ວນັ້ນຮຸບກັນຟຸ້ງໄປຫມົດແລ້ວ ພາກັນອົພຍົບຫນີອອກຈາກຕົວເມືອງກັນຫມົດແລ້ວ ພາກັນເດີນທາງເປັນຂບວນໃຫຍ່ມຸ່ງ
ຫນ້າລົ່ງທິດໃຕ້.....ຄິດວ່າຄົ່ງຈະພາກັນຫາທາງຫນີໄປປະເທດໄທ."

ທ່າວໄຈວ່າງເດີນໄປສົ່ງເພື່ອນນາຍທະຫານລາວຜູ້ຄືຖ້ວປະຕູດ້ວຍອາການສົ່ງບພ້ອມກັບ
ຂອບຄຸນທີ່ນຳຂ່າວມາບອກ ຫລັງຈາກນັ້ນເຂົາຄ້ວຄໍຕິກັບເຂົ້າບ້ານ ຮ້ອງຮຽກເມັ່ຽທ້ວ 3 ຄົນ

ມາຫາແລ້ວສັ່ງໃຫ້ເລີ່ມລົງມືເກັບເອົາຂອງທັນທີ.

ໃນທີ່ສຸດ...ທ່ານໄຈວ່າງິດໃນໃຈວ່າມ້ວງກໍ່ຕ້ອງອົພຍົບອົກຈົນໄດ້ ພວກເຂົ້າຕ້ອງອົພຍົບ ຈາກຖົ່ນໜຶ່ງໄປອົກຖົ່ນໜຶ່ງຈົ່ນນັ້ນຄົ້ງບໍ່ຖ້ວນຕລອດຊົ່ວອາຍຸລົ່ນຫລາຍລົ່ນ ແມ້ວ່າຈະໄດ້ ພັທນາ ຕົ່ນເອງຈົ່ນກະທົ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງປະເທດທົ່ວໂລກ ກະທົ່ງມີຜູ້ນຳເປັນເຖົ້າແມ່ທັບພາກ, ເປັນເຖົ້າຣັຖມົນຕຣີຂອງປະເທດແຕ່ຈົ່ນແລ້ວຈົ່ນຮອດພວກເຂົ້າກໍ່ຕ້ອງອົພຍົບອົກມ້ວງທີ່ຄູ້ກັບປະ ວັດສາດຂອງເຜົ່າມ້ວງ ຈະຕ້ອງຢູ່ຄວບຄູ້ກັບ[illegible]ຂອງລົ່ນມ້ວງທົ່ວໄປ.

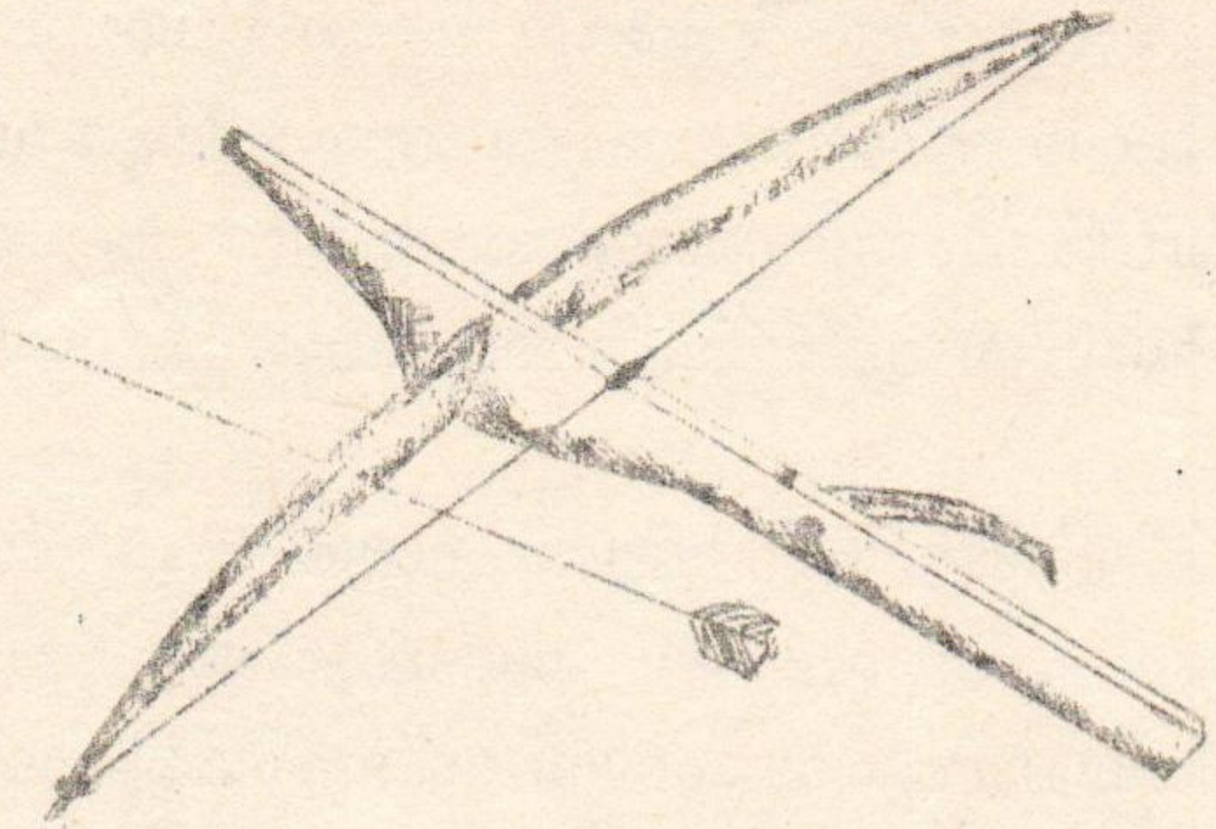
ຕລອດໄປສົ່ງນັ້ນກໍ່ຄ: ການອົພະຍົບ.....

----------=====OOO=====----------

เจ้าฟ้า 8

ບົດທີ 1
ການຍິງຍົນ

ມື້ງລັ ຮູ້ສຶກວ່າອາກາດໜາວເຫລືອເກີນໃນຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 31 ທັນວາ ຄ.ສ 1960 ເຂົ້າຕົ້ນນາມແລ້ວແຕ່ບ່ຍອມລຸກຍັງນອນອິດຢູ່ໃຕ້ຜ້າຫົ່ມເທິງແຄ່ນອນໄມ້ໄຜ່ບາງຄັ້ງກໍຕ້ອງກະຊຸບຜ້າຫົ່ມເຂົ້າກັບຕົວເມື່ອລົມໜາວຈາກປະເທດຈີນຜັດຜ່ານທີ່ຣາບສູງ"ທ້ຽໄຫ້ຫົ່ມ"ໃນພາກກາງຂອງປະເທດລາວ ມາເຖິງກະທ່ອນຂອງເຂົ້າຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນເມືອງຊຽງຂວາງ,ບາງຄັ້ງເຂົ້ານຶກຢູ່ໃນໃຈວ່າຄວາມຮ້ອນຈາກກອງໄຟ. ກາງກະທ່ອນນ່າຈະໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນບ້າງແຕ່ເມື່ອຈຳເລືອງເບິ່ງກໍຍັງວ່ານັ່ນນອກໄປນາມແລ້ວ ເຂົ້າຮູ້ວ່າ. ແມ້ຕ້ອງຕື່ນເຊົ້າມືດແລະຂມະນີ້ຄົງຈະໄປລໍຟັງຂ່າວການຣົບຢູ່ທີ"ທ້ອງການ" (ກອງບັນຊາການ) ຂອງທ່ານພັນໂທ ວ່າງປາວພ້ອມກັບພວກຜູ້ຍິງຄົນອື່ນໆຫາບໍ່ແລ້ວແມ່ຄົງຈະຄອຍຕົ້ມນ້ຳນັ່ນເຊື່ອເພິ່ງໃຫ້ໄຟລຸກຢູ່ຕລອດ ເວລາ.

ນອກຈາກອາກາດທີ່ໜາວເຢັນແລ້ວຄວາມເໜັດເໜື່ອຍທີ່ຕ້ອງອົດທົນອົດກັ້ນຂອງ ຢູ່ຈົນເດັກໆກໍເປັນສາເຫດອີກປະການນຶ່ງທີ່ທຳໃຫ້ເຂົ້າບໍ່ຢາກລຸກຈາກທີ່ນອນ,ຫລັງຈາກທີ່ເກັບ ຂອງໝົດເພື່ອນໆຂອງແມ່ຫລາຍຄົນຮ່ວມທັງຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນທີ່ບ້ານຂອງເຂົ້າຈົນໄກ້ຈົນແລ້ວຈັນອີກ ສຽງເວົ້າລຸກັນຣະຄົນກັບສຽງປືນໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ຍິນແວວມາເປັນຣະຍະໆທຳໃຫ້ເຂົ້າຫລັບບໍ່ລົງນອນບໍ່ຫລັບ.

ເຖິງແມ້ຈະມີອາຍຸພຽງ 14 ປີ,ແຕ່ມື້ງລັ ກໍສາມາດເຂົ້າໃຈແລະປະຕິບັດປະຕໍ່ເຣື່ອງຣາວ ຂອງການສົນທະນາເມື່ອຄືນນີ້ໄດ້ຢ່າງດີຄຳສັ່ງຂອງທ່ານພັນໂທ ວ່າງປາວ ທ້ອຍກມາເມື່ອຄອບເປັນຄວາມນັ້ກໃຫ້ເກີດຄວາມຫ່ວງໃຍໃນອານາຄົດຂອງພວກເຂົ້າຊາວ"ມ້ົງ"ເປັນຢ່າງຍິ່ງການສົນທະນາສ່ວນໃຫຍ່ເປັນເຣື່ອງ ກ່ຽວກັບການຮຸກຮານຂອງພວກທະຫານຂອງກອງແລເລະຄອມມິວນິດປະເທດລາວ,ຫລັງຈາກທີ່ເຂົ້າເສັກເຣັ່ມ ລົງມືທຳການຫຸກເມື່ອ 3 ເດືອນກ່ອນສຖານະການເຣັ່ມເລວຮ້ຶງມາໂດຍຕລອດສັ່ຕຣູບໍ່ຍັຖເຂົ້າມາທູກລົ້ມ, ເພື່ອຈະເຂົ້າຢຶດເມືອງຊຽງຂວາງລົ້ມເປັນເປ້າໝາຍສຳຄັນຂອງພວກມັນພວກຄົນແກ່ທ່ານຢ່າງນ້ອຍເມື່ອ-ຖ້ຳໃຈໃນຂະນະຂອງຊາວມ້ົງທ້ົ່ວໄປຈະຊຶ່ນຫ້ັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກປະຫນ້ຶງເປັນຈຸ້ນຊາດທີ່ຖືກສາບແຊ່ງ ເຂົ້າຕ້ອງອົພຍົບຕ້ົ່ງແລ້ວຕ້ົ່ງເລົ່າຈາກຫລັກແຫລ່ງເດີ່ມໃນປະເທດຈີນຊຶ່ງໝົ່ຜູ້ໃຫຣ່ຜ່ມຈົ່ດວ່າເປັນບໍ່ຣິວ-ໂຄແຕ່ຫລາຍຄົນກໍເດົ່ານ່ວ່າຄົງຈະເປັນແຖບໂນ່ງໂກລ ຫລັງເມ່ືອຈາກໄດ້ຍ່ກຕ້ອງວ່າ"ມ້ົງ"ອັນຍາກ ພ້ຽນມາຈາກຄຳວ່ຳໂນ່ງໂກລ"ແຕ່ຕ່ມາພາຍຫລັງກ້ຍັງມີການຮ່ກຊື່ພວກເຂົ້າຢ່າງຜິດໆຈາກ"ມ້ົງ"ມາເປັນ "ແມ້ວ"ອີກຈົ່ນໄດ້.

ຊາວມົ້ງຖືກຂົ່ມເຫັງບຽດບຽນຖືກໂຈມຕີຂ້ຽໄລ່ໂດຍເຜົ່າທີ່ແຂງແຮງກ່ວາຕົນຈົນແຕກກະຈັດ ກະຈາຍ ຖອຍຣົນລົງມາທາງທິດໃຕ້ເລື້ອຍໆ, ເຫດການໃນລັກສະນະເດັ່ນເກີດຂົ້ນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳເລົ່າໃນຊ່ວງເວລາຫຼາຍ ຊ້ວອາຍຸຄົນຈົນເຖິງກາງສັຕະວັດທີ 19 ຈຶ່ງໄດ້ຖອຍລົງມາຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນພົ້ນທີ່ບາງສ່ວນຂອງແຫລວ້ອມຖູຈົມ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ສາມາດຮ່ວມຕົວກັນເປັນປຶກແຜ່ນໄດ້ເນື່ອງຈາກຂາດຈ້ຳຂອງປະເທດພຍາຍາມກົດກັນຢູ່ຕລອດເວລາ ອາ ນາເຂດທີ່ຊາວມົ້ງມາອາສັຍຢູ່ນັ້ນລ້ອບຄຸມໄປທົ່ວບໍຣິເວນພາກເໜືອແລະພາກກາງຂອງປະເທດລາວ, ຕັ້ງແຕ່ ແຂວງຫລວງພຣະບາງຈົນເຖິງແຂວງຄຳມ່ວນສ່ວນໃຫຍ່ສ້າງຖິ່ນຢູ່ໃນແຂວງຊຽງຂວາງມີສ່ວນນ້ອຍພລາດໄປ ຢູ່ໃນປະເທດວຽດນາມ, ພະມ້າແລະໄທ.

ຕອນເດັກເຂົາໄດ້ຍິນແມ່ເລົ່າໃຫ້ຄົນອົ່ນໆຟັງວ່າແມ່ເປັນຄົນເກີດບ້ານໜອງແຮດໃກ້ໆພົ້ມແດນ ວຽດ ນາມເມື່ອຝຣັ່ງເສດເຂົ້າປົກຄອງປະເທດລາວເມື່ອປີ ຄ.ສ 1893 ນັ້ນຍາຍຍັງເປັນສາວຢູ່ຍາຍເລົ່າ-ໃຫ້ຟັງວ່າພວກຝຣັ່ງເສດໄດ້ພຍາຍາມພັທະນາປະເທດລາວຕລອດມາມີການສ້າງຖົນຫົນທາງເຊ່ືອມ ເມືອງ ໃຫຍ່ໃນແຂວງຕ່າງໆສ້າງສ້າງໂຮງຮຽນຂົ້ນໃນເມືອງສຳຄັນແລະເປີດໂອກາດໃຫ້ເດັກນ້ອຍເລົ່າຮຽນທັ່ວຍັງ-ສົ່ງພວກທີ່ຮຽນສຳເຣັດຂັ້ນປະຖົມໄປສຶກສາຕໍ່ໂຮງຮຽນລະດັບສູງທີ່ປະເທດວຽດນາມສົ່ງທີ່ສຳຄັນ ນະຄອນ ນົ້ງທີ່ຝຣັ່ງເສດໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພວກມົ້ງກໍ່ຄືການຈັດຕັ້ງສາທາກອນຮັບຊ້ຶ່ມທີ່ພລິດໂດຍພວກມົ້ງທັ້ວໜົດ.

ການທີ່ຝຣັ່ງເສດຊ້ຶ່ມຈາກຊາວມົ້ງນ່ວຍໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງພວກເຂົາດ້ົ່ນເປັນອັນມາກ ຂະນະດຽວ ກັນຝຣັ່ງເສດກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຍດຢ່າງມະຫາສານຈາກການຄ້າຂາຍກັບຊົນເຜົ່ານ້ົ, ຣັຖບານຝຣັ່ງເສດຖືວ່າກັບ ສົ່ງກອງທະຫານມາປະຈຳເມືອງຊຽງຂວາງເພ່ືອຄອຍຄວບຄຸມດູແລກິຈະການຕ່າງໆໃຫ້ເປັນໄປໂດຍ ຮຽບ ຮ້ອຍບຸກຄົນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຊ້ຶ່ງຖືກສົ່ງມາປະຈຳຢູ່ທີ່ເມືອງຊຽງຂວາງຄ ມອງຊີເຢ ກຸມໄມເຊ ໃນຕຳແໜ່ງ ເປັກສ ໃຫຍ່ປະຈຳແຂວງ.

ທີ່ໜອງແຮດເອງກໍ່ມີທະຫານຂອງຝຣັ່ງເສດປະຈຳຢູ່ 1 ກອງຮ້ອຍມີ້ຄ້ຍພັກຕ້ົ້ງຢູ່ໃນຕ໊ອ ເມືອງ ໜອງແຮດທຳໜ້າທີ່ກວດກາສິນຄ້າຕ່າງໆທີ່ຜ່ານເຂ້ົ້າອອກລະຫ່ວ່າງປະເທດລາວແລະວຽດນາມຕາມຖົນ-ໜາມຍເລກ 7.

ຊ້ວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວມົ້ງໃນລາວເລ່ືມດ້ົ່ນເລ້ືອຍໆ, ຂະນະທີ່ຝຣັ່ງເສດປົກຄອງປະເທດລາວພວກ ຊົນລາວເອງກໍ່ບໍ່ໄປຍຸ່ງກ່ຽວກັບພວກເຂົ້ົາປ່ອຍໃຫ້ມ້ົ່ອສລະເສຣ້ີພາບຢ່າງເຕັ້ມທ່ີ, ມົ້ງໃນລ່ວ່ຕ່ າງກໍ່ມ້ີຄວາມສຸກ ຕາມແຕ່ອັຕພາບຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຊ້ວິດທ່ີເຕັ້ມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກສະບາຍຂອງພວກເຂ້ົ້າຄ່ໍາເມ້ືອມາໄດ້ບໍ່ນານເຂ້ົ້າ ຂອງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກໍ່ແຜ່ເຂ້ົ້າພາຄວບຄຸມເມ້ືອສົ່ງຄາມເກ້ົ່ດຂ້ົ້ນອ້ົ່ກ.

ສົ່ງຄາມໂລກຄ້ັ້ງທ່ີ 2 ເລ່ືມມ້ີຜົນກະທົບກະເທ້ືອນມ້ົ່ທ່ີຊ້ວິດຂອງພວກມົ້ງໃນລາວເມ້ືອ ກອງພົນຍ່ີປຸ່ນບຸກ ເຂ້ົ້າສູ່ປະເທດອ້ິນໂດຈ້ິນໄດ້ທະຫານຍ່ີປຸ່ນຕ້ິດຕາມໂຈມຕ້ີກອງທະຫານຝຣັ່ງເສດທ່ີຢູ່ໃນພູມ້ີພາກນ້ົ້ຈ້ົນກອງພົນທະ ຫານຝຣັ່ງເສດທ່ີປະຈຳຢູ່ໃນແຂວງຊຽງຂວາງຕ້ອງຖອຍອອກຈາກທ້ີ່ຕ້ັ້ງໃນເມ້ືອງໄປຢູ່ໃນປ່າບ້ົນດ້ານພົນທະຫານ ໃນກອງພົນເຊ້ືວ່ສ່ວນຫລາຍເປັນຊາວວຽດນາມພາກັນໜ້ີທ້ັບໄປເຂ້ົ້າຂ້ົ້າງຝ່າຍຍ່ີປຸ່ນກໍ່ໜ້ົ໊ດເຫລ້ືອແຕ່ພຽງທະ ຫານລະດັບພູ້ບ້ັ້ງຄ້ັບ-

ບັນຊາ ຊຶ່ງເປັນຄົນຝຣັ່ງເສດຈໍ່ງໆ 40 ກ່ວາຄົນທີ່ຍັງລວມກຸ່ມກັນຢູ່ໃນປ່າເລິກແລ້ວຄອບຊຸ່ມໂຈມຕີກອງກຳລັງຍີ່ປຸ່ນ ເມື່ອມີໂອກາດ.

ຄວາມຈິງແລ້ວທະຫານຝຣັ່ງເສດທັ້ງໝົດທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຊຽງຂວາງ ຈະບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຮອດຢູ່ໄດ້ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກມົ້ງກໍ່ຄໍ: ຕູ້ບລີຝູ ຜູ້ເປັນຕາແສງບ້ານຫມອງແຮດ ຕູ້ບລີຝູງເປັນຊາວມົ້ງຄົນທຳອິດ ທີ່ມີໂອກາດຮຽນສຳເຣັດມາຈາກໂຮງຮຽນມັທຍົມທີ່ເມືອງວຽນປະເທດອຽດນາມເວົ້າເປັນຄົນທຳອິດທີ່ສາມາດເວົ້າພາສາຝຣັ່ງເສດໄດ້ຄ່ອງພໍ້ນເມືອຮຽນສຳເຣັດກັບມາຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງເປັນຕາແສງຫມູ່ບ້ານໄຟດ່າງລໍ່ເບຣ້ຽຍ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຕະກູນ "ລໍ່ເບຣ້ຽຍ" ອາດຶດຜູ້ນຳຊາວມົ້ງຫລາຍສະໄມ.

ຕູ້ບລີຝູງນຳຊາວມົ້ງປະມານ 300 ຄົນ ຈາກບ້ານຫມອງແຮດອອກໄປສົມທົບກັບທະຫານຝຣັ່ງເສດຊ່ວຍເຫລືອທຳການສູ້ຣົບກັບຍີ່ປຸ່ນຈົນສິ້ນສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 2 ສະງົບລົງ ຄວາມກ້າຫານແລະຄວາມຊື່ສັດຂອງພວກມົ້ງປະທັບໃຈທະຫານຝຣັ່ງເສດເປັນຢ່າງຍິ່ງດັ່ງນັ້ນເມື່ອທຸກຢ່າງກັບຄືນເຂົ້າສູ່ສະພາວະປົກຕິນອງຊຶ່ງອົງມຸນເມແຊ່ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ ຕູ້ບລີຝູງເປັນຮອງເຈົ້າແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະໃຫ້ຈັດກຳລັງກອງທັບຝຣັ່ງເສດຂຶ້ນໃຫມ່ ໂດຍຮັບສະເພາະຄົນມົ້ງເຂົ້າເປັນທະຫານທັ້ງນີ້ໃຫ້ເລືອກເອົາຈາກພວກທີ່ຕິດຕາມຕູ້ບລີຝູງ ໄປຊ່ວຍທະຫານຝຣັ່ງເສດກ່ອນຄົນອື່ນ.

ແມ່ຂອງແມ່ວລີຕູ້ເລົ່າໃຫ້ເພື່ອນ ໆ ຟັງຕໍ່ໄປວ່າ ຄ່າວລີຜົວຂອງນາງກໍເປັນຄົນນຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເຂົ້າເປັນທະຫານທ້ອງຖິ່ນຂອງຝຣັ່ງເສດດ້ວຍພ້ອມໆກັນກັບວ່າງປາວເມື່ອເຂົ້າເປັນທະຫານແລ້ວຄ່າວລີຕ້ອງມາປະຈຳຢູ່ທີ່ເມືອງຊຽງຂວາງ ນາງຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງຍ້າຍມາຢູ່ດ້ວຍຊາວມົ້ງ ຈາກບ້ານຫມອງແຮດຈຳນວນບໍ່ນ້ອຍເທົ່າໃດ ທີ່ຍ້າຍມາຢູ່ໃນເມືອງຊຽງຂວາງພ້ອມ ໆ ກັນກັບນາງເມື່ອລວມກັບພວກມົ້ງທີ່ຢູ່ກ່ອນມາກ່ອນແລ້ວກໍເຮັດໃຫ້ມີຈຳນວນຫລາຍພໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເມືອງຊຽງຂວາງກາຍເປັນເມືອງຫລວງຂອງຊາວມົ້ງໄປຕາມທີ່ເວົ້າ.

ຫລັງຈາກທີ່ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 2 ຢຸຕິລົງອົດທີ່ພົ້ນຂອງຝຣັ່ງເສດໃນອິນໂດຈີນ ກໍເລີ່ມສ້ອມແປງທະຫານທີ່ເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດ ຂອງຝຣັ່ງເສດຖືກທຳລາຍຢ່າງຣາບຄາບທີ່ເມືອງດຽນ-ບຽນພູ່ເມື່ອປີ ຄ.ສ 1954 ໂດຍກອງທັບຫວຽດນາມພາຍໃຕ້ການບັງຄັບບັນຊາຂອງໂຮ່ຈິມິນກຽບເມື່ອອົດທີ່ພົ້ນທາງດ້ານທະຫານຫມົດລົງຝຣັ່ງເສດຈະຕ້ອງປົດປ່ອຍເມືອງຂຶ້ນຕ່າງໆໃຫ້ເປັນອິສະຣະ.

ທ່ານສະລະພາບຕົກມາຢູ່ໃນມືຂອງຄົນລາວການຊ່ວງຊິງອຳນາດທຳການເມືອງກໍເລີ່ມຂຶ້ນທັນທີຜູ້ນຳຝ່າຍຂວາ ແລະຝ່າຍຊ້າຍຂັບກ່ຽວກັນເຖິງເພັດເຖິງຂົ່ວເພື່ອຫວັງຈະປົກຄອງປະເທດແຕ່ພົ້ນປາກົດວ່າ ຝ່າຍຂວາໄດ້ຮັບໄຊຊະນະໃນການເລືອກຕັ້ງຫົວໄປ.

ຊາວມົ້ງໃນຊຽງຂວາງກໍມີສ່ວນໄດ້ຮັບປະຊາທິປະໄຕດ້ວຍຍັນດາ "ຕາແສງ"ແລະ"ນາຍບ້ານ" ຕ່າງກໍພາກັນສະມັກຮັບເລືອກຕັ້ງເພື່ອທີ່ຈະເຂົ້າໄປປະຕິບັດຫນ້າທີ່ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນຊາວມົ້ງໃນສະພາຜູ້ແທນທ້ອງຖິ່ນຜູ້ສະມັກຊາວມົ້ງທີ່ສຳຄັນພຽງສອງຄົນຄໍ: ຕູ້ເຍຽລີຝູງ, ນ້ອງຊາຍ

ຂອງຕູ້ບົລິຟູ ເຊິ່ງເປັນຮອງເຈົ້າແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະໄຟດ່າງອາດິດຕາແສງເມືອງຫມອງແຮດ ເມືອງຈາກການເລືອກຕັ້ງຍັງເປັນສິ່ງໃຫມ່ສຳຫລັບຊາວມົ້ງ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຖືກັນວ່າຕຳແຫນ່ງຜູ້ແທນເປັນຕຳແຫນ່ງທີ່ສຳຄັນຍິ່ງ ຫາກຜູ້ໃດໄດ້ຮັບເລືອກແລ້ວກໍຈະຖືວ່າຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ນຳເຜົ່າມົ້ງທາງການເມືອງ ໂດຍຕາມທີ່ເວົ້າ.

ຕູ້ເຍັງລິຟູເວົ້າໄຊຊະນະໄຟດ່າງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ເພາະໄດ້ຮັບສຽງສະນັບສະຫນູນຈາກຊາວເມືອງຊຽງຂວາງຢ່າງທ່ວມທົ້ນເວົ້າໄດ້ຮັບເລືອກຕັ້ງມາເລີຍ ໆ ແຖບທຸກສະໄມ ຈົນກະທັ້ງສາມາດສະນັບສະຫນູນຕູ້ບົລິຟູ ຜູ້ເປັນອ້າຍໃຫ້ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງເປັນລັດຖະມົນຕຣີ ໃນຂະນະຝ່າຍຂວາເປັນມົ້ງຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບຍົນດາລັກ "ພຍາ" ສ່ວນໄຟດ່າງນັ້ນເມື່ອແພ້ການເລືອກຕັ້ງກໍຫລົບຫນີໄປຮ່ວມງານກັບເຈົ້າສຸພານຸວົງ ຜູ້ນຳຝ່າຍຊ້າຍທີ່ບ້ານນາໄທ ແຂວງຫົວພັນ (ຊຳເຫນືອ) ຕໍ່ມາພາຍຫລັງໄຟດ່າງກໍໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກັມມະການກາງຂອງພັກຄອມມິວນິສ "ປະຊາຊົນລາວ".

ປະເທດລາວຕົກຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຣັຖບານຝ່າຍຂວາແລະຣັຖບານປະສົມຜັດປ່ຽນກັນ. - ເລື່ອຍມາຈົນເຖິງວັນທີ 9 ສິງຫາ ຄ.ສ 1960 ຮ້ອຍເອກກອງແລຜູ້ບັງຄັບການກອງພັນທະຫານລາບອາກາດທີ 2 ແລະຮ້ອຍໂທເດືອນຮອງຜູ້ບັງຄັບການທີ່ມເຫັນຄວາມແຫລວແຫລກຂອງຄະນະຣັຖມົນຕຣີຝ່າຍຂວາບໍ່ໄຫວ ຈຶ່ງນຳລູກນ້ອງກໍ່ການປະຕິວັດຍຶດເມືອງວຽງຈັນ ຫລັງຈາກຍຶດເມືອງຫລວງໄດ້ສຳເຣັດກອງແລຕ້ອງມາມີງຸມຂະນັບຫມິດອາລັຍຕາຍ ຢາກຢູ່ເປັນເວລານານ ເພາະນຶກໄດ້ວ່າຕົນເອງບໍ່ໄດ້ຕຽມຂົ້ນຕໍ່ໄປໄວ້ເລີຍ ເວົ້າຮູ້ວ່າເວົ້າແລະລູກນ້ອງມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະກໍ່ການປະຕິວັດໄດ້ແລະກໍເຣັດໄດ້ສຳເຣັດດ້ວຍ ແຕ່ເມື່ອສຳເຣັດແລ້ວກໍ່ຄິດແປດດ້ານ ເພາະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານການເມືອງຫລືການບໍຣິຫານປະເທດແຕ່ຢ່າງໃດ.

ຮ້ອຍເອກກອງແລກໍ່ການປະຕິວັດລົ້ມລ້າງ ຣັຖບານຝ່າຍຂວາທັ້ງໆທີ່ເວົ້າບໍ່ແມ່ນຝ່າຍຊ້າຍທີ່ສົມຍົມຊົມຊອບເຈົ້າສຸພາສຸວົງເມື່ອຄິດໜັກໆເວົ້າກໍ່ຮູ້ຕົວວ່າຈະລົ້ມທຸລັ່ງຕໍ່ໄປດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ລຳພັງບໍ່ໄດ້ແມ່ນອນ ຈຶ່ງໄປຂໍເຝົ້າສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາ ຊິ່ງຊິ່ວທາງພະອົງເປັນກາງ ໃນດ້ານການເມືອງຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕລອດມາ ຮ້ອຍເອກກອງແລໄດ້ທູນເຊີນສະເດັດເຈົ້າສຸວັນນະພູມາໃຫ້ຊິ່ວຮັບຕຳແຫນ່ງຣັຖນາຍົກ ແລະຮຽກຕົນເອງວ່າ ຝ່າຍເປັນກາງ.

ຣັຖບານຝ່າຍເປັນກາງປົກຄອງຢູ່ໄດ້ບໍ່ເທົ່າໃດເດືອນ ຝ່າຍຂວາໂດຍການນຳຂອງນາຍພົນພູມີ ກໍ່ການປະຕິວັດຊ້ອນ ເມື່ອວັນທີ 8 ທັນວ່າ ຮ້ອຍເອກກອງແລສູ້ບໍ່ໄດ້ກໍນຳທະຫານຝ່າຍເປັນກາງຖອນອອກຈາກວຽງຈັນໄປຕັ້ງຫລັກຢູ່ທີ່ເມືອງສຸຍແລະທີ່ເມືອງສຸຍນັ້ນເອງໂຊຽດກໍ່ໄດ້ມາຕິດຕໍ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອແກ່ຝ່າຍເປັນກາງຈາກປົດຣຸນທີ່ໄດ້ຮັບການຕັ້ງຕົວເປັນກາງນັ້ນ, ລຳບາກຫລາຍເທົ່ດໃດ ຈິດໃຈຂອງຮ້ອຍເອກກອງແລກໍ່ເລີຍໂອນອ່ອນໄປເຂົ້າກັບຝ່າຍຊ້າຍປະເທດລາວ ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ເມື່ອພົກທະຫານປະເທດລາວໄດ້ຮັບກຳລັງເພີ່ມຈາກຝ່າຍເປັນກາງກໍ່ເລີ່ມປະຕິບັດການທາງທະຫານ ເພື່ອປົດປ່ອຍຊຽງຂວາງ.....ອາມາຈັກອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານຂອງຊາວມົ້ງ.

ໃນຊ່ວງ 2-3 ວັນທີ່ຜ່ານມາສະຖານະການຮອບດ້ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຕຶງຄຽດຄຳສົ່ງຕຽມ

ການອົພຍົບປະກາດອອກມາດ້ວຍຄວາມຕ້ອນຮັບ ແມ່ວ່າດ້ວຍລູ ບໍ່ເຄີຍອົພຍົບຫນີພາຍສົງຄາມ
ມາກ່ອນ ແຕ່ກໍ່ຈະຮູ້ວ່າ ການອົພຍົບຍ່ອມຫມາຍເຖິງການທີ່ຈະຕ້ອງຖິ້ມຖຸນຖານທີ່ຢູ່ຖາວອນ ເວລາ
ກັບກ່ຽວ ຜົນຂອງແຮງງານທີ່ໄດ້ທຸ່ມເທໄປໃນໄຮ່ໃນສວນແລະມ້ອມການອົພຍົບຈາກຫມາຍ ຄວາມ
ວ່າ ອາຫານທີ່ຈະກິນປະຈຳວັນກໍ່ຈະຂາດແຄນເພາະສະບຽງອາຫານທີ່ໄດ້ສະສົມໄວ້ຈາກລະດູ ເກັບ
ກ່ຽວ ເມື່ອປົກແລ້ວກໍ່ເຫລືອຢູ່ນ້ອຍເຕັມທີ.

"ເມ້ວລຕູ" ມີສຽງຮ້ອງຂໍ້ອງເຂົ້າມາຈາກນອກເຮືອນແລະເຈົ້າຂອງສຽງຊົ່ວເປັນເດັກຊາຍ
ອາຍຸລູ່ມລາວຄາວຄຽກັນກໍ່ແລ່ນພວດພາດຕາມສຽງເຂົ້າມາປຸ້ມຫຸ້ມຊຸກໆປູ້ຂ້າວຕຽງນ້ວ.

"ເມ້ວລຕູຣບພະລຸດລຸກຂຶ້ນນ້ວເມ້ອເຫັນຈ້ຫນ້ານ້ແລະອາການທ້ມຕະຫນົກຂອງປ້ວປ້ວເຮ້ຍເປັນ
ເຜ້ອນສະນດ.

"ເມ້ວລຕູ...ເມ້ວ.....ເມ້ວລຕູ"ປ້ວປ້ວເຮ້ກ້າວຢ່າງຕະຖຸກຕະກ້ກ" ກ້ວງພົນຂອງພ້ເຈົ້າ
ທ້ໂພນສະທ້ວນຖຸນພວກທ້ຫານປະເທດລາວຕ້ແຕກແລ້ວ ຂ້ອຍ.....ຂ້ອຍໄດ້ຍົນເຂົ້າວ່ານ້ກ
ທ້ວງການຂອງທ່ານ ອ່ຽງປ່ຽວ ພວກເຈົ້ານ້ານ້ທ້ເຜ້ງຈະໄດ້ຮ້ບລາຍງານທ່ຽງ້ອຍ ເມ້ອກ້ນເຈ້ງ
ແລະກ້ຳລ້ງຈະໄປບອກທ່ານ ອ່ຽງປ່ຽວ " ພ້ເຈົ້າເລ້ກ ປ້ວປ້ວເຮ້ກ້າວຕ້ວຍສຽງອ່ອຍໆ ເມ້ວລ
ຕູ ຂ້ອຍສ້ງສ້ຍວ່າ ເຮ້າຈະຕ້ວງອົພຍົບໝ່.

"ຈ໋ຕ"ເມ້ວລຕູ ສະບ້ດອອກມາດ້ວຍຄວາມຮູ້ສ້ກຫລາຍປ່ຽງສະລ້ນກ້ນເຂົ້າຮູ້ສ້ກເປັນຫ່ວງພ້ນ
ມາທ້ນ້ ເກ້ງວ່ານ້ຈະໄດ້ຮ້ບອ້ນຕຣາຍຈະນະກ້ງນ ຖຸກຕ້ແຕກ ເວລາເຮ້ງກ້ນກ້ຮູ້ສ້ກຂ້ານ ຫນ້ານ
ເຜ້ອນທ້ພຕ້ນຮ້ບເກ້ງຕ້ວງເສ້ຽທ້ໃຫ້ແກ່ພວກປະເທດລາວ ລວມທ້ງຄວາມຮູ້ສ້ກເສ້ຽດ້ານເຂ້ານ ໃນ
ໄຮ່ທ້ກ້ຳລ້ງຈະເກ້ບກ່ຽວໄດ້ໃນໄວ້ງນ ເສ້ຽດ້ານບ້ານທ້ເຄ້ຍໃຫ້ຄວາມອ້ບອຸ່ນມາຕລ້ດ" ເຈົ້າໄດ້
ຂ້າວ້ຂ້ອຍຫູບ" ເມ້ວລຕູ "ບ໋" ພວກເຈົ້ານ້ານ້ທ້ບອກວ່ານ້ເຈ້ງຈະໄດ້ຮ້ບລາຍງານລະອ້ຽດ".

ປ້ວປ້ວເຮ້ ຕອບດ້ວຍນ້ຳສຽງທ້ຄ້ຍຄວາມຕ້ນເຕ້ນລ້ງໄປດ້ວຍແລະຮູ້ສ້ກເຕ້ນໃຈທ້ພ ຂອງ
ເຜ້ອນຕ້ອງເສ້ຽທ້ໃນຄ້ວມພ້ຂອງເຂົ້ານ້ກ້ເຜ້ງເສ້ຽຊ້ວດໄປ ມ້ອ 3 ເດ້ອນທ້ແລ້ວທ້ບ້ານ ຕອນທ
ພວກປະເທດລາວທ້ຳການຮຸກໃຫ່ນ້ໆເຂົ້ານ້ຈະອ່ານຄວາມຮູ້ສ້ກຂອງເຜ້ອນອອກຈ້ງກ່ານ້ປ້ອນໃຈວ່າ"
ບ໋ ເປັນຫ້ງ້ກອກ້ອ້ຍວ່ານ້ນ້ອ້ນຕຣາຍ້ກ້ດ້ນກ້ນ້ພ້ຂອງເຈົ້ານ້ແມ່ອກ້ນ້ານ້ພ້ຂອງເຈົ້ານ້ຈະພ່ານ້ທ່ານ
ກ້ນນ".

ສຽງຕະໂກນໂຫ້ວກ້ວກ້ງ ດ້ງມ່ານ້ໃກ້ສຽງຝ້ເຖ່ານ້ກ້ງ ແລ່ນ່ານ້ນ້ານ້ຮ້ອນໄປ ແລະ
ຕ່ານ້ກ້ນ້ສຽງຄວາມຊຸ້ນມຸ້ນວຸ້ນວ່ານ້ກ້ເລ້ນ້ນ ເນ້ວລຕູແລະປ້ວປ້ວເຮ້ ສ້ບຕ່ານ້ກ້ນແລະໂດຍ້ ຕ້ອງ
ບອກທ້ງຄູ່ຮູ້ວ່າ ການອົພຍົບເລ້ນ້ນ້ນ້ແລ້ວ.

"ເມ້ວລຕູ ຂ້ອຍໄປ່ກ່ອນນະ ຈະຕ້ອງໄປຊ່ວຍແມ່ກ້ບຂອງ " ເວ່ານ້ປ້ວປ້ວເຮ້ຍະລຸມ ຍະ
ລ້ນອອກຈາກເຮືອນໄປໃນລ້ກສະນະຄຽວກ້ບວ່ານ້ນ.

ເນ້ວລຕູ ສະລ້ດຜ້ານ້ນ້ອອກຈາກ່ານ້ຂ້ນເລ້ນ້ນອອກໄປນອກເຮືອນ້ວ້ກນ້ຳໃນປ້ບຊ້ວ້ຕ້ວ ປູ່
ຂ້ານ້ປະຕູ້ລ້ານ້ນ້ານ້ ຄວາມເຢ້ນກ້ນ້ຳແຂ້ງທ້ສ້ນ້ພ້ກໃນ້ນ້ານ້ ເຮ້ກໃຫ້ຄວາມ້ວ້ອ່ວ້ຍ່ານ້ໄປສ້ນ.

ແສ້ງແດດ້ສ້ທ້ລ້ອ້ງ້ອ້ນຂ້ອ້ງ້ລ້ະ້ດູ້້ນ້ານ້ວ້ສ້ານ້ມ້ານ້ອ້ນ້ມຸ້້ນ້ມ້ເ້ນ້ອ້ງ້ຊ້ຽ້ງ້ຂ້ອ້ານ້ງ້ຊ້ວ້ນ້ບ້ານ້ນຸ້້ເ້ດ້ອ້ນ

1000 ຫລັງຄາເຮືອນເປັນປົກຕິຊົ່ນວັນອື່ນໆ ຍອດຂອງພູເບ້ຍພູເຂົ້າທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນພູມີພາກນອງຕົ້ງ ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງຊຽງຂວາງ ຍັງຖືກໝອກສີຂາວຍາມເຊົ້າຍັງປົ່ງຊົ້ນເຄີຍ, ທັມຊາດ ອ່ຳງສະງົບເຫລືອເກີນຂະນະທີ່ໃນເມືອງກັບຕົ້ງກັນຂ້ານ ສຽງຜູ້ຄົນຕະໂກນຮຽກຂານຊົ່ວກັນແລະກັນ ສຽງສັດລ້ຽງຮ້ອງລະງົມ ເພາະຖືກເຈົ້າຂອງພາກັນໄລ້ຈັບ ເພື່ອຈະນຳໄປດ້ວຍໃນການອົພຍົບ.

ຜູ້ຄົນຫລາຍໝູ່ເລີ່ມທະຍອຍກັນອອກເດີນທາງ ສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວທຸກຄົນ ຕ່າງກົ້ມໜ້າທີ່ ຊ່ວຍກັນແຍກຫານເຂົ້າຂອງເຄື່ອງໃຊ້ ເດັກນ້ອຍໆ ທີ່ຈະເດີນໄດ້ແຕ່ຍົ່ງບໍ່ສາມາດ ທີ່ຈະແບກຫານ ຂອງຫັກກໍທຳໜ້າທີ່ຈູ້ມໄກ່ຫລໍ່ ກໍຈູງໝູ, ຄອບຄົວທີ່ໝູຕົວດຽວ ຄ້ອນຂ້າງສະບາຍນ້ອຍ ມີ ເພາະຫາກເດັກນ້ອຍໆ ຄົນດຽວຈຳເປັນຈະຕ້ອງຈູງໝູທີ່ລະ 2-3 ຕົວແລ້ວ ໝູມັນມັກຈະມີຄວາມ ຄຽ໊ດຕົ້ງກັນ ເມື່ອແຕ່ລະຕົວເດີນຕາບທິດທາງທີ່ມັນຢາກຈະໄປແລ້ວ ຄວາມຫຍຸ່ງຍາກຍົ່ງເກີດຂົ້ນ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີຄົນເດີນຕາມຫລັງຄອຍເອົາໄມ້ໄລ່ຕີໄປດ້ວຍ.

ຊາວມົ້ງຫລາຍຄອບຄົວ ເດີນຜ່ານໜ້າຍ້ານຂອງເນົ້ວລ໊ຽ ຕ່າງມຸ່ງໜ້າອອກຈາກເມືອງໄປທິດ ຕາເວັນຕົກສ່ຳງໃຕ້ ໃບໜ້າຂອງແຕ່ລະຄົນເສົ້າໝອງ ດ້ວຍຄວາມອາລັຍທີ່ຈະຕ້ອງຈາກຖິ່ນ ທີ່ຢູ່ ເສ໊ຽດາຍເຂົ້າປາອາຫານທີ່ຍົ່ງບໍ່ໄດ້ເກັບກ່ຽວ ເປັນຫ່ວງອາດິດທີ່ມດົ່ນ ມີແຕ່ເດັກນ້ອຍໆ ທີ່ຍົ່ງ ບໍ່ຮູ້ເຮື່ອງຜູ້ເທົ່ານົ່ນ ທີ່ບໍ່ສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກຜິດປົກຕິ ເດັກກໍຍົ່ງເປັນເດັກຢູ່ສເມີ ໃນແທບທຸກສະ ພາຍຫານຫລາຍຄົນທ້ານັ່ງແລ່ນແຊ່ງດ້ວຍກໍແຍ້ນັ່ງຫລົ່ນຢູ່ດ້ວຍກໍກ່ຽຮຽກັນດ້ວຍຄວາມສະນຸກສະ ນານ ຈະລືດຄວາມອຸກອັ່ນແລະງຽບກໍ່ຕໍ່ເມື່ອຖືກຜູ້ໃຫຍ່ດຸ່ດ່າເທົ່ານົ່ນ.

ເນົ້ວລ໊ຽ ຢົ່ນເບ້ງເຫດການຕ່າງໆ ຮອບຕົວເປັນເວລານານພະຍາຍາມຈົດຈຳ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ໄວ້ຈົ່ນເສ໊ຽອົກທີ່ກໍຄະລຸກໂຄລມຄ່ອຍໆ ເບ້ົາລົງພ້ອມກັບຈຳນວນຜູ້ຄົນທີ່ລົດນ້ອຍລົງໄປເມື່ອຖ້າຢູ່ນານ ແລະບໍ່ເຫັນວ່ີແວ່ວ່ຳແມ່ຈະກັບມາ ເຂົ້າເດີນເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ລົງມືເກັບເຂົ້າຂອງສ່ວນຕົວ 2-3 ອັນລົງໃສ່ກະຕ່ຳ ເຂົ້າປົດໜ້າໄມ້ທີ່ແຂວນຢູ່ຂ້າງຝາຕິດກັບຕຽງນອນລົງມາລຸບຄຳ ຢ່າງທະນຸຖະ ໜອມ ໜ້າໄມ້ອັນນ໊ີ ເປັນຂອງສົ່ງດຽວທີ່ເຂົ້າຮັກທີ່ສຸດ ເພາະພໍ່ເປັນຄົນເຮັດໃຫ້ເມື່ອປີກາຍ ຫລັງ ຈາກທີ່ຫົນການຮົບເລ໊ກຂອງເຂົ້າບໍ່ໄດ້, ເມື່ອສຽບໜ້າໄມ້ລົງໃນກະຕ້ຳແລ້ວ ກໍນອງກລາດໄປ ຮອບໆຫ້ອງ ເພື່ອສຳລວດເບ້ົາເປັນຄົ້ງສຸດທ້ານ ຍັງເຫລືອຢູ່ສອງສົ່ງເທົ່ານົ່ນທີ່ເຂົ້າບໍ່ກ້າເກັບ "ຊຸ ກ໊ົ້ງ.....ຜ້ກະດາດທີ່ແຂວນຢູ່ຂ້າງຝາແລະກະດູກຄາງໝູທີ່ຜູກຕິດກັບເສົ້າເອກຂອງ ເຮືອນ ສຳຫລັບເຊົ່ນໄຫວ້ "ບ໊ວກ້ຳ" ຜີເສົ້າເຮືອນ.

ບໍ່ເຄ໊ຍສອນເຂົ້າວ່ຳ ບ້ານຄົນມົ້ງທຸກຫລັງຈະມ໊ີຜຢູ່ສາມ ຜ໊ີ ຜ໊ີທຳອິດແລະຜ໊ີສຳຄັນທີ່ສຸດຄ໊ືຜ໊ີບ໊ວກ້ຳ ຜ໊ີເປັນຜ໊ີປະຈຳບ້ານ ຄອຍຄຸ້ມຄອງປົກປ້ອງບໍ່ໃຫ້ຜ໊ີອ່ືນໆ ທີ່ຊົ່ວຮ້ຳຍມາຮົບກວນສະມາຊິກຂອງ ຄອບ ຄົວທຸກປີເມື່ອເຖ໊ງເທສການ "ມ໊ແປ້ເຈ໊ຳ" ຫົວໜ້າຄອບຄົວຈະຕ້ອງຂ້າໝູ ແລະນ່ຳມາເຊົ່ນໄຫວ້ຜ໊ີ ບ໊ວກ້ຳ ຫລັງຈາກນ້ັນຈະນ່ຳເອົາກະດູກຄາງໝູ ຖ໊ວທ໊ີນ່ຳມາເຊົ່ນນ໊ັ້ນ ຜູກຕິດກັບເສົ້າເຮືອນໄວ້ຜ໊ີຕ໊ວ ທ໊ີສອງຄ໊ືຜ ''ຊຸ ກ໊ົ້ງ'' ຫລືກະດາດ ຄົນມົ້ງຈະຫາກະດາດເງ໊ນ ຫລືກະດາດທອງມາຕິດຝາບ້ານ ໄວ້ ທຸກປີຈະຕ້ອງເຊົ່ນໄຫ້ວ ຜ້ກະດາດດ້ວຍໄກ່ໜົ້ງຕ໊ວ ຂະນະທ໊ີຂ້າໄກ່ພ໊ບ້ານຈະເອົາເລ໊ອດໄກ່ ພົ່ນໃຫ້

ທ້ວກະດາດເວ້ນກະດາດທອງຜມ ຈະບັນດານໃຫ້ຄອບຄົວເວ້ນມີທອງມ້ວງຄ້ວສົມບູນ ຜ້ສຸດທ້າຍຂອງ
ບ້ານຜ້ "ດ້າຕຣ້ງ" (ຜ້ປະຕູ) ທຸກປ້ຈະຕ້ອງຂ້າລູກໝູລ້ຽງຜ້ປະຕູ ເມ້ອມ້ການ້ຍ້ານບ້ານຈະຕ້ອງ
ນ້ຳເອ້ກະດູກຄາງໝູ ແລະແຜ່ນກະດາດເວ້ນ ກະ.ດາດທອງໄປດ້ວຍ, ເມ້ງລ້ຕູຍ້ງບ້ຢ່າກຈະເກ້ບ
ຂອງສອງອ້ນທ້ເຫລ້ອຢ່ ເພາະໃນໃຈຍ້ງຫວ້ງວ່າ ເຫດການຈະປ່ຽນໄປໃນວ້ນາທ້ສຸດທ້າຍ.

ມ້ສຽງຜ້ເທ້ານ້ມເຂ້ານ້ານາໃນຫ້ອ້ງ ເມ້ອຫ້ນໄປມອງເບ້ງເມ້ງລ້ຕູກ້ເຫ້ນແມ່ນ້ມເຂ້ານ້ານາດ້ວຍ
ທ່ານ້ານາວ້ກໂຮຍ, ເຖ້ງແ້ນ້ານາຈະມ້ອ້ານຸ້ພຽງ 35 ປ້, ແລະມ້ລູກພຽງແຕ່ສອງຄົນເທ້ານ້ນສ້ນ້ຳ
ຂອງນ້ານາໃນປະຈ້ບ້ນເໝ້ອນຄົນອ້ານຸ້ 50 ປ້, ເພາະຊ່ວງລະບະເວລາ 4 ເດ້ອນທ້ຜ່ານມາ ລະ
ຫວ່າງທ້ພ້ອອກໄປຕ້ເສ້ກ, ນ້ານາຮ້ສ້ກຫ່ວ້ງໃຍແລະຄ້ດຫລາຍເຢ້ນພ້ເສດໜ້າຕາຂອງນ້ານາສະແດງ
ອອກເຖ້ງຄວ້ານເໜ້ອຍອ່ອນກ້ຈ້ງ ແຕ່ຮ່າງກ້າຍຂອງນ້ານາຍ້ງແຂງແຮງ ນ້ານາຍ້ງບ້ອ້ນເຫ້ານະທ້ະ
ເໜ້ອນ້ຍ້ງນ້ານ້ອ້ນ ໆ ອ້ກ, ກ້ນລູກຈ້ານວນເທ້ານ້ຽກ້ນທ້ງ້ນ ເນ້ອງຈ້ານ້ານາຍ້ງຕ້ອງທ້ານ-
ທຸກຢ່ານ້ວຍຕ້ນເອງ ນ້ານາເຢ້ນຄ້ນ້ນ້ສ້ຍໃຈເຢ້ນແລະເວ້ານ້ອຍບ້ເຄ້ຍເອະອະໂອຍອ້ານຄູດ່າພວກ
ລູກ ເມ້ງລ້ຕູຈ້ານ້ໄ້ດ້ວ່າ ນ້ຢ້ຄ້ງຄຽວເທ້ານ້ນ, ທ້ເຂ້ານ້ານ້ແມ່ຄຽດ.

ເຂ້ານ້ານ້ານ

ໄວ້ຢ່າງດີ ເມື່ອຈາກຕ້ອງກົ້ມຕົ່ວໄປຂ້າງໜ້າຕລອດເວລາ ເພາະນ້ຳໜັກຂອງສົ້ມພາຣະ.

ເມ້ງລັ ປະຕິບັດຕາມຫລັງຈາກທີ່ປົດພ້ຳກະດາດຈາກຂ້າງຝາ ແລະເກັບກະດູກຂາງໝູລົງໃສ່ຄູ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວເຂົ້າຍົກຕະກ້າຂຶ້ນສະພາຍບົ່ນຫລັງອີກເດີ່ນຕາມແມ່ໄປ. ແມ່ເດີ່ນອ້ອມໄປຫລັງບ້ານຂະນະທີ່ ເມ້ງລັ ປົ່ນຄອຍຢູ່ໜ້ານ້ຳ, ພຽງບໍ່ດຽວນາງກໍເດີ່ນຈູງໝູອອກມາ ເມ້ງລັ ຮູ້ໜ້າທີ່ເຂົ້າໜ້ົ່ກ້ວໝາຖືໄວ້ສຳຫລັບໃຊ້ ເມື່ອມ້ົ່ນບ່ຍອມເດີ່ນແລ້ວກ້າວຕາມຫລັງໝູກໍເດີ່ນ-ກະໂຜກກະແຜກໄປ.

ເມື່ອພົ້ນຊານເມືອງອອກມາ ທັ້ງສອງກໍ່ກາຍເປັ່ນສ່ວນນ້ຶ່ງຂອງແຖວມະນຸດທີ່ຍາວຢຽດ, ຄົດຄ້ຽວໄປຕາມທາງເດີ່ນແຄບ ໆ ທ້ລຽບໄຫລ່ເຂົ້າເຫ້ົ່ອມແຖວນ້ົ່ດປາຍແຖວຢັ້ງຢູ່ທ້ເມືອງ ຊຽງຂ້ວາ ຂະນະທ້ແຖວຢູ່ທ່ຳງອອກໄປປະມານ 5 ກ້ໂລແມ້ດ ພ້ຳຽງວ້ົ່ນເມ້ອທ້ແຖວເຄ້ອນທ້ໄປຖ້ວພູຫລວງ, ນ້ຶ່ງຄົ່ນສຸດທ້ຳຍກ້ອອກຈາກເມືອງຊຽງຂ້ວາ ພ້ວກເຂົ້າເຣ້ມໄປທ້ລະຄົ່ນໆ ຜ່ານເຖ້ວພູຫລວງ ໄປກ້ົ່ນທ້ລະຄົ່ນສອງຄົ່ນ ປຽບເຫ້ົ່ອມກ້ບກ້ານກ້ບເຂົ້າໄປໃນອານາຈ້ກເດີ່ມຊຽງເຂ້ວເຂົ້າພູຫລວງໄປກ້ົ່ນທ້ລະຄົ່ນສອງຄົ່ນ ປຽບເຫ້ົ່ອມກ້ບກ້ານກ້ບເຂົ້າໄປໃນອານາຈ້ກເດີ່ມຊຽງ ປະກ້ອບໄປດ້ວຍປ້ອມຍາມທ້ແຂງແຮງກ້ານອ້ພ້ຍ້ບ້ຂ້ົ່ມ ເຫ້ົ່ອມກ້ານເດີ່ນທາງກ້ບຍ້ານແລະກ້ົ່ມທ ທ້ເຖ້ວພູຫລວງ ທຸກຄົ່ນກ້ຮູ້ສຶກ ວ່າເຖ້ວບ້ານ, ແລ້ວພູຫລວງປຽບສະເໝ້ົ່ອມປະຕູນ້ຳພ້ວກເຂົ້າກ້ົ່ນສູ່ທ້ເຖ້ວພູຫລວງ ທຸກຄົ່ນກ້ຮູ້ສຶກ ວ່າເຖ້ວບ້ານ, ແລ້ວພູຫລວງປຽບສະເໝ້ົ່ອມປະຕູນ້ຳພ້ວກເຂົ້າກ້ົ່ນສູ່ ທ້ເທ້ອກພູທ້ສູງທະມ້ົ່ນ ປາດ້ງດ້ບທ້ຫນາທ້ບແຜ້ກ້ວ້າງຄອຍຄຸ້ມພ້ນທ້ົ່ນເປ້ົ່ນບ້ຣເວ້ນຫລາຍພ້ນຕາຣາງ 25 ກ້ໂລແມ້ດ ເປ້ົ່ນຖ້ມທ້ພ້ວກເຂົ້າຈະຢູ່ໄດ້ຢ່າງປອດພ້ຍຢ່າງເດ້ມ.

ຄົ່ນເຜົ່ານ້ຶ່ງກ້ົ່ງທ້ມ້ົ່ດເປ້ົ່ນຊາວພູເຂົ້າ ຊຶ່ງຫລາຍຄົ່ງໃນອ້ດ້ດໄດ້ພຍາຍາມຕ້ງຫລ້ກແຫລ່ງໃນທ້ຣາບລຸ່ມແຕ່ບ່ເຄ້ຍສ້ຳເຣ້ດ ທ່ານວ່າງປາວຮູ້ດ້ເຖ້ງຄວາມຈ້ງຂ້ມ້ທ່ານໄດ້ປະກາດ້ອະນະທ້ອອກຄ້ຳ-ສ້ງໃຫ້ໜູ້ອ້ພ້ຍ້ບ່ວ່າ "ພ້ວກເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງຢູ່ໃນທ້ລຸ່ມ້ົ່ນ້ໄດ້ ຜ້ຂອ້ງພ້ວກເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ້ົ່ນ້ກ-ສ້ງໃຫ້ໜູ້ອ້ພ້ຍ້ບ່ວ່າ "ພ້ວກເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງຢູ່ໃນທ້ລຸ່ມ້ົ່ນ້ໄດ້ ຜ້ຂອ້ງພ້ວກເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ້ົ່ນ້ກ-ແລ້ວເວລາເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ້ົ່ນ້ກ້ບຂ້ົ່ານ້ຶ່ງ້ົ່ນ້ກເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ້ົ່ນ້ກ ທ່ານ້ຶ່ງ ຈະເຂົ້າຊະນະໄດ້, ຫ້ານ້ຶ່ງ ຈ້ຳເປ້ົ່ນທ້ຈະຕ້ອງ ຣ້ບເພ້ອ ປ້ອງກ້ນຕ້ນເອງແລ້ວ ໃຫ້ເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ເປ້ົ່ນ ຜ້ເລ້ອກສນາມ ຣ້ບດ້ກ່ວ່າ ຜ້ຂອ້ງພ້ວກເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ປ້ອງກ້ນຕ້ນເອງແລ້ວ ໃຫ້ເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ເປ້ົ່ນ ຜ້ເລ້ອກສນາມ ຣ້ບດ້ກ່ວ່າ ຜ້ຂອ້ງພ້ວກເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ປ່ານ້ຶ່ງ ພ້ນເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ຊ້ຳນ້ານ ນ້ນ້ຄ ໃນ ທ້ຣ ເວ້ນ ເທ້ອກ ເຂົ້າ ທ້ ສະ ລ້ບ ຊ້ບ ຊ້ອນ ທ້ ພ້ວກ ເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ຈະ ໄປ ຕ້ງ ຫລ້ກ ປ້ກ ເສ-ພ້ນເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ຊ້ຳ ນ້ານ ນ້ນ້ຄ ໃນ ທ້ ຣ ເວ້ນ ເທ້ອກ ເຂົ້າ ທ້ ສະ ລ້ບ ຊ້ບ ຊ້ອນ ທ້ ພ້ວກ ເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ຈະ ໄປ ຕ້ງ ຫລ້ກ ປ້ກ ເສ-ເຮ້ອນໃໝ່ ເພ້ອເຮ້ົ່ານ້ຶ່ງ ຈະ ບ້ ຕ້ອງ ອ້ພ້ຍ ບ້ ຕ່ໄປ..... ໃຫ້ ພ້ວກ ເຈ້ົ່ານ້ຶ່ງ ພາ ກ້ນ ໄປ ກ່ອນ ໄປ ທ້ ທ້ ຕ ະ ວ້ນ ຕ້ກ ສ່ວນ ນ້ອຍ ແລະ ພ້ວກ ທະ ຫ ານ ຈະ ເຄ້ອນ ກ ຳ ລ້ງ ໄປ ທ້ ງ ຢ້ານ ທ່ າ ວ ຽ ງ ເພ້ອ ຫ ລ ອ ກ ໃ ຫ້ ພ ວ ກ ເ ຈ ້ ົ ່ ນ ້ ຶ ່ ງ ເ ສ ກ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ໄ ປ ພ ວ ກ ເ ຈ ້ ົ ່ ນ ້ ຶ ່ ງ ຈ ະ ໄ ດ ້ ປ ອ ດ ພ ້ ຍ ".

ສ່ວນ ນ້ອຍ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ໄ ປ ພ ວ ກ ເ ຈ ້ ົ ່ ນ ້ ຶ ່ ງ ຈ ະ ໄ ດ ້ ປ ອ ດ ພ ້ ຍ ".

ສ ່ ວ ນ ນ ້ ອ

ຜູ້ຊາຍທ້ອງຍູ້ຫລາຍຄົນຮ່ວມກຸ່ມ ແລະແບ່ງງານຊ່ວຍກັນອອກໄປຕັດຟືນໄຜ່ຈາກປ່າໃນລະແວກ-ນັ້ນມາທະລວງຂ້ວງໃນອອກນໍາມາໃຊ້ເປັນທ້ດຕ່ເອົາມ້ຳຈາກນ້ຳຕົກເລັກໆ ທ່ປູ່ສູ່ງຂຶ້ນໄປມາຍັງກາງໝູ່ບ້ານເພ່ວໄດ້ຄົມ.

ການກົມການຢູ່ທ່ບ້ານປ່າດົງລຳບາກເຫລ່ອເກີນ ເພາະເຂ້ົາປ່າອາຫານກ່ບ່ອ່ຍຈະພ້ກົມທ່ຢູ່ອາສ່ຍກ່ບ່ສະດວກສະບາຍເໝ່ອນເດ່ມ ບ່ຣະວ່ນກ່ບ່ກ້ວ່າງຂວ່າງເໝ່ອນເມ່ອກ່ອນ ເພ່ງພ້ກ ຈະ ຕ້ອງປ້ອງກ່ນປ່າງແອ່ດຜ່ດກ່ບຂ່ຽງຂວ່າງຈາກໜ່ານເປ່ນຫລ່ງມແມ່ແຕ່ສ່ຽງເດ່ກໆທ່ເລ່ຍແລ່ນຫ່ນ ຕາມລານ່ານກ່ວ່ຽບໄປ.

ຈ່ດໃຈຂອງເມ່ງລ່ ບ່ຄ່ອ່ຍຈະດ່ໃຈເໝ່ອນເມ່ອກ່ອນທ່ງມ່ອາດເປ່ນເພາະວ່າເຂ້ົາ່ຍ່ງບ່ໄດ້ຮ່ບ ຂ່າວຄາວຂອງພ່ເປ່ນໄດ້ ເຂ້ົາຮ່ແຕ່ວ່າກອງພ່ນຂອງພ່ທ່ໂພ່ນສ່ນຖ່ກຕແຕກແລະກ່ລ້ງຖ່ກລ່ກໄລ່-ຕ່ດຕາມປ່າງກະຊ່ນຊ່ດໂດ່ຍພວກທ່ຫານປະເທ່ດລາວ ຊ່ງ່ມກອງພ່ນຂອງ ປ່ກໃຈ່ວ່າ່ງຮ່ວມຢ່ ດ້ວ່ຍ ກາ່ມ່ຕ່ດ່ຫ່ວ່າ່ງວ່ທ່ຍ ຣະຫ່ວ່າ່ງກອງພ່ນຂອງພ່ແລະກອງ່ນ່ຊ່ກ່ານ່ຂ່ວ່ດຫ່ວ່ຍໄປ, ເຖ່ງເວ່ລ່ ຈະ ລ່ວ່ງເລ່ຍມ່ 1 ອ່ທ່ດ ນ່ບ່ຕ່ງແຕ່ວ່ນທ່ເດ່ນທ່ງມ່ເຖ່ງບ່ານປ່າດ່ົງກ່ບ່ງ່ບ່ສ່ານ່ດ່ຕ່ດ່ຕ່ວ່ທ່ຍ່ກ່ບ ກອງພ່ນຂອງພ່ໄດ້, ແມ່ໄປຄ່ອ່ຍຖ່ານຂ່າວຈ່ກກອງ່ນ່ຊ່ກ່ານ່ຂອງທ່ານ່ວ່ງປ່າວ່ທ່ກ່ງ່ວ່ນແຕ່ບ່ໄດ້ ຂ່າ່ທ່ຍ່ງເພ່ນເຕ່ນ ນ່ອກຈ່ກທ່ານ່ວ່ງປ່າວ່ໄດ້ສ່ງກ່ລ້ງ 1 ກອງຮ້ອ່ຍ່ອ່ກໄປລ່ວ່ດຕ່ະ ເ່ວ່ນ ເສ່ະຫ່ານ່ວ່ກທ່ແຕກ່ມ່ານ່ຈ່ກໂພ່ນສ່ນ.

ຈ່ນກ່ະທ່ງເຖ່ງວ່ນທ່ 10 ມ່ກ່ຣ່ານ ພວກທ່ຫ່ານ່ຂອງກອງຮ້ອ່ຍທ່ອ່ກໄປລ່ວ່ດຕ່ະເ່ວ່ນເຖ່ງ ໄດ້ ກ່ບ່ມ່ານ່ຳ່ຍ່ນ່ຂ່າວຮ້ອ່ຍສ່ຳ່ຫລ່ຍ ເມ່ງລ່ຕູ ພວກເຂ້ົ່ກ່ບ່ມ່ານ່ຳ່ຍ່ນ່ຫ່ານ່ຕ່ຽງໄມ້ໃ່ຜ່ທ່ຳ່ຂ່ນ ຢ່ານ ລ່ວ່ກ ໆ ມ່ານ່ຳ່ວ່ຍ່ນ່ນ່ຕ່ຽງ່ນ່ນ່ມ່ຮ່ານ່ງ່ທ່ປ່ານ່ສ່ຈ່ກ່ລ່ນ່ຫ່ານ່ຍ່ໃຈ່ຂ່ອ່ງ່ດ່ານ່ງ່ລ.

ເມ່ງລ່ຕູ ຮ່ອ່ງ່ໃຫ້ເປ່ນ່ຄ່ານ່ເປ່ນ່ຕ່ອ່ນເມ່ອ່ເ່ຫ່ນ່ສ່ບ່ພ່ຕ່ານ່ງ່ກ່ບ່ແ່ມ່ຜູ່່ຊ່ານ່ງ່ໄດ້ແ່ຕ່ສ່ະ ອ່ນ ເ່ບ່ົ່ານ ໆ ເ່ທ່ົ່ານ່ນ, ເມ່ງລ່ຕູ່ປ່ານ່ກ່ະໄປ່ຊ່ານ່ງ່ບ່ານ່ພ່ໃ້ກ້ໆ ແ່ຕ່ກ່ບ່ກ່ານ່ເພ່ະ່ຣ່ານ່ງ່ຂ່ອ່ງ່ພ່ເ່ຕ່ນ່ໄປ່ດ້ວ່ຍ ເ່ລ່ອ່ດ່ນ່ຮ່ລູ່່ກ່ປ່ນ່ຕ່ານ່ງ ຫ່ນ່ານ່ພ່ານ່ກ່ຣ່ະ ຫ່ວ່ານ່ງ່ຄ່ວ່ນ່ດ້ວ່ຍ, ປ່ານ່ງ່ອ່ ຣ່ຣ່ພ່ານ່ເມ່ງລ່ຕູ່ຫ່ລ່ບ່ໄປ່ຢ່ບ່ານ່ຂ່ອ່ງ່ເ ຂ້ົ່ານ່ຕ່ລ່ອ່ດ່ກ່ວ່ງ່ອ່ນ ຈ່ນ່ກ່ກ ເປ່ນ່ເ່ຖ່ງ່ໄດ້ກ່ບ່ມ່ານ່ສ່ານ່ງ.

ເມ່ອ່ກ່ບ່ມ່ານ່ເ່ຖ່ງ່ບ່ານ, ເ ຂ້ົ່ານ່ໄດ້ນ່ຳ່ສ່ບ່ພ່ໄປ່ນ່ອ່ນ່ບ່ນ່ຕ່ຽງ່ໃນ່ເ ຜ່ງ່ແ ລ່ວ່ເ ສ່ອ ງ່ານ່ແ ລ່ະ ຣ່ານ່ງ ກ່ານ່ ຂ່ອ່ງ່ພ່ສ່ອ່ານ່ກ່ອ່ານ່ເ ດ່ນ່ຫ ລ່ງ່ຈ ກ່ານ່ມ ກ່ານ່ຊ ຳ່ຣ ລ້ ງ່ານ່ແ ລ່ະ ຜ່ກ ປ່ ຽ ນ່ເ ສ່ອ ຜ່ ກ່ ທ່ ເ ທ່ ານ່ ຂ່ ອ ງ່ ພ່ ນ່ " ເ ຕ່ ານ່ ເ ຂ ານ່ ເ ຫ ລ່ ານ່ ສ ວ ນ່ ຢ ູ່ ເ ຖ ງ່ ຈ ະ ລ ຳ ບ ານ່ ຢ ່ ານ່ ກ ເ ຂ ນ່ ພ ຽ ງ ໃ ດ ແ ນ ່ ຍ ງ ່ ອ ກ ສ ານ ເ ສ ະ ຫ ານ ່ ວ ັ ດ ຖ ຸ ນ ່ ານ ຕ ັ ກ ຍ ບ ຣ ອ ງ ເ ທ ່ ານ ຝ ່ ານ ສ ນ ້ ຳ ວ ນ ່ ນ ມ ປ ານ ຍ ແ ຫ ລ ນ ງ ອ ນ ຊ ງ ຣ ຮ ງ ່ ານ ວ ່ ານ ຊ ນ ນ ວ , ຊ ນ ຕ ນ ຣ ອ ງ ເ ທ ່ ານ ຄ ນ ນ ະ ພ ວ ນ ຍ ານ ຂ ອ ງ ຜ ູ ່ ຕ ານ ຍ ເ ຫ ະ ກ ັ ບ ໄ ປ ສ ູ ່ ດ ນ ແ ດ ນ ທ ່ ພ ວ ກ ນ ງ ຖ ກ ່ ຳ ເ ນ ນ ນ ມ ານ ໃ ນ ໂ ລ ກ ເ ນ ່ ອ ນ ຍ ານ ອ ນ ໆ ຊ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ບ ຣ ວ ນ ນ ນ ເ ຫ ນ ່ ອ ນ ຍ ານ ດ ວ ງ ໃ ຫ ນ ່ ມ າ ເ ຖ ງ ່ ໂ ດ ຍ ນ ຊ ນ ນ ງ ຊ ນ ຕ ນ ສ ອ ນ ມ ານ ຳ ຈ ະ ຍ ອ ນ ຮ ັ ບ ວ ່ ານ ເ ປ ນ ່ ພ ວ ກ ດ ຽ ວ ກ ນ ບ ດ ງ ນ ນ ກ ຳ ຈ ະ ຖ ກ ່ ອ ຍ ໄ ລ ່ ໃ ຫ ້ ພ ະ ເ ນ ຈ ອ ນ ຕ ໄ ປ ນ ນ ທ ສ ນ ສ ຸ ດ .

ພ ວ ກ ນ ງ ນ ປ ນ ຳ ຳ ຍ ຣ ອ ງ ຖ ນ ທ ່ ຢ ູ ່ ເ ພ ະ ບ ເ ຄ ຍ ທ ່ ຈ ະ ອ ານ ສ ຳ ຍ ໃ ນ ແ ຫ ລ ່ ງ ໃ ດ ແ ຫ ລ ່ ງ ນ ງ ເ ປ ນ ່ ກ ານ ຖ ານ ຳ

ออมไก้ ถ้วมัม, ถอามปาถนาสูกท้ายของพวกเอ๊าจ๊างเป้นถามปาถนาที่จะใท้อมยามทุก
ถองกับไปร่อมปู่ในหลกแหล่งถ้มอุวมธัมกอม.

ร่างที่สูงใทย์ไหล่ก้วางบึกบึ้มของบั้มอมสวิบปู่บึ้มตรงขะมะที่แม่วลตูมำพ้าห้มไปถูม
ตามคำสั่งของแม่เอ๊าเอ้าพ้าห้มออกถูมจากถ้ำลึงมาถึงขะท้าปล่อยใท้เท้าห้วสองข้าวสอม
จุมม้วง, จุมติมโพงออกมาองถะกทุกถ้มหมวธรมลายปู่ในลามบ้านแสักแล้วจุงกับมาม้วงปู่กับ
พ้อกลูกม้องของพุวลอมวิงถมแหล่ะปู่ยางกองไฟ.

เอ๊าม้วงธบ ๆ ถึงถึงบ้านบ่ไก้ยมสรงสิมหนาของพวกทะหานแม้แต่ม้อย แม่วลตู
นึกเท็งรูปร่างที่สูงใหย่ของพุวแกกับขุาจม้วงโดยห้อๆไปพ้สูงกอบ 6 ฟุกอาถเป้นเพาะ
รูปร่างของพ้มเอง ที่ทำใท้ไก้รับถัดเลือกเอาเป้นทะหานของฝรั่งแสก, ถ้าจะเอาตาม
ถอามแท้แล้วพวกฝรั่งแสกเป้นพวกถรอกับที่ห้มที่ใท้อุปะการะพยกม้วงขะมะที่จุมขุาถอม
มแต่ถอยข้มหัง ก่อนที่จะมอบอำนาถลึง ฝรั่งแสกไก้ขยายกองทะหานห้องถุมขมเป้น
จำนวมถึง 2 กอง พ้มเมื่อทะหานฝรั่งแสกไก้ถอมตัวออกจากอ้มถูจม ทะหานม้วงห้วสอง
กองพ้มก็ไก้เอ๊าร่วมเป้นส่วมม้วงของกองทับลาว ขมปู่กับทะขอวป้องกับปะแทก, พ้ไก้รับ
ทามลอมยิ้มและเก๋ำแหน่งแรงๆ จ้มไก้ยึก"กับม้วงถ้ว". (พ้มตริ) และไก้เป้นผู้ช่อยของ
อ่าวปาว ผู้บ้มขุาทามกองกำลังแของขุรงเอาวอีกตำแหน่งม้วงด้วย.

หมูที่แม่จูงมาด้วยจากบ้านถุ้ม ถุกนำมาข้าเพื่อปะกอบอาหามล้รงแขกที่ช่อยวาม
ยางแกักสรงของพวกทะหานอักจะถ้วมตามเวลาและกำมิดแหล่ะที่หมิดไป.

"ข้อยแต้มท่ามปู่, ท่ามโดมสะแกักธะแบิดที่หัวไหล่ข้ายต้วแต้มมตอมปู่ที่ โพมสั้ม
แล้อ, ทะหานถ้มม้วงเอ้ยขมและก่าวต่เมื่อรู้อ่าต้มกำลึงแป้นจุดสิ้มใจของถ้มอมๆ ที่ม้วล้อม
กองไฟ, "ห้วๆที่ท่ามลาดแจ็บท่ามก็บ่ไก้สะแดงถวามรู้สึกออกมาท่ามออกถำสั่ว พวก
เร๊าถอยย่างมีธะบรบ".

"แล้วเป้นหยั่งบ่ถอยมากับพวกทะหานละ "มิถ้มม้วถามข้ม "มาต่ท่ามถอยมาด้วยแต่
ถ่อยธ้วหายปู่ตลอกเวลา" "ถุกย่างมั้มท่ามก่าวลิ มาตายตอมใด" "ท่ามมาตายปู่ที่พา
ไพ้มเองบ่แม่มโพมสั้ม" ถ้มลีาขุแจงแล้วอะยายถวามต่ " พวกเร๊าถอยมาต้วฐึกปู่ที่
บ้ามพาไพ่แล้อ เมื่อสามั้มม้มเองถวามจ๊างถ้าท่ามมายกองพ้มจะสั่งใท้ถอยมาจ้มเถิงบ้าม
ป่าถ้วมลอยกไก้ แต่ท่ามบอกกับพวกข้อยว่า จะต้องต้วรับปู่พาไพ่ เพื่อใท้พวกถ้มแก้ผู้ยาว
และเดักเด้มหางเถิงบ้ามป่าถึงโดยปอกพ้ย".

เม้วลตู ขุงบ้วฟังปู่วรบ ๆ ต้วแต่ก้มขักเก็ดม้ถวามรู้สึกพูมใจในต้อพ้ดอยากใท้ป้าง
ป้อเธ็มาไก้ยมเธรองธาวตอมมถ้วย, เอ๊าพยายามต้วใจฟังต่ไป.

"พ้มาเถิงพาไพ่ตอมตอมหำอ้กพวกเร๊าย้งบ่ทันต้ว หลักกิไอ้พวก "ป่าล่าเลย"แตาอ
แดง มันจ๊างจะรู้ลองฮ้ายและเก๋าป้นใหย่ลู่ก่อมแล้วมันธะถ้มยิ้งพวกเร๊าสรวยง่ำแย่ ไป
เลยตา.....ไอ้พวกย่าล่าเลรักับป้นใหย่ของพวกมัม มันม่าจะติกมะธึกใท้หมิด" "แล้ว

ເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ໄປລະ" ມີສຽງເຣ່ງແຕ່ຜູ້ເຖົ້າເຫມ່ອມກັບຈະວ່າ ຕົນກໍລ້ວງເປັນບຸກຄົນສຳຄັນຍົກ
ຈອກເຫລ້ມຂຶ້ນດົ່ມຢ່າງຊ້າ ໆ ຈົນຫມົດຖ້ວໄດ້ເລົ່າຕໍ.

"ພຸກປ່ົນໃຫຍ່ຖ້ລົມເຂ້ົາຊຸດທ້ຳອົດທ້ານມທ່ານດ້າງລ້ົໂດນເຂ້ົາທ້ຂ້າຫ້ົວສອງຂ້ົາງຄຽວມ້ານ
ດ້ົນບ່ໄດ້ເລ້ຍ, "ໆ" ຜູ້ຟ້ົງຄ້ົນນ້ົງອຸທ່ານ.

"ໄອ່ພວກປ່ຳໃຈຈ່ົາງ ທ້ານຕູດພວກຢ່ຳລ່ຳເລ້ຽມ້ານ້ົນໄດ້ທ້ົກບຸກເຂ້ົ້ານ້ົາເລ້ຍພວກເຮ້ົ້ານ້ົ້ທ້ົາງ
ອອກທ້ົາງຄຽວເທ້ົ້ານ້ົມເອງ ລ ຕ້ອງຖ້ອຍຕ໋" "ທ່ານດ້າງລ ດ້ົນບ່ໄດ້ແລ້ວຖ້ອຍກັນຢ່ົ້າງໄຮ"

"ກ໋ເພ້ົາະດ້ົນບ່ໄດ້ົນ້ົ້ານ້ົ້ານ້ົ້ານ

ໃນຕອນເຢັນວັນທີ່ສອງຂອງງານສົບທ່ານອ່າງປາວ ໄດ້ມາຢ້ຽມສະແດງຄວາມເສົ້ຽໃຈກັບຄອບ
ຄົວຂອງເນ້ງລຕູ ເມື່ອມາເຖິງທ່ານກໍນ້ງລຸຍກັບແມ່ຢ່າງວຽບໆ ຢູ່ເຢັນເວລາມານພາຍຫລັງແມ່ເລ້ົາ
ໃຫ້ຟ້ງວ່າທ່ານ ອ່າງປາວ ໄດ້ສັນຍາຈະຊ່ວຍເຫລ້ອຄອບຄົວຂອງເນ້ງລຕູຫາກມ້ຄວາມຈຳເປ້ັນທ່ານ
ບອກແມ້ຄ່ວຍວ່າ ທ່ານຈະຈ້ັດສ້ງວ້ີວມາໃຫ້ສຳລ້ັບຄ່ຳລ້ັຽງແຂກໃນວ້ັນສຸດທ້ັາຍຂອງງານດ້ວຍ ຫລ້ັງ
ຈາກທ້ີສົ່ມທນາກ້ັບແມ່ແລ້ວ ທ່ານອ່າງປາວ ກໍໄດ້ທ້ັກທ້ັາຍປ້ັຽກ້ັບແຂກທຸກໆ ຄົນທ້ີມາໃນງານຢ່ຳ
ສ້ົດສ້ົ່ມໂດຍທ້ົ່ວເຖ້ົາ ເນ້ງລຕູເຝ້ົ້ານອ້ງທ່ານດ້ວຍຄວາມເລ້ອມໃສສ້ັທ້ັາດ້ວຍບ້ົ່ວ່າ ທ່ານຈະມ້ົ່ວ-
ກ້ັດຢ່ົ່ມກ້ັດຊ້ົ່ວເຕ້ົ່ມໄປດ້ວຍຄວາມສ້ົ່ວ້ັາຣ້ັາສ້ັພ້ົ່ມຄ້ຳສ້ັາຍອອກມາໂດຍທ້ົ່ວປຸກລ້ະລ້ັກຂອງທ່ານ. ຕລອດ
ເວລາເນ້ງລຕູສ້ົ່ວ້ັາຍເມ້ອທ່ານອ່າງປາວຫ້ັນມາສ້ົບຕ້ັາ ແລະໂບກ້ັມຣ້ັກເອ້ົ້ັາໃຫ້ເຂ້ົ້ັາໄປຫ້ັາ:

" ເດ້ັກນ້ອຍເຈ້ົ້ັາສ້ັຽໃຈບ້ົ່ "

" ເສ້ັຽໃຈ ຂ້ັ້ານ້ອຍ "

" ໂອ່ ນ້ອຍກ້ັເສ້ັຽໃຈເຫ້ັມ້ອນກ້ັນ " ທ່ານອ່າງປາວກ່ົ່າວຢ່ົ່າງຣ້ັ້ຳພ້ົ່ງ.

" ພ້ັເຈ້ົ້ັາກ້ັບນ້ອຍຮ້ັກກ້ັນຫລາຍເລ້ັຍຮ້ົ່ວມງານທ້ີຍາກລ້ຳຍາກມາດ້ວຍກ້ັນເລ້ັຍຊ່ວຍເຫລ້ອຊ້ົ່ວກ້ັນ
ແລະກ້ັນມາຕລອດ ພ້ັເຈ້ົ້ັາຕ້ັາຍກ້ັເຫ້ັມ້ອນນ້ອຍເສ້ັຽເວ້ົ້ັາຕ້ັາໄປຂ້ັ້າງນ້ົ່ງ.

" ເຈ້ົ້ັາອ້ັາຍຸເທ້ົ່ົ້ັາໃດແລ້ວ"

" "

" ອ້ັກ 4 ປ້ ກ້ັເປ້ັນທະຫ້ັານໄດ້ແລ້ວ ເຈ້ົ້ັາຢ້ັາກເປ້ັນທະຫ້ັານເຫ້ັມ້ອນພ້ັ່ຍ້ັາງທ້ີພ້ົ່ອກ້ັອ້ັາເມ້ຣ້ັກ້ັາ
ຈະມ້ົ່ານ້ົ່ອຍເຣ້ົ້ັາ ພວກເອ້ົ້ັາຈະເອ້ົ້ັາປ້ັນແລະກ້ັະສູນມາໃຫ້ຫລາຍເຈ້ົ້ັາຢ້ັາກເປ້ັນທະຫ້ັານບ້ົ່ ?

" ຢ້ັາກເປ້ັນ ຂ້ັ້ານ້ອຍ "

" ດ້ັ່ລະ ຖ້ັ້າ ຖ້ັ້າເຈ້ົ້ັາອ້ັາຍູຄ້ົບສ້ົ່ປ້ັ ເມ້ອໃດໃຫ້ເຈ້ົ້ັາມ້ົ່ານ້ົ່ອຍ, ນ້ອຍຈະໃຫ້ ເຈ້ົ້ັາ
ເປ້ັນທະຫ້ັານ.

"ໃນວ້ັນສຸດທ້ັາຍຂອງງານສ້ົບພ້ົ່ ທ່ານອ່າງປາວ ສ້ົ່ງວ້ີ່ວ້ົ້ັອໃຫ້ຍ່ມາໃຫ້ແຕ່ເຊ້ົ້ັາມ້ົ່ດ ພວກທະ
ຫ້ັານໜ້ົ່ມງທ້ົ່ົ້ັາທ້ົ່ົ້ັ້ານ້ົ່ົ້ັ້ານ ແລະຈ້ັດການຢ່ົ່າງທ້ົ່ົ້ັ້ານ້ົ່ົ້ັ ເມ້ອເຖ້ົ້ັາເວລາທ້ົ່ຽງວ້ັນວ້ີ່ວ້ົ້ັ ກໍ່ສຸກພ້ົ່ດເພ້ອມບ້ານ
ຊ່ວຍກ້ັນຫ້ັາມສ້ົບພ້ົ່ອອກມາຕ້ົ່ງໄວ້ນ້ອກເຜ້ົ່ງກ້ັາງລ້ານບ້ານຜູ້ຊ້ັາຍທຸກຄ້ົນທ້ີມາໃນງານພ້ັ້ານ້ົ່ດ້ົ່ານຮອບ
ວ້ີ່ວ້ົ້ັ ກ້ັ້ຳລ້ັງຢ່ົ່າງຢ້ົ່ໂດຍເດ້ົ່ນວ້ົ່ົ້ັ່ອວ້ົ້ັາກ່ົ່ອນ 5 ຮອບ ແລ້ວເດ້ົ່ນວ້ົ່ົ້ັ່ອຊ້ັ້າຍອ້ັກ 5 ຮອບຫລ້ັງ ຈ້ັາກ້ັນ້ັ້ານ
ຍ່ງທຸກຄ້ົນກ້ັ້ຳປ້ະຕ້ິ້ັບ້ັາຕ້ົ່ານແຕ່ເດ້ົ່ນ້ົ່ຽງແຕ່ທ້ົ່ົ້ັ້ານ້ົ່ົ້ັ້ານ ຊ້ົ່ວ 3 ຮອບແລະຊ້ັ້າຍ 4 ຮອບເທ້ົ່ົ້ັ້ານ ເມ້ອເສ້ັ
ແລ້ວທຸກຄ້ົນກ້ັ້ຳລ້ັງທ້ົ່ົ້ັ້ານວ້ົ່ົ້ັ້ານກ້ັນແລະກ້ັ້ານເດ້ົ່ນເປ້ັນໄປຫລາຍຊ້ົ່ວໂມງຈ້ົ່ນບ່ຳ ວ້ີ່ວ້ົ້ັ ໃຫ້ຍ່
ເຖ້ົ້ັາໄດ້ຫ້ົ້ັ.

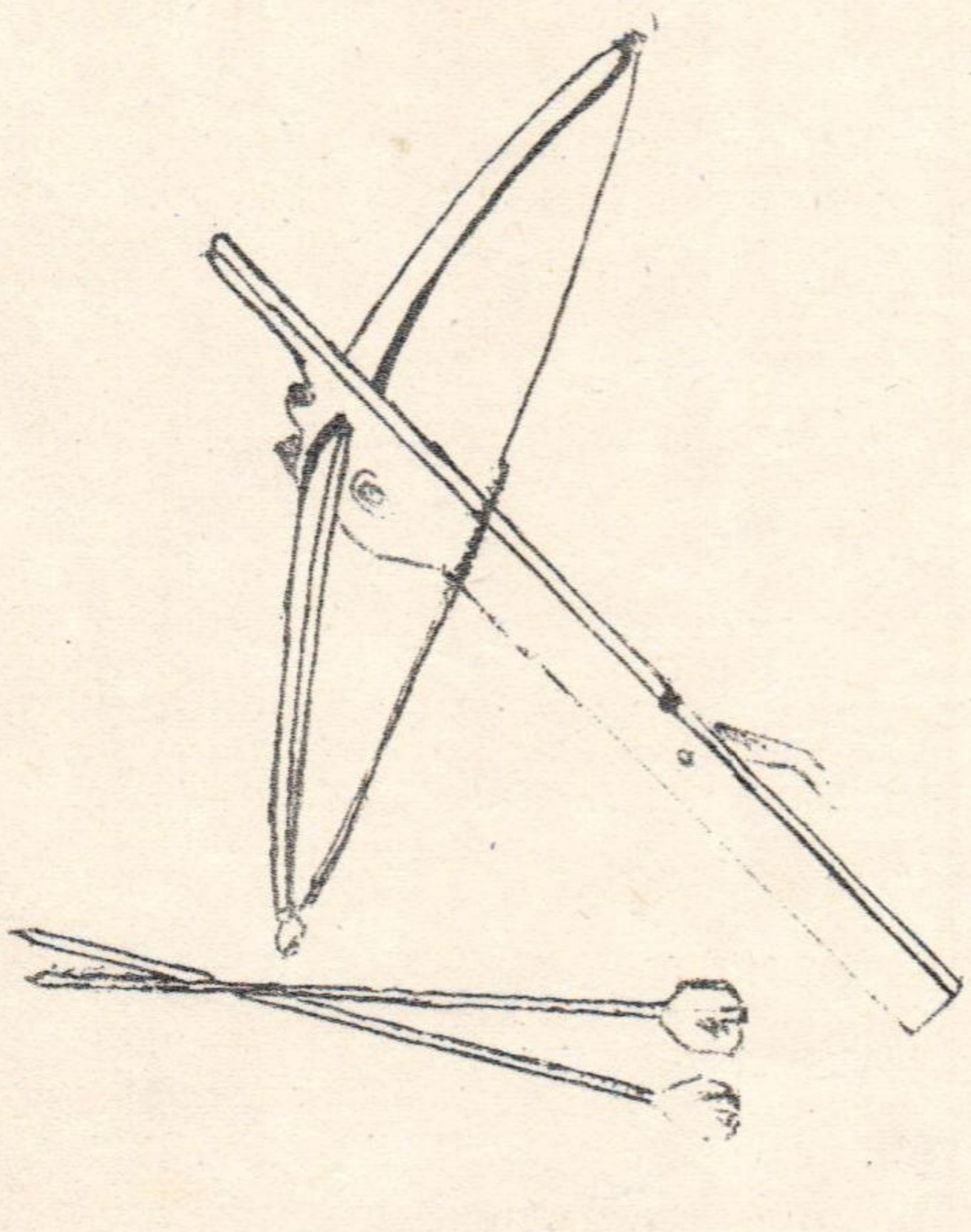
ແສງແດດເຣ້ົ່ມອ່ອນລ້ົ່ງ ເມ້ອຂບວນສ້ົບເຄ້ົ່ອນອອກຈ້ັາກ້ັລ້ານບ້ານ ສະຖ້ານ້ົ່ທ້ົ່ຊ້ົ່ວຜູ້້ເຖ້ົ້ັາແກ່ໄດ້-
ໄປເສ້ັຽຫ້ັາໄວ້ລ່ວ້ົ່ງໜ້ັ້າ ເພ້ົ່ອເປ້ັນທ້ີ່ຝ້ົ່ງສ້ົບພ້ົ່ຢ່ໃ້ນ້ົ່ໄກຈ້ັາກໜ້ົ່ບ້ານຫລາຍເ້ົ້ັາໃດ ໃຊ້ເວລາເດ້ົ່ນປ້ະ
ມານ 20 ນ້ັ້ົ້ັ ເມ້ອເ້ົ້ັາແລ້ວຜູ້້ເຖ້ົ້ັາຄ້ົ່ນ້ົ່ວ້ົ້ັ ກ້ັ້ລ່ວ້ົ່ງເ້ົ້ັາເ້ົ່ວ້ົ່ົ້ັ່ອອກມາ ຖ້ົ່ກເ້ົ້ັາລ້ົ່ວເ້ົ້ັາ ເ້ົ່ວ້ົ່ົ້ັ່ອ
ແຕະພ້ົ່ນຄ້ົ່ນພ້ອມ ກ້ັບເ້ົ່ວ້ົ່ົ້ັ່ອ ສ້ົ່ງ ກ້ົ່ວ ເ້ົ້ັາ ຫ້ົ່ວ ຂ ກ ເ້ົ້ັາ ອ ຍ ອ ຍ ຂ ຸ ກ ຄ ນ ທ ມ ມ ະ ອ ຍ ຍ ະ ຂ ເ ້ົ້ັ າ ລ ຸ ກ ຫ ລ ານ
ຝ ກ ໄ ້ ັ ແ ລ ະ ອ ໃ ໃ ້ ັ ເ ຫ ຍ ຍ ະ ກ ເ ~ ~ ~

ກໍເປັນອັນອຳພຫຸທົດນຈາກເທວະດາ ເຈົ້າທີ່ເສັດສົມລົງ ພວກລົມຫນຸ່ມລົງມີຊຸດຫລຸມແລ້ວຫຍ່ອນສົບ ພ້ຶງຟ້ຶງ.

ເນ້ຶງລ້ຶ ແລະແມ່ເດ້ຶນຮ້ວທ້າຍຫຖອຢາກັບຈາກກາຫານຟ້ຶງສົບ ພຣະອາທິດລັບເຫລ້ອມພູໄປແລ້ວ ເຫລ້ອແຕ່ພຣ້ວແສ້ວຂຸກຂ້ຶ ຫມອກສ້ຶຍາວຈາງ ເຣ້ມລິດຕ້ອລົງປົກຄຸ້ມຍອດພູເຂ້ຶາໃຈອ້ງເນ້ຶງລ້ຶ ຕ້ຶ ທ້ດຫູ່ຢ່ຳ້ງບອກບຸ່້ຖ້ກ ເຂ້ຶາບ່ເລ້ຶຍນ້ກມ້ານ້ອນເລ້ຶຍອ່ຳ້ກ້ານອ້ພ້ຍ້ບຈ້ກຊຸ້ຽວຂ້ານ້ສູ່ບ້ານປ່ຳ້ດົ ຊ້ວເປັນກ້ານອ້ພ້ຍ້ບ້ຄ້ວ້ແຣກໃນຊ້ວ້ດຂອ້ວເຂ້ຶາຈະຈ້ບລົ້ງດ້ວຍກ້ານສຸ້ງເສ້ຶ້ ເມ້ອເດ້ນ້ມ້ານ້ເຖ້ງ້ແດ ຫມ້ບ້ານ ເນ້ຶງລ້ຶ ເອ້ຶ້ຍຖ້ານ້ແມ່ເບ້ຶ ງ ອ່ຳ.

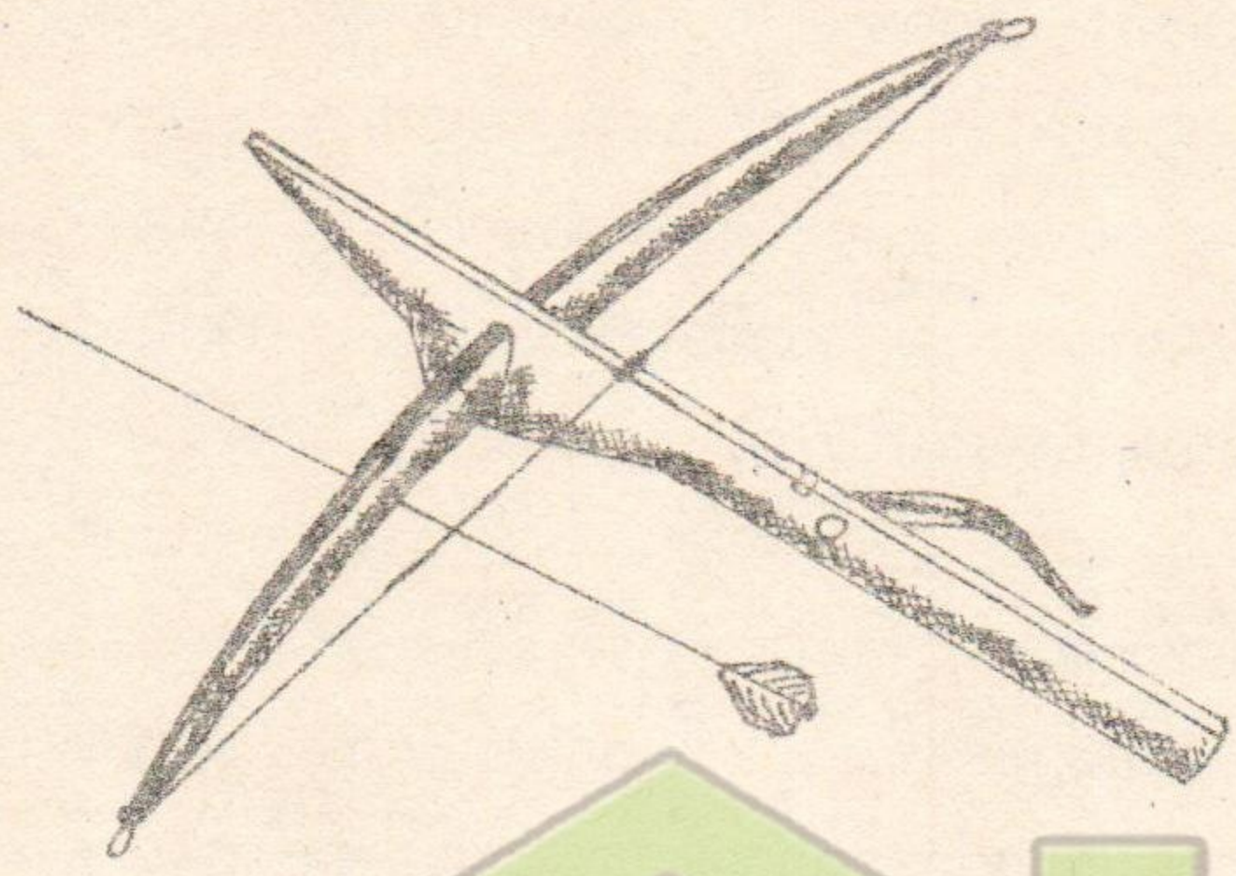
"ຫຸ້ກ້ວ້ທ້ພ້ອກ້ນ້ເ້ອ້ພ້ຍ້ບ ຈ້ະຕ້ອ້ງ້ມ້ກ້ານຕ້ຍດ້ວ້ຍ້ບ" ແມ່ບ້ຕ້ອ້ບ.

==**********+**********==

ບົດທີ ຂ
ບ້ານປ່າຄົງ

ຊົນເຜົ່າໃນຖິ່ນຖານໃໝ່ຂອງ ເມືອງລັ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມລຳບາກ ເຂົາຕ້ອງຈຸ່ອຍແມ່ທຳການ ປຸກເບີກຖາງໄຮ່ ຈົ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກບ້ານໄປຖືງ 5 ກິໂລແມັດ ທຸກໆເຊົ້າແມ່ຈະປຸກເອົາດ້ວດແຕ່ເວລາຕີ 5 (5 ໂມງເຊົ້າ) ເມື່ອລູກຈາກຫົມອນດ້ວຍເອົາມັດໝັ້ນຫລັ່ວໝົດ ກໍຈະຕົ້ມຕາມແມ່ອອກຈາກເຮືອນໄປຢ່າງບໍ່ລໍຊະຫ່ວ່າງທາງ ເມື່ອຕົ້ມຜ່ານລານກາງໝູ່ບ້ານ ຈຸ່ມີຮາງນ້ຳທຳດ້ວຍໄມ້ຫົ່ວຕົ້ມ ນ້ອຍຢູ່ເຂົ້າຈະຫຍຸດລົ້ມນ້ຳລ້າງໜ້າ ແລະຮົບຕົ້ມຕາມແມ່ຕໍ່ໄປສ່ວນຜູ້ນ້ອຍກ່ອນທີ່ຈະປຸກ ເມືອ ລີ ຕູ ຕົ້ມ ນາງຈະຫຸ່ງເຂົ້າບັນຈຸກະບອກໄມ້ໄຜ່ເສັງກ່ອນໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍ ພ້ອມທັ້ງເກືອນ້ອຍໜຶ່ງຕິດຕົວໄປດ້ວຍ.

ທັ້ງສອງຄົນຈະຍອກຈາກບ້ານແຕ່ເຊົ້າມືດເປັນປະຈຳ ຕົ້ມລັດເລາະໄປຕາມທາງຕົ້ມນ້ອຍໆ ເປັນເວລາເກືອບຊົ່ວໂມງ ກ່ອນຈະຖືງປ່າທີ່ໄດ້ຖ່າງໄວ້ເພື່ອຕຽມການເພາະປຸກໃນລະດູຝົນທີ່ຈະມາຖືງ. ງານຖ່າງໄຮ່ເປັນງານທີ່ໜັກຫລາຍ. ເພາະເປັນປ່າໃຫຍ່ທີ່ຍັງບໍ່ເຄີຍມີໃຜບຸກເບີກມາກ່ອນມີ ຂອງ ເມືອ ລີ ຕູ ແຕ່ພໍ່ແຕ່ກ່ອນຈົນປັຈຸບັນນັ້ນຂອງກັທັ້ນ.

ນາຍ ພຈາຍອາຍຸ 18 ປີ ຂອງ ເມືອ ລີ ຕູ ຈົ່ງເປັນທະຫານປະຈຳຢູ່ແນວໜ້າ ບໍ່ກັບມາບ້ານເລີຍການຕໍ່ສູ້ຍັງຮຸນແຮງຢູ່ຕລອດເວລາ ພວກທະຫານມົ້ງໄດ້ແຍກຕົວອອກເປັນໜ່ວຍນ້ອຍນ້ອຍ ລ່ວຍຊຸ້ມໂຈມຕີພວກທະຫານປະເທດລາວ ຕາມບໍ່ຣ໊ວ້ນ ຈຸ່ງຫຸ່ງໃຫ້ທົ່ນພຍາຍາມປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຍ້ານເສິກລວງລຳເຂົ້າມາເຂດພູເຂົາເມືອ ລີ ຕູ ຢ່າກຈະໃຫ້ພີ່ຊາຍມາຈ່ວຍຖ່າງໄຮ່ ເພື່ອຈະໄດ້ແບ່ງເບົາພາລະຂອງເຂົາລົງໄປຫລ່ ແຕ່ແມ່ບອກວ່າທີ ບ ລີ ບັກໝາຈ່ວຍຖ່າງໄຮ່ກໍ່ດີແລ້ວ, ເພາະທ່ານອ່ານປາວກຳລັງຕ້ອງການທະຫານຈ່ວຍຮົບຍ້ານເສິກຖ້າຈະໃຫ້ທະຫານໜຸ່ມ ໆ ພາກັນກັບໝາຈ່ວຍຖ່າງໄຮ່ກັນໝົດແລ້ວ ຍ້ານເສິກກັ້ນກໍ່ຈະຈະນະຢ່າງວ່ວງດ່ວນ ແລະ ຫາກເມືອກັນບຸກມາຖືງບ້ານ ປ່າດົງ ໄຮ່ທີ່ເຂົາ

ຖາງໄວ້ທ໊ຈະບ໋ມປະໂຍດ ເພາະຈະຕ້ອງຖ໋ມນ໋ມໄປອ໊ກ.

ແມ່ເຄ໊ຽປ໊ກສາກ໋ບ ເມ໋ງລ໋ຕູ ວ່າຈະປູກຫຍ໋ງດ໊ຣະຫວ່າງເຂ໋າກ໋ບຝົ້ນ ຄວ໋ມຈ໋ງແລ໋ວແມ່ນ໋ຈ
ຈະ ຕ໊ດສ໋ນໃຈເອ໋ງໄດ໊ ເພາະແມ່ເບ໋ອຝົ້ນຫລ໋ຍເມ໋ອ໋ງຈ໋ກຜົ້ນທ໋ໍໃຫ໊ຕ໋ຕ໊ອ໋ງເສ໊ຽຊ໋ອ໋ດໄປຕ໋ງແຕ່ອ໋
ຍ໋ບເຖ໋ງ50ປ໊ເຫ໋ດຜົ້ນທ໊ສ໋ໍ໊ດ໋ນ໊ກ໊ດ໋ວ່ໍ໋ຫ໋ກປູກຝົ້ນຈະມ໊ຣ໋ຍໄດ໊ຫລ໋ຍກ໋ວ໋ເຂ໋ໍ ເກ໋ອບເທ໋ໍ໋ຕ໋ວ໊ກ໋ອ໋ນ໋ພ
ຍ໋ບ໋ອ໋ກຈ໋ກຊ໋ຽ໋ອ໋ວ໋ງ໋ບ໋ນ໋ໃຜ໋ນ໋ໂ໋ອ໋ກ໋ດ໋ດ໋ດຝົ້ນເລ໋ຍເພ໋ະ໋ບ໋ເຖ໋ງ໋ເ໋ວ໋ລ໋ ຕ໋ອ໋ນ໋ນ໋ຝົ້ນເລ໋ຍ໋ຂ໋ໍ໋ດ໋ແ໋ຄ໋ນ
ແ໋ລ໋ະ໋ຣ໋ດ໋ລ໋ກ໋ສູ໋໋ງ໋ຂ໋ນ ເກ໋ອ໋ບ 90 ເ໋ປ໊ເ໋ຊ໋ນ໋ຂ໋ອ໋ງ໋ຊ໋ກ໋ວ໋ນ໋ງ໋ກ໋ນ໋ອ໋ຍຸ໋໋ຫ໋ລ໋ຍ໋ກ໋ວ໋ 50 ປ໊ດ໋ດຝົ້ນ໋ຄ໋ວ໋ນ ຈ໋ງ
ເ໋ຂ໋ໍ໋ກ໋ໍ໋ຂ໋ໍ໋ດ໋ແ໋ຄ໋ນ໋ເ໋ຫ໋ນ໋ອ໋ນ໋ກ໋ນ ແ໋ຕ໋ນ໋ພ໋ດ໋ນ໋ງ໋ຫ໋ໍ໋ໃ໋ສ໋ບ໋ງ໋ລ໋ນ໋ເ໋ດ໋ນ໋ທ໋ງ໋ລ໋ງ໋ໄ໋ປ໋ຊ໋ເ໋ຂ໋ໍ໋ຈ໋ກ໋ທ໋ລຸ໋໋ນ໋ວ໋ຽ໋ງ໋ຈ໋ນ໋ມ໋ກ໋ ໋ ໋

ผอมและสูงก่อา ณวง ล ตู มอยมวณต่ะทางจะเป็นถ้มผอมก็เป็นเด็กที่มีใจก้าหาญเด็ดเดี่ยว มีลักสะนะเป็นผู้ นำมาณแต่มอยๆพวกเด็กรุ่นราวคาวเดียวกันยอมลางให้กัน ป้าป๊อเธ หมิดยกเวมณต่ ณวงลตู หาญูบธูจกกันมาก่อมจนกะทั่งได้มาธรมปู่ฉุม 5 ห้องเดียวกัน ณวงลตู-ธูสกต่างๆ ป้าป๊อเธ ปู่ตหมอมกันเพาะเลยได้ยมกต่ตลยในด้านความเป็นถ้มใจร้อม ของป้าป๊อเธ ณต่อยสักสห่เป็นลูกของนายกอง้นทำให้บ่ย่อมเป็นสมูมฉุมเด็กถ้มอมๆ เอ๊า พยายามหลกล่องสณหาจะบ่ต่องติกปู่ในสถานะการหต่องการพะฉุมหน้ากัน ป้าป๊อเธ - ณวงลตู เดียลาให้พ้งถึงความลับอีกลับใจหต่องไปโรงธรมโดยบ่มผอมเพาะหูก ถ้ม ต่างก็เป็นสมูมของ ป้าป๊อเธ หมิดณอพ้ได้ยมกหิ่อแล้วบอกว่า มอหดียอหจำหำได้กละ - เอ๊าต้องไปสู้ ป้าป๊อเธ ให้ธูกธูชอกันไปข้างนึงหาบ่แล้วเอ๊าจะกายเป็นถ้มบ่มผอม ฝูงตลอดไป. พ่บอกว่าลางถ้มบสำคม สิงหสำคัมหสุดละ จกใจเธาต้องฝึกจกใจของเธาให้เป็นไปหต่องการถ้าใจเธาสูแล้วบ่มบ่มหา แต่ถ้าใจเธาบ่สูจะต่องฝึกให้สูจนได้ถ้าบดวมมจะบ่มหย่างต่ไปในชอดบ่มอมสำเธ็ดทุกสิงทุกย่างขมปู่กับจกาใจทั้งหมิด.

หล้วจากเลกธรมบ่ายอันนึง ป้าป๊อเธ กหำการมีมชู่ ณวงลตู เชิมถามถาวมกาอกู ถูกเอ๊าต่หน้าเด็กอมๆ อ่าไอ้หน้าติอเมีย ณวงลตู บ่เอ๊าโลแลหำเพิ่งต่อยตูมเอ๊าในใบหน้าของ ป้าป๊อเธ จนสุดแธงหำเอ๊าพู่ยิ่งใหย่ของโรงธรมถ่งกับเอ๊าอุดแต่เมอต่งหลักได้ทั้งลูกะโจมเอ๊าพันตูกันด้วยหมิดลูมๆ ย่างอุตลุดโดยมีรักถิ่มอมๆ ธูล้อมกุย่างสมูกสมาม - เพาะต่งแต่เกิดเพิ่งจะมาพบม่อยธะดับเผาอมมีของ.

บ่มูใผแพ้ ใผชุมะเพาะครูมาห้ามเสียก่อม แกมย่างฤกตอกถ่มละ 10 ที ถูอ้ยมอก-จากธอยกางหหำให้ถ่มทั่งสองนิ่งบสถอกแล้วต่องก็ได้รับธอยฝึกซ้ำหยมเป็นหีระลักไปฐายวม.

ต่งแต่มนมาถวามสัมพันของถ่มทั่งสองถชมจน ในหสุดก็เกิดถวามสมิบสนิมและ ยอมรับในฝีมือกันและกัน

" ณวงลตู " ป้าป๊อเธ เอ่ยชมหล้วจากหีชุอมย่างหน่าบ่จมเบ่อแล้ว " เธาไปหา-ย่างสักกันดีกว่าเผอย่างหีเธาอากละได้เมอมากัน ".

" ไปแม้ " ณวงลตู ตอบเพาะธูสึกละบายเหมอนกัน "แต่เธาจะไปหาย่างกันหีใด ดี ละ ", ข้อยได้ยินพวกผู้ถ่าว่าแถว ผาขาวมีสักหลาย เลยมีถ่มเต้นรอยต่นมันลางมาก็มีน้ำหลำหามใต้ผาขาวลางมาน้อยนึง.

" แต่ยางาวมันปู่ไกหล้อกน ถ้มไปกับกเมอผิ. "

" บ่เป็นหยังถอก บางหีเธาอากจะพ็บอหยังก่อมถ่งผาขาวก็ได้...ไปถาะ "ป้าป๊อเธ ละยิ้มละย่. ,

ทั่งสองถ็นกางลากสอมหีปักติกับโดมต่นไม้ออกมา, หล้จากหีหอดเบ่งแล้วเห็นว่า ยังปู่ในสพายหีกสอดเกับเอ๊าไว้ในกะบอกไม้ไผหีสะพายปู่.

" ไปก็ไป " ເນ້ງລຸ ຕັດສິນໃຈ " ເ ້ ຈາມຳທາງໄປກ່ອນ ".

ເມື່ອທັ້ງສອງເດີນຜ່ານພູເຂົາລູກທຳ້ອຕໍ່ທ້ຽປູ່ຄ້ານທໍ່ຕາວັນຕົກສຽງເໜືອຂອງບ້ານປ່າຄ້ຽມາ ບ ເ ່ ເ ້ ເ ່ ເ ້ ເ ່ ເ ້

ລະກະ ຫຍ້າຄາຂົ້ມຢູ່ຕົ້ມ ເມື່ອຄ່ອຍໆຄາມໄປຫລ້ຽຢູ່ຫລ້ຽຫົ້ມກ້ອນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລ້ວກໍໂພລ່ໜ້າເບິ່ງ ລ້ຽໄປຂ້າງລຸ່ມ.

ພາບທີ່ປາກົດແກ່ສາຍຕາຂອງເຂົ້າທັ້ງສອງທຳໃຫ້ ເນື້ງລູ ເຢັ້ນວາບໄປຕະລອດຮ່າງຊາຍ-3 ຄົ້ນແຕ່ງເຄື້ອງແບບຂອງທະຫານປະເທດລາວກຳລ້ງນ້ັ່ງພັກຢູ່ຂ້າງລຳທານ ພວກເຂົ້າແອບ ເບິ່ງ ຈາກທີ່ສູງໃນລະຍະພຽງປ໋ືນ 20 ແມັດຈ້ຽໜ້ັ່ນພວກນ້ັ່ນຢ່າງຊຸດເຈນ ທຸກຄົ້ນທ້ັ່ນແຕ່ວາງໄວ້ກ້ັບທີ່ ໜ້ັ່ວາງ ໆ ຕ໋ືວ.

ປ້ືງປ໋ືວເຣ ຊະໂງກໜ້ານາກະຊຸບຕົດກ້ັບໃບຫູຂອງ ເນື້ງລູ ສຽງກະຊຸບເບົ້າຫຼາຍຈ້ົ່ນ ເຂົ້າ ແທບຈະຈ້ັບຄວ້ານ້ົ່ໄດ້ ແຕ່ຮູ້ເຮື້ອງແລ້ວ ເນື້ງລູ ກ໋ພ້ຍາໜ້າຕົ້ກລ້ຽ. ເມື້ອນສາຍໜ້າໄມ້ໂດຍ ນ້ົ່ນສຽງແມ້ແຕ່ນ້ອຍກ໋ຮ້ວແລ້ວ ທ້ງລູ້ວາງລູກສອນຫາບລ້ຽໄປກ້ັບຮ່ອ ຊຳເຮື້ອງສ໋ຫ້ານ້ັ່ນແວບໜ້ັ່ງ ກ້ອນທ໋ະຄ່ອຍໆ ຍົກໜ້ັ່ນຂຶ້ນເລ້ັ່ງໄປຫ້ັ່ງເປ້ົ່າ, ມ໋ຂອງເນື້ງລູສ໋ນ໋ດໆຂະນະທ໋ໜ້ານ້ັ່ນຂອງ ປ້ືງ ປ໋ືວເຣ ບ໋ເຫນ້ັ່ງໄປ ເຫນ້ັ່ງນ້ານ້ັ່ນເລຍນ໋ອຊ໋ວາຂອງທ້ັ່ງສອງຄົ້ນແຕ່ະຢູ່ຫ້ັ່ໄກ ເນື້ງລູ ກ໋ນ໋ທ໋ານ ໃຈ ເມື້ອ ລູກສ໋ະ ຊຸ ຕ໋ັ່ງໄປ້ັ່ງແສ່ນຫລ້ຽຂອງທະຫານປະເທດລາ ຈ໋ງນ້ັ່ງຢູ່ເບ໋ອງ ຊ້ານສຸດ.

" ອ໋ ! .. ອ໋ ! .. ເປ້ ! .. ປ້ືງປ໋ືວເຣ ນ້ັ່ບ 1, 2, 3, ດ້ວຍຄວາມ ນ້ັ່ນ ໃຈ ພ້ສ໋ນສຽງ ນ້ັ່ບ ໜ້ານ້ັ່ໜ້ັ່ທ້ງສອງ ກ້ັ່ງ "ເປ້ກ" ຂ໋ນ ພ໋ອມໆ ກ້ັ່ນ ທະຫານປະເທດລາ ສອງຄົ້ນ ທະລ້ຽ ຂ໋ນ ສຸດ ຕ໋ໍ ກ໋ອນ ທ໋ະ ຄະນຳ ຫ໋ໍ ທ໋ມ ລ້ັ່ງ ໄປ ໃນ ລຳ ທານ ທ ເຫ ລ ອ ອ ກ ຄົ້ນ ນ້ັ່ງ ຈ ນ້ັ່ງ ຢູ່ ຕ ຣ ງ ກ າ ງ ສ ະ ກ ູ ວ .

ເມ ອ ເ ຫ ນ ອ າ ກ າ ນ ແ ປ ກ ຂ ອ ງ ເ ພ ອ ນ ຫ ລ ງ ຈ າ ກ ທ ຫ ນ ຊ າ ຍ ຫ ນ ຂ ວ າ ເ ບ ງ ສ ະ ຫ າ ຍ ທ ງ ສ ອ ງ ຄ ນ ອ ກ ລ ງ ນ ງ ເ ພ ອ ຈ ະ ຖ າ ມ ວ າ ເ ປ ນ ຫ ຍ ງ ກ ນ ໄ ປ ນ ກ ສ ງ ເ ກ ດ ເ ຫ ນ ລ ກ ຫ ນ າ ໄ ມ ທ ປ ກ ເ ຢ ຢ ກ າ ງ ຫ ລ ງ ເ ລ ອ ດ ຊ ມ ອ ອ ກ ມ າ ປ ຽ ບ ເ ສ ອ ສ ຽ ວ ເ ປ ນ ວ ງ ນ ອ ຍ ໆ ຮ ອ ບ ກ ານ ລ ກ ສ ອ ນ .

ທ ຫ ານ ປ ະ ເ ທ ດ ລ າ ວ ຄ ນ ສ ດ ທ າ ຍ ຣ ບ ຄ ວ ນ ທ ວ າ ງ ຢ ຂ ວ າ ງ ກ າ ຍ ລ ກ ຂ ນ ແ ລ ະ ຫ ນ ຕ ວ ກ ບ ຢ ່ າ ງ ອ ່ ອ ງ ໄ ອ ແ ກ ່ ນ ຍ ງ ບ ່ ໄ ອ ໄ ປ ກ ່ ວ ໆ ປ ້ ງ ປ ໍ ວ ເ ຣ ແ ລ ະ ເ ນ ື ້ ງ ລ ູ ເ ພ າ ะ ล ู ก ส อ ม อ ก ส อ ง ล ู ก ย ง ก ำ ล ง ถ ื อ ป ื น ป ู ล ู ก ท ำ ง อ ก ข อ ง ป ้ ง ป ๊ อ ะ ร ี ป ก ส ก เ ข ้ า ต ร ง ห ว ไ ห ล ่ ข ว า ส ้ า ง ค ว า ม เ จ ็ บ ป ว ด ใ ห ้ ม น จ น ต ้ อ ง ถ ม ป น ล ู ก ท ี่ ส อ ง ข อ ง เ น ื ้ ง ล ู ส ร ป เ ข ้ า ข า อ ้ า ย จ น ท ะ ล ู เ ร ก ใ ห ้ เ ข ้ า ร ่ อ ม ข ด ล ง ไ ป ท ้ น ท ิ .

" ແ ລ ່ ນ " ປ ้ ງ ປ ๊ อ ะ ร ี ต ะ โ ก น ร ้ อ ง ก ้ ว ง .

ດ ้ ว ย ค ว า ม อ ่ อ ง ไ อ พ ง ก ้ บ ล ู ก ท ี่ ก ำ ล ้ ง ย ง อ อ ก ไ ป พ ร า ม จ ำ เ ป น ท ้ ง ส อ ง ค ม ท ะ โ จ ม อ อ ก จ า ก ท ี่ ก ำ ล ้ ง ย ่ า ง บ ่ ต ้ อ ง ล ะ ม ด ล ะ ม ้ ง อ ก ต ่ ไ ป ค ว า ม ไ อ ค ำ น ม ท ้ ง ส อ ง ค ด ว ่ า จ ะ ย อ ย ใ ห ้ เ ข ำ ป อ ด พ ย ห า ก พ อ ก ป ะ เ ท ด ล า ว ม ท ำ ม า ย า ว ่ า 3 ค ม ก ่ อ ง ม น จ ะ ส ง ส ย ร ้ อ ง พ อ ก เ พ อ ม ใ ห ้ ม า ช ่ อ ย เ ข ำ ถ ง จ ะ พ า ก ม ร บ ไ ป ไ ก ่ ไ ก ล ้ อ .

ด ้ ก ท ง ส อ ง ค ม เ ส ้ น ท า ง ข า ม า ท ม ด ค ล ่ ม ต ง ไ ป ต า ม ท ศ ท ค ว ่ า จ ะ พ า เ ข ำ ก ้ บ ย ้ า ม ป ่ ำ ถ ง เ ท ำ ม ม ป ้ ม เ อ ำ ค ว า ม เ จ ็ บ ป ว ด ใ ห ้ ไ ด ้ ห ย ท ี่ ส ด เ ท ำ ท ี่ จ ะ ธ ด ำ ไ ด ้ ห ม า ม แ ล ะ ก ง ไ ม ้ ท ร ง อ น อ ก ต ว เ อ ก อ อ ก อ บ ง ป ม ค ำ ว า ใ ด ๆ ห ล ก อ อ ก ม า ม อ ก จ า ก ส ย ง -

ຫອບເພາະຄວາມເມື່ອຍ ທຸ່ມພະລັ້ງງານທັ້ງຫມົດໃຫ້ກັບຂາທີ່ຈະນຳຕົວອອກຈາກທີ່ເກີດເຫດໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ. ເມື່ອລົ້ງຈາກຍອດພູລູກສຸດທ້າຍ ເມັ່ງລັ໊ ກໍເຍັ້ງເຫັ້ນທີ່ຮາບໂລ່ງຕຽມຊຸ້ງເປັ້ນໄຮ່ຂອ້ງຊາວມ້ງ ເຂົ້າຕະໂກນສຸດສຽ້ງ.

"ເປ້ຽຢ່າ້ງ....ເບຣ້ຽຢຸ່້ງ.....(ລາ້ວແຖ້ງ.....ລາ້ວແຖ້ງ).

ຢ້ົ ຢ້ົວເຣ ເມ້ອເຫັ້ນເພ້ອນຕະໂກນກໍພລ້ອຍຕະໂກນຕາມແດ່ ພາກັ້ນແລ່ນພ້ຽງຕະໂກນມາ ຈົ້ນເຖ້ິງແຄມໝູ່ບ້ານພໍ່ມາເຖ້ິງກໍພົ້ບວ່າມ້ີຄົ້ນກຸ່ມໃຫ່ຍ່ມາຢ້ືນຖ້ານ້ຢູ່.

ຊາຍຄົ້ນໜ້ຶ່ງກ້ຳວ່ອອກມາຈາກກຸ່ມຄົ້ນ ຍ້ົກມ້ອນໂບກໃຫ້ປຸດແລ່ນແລ້ວຖາມວ່ຳ:

" ມ້ອຫຍ້ັ "

ຫ້ົວຄູ້ນຫອບຮ້ັກໆປູ່ຕ໋ຫນ້ຳ ແຄບປ້ັ້ນ (ຮ້ອຍເອກ) ຢ້ົ້ວຊຸ້້ງແລ້ວ ຊຸ້້ມໄປທ້ຽງທ້ິດທ້ ເຂ້ົ້າແລ່ນມ້ຳ. " ເບຣ້ຽຢ່ຳ້ງ .....ເບຣ້ຽຢ່ຳ້ງ....." ຕ່ຳ້ງພ້ັ້ນລ້ຽງ້ວ້ຳນຕະກຸ້ກຕະກຸ້ກຈົ້ນກະທ້ົ້ງຄລ້ຽງ້ວ້ຳນເມ້ອຍລ້ົ້ງໄປ ເມ້ັ້ງລ້ຼ ຊຸ້ມ3ມ້ອ3ມ້ ຊຸ້ມ3ມ້ ມ3ມ້ ມ3ມ້

ภาดเห็นใบหน้าตอนนั้น มีความรู้สึกล้ายๆกับว่าใบไม้ที่ใช้เป็นเป้า แต่ถึงหลวงนะมันก็ห้ามาฟัด เมื่อโดนสอนลูกหำอีกของป่าปู่ยี่อเธ ที่ห้วไหล่ เอาเท็นมันถุมแล้วยกมือขึ้นมาก็มหัวไหล่นั้นถึงจะเจ็บปวดทลายที่สุดในใจมีกสิ่งสามจิม ป่าปู่อเธ เอ่ยเตือนว่า " ย่า " เม้วลู ย่า " แม้เอาถ่าไล่ลืมไปใจหม่วยากจะย่าตัดอ้อหัวใจให้มัน ตาย ผมความหำธะมามไปเสียเลยแต่จำใจเธ็ดตามแผ่นการที่ตกลงกันไว้ก่อนถ้าสอง ถึม และไว้อุอดถึม ม่วสำหลับสอบถามว่าพอกมันมาเธ็ดอีหยังแถอม.

แม่นอนที่สุด ทุกถึมมีสิดหงๆจะรู้สึกสั่งสามได้ แต่เอ๊าบ่ยากมีความรู้สึกแบบนั้นเลย มันหามปู่อาจะเธ็ดย่างสดถ่าจะมีใจเข้มแข่ง พ่อเลยสอนเอ๊าถ้วมว่าจิดใจถึมเธ๊าสำถึมที่สุด เธ๊าจะต้องฝึกจิดใจให้เป็นไปตามเมที่เธ๊าต้องการ.

เลือดที่ซุมออกมาเป็นอ่วกึมรอบๆ บ่เธ็วันท้ามลูกสอนที่ปักจึมลึงไปใน แผมหลู่ เธ็ดให้เอ๊ามีกถ่าสะพายของสิบพ่เมอถึกหามกับมาวันทำอีดบาดแผ่เหอหอะและเอาผ้าที่ขาดมะโย้งมะแย่งไปด้วยเลือดแห้ง ธูกะสูมปั้มที่เลิกโย้ตร่วหน้าพากแม่นแล้ว บ่ได้สอนเอ๊าอะมาดที่ย่วมอุอดปู่ แม่ว่าพ่จะเสียอุอดไปแล้วสิบของพ่ย่างสอนเอ๊าอีกถวามรู้สึกดรดแถ้มที่เป็นที่เค่าธ็บธักและบูชาของเอ๊าต้องจับอุอดลึงไปด้วยมำมือของไอ้-พวกประเทดลาวพวกมย่างใดละ จะเป็นสิ่งที่ฝึกจิดใจของเอ๊าให้แข่งกล้าอดทนถึกแล้วไอ้พวกเปาะเลียสามถึมมันมีมสมอนจะตายมีมอาดเป็นพวกที่ถมละเบดใส่พวกได้ เอ้สามถึมมีมอาดข้าพวกม่วมามีบบถอนคุแล้วมันบ่ถอนจะปู่เพื่อกถวามเถือมร้อยให้พวกม่วอีกต่าไป.

หลังจากถึมมัน เม้วลู ต้องใช้พาบสิบของพ่อกมันบถ่วบถอยเพื่อที่จะเสิม ถวามแข่งก้าให้กับจิดใจหลีเพื่อที่จะตัดถวามสิ่งมามออกไปจากถวามรู้สึก เมื่อเอ๊าจำเป็นต้องข้าถึมย่างเลือดเป็น.

สยางหมาเธ็มถ่วมาจากหือ ย้ามและถ่วให้เอ๊ามาเลอยๆสยางเพื่อมย้ามลูก ออกจากมอมไปยึมจับกู่มถึมดูยกันเธ็ดให้เม้วลู้ที่มมอมต่าไปบ่ได้ เอ๊าพะลูกลูกอมจากตยาว-ก้าวยาว 3-4 ก้าวก็เถ่วปะตูเธ่อมแล้วพะลักบสมปะตูออกไปย่างแรง.

หม่อยลาดตะเอ็มได้กับมาแล้วข้างหลังพวกทะหามมีผู้ถึมเถินตามเป็น กู่มใหย่หลายถึมถือบพ่ธวมาด้วย เมื่อขบวนให้เอ๊ามา เม้วลู้บ่วงเห็น ป่าปู่อเธ เถินปู่ในกู่มทะหาม, แขมของร้อยตรีปู้ธย่างเป็นไทอหน้าของหม่อยลาดตะเอ็ม อ้อมรอบไหล่ป่าปู่อเธอะมะที่เถินมาด้วยกับใบหน้าของหัวสองถึมเต็มไปด้วยถวามอึมเอิบ เมื่อขบวนมาเถ่วหน้าบ้านของ เม้วลู้ ร้อยตรี เบธ็รย่าง กอดขวาขมเหมือหือ....เป็นสัมยามให้กู่มถึมปูดแล้วถือเอ๊าเองก้าวออกมาหา เม้วลู้ พ่อหัวก่วแขม ป่าปู่อเธให้ตามออกมาด้วย.

"เม้วลู้" เบธ็รย่าง กำลังอุ้มเด็กเสยางสั่นเบ้งแผ่นให้ยู่เงียบได้ยิน "เจ้าและป่าปู่

ป๋อเธ๊ ได้สั่งว่าอละทามที่น่ายิทย่องสัมละเสิมฮม ในอันมีอ๋อย.....ในมามของท่าม ว่างปาว ขอฺมเฉ๊ยเจ้าห้างสอง เจ้าได้สับสายเลือดของพ่อเจ้า ผู้ชายเป้นมีกรับหิ้าหามได้ ย่างสีมบูม.

ทุกถิ่มในบ๊เอ้นมีมฝั่งย่างสะงับ เม่อเปล๊ยย่าว ก่าวต๊อมสยงหมักแหมัม กัว วามไปไท.

" เจ้าห้างสองสะแดงออกเถิงถวามเป้นผู้มจดใจธักเผ่ามีงยอมเสียชีวิด เพ่อป้องกันชาวมีงจากผู้ธุกราม ห้างๆที่เจ้ายังเป้นเด็กหยู่ทามทะทำของเจ้าห้างสองในอันมีจะเป้นที่จดจำไปอีกมาม ".

เป๊ยย่าว หันหน้าไปหาหู่มฉุมที่ตดตามมา.

" ท่านห้างหลายในหมดงปากจะชาบว่าพ่มของทามลาดตาเอ้นเป้นย่างใด ข้าพะเจ้าอ๋ลายงามว่า เม่อเร๊าไปเถิงที่เกิดเหดเร๊าได้พ้บทุกย่างตามที่เด็กสองถ่มมีได้ มาแล้งทำอ๊ด.....เร๊าพ้บเปลาะเล๊ย มอมตายหยู่หมม 2 ถ่ม มันห้างสองตายด้วยหน้า ไม้ของเด็กมีง อีกถิ่มมีง บาดเจ็บ บ่ยอมตายง่ายๆ เร๊าได้ชุกถามมันหลายย่างชีวันกบอกหมดและข้าพะเจ้าทำลังจะไปลายงามทามชุกถามใช้กับ ป๋างชีว ดงอมแหละ ".

มีสงพ่มพำด๋งฮมในหู่ถิ่ม เป๊ยย่าว ยิกมือมเหมอนจะอ๋ให้ทุกถิ่มหยู่ในถวามสะงับ-แล้วเอาต๋ไป.

" ทามท่านห้างหลายสิงสัยว่าเป้นหยังเร๊าบ่มำเอ๊าพวกปะเหดลาอีกถิ่มหมีงกับมาด้วย ข้าพะเจ้าอ๋ลายงามว่า เร๊าได้อ่อยทำงามที่เด็กห้างสองถ่มมทำด้างๆไว้.....หมดธงบร้อยแล้ว " พ่าก่าอจิบกิหันมาชวน เมีงลิตู และ ป๋างป๋อเธ๊.

" มาเถาะ เร๊าไปหา ป๋างชีว ด้วยกัน ".

แม่ของ เมีงลิตู ชีวฟังหยู่ย่างงงธบๆ พายใต้เงามิดของเธ๊อมตามหลังอะบอม ไปด้วยถวามสับสม เหดาทมในถิ่มมทำให้มางมิกสังหามใจว่าลูกของมางถิ่มมีงจะบ่ม โอ ภาดแก่ตายหม่.

อะบอมก่ามไปตามทะหนิมทางหมู่บ้านร้อยตร๊ เป๊ยย่าว เดินมาหน้าพ้อมด้วย อ๊ระบลุดหมู่มสองถ่ม ห้างสามเดินหน้าไปด้วยถวามหมั่นใจและด้วยถวามพากพูมใจ. เบ็งปะมีงเป้นทามเดินสอมสนามหลังจากธ๊บกับมา อ้างหลังมีอะบ่วมถ่มมีงแหบจะหุกอ๋ยต๊ด ตามมาด้วย เหมอนกับจะธ่อมสลองโจ๋ขุนะอันยิงใหย่และด้ายกับจะติดตามมาเพ่อให้มาลังใจอีกห้างสะนับสะนุมให้ห้างสามถ่นถอยปีกป้องฐ้มถองพวกเอ๊าต๋ไปสิงเสิมให้ห้างสามถิ่มมาเอ๊าต๋สู้ฮุปสัก ทุกย่างที่จะมาขัดขวางให้พวกเอ๊าถาทำธิงอุอีกย่างสงับสุก.

แม่ของ เมีง ลิตู ยังมีงพิงฝาหยู่หน้าเธ๊อมห้างๆที่อบอมเถ๊อมที่ผ่านไปมามแล้วถวามมีกและถวามงงกับมาถวบถุมบ๊เอ้นมนอีกถิงมง ท้องฟ้าโปงทำให้สามาดเบ็งเห็น ถวางดาว ที่ส่องแสงสีกใสระยิบระยับย่างจักเจม ถิ่มหมางดอด เมีงลิตู มลักสบะถ้ายถิ่มม -

ນາງຈຳໄດ້ວ່າ ເມັ່ງລຕູ ຄອດງ່າຍບ່ເຫມ່ອນ ລບ ລູກຊາຍຄົນທຳ່ອດ່ພ່ຂອງເມັ່ງລຕູເປັ່ນຜູ້ຕ ດສາຍສະ ດ ແລະເອົາຣົກໄປຝັ່ງໄວ້ຕຣິງໂຄມເສົາເອກທ່ມ "ບ່ວ ດ້າ" ສ່ງສຖ ດຢູ່ທ່ມນຽມຂອງຊາວ ມ່ງ ມ່ນເວ ລາອກຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ ືອກັບເມ່ຽຢູ່ ັ້ນຕາມລຳ ່ງພ່ອກຍາ ດ ພ່ນ ່ອງ ະມາຊ່ວຍ ັ້ນຕຽມກາ ນຕ່າງ ໆ ໄວ້ ລ່ ່ວງ ໜ້າ ຊ່ວຍ ັ້ນກ ຽ ທ ຍ້າ ຕາ ກ ໃຫ້ ແ ້ວ ່ກ ່ອນ ຳ ມາ ປູ ພ ທ ຳ ເປ ັ້ນ ທ ່ອນ ໃ ້ ແ ່ ເດ ັກ ່ອ ນ ໃ ້ ຈ ດ ຫ າ- ພ ມ ມ ໄ ້ ສ ຳ ລ ັ ບ ໃ ້ ຊ ໃ ນ ຣ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ທ ່ ແ ມ ່ ເ ດ ັ ກ ຕ ້ ອ ງ ພ ັ ກ ່ ອ ນ ພ າ ຍ ຫ ລ ັ ງ ອ ອ ກ ລ ູ ກ ແ ຕ ່ ພ ່ ຖ ວ ເ ວ ລ າ ຈ ະ ອ ອ ກ ຈ ງ ໆ ທຸ ກ ຄ ນ ຈ ະ ອ ອ ກ ໄ ປ ນ ອ ກ ຣ ່ ອ ມ ທ ມ ິ ດ ຍ ກ ເ ວ ັ ນ ແ ຕ ່ ພ ່ ອ ຄ ນ ດ ຽ ວ .

ກ ່ອນ ທ ເມ ັ ່ ງ ລ ຕ ູ ຈ ະ ເ ກ ດ ນ າ ງ ເ ຄ ຍ ຖ ຽ ງ ກ ັ ບ ພ ່ ອ ເ ພ າ ະ ພ ່ ອ ຢ າ ກ ໄ ດ ້ ລ ູ ກ ຊ າ ຍ ອ ກ ແ ຕ ່ ນ າ ງ ຢ າ ກ ໄ ດ ້ ລ ູ ກ ຍ ງ ພ ່ ເ ມ ັ ່ ງ ລ ຕ ູ ອ ອ ກ ຕ ່ າ ງ ລ ດ ໃ ຈ ເ ປ ັ ນ ທ ສ ຸ ດ ເ ມ ່ ອ ນ າ ງ ໃ ຫ ້ ລ ູ ກ ຊ າ ຍ ຄ ນ ທ ສ ອ ງ ແ ກ ່ ເ ອ ົ າ ສ ່ ວ ນ ນ າ ງ ເ ອ ງ ກ ໍ ໄ ດ ້ ແ ຕ ່ ກ ໍ ່ ກ ນ ຄ ວ າ ມ ຜ ດ ຫ ວ ັ ງ ໄ ວ ້ ໃ ນ ໃ ຈ ນ າ ງ ຢ າ ກ ຈ ະ ໄ ດ ້ ລ ູ ກ ຜ ູ ຍ ງ ຈ ກ ຄ ນ ຫ ນ ງ ເ ພ ່ ອ ຈ ະ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ພ ່ ອ ນ ແ ລ ະ ນ າ ງ ຈ ະ ໄ ດ ້ ມ ໂ ອ ກ າ ດ ສ ອ ນ ງ ານ ບ ້ ານ ທ ກ ຢ ່ າ ງ ໃ ຫ ້ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ກ ໍ ຄ ນ ນ າ ງ ຢ າ ກ ຈ ະ ທ ລ ອ ບ ຄ ວ ທ ສ ມ ປ ນ .

ນ າ ງ ຈ ຳ ໄ ດ ້ ວ ່ າ ຄ ວ າ ມ ຜ ດ ຫ ວ ັ ງ ຂ ອ ງ ນ າ ງ ຄ ອ ຍ ໆ ຫ າ ຍ ໄ ປ ເ ມ ່ ອ ດ ່ າ ງ ລ ຍ ອ ກ ວ ່ າ " ບ ່ ຕ ້ ອ ງ ສ ຽ ໃ ຈ ຄ ອ ກ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ມ ລ ູ ກ ອ ກ 5 ຄ ນ ແ ລ ະ ທ ັ ງ ຫ ມ ດ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ຍ ງ " . ພ ່ ອ ອ ກ ໄ ດ ້ 3 ວ ນ ກ ນ ພ ທ " ຢ ູ ມ ຍ ວ " (ໄ ດ ້ ລ ູ ກ) ຄ າ ຍ ກ ັ ບ ພ ທ ສ ູ ຂ ວ ັ ນ ມ " ອ ວ ເ ນ ັ ງ " (ຫ ມ ຜ) ມ າ ຫ ຳ ພ ທ ໂ ລ ຜ ເ ອ ົ າ " ຈ ເ ນ ັ ງ " (ກ ະ ລ ງ) ມ າ ເ ດ ນ ສ ນ ອ ຢ ຕ ູ ່ ບ ້ ານ ແ ລ ະ ໃ ນ ບ ້ ານ ດ ວ ຍ ເ ພ ່ ອ ຂ ະ ຈ ດ ຜ ປ ส า ท ่ ใ ห ้ ม า ท ำ ง า น เ ด ็ ก อ ่ อ น ใ ห ม ่ พ ่ อ ง เ ม ั ่ ง ລ ຕ ູ ຂ ້ າ ຫ ມ ູ 2 ຕ ົ ວ ລ ຽ ງ ເ ພ ່ ອ ນ ບ ້ ານ ແ ລ ະ ຍ າ ດ ພ ່ ນ ອ ງ ທ ່ ມ າ ส ะ ແ ດ ง ค ว า ม ย ่ ม ด ี .

ເ ມ ່ ອ ຖ ງ ເ ວ ລ າ ส ำ ค ั ญ ท ส ุ ด ต า ม ป ะ เ พ ณ ี ช ว ย ร ว ่ า " อ ่ า ม ไ ห ่ " ด ่ า ว ล ม ำ ไ ห ่ ด ำ ต ็ อ ห ั ว ม า ข ้ า ห ม ็ ด แ ล ้ ว ใ ห ้ ภ ั บ ห ั ม ผ ไ ป ท ำ ะ า ม ถ อ ย ข ม ส ด ๆ โ ด ย บ ล อ ก ม ำ ้ ร อ ม แ ล ้ ว จ ง ม ำ ไ ป ต ั ม ท ล า ม บ ้ า ม เ ม ่ อ ไ ห ่ ส ุ ก ห ม ผ ก ห ว ย ข ม จ า ก ห ั ม า ว า ง ท ่ ว ก ะ ด ง ห ่ า ม ก า ง ส า ย ต า ข อ ง แ ข ก ท ก ๆ ค ม .

ก า ม อ ่ า ม ม ม ท ่ อ ่ า ม ส ำ ค ั ญ ม ่ 3 ห ่ ว ง ค ะ ต า ไ ห ่ , ห ว ไ ห ่ , แ ล ะ แ ป ่ ง ส ุ ด ท ้ า ย ค ม ว ไ ้ ต า ไ ห ่ ท ต ม แ ล ้ ว ก า ภ ป ด ส ะ ม ด ท ว ส อ ง ข ้ า ง ห ม า ย ถ ว ่ า ค ด ก อ อ ก ใ ห ม ่ ม ม จ ะ ล ่ ย ง ย า ก ม แ ต ่ โ ร ก ภ ย ไ ข ้ จ ด บ ร บ บ ร ม ท ว อ า ก จ ะ ส ย ช ว ด แ ต ่ ย ๊ า , ส ำ ห ล ั บ ห ว ำ ก ม น ห ม ผ จ ะ ต ้ อ ง ก ะ ล ก ห ม ว อ อ ก แ ล ้ ว เ อ ำ ม ด ผ า ย ง เ ส ม ล อ ด ใ ห ว ไ ห ่ บ ม ล อ ด ส ด ๆ เ ห ล อ ย ู ่ เ ป ั น เ ส ม ล อ ด แ ข ็ ง อ า ว ป ก ต ิ ส ะ ด ง ว ่ า ค ด ก ม ค ว า ม ส ะ ล ่ ย ง ส ะ ล า ด ม อ ไ ห ่ จ ะ ห ม า ย ถ ง ข ุ ม อ า ห ม ้ า ข อ ง ค ด ก ถ ้ า ม อ ไ ห ่ ห ว ห ม ด ก ำ ง ม ย ู ่ ใ น ล ก ส ะ ม ะ ด ง อ ก ั น เ ป ั น ล ะ บ ร บ บ ม ม อ ห ม ง แ ข ง ก ะ ด ่ า ง บ ่ ย อ ม ง จ ะ ข ุ ใ ห ้ เ ห ็ น ว ่ า ค ด ก ก ด ใ ห ม ่ เ ม ่ อ ไ ห ่ ส ุ ก ห ม ผ ก ห ว ย ข ม จ า ก ห ั ม า ว า ง ท ่ ว ก ะ ด ง ห ่ า ม ก า ง ส า ย ต า ข อ ง แ ข ก ท ก ๆ ค ม .

ก า ม อ ่ า ม ม ม ท ่ อ ่ า ม ส ำ ค ั ญ ม ่ 3 ห ่ ว ง ค ะ ต า ไ ห ่ , ห ว ไ ห ่ , แ ล ะ แ ป ่ ง ส ุ ด ท ้ า ย ค ม ว ไ ้ ต า ไ ห ่ ท ต ม แ ล ้ ว ก า ภ ป ด ส ะ ม ด ท ว ส อ ง ข ้ า ง ห ม า ย ถ ว ่ า ค ด ก อ อ ก ใ ห ม ่ ม ม จ ะ ล ่ ย ง ย า ก ม แ ต ่ โ ร ก ภ ย ไ ข ้ จ ด บ ร บ บ ร ม ท ว อ า ก จ ะ ส ย ช ว ด แ ต ่ ย ๊ า , ส ำ ห ล ั บ ห ว ำ ก ม น ห ม ผ จ ะ ต ้ อ ง ก ะ ล ก ห ม ว อ อ ก แ ล ้ ว เ อ ำ ม ด ผ า ย ง เ ส ม ล อ ด ใ ห ว ไ ห ่ บ ม ล อ ด ส ด ๆ เ ห ล อ ย ู ่ เ ป ั น เ ส ม ล อ ด แ ข ็ ง อ า ว ป ก ต ิ ส ะ ด ง ว ่ า ค ด ก ม ค ว า ม ส ะ ล ่ ย ง ส ะ ล า ด ม อ ไ ห ่ จ ะ ห ม า ย ถ ง ข ุ ม อ า ห ม ้ า ข อ ง ค ด ก ถ ้ า ม อ ไ ห ่ ห ว ห ม ด ก ำ ง ม ย ู ่ ใ น ล ก ส ะ ม ะ ด ง อ ก ั น เ ป ั น ล ะ บ ร บ บ ม ม อ ห ม ง แ ข ง ก ะ ด ่ า ง บ ่ ย อ ม ง จ ะ ข ุ ใ ห ้ เ ห ็ น ว ่ า ค ด ก ก ด ใ ห ม ่ เ ป ั น ผ ู ม อ า ส ะ ห ม า ค ม ค ว า ม ส ำ ค ั ญ ต ่ อ ถ อ ถ อ ใ น พ า ย ห ้ า ม ้ อ ย ม ั ก ห ว ไ ห ่ ข อ ง ค ด ก ก ม ใ ห ม ่ จ ะ ม ล ก ส ะ ม ะ ก ด บ ห ว 3 ป ะ ก า ม .

ห ม ผ แ ห บ บ ด ช ุ อ ส า ย ต า ต ม เ อ ง เ ม ่ อ ป ะ ก ด ว ่ า ต ล อ ด ช ว ด ข อ ง ก า ม เ ป ั น ห ม ผ ไ ห ่ ข อ ง เ ม ั ่ ง ล ต ู เ ป ั น ต ว ท ำ อ ก ท ม ล ก ส ะ ม ะ ก ด บ ห ว 3 ย ่ า ง . ค ว า ร บ ล า ย ง า ม ใ ห ้ ด ่ า ง ส แ ล ะ ม ั ด า แ ข ก ช า ย ด ้ ว ย ค ว า ม ต ม ต ม .

ผ ว ข อ ง ม ่ า ง ภ ั บ เ ข ้ า ม า ใ น ร อ ม เ ล ื ม ข อ ง ก า ม อ ่ า ม ไ ห ้ ใ ห ้ น า ง ฝ ั ง ด ้ ว ย ค ว า ม ป ร ด า ร ก ใ ห ้ น า ง พ อ ย ม ใ จ ไ ป ด ้ ว ย ด ี ใ น ท ี น า ง ส า ม า ร ถ ร ก ใ ห ้ ผ ว ม ค ว า ม ส ข ด ่ า ง ล ส ง ข ้ า ห ม ู เ ผ ม อ ก -

3 ຕົວ ເພື່ອສະຫລອງໃຫຍ່.

ຂນະນັ້ນນາງນ້ຽງຢູ່ທ່ານກາງຄວາມມືດຢ່າງດຽວດາຍຮູ້ສຶກເສັຽໃຈ ທີ່ດ່າງລຍົມຊອດຢູ່ເພື່ອຮັບຊາບເຫດການຄົນ, ລູກຂອງເຂົາກໍລັງສ່າຍແສງຂອງການເປັນຜູ້ນໍາອອກມາແລ້ວຫ້ວ ໆ ທ້ອາຍຸຍ້ງບໍ່ຄົບ 18 ປີ.

ລາມກ້ວາງໜ້າພຽງຍາວຊົ່ວເປັນກອງບັນຊາການຂອງກອງທັບນ້ຽ ເຕັ້ມໄປດ້ວຍຜູ້ຄົນທີ່ມາຄອຍຟັງຂ່າວ ພວກເຂົາລົມກັນຢູ່ບໍ່ນານ ກັມນ້ຽງດ້ຽງຫຍິ້ງຊົ່ວ ເສນາທິການຂອງກອງທັບພາກ 2 ຜູ້ປະຕິບັດການແທນທ່ານວ່າງປາວ ໃບໜ້າຂອງເຂົາທີ່ຮ່ອງຮອຍຂອງຄວາມໜັກໃຈປູ້ດ້ວຍສຽງພູດຄຸຍກັນໃນໝູ່ຄົນຄ່ອຍ ໆ ເບົາລົງ.

" ພັ້ນອງຊາວນ້ຽງຫ້ຽງຫລາຍ " ຫຍິ້ງຊົ່ວ ກ່າວພ້ອມຫ້ຽງກາດສາຍຕາໄປທົ່ວ.

" ລູກຫລານຂອງເຮົາສອງຄົນ ໄດ້ສ້ຽງອໍຣະການທີ່ຫ້າວຫານ ສົມບັກເປັນເລ້ືອດເນ້ືອເຊ້ືອສາຍຂອງຄົນນ້ຽ ເຂົາໄດ້ກໍາຈັດພວກປະເທດລາວ 3 ຄົນທີ່ໄດ້ແອບມາສືບຂ່າວ ພວກເຮົາສອງຄົນຕາຍທັນທີເມ້ືອຖຸກກະສອນຕົດຂ້ືອໃຈ ອົກຄົນນ້ຽບັດເຈັບສາຫັກ ພວກລາດຕະເວນໄດ້ໄປພົບຄນະທ້ຽງນອດຢູ່ ຫລ້ັງຈາກຊອບຖາມແລ້ວມັນເປ້ີດເຜ້ຍວ່າ ອົກບໍ່ນານພວກປະເທດລາວ ແລະພວກຍ່າລ້ຽຈະໂຈມຕ້ີບ້ານຜ່ໍາດ້ຽ ຂ້ານ້ອຍເຈົ້າໄດ້ຣາຍງານໃຫ້ທ່ານວ່າງປາວຊາບແລ້ວ, ໂດຍທາງວ້ິທະ ຢຸ້ ມອນທ່ານຈະກັບມາຈາກວຽງຈັນ ເມ້ືອທ່ານມາເຖ້ຽເຮົາຈະໄດ້ປ້ົກສາຫາລ້ືກັນຕ່ໍໄປໃນປ້ັຈຸບ້ັນ ຂ້ານ້ອຍເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານທຸກຄົນຈ່ືງຢູ່ໃນຄວາມສງົບບ້ັຕ້ອງຕົກໃຈ ຂໍໃຫ້ປູ້ກັນຢ່າງປົກຕ ເມ້ືອທ່ານວ່າງປາວມ ຄໍາສ່ັງຢ່າງນ້ຽງຢ່າງໃດແລ້ວຈະແຈ້ງໃຫ້ຊາບຕ່ໍໄປ ".

ຊາວບ້ານຣາກ້ັນຢູ່ພັກນ້ຽງຫລ້ັງຈາກທ້ີກ້ັນນ້ຽງດ້ຽງຫຍິ້ງຊົ່ວ ກ່າວຈົບແລ້ວພາກ້ັນທະຍອຍກ້ັບບ້ານໃນບໍ່ຊ້ົາລາມກ້ວາງກ໋ປຣະສະຈາກໝູ້ຄົນ.

ນ້ັ້ນຮົ່ວນ້ຽງລຕູ້ສະດຸ້ງຕ້ືນເມ້ືອແມ່ປຸດຕອນເກ໋ອບຈະທ່ຽງວ້ັນຄົນທ້ີຜ່ານມາເຂົາອ້ືດນອນປູ້ຈົ້ນເກ໋ອບສ່ວ່າງ ເພ້ືອຕອບຄໍາຖ້ານພວກເດ້ັກ ໆ ແລະເຈົ້າຣ່ອງຣາວເຫດການທ້ີເກ້ີດຂ້ືນໃຫ້ພວກໜຸ້ - ໃຫຍ່ກຸ້ມແລ້ວກຸ້ມເລ່ົາຟ້ັງ ກ່ວາຈະໄດ້ເຂ້ົານອນໄດ້ກ່ໍຂ້ືນຕ້ີ 3 ຄ້ືນ.

" ລຕູ້ " ສຽງແມ່ຮ້ອງ " ລູກມາກ້ືນເຂົ້າໄດ້ແລ້ວ ".

ນ້ຽງລຕູ້ລຸກຂ້ືນມານ້ຽງດ້ວຍອກທາມງ້ວ່ຽ ສຽງແມ່ບ່ອກອ້ກວ່າ.

" ລຕູ້ ໄປລ້ຽງຫ້ົວເສ້ັຽ ແລ້ວກ້ັບມາກ້ືນເຂ້ົາ ".

ເຂົາທໍາຕາມທ້ີແມ່ບ່ອກເຮ້ັດແລ້ວກ້ັບເຂ້ົາມາໃນເຮ້ືອນນ້ຽລ້ືກ້ືນເຂ້ົາກ້ັບຕ້ືນໝ້ົກກາດໃສ່ - ເກ໋ອ. ຂນະທ້ີກ້ືນອາຫານຢູ່ເຂົາກ໋ເອະໃຈວ່າ ເປັນຫຍ້ັງວ້ັນນ້ຽແມ່ຮ້ອງກ໋ເຂ້ົາສ້ັນໆວ່າ ລຕູ້ ພ້ໍຈອມຈະອ້ືມກ໋ຄ້ືອອກເຮ້ັດໃຫ້ເຂ້ົາຍ້ືມອອກມາໄດ້.

ຄ້ືນນ້ຽໂດຍປົກຕ້ິຈະນ້ີ 2 ຊ້ົ ໆ ແຮກເປັນຊ້ົພ້ແມ່ຕ້ົ້ງໃຫ້ເມ້ືອຍ້ັງເປັນເດ້ັກໃນກ່ໍຣະນ້ີ ຂອງເຂ້ົາຊ້ົເດ້ັກກ໋ລ້ະ "ເນ້ຽ" ສ່ວນ "ລ" ນ້ັ້ນເປັນ !ສຽງ" ຫລ້ືງຈາກສກຸນຕ່ໍມາຊ້ົພໃຫຍ່ຂ້ືນມ້ີອາຍຸ 10 ປ້ີ ຈະໄດ້ຊ້ົເພ້ືມຂ້ືນອ້ກຊ້ົນ້ຽ ຊ້ົທ້ີສອງຂອງເຂ້ົາກ໋ "ຕູ້" ໃນຊ່ວງທ້ີຈະວ່າເປັນເດ້ັກກ່ໍບໍ່ແມ່ນຜູ້້ໃຫຍ່ກ່ໍບໍ່ຊ້ົມ ເຂ້ົາເຫ້ັນຮ້ອງຊ້ົເນ້ຽລຕູ້ ຫາກໄດ້ຮ້ັບການຍອມຮ້ັບຈາກຄົນທ້ົ ໆ ໄປວ່າ ເປັນຜູ້້ໃຫຍ່ເມ້ືອໃດ້ແລ້ວ ຊ້ົສ້ັຍເປັນເດ້ັກຈະຖ້ກ້ັດຖ້ມທ້ັນທ້ີທຸ້ກຄົນຈະເອ້ັນເຂ້ົາແຕ່ພຽງວ່າ "ລຕູ້" ຫລ "ຕູ້ລ" ກ້ັບກ້ັນເທ້ົ່ານ້ັ້ນເອງ.-

ບັດນີ້ເຂົາເປັນຜູ້ໃຫຍ່ເຕັມຕົວແລ້ວໃນສາຍຕາຂອງແມ່ແລະເມື່ອບ່ຍອມກັບຄົນທັ້ງປວງກໍຈະຕ້ອງເຫັນດ້ວຍແມ່ນອນທີ່ສຸດການກະທຳຂອງເຂົາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອວານຈະເປັນເຫດຜົນທີ່ໃຜປະຕິເສດບໍ່ໄດ້.

" ລຸຕູ ທ່ານອ່າງປາວກັບມາຈາກວຽງຈັນແລ້ວ, ທ່ານມາກັບນິກເຫລັກຕົວໃຫຍ່ມາລົງທ້ຳຫ້ອງການເສຼຽດາຍທີ່ເຈົ້າບໍ່ເຫັນມັນເປັນສົງຝປກປະລາດເຫລືອເກີນຂ້ອຍບໍ່ເຄີຍມີກ່ວາ ມີນິກເຫລັກບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ມລົງຕຣົງສຽງດ້ວຍຄຳວ່ານິກຈົ ງ ເສຼຽກ ".

" ເຈົ້າເວ້າຫຍັງກໍບຮູ ນິກເຫລັກໃນໂລກນີ້ຈະມີໄດ້ແນວໃດ " ເມົ່ງລຸຕູຄັດຄ້ານ.

" ຂ້ອຍເຫັນຈົ ງ ທຸກ ງ ຄົນກໍເປັນດ້ວຍພວກຣ້າຍ ງ ໄປເບົ່ງກັນທົນຕ່ວນາມ ເວລານັ້ນຈະລົ ງມັນປ່ອຍລົມອອກມາແຮ ງຫລາຍຝຸ່ນຝົ ງໄປຫມົດຫລ ງຄາບ້ານຂອງຕົວລ ທີ່ຢູ່ໃຫ້ກັບຫ້ອ ງວ່າການຂອງທ່ານອ່າ ງປາວປ່ອຫລຸກໄປຫມົດເລ ຍ ".

" ເຈົ້າຕ໋ະຂ້ອຍລະກະມ໊ ົ " ເມົ່ງລຸຕູ ງ ງ ສົ ງ ສ ຍ.

" ຂ ຍ ບ໋ ຕ ະເຈົ ບ ເຊ ອ ລ ອ ງ ໄ ປ ຖ ນ ຄົ ນ ອ ນ ງ ເ ບ ົ ງ ກ ໍ ໄ ດ ້ ທ ່ ານ ອ ່ າ ງ ປ າ ວ ມ າ ກ ັ ບ ຝ ຣ ົ ງ ສ ອ ງ ຄົ ນ ດ ້ ວ ຍ ແ ຕ ້ ອ ຍ ເ ບ ົ ງ ແ ລ ້ ວ ບ ໍ ເ ຫ ັ ນ ເ ຫ ມ ອ ນ ກ ັ ບ ພ ວ ກ ຝ ຣ ົ ງ ທ ີ ່ ເ ຄ ຍ ມ າ ຢ ູ ່ ຢ ຽ ງ ຢ ່ າ ງ ເ ມ ື ອ ກ ່ ອ ນ ເ ລ ຍ ບ ຮ ູ ເ ປ ັ ນ ພ ວ ກ ໃ ດ ".

"ອ ກ ງ ເ ປ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ ອ ່ າ ພ ວ ກ ຝ ຣ ົ ງ ປ ລ າ ໄ ຊ ສ ົ ງ ຄ າ ມ ຫ ມ ິ ໄ ປ ຫ ມ ົ ດ ແ ລ ້ ວ ຢ ່ າ ງ ຈ ະ ກ ັ ນ ມ າ ອ ີ ກ ເ ປ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ

"ຂ ຍ ກ ບ ຮ ູ ເ ທ ່ ານ ອ ່ າ ງ ປ າ ວ ໃ ຫ ້ ຄ ົ ນ ມ າ ຮ ຽ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ໄ ປ ຫ າ ".

"ແ ທ ້ ໆ ຫ ູ " ເມ ົ ່ ງ ລ ຸ ຕ ູ ຖ ນ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ ນ ມ ໍ ່ ແ ນ ່ ໃ ຈ " ທ ່ ານ ອ ່ າ ງ ປ າ ວ ຮ ຽ ກ ຂ ້ ອ ຍ ໄ ປ ຫ າ ເ ຣ ັ ດ ຫ ຍ ັ ງ

" ຂ ້ ອ ຍ ບ ຮ ູ ເ ຫ ມ ອ ນ ກ ັ ນ ທ ່ ານ ໃ ຫ ້ ເ ບ ຣ ຽ ປ ່ າ ງ ມ າ ຕ ານ ເ ມ ື ອ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ເ ຈ ົ ້ າ ຍ ັ ງ ນ ອ ນ ຢ ູ ່ ຂ ້ ອ ຍ - ເ ລ ຍ ບ ໍ ່ ປ ູ ກ ຣ ະ ບ ຖ ນ ໄ ອ ແ ດ ່ . ແ ລ ້ ວ ຈ ະ ໄ ດ ້ ໄ ປ ຫ າ ທ ່ ານ ".

" ສ ຽ ງ ພ ເ ຫ ົ າ ແ ລ ່ ນ ມ າ ຕ ານ ຖ ະ ຫ ນ ົ ນ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ນ ຫ ້ ໍ ເ ມ ົ ່ ງ ລ ຸ ຕ ູ ຈ ະ ເ ງ ຍ ຫ ນ ້ ໍ າ ຂ ຸ ມ ເ ບ ົ ງ ຢ ົ ງ ປ ົ ວ ເ ຣ ່ ກ ໂ ພ ລ ເ ຂ ົ ້ າ ມ ້ ໍ ້ ໍ ້ ໍ ່ ໍ ້ ໍ ່ ໍ ້ ໍ ່

ປາວເຕັ້ນໄປດ້ວຍນ້ຳໜ້າທະຫານຂັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຍັງມີຜົວຂາວຈະນຸກໂດ່ງຜົມສີຫລ້ອຮູບຮ່າງໃຫຍ່ກ່ວາພວກນັ້ງຢູ່ດ້ວຍກັນອີກສອງຄົນ ເມັ່ງລຸ ຮູ້ສຶກວ່າປັນຍາກາດຂອງການສົນທະນາກ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຈະເຂ້າມາຕ່ຽງຄຽດຢູ່ບໍ່ນ້ອຍ.

" ເຢເນີລົມ ເທນເຕັສ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຢືນຢັນດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າພວກເຮົາຊາວນ້ັງເປັນຊົນເຜົ່ານ້ອຍກໍ່ຈິງ ແຕ່ມີຄວາມປະສົງຢ່າງເດັດດຽວທີ່ຈະປ້ອງກັນຕົນເອງໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກການຮຸກຮານຂອງຄອມມິວນິດ " ທ່ານວ່າງປາວ ເວົ້າກັບຄົນຕ່າງຊາດທີ່ນັ່ງຢູ່ຕ່ຽງຂ້າມດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ໜັກແໜ້ນ.

" ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍສົນໃຈເລີຍວ່າການເມືອງໃນອຽງຈັນນັ້ນຈະເປັນຢ່າງໃດຫລືຈະປ່ຽນແປງໄປໃນຮູບໃດ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເວົ້າແທນຊາວນ້ັງທັງໝົດໄດ້ເລີຍວ່າເຮົາຕ້ອງການເສ ຣີພາບ ເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢ່າງສງົບສຸກເທົ່ານັ້ນ, ເຮົາບໍ່ເຄີຍຄິດຈະຖຽກຮານໃຜ-ໃນປະວັດສາດຂອງເຮົາມີແຕ່ເຮົາເທົ່ານັ້ນທີ່ຖຽກຮຸກຮານ ໂດຍພວກທີ່ແຂ່ງແຮງກ່ວາເຮົາຫມົດແລ້ວກ໋ໍ ໝົດຈຳຕ້ອງອົພຍົຍຈາກຊຽງຂວາງ ກໍເພາະພວກປະເທດລາວນັ້ນທຸ່ມກຳລັງຫຼາຍກ່ວາເຮົາໄປ ເຖິງ 10 ເທົ່າ, ເຂົ້າໂຈມຕີພວກນັ້ນຕ້ອງການທີ່ຈະປົດເມືອງຊຽງຂວາງໃຫ້ໄດ້ເພື່ອຈະ ໄດ້ເປັນທີ່ໝັ້ນເອົາໄວ້ຕ້ານກັບພວກອຽງຈັນແລະຝ່າຍຊ້າຍຮຸກຮານ ເຮົາບໍ່ອາດຈະກ່າວໄດ້ວ່າເຮົາເຂ້າຂ້າງຝ່າຍອຽງຈັນແຕ່ວ່າຝ່າຍອຽງຈັນບໍ່ເຄີຍຮຸກຮານເຮົາ ຣັຖບານລາວໃຫ້ໂອກາດເຮົາປົກຄອງຕົວເອງໃຫ້ອິສຣະແລະເສຣີພາບທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດຕອນປະເພນີຂອງເຮົາສ່ວນຝ່າຍຮຸກຮານເຮົາກ່ອນ ຕ້ອງສູນເສັຽຊີວິດໄປເປັນຈຳນວນຫຼາຍເພື່ອທີ່ຈະປ້ອງກັນຮັກສາຖານທ້ານຊ້ອງຂອງເຮົາທີ່ຊຽງຂວາງ ແຕ່ກ໋ສູ້ພວກນັ້ນບໍ່ໄດ້ທ້ວນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ-ພວກເຮົາບໍ່ສູ້ແຕ່ພວກນັ້ນມີກຳລັງຫຼາຍກ່ວາມີອາວຸດທັນສົມກ່ວາເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງສະອະຊຽງຂວາງ ແລະ ຖອຍມາຢູ່ທົ່ມ.

" ທ່ານວ່າງປາວ "ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ຊຸ່ງເບິ່ງເຫມ່ອນຈະເປັນຫົວໜ້າກ່າວດ້ວຍພາສາລາວຢ່າງບໍ່ຄ່ອຍຊັດ "ຂ້ອຍຮູ້ເຮື່ອງຣາວທັ້ງໝົດທີ່ເຮົາເດີນທາງມາກັບທ່ານວັນນັກເພື່ອທີ່ຈະມາຢ່ຽມແລະສົນສາສຖານະການເບິ່ງວ່າຊາວນ້ັງໄດ້ຮັບການກະທົບກະເທືອນຢ່າງໃດ ໃນການຕໍ່ສູ້ລະຫວ່າງລາວທັ້ງສອງຝ່າຍຣັຖບານອາເມຣິກາໄດ້ເຄີຍຊ່ວຍເຫລືອຣັຖບານອຽງຈັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ-ໃນປີນ ເຮົາກ໋ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອອົກຄົດເປັນຈຳນວນເງິນເຖິງ 150 ລ້ານຫຼຽນສະຫະ ຣັຖ ທ່ານຈະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຮົາອັນໃດອີກ ".

" ເຢເລີມ ເຮົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກທ່ານໂດຍຕ່ຽງໂດຍບໍ່ຜ່ານຣັຖບານສາເຫດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຂໍຮ້ອງທ່ານດັ່ງນີ້ກ໋ເພາະເງິນທີ່ທ່ານສົ່ງມາຊ່ວຍປະເທດລາວນັ້ນພຽງຮ້ອຍລະ 10 ເທົ່ານັ້ນ, ທີ່ເຫຼືອນ ປະຊາຊົນ" ທ່ານວ່າງປາວຢຸດເວົ້າ ເມື່ອເຫັນແຂກຕ່າງຊາດ ພະ ງ ເຫືອເຫັນດ້ວຍ.

" ພວກເຮົາຊາວນ້ັງຕ້ອງການຄູຮົ ໂທ ທະຫານແລະອາວຸດ ເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະມີກອງກຳ-ລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງໄວ້ປ້ອງກັນຕົນເອງໃຫ້ພ້ນຈາກການຮຸກຮານຂອງເຜົ່າອື່ນ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຢູ່ ກັນ ຢ່າງສງົບ" ທ່ານວ່າງປາວກ່າວຈົບ ກ໋ຍ່າງມານັ່ງເດັກຫົວສອງຊາວພ້ອຍາວເບິ່ງຕາມ.

" ເດັກສອງຄົນນ ໄດ້ສແດງອອກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມປາຖນາທີ່ຈະຢູ່ຢ່າງເສຣີຂອງ ພວກ

ນ້ ຮ່ວມທ້ວງຄວາມເດັດດ່ຽວທ່ຈະປ້ອງກັນຕົນເອງ ທ້ວງຄູ່ໄດ້ສ້ວງຫາມ ທະຫາມປະເທດລາວ 3 ຄົນ ເມ່ອ່ວາມມ່ຈາກກາມສະແດງອ່ອກ່ອງເດ໊ກທ້ວງສ່ອງຄົນນ ຂ້ານ້ະເຈ້າ ຂ່ປົນປັ້ນ ອ່ກ່ວງຫນ້ວ່າ ເຮ໊ານ ຈ້ະຕ້ອງສູ້ເພ່ອປ້ອງກັນຕົນເອງ ໃຫ້ພ້ນຈາກກາມຮຸກຮານ ຂ່ອງໃຜ ກ໋ຕາມ ທ່ປ້ະສ້ງ ຈ້ະທ່ລາຍເຮ໊ານ ບ໋ ວ່ານ ຈ້ະ ໄດ້ຮ້ບຄວາມ ຊ່ວ່ຍ ເຫ ລ່ອ ຈາກ ທ່ານ ທ ລ໋ ກ ຕ ານ."

ກ້ ນ້ ວ ງ ຖ ວ ຢ ວ ຊ ວ ກ ວ ້ ກ ທ ສ ອ ວ ເ ຂ ້ ານ ໄ ປ ຫ ານ ແ ລ ້ ວ ບ ອ ກ ໃ ຫ ້ ເ ລ ້ ານ ເ ຫ ດ ກ ານ ທ ້ ວ ງ ທ ນ ້ ດ ທ ໄ ດ ້ ເ ກ ດ ຂ ນ ເ ມ ່ ອ ້ ນ ວ ານ ໃ ຫ ້ ແ ຂ ກ ຊ າ ວ ໜ ວ ຂ າ ວ ຝ ວ ງ ຢ ວ ງ ຢ ວ ເ ຣ ້ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ເ ລ ້ ານ ຢ ່ ານ ສ ັ ນ ໆ ຕ ວ ແ ຕ ່ ຕ ນ ຈ ນ ຈ ບ ສ ້ ານ ຄ ວ ານ ພ ່ ໃ ຈ ໃ ຫ ້ ກ ັ ບ ທ ່ ານ ວ ່ ານ ປ ານ ແ ລ ະ ແ ຂ ກ ຂ ອ ງ ທ ່ ານ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ ານ ຍ ວ ງ .

ຫ ລ ້ ວ ຈ ານ ທ ່ ໄ ດ ້ ຟ ວ ງ ເ ລ ່ ອ ງ ທ ້ ວ ງ ຫ ນ ດ ຊ າ ວ ຕ ່ ານ ຊ ານ ກ ໍ ໃ ຫ ້ ຄ ໍ ຕ ອ ບ ແ ກ ່ ທ ່ ານ ວ ່ ານ ປ ານ .

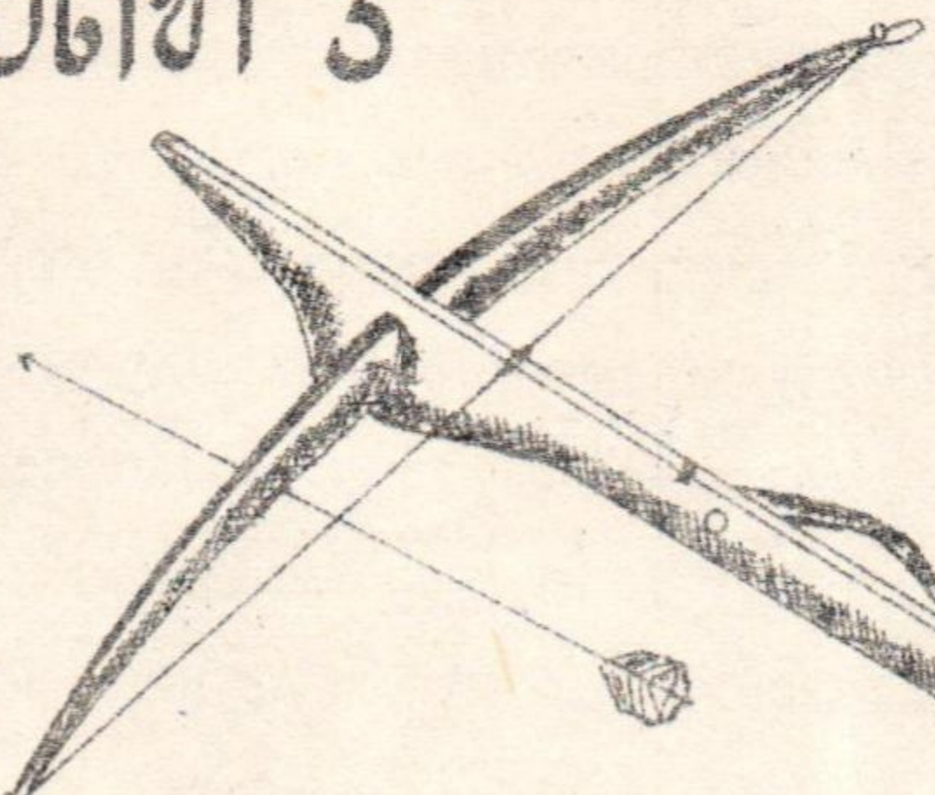
" ເ ຈ ້ ານ ລ ະ ຂ ້ ອ ຍ ປ ະ ທ ້ ບ ໃ ຈ ຫ ລ ານ ແ ລ ະ ເ ຫ ້ ນ ດ ້ ວ ຍ ກ ້ ບ ເ ຈ ້ ານ , ຂ ້ ອ ຍ ຈ ະ ສ ະ ເ ໝ ີ ເ ຣ ່ ອ ງ ໄ ປ ຍ ວ ງ - ໂ ວ ຊ ວ ງ ເ ນ ີ ; ຖ ້ ານ ໄ ດ ້ ຮ ້ ບ ຄ ໍ ຕ ອ ບ ຂ ້ ອ ຍ ຈ ະ ຕ ດ ຕ ກ ັ ບ ເ ຈ ້ ານ ອ ກ ຄ ວ ງ ຫ ນ ວ ."

ທ ້ ວ ງ ຄ ູ ້ ບ ຮ ູ ້ ວ ່ ານ ລ ານ ລ ະ ອ ຽ ດ ຂ ່ ອ ງ ກ ານ ສ ົ ນ ທ ະ ນ ານ ຕ ່ ໄ ປ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ ານ ໃ ດ ເ ພ ານ ະ ວ ່ ານ ປ ານ ຍ ົ ນ ໃ ຫ ້ ກ ັ ບ ເ ຂ ້ ານ ທ ້ ວ ງ ສ ່ ອ ງ ແ ລ ະ ບ ອ ກ ວ ່ ານ ;

" ເ ຈ ້ ານ ໄ ປ ໄ ດ ້ ແ ລ ້ ວ ແ ລ ະ ທ ້ ນ ທ ່ ທ ່ ອ ານ ເ ມ ຣ ກ ານ ຊ ່ ວ ຍ ຈ ັ ດ ຕ ວ ງ ກ ່ ອ ງ ທ ະ ຫ ານ ໃ ຫ ້ ເ ຣ ່ ານ ເ ຈ ້ ານ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ - ຄ ນ ທ ່ ໍ ິ ດ ທ ່ ເ ຂ ້ ານ ຝ ກ " ທ ່ ານ ວ ່ ານ ປ ານ ເ ວ ່ ານ ພ ລ ານ ຊ ຸ ໍ ເ ຣ ່ ອ ງ ໄ ປ ຍ ນ ກ ັ ບ ແ ຂ ກ ຝ ຣ ່ ງ ທ ່ ໍ ໃ ຫ ້ ແ ຂ ກ ທ ້ ວ ງ ສ ່ ອ ງ ແ ລ ະ ບ ນ ດ ານ ຍ ທ ະ ຫ ານ ທ ່ ປ ູ ່ ໃ ນ ທ ນ ພ ກ ນ ທ ່ ສ ລ ນ ຫ ້ ວ ງ .

ບົດທີ 3

ບ້ານນາ

ຫ່າງຈາກບ້ານປ່າດົງໄປທາງທິດຕະວັນອອກສຽງເໜືອປະມານ 50 ກິໂລແມັດ ມີເຂົ້າ ລູກເລັກລູກນ້ອຍສູງປະມານ 1,500 ຟຸດຊື່ວ່າ: ບ້ານນາ. ມີໝົ່ນຂອງພວກນ້ອຍຢູ່ທະຫານຫ້າໜ່ວຍ ໃນເຂດນີ້ 1 ກອງພັນຈວນແລ້ວປະມານ 300 ຄົນ, ຢູ່ພາຍໃຕ້ການບັງຄັບບັນຊາຂອງຮ້ອຍເອກ ໜວດສຫໜ່ວຍ, ເປັນຫ່ວງຍາວທີ່ສາມາດຈ່ອຍສະດວກໃນການຮຸກຮານຂອງເຂົ້າສຶກໄດ້ດ້ວຍມີຢູ່ ທະຫານທີ່ດີກວ່າພວກເຂົ້າສຶກທີ່ພະຍາຍາມເລັດລອດຜ່ານແນວປ້ອງກັນນ້ອຍໄປຈະຖືກຢຸ່ນໂຈມຕີເທົ່ານັ້ນ ໝົດດ້ວຍສົ້ນຂອງທະຫານ"ກອງຫລອນ" (ກອງໂຈນ) ນ້ອຍທີ່ຈຳນວນໜຶ່ງປະເທດສ່ວງຍາວທີ່ກ່ຽວ ໜັກໃຈ ໃຫ້ກັບໜວດສຶກ ຄົ້ນການສ່ວງກຳລັງບຳລຸງທຸກໆອາທິດເຂົ້າຈະຕ້ອງແບ່ງກຳລັງທະຫານປ້ອງ ນ້ອຍ 50 ຄົນໄປລຳລຽງອ້ອມສອນຈາກປ່າດົງມາຍັງບ້ານນາ ມາຣະຍະຫລັງນ້ອຍເຂົ້າສຶກຊາບ ເຖົ້າອ້ອມການລຳລຽງສະບຽງອາຫານຂອງພວກເຂົ້າ ພວກນ້ອຍເລີຍໃຊ້ວິທີໝານຍອກເອົ້າໝານ້ອຍ ບ້ານໂດຍສ່ວງໜ່ວຍເລັກ ໆ ເລັດລອດເຂົ້າໝາດັກຊຸ່ມບ່ຽງຂະບວນລຳລຽງອ້ອມພວກນ້ອຍທຳສຳເຣັດ-ມາແລ້ວ 3 ຄັ້ງຕໍ່ກັນເຣັດໃຫ້ຕ້ອງສູນເສັຽທະຫານໄປຄາວລະຫລາຍ ໆ ອາທິດນີ້ແລ້ວເຂົ້າເສັຽ ທະຫານໄປເຖົ້ງ 15 ຄົນ ໃນຄາວຄຽວໜວດສ່ວງວ່າ ນ້ຳໜັກເຂົ້າສາມ 20 ກິໂລກຣາມ ທີ່ປູ ເທົ່ງຫລ້ງຂອງທະຫານນ້ອຍ, ຈະຕ້ອງທຳໃຫ້ປະສົດທິພາບໃນການລ້ຽງດ້ວຍລ້ຽ ແຕ່ເຂົ້ານ້ອຍສາມາດ ຈຸຽທະຫານໃຫ້ໄປຕຸ້ມກັນໄດ້.

ວ້ນນ້ເປັນວ້ນທີ່ເຂົ້າຈະຕ້ອງສ່ວງທະຫານໄປອ້ນເຂົ້າຈາກປ່າດົງອ້ກໜວດສ ຖອນຫາຍໃຈ ເມ້ອນ້ກວ່າ ທຸກຄ້ງທ້ອກຄຳສ່ວງໃຫ້ທະຫານໄປອ້ນເຂົ້າເໜ້ອນກັບອອກຄຳສ່ວງໃຫ້ພວກນ້ນໄປຕາຍ ເຂົ້າຮຽກປະຊຸມຫ້ວໜ້າໝູ່ຈຳນວນ 6 ຄົນກ່ອນທ້ຈະສ່ວງທະຫານທ້ງໝົດ 72 ຄົນອອກເດ້ນທາງ.

"พวกเราจะทำแบบลังก่อน ๆ อีกบ่ได้แล้ว" หมอดสีกาวกับบ้านดาหัวหน้าหมู่. พวกเราตายไปแล้วหลายสิบคืนดาวมันจาจะต้องใช้ผ้าใหม่แบบเก่านั้น, มันหมอมกับดินไปตายด้วย, เจ้าจะต้องแบ่งออกเป้นหมู่ๆละ 12 คืนแยกย้ายกันใช้เส้นทาง คืนละสายยามอาทับและให้รักสาความลับก่ยวกับเส้นทางที่พวกเจ้าแต่ละหมู่จะใช้ย่างสูดยอดเพื่อความปอดพัยของพวกเจ้าเองทามประตับดาวด้วมอยอมอบให้บลเป้นผู้รับผดอบแต่ผู้เดยวให้พวกเจ้าเชื่อฟังคำสั่งของบลเหมอมว่าเป้นคำสั่งของอ้อย, หมอดสมองหน้าหัวหน้าหมู่แต่ละคืนแล้วถามว่า "มีผู้สังสัยอันใดบ่" และหลังจากที่ทุกมละยะนังก่าวต่ำว่า " ถ้าบมีกดแล้วแยกย้ายกันไปตรมตัวได้เมอเถงเวลา 6,00 โมงเย็น. ให้ออกดินทาง ".

ทุกคืนพากันแยกย้ายไปตรมตัว.

" ลบถ้าก่อนอ้อยปากจะเอาอีกยังกับเจ้าหน่อย " หมอดสีรยกตามหลังหัวหน้าหมู่ที่อายุน้อยที่สุดของเขา.

เด็กหนุ่มที่ถูกรยกขะวักกันกับมาพะเอุมหน้ากับผู้บังคับบันชา, สายตาสะแดงความสังสัยออกมาร่างกายที่เต้นไปด้วยก้ามเมอเร็กให้เขาแลดูข่งข้งลักสมะ ก่ามข่มของเขาพ่ายและ มีท่าทางเป้นคืนที่มความเอุอหมิ่นในตินเองป่างยิ่งถึงแม้จะมีอายุพรว 19 ปีแต่เขาก็มีท่าทางเป้นผู้ใหย่เต้มตัวมีสัยล่อมข้างจะแขงกะด้างและมุทะลุดุดัน.

" ท่านมายกองพัน มีหยังหล " บลถามห้วนๆ.

" บมอหยังหลายดอก อ้อยพรงแต่ปากจะสะแดงความเสียใจในก่ามตายของพเจาอกคงหมงเท่านมและขอฝากความละลึกถึงไปถึงแม่ของเจ้าที่ป่าดงด้วย."

หมอดสรบท่าวต่เมอเห็น บล หมุนตัวเร็กท่าจะออกดิน.

" อ้อยขอบใจที่เจ้าบลาไปอ่วยงานสิบของพเจ้าถ้าเจ้าจะไปก็ดีบมีใจว่าแต่เจ้าสมักใจปู่อ่วยพวกเราสู้รบเองทุกคืนก็รู้ว่าสะถานก่ามหน, ในอองมมันหนักจวๆ ก่ามที่เจ้าเร็กเอุมมนทุกคืนก็เต็มใจและพากันสันละเสนแม้แต่ท่านว่าปู่าวเมอรู้เรองก็บอกกับอ้อยว่า ท่านจะเลอมยกให้เจ้าเป้นทะหานไวๆม, และเมอเจ้าได้เลอม ยกอ้อยก็จะให้เจ้าเป้น "ผู้รองมายกองร้อย" (รอง ผ.บ ร้อย).

บลคืนออกมาโดยบรู้สึกเต็มยมดีแต่ป่างใดในข่าวดี ที่หมอดสีบอกสำ หลับเขาแล้วยกและตำแหน่งบมีความหมายเลียเขาจำได้ว่าสาเหตุที่บลาพักเพื่อไป อุ่อยุ่ความสีบพักเพาะว่าเขาป้ามที่จะเสียเวลาเสียโอกาดที่จะแก้แค้นแทนพ่อเขาคือว่าพ่ จะฟมขมมาอกบ่ได้สิ่งที่ลอมจะเร็กก็ตรบจัดการสิ่งไว้พวกหมาปะเหตุลาว, ล้างหลุมตาม

ຫລ້ວພໍ່ໃຫ້ຫລາຍທ່ສຸດເທ່ທ່ຈະເຮັດໄດ້ ເຂົ້າທຳການຮົບເຫມ່ອນຄົນບ້ານ ເລ່ຍວ່ງມ່ຳຫນ້າໄລ່ ວ່ າ "ພໍ່ແລ້ວໆມັນຕາຍຫມົດແລ້ວ" ເຂົ້າເລ່ຍພຍາຍາມຈົດຈ່ຳໆນວນທະຫານປະເທດລາວ ທ່ຖ່ກ ເຂົ້າຂ້ ່າຕາຍ ແຕ່ພ ່ມ ່ຈ່ຳນວນເກ ່ນ 50 ຄົນແລ້ວເລ ່ຍຂ ່ກ ່ຽດ ່ ບ ່ຕ ່ຄວາມບ ້ າຣະທ ່ ຣຂ ່ ວ ່ ງເຂ ້ າ ່ ສ ້ າ ສ ່ ທ ່ າ ຂ ່ ມ ່ ໃ ່ ນ ່ ນ ່ ດ ່ າ ທ ະ ທ ່ ມ ເ ່ ອ ່ ມ ່ ທ ່ ມ ອ ອ ກ ປ ະ ຕ ່ ບ ່ ດ ່ ທ ່ ມ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ່ ປ ່ ກ ຈ ະ ຢ ູ ່ ຫ ມ ູ ່ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ເ ຂ ້ ່ ◌ ◌ ◌

ในฉบับที่ 3 หลังจากเหล่าไพสุดท้ายหมิดไปนามแล้ว ด่างลิ อึ้ง แอ้ๆ ถามขึ้นว่าะ

" หมอดสี เจ้ารักข้อยบ่ ?"

" รักเจ้าหลิ " หมอดสียอมถามยิ้มๆ " เธ็องอีหยังข้อยจะต้องรักเจ้าเจ้าบ่แม่ม ผู้ยิ้งมมา!...จะให้รักเจ้าได้ย่างใดล่ะ ".

บ่แม่ม!...บ่แม่ม!...ข้อยบ่ได้หมายถวามว่ารักกันแบบนั้ม!....รักแบบเพื่อนม่ะ "หลังจากที่พยายามตั้งสะติให้ดีก่อาดมแล้วด่างลิจึงเว้าต่ไป " เราอยู่จักกันมาตั้งแต่เป็นเด็กเราร่อม เรียนยางบ่าดยางไหล่กันมาเมื่อเราโตขึ้นเราดีอู่ ข้อยเหลอขุ้กันและกันแทนทุกสิ่งทุกย่างเจ้าถือว่าเราพ้อจะเป็นเพื่อนตายกันได้บ่ ?"

" อิ!...ถ้าแบบนั้นละก็ได้อู่ ".

" เจ้าม่าจะรู้ว่าเราตายแทนกันได้ เจาถามเธ็ดหยัง ?"

ด่างลิบ่ตอบไผทันทีเว้าถือยู่บดหลิ ก่อนจะเว้าด้อยน้ำสยางจิงจังบ่มีแอออองอาทามเมิ่าหลิงเหลืออยู่.

" ข้อยถือว่าข้อยอาดจะตายก่อนที่ลูกเมียโตเป็นผู้ใหย่จนมีลูกมีเมีย ถ้าข้อยตายไปเสียก่อนแล้วลูกมันก็จะบ่มีใผดูแลถ้าเจ้ารักข้อยย่างเพื่อนร่อมเป็นร่อม - ตายกันแล้วข้อยปากจะขอร้องให้เจ้าช่วยดูแลลูกข้อยต่ไปด้วย.

" จต!....เจ้าเว้าเลาะเหาะแล้วด่างลิ " หมอดสีว่า.

" บ่ดอก!...บ่ดอก!... สะติข้อยยังดีอู่แต่ข้อยรู้สึกสังหอมในเท้า มันเองว่าข้อยจะอายุบ่ยืน !.

" เธ็องมีให้เจ้าไว้ใจข้อยได้ข้อยขอสัมยาต่หน้าไฟเธ็องมีเลยว่าข้อยจะรับล้ยงดูแลลูกของเจ้าย่างดีที่สุด " หมอดสีรับปากด้วยน้ำสยางจิงจังพะเจ้าจะพยายามข่อมถวามปิติไว้ในใจ.

" ไก่ของลูกข้อยมันบ่ค่อยดีเท้าใดมอตมันมีบ่เท้าทันอาดสะหมาของมันถึงจะไปบ่ไกลแต่หากเจ้าจะข่วยดูแลสังสอนมันบ่างย่างข้อยก็จะได้สูบาย "

บ่เป็นหยังดอก ด่างลิ ข้อยได้สัยาต่หน้าไฟแล้วเจ้าบ่ต้องเป็นห่วง อันใด. ถวามจิงแล้วลูกของเจ้าจะว่าไปก็เป็นฆานแท้ๆของข้อย เผาะเมียเจ้าก็ เสียดยอกันกับข้อย.

ຫມວດສ ເລຍຄດທ ຈະແຕ ງ ງາມທ ງ ງ ທ ພ ແມ ຄ ະ ປ ຍ ລ ະ ປ ໃ ຫ ້ ເ ລ ອ ກ ຫ າ ຜ ູ ຍ ງ ມ າ ເ ປ ັ ນ ເ ມ ຼ ຽ ເ ສ ຽ ເ ຂ ົ າ ອ ້ າ ງ ແ ຕ ່ ພ ຽ ງ ວ ່ າ ເ ຂ ົ າ ຕ ອ ງ ກ າ ນ ທ ີ ່ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ທ ະ ຫ ານ ປ ່ າ ງ ດ ຽ ວ ຫ າ ກ ມ ີ ຄ ອ ຍ ຄ ົ ວ ແ ລ ້ ວ ຈ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ າ ທ ໍ າ ງ ານ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ເ ຕ ັ ມ ທ ີ ່ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ພ ຍ າ ຍ າ ມ ຍ າ ກ ປ ັ ນ ທ ໍ າ ງ ານ ປ ່ າ ງ ບ ຮ ູ ຈ ກ ອ ດ ເ ມ ອ ຍ ໃ ນ ທ ີ ສ ຸ ດ ກ ໍ ໄ ດ ້ ມ ໂ ອ ກ າ ດ ເ ລ ອ ມ ຊ ຸ ມ ເ ປ ັ ນ ມ າ ຍ ກ ອ ງ ພ ັ ມ ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ລ ັ ບ ມ າ ເ ປ ັ ນ ທ ະ ຫ ານ ໃ ຕ ້ ບ ັ ງ ລ ັ ບ ບ ັ ນ ຊ າ .

ຂ ່ າ ວ ກ ານ ຕ າ ຍ ຂ ອ ງ ດ ່ າ ງ ລ ີ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ຫ ມ ວ ດ ສ ເ ສ ຽ ໃ ຈ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ຍ ິ ງ ໃ ນ ຖ ານ ະ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ບ ັ ງ ຄ ັ ບ ບ ັ ນ ຊ າ ແ ລ ະ ດ ້ ວ ຍ ຄ ໍ າ ສ ັ ນ ຍ າ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ໄ ວ ້ ໃ ຫ ້ ກ ັ ບ ເ ພ ື ່ ອ ນ ຮ ັ ກ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ົ າ ຕ ອ ງ ຮ ຽ ກ ລ ັ ບ ມ າ ເ ຕ ອ ນ ບ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ທ ໍ າ ທ ານ ຣ ົ ບ ຢ ່ າ ງ ສ ຽ ງ ດ ັ ງ ໄ ປ ເ ພ າ ະ ຊ ວ ດ ຂ ອ ງ ລ ັ ບ ຈ ະ ມ ີ ລ າ ຕ ຊ າ ວ ມ ົ ງ ອ ກ ຫ ລ າ ຍ ຫ າ ກ ບ ໍ ່ ຕ າ ຍ ໄ ປ ເ ສ ຽ ກ ່ ອ ນ ລ ັ ບ ຣ ົ ບ ຟ ັ ງ ຄ ໍ າ ຕ ັ ກ ເ ຕ ອ ນ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ງ ບ ຖ ້ າ ວ ່ າ ເ ຮ ັ ດ ຕ າ ມ ຫ ມ ວ ດ ສ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ເ ລ ກ ລ ະ ມ ຄ ວ າ ມ ພ ຍ າ ຍ າ ມ ເ ຂ ົ າ ອ ອ ກ ຄ ໍ າ ສ ັ ່ ງ ແ ຕ ່ ຕ ົ ວ ໃ ຫ ້ ລ ັ ບ ເ ປ ັ ນ ຫ ົ ວ ຫ ນ ້ າ ຫ ມ ູ ທ ຸ ກ ຫ ມ ່ ອ ຍ ຫ ວ ັ ງ ວ ່ າ ຄ ວ າ ມ ຮ ັ ບ ຜ ິ ດ ຊ ອ ບ ໃ ນ ຊ ວ ດ ຂ ອ ງ ລ ູ ກ ຫ ມ ู ່ ຈ ະ ເ ຮ ັ ດ ໃ ຫ ້ ລ ັ ບ ລ ຶ ດ ຄ ວ າ ມ ບ ້ າ ຣ ะ ห ำ ล ิ ว บ ้ า ง แ ต ่ ก ็ บ ต ิ ง ก ั น ข ้ า ม ล ั บ ຈ ำ ລ ູ ກ ຫ ມ ู ່ ຂ ອ ງ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ ເ ຊ ົ າ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ທ ານ ຢ ່ າ ງ ຮ ຸ ນ ແ ຮ ງ ກ ່ ວ າ ເ ດ ີ ມ ຫ ລ າ ຍ ເ ທ ົ ່ າ .

ຫ ມ ວ ດ ສ ເ ລ ຍ ຮ ຽ ກ ລ ູ ກ ຫ ມ ู ່ ມ າ ຖ າ ມ ເ ຖ ິ ງ ກ ານ ທ ໍ າ ງ ານ ບ ລ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ຕ ອ ບ ເ ປ ັ ນ ສ ຽ ງ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ວ ່ າ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ ຮ ັ ກ ແ ລ ະ ບ ູ ຊ າ ບ ລ ເ ປ ັ ນ ຊ ວ ດ ຈ ດ ໃ ຈ ຫ ົ ວ ຫ ນ ້ າ ຫ ມ ู ່ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ ບ ໍ ່ ຫ ັ ນ ແ ກ ່ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ ເ ອ ລ າ ບ ໍ ່ ຢ ู ່ ໃ ນ ກ ານ ຣ ົ ບ ແ ລ ້ ວ ຈ ะ ຊ ่ ว ย ท ำ ง า น เ ห ม ื อ น ท ุ ก ค ื น ใ น ห ม ู ่ บ ้ า น เ ป ็ น ค ื น ว ั น อ ย ู ่ เ ส ม ๆ ถ ้ า ม ี ง า น ศ พ ข อ ง ท ห า ร ห ร ื อ ต ำ ร ว จ ต า ย ล ง ใ น ห ม ู ่ บ ้ า น ก ็ ต า ม ห ร ื อ ง า น ศ พ ข อ ง ช า ว บ ้ า น ก ็ ต า ม ถ ้ า ท ห า ร ต ำ ร ว จ ม า ร ่ ว ม ง า น ศ พ ม า ก ๆ ก ็ จ ะ ม ี ก า ร ย ิ ง ป ื น ข ึ ้ น ฟ ้ า ห ล า ย ๆ น ั ด ส ั ่ ง ข อ ง ท ห า ร ต ำ ร ว จ ส ว น ม า ก ก ็ จ ะ ย ิ ง ป ื น ข ึ ้ น ฟ ้ า ส ั ่ ง ข อ ง ล ั บ

ເພາະເຕັ້ມໄປດ້ວຍປ່າທຶບແລະເຫມາະສົມສຳຣັບການຸ່ມໂຈມຕີຂອງຂ້າສຶກຂນວນລຳລຽງ 3 ຂບວນ ທີ່ຜ່ານມາຖືກອຸ່ມຍິງໃນເຂດນີ້ນ.

ບລ ມແຜນຂອງເຂົ້າຢູ່ໃນໃຈຊຶ່ງບ່ຍອມແພ່ພ່າຍໃຫ້ຜູ້ໃດຊາບແມ້ແຕ່ຫມວດສ່ຜູ້ບ່ງຄັບບັນ ຊາ ໂດຍຕຶ່ງເຂົ້າທີ່ສ ປ່າງເຕັ້ມທີ່ຈະປ່ຽນແຜນການປະຕິບັດຕາມຄວາມເຫມາະສົມເມື່ອຂບວນລຳລຽງ-ອອກເດີນທາງຜ່ານບຣເວນທຕ່ງທ່ຽງ.

ເມື່ອງຈາກໄດ້ຣັບແຕ່ງຕ່ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຣັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດການຄ່ວນ ບລໄດ້ໃຊ້ເວລາບໍ່ ມາກທີ່ຈະອ່ານຄ່ານັ້ນຕາເພື່ອນທະຫານເຖ່ງຣາຍລະອຽດຂອງການຸ່ມໂຈມຕີຂອງພວກປະເທດ ລາວ ເມື່ອໄດ້ຂ້ມູນຫມົດແລ້ວແຜນການກ໋ຖືກກຳຫນົດຂ້ນໃນໃຈຢ່າງຣຽບ.

ບລ ຍົກແຂ້ນຂວາຂ້ນຊູເຫນືອສ່ສະໃຫ້ທະຫານທຸກຄົນທ່ຣ່ວມກຸ່ມກ້ນຢູ່ໄດ້ເຕ້ນເມື່ອປ້ກນ້ໄປຂ້າງ ຫ້າສ້ນຍາໃຫ້ອອກເດີນທາງລູກຫມ້ອກ 11 ຄົນຂອງເຂົ້າກ໋ປະຕິບັດຕາມທຸກຄົນເດ່ນຕາມຫລ້ງກ້ນໄປ ຢ່າງ້ຣະບຽບ 5 ມ້ກ໋ໃຫ້ຫລ້ງກ໋ອອກເດີນທາງຕ໋ດຕາມໄປອອກຫມູ່ນ້ງທ້ງຊ່ວງຣະຍະ ຫ່າງກ້ນປະ ມານ 50 ແມ້ດ.

ຫມ່ຂອງລ້ບເລ່ອນທ່ໄປຢ່າງຣຽບຮຽບຫາກຫລ້ຍຕາແລ້ວຈະບ່ຮູ້ເລ່ຍວ່າ ທ່ການເຄ່ອນໄຫວຂອງ ຄົນເຖ້ງ 12 ຄົນ ນ້ຍການເດີນຢ່າຂອງທະຫານ ນ້ງນ້ບ ວ່ານ້ດເລ້ດທ້ງ ເພາະວ່າໃນ ທ ຊ ດ ຈ ຂອງ ພວກເຂົ້ານ້ສພາບຄ້ຍຄ້ງກ້ນຫລາຍ.

ຂບວນທະຫານ 72 ຄົນຮ່ວມຕ້ວກ້ນ ອ ກ ຄ ງ ນ ງ ທ ຕ ນ ເ ຳ ພ ູ ເ ບ ຽ ຫ ່ າ ງ ຈ າ ກ ພ າ ຂ າ ວ ໄ ປ ທ າ ງ ທ ິ ດ ເຫນ້ອ 10 ກ ໂ ລ ແ ມ ັ ດ ຂ ນ ະ ນ ້ ນ ຟ ້ າ ສ າ ງ ແ ລ ້ ວ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ຢ ່ າ ງ ວ ິ ດ ທ ີ ນ ມ າ ຕ ລ ອ ດ ທ ້ ວ ງ ຄ ນ ເ ນ ອ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ພ ັ ກ ຜ ່ ອ ນ ກ ໍ ພ າ ກ ້ ນ ທ ້ ວ ງ ເ ປ ັ ນ ແ ລ ະ ຕ ະ ກ ້ າ ທ ີ ່ ສ ະ ພ າ ຍ ມ າ ນ ້ ວ ລ ົ ງ ຢ ່ າ ງ ເ ຫ ນ ອ ຍ ອ ່ ອ ນ ສ ່ ອ ມ ທ ໍ ວ ທ ້ ່ າ ຫ ນ ຸ ມ ນ ້ ນ ປ ຍ ອ ມ ພ ັ ກ ເ ຊ ົ ນ ຄ ົ ນ ອ ົ ນ ເ ດ ີ ນ ສ ໍ ຣ ອ ດ ທ ໍ ວ ຣ ະ ວ ັ ນ ນ ອ ງ ຍ ອ ດ ພ ູ ເ ບ ຽ ຢ ່ າ ງ ລ ູ ມ ຄ ິ ດ ສ ຶ ກ ໃ ນ ໃ ຈ ວ ່ າ ຫ າ ກ ຈ ະ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ນ ້ ງ ປ ົ ນ ຫ ຍ ັ ດ ຕ ໍ ສ ູ ້ ຣ ບ ຜ ູ ້ ຮ ຸ ກ ຣ ານ ຈ ົ ນ ວ າ ທ ີ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ແ ລ ້ ວ ພ ູ ເ ບ ຽ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ທ ົ ນ ທ ະ ເ ຫ ມ າ ະ ສ ົ ນ ທ ີ ສ ຸ ດ ນ ັ ນ ທ ີ ຄ ວ າ ມ ສ ູ ງ ເ ຖ ້ ງ 9.000 ກ ວ າ ຟ ຸ ດ ສ ູ ງ ກ ່ ວ າ ພ ູ ເ ຂ ົ ້ າ ລ ູ ກ ໃ ດ ໃ ນ ພ ູ ມ ພ າ ກ ນ ທ ພ ູ ເ ບ ຽ . . ນ ້ ງ ຈ ະ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ໄ ດ ້ ຕ ລ ອ ດ ໄ ປ ເ ຖ ້ ງ ແ ມ ່ ວ ່ າ ສ ັ ຕ ຣ ູ ຈ ະ ນ ກ ຳ ລ ັ ງ ຫ ລ າ ຍ ກ ່ ວ າ ແ ຕ ່ ປ ່ າ ທ ຶ ບ ທ ລ ້ ອ ມ ຣ ອ ບ ພ ູ ເ ຂ ົ ້ າ ລ ູ ກ ນ ້ ງ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ຢ ຸ ທ ະ ພ ູ ມ ທ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ປ າ ຖ ນ າ ນ ້ ງ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຢ ູ ່ ທ ີ ່ ພ ູ ເ ບ ຽ ຊ ່ ວ ຍ ລ ູ ກ ຊ ່ ວ ຍ ຫ ລ ານ ບ ລ ຄ ດ ວ ່ າ ຄ ວ າ ມ ເ ຫ ັ ນ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ຖ ກ ຕ ້ ອ ງ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ແ ຕ ່ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຖ ່ າ ຍ ທ ອ ດ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ້ ໃ ຜ ອ ກ ຄ ົ ນ ຫ ນ ້ ງ ເ ພ ◌ ◌ ◌

ເມື່ອຮວບຮວມທະຫານພ້ອມແລ້ວ ບລ ກໍອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ເລີ່ມເດີນທາງຂ່ວງສຸດທ້າຍຕໍ່ໄປ ລະຫວ່າງເດີນທາງເຂົ້າຄິດເຖິງນ້ອງຊາຍຮູ້ສຶກພູມໃຈໃນວິລະການທີ່ໄດ້ຍົນມາວ່າງສົມກັບທີ່ເປັນຄົນຫນຶ່ງໃນ "ເສັ້ງ" ສີຂະນະດຽວກັນກໍພະຍາຍາມເຕືອນຕົວເອງວ່າເມື່ອເຈົ້ານ້ອງຈະຕ້ອງຮຽກຊື່. ໃຫ້ເຫມາະສົມເສັ້ງໃຫມ່ວ່າ "ລີຕູ". ບໍ່ແມ່ນ "ນ້ອງລີຕູ" ດັ່ງເມື່ອກ່ອນ.

ບ້ານປ່າດົງມີສະພາບທຸກຢ່າງເຫມືອນທີ່ ບລ ໄດ້ຄາດໄວ້ບໍ່ຜິດກະທ່ອນທີ່ພັກຂອງຄອບຄົວເລັກແລະປຸກສ້າງຢ່າງລວກໆຜິດກັບບ້ານທີ່ຊຽງຂວາງຈາກຫນ້າມີເປັນຫລັງມີອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄອບ-ຄົວມີເຫລືອຈຳນວນບໍ່ເທົ່າໃດຊຸ້ມເພາະຕົກລົມລົງລົ້ມໄປລະຫວ່າງການອົພະຍົບ ແມ່ມີສີຫນ້າແກ້ລ້ຽງເພາະຄວາມຍາກລຳບາກ ນ້ອງລີຕູ ມີທ່າທາງເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນກ່ວາເດີນການເວົ້າຈາຕໍ່ໄປ ດ້ວຍເຫດນີ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຊາຍຄົນດຽວທີ່ເຫລືອຢູ່ກັບຄອບຄົວຄົງຈະ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ ນ້ອງລີຕູ ປ່ຽນແປງຢ່າງໄວທີ່ສຸດ.

ບລ ໃຊ້ເວລາໃນຊ່ວງບ່າຍຫລັງຈາກກັບເຖິງບ້ານປ່າດົງເຂົ້າລາຍງານຕົວກັບ ກອງບັນຊາການແລ້ວພັກຜ່ອນຕະລອດເມື່ອຕື່ນມາອີກຄັ້ງໃນຕອນເຢັນກໍໃຊ້ເວລາຫລັງຈາກກິນອາຫານຫມົດ ແລ້ວໄປຢ້ຽມຢາມຍ່າຕາພ້ອງອີກເທື່ອບເຄິ່ງຄືນ ນ້ອງ ລີ ຕູ ຕິດຕາມໄປທຸກຫົນທຸກແຫ່ງບໍ່ຍອມຫ່າງທີ່ບ້ານຍ່າຕິແຕ່ລະຄອບຄົວ ບລ ເລົ່າເລື່ອງຣາວຂອງການສູ້ຮົບໃຫ້ຟັງຕາມທີ່ຖືກຂໍຮ້ອງເວົ້າສັ່ງເກດເຫັນວ່ານ້ອງລີຕູ ນັ່ງຟັງຢ່າງສົນໃຈໂດຍຕະລອດບໍ່ວ່າຈະເປັນການເລົ່າຄັ້ງທຳອິດຂອງຄົນນັ້ນຫລືຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

" ລີຕູ " ອ້າຍເອີ້ຍປາກຖາມຂະນະທີ່ເດີນກັບບ້ານດ້ວຍກັນ "ເຈົ້າເຄີຍໄປພູເບັ້ຽບໍ" ?

" ພູເບັ້ຽຢູ່ໃສລະ" ນ້ອງລີຕູຍ້ອນຖາມ.

" ຢູ່ທົ່ມ " ບລຊຸ້ມໄປໃນຄວາມນຶ "ພູເຂົາລູກທີ່ສູງທີ່ສຸດຢູ່ເຫນືອຜາຂາວຂຶ້ນໄປຫນ້ອຍນຶ່ງຕອນກາງວັນເຈົ້າມອງໄປທາງທິດເຫນືອຂອງປ່າດົງເຈົ້າຈະເຫັນພູຂາວລູກທີ່ສູງທີ່ສຸດຢູ່ລູກຫນຶ່ງລູກນັ້ນແຫລະພູເບັ້ຽ".

" ໂອ! ອ້ອຍຮູ້ຈັກແລ້ວແຕ່ອ້ອຍບໍ່ເຄີຍໄປເລີຍເຈົ້າຖາມ່ເຮັດຫຍັງ".

" ອ້ອຍຄິດແຕ່ພຽງວ່າ ຫາກພວກນຶ່ງຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ຈົນເຖິງທີ່ສຸດເພື່ອຈະຮັກສາຖົ່ນ ທີ່ຢູ່ຂອງພວກຣົາແລ້ວອ້ອຍວ່າທີ່ພູເບັ້ຽນັ້ນເຫມາະທີ່ສຸດທີ່ຈະເປັນທີ່ຫມັ້ນສຸດທ້າຍຂອງພວກຣົາ".

" ເປັນຫຍັງເຈົ້າວ່າພູເບັ້ຽດທີ່ສຸດລ່ະທ່ອນດ໋ອ ບໍ່ມອກແລ້ວຫລ".

" ອາດຈະມີຢູ່ແຕ່ທີ່ນັ້ນເປັນພູເຂົາທີ່ສູງແລະກ້ຳໃຫຍ່ຫລາຍບ່ຽ ເວນຮອບໆເຕັ້ນໄປດ້ວຍປ່າທຶບ ພວກຣົາຈະສາມາດຫລົບຊ່ອນຕົວໄດ້ຢ່າງສະບາຍຄວາມສູງຂອງມັນຈະຮັກໃຫ້ຂ້າສຶກເຂົ້າຕີຣົາໄດ້ ຍາກຖ້າຣົາຢູ່ເທິງນັ້ນຣົາຈະຢູ່ສູງກ່ວາເມກດ້ວຍຊ້ຳໄປຣົາຈະເປັນເຈົ້າຟ້າ".

" ເປັນເຈົ້າຟ້າຄືຢ່າງໃດລ່ະ ບລ".

" ເປັນເຈົ້າຟ້ານ໋ຫມາຍເຖິງວ່າຣົາເປັນເຈົ້າຂອງຟ້າສ່ວນພວກສັຕຣູ ຖ້າມັນຍົກກຳລັງມາຕີ

ເຮົາຈາກຂ້າງລຸ່ມພວກນັ້ນກໍມາຈາກທີ່ຕ່ຳມາຈາກພົ້ນດິນນັ້ນຈະຕ້ອງດ້ວຍກວ່າທີ່ຢູ່ເທິງຟ້າຜົ້ນບໍ່ເຄີຍສູ້ ຜ້ຟ້າໄດ້ເຈົ້າກໍ່ຮູ້ຢູ່ແລ້ວ !

"ເຫມ໊ອນກ໊ັບ໋ນ" ສົ້ມ໊ຊ໊ຍ "ແມ່ນ ບໍ່ມ໊ີທ໊ີເກ໊ົ່ງກ໊ ້າສ ານາ ກ໊ ີທ໊ ີຄ ອຍ ຊ ວ ຍ ພ ກ ມ ະ ມ ຸ ດ ຕ ລ ອ ດ ເ ວ ລ ,
ພ ກ ຜ ູ ້ ເ ຖ ້ າ ເ ລ ົ ່ າ ວ ່ າ ຜ ີ "ສ ົ ້ ມ ຊ ໊ ຍ" ມ າ ຈ າ ກ ຟ ້ າ !

" ແ ມ ່ ນ ແ ລ ້ ວ ລ ົ ້ ຕ ູ ຄ ົ ້ ຍ ກ ັ ນ ນ ັ ້ ນ ແ ຫ ລ ະ !

ເ ມ ົ ່ ອ ກ ັ ບ ເ ຖ ິ ງ ບ ້ ານ ທ ົ ້ ວ ຄ ູ ຍ ັ ວ ບ ໍ ່ ເ ຂ ົ ້ ້ ານ ອ ນ ມ ີ ວ ິ ວ ໜ ້ າ ກ ະ ທ ່ ອ ມ ນ ອ ກ ຈ າ ກ ສ ຽ ງ ແ ມ ່ ນ ພ ລ ິ ກ ຕ ົ ວ ທ ໍ ່
ໃ ຫ ້ ແ ລ ່ ຕ ົ ວ ອ ຽ ດ ອ າ ດ ໆ ແ ລ ະ ລ ັ ຽ ວ ໜ າ ເ ຕ ົ ້ າ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ້ ວ ຄ າ ອ ມ ຈ າ ກ ທ ້ າ ຍ ບ ້ ານ ແ ລ ້ ອ ທ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ ວ ຽ ບ ສ ວ ິ ບ ລ ົ ມ ທ ິ
ພ ັ ດ ມ າ ຈ າ ກ ທ ິ ດ ຕ ະ ອ ັ ນ ຕ ິ ກ ສ ຽ ງ ໃ ຕ ້ ຫ ອ ບ ເ ອ ົ ້ າ ຄ ວ າ ມ ເ ຢ ັ ນ ຈ າ ກ ບ ໍ ຣ ິ ເ ວ ນ ທ ີ ຝ ົ ນ ຕ ົ ກ ມ າ ສ ູ ່ ໜ ມ ູ ່ ບ ້ ານ ເ ປ ັ ນ ຣ ະ ຍ ະ ໆ

" ບ ລ ເ ຈ ົ ້ າ ຮ ູ ້ ບ ໍ ່ ວ ່ າ ໃ ຜ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ ຂ ້ າ ພ ໍ ່ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ ້ າ "

" ຂ ້ ອ ຍ ຮ ູ ້ ຢ ູ ່ " ບ ລ ຕ ອ ບ ດ ້ ວ ຍ ນ ໍ ້ າ ສ ຽ ງ ທ ີ ເ ຍ ອ ກ ເ ປ ັ ນ ພ ະ ວ ິ ກ ສ ິ ຈ ະ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຄ ວ າ ມ ມ ຶ ດ .

" ເ ຈ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ຍ ິ ນ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ລ ະ ່ ຂ ້ ອ ຍ ໄ ດ ້ ຍ ິ ນ ວ ່ າ ໄ ອ ້ ໜ ມ າ ປ ່ າ ມ ້ ົ ວ ເ ລ ົ ວ (ມ ້ ົ ວ ແ ດ ງ) ຊ ຸ ປ ັ ກ ໃ ຈ ວ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ "

" ເ ຈ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ຍ ິ ນ ມ າ ຖ ຸ ກ ຕ ້ ອ ງ ແ ລ ້ ວ ລ ົ ້ ຕ ູ ພ ວ ກ ທ ະ ຫ ານ ເ ກ ົ ່ າ ຂ ອ ງ ພ ໍ ່ ຫ ຼ າ ຍ ຄ ົ ນ ຖ ຸ ກ ສ ົ ່ ງ ໄ ປ ຢ ູ ່ ບ ້ ານ ມ າ ຂ ້ ອ ຍ -
ໄ ດ ້ ສ ອ ບ ຖ າ ມ ພ ວ ກ ນ ັ ້ ນ ຫ ມ ົ ດ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ຕ ອ ບ ເ ປ ັ ນ ສ ຽ ງ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ໄ ອ ້ ປ ັ ກ ໃ ຈ ວ ່ າ ງ ແ ມ ່ ທ ີ ຂ ້ າ ພ ໍ ່ "

" ບ ລ ພ ວ ກ ທ ະ ຫ ານ ເ ຂ ົ ້ າ ຮ ູ ້ ໄ ດ ້ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ລ ະ " " ເ ມ ົ ່ ວ ລ ົ ້ ຕ ູ ສ ົ ່ ງ ສ ັ ຍ .

" ພ ວ ກ ທ ະ ຫ ານ ຂ ອ ງ ພ ໍ ່ ເ ຈ ົ ້ າ ໃ ຫ ້ ຂ ້ ອ ຍ ຟ ັ ງ ວ ່ າ ພ ໍ ່ ເ ຄ ີ ຍ ນ ໍ ້ າ ທ ະ ຫ ານ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ້ ຣ ົ ບ ກ ັ ບ ໄ ອ ້ ປ ັ ກ ໃ ຈ ວ ່ າ ງ ຫ ຼ າ ຍ
ຄ ົ ນ ບ າ ງ ຄ ົ ນ ເ ກ ິ ດ ຕ ິ ດ ພ ັ ນ ກ ັ ນ ຈ ົ ນ ເ ກ ືອ ບ ເ ຖ ິ ງ ຂ ັ ້ ນ ຕ ະ ລ ຸ ມ ບ ອ ນ ທ ະ ຫ ານ ພ ວ ກ ນ ັ ້ ນ ເ ຄ ີ ຍ ເ ຫ ັ ນ ໄ ອ ້ ປ ັ ກ ໃ ຈ ວ ່ າ ງ ຢ ່ າ ງ
ຊ ຸ ດ ໆ ແ ລ ະ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ນ ັ ້ ນ ນ ິ ຜ ເ ພ າ ະ ຍ ິ ວ ເ ຫ ົ ້ າ ໃ ດ ໆ ກ ໍ ບ ໍ ່ ຖ ຸ ກ ນ ັ ນ ຊ ຸ ກ ທ ີ ທ ົ ້ ວ ໆ ທ ີ ຣ ะ ຍ ะ ຫ ່ າ ງ ກ ັ ນ ບ ໍ ່ ເ ຖ ິ ງ 20 ແ ມ ັ ດ ສ ິ ວ
ສ ໍ າ ຄ ັ ນ ທ ີ ທ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ທ ະ ຫ ານ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ໄ ອ ້ ປ ັ ກ ໃ ຈ ວ ່ າ ງ ກ ໍ ຄ ື ໄ ອ ້ ໜ ມ າ ນ ັ ້ ນ ນ ັ ນ ສ ອ ນ ໜ ມ ອ ກ ບ ໍ ່ ເ ຫ ມ ົ ອ ນ ມ ້ ົ ວ ເ ລ ີ ຍ (ມ ້ ົ ວ
ແ ດ ງ) ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ ໆ ນ ັ ນ ບ ໍ ່ ຍ ອ ມ ສ ອ ນ ໜ ມ ອ ກ ເ ຄ ື ອ ງ ແ ບ ບ ທ ະ ຫ ານ ທ ີ ຍ ່ າ ລ ່ າ ເ ລ ີ ຍ ສ ີ ວ ່ າ ມ າ ໃ ຫ ້ ນ ັ ນ ຈ ະ ສ ອ ນ ແ ຕ ່
ໜ ມ ອ ກ ຄ ໍ າ ຂ ອ ງ ຊ າ ວ ມ ້ ົ ວ ຕ ລ ອ ດ ເ ວ ລ າ ທ ົ ້ ວ ກ ອ ງ ພ ັ ນ ຈ ະ ມ ີ ແ ຕ ່ ນ ັ ນ ຜ ູ ້ ດ ຽ ວ ທ ີ ທ ໍ ່ ເ ຊ ື ່ ນ ນ ັ ້ ນ !

" ເ ປ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ ພ ວ ກ ປ ະ ເ ທ ດ ລ າ ວ ຍ ອ ມ ໃ ຫ ້ ນ ັ ນ ທ ໍ ່ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ ໄ ປ ຈ າ ກ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ ບ ລ !

"ຂ ້ ອ ຍ ກ ໍ ບ ໍ ່ ຮ ູ ້ ເ ໜ ມ ົ ອ ນ ກ ັ ນ ນ ັ ນ ອ າ ດ ຈ ະ ຖ ື ວ ່ າ ນ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ມ າ ຍ ກ ອ ງ ພ ັ ນ ກ ະ ນ ັ ງ ເ ລ ີ ຍ ບ ໍ ່ ມ ີ ໃ ຜ ກ ້ າ ວ ່ າ ຫ ຍ ັ ງ ນ ັ ນ "

"ບ ລ" ເ ມ ົ ່ ວ ລ ົ ້ ຕ ູ ເ ອ ີ ຍ ຂ ົ ມ ຂ ້ ຳ ໆ ຢ ່ າ ງ ຊ ຸ ດ ເ ຈ ມ ຫ ລ ັ ງ ຈ າ ກ ນ ັ ່ ງ ວ ຽ ບ ຢ ູ ່ ຊ ົ ວ ຄ ູ ່ ສ າ ຍ ຕ າ ນ ອ ງ ຕ ົ ວ ໄ ປ ໃ ນ
ຄ ວ າ ມ ມ ຶ ດ ຂ ອ ງ ກ າ ງ ຄ ົ ນ "ບ ລ ... ເ ຈ ົ ້ າ ມ າ ແ ຂ ່ ງ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ຂ ້ ອ ຍ ບ ໍ ່ ລ ະ .... ດ ູ ວ ່ າ ຣ ะ ຫ ວ ່ າ ງ ເ ຮ ົ ້ າ ສ ອ ງ ຄ ົ ນ ໃ ຜ
ຈ ະ ຊ ້ ຳ ປ ັ ກ ໃ ຈ ວ ່ າ ງ ໄ ດ ້ ກ ່ ອ ນ ກ ັ ນ !

" ເ ຈ ົ ້ າ ວ ່ າ ຫ ຍ ັ ງ ນ ະ " ບ ລ ຖ າ ມ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ບ ໍ ່ ເ ຊ ື ່ ອ ຫ ູ ຕ ົ ນ ເ ອ ງ ວ ັ ນ ຮ ຸ ່ ງ ຂ ຶ ້ ນ ບ ລ ກ ໍ ຕ ຽ ມ ກ າ ມ ຂ ຶ ້ ນ ສ ບ ຽ ງ
ກ ັ ບ ບ ້ ານ ມ າ ແ ຫ ນ ທ ີ ຈ ະ ອ ອ ກ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ໃ ນ ເ ວ ລ າ ຢ ັ ນ ດ ົ ວ ທ ີ ເ ຄ ີ ຍ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ມ າ : ເ ພ ື ່ ອ ຈ ะ ໄ ດ ້ ໄ ປ ສ ່ ງ ທ ີ ລ ່ ອ ງ
ແ ຈ ້ ວ ແ ລ ້ ວ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ຜ ່ ານ ຣ ะ ຍ ะ ທ າ ງ ອ ັ ນ ຕ ຣ າ ຍ ໃ ນ ເ ວ ລ າ ກ າ ງ ວ ັ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ັ ບ ໃ ຫ ້ ທ ະ ຫ ານ ຈ ົ ດ ຂ ຍ ອ ນ ໃ ຫ ້ ເ ສ ັ ດ ໃ ນ
ຕ ອ ນ ເ ຊ ົ ້ າ ແ ລ ะ ອ ອ ກ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ທ ັ ນ ທ ີ ບ ລ ຮ ู ้ อ ่ า ค ำ ส ี ง ่ ป ่ ร ุ ม แ ป ว ก ำ ห ม ิ ด ก า ม เ ด ิ น ท า ง ม ั ้ จ ะ ต ้ อ ง ส ้ า ง
ຄ ວ າ ມ ສ ວ ິ ບ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ລ ູ ກ ນ ້ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ຍ ິ ວ ຫ ົ ວ ຫ ນ ້ າ ຫ ມ ູ ່ ຫ ມ ຸ ່ ນ ມ ີ ກ ຍ ິ ມ ໃ ນ ໃ ຈ ເ ມ ື ອ ງ ຈ າ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ມ ີ ແ ຜ ນ ຣ ຽ ບ ຮ ້ ອ ຍ

ແລ້ວແຕ່ເຫັນແທ້ທີ່ສ່ຽງພໍຄວຈະສຳເຣັດກໍ່ລົ້ມຕ້ອງຄອຍຖ່ຕໍ່ໄປເພາະແທນຂອງເຂົ້າກໍ່ມີຄົນຈາກສົ່ມ
ມຸ້ຕ່ານຫຼາຍປະການ.

ຂໍ້ແຣກກໍ່ຄື. ຂ້າສຶກຈະຕ້ອງມີສາຍລັບຢູ່ໃນໝູ່ຊາວມ້ົ້ງທີ່ບ້ານປ່າຖ້ົ້ງຂ່າວກ່ຽວກັບວັນແລະ ເວ
ລາທ້ີ່ຂບວນລຳລຽງອອກເດ້ີນທາງກັບບ້ານມາຈະຕ້ອງລ່ວງຮູ້ໄປເຖ້ົ້ງຫູຂອງພວກທະຫານ ປະເທດ
ລາວເພ້ືອຈະໄດ້ມາຊຸ່ມໂຈມຕ້ີໃນເວລາທ້ີ່ເໝາະສົມສາມາດ້ົ້ງທ້ີ່ຜ່ານມາເວລາອອກເດ້ີນທາງຂອງ ຂ
ບວນລຳລຽງບ້ໍ່ເຄ້ີຍຊ້ຳກັນບາງຄ້ົ້ງມາພັກຢູ່ບ້ານປ່າຖ້ົ້ງ 2 ວັນບາງຄ້ົ້ງພຽງວັນດຽວແລະຄ້ົ້ງທ້ີ່ມານ້ົ້ທ
ສຸດພັກຢູ່ເຖ້ົ້ງ 5 ວັນໂດຍທ້ົ້ວໄປຈະໃຫ້ພວກປະເທດລາວທ້ີ່ມາຊຸ່ມຢູ່ເລ້ົ້ກລົ້ມເອົາໃຈ້ໃຈ່ເພາະລົ້ມານ
ເຖ້ົ້ມໄປແຕ່ປາກົດວ່າຂບວນລຳລຽງຖ້ົ້ກໂຈມຕ້ີທ້ົ້ງ 3 ຄ້ົ້ງ.

ປະການທ້ີ່ສອງກໍ່ຄ້ົ້ວ່າ ການໂຈມຕ້ີຈະຕ້ອງກະທຳໃນເວລາກາງວັນຊ້ົ້ງຂ້າສຶກສາມາດເຫັນ-
ເປ້ົ້າໝາຍໄດ້ຢ່າງຊັດແຈ້ງແລະແນ່ໃຈວ່າເປ້ັນຂບວນລຳລຽງທ້ີ່ພາຣະຕ້ອງເບ້ົ້າອ້ົ້ວສ່ານຢູ່ ບ້ົ້ນ
ຫລັງບ້ໍ່ນ້ອຍກ່ວາຄ້ົ້ນລະ 20 ກ້ິໂລກຣັມບ້ໍ່ອາດໂຕ້ຕອບປ້ອງກັນຕົວໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ.

ປະການສຸດທ້ົ້າຍກ່ຽວກັບສຖານທ້ີ່ຊຸ່ມຍ້ົ້ງຊ້ົ້ງຈະຢູ່ໃນຊ່ວງຣະຫວ່າງລ່ວງແລ້ົ້ວກັບຊ້ຳທ້ົ້ວເສ້ັ
ທາງໃນຣະຍະນ້ັ້ນເຄ້ັ້ນໄປດ້ວຍຍຸດທະພູມທ້ີ່ດ້ົ້ຍ້ົ້ງສຳຫລັບຂ້າສຶກເພາະເປ້ັນທາງເຄ້ິ້ນແຄບ້ົ້ງດ້ານຂວາ
ມ້ົ້ດກັບໄຫລ່ເຂົ້ົ້າທ້ີ່ຊັ້ນປະກອບໄປດ້ວຍປ່າທ້ຶບແລະໂຂດຫ້ິນໃຫຍ່ໆສຳຫລັບເປ້ັນທ້ີ່ກຳບ້ົ້ງກາຍ ສ່ວນ
ຊ້ົ້າຍມ້ືຂອງທາງເຄ້ິ້ນເປ້ັນທ້ີ່ລາດລ້ົ້ງສູ່ລຳທາຣະລຶກ.

ນ້ົ້ ຕ້ົ້ວໃຈແມ່ນແມ່ນ້ຳຈະຕ້ອງສ່ຽງຄືກັບແທນຂອງເຂົ້າຫາກສຳເຣັດກໍ່ຈະເປ້ັນຜົນດ້ີຕ້ົ້ນ ຖ້ົ້ບ
ສຳເຣັດກໍ່ຈະໄດ້ຊ້ົ້ວ່າພຍາຍາມແລ້ົ້ວ.

ຂບວນລຳລຽງເຖ້ົ້ງລ່ວງແລ້ົ້ວໃນເວລາເຢ້ັນຫາກເຄ້ິ້ນທາງຕ້ໍ່ໄປກໍ່ຈະໃຊ້ເວລາອ້ິກພຽງຄ້ົ້ງ-
ຄຶ່ນແຕ່ເຂົ້າສ້ົ່ງໃຫ້ທຸກຄົນຫຍຸດພັກຮຽກຫ້ົ້ອຫນ້ານໝູ່ໝູ່ທ້ີ 2 ມາພົ້ນຫ້ົ້ອໜ້ານ້ົ້ທ້ີ່ໃຫ້ເປ້ັນຜູ້ນຳໃນ ການ
ເຄ້ິ້ນທາງຊ່ວງສຸດທ້ົ້າຍກ່ຳຊັບໃຫ້ນຳທະຫານທ້ົ້ງໝົ້ດທ້ີ່ເຫລ້ືອອອກເຄ້ິ້ນທາງຕ້ໍ່ໄປ ເມ້ືອເຖ້ົ້ງເວລາ
ທ່ຽງຄ້ຶນສ່ວນເຂົ້າແລະລູກໝູ່ຈະເຄ້ິ້ນທາງໄປກ່ອນ ນ້ົ ຍ້ົ້ວ່າຫາກໄດ້ຍ້ົນສຽງປ້ືນຕ້ໍ່ສູ້ກັນແລ້ົ້ວ
ໃຫ້ເຄ້ິ້ນທາງຕ້ໍ່ໄປໂດຍບ້ໍ່ຕ້ອງເປ້ັນຫ່ວງພວກເຂົ້າເມ້ືອທ້ົບທວນຄ້ຳສ້ົ່ງຈົ່ນເປ້ັນທ້ີ່ພ້ໍໃຈແລ້ົ້ວ
ໝູ່ຂອງ ນ້ົ ກ້ໍ່ອອກເຄ້ິ້ນທາງລ່ວງໜ້ົ້າໄປ.

ອອກຈາກລ່ວງແລ້ົ້ວມາບ້ໍ່ນານກ້ໍ່ເຖ້ົ້ງສາມແຍກທາງຕ້ົ້ງເປ້ັນເສ້ັ້ນທາງທ້ີ່ມາໄປສູ່ບ້ານມາຊ້ົ້ວ ຂ
ບວນລຳລຽງໃຊ້ເປ້ັນປະຈຳສ່ວນອ້ິກທາງນ້ົ້ງແຍກໄປຂວາມ້ືເປ້ັນເສ້ັ້ນທາງໄປສູ່ທ່ົ້ງໄຫຫ້ົ້ມອາມາດ ຂ
ປ້ົດປ່ອຍຂອງຄອມມ້ົ້ນ້ົ ນ້ົ ນ ນ ນ

ເມື່ອເດີນທາງຢ່າງຣະມັດຣະວັງມາໄດ້ພັກພໍສົມຄວນຫົວໜ້າໜູ່ກໍບອກໃຫ້ທະຫານຫຍຸດນຳ ເອົາຕະກ້າຂ້າວສາມທີ່ແຍກມາດ້ວຍຈ່ອນໄວໃນຖ້ຳຂ້າງທາງແລ້ວຣຽກປະຊຸມຊີ້ແຈງແຜນການ ຂອງ ເຂົ້າ ບ້ລ ຍ້ຳຢ່າງຍືດຖືວຄວາມສຳຄັນຂອງວິໄນໃນການເດີນປ່າ "ເຫມືອນກັບເວລາທີ່ພວກເຈົ້າ ໄປຫາຍ້ງສັດນ້ັນແຫລະເຈົ້າຈະຕ້ອງໄປຢ່າງ ຣຽບທີ່ສຸດ ເຊ່ືນນ້ັນພວກສັດນ້ັນຈະຕົນ ແລະຫນີໄປ ເສ້ັຍ ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຍ້ງງ ານຄ້ົນສຳຄ້ົນກ່ອ ການຍ້ງສັດຫ້ັນດາ ເພາະສັດຄອມມ້ອນ ດ ທີ່ ເຮົາກຳລ້ັງຕາມ ລ່ານ້ັນ ມ້ັນ ມ ປ້ົນ ເຊ່ືນ ດ ຣ ອ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ເ ຮ ົ າ ຖ ້ າ ຫ າ ກ ມ ັ ນ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ຢ ່ າ ງ ສ ຸ ດ ຣ ົ ດ ສ ະ ມ ັ ນ ຈ ິ ງ ຢ ່ າ ໃ ຫ ້ ມ ສ ຽ ງ ໂ ດ ຍ ເ ດ ັ ດ ຂ າ ດ ເ ພ ື ່ ອ ເ ຮ ົ າ ຈ ະ ໄ ດ ້ ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ຖ ຸ ກ ນ ້ ໍ ລ ່ າ ".

ທ ັ ງ ຫ ມ ົ ດ ເ ຄ ື ່ ອ ນ ທ ີ ຕ ໍ ່ ຫ ລ ັ ງ ຈ າ ກ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ຟ ັ ງ ຄ ຳ ຊ ີ ້ ແ ຈ ງ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ຖ ອ ດ ລ ອ ງ ເ ທ ົ າ ແ ຕ ະ ຍ າ ງ ຣ ົ ດ ຍ ົ ນ ອ ອ ກ ເ ຫ ນ ັ ບ ກ ັ ບ ຜ ้ า ค า ด ผ อ ง เ พ ื ่ อ ป ้ อ ง ก ั น บ ่ ใ ห ้ ม ส ย ง แ ม ก ภ า ช ุ ม ท ุ ก อ ั น ป ั น จ ุ ก ะ ส ุ ม เ ต ็ ม อ ั ต ร า อ า ว ุ ธ ท ุ ก ะ ย อ ก ม ล ู ก ป ื น ม อ ม ล ่ ย ่ า ง ส ว ย ู ่ ใ น ร ั ว เ พ ว ท ุ ก ค ื น ู ่ ใ น ล ั ก ส ะ ณ ะ ต ร ม พ ้ อ ม เ พ ร ะ บ ร ู อ า จ ะ พ บ ส ว ท ี ่ พ ว ก เ ข ำ ต า ม ล ่ า เ ว ล า ใ ด .

ค ว า ม ม ด อ ่ อ ย ไ ด ้ เ ป ็ น ป ่ า ด ง ด ิ บ ท ี ่ พ ว ก ท ้ า ต า ย ป ็ น เ ข ำ อ ม ม า ท า ง ด ้ า น ต ะ ว ั น อ อ ก เ ม ื ่ อ เ ถ ว ย อ ด เ ข ำ บ ล อ า ม ุ ย า ด ใ ห ้ ท ุ ก ค ื น พ ั ก ป ่ า ท ้ ว ป ่ า ม แ ต ่ ส ย ง ท า ย ใ จ ห อ ย ๆ ข อ ง ม ว 12 ค ื น แ ล ะ ส ย ง จ ว ห ร ่ ด เ ร ไ ว เ ป ็ น ร ะ ย ะ เ ม ื อ ล ื ม ท า ย ใ จ ข อ ง ท ุ ก ค ื น ค ่ อ ย ๆ แ ผ อ ล ้ ว ู ่ ใ น ร ะ ด ั บ ป ก ต ิ แ ล ้ ว ผ ู ้ ม ำ ห ม ุ ่ ม จ ว ล ุ ก ข ม ่ า ง ร ะ ม ด ร ะ ว ั ง ค ่ อ ย ๆ ป ่ อ ง ล ว ไ ป ต า ม ท า ง ล า ด อ ก ด ้ า น ม ว ข อ ง พ ู เ ข ำ ม ห ะ ท า ม ใ ม ่ บ ว ด ้ ั บ ั ม อ า ต า ม ไ ป โ ด ย บ ่ ไ ด ้ ส ว .

บ ล ค า ด อ ่ า ด ร อ ม เ ข ำ ไ ด ้ พ ห ะ ท า ม ม า ู ่ เ ห ม อ บ ร เ ว ณ ท ี ่ พ ว ก ป ะ เ ท ด ล า อ ู ่ แ ต ่ จ ะ เ ป ็ น จ ุ ด ใ ด ม อ ุ เ ป ็ น ป ้ ั น ห า ส ำ ค ้ ั น เ ข ำ ค ่ อ ย ๆ ป ะ ค อ ง ต ิ อ ่ อ ง ม ่ า ง ร ย ะ ส ุ ด ม ำ ล ู ก ม ้ อ ง ไ ต ่ ล ว ม า ต า ม ไ ู ่ เ ข ำ อ ก ร ะ ย ะ ม ว ป ะ ม า ม เ อ ำ ว ่ า ค ว ง จ ะ ู ่ เ ห ม อ ท ี ่ อ า ส ก จ ะ ุ ม ย ว ส ก 20 แ ม ็ ด จ ว ห ย ุ ด แ ล ะ ม ว ล ว อ ก พ ย า ย า ม ส อ ด ส า ย ต า ไ ป ท ี ่ อ บ ร เ ว ณ เ ข ย อ ง ล ่ า ง เ ข ำ เ ห ็ น เ ส ้ น ท า ง ท ี ่ จ ะ ไ ป บ ้ า ม ม า เ ป ็ น ส เ ท ำ ต ั ด ก ั บ ค ว า ม ม ด ู ่ ท ี ต ม เ ข ำ บ ล ถ อ ม ส า ย ต า จ า ก ถ ้ ม ม อ ง ส ู ง ข ม ม า อ ก ป ะ ม า ม 15 แ ม ็ ด พ ย า ย า ม ส ว เ ห ็ ด ส ว ผ ด ป ก ต ิ จ ะ ส ะ แ ด ง ว ่ า ม ค ม ุ ่ ม ู ่ เ ข ำ ล ม า ม ป ะ ม า ม 5 ม า ท ำ บ อ ก ก ั บ ต ม เ อ ง ว ่ า แ ถ ว น ม พ ว ก ป ะ เ ท ด ล า อ แ ม ่ .

จ ว ล ุ ก ข ม แ ล ้ อ ค อ ม ไ ป ต า ม ไ ู ่ เ ข ำ ด ้ า น ข อ า ม ข ม า ม ไ ป ก ั บ เ ส ้ น ท า ง ท ี ่ ม อ ง เ ห ็ น ส ะ ล ็ อ ง ู ่ ข า ง ล ่ า ง .

เ ม ื อ ม า ไ ด ้ อ ก ป ะ ม า ม 30 แ ม ็ ด ท ี ่ ม ว ล ว ป ะ ต ิ ด ั ด เ ช ุ ม เ ด ิ น อ ก ล า อ ม ล ่ ู ่ เ ถ ว ป ะ ม า ม 10 ม า ท ี ่ เ พ ื อ ค ว า ม แ ่ ใ จ ว ่ า ย ่ ม พ ว ก ป ะ เ ท ด ล า อ ู ่ ใ น บ ร เ ว ณ ข ้ า ง ล ่ า ง แ ล ้ อ เ ถ ว ไ ด ้ ย ่ อ ง ต ่ ไ ป ต ้ ม ม า เ ถ ว จ ุ ด ท ี ่ ส า ม ข ม ะ ท ี ่ ม ว ล ว ม ม เ อ ว ก ็ ไ ด ้ ย ิ น ส ย ง ด ว ง " แ ป ะ " ม า จ า ก เ ข ย อ ง ล ่ า ง ท ุ ก ค ื น ไ ด ้ ส ย ว

ນັ້ນພ້ອມໆກັນນັ້ງ 12 ຄົນພາກັນກົ້ນຫາຍໃຈໂດຍອັຕໂຈມັດສຽງນັ້ນຈະເປັນອຶ່ນບໍ່ໄດ້ນອກຈາກສຽງຄົນ ຕົບຍຸງຫລືຕົບແມງ.

ບີລີ ລໍດູຕໍ່ໄປຢ່າງຮອບຮູບພຍາຍາມເຜິ່ງສາຍຕາຝ່າຄວາມມືດ ລົງໄປຂ້າງລ່າງໃນບໍຣິເວນທີ່ໄດ້ຍິນສຽງ ແຕ່ທຸກຢ່າງຮຽກຮ້ອງໃຊ້ເວລາຄົ້ນຫາພວກປະເທດລາວມາມາພໍສົມຄວນຂນະນັ້ນພວກຂບວນລຳລຽງຄົງຈະເດີນທາງມາໃກ້ເຂດອັນຕຣາຍເຕັມທີ່ແລ້ວ ບີລີ ພາວນາໃຫ້ສຽງທີ່ເຂົ້າໄດ້ ຍິນເມື່ອຄູ່ນີ້ເປັນສຽງທີ່ເກີດຈາກການກະທຳຂອງຄົນຈິງໆເພື່ອຈະໄດ້ບໍ່ຕ້ອງເສັ່ຽເວລາຄົ້ນຫາອີກຕໍ່ໄປຫາບໍ່ເຊ່ນນັ້ນເຂົ້າອາດພລາດໂອກາດອັນດີນັ້ເສັ່ຽ.

ເຂົ້າຕັດສິນໃຈນັ່ງລໍຕໍ່ໄປອີກຫນ່ອຍຄວາມຈິງແລ້ວທຳເລທີ່ຈຸດນັ້ດທີ່ສຸດຈາກທີ່ຊຶ່ງເຂົ້ານັ່ງຢູ່ ສາມາດມອງເຫັນເສັ້ນທາງສີ່ເທົ່າເປັນແນວ ຄ້ົງໄປດ້ານຊ້າຍມືຈົນລັບຫລຽມເຂົ້າຫາກຂບວນ ລຳລຽງເດີນທາງມາເຖິງໃນຣະຍະໃກ້ປະມານ 100 ແມັດເຂົ້າກໍຈະເຫັນໄດ້ທັນທີ.

ໃຈນຶ່ງກໍຢາກຈະເຄື່ອນທີ່ຕໍ່ໄປທາງດ້ານຂວາມືເພາະຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຜິດປົກຕິ ຄ້ົງ ນັ້ນແລ້ວບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນອີກແຕ່ລາງສັ່ງຫຍມບາງຢ່າງບອກວ່າຈຸດນີ້ແຫລະເປັນທີ່ຊຸ່ມຍິງຂອງພວກປະເທດລາວຖ້າເຂົ້າເອງຈະເປັນຜູ້ຊຸ່ມຍິງເຂົ້າກໍຈະເລືອກຈຸດນັ້ ບີລີ ຕ້ົງໃຈມອງໄປຍັງບໍຣິເວັນຂ້າງລ່າງອີກເທື່ອນຶ່ງຫວັ່ງວ່າອາດຈະເຫັນແສງໄຟຈາກປາຍບຸຫຣີຫລືເປັນເງົາດຳກະດຸກກະດິກແຕ່ກໍ່ໄຮ້ຜົນບໍ່ມີ ສິ່ງໃດສແດງໃຫ້ເຫັນເລີ່ຽວ່າໃນບໍຣິເວັນດ້ົງກ່າວຈະມີສິ່ງມີຊີວິດຢູ່.

ຄວາມຫມັກໃຈເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ ບີລີ ຮູ້ວ່າດຽວນີ້ສາຍເກີນໄປເສັ່ຽແລ້ວທີ່ຈະເຄື່ອນທີ່ຕໍ່ໄປອີກບໍ່ເທົ່າໃດນາທີຂບວນລຳລຽງກໍຈະໂພ່ລອຍກມາຈາກຫລ່ຽມເຂົ້າຊ້າຍມືເຂົ້າກຳລັງພັນກັບ ໂຊກຊະຕາແຕ່ເປັນໂຊຄຊະຕາຂອງຄົນນັ້ງອີກ 60 ຄົນທີ່ກຳລັງເດີນຢູ່ບົນເສັ້ນທາງຂ້າງລ່າງຊຶ່ງຈະກາຍ ເປັນເສັ້ນທາງມໍຣນະໄດ້ທຸກຂນະຫາກຄວາມຜິດພລາດເກີດຂຶ້ນທຳໃຫ້ພວກປະເທດລາວສາມາດຣະເບີດກະສຸນໃສ່ຂບວນນັ້ງທີ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຂົ້າຢ່າງເຄ່ັ່ງຄັດແລ້ວເຂົ້າຕ້ອງຖືກຕຳຫນິຫລາຍ ປະການອາດຖືກກ່າວຫາວ່າຂີ້ຂາດທີ່ປ່ອຍໃຫ້ເພື່ອນທະຫານຄົນອື່ນໆເດີນເຂ້ົາສູ່ກັບດັກຂອງຂ້າສຶກ ແລະພວກເຂົ້າພາກັນເອົາຕົວຣອດຫລືອາດຖືກຕິຕຽນວ່າອວດດີວາງແຜນສະແດງຄວາມກ້າຫານແຕ່ກໍ່ລົ້ມແຫລວ.

ແຕ່ຂນະທີ່ກຳລັງຄິດໄປຫລາຍຢ່າງຢູ່ນັ້ນ ບີລີ ແທບຈະສະດຸ້ງສຸດຕົວເມື່ອເຂົ້ານອງເຫັນ ເງົາດຳເປັນເສັ້ນຍາວກຳລັງເຄື່ອນມາບົນເສັ້ນທາງສີ່ເທົ່າຕົ້ງມຸມໂຄ້ງດ້ານຊ້າຍມືເຂົ້າຖອນຫາຍໃຈເບົ້າໆຍົກມືຂຶ້ນໂບກໄປດ້ານຊ້າຍແລະຂວາເປັນເຄື່ອງຫມາຍໃຫ້ລູກຫມູ່ກະຈາຍກຳລັງກັນອອກໄປຄວາມ ສາມາດໃນການເຄື່ອນຕົວຂອງພວກນັ້ງມີຫລາຍເຫລືອເກີນພຽງຊົ່ວຣະຍະເວລາບໍ່ເທົ່າໃດວິນາທີ ບີລີ ກໍຮູ້ວ່າທຸກຄົນເຂ້ົາປະຈຳທີ່ຢູ່ຫລັງເຄື່ອງກຳບັງທັນຊາດທີ່ພໍຈະຫາໄດ້ໂດຍບໍ່ມີສຽງແມ້ແຕ່ນ້ົດດຽວ.

ຂບວນຍາວສີ່ຄໍ່ເດືອນໃກ້ເຂົ້າມາເຕັມທີ່ແລ້ວຫົວຂບວນຢູ່ຫ່າງອອກໄປພຽງປະມານ 75 ແມັດຖ້າພວກປະເທດລາວລໍຢູ່ຂ້າງລ່າງແລ້ວອີກບໍ່ນານພວກມັນຈະຕ້ອງເດືອນໄຫວຕຽມການໂຈມຕີເອົາລະສາຍຕາຈາກຂບວນລໍ້ລຽງມາເພິ່ງຄູບໍ່ຣິເວັນຂ້າງລ່າງອີກຄັ້ງນຶ່ງ ຍັງ...ຍັງບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວໃດໆ.

ຫົວຂບວນຄ່ຽວນີ້ຢູ່ຫ່າງອອກໄປແລ່ 50 ແມັດທ່ານັ້ນສຽງ "ແກລກ" ດັ່ງຂຶ້ນມາຈາກບໍ່ຣິເວັນຂ້າງລ່າງສຽງແຍບຄຽວກັນດັ່ງຕາມມາອີກ "ແກລກ...ແກລກ" ບັລ້ຮູ້ສຶກເຍັນວາບໄປທົ້ງຕົວແມ່ນແລ້ວໄອ້ພວກຫມາມັນຢູ່ຂ້າງລ່າງແມ່ທ່ໄດ້ຍິນນັ້ນມັນສຽງກະຊາກລູກເລືອນຊັດໆ ບັລ ປົດເຊມຢ່າງບໍ່ລົ້ລົ່ມ ຽວໄກລົ້ມກະສູນອອກໄປຊຸດແຮກ "ປ້ວງໆໆໆ" ສຽງປືນດັ່ງກ້ອງໄປທົ່ວບໍ່ຣິເວັນ

ບັລ ຍິງກາດລົ່ງໄປໃນທ່ທ່ເຂົ້າຄິດວ່າພວກສັຕຮູຊຸ່ມຢູ່ ລູກນ້ອງທຸກຄົນເມ່ືອເຫັນຫົວໜ້າເປີດສາກຍິງກ່ໍທ່ໍາຕາມພວກເຂົ້າກະໜ່ໍາຍິງລົ່ງໄປໃນບໍ່ຣິເວັນທ່ຢູ່ສົ່ງກ່ອາ ຣະດັ່ງຖ້ມປະມານ 15 ແມັດ.

ໄດ້ເປັນຣະຍ່ໍາ ບັລ ຕະໂກນຢູ່ໃນໃຈຄົນນ້ັ້ພວກນັ້ນຕຽມຕົວຕາຍກັນໜົດໄດ້ແລ້ວ ຂ້ອຍຕາມມາລ່ໍາເຈົ້ານ້ັ້ທ່ແລ້ວ.

ສຽງຮ້ອງເອະອະໂວຍວາຍແລະສຽງປືນເລ້ືມດັ່ງມາຈາກບໍ່ຣິເວັນຂ້າງລ່າງ ປະກາຍໄຟຈາກປາຍກະບອກປືນຂອງທະຫານປະເທດລາວສ່ອງແສງວາບໆ ເມ່ືອພວກມັນຮູ້ຕົວວ່ານ້ັ້ຖ້ກໂຈມຕີຈາກຂ້າງບ້ນລູກເປັນເລ້ືມເຈາະຕົ້ນໄມ້ກ້ງໄມ້ແລະ ກະທ້ບກ້ອນຫ້ນຮອບໆບໍ່ຣິເວັນທ່ພວກຂອງບັລ ຕ້ັ້ງຫລັ້ກຢູ່.

ທະຫານນ້ັ້ງກ້ໍາຕາຍທ້ັ້ງ 12 ຄົນກາດກະສຸນລົ່ງໄປອ້ກຊຸດແລ້ວ ຊຸດເລ່ໍາພ້ອມກ້ບຄ່ອຍໆເຄ່ືອງຕົວລົ່ງ ຂ້ອງໜ້ໍາທ່ລະນ້ດໆ ບັລ ຊະງ້ກເມ່ືອໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງ "ໂອ๊ະ" ມາຈາກດ້ານຂວານ້ເບ້ົາໆສະແດງວ່ໍາລູກນ້ອງຂອງເຂົ້າໂດນກະສຸນເຂ້ົ້າຄົນນ້ັ້ງແລ້ວຄວາມແຄ້ນຟ່ັ້ງຂ້ົ້ນ ມາໃນໃຈທ້ນທ່ເຂົ້າກະໂຈມອອກຈາກທ່ກ່ໍາບ້ັ້ງພ້ອມກ້ບຕະໂກນວ່ໍາ "ເອ້ົາເລ້ຽ ພວກເຮ້ົາບຸກ."

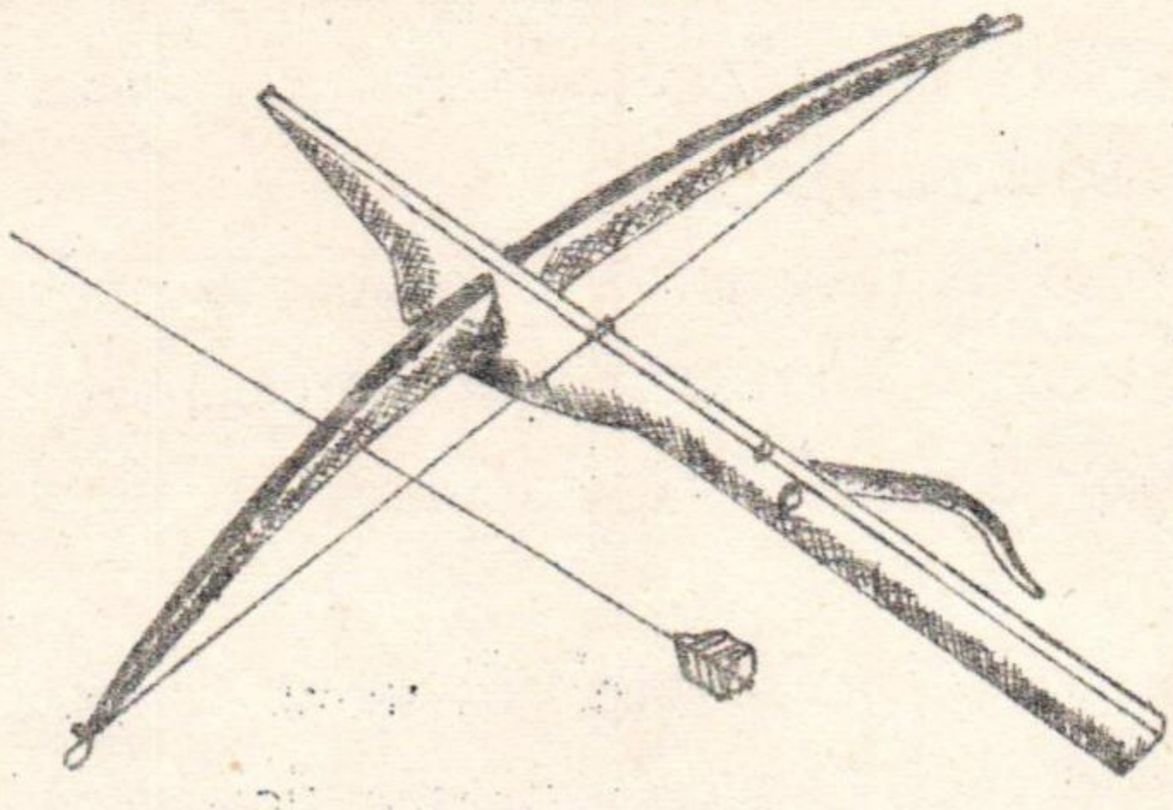
ສຽງໂຫ່ຮ້ັ້ບຂອງລູກໜ່ໍ້ດັ່ງກ້ກ້ອງຕາມມາທຸກຄົນພວກພາດກະໂຈມອອກຕາມຫົວໜ້ໍາໜ່ໍ້ໄປຣ້ນກະສຸນສ່ໍ້ເປ້ົ້າໜາຍຂ້ົ້ງໜ້ໍາປ່ົ້ງບ່ໍ້ຍ້ັ້ງເມ່ືອຝ່ົ້າຍພານລ່ໍ້ານະນຸດບຸກມາເຖ້ັ້ງຣະຍະ 10 ແມັດຈາກແນວທ່ຕ້ັ້ງຂອງຂ້ົ້າສ້ກສຽງປືນຈາກທ້ັ້ງຝ່ົ້າຍປະເທດລາວກ້ັ້ງຮ້ບລົ່ງ "ຢຸດ" ບັລ ຕະໂກນຂ້ົ້ນອ້ກທຸກຄົນຢຸດວ້ັ້ງຫລ້ບເຂ້ົ້າສູ້ທ່ກ່ໍາບ້ັ້ງທ່ໄ້ກ້ທ່ສຸດຫາຍເຂ້ົ້າໄປກ້ບຄວາມມ້ດເຫ້ມ້ນປ້ສາດ-ຄວາມ ງຽບຫ້ນກ້ບມາກ້ັ້ງຄົນກ້ບເຂ້ົ້າສູ່ພາວະປ້ກຕ້ໃນຊ່ອງສ້ຽວ ອ້ມາທ່ຫລັ້ງຈາກທ່ ບ ລ ອອກຄ່ໍາສ່ັ້ງໃຫ້ຢຸດພວກນ້ັ້ງທ່ເຈ້ມສ້ກກາຍເປັນສ່ວນ້ັ້ງຂອງກ້ັ້ງຄົນບ່ໍ້ມ້ໃຜອອເລ້ຽວ່ໍາພວກເຂ້ົ້າຢູ່ທ່ນ້ັ້ນ.

ທ່ອາໃນຄວາມມືດແລະຄວາມສງົບຂອງເວລາກາງຄືນທີ່ເຫລືອເຂົ້ານົ່ງກັນ ຢູ່ໃນທີ່ກຳບັງ
ຢ່າງບໍ່ກະຖຸກກະດິກປົນກະຊັບຢູ່ໃນມຸ້ງແຕະຢູ່ທີ່ໄກຄວງຕາທຸກຄວງເບິ່ງກ້ວາງສອດສ່າຍແລະຫາສິ່ງ
ຜິດປົກຕິ ເຫັນຄູຂບວນລຳລຽງທີ່ລວມຕົວກັນໄດ້ແລ້ວເລີ່ມອອກເດີນທາງຕໍ່ໄປມ່ວງຕາມທະຫານນ້ຳຄືນ
ແລ້ວຄືນເລົ້າເດີນຜ່ານພວກເຂົ້າໄປຕາມທາງເດີນແຄບໆຢູ່ເບື້ອງລ່າງແຕ່ລະຄົນແຫກອ້າວສາມຢູ່ບົນ
ຫລັງພວກເຂົ້າເຝົ້າດູຢ່າງວຽບຊຽບຈົນກະທັ່ງຄືນສຸດທ້າຍຜ່ານໄປຢ່າງປອດພັຍໂດຍທີ່ພວກນັ້ນບໍ່ຊາບ
ດ້ວຍຊ້ຳໄປວ່າ ບ ລ ແລະພວກນ້ຳເຝົ້າຢູ່ອ່າງບົນ.

ເມື່ອແສງສວ່າງເລີ່ມຂັບໄລ່ຄວາມມືດຂອງກາງຄືນອອກໄປຈາກປ່າສຽງໄກ່ຂັນແວ່ວໆມາ
ແຕ່ໄກອັນເປັນສັນຍານວ່າເວລາພັກຜ່ອນຂອງມວນມະນຸດສຳຫລັບຄືນນັ້ນໝົດລົງແລ້ວເຖິງເວລາ ທີ
ຈະຕ້ອງລຸກຈາກທີ່ນອນມາປະຕິບັດພາລະກິດໃນວັນໃໝ່ຕໍ່ໄປນ້ຳທ້ວ 12 ຄືນຍັງນ້ຳຕຽມພ້ອມຢູ່ໃນລັກສ
ນະເດີມ.

ຜົນຂອງການສຳຣວດຄວາມເສັຽຫາຍປາກົດວ່າໃນການລຳລຽງສຽງຄັ້ງນັ້ນຊ້ຳມີ ບ ລ
ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບປະສົບຄວາມສຳເຣັດຢ່າງຄາດບໍ່ເຖິງຂ້າວທຸກເມັດທີ່ຮັບມາຈາກບ້ານປ່າດ້ວ ເດີ
ທາງເຖິງບ້ານນາໂດຍບໍ່ມີບຸບສະລາຍທະຫານໃນໜ່ວຍຂອງ ບ ລ ບາດເຈັບເລັກນ້ອຍນ້ຳຄືນເມື່ອ
ຈາກໂດນກະສຸນຖາກແຂນເປັນແຜລຍາວປະມານ 4 ນ້ວເມື່ອຄືນດູບໍ ຣ ວັນທີ່ປະທະກໍ່ພົບສົບພວກປະ
ເທດລາວນອນຣະເກະຣະກະມີຈຳນວນເຖິງ 15 ສົບ.

ບົດທີ 4
ບ້ານປ່າດົງ

ການຮຸກຂອງພວກຄອມມິວນິດເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນທຸກວັນພວກທະຫານມ້ວຕ້ວຢູ່ບ້ານນາແຫບຈະກະກຽມຕ້ອນຮັບການໂຈມຕີຂອງຂ້າສັດຕູໃນຄືນວັນທີ 5 ມັງກອນ ດ້ວຍຄວາມ ຍາກລຳບາກ ແຕ່ກຳລັງໃຈເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ທຳໃຫ້ພວກເຂົາຢືນຫຍັດຢູ່ໄດ້ ສະບຽງອາຫານເກືອບຈະບໍ່ເຫຼືອ ຕ້ອງອົດເຂົ້າ ມື້ ກະສຸນກໍ່ຕ້ອງໃຊ້ກັນຢ່າງປະຫຍັດ ແຕ່ຂ້ນກັນພວກປະເທດລາວ ຮົ່ມໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກປະເທດອົງຄະນາເຫມືອຢ່າງເຕັມທີ່ ກອງທົ່ມ 414 ຂອງກອງທັບ ວຽດນາມເຫນືອ ເຄື່ອນພົນເຂົ້າສູ່ ແຂວງຊຽງຂວາງຢ່າງອ່ອງໄວ.

ໃນຕອນເຊົ້າ ວັນທີ 1 ພຶສພາ ຄ.ສ 1963 ກອງພັນທີ 2 ຂອງກົມ 414 ເຂົ້າທຳການຮົບລ້ວ ແຮກທີ່ບ້ານພາໄຜ ຊຶ່ງຕ້ງຢູ່ທິດຕະວັນອອກຂອງບ້ານປ່າດົງ ສາມາດບຸກເຂົ້າຢຶດ ທີ່ ມັ້ນ ຂອງກອງພັນມ້ວ ຊຶ່ງມີກຳລັງ ແລະ ອາວຸດໜັ ກ ຍ ກ ໄດ້ ພາຍ ໃນ ເວ ລາ ບໍ່ ຖ ງ ເ ງ ວັ ນ.

ອີກ ສອງ ວັນ ຕ່ ມາ ປືນ ໃຫ ຍ່ ຂນາດ 75 ມ.ມ ຂອງ ວ ຽ ດ ນາ ມ ເ ໜ ືອ ນັ ບ ຈ ຳ ນ ວ ນ ບໍ່ ຖ ວ ນ ກໍ ເ ຄ ື່ ອ ນ ເ ຂ ົ້ າ ປ ະ ຈ ຳ ທ ີ່ ຕ ້ ງ ຊ ຶ ່ ງ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຣ ະ ຍ ະ ທ ີ ່ ຈ ະ ຖ ມ ບ ້ ານ ປ ່ າ ດ ົ ງ ໄ ດ ້ ຢ ່ າ ງ ສ ະ ບ າ ຍ.

ເ ຊ ົ ້ າ ມ ື ້ ນ ຂ ອ ງ ວ ັ ນ ທ ີ ່ 15 ພ ຶ ສ ພ າ ຄ.ສ 1963 ຈ ຳ ບ ້ ານ ປ ່ າ ດ ົ ງ ຖ ກ ບ ຸ ກ ໃ ຫ ້ ເ ຕ ັ ມ ດ ້ ວ ຍ ສ ຽ ງ ລ ະ ເ ບ ດ ຂ ອ ງ ປ ື ນ ໃ ຫ ຍ ່ ທ ີ ່ ເ ຕ ັ ມ ໄ ປ ດ ້ ວ ຍ ອ ານ ຸ ພ າ ກ ຂ ອ ງ ກ ານ ຍ ້ ຳ ເ ປ ັ ນ ສ ຽ ງ ຮ ກ ຂ ອ ງ ມ ະ ຣ ກ ໂ ດ ຍ ແ ທ ້ ຈ ງ ລ ູ ກ ກ ະ ສ ຸ ນ ນ ັ ດ ແ ລ ້ ນ ນ ັ ດ ເ ລ ົ ່ າ ຕ ກ ລ ົ ງ ໃ ນ ໝ ູ ່ ບ ້ ານ ຄ ຳ ຊ ົ ວ ດ ົ ນ ແ ກ ່ ຜ ູ ້ ຍ ິ ງ ແ ລ ະ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ມ ີ ທ າ ງ ຕ ່ ສ ູ ້ ໄ ປ ເ ປ ັ ນ ຈ ຳ ນ ວ ນ ນ ັ ບ ບ ໍ ່ ຖ ວ ນ ກ ະ ທ ່ ອ ມ ແ ລ ະ ເ ພ ິ ່ ງ ທ ະ ຍ ານ ຍ ິ ງ ລ ູ ກ ໄ ຟ ເ ຜ ົ ່ າ ຜ ່ ານ ໄ ປ ທ ີ ລ ະ ຫ ລ ັ ງ ສ ອ ງ ຫ ລ ັ ງ ຕ ່ ແ ຕ ່ ເ ຊ ົ ້ າ ຈ ຶ ນ ເ ປ ັ ນ ກ ະ ທ ມ ່ ຳ ມ າ ຕ ິ ດ 7 ກ ັ ນ ນ ັ ບ ໄ ດ ້ ບ ໍ ່ ຕ ຳ ່ ກ ວ ່ າ ຮ ້ ອ ຍ ນ ັ ດ.

ເມື່ວລຸ ກັບແມ່ແລະຊາວບ້ານລົມອື່ນໆຫລັ່ງເມັ່ນເຂົ້າຊີ່ວ້ຽຢູ່ຫ່າງຈາກໜູ່ບ້ານໄປ ປະມານ 2 ກິໂລແມັດພວກເຂົ້າແລ່ນໜີອອກຈາກໜູ່ບ້ານເມື່ອກະສຸນປືນໃຫຍ່ນັດ ແຮກຕົກລົ່ງ ກາງໜູ່ບ້ານແລະໄດ້ມາອາສັຍຖ້ຳແຫ່ງນຶ່ງເປັນຫລັບພັຍຕລອດທົ່ວວັນເມື່ອເຫັນວ່າ ສຽງປືນງົບໄປ ນານແລ້ວກໍພາກັນກັບບ້ານຈາກປາກຖ້ຳພວກເຂົ້າມອງເຫັນໜູ່ບ້ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວັນໄຟກະທ່ອມ ບາງຫລັ່ງຍັງມີໄຟລຸກໂພງຢູ່ທຸກລົ່ນນຶ່ງໜ້າກັບບ້ານດ້ວຍໃຈຫົດຫູ່ບໍ່ມີໃຜເວົ້າຫຍັງເລີຍມີແຕ່ສຽງພໍ ເຫ້ົາແລະສຽງສະອື້ນຂອງເດັກທີ່ຢ້ານກົວ ແລະສຽງຄາວສົ່ນໆຂອງຜູ້ຍິງແກ່ທີ່ຕົກໃຈເຫ້ົານັ້ນ.

ເມື່ອເມັ່ວລຸ ຢ່າງກັບເຂົ້າບໍ່ຮ້ວ່ມໜູ່ບ້ານຫົວໃຈຂອງເຂົ້າແທບຈະຫຍຸດເຕັ້ນເພາະ ພາກທີ່ປາກົດແກ່ສາຍຕາຂອງເຂົ້ານັ້ນກະທ້ອນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົ້າຢ່າງຍິ່ງ. ພາບຂອງເດັກ ຂອງເດັກຜູ້ຍິງທີ່ນອນຕາຍກັນເກ່ືອນນັ້ນທຳໃຫ້ເຂົ້າແທບຈະໝົດກຳລັ່ງເດີນແຂນຂາຂອງ ແຕ່ລະ ຄົນຂາດກະຮຸ່ງກະຣ່ິງເຂົ້າຕັ້ນພາບຂອງຄົນແກ່ທຸກສະເກ່ືອຣະເບ້ີດອອກມາຈາກກະທ່ອມ ນອນ ຕາຍຈົມກອງເລ້ືອດຢູ່ໜ້າກະທ່ອມລາວຄົ່ງຈະແລ່ນບ່ໄຫວພໍເດີນອອກມາຈາກກະທ່ອມກໍຄົ່ງ ຈະ ໂດນເຂ້ົາຢ່າງຈັ່ງເຂ້ົາຕ້ອງເບ້ືອນໜ້າໜີເມື່ອເຫັນລຸກນ້ອຍທີ່ຍັງເດີນບ່ໄດ້ນ້ັ່ງຮ້ອງໃຫ້ ຢູ່ຂ້າງ ສົກແມ່ທີ່ເສ້ັຽຊ້ີວິດເພາະຖືກຊຸ່ມສ່ວນຂອງທ້ີອຣະເບ້ີດເຕັ້ມຫລັ່ງ.

ຄວາມສະລົດໃຈເຣ້ັດໃຫ້ເບ້ືງເໜ້ືອນມ້ືກ້ືນອ້ືຍ້ັ່ງກ່ໍບ່ຮູ້ແລ້ັ່ນມາຈຸກອກຫາຍໃຈບ່ໍ່ອອກ ເມ້ັ່ວລຸຕ້ັ່ມໜ້າເບ້ືງດ້ືນນ້ໍ່າຕາຈະລ່ອງໃຫ້ໄດ້ເຂ້ົາພະຍາຍາມຕ້ັ່ມຢ່າງທ້ີສຸກແຕ່ແລ້ວກ່ໍເຣ້ັດ ບ່ໍໄດ້ ນ້ໍ່າຕານ້ັ່ນໄຫລອອກມາໂດຍທ້ີເຂ້ົາບ່ໍ່ຮູ້ສຶກຕ້ືວນ້ັ່ນໄຫລ່ອາບແກ້ັ່ມທ້ັ່ງສອຍຂ້ົາງຂອງເຂ້ົາ ໂດຍບ່ໍ່ມ້ີ ສຽງສະອ້ືນເຂ້ົາຄ້ືງ້ືຍ້ັ່ງກ່ໍ້ອອກຫ້ືວສະໜອງວ່ໍ່າໄປໜ້ືດ.

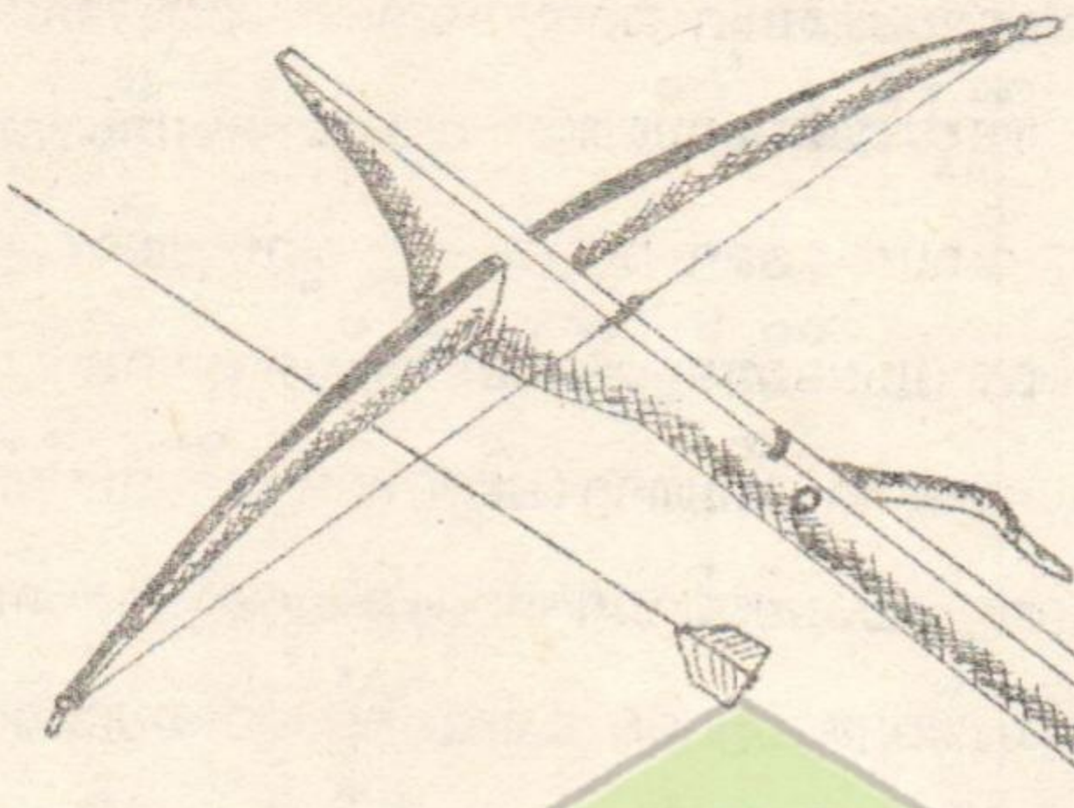
ວ້ັ່ນຮຸ່ງຂ້ືນແລະວ້ັ່ນຕ່ໍ້ງມາກ່ໍເປ້ັ່ນວ້ັ່ນຂອງພວກຂ້ົາສ້ືກ້ືກພວກຫວຽດນາມເມ້ືອແມ່ໃຈວ່ໍ່າ ກອງພ້ັ່ນນ້ັ່ງທ້ີບ້ານນ້ັ່ນບ່ໍ່ສ້ືາມາດແຫກ້ືວ້ືລ້ືຍ:ອອກມາອຸ່້ືຍບ້ານປ່ໍ່າດ້ືງໄດ້ແລະກອງກຳລັ່ງ ນ້ັ່ງທ້ີ ເລ້ືຍຢູ່ທ້ີຝ່ໍ່າໄຟແຕກກະຈ້ັດກະຈ່ໍ່ຍລອມຕ້ືວກ້ັ່ນບ່ໍ່ຕ້ືດ້ັ່ນຍ້ືງຈະດ້ືນຍ້ືງບ້ານປ່ໍ່າດ້ືງຢ່ໍ່າງບ່ໍ່ປ່ານ້ືປ່ໍ່າສ້ັ່ຍ ໂດຍສະເພາະໃນອຸ່້ືງເວລາ 48 ຊ້ືໂມງລະຫວ່ໍ່າງວ້ັ່ນທ້ີ 26 ແລະ 27 ພ້ືສພ່ໍ່າປ້ັ່ນໃຫຽ່ວຽດ ນາມຍ້ືງຫລາຍຕ່ໍ້ຫລາຍໃສ່ບ້ານປ່ໍ່າດ້ືງດ້ວຍກະສຸນບ່ໍ່ຕ່ໍ່ຳກ່ວ່ໍ່າ 400 ນັດແທບຈະກ່ໍ່າວໄດ້ວ່ໍ່າ ທຸກໆ ຕ່ໍ່າຕ່ໍ່າຣ່ໍ່າງແນ້ັ່ດຂອງພ້ັ່ນທ້ີປ່ໍ່າດ້ືງຈະຕ້ອງມ້ືສະເກ່ືອຣະເບ້ີດຂອງກະສຸນປ້ັ່ນໃຫຽ່ວຽດນາມຕ້ືກຢູ່.

ວ້ັ່ນທ້ີ 30 ພ້ືສພ່ໍ່າເຄ້ືອງບ້ັ່ນຣ້ືລ້ືອ:ດ້ືຂອງບ້ືຣ້ືສ້ືດແອ້ຣ່ໍ່າເມ້ືຣ້ືກາທ້ັ່ນ່ໍ່າຄ້ືະນະ ຜູ້ ແທນຂອງຣ້ັຖບານລາວບ້ັ່ນໄປສ້ັ່ງເກ້ືດການບ້ານປ່ໍ່າດ້ືງຖ້ືກຝ່ໍ່າຍລອມມ້ືອ້ືດ້ືຍ້ືງຕ້ືກເຣ້ັດໃຫ້ ທຸກລ້ັ່ນ ໃນເຄ້ືອງບ້ັ່ນເສ້ັຽຊ້ືວ້ືດໜ້ືດ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມເມື່ອບ່າຍວັນທີ 27 ມີຖຸນາ ຄ.ສ 1963 ຣັຖບານລາວໄດ້ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ແທນຂອງຄະນະການມະການຄວບຄຸມນານາຊາດຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກຊາດໂປແລນອິນ ເດັຽແລະແຄນາດາເດີນທາງໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ບ້ານປ່າຖ້ວໄດ້ຕາມຄຳຮຽກຮ້ອງແລະຂໍ້ວ ຂອມ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ "ຜູ້ແທນ" ຂອງທ່ານວ່າງເປົ່າ ທີ່ປະຈຳຢູ່ໃນວຽງຈັນຊຶ່ງໄດ້ຣະບຸວ່າ "ສິດທິ ມຸດຊົນຂອງຊາວມົ້ງກຳລັງຖືກມະນຶດປ່າວຮ້າຍມະນຸດສະທັມ" .

ແຕ່ຖ້າວ່າໃນເຢັນວັນດຽວກັນນັ້ນເອງຫລັງຈາກຝັ່ງສົບຍາດນິດທີ່ຕົກເປັນເມືອ ຂອງ ຄອມມິວນິດຜູ້ກະຫາຍເລືອດແລ້ວຊາວມົ້ງຜູ້ຖືກສາບກໍເລີ່ມອົພຍົບປ່າວເປັນລະບຽບອອກຈາກບ້ານ ປ່າຖ້ວມຸ່ງໜ້າສູ່ທິດເໜືອຕໍ່ໄປ./.

ບົດທີ 5
ງ່ຽວ ~ ສ່ອງແຍ້

ການອົພຍົບອອງຊາວມ້ົງຈາກພ້ານປ່າດົງໃນເດືອນວັນທີ 7 ມິຖຸນາ 1963, ເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມທຸລັກທຸເລ ໃສ່ຈະຕ້ອງແປກສົນພາຣະຕິດຕ໊ອໄປແລ້ວ ຍັງຈະຕ້ອງຈ່ອຍກົນພະຍຸງແບກຫາມ ເອົາຍ່າໝົດທີ່ບາດເຈັບໄປດ້ວຍ ການອົພຍົບຄັ້ງ ນ້ີ ແທ້ຈະຮູ້ກ່ວ່າເດືອນໄປຢ່າງກະເຈາະ ກະ ເຈ໊ງ ເມ໊ອງຈາກພວກເຂົ້າລາຈາກປ່າດົງ ໂດຍມ໊ີຈຸດໝາຍປາຍທາງທ໊ີແນ່ນອນຈະຢູ່ທ໊ເດ໊ນ໊ ໄປກ໊ໍ່ໄດ້ເພາະລູກປ໊ນໃຫຍ່ແຕ່ລະລູກທ໊ະຫນ໊ໍ ຂ້ານ໊ອຍຂອງເຂົ້າໄປຄົງລະ 2-3ຄົນບ້ານເຮ໊ອມ ທ໊ສ້ງມ້ານ໊ອຍຍ້ານ ຖ໊ກທ໊ໍາລາຍໄປໝົດສ໊ນຈາກຈ໊ໍານວນທ້ັງໝົດ 2 ໝ໊ນກ່ວ້ານ ທ໊

ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງອ່າງປາວ ໃນວຽງຈັນພະຍາຍາມທຳໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າບ່າງດີທີ່ສຸດເຈົ້າເລີ່ມຕົ
ຕ້ອນຮັບຄະນະ ແລະຜູ້ແທນຂອງຄະນະກັມການມານາຊາດທັນທີ ທີ່ກະສຸນປັ່ນໃຫຍ່ນັດທຳອິດ ຕົກທີ
ບ້ານປ່າຄີງໃນວັນທີ 17 ພຶສະພາເຈົ້າພະຍາຍາມແລ້ວ ພະຍາຍາມອີກທີ່ຈະໃຫ້ຄະນະຜູ້ແທນມານາ
ຊາດເດີນທາງໄປສັງເກດການທັນທີ ເພື່ອພົ້ນຂໍ້ອ່ອນເຜົ່າຈະມີທາງຮອດແລະຫລຸດພົ້ນຈາກການຖືກ
ກົດຂີ່ນເຫື່ອງຮຸກຮານລັບໄລ່ໄປປ່າງບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ ລັດຖະບານຄົດຄະນະຜູ້ແທນມານາຊາດກົດຕ່າງພາ
ກັນພະລັດວັນປະກັນຮຸ່ງທ່ຽງ ທີ່ຮູ້ປະກົດວ່າມີເຫດການຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບພວກມົ້ງທີ່ບ້ານປ່າຄີງ.

ພົ້ນສຸດທ້າຍ ເມື່ອວັນທີ 7 ມິຖຸນາ ເວລາ 09.00ໂມງ ຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງທ່ານ ອ່າງປາວໄດ້
ຕົກລົງໃຈເຂົ້າພົບກັບ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອີກຄັ້ງໜຶ່ງພ້ອມກັບຢືນຄຳຂາດວ່າ ຫາກລັດຖະບານລາວ
ບໍ່ສາມາດຈັດໃຫ້ຄະນະຜູ້ແທນມານາຊາດ ເດີນທາງໄປສັງເກດການທີ່ບ້ານປ່າຄີງໄດ້ແລ້ວ ພວກມົ້ງ
ທັງໝົດໃນເຂດເຂວງຊຽງຂວາງ ຈະອົພຍົບລົ້ມມາຈາກພູເຂົາມາທຳມາຫາກິນໃນບໍຣິເວັນທີ່ຮາບ-
ວຽງຈັນ ລວມທັງມາຢູ່ອາໄສໃນເມືອງຫລວງດ້ວຍ ເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມປອດພັຍສຳລັບພວກເຂົາ ທີ
ບ້ານປ່າຄີງ ເມື່ອໃດໄມ້ມີເຂົ້າລັດຖະບານຈຳຕ້ອງທຳທຸກຢ່າງເພື່ອຈະໃຫ້ຄະນະກັມການ ມານາ
ຊາດ ເດີນທາງໄປເບິ່ງສະຖານະການທີ່ບ້ານປ່າຄີງ ແຕ່ຖ້າວ່າການເດີນທາງຂອງຄະນະກັມການ-
ມານາຊາດນັ້ນສັ້ຍໄປເສັ້ຍແລ້ວ.

ເມື່ອເຮືອງນີ້ເຄື່ອນໄຕ ຂອງຄະນະກັມການມານາຊາດໄປເຖິງບ້ານປ່າຄີງ ເມື່ອເຊົ້າວັນ
ທີ 8 ມິຖຸນາ ບ້ານປ່າຄີງເຫລືອແຕ່ ຮຸກກັກຫັກພັງ ແລະກອງຂະຖາຫຍາມລ້ວນກຸ່ມປູ້ນເຮືອນ -
ເຫລືອຢູ່ແມ້ແຕ່ຫລັງດຽວ ບ້ານປ່າຄີງຮາບເປັນໜ້າກອງຜູ້ແທນຄະນະກັມການມານາຊາດຊາວແຄ-
ນາດາຊຸທານອອກມາຢ່າງເສົ້າໃຈພ້ອມກັບສ່າຍຫົວໄປມາ.

"ພຣະເຈົ້າຊ່ວງໄປຄົກໂທດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍເຖີ" ເຮືອງນີ້ນຂອງຄະນະຜູ້ແທນກັມະ-
ການມານາຊາດ ນີ້ວົນອຽງເສາະຫາພວກມົ້ງຢູ່ເປັນເວລານານໃນທີ່ສຸດກໍພົບພວກມົ້ນກຳລັງຍຸດພັກ
ເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ຢູ່ໃນບໍຣິເວັນພຸບເຂົ້າພາຍາວທາງທິດເໜືອຂອງບ້ານປ່າຄີງ.

ໃນບ່າຍວັນດຽວກັນນັ້ນເອງ ເມື່ອເດີນທາງກັບເຖົ້ວຽງຈັນ ຜູ້ແທນຄະນະກັມການມານາຊາດ
ຊາວໂປແລນກໍຂຽນຣາຍງານກ່ຽວກັບທີ່ຕັ້ງປັ້ຈຸບັນ ຂອງພວກມົ້ງໂດຍແຈ້ງພັກຢ່າງລະອຽດແລ້ວສົ່ງ
ໄປໃຫ້ສຖານທູດຣັສເຊັ້ຍ ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ເຖົ້ງຊົ່ວໂມງຢ່າວທີ່ຕ່ງໃໝ່ຂອງພວກມົ້ງກໍເຖົ້ງມືຂອງ "ກຳ
ໄຕ" "ສີ້ຫົມຄອນ" ພບ. ສູງສຸດຂອງກອງທັບປະເທດລາວ ທີ່ບ້ານມາໄກໃນແຂວງຊຳເໜືອແລະ
ເວລາ 5 ໂມງເຢັນຂອງບ່າຍວັນດຽວກັນໜ່ວຍທະຫານປົ້ນໃຫຍ່ຂອງວຽນມານເໜືອ ທີ່ພວ້ຽະ
ປະສົບຜົນສຳເຣັດໃນການບິ່ງຖລົ່ມບ້ານປ່າຄີງ ກໍຣັບຄຳສັ່ງໃຫ້ຕິດຕາມໄປບົດຂະຍັ້ພວກມົ້ງ ທີ່ບ້ານ
ພາຍາວຕໍ່ໄປ.

ເຈົ້າຟ້າ 54 .

ຜູ້ແທນຄະນະກັມການນານາຊາດຊາວແຄນາດາ ມີໂອກາສພົບກັບເອກອັຄະຣາຊທູດສຫຣັດ ອາເມຣິກາໃນງານລ້ຽງທີ່ສຖານທູດຍີ່ປຸ່ນໃນຄືນຄຽວກັນຫ້ວງຄູ່ສົນທນາກັນເຖິງເຮື່ອງທີ່ປະທານນາຫໍ່ ດ ເຄເນດີປະສົບພົນສຳເຣັດໃນການປະກາດປົດລ້ອມປະເທດຄ້ວຍ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳທີ່ສົ່ນສະເທືອນວົງການເມືອງທົ່ວໂລກໃນການສົ່ນຫນານັ້ນ ຜູ້ແທນຄະນະກັມການນານາຊາດແຄນາດາກໍໄດ້ເລົ່າເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ເຂົ້າໄດ້ເຫັນຫີ້ນ້ານປ່າດົງ ແລະຜາຊາວໃຫ້ແກ່ອັຄຣາຊທູດສະຫຣັດ >>

ຜູ້ແທນຊາວອິນເດັຽຂອງຄະນະກັມມະການຄວບຄຸມນານາຊາດ ກ່າວກັບພົນຍາກ່ອນຈະເຣີມຣັບປະທານອາຫານເຢັ້ນ ເມື່ອກັບມາຈາກການເດີນທາງໄປສົງເກດ ການຫີ້ນ້ານປ່າດົງວ່າ.....

"ເກີດມາຊາດໃດກໍ່ຕາມ ຢ່ຳໄດ້ເກີດມາເປັນຄົນມ້ວງເລີຍ" ເມື່ອຊາວມ້ວງຄົນພົບມາຕ້ວງຫລັກຢູ່ ທີ່ພາຊາວໄດ້ມ້ວງອາທິດ ພົນໂທ ໄອໂດ ເຄຣ໌ຣາວູ ຣ.ບ ໝ່ວຍໄວ້ສຕາຣ໌, ຊຶ່ງເປັນໝ່ວຍຣົບພິເສດຂອງສະຫຣັຖ. ທີ່ໄດ້ມາປະຕິບັດງານໃນລາວ ໃນຖານະທີ່ປຶກສາຂອງກອງທັບລາວ ໄດ້ເດີນທາງຈາກວຽງຈັນໄປພົບອ່າງປາວ ໂດຍເຄື່ອງບິນແອ໌ຄອບເຕ໌ຂອງບໍ່ສົ່ນແອ໌ອາເມຣິກາຄຳ້ຂອງ ອ່າງປາວ ທີ່ໄດ້ເຄີຍເວົ້າກັບນາຍພົນເໝີເຕ໌ສ ໄດ້ຖຸກນຳມາພິຈາລະນາປ່າງລະອຽດອີກດ້ວຍໜ້ຳ, ແລະເມື່ອພົນໂທ ເຄຍ໌ຣາວູ ເດີນທາງກັບວຽງຈັນ ເຂົ້າຖ້ມທະຫານໝ່ວຍຣົບພິເສດ ອາເມຣິກາ 3 ຄົນພ້ອມກັບອຸປະສານທີ່ມາປະສົບຕ້ພາບສູງໄວ້ທີ່ພາຊາວ.

ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງສະຫະລັດທີ່ໃຫ້ແກ່ຊາວມ້ວງໃນລາວ ເລີ້ມຕົ້ນແຕ້ວນັ້ນ ແລະຢ້ດຍາວ ຕິດຕໍ່ກັນມາເປັນເວລາເຖິງ 10 ປີ.

ຊຸດສີ່ສານຂອງໝ່ວຍຣົບພິເສດສະຫະຣັດໄດ້ມີໂອກາດສະແດງສົ່ມດ້ວທຳອິດໃນເວລາ 3 ອັນຕ່ໍ ມາ ໝ່ວຍທະຫານປົ່ນໃຫຍ່ຂອງທ້ວງດມານເໝ້ອທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສ້ັງໃຫ້ຕິດຕາມຂະຍ້ພວກມ້ວງເລ້ົນໃໝ ຕ້ພາຊາວອີກ ທະຫານອາເມຣິກັນ ຣົບລາຍງານເຫດການໃຫ້ໝ່ວຍເໝ້ອຊາບທັນທີໃນຊ່ວງເວລາ ບ່ເຖ້ງຊ້ວໂມງ ເຄື່ອງບິນ ທ 28 ບ່ປາກົດສົ່ນຊາດໂຜລ້ມເໝ້ອພາຊາວເຄື່ອງບິນຫ້ວງສອງເຄື່ອງ ຈາກທ້ວໂໝ່ເຫ້ວປົ່ນໃຫຍ່ຂອງຈ້ຳສົກລະລອກແລ້ວ ລະລອກເລ້ົາຈົນລະເບ້ດລະກະສຸນໜົ່ດພ້ອມໆ ກັບທີ່ປົ່ນໃຫຍ່ທ້ວງດມານເໝ້ອງຽບສຽງລົ້ງ.

ເມື່ອເສ້ັກສົ່ນພາລະກິດແລ້ວ ທ 28 ຫ້ວງສອງເຄື່ອງກ້ບນໂສ້ບລ້ງມາເໝ້ອພາຊາວ ເປັນການອຳລາ ກ່ອນທີ່ຈະຫ້ນຫ້ວມຸ່ງຕ້ຽໄປທ້ດໃຕ້ຊຶ່ງເປັນທ້ວງຂອງປະເທດເພ້ອນບ້ານ.

ຕ້ວແຕ່ນມາ ບ່ນກະສຸນປົ່ນໃຫຍ່ຂອງຈ້ຳສົກມາກລ້ຳກາຍພາຊາວອີກຕ່ໍໄປ. ໂດຍການແນະ-ນຳຂອງທ້ວປຶກສາອາເມຣິກັນ ອ່າງປາວຈຶ່ງໄດ້ຮັບການເລ້ອນຍົດເປັນພົນເອກໄດ້ຈິບພວກມ້ວງອີກ-ດ້ວງໜ້ຶ ຈາກບ້ານພາຊາວໄປບ້ານລ່ອງແຈ້ງຊຶ່ງຕ້ງຢູ່ທ້ວງທ້ດເໝ້ອ ເນື່ອງຈາກທ້ີ່ຕ້ງບ້ານເຮືອນບ່ເໝາະທ້ີ່ຈະສ້ວງສະໜາມບ່ນຂະໜາດໃຫຍ່.

ເມືອງລ່ອງແຈ້ງໄດ້ຮັບການສ້ອງສ້ານຢ່າງຮີບຮ້ອງ ໂດຍມີສະໜາມບິນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດເມື່ອ ການສ້າງສະໜາມບິນ ສົງຄາມລົ້ນລ້ວ ເຄື່ອງບິນຫລາກຊະນິດຂອງບໍລິສັດ ແອຣ໌ອາເມຣິກາ ຊຶ່ງມີ ສຳນັກງານຢູ່ທີ່ຈ້ວຫລັກອຸດອນທານີ ກໍລຳລຽງວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະສັມພາຣະທຸກຊະນິດມາສົ່ງທຸກວັນ ລວມທາງດ້ານວິຊາສຶກສາໃນດ້ານຕ່າງໆດ້ວຍ.

ທ້ອງການຂອງທ່ານພັນເອກ ວ່າງປາວ ໜີຊະນາດໃຫຍ່ຖືກສ້ອງສ້ານຢ່າງລວດແລວໃນບໍ່ຣິເວນ ຄຽງກັນນັ້ນ ກໍມີອາຄານບ້ານພັກອາສັຍລວມຢູ່ດ້ວຍໂກດັ່ງເກັບຂອງໃຫຍ່ໆ ອາຄານທີ່ພັກຂອງທີ່ປຶກ ສາອາເມຣິກັນ ຊຶ່ງມີຊົນຊາດໃໝ່ວ່າພວກ "ສະກາຍ" ກໍສ້າງເສັດໃນເວລາໄລ່ເລຍກັນ ຫລັງຈາກ ນັ້ນເປັນການກໍ່ສ້າງໂຮງພະຍາບານຂະນາດ 30 ຕຽງຊຶ່ງກໍ່ໃຊ້ເວລາບໍ່ນານ.

ລ່ອງແຈ້ງໝູ່ບ້ານນ້ອຍໆ ກາຍເປັນເມືອງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພາກກາງຂອງລາວ ຊຶ່ງພໍຍຕາ ດຽວ ຊາວມ້ົງທົ່ວທຸກສານທິດທະຍອຍກັນມາສູ່ລ່ອງແຈ້ງ ຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ ແລະ ນອກຈາກພວກມ້ົງ ແລ້ວຍັງມີພວກລາວເທິ່ງລວມຢູ່ນຳດ້ວຍ.

ກອງພັນແບບທັນສະໄໝກອງທັບທຳອິດຂອງກອງທັບມ້ົງໄດ້ຮັບການກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນທີ່ລ່ອງແຈ້ງທີ່ວ່າເປັນ ກອງພັນທັນສະໄໝກໍ່ເພາະວ່າໄດ້ຮັບການຝຶກການທະຫານແບບສະໄໝໃໝ່ ໂດຍຄູຝຶກຄົນໄທຍຊຶ່ງ ພວກມ້ົງຮຽກວ່າ "ນາຍຄູໄທຍ" ການຝຶກເປັນໄປຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມລັກສະນະອຸປາການ ທະ ຫານທີ່ແທ້ຈິງທຸກປະການ.

ຫລັກສູດການຝຶກເສັດສິ້ນລົງໃນເວລາ 6 ເດືອນຢ່າງນ່າພໍໃຈທະຫານມ້ົງໃໝ່ຈຳນວນ 510 ຄົນ ໄດ້ຮັບການບັນຈຸເຂົ້າທຳງານໃນກອງພັນກອງຫລອນພິເສດ 103 ຫລືຮຽກກັນເປັນພາສາ ອັງ ກິດວ່າ ກ້ອງພັນ "ເອສຈີຢູ" ກອງພັນໃໝ່ທັ້ງກອງພັນນີ້ໄດ້ຮັບການສະບັບສະໜູນຕັ້ງແຕ່ຫ້ອຈິດເຫ້ົາ ຈາກສະຫະລັດ ລວມທັ້ງເງິນເດືອນແບະສວັດດີການຢ່າງອື່ນທຸກຢ່າງ.

ໃນວັນສຳເລັດຫລັກສູດ ມີການຈັດພິທີສ້ອນສະໜາມຂຶ້ນໃນບໍ່ຣິເວັນສະໜາມກິລາຂອງ ເມືອງ ລ່ອງແຈ້ງ ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງເຜົ່າມ້ົງທີ່ພົທເຊີນ ຄັ້ງນັ້ນແທບຈະທຸກຄົນໃນລ່ອງ ແຈ້ງຕ່າງພາກັນໄປຢືນຕາກແດດ ເຝົ້າເບິ່ງພິທີຢູ່ຮອບສະໜາມກິລາ ແມ່ຂອງເນ ວ໌ລິຕູ ກໍໄປດ້ວຍ , ນາງກໍ່ເປັນຄົນໜຶ່ງຢາກຈະເຫັນພິທີໜາງບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ ແຕ່ທີ່ສຳຄັນກວ່ານັ້ນກໍ່ຄື ນາງຢາກ ເຫັນເນ ວ໌ລິຕູ. ສຽງເພງດົນຕຣີຈາກເຄື່ອງຫລົ້ນຈາມສຽງ ທີ່ນາຍຄູໄທໜຳມາເປີດດັງລົ້ນໄປ ທົ່ວທຸບເຂົາ ການສ້ອນສະໜາມຂອງທະຫານໃໝ່ ເປັນໄປຢ່າງສ້ຽງງາມແລະມີລະບຽບ ສ້າງ ຄວາມປະທັບໃຈໃຫ້ແກ່ຊາວມ້ົງທຸກຄົນ.

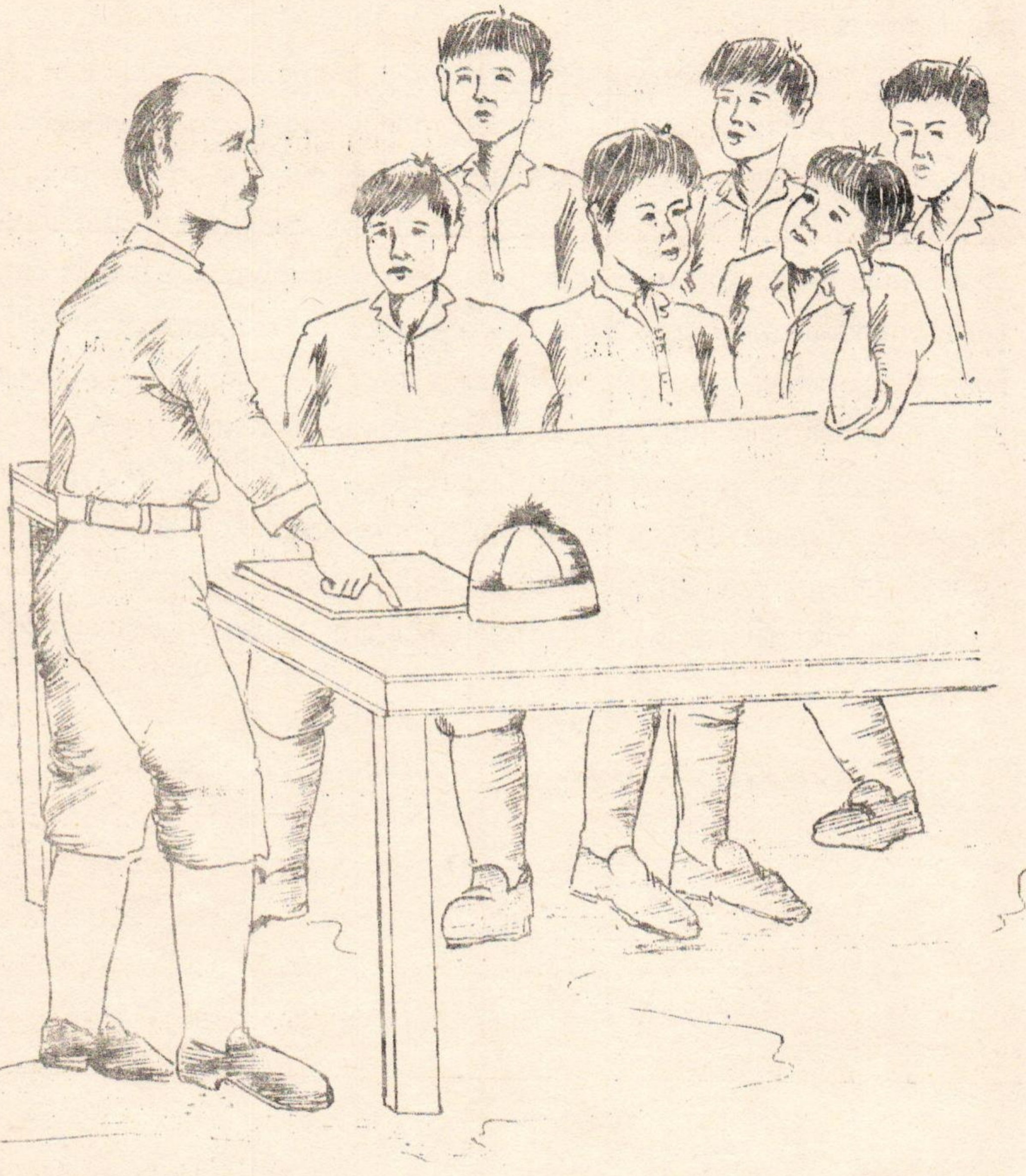
ແມ່ຂອງເນ ວ໌ລິຕູ ນ ວ໌ຍ ວ ໆ ຢູ່ແຖວໜ້າສຸດກັບເພື່ອນບ້ານຫລາຍຄົນນາງສອດສ່ອງສາຍ ຕາ ມອງຫາລູກຊາຍ ຢູ່ເປັນເວລານານ ເນ ວ ຈາກເປັນເດັກແລະຕ ວ ເລັກກ່ວາເພື່ອນທະຫານຄົນອື່ນໆ

ເມັ່ງລັ໊ຫູ ຈ່ວງຢູ່ທ້າຍແຖວ ເຂົ້າແຍກປົ້ນລາຣບົ້ນ ຊຶ່ງເບິ່ງທ່າຄ່ອນຂ້າງຈະຫນັກໄປຫນ່ອຍ ສຳຫລັບ
ເຂົ້າແຕ່ກໍ່ຍັ່ງສາມາດເດີ່ນເຂົ້າຈ້ວງຫອະໄດ້ຢ່າງທະມັດທະແມ ນາງຮູ້ສຶກພູມໃຈໃນຕົວລູກຊາຍຈົ່ມ
ນ້ຳຕາໄຫລອອກມາໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ.

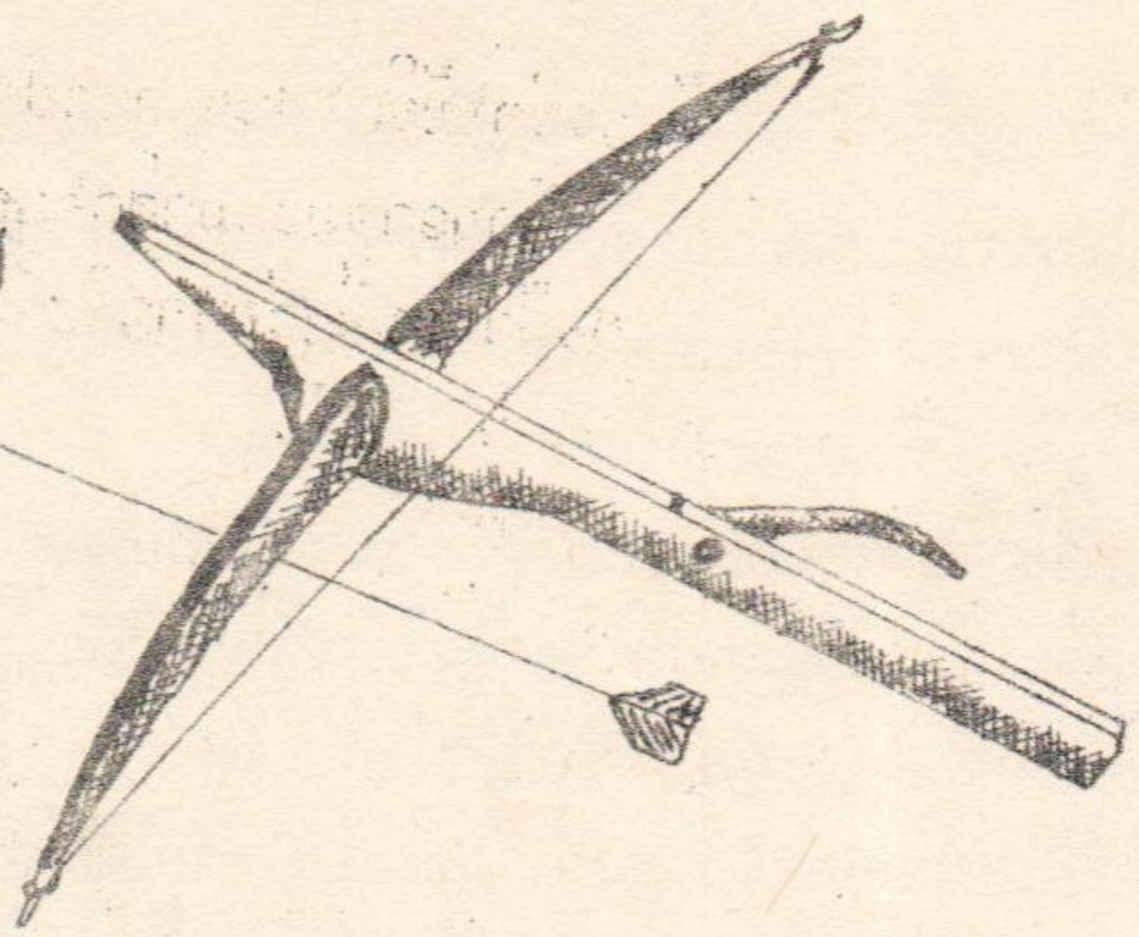
ເມັ່ງລັ໊ຫູ ມີສ່ວນລະນ້າຍຄ້າຍພໍ່ຂອງເຂົ້າມາກທີ່ດຽວ ຍັ່ງໂຕຂົ້ນຍັ່ງຈະເຫມືອນມາກກວ່າເດີ່ນ
ຂະນະທີ່ລູກຂອງນາງກັບໄປມີສ່ວນເຫມືອນພໍ່ ສ່ວນອ້ມໆຮອບຕົວນາງກັບປ່ຽນແປງໄປຢ່າງລວດແລວ
ເມື່ອກ່ອນນ້ຳພຂອງເມັ່ງລັ໊ຫູເຄີຍເດີ່ນແຖວກັບເພື່ອນທະຫານມີຈຳນວນບໍ່ຖ້ວ 20 ຄົນ ແຕ່ດຽວນ້ຳ
ເມັ່ງລັ໊ຫູເດີ່ນສອນສະຫນາ ກັບຫນ່ວຍທະຫານຊຶ່ງມີຈຳນວນ 500 ກວ່າຄົນການປ່ຽນແປງເກ໊ດຂົ້ນ
ເລ້ອຍໆ ແຕ່ນາງກໍ່ຄິດວ່າມີການປ່ຽນແປງໄປໃນທາງທ໊ດ ດຽວນ້ຳເຜົ່ານ້ຳງມີກອງທັບຂອງຕົນເອງ,
ພ້ອມທັ້ງອາວຸດທ໊ນ້ສະໄມຍສຳລັບປ້ອງກັນຕົວ ເພ່ືອຕ໋ສູ້ຂັ້ບໄລ່ຜູ້ຮຸກຮານ ຊຶ່ງບາງທ໊ຊາວນ້ຳງຈະໄດ້ຢູ່
ກັນຢ່າງສະງົບສຸກເສ້ຽທ໊ ເພ່ືອຄຳສາບທ໊ຜູ້ເຖ້າຜູ້ແກ່ເຄີຍເວ້ົາກັນຢູ່ສະເນ້ີນ້ນອາດຈະບໍ່ເປັນຄວາມ
ຈ່ິງກໍ່ໄດ້ຊາວນ້ຳງປ້ອງກັນຕົນເອງໄດ້ແລ້ວ ແລະນ້ຳງຄົງຈະບໍ່ຖອຍຫນ້ອກ໋ຕ໋ໄປ.

ນາງຄິດເຖ້ິງ ບ໊ລ ລູກຊາຍຄົນໂຕຊຶ່ງເພ້ິງໄດ້ເລ້ອນຍົດເປັນ "ນ້ັ້ກຮ້ົ" (ຮ້ອຍຕ໊ຣ) ຍາຕຂອງ
ນາງຫລາຍຄົນໄດ້ມາເລ້ົາໃຫ້ຟ້ັງວ່າ ບ໊ລ ທຳການຣົບຢ່າງຫ້າວຫັນເກ໊ນຄວາມຈຳເປັນແລະຫນ່ອຍ
ຂອງເຂົ້າກຳລ້ັງຈະໄດ້ຮັບຄຳສ້ັງໃຫ້ກັບລ່ອງແຈ້ງ ເພ່ືອຝ໊ກທ໊ບທວນ ໂດຍຈະມີກອງພ້ັນ 103ຂອງ
ເມັ່ງລັ໊ຫູ ໄປປະຕ໊ບັດຫນ້າທ໊ແທນນາງຄິດໃນໃຈວ່າຈະຂໍ້ຮ້ອງໃຫ້ລູກຊາຍຄົນໂຕລ໊ດຄວາມມຸທະລຸລ້ົ
ບ້ານ.

**********ooooo**********

ບົດທີ 6
ຫມອງແຮດ

ອາຄານຮ້າງຫລັງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງເນີນເຂົາຫ່າງຈາກເມືອງຫມອງແຮດ, ໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ປະມານ 5 ກິໂລແມັດ ລະຫວ່າງເມືອງຫມອງແຮດກັບຊາຍແດນປະເທດຫວຽດນາມມີຖະນົນເລັກໆ ແຍກອອກໄປຈາກຖະນົນຫມາຍເລກ 7 ທາງແຍກເສັ້ນນີ້ແທບຈະບໍ່ມີລັກສະນະຂອງຖະນົນເຫລືອ ຢູ່ເລີຍ ເມືອງຈາກບໍ່ມີຜູ້ໃຊ້ປະຈຳວັນຄົນຮ້ຽງຮ້າງໄປຫມົດ ມັນໄປສິ້ນສຸດລົງຕຶງໜ້າ ອາຄານເກົ່າຜຸພັງຊຶ່ງໃນອະດີຕເຄີຍເປັນທີ່ທຳການຂອງບໍຣິສັດຝຣັ່ງເສດ ບໍຣິສັດນີ້ທຸຣະກິດຢ່າງດຽວ ຄືການຮັບຊື້ຝ້າຍຈາກຊາວມົ້ງໃນປະເທດລາວເທົ່ານັ້ນ ຫລັງອາຄານທີ່ທຳການຍັງມີຮ່ອງຮອຍຂອງ ໂກດັງຂນາດໃຫຍ່ເຫລືອຢູ່ ໂກດັງນີ້ເຄີຍເກັບຮັກສາຝ້າຍຈຳນວນນັບເປັນຕັນໆ ກ່ອນຈະຖືກລຳລຽງຕໍ່ໄປຍັງເມືອງທ່າຊາຍທະເລຂອງປະເທດວຽດນາມເພື່ອລົງເຮືອໄປສູ່ລູກຄ້າໃນຕ່າງປະເທດ.

ຫລັງຈາກຝຣັ່ງເສດຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກອິນໂດຈີນ ອາຄານຫລັງນີ້ກໍບໍ່ມີໃຜໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຍດອີກ ສາເຫດທີ່ບໍ່ມີຄົນໃຊ້ກໍເພາະບ່ານັ້ນຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກຊຸມຊົນຫລາຍເກີນໄປ, ອີກປະການນຶ່ງກໍຄືມັນເປັນອາຄານທີ່ປູກສ້າງແບບຕະວັນຕົກ ເປັນອາຄານສອງຊັ້ນກໍອິດຖີປູນ,ຫລັງຄາມຸງດ້ວຍກະ ເບື້ອງຊຶ່ງບໍ່ຖືກກັບນິຍົມຂອງຊາວມົ້ງເທົ່າໃດນັກ, ມັນຈຶ່ງຖືກປ່ອຍປະລະເລີຍຢ່າງບໍ່ໃຍດີກະເບື້ອງຫລັງຄາແຕກເປັນຮູໃຫຍ່ຫລາຍແຫ່ງ ພະນັງປູນກະເທາະອອກເປັນຈຳນວນຫລາຍເຮັດໃຫ້ສາມາດມອງເປັນກ້ອນອິຖສີແດງທີ່ກໍຢູ່ຂ້າງໃນໄດ້.

ຊາຍມົ້ງອາຍຸປະມານ 50 ປີ ຄົນໜຶ່ງແຕ່ງກາຍຊຸດທະຫານປະເທດລາວຄາດເຂັມຂັດຜ້າໃໝ່ ປືນພົກຂນາດ 45 ມມ. ກາຄາວຢູ່ໃນຊອງໜັງຂ້າງກາຍ ກ້າວເດີນຢ່າງລຸ້ມເຄີຍ ກັບສະຖານທີ່ຕຶງໄປຍັງອາຄານລົ້ມໜາວທີ່ພົ້ນໆ ເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນີ້ຕ້ອງກະຊັບເສື້ອກັນໜາວເຂົ້າກັບຕົວກ່ອນທີ່ຈະເປີດປະຕູກ້າວເຂົ້າໄປຂ້າງໃນ ແສງສະລົວຂອງດວງຈັນທີ່ລອດເຂົ້າມາຕາມຊ່ອງລົມ ເໜືອໜ້າຕ່າງເຮັດໃຫ້ແຂກຍາມວິກາລະສາມາດມອງເຫັນສພາບຂອງຫ້ອງໄດ້ເມື່ອວາງຕະກຽງນ້ຳມັນທີ

ຖືມາດ້ວຍລົ້ວເທິ້ວໂຕະໄມ້ໄຜ່ ແລ້ວກໍລ້ວງເອົາໄມ້ຂີດໄຟຈາກກະເປົາເສື້ອອອກມາຈຸດແສງໄຟຈາກ
ຕະກຽງເຮັດໃຫ້ພາຍໃນຫ້ອງສະວ່າງຂຶ້ນ ເຫັນຖອດຫມວກນົ້ງສີດຳວາງລົ້ວເທິ້ວໂຕະຂ້າງໆຕະກຽງ
ໃນຫ້ອງມີໂຕະໄມ້ໄຜ່ແລະຕັ່ງຈຳນວນຫລາຍຕົວຊາຍນົ້ງວັຍກາງຄົນດົ້ງຕົ້ວມານົ້ງລົ້ງຕຣົ້ງຫນ້າໂຕະ,
ເປີດສະມຸດທີ່ຖືຕິດຕົ້ວມາດ້ວຍອອກອ່ານຢ່າງເອົ້າໃຈໃສ່.

ທະຫານນົ້ງໃນເຂດ້ອງແຍບປະເທດລາວ ຕັ້ງໃຈອ່ານບັນທຶກໃນສະມຸດໄດ້ບໍ່ນານ ຄວາມຄຶດກໍ-
ຕະລຶດໄປຫາເລ້ອງອົນເຂົ້າຮູ້ສຶກບໍ່ພໍໃຈເລີຍທີ່ເຂົ້າຜູ້ຊຸ້ວເປັນເຖ້ງປະທານ "ຫມ່ວຍພັກ" ຕ້ອງ
ມານົ້ງລໍສະມາຊຸກ ເພ້ອຈະປະຊຸມປະຈຳປີຊ້ຳກ່ວາປົກຕິເຖ້ງ 1 ອາທິດ ເນ້ອງຈາກເຂົ້າຕິດພັນຢູ
ກັບການຮົບທີ່ປ່າດົ້ງ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບເລ້ອກໃຫ້ເປັນປະທານຫມ່ວຍພັກຂອງບ້ານຫມອງແຮດໄດ້ນົ້ນ
ເຂົ້າຕ້ອງຜ່ານການຕໍ່ສູ້ຢ່າງໂຊກໂຊນເຖ້ງແມ້ຈະເປັນຄົນນົ້ງທີ່ເກີດທີ່ບ້ານຫມອງແຮດກໍ່ຈົ່ງແຕ່ກ່ອນ
ເຂົ້າຈະກ້າວມາສູ່ຖານະ ແລະຕຳແຫນ່ງໃນປະຈຸບັນໄດ້ເລ້ອກກໍ່ແພບຈະກະດົ້ນເຫ້ມ່ອນກັນ ເຂົ້າ
ເປັນເດັກຮຸ່ນຮາວຄາວດຽວກັນກັບອ່າງປາວ, ແຕ່ວຖຸ້ວດຂອງເຂົ້າທົ້ງສອງແຕກຕ່າງກັນເສ້ລ້ອ
ເກ່ນ ຊຸ້ວງຂອງເຂົ້າຄ່ະ ໂຊ້ວ່າງ ເຊ້ງເປັນສົ້ງດຽວກັນກັບ ອ່າງປາວ ເນ້ອມີອາຍຸ 20 ປີ
ກໍ່ແຕ່ງງານກັບຍົ້ງນົ້ງຄົນຫນົ້ງທີ່ຢູ່ເນ້ອງເຊຸມຫລົ້ງຈາກແຕ່ງງານເຂົ້າຍ້າຍໄປຢູ່ກັບຄອບຄົ້ວພ້ລະຍາ
ເນ້ອງຈາກເນ້ອງເຊຸມ ເປັນເນ້ອງທີ່ຕົ້ງຢູ່ໃນປະເທດຫວຽດນາມ ໂຊ້ວ່າງຈົ່ງຖືກເກນເຂົ້າເປັນ
ທະຫານໃນກອງທັບຂອງຫວຽດນາມ ເຂົ້າຖຸມເນ້ຽແລະລູກສອງຄົນໄວ້ທີ່ເນ້ອງເຊຸມ ແລະໄປຮັບ
ຣາຊະການໃນຣ່ານ້ອຍເປັນເວລາ 10 ກ່ວາປີໃນຊ່ວງລະຍະຄົ້ວ່ານ ເຂົ້າໄດ້ຮັບການ ຝຶກອົບຮົມ-
ຢ່າງຫນັກ ແລະ ຢ່າງໃກ້ຊຸດຈາກຄຣູຝຶກຊາວຫວຽດນາມ ການຝຶກຂອງເຂົ້ານົ້ງດ້ານການທະຫານ
ແລະດ້ານການເນ້ອງ.

ໃນທ້ີສຸດເນ້ອເຂົ້າອາຍຸ 33 ປີ ການຮັບຣາຊະການທ້ີຣ່ານ້ອຍ ຫລ້ືຈະກ່າວອ້ີກນ້ົງວ່ການຝຶກ
ອົບຮົມຂອງເຂົ້າກໍ່ຢຸດນ້ິຄຳສົ້ງສົ້ງຕ້ອເຂົ້າໃຫ້ມານ້ອຍປະຕ້ິບັດງານທ້ີຫມອງແຮດ ຊຸ້ວເປັນບ້ານເ ເກ້ີດ
ຂອງເຂົ້າໃນປະເທດລາວ ພາລະກ້ິດສຳຄັນທ້ີເຂົ້າໄດ້ຮັບມອບຫມາຍຈາກພັກຄອມມ້ິວນ້ິສຂອງ ອຽ
ນາມກໍ່ຄ່ະ: ອາມຈັດຕ້ົ້ງກອງທະຫານນ້ົງຄອມມ້ິວນ້ິຊ້ມໃນປະເທດລາວ.

ເນ້ອກ້ບມາຈາກຣ່ານ້ອຍຄົ້ງນ້ັນໂຊ້ວ່າງ ປ່ຽນຊ້ືຕ້ອເອ້ງເສ້ຍໃຫ່ມ່ເປັນປັກໃຈ່ອ່າງ ຄວາມ
ຈ້ງແລ້ວຊ້ື"ປັກໃຈ"ນ້ີ່ເປັນຊ້ືຂອງນ້ົງເສ້ງ "ວ້ີ" ນ້ກປະຕ້ົ້ວຄົນທຳອ້ິດເປັນຜູ້ຊຸ້ວຮອບລອມຊາວ ນ້ົ້ງ
ຈຳນວນ 16 ຄົນລຸກຂ້ຶ້ນແຂວ້ຂ່ໍ້ຕ່ໍ້ທະຫານຝຣ້ົ່ງເສ ໃນປ ຄ.ສ 1919 ແຕ່ເນ້ອງຈາກນ້ົ້ກຳ ລ້ົ້ວ
ນ້ອຍບ່ໍ່ເຖ້ົ່ງ 20 ຄົນ ແລະອາວຸດກ່ໍ້ບ້ໍ່ທັນສະນ້ຍ ຕ້ານສູ້ຣ້ບຄຳເນ້ນຢູ່ບ່ໍ່ນານ "ປັກໃຈວ້ີ"ນ້ກປະຕ້ົ້ວ
ນ້ົ້ງກ້ຖືກຈ້ບນ້ຳຕ້ົ້ອ້ຶ້ນສານ ເຖ້ົ່ງແມ້ວ່ຳ ເຈ້ຳມະຫ ຊ້ືວ ຂອງລາວ ຈະ ຮ້ອງໃຫ້ລ້ົ້ງ ໂທດດ້ວຍຄວາມ
ປານ ແຕ່ສານຊ້ືວຢູ່ພາຍໃຕ້ອ້ິດທ້ີ່ພ້ນຂອງຝຣ້ົ່ງເສ ກ່ໍ້ຍ້ົ້ງຕ້ົ້ດສ້ິນປະຫານຊ້ືວ ປັກໃຈວ້ີ.

ຫລັງຈາກນັ້ນ ຊຸສຽງຂອງປັກໃຈວ ກໍລົກະສ່ອນໄປທົ່ວປະເທດ ນຳກຽດມາສູ່ຊາວມົ້ງທົ້ງຫມົດ ຄວາມກ້າຫານຂອງປັກໄຈວທີ່ໄດ້ຈັບອາວຸດລຸກຂຶ້ນຕ້ານສົມພວກຈັກກະພັດນິຍົມລ່າເມືອງຂຶ້ນ ຈົນຕົວຕາຍ ນັ້ນປະທັບໃຈ ໂຊ້ງວ່າງ ເປັນຢ່າງຍິ່ງເຖິງກັບຕັດສິນໃຈປ່ຽນຊື່ມາເປັນ "ປັກໄຈວ່າງ.

ການໃຊ້ຊື່ໃຫມ່ຊົ່ງເປັນທັນບຖືຂອງຊາວມົ້ງປະກອບກັບລັກສະນະຂອງຜູ້ນຳທີ່ເຂັ້ມແຂງສຽດຂາດ ເຮ ໃຫ້ ປັກໄຈວ່າງ ສາມາດກໍ່ຕັ້ງກອງທະຫານມົ້ງຄອມມິວນິດຂຶ້ນ ບ້ານຫມອງແຮດໄດ້, ເຂົ້າເລີ່ມ ຕົ້ນຈາກການເກັ້ງກ່ອນຊາວມົ້ງຫນຸ່ມຈຳນວນ 25 ຄົນໃຫ້ມາຝຶກທະຫານກັບເຂົ້າ ເມື່ອຝຶກຫນົດກຳໄດ້ ຣັບການສະນັບສະນຸນອາວຸດປືນຈາກຣ່ຳບ່ອຍ ອາວຸດປືນຮຸ່ນທຳອິດທີ່ໄດ້ຣັບນັ້ນເປັນປືນຄາຣ໌ບິນເກົ່າໆ ແຕ່ກໍ່ໄດ້ຣັບຄົບຕາມຈຳນວນທະຫານ.

ຫນ່ວຍທະຫານຂອງ ປັກໄຈວ່າງ ເລີ່ມຈາກຈຳນວນ 25 ຄົນໂດຍຣຽກຕົວເອງວ່າ " ກອງ ຣ້ອຍປັກໄຈມົ້ງ" ແຕ່ຫລັງຈາກນັ້ນອີກບໍ່ເທົ່າໃດປີຈຳນວນທະຫານກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 70 ຄົນ ຈຶ່ງເລີ່ຍ ປ່ຽນໄປເປັນ "ກອງພັນປັກໄຈມົ້ງ."

"ຕູ້ວ່າງ" ລູກຊາຍວັຍ 21 ປີຂອງປັກໄຈວ່າງ ກໍ່ເປັນທະຫານຄົນຫນຶ່ງໃນກອງພັນປັກໄຈມົ້ງ, ແລະເປັນນາຍທະຫານທີ່ປັກໄຈວ່າງ ຫວັງຈະໃຫ້ຣັບຕຳແຫນ່ງ ນາຍກອງພັນແທນເຂົ້າໃນອານາຄົດ ຕູ້ວ່າງ ເລີ່ມເຂົ້າເປັນທະຫານເມື່ອມີອາຍຸ 17 ປີ ໃນຊ່ວງເວລາ 4 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ຕູ້ວ່າງກໍ່ໄດ້ ເລື່ອນຍົດເປັນນາຍທະຫານຫົ້ວໜ້ົ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງ ປັກໄຈວ່າງ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ວັນນີ້ເປັນວັນສຳຄັນວັນຫນຶ່ງຂອງຫົ້ວສອງພໍ່ລູກໃນການປະຊຸມວັນນີ້ຈະມີການສະເນີຊື່" ຕູ້ວ່າງ" ເຂົ້າເປັນສະມະຊິກສຳລອງຂອງ "ພັກ" ພ້ອມກັບນາຍທະຫານອີກຄົນນຶ່ງຊື່ ຕົວດ່າງ ນາຍທະຫານ ຊຶ່ຕົວດ່າງ ຄົນນີ້ກຳລັງດັງເຫມ້ອນ ພລຸ ເພາະເພິ່ງຈະຮຽນສຳເຣັດມາຈາກຈີນ ອີກຫົ້ງຍັງເປັນລູກ ຊາຍ ຂອງໄຟດ່າງກັມມະການກາງຂອງພັກ ຄອມມິວນິດປະຊາຊົນລາວດ້ວຍລຸກຄົນນີ້ກຳລັງຈະໄດ້ຣັບ ການສະເນີຊື່ເຂົ້າເປັນສາມະ ຊິກສຳຣອງ ແຂ່ງກັບຕູ້ວ່າງ ຄວາມຈິງແລ້ວທຸກຄົນຮູ້ວ່າຕົວດ່າງຍັງ ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຣັບການສະເນີຊື່ເພາະຍັງບໍ່ເຄີຍສະແດງຜົນງານໃນດ້ານການຣົບເລີ່ຍ, ອີກຫົ້ງມົ້ງ ຄວາມສາມາດໃນດ້ານການເມືອງກໍ່ຍັງບໍ່ປາກົດສາເຫດທີ່ຈະໄດ້ຣັບການສະເນີຊື່ເຂົ້າເປັນເພາະການບິບ ບັງຄັບຈາກໄຟດ່າງ.

ພັກ "ປະຊາຊົນລາວ" ເປັນພັກທີ່ບໍ່ເປີດເຜີຍເມືອງຈາກເປັນສາຂານົ້ງຂອງພັກຄອມມິວນິດອິນ ໂດຈີນ ໃນຣະຍະນີ້ຄຳວ່າ "ຄອມມິວນິດ" ຍັງເປັນຄຳທີ່ປະຊາຊົນລາວສ່ວນຫລາຍບໍ່ຮູ້ຈັກແລະພວກ ທີ່ຮູ້ຈັກຊົ່ງເປັນສ່ວນນ້ອຍນັ້ນ ກໍ່ຍັງບໍ່ນັກກັນການກາງຂອງພັກຈົ່ງເຫັນພ້ອມວ່າ ຄວນຈະໃຊ້ຊື່ພັກປະ ເທດລາວໄປກ່ອນຈົນກ່ວາຈະເຖິງເວລາທີ່ເຫມາະສົມ.

ພັກຄອມມິວນິດອິນໂດຈີນກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນເມື່ອປີ ຄ.ສ 1939 ມີສາຍໃຍເຊື່ອມໂຍງກັບຫມົ້ດຫົ້ວສາມ

ປະເທດລິ ວຽດນາມ, ຂແມນ, ແລະລາວຕໍ່ມາເມື່ອປີ ຄ.ສ 1951 ຫລັງຈາກທີ່ຝຣັ່ງເສດ ໜີ ອອກໄປແລ້ວ ຕ່າງກໍແຍກຕົວມາຕັ້ງເປັນພັກໃນປະເທດຂອງຕົນມີພັກປະຊາຊົນກັມ ພູຊາ ພັກ ປະຊາຊົນລາວ ແລະພັກລາວຖົງຂອງວຽດນາມ ແຕ່ພັກລາວຖົງນັ້ນມີບົດບາດຄວາມເປັນໃຫຍ່ໃນພັກ ຄອມມິວນິດໃນອິນໂດຈີນຢູ່.

ປັກໄຈວ່າງ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນສມາຊິກກັ່ງຂອງໜ່ວຍພັກຂອງບ້ານໜອງແຮດໃນສັນຍທີ່ຝຶກທະ ຫານຮຸ່ນແຮກຂອງເຂົາເຮັດໃໝ່ໆ ຕອນນັ້ນການເປັນສະມາຊິກຍັງບໍ່ລຳບາກເຊັ່ນປັຈຸບັນຄຳສັ່ງໃຫ້ ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍພັກຂຶ້ນທີ່ບ້ານໜອງແຮດມາຈາກຊຳເໜືອ ໂດຍຕົ້ງໃນຄຳສັ່ງນັ້ນມີບົ່ງຣະບຸ ຊັດດ້ວຍ ວ່າມີໃຜບ້າງທີ່ມີສິດເຂົ້າເປັນສມາຊິກປັກໄຈວ່າງເລີຍຄິດວ່າ ສາເຫດທີ່ມຸຂອງເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍ ໃນຈຳນວນສມາຊິກພັກ 5 ຄົນແຮກກໍຄົງຈະເປັນເພາະວ່າ ເຂົ້າເຄີຍຜ່ານການອົບຮົມ ຈາກຮ່າ ນ່ວຍມາເປັນຣະຍະນານ ຍັງຄິດອີກວ່າໃນຈຳນວນ 5 ຄົນນັ້ນເຂົ້າໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ດ້ານການ ເມືອງມາຫລາຍກ່ວາທຸກຄົນ ຄົງນັ້ນຈຶ່ງປະຫລາດໃຈເລີຍ ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ຝ່າຍການ ຂອງພັກທີ່ ເດີນທາງມາໃຫ້ການປຶກສາໃນການກ່ຽວ ແນະນຳໃຫ້ສມາຊິກຄົນອື່ນໆ ວ່າເຂົ້າຄວນຈະໄດ້ ຮັບ ເລືອກໃຫ້ເປັນປະທານໜ່ວຍພັກຄົນທຳອິດ.

ສ່ວນຂອງການທຳງານໃນດ້ານການເມືອງຂອງເຂົ້ານັ້ນບໍ່ດ້ວຍກ່ວາດ້ານທະຫານເຂົ້າສາມາດບໍ່ ຫານງ່ານຂອງໜ່ວຍພັກໄດ້ຢ່າງດີສາມາດຫາສມະຊິກ ສົນຍຸມໄດ້ເພີ່ມອີກ 5 ຄົນ ແຕ່ການ ເຂົ້າເປັນສມະຊິກພັກໃນປະຈຸບັນຍາກກ່ວາເດີມຫລາຍເທົ່າ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສະເໜີໃຫ້ ເປັນ ສມະຊິກ ສຳຮອງຂອງພັກຈະຕ້ອງຜ່ານການຄັດເລືອກສະມາຊິກສົນຍຸມຂອງພັກເສັຽກ່ອນການຄັດ ເລືອກກໍຈະຕ້ອງກະທຳກັນຢ່າງລັບໆ ສມະຊິກສົນຍຸມຈະຕ້ອງຄອຍພຽງພຍາຍາມ ໄປພົບປະ ສົນ ທະນາກັບບຸກຄົນທີ່ຕົນຄິດວ່າ ຈະຮ່ວມງານກັນໄດ້ ເຝົ້າຄອຍອະທິບາຍອຸດົມການຂອງພັກຢ່າງບໍ່ໃຫ້ ຮູ້ຕົວ ຈົນກ່ວາຈະແນ່ໃຈວ່າບຸກຄົນນັ້ນເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງໃນນະໂຍບາຍຂອງທີ່ຄອມມິວນິດ ແລ້ວ ເຖິງຈະໄດ້ອອກປາກຊັກຊວນໃຫ້ມາເປັນສມະຊິກສຳຮອງຂອງພັກ.

ໃນການສະເໜີບຸກຄົນເຂົ້າເປັນສມະຊິກສຳຮອງຈະຕ້ອງມີສມະຊິກສົນຍຸມ ຢ່າງ**ນ້ອຍ**ຈຳ ນວນ 2 ຄົນເປັນຜູ້ຮັບຮອງແລະຮັບປະກັນໃນ້ຂົ້ນທຳອິດສມະຊິກສຳຮອງຈະຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຖ ແລຢ່າງໃກ້ຊິດຂອງສມາ ຊິກສົນຍຸມເປັນເວລາ 9 ເດືອນກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການອານຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າ ເປັນສມະຊິກສົນຍຸມ ຫາກສມະຊິກສຳຮອງຍັງບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມລະບຽບຫຼັມະໂຍບາຍຂອງ ພັກໄດ້ ສະຖານະພາບການເປັນສມະຊິກສຳຮອງກໍຈະຕ້ອງຢຶດອອກໄປອີກເປັນ 1 ປີ ໃນເວລາ ອີກ 3 ເດືອນຕໍ່ມານີ້ ຫາກຍັງບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໃຫ້ເປັນສມະຊິກໄດ້ ອາດຈະມີ ການຢຶດເວລາການເປັນສມະຊິກສຳຮອງອອກໄປໄດ້ເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍອີກ 6 ເດືອນ, ເມື່ອຜ່ານ ຊ່ວງ 6 ເດືອນແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການສະເໜີໃຫ້ເປັນສມະຊິກສົນຍຸມບຸກຄົນນັ້ນຈະບໍ່ມີໂອກາດ

ເຂົ້າເປັນສມາຊິກຂອງພັກໄດ້ອີກຕລອດຊົ່ວດ.

ການປະຊຸມໃນຄົນນັ້ນຈະເປັນເຄື່ອງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າອົດທົນແລະສຽງສະນັ້ນສະນຸມ ໃນຫນ່ວຍພັກ ຂອງເຂົ້ານັ້ນຈະມີພັທລຍ? ບັນດາຍາດພີ່ນ້ອງຂອງໄຟດ່າງ ທີ່ເປັນສມາຊິກສົ້ມບູນ ໃນຫນ່ວຍພັກ-ຫນອງແຮດ ພໍຈະມີຢູ່ບ້າງ ແຕ່ເຂົ້າກໍ່ຍັງກໍາສຽງສ່ວນໃຫຍ່ໄວ້ປັກໃຈວ່າງ ຮູ້ວ່າມີຫລາຍຫນ່ວຍພັກ ຕ້ອງການທີ່ຈະປົດເຂົ້າອອກຈາກຕໍາແຫນ່ງປະທານ ແຕ່ຈົນແລ້ວຈົນຮອດພວກມັນກໍ່ສາມາດຈະກະ ທໍາໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າໃນການປະຊຸມຄົນນັ້ ຕົວດ່າງໄດ້ຮັບຮອງໃຫ້ເຂົ້າເປັນສມາຊິກສໍາຮອງແລະ ຕູ້ ວ່າງລູກຊາຍຂອງເຂົ້າຖືກປະຕິເສດ ເຫັນຈະຕ້ອງຮົບທໍາການຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງເພື່ອແກ້ໄຂສຖານະ ການເຂົ້າຄືວ່າຢ່າງນ້ອຍທີ່ສຸກ ຫາກເຫັນທ່າວ່າຈະສູ້ບໍ່ໄດ້ຈົ່ງກໍ່ຈະພຍາຍາມໃຫ້ພັກຮັບຫ້ວງສອງ-ຄົນ. ຍັງພໍທ້າຄົນຫລາຍຄົນເດ໊ນຂົມຂົມໄດມາ ປັກໃຈວ່າງ ເຫັນຄວາມສົນໃຈໄປຍັງປະຕູຜູ້ ທ ກ້າວເຂົ້າມາເປັນຄົນທໍາອິດ ຕູ້ວ່າງ ລູກຊາຍຂອງເຂົ້າເອງ ທ່າທາງຂອງຕູ້ວ່າງທະມັດ ທະ-ແມງສົມກັບເປັນນາຍທຫານ ເຄື່ອງແລ່ນທີ່ສວມຢູ່ເຫມ໊ອນກັນກັບຂອງປັກໃຈວ່າງ ແລະພົກປົ-ສົມກາດາວມາດ້ວຍ ເມ໊ອກ້າວຜ່ານປະຕູເຂົ້າມາ ຕູ້ວ່າງ ຮົບທໍາຄວາມເຄົາຣົບຜູ້ຊຸ໋ວເປັນຫ້ວງບົດາ ແລະຜູ້ບ໋ວລົບບັນຊາ ຄົນອນໆທີ່ເດ໊ນຕາມຫລັງເຂົ້າມາຕ່າງກໍ່ພາກັນທັກທາຍປະທານພັກ.

ພວກທີ່ເຂົ້າມາທີ່ຫລັ໋ງຈຸດຕະກຽ໋ງທີ່ນໍາມາດ້ວຍອີກ 2 ດວງທໍາໃຫ້ ໃນຫ້ອງສ່ວ່າງຂົມກ໋ວາ ທີ່ ເດ໊ນ ການສົ໋ທະນາດໍາເນ໊ນໄປເບົ້າໆ ຄົນກະທົ່ງ ປັກໃຈວ່າງ ສັ໋ງເກດເຫັນວ່າສມາຊິກ ຫນ່ວຍ ພັກຂອງບ້ານຫນອງແຮດມາພ້ອມຫນ້າກັນຫມົດ ແລ້ວໂດຍນ ຕູ້ວ່າງ ເຜ໋ນພ໊ເສດມາອີກຄົນນ໋ງ ລ໋ງ ກ້າວຈົນຢ່າງເປັນທາງການວ່າ:

ເອົ້າລ່ະ ເອົ້າລ່ະ ທຸກຄົນມາພ້ອມແລ້ວຂໍໃຫ້ເຮົາເລ໊ມປະຊຸມໄດ້" ຄົນທ໋ງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນ ຫ້ອງ ພ່ານ໊ນເລ໋ອກຫາທ໋ນ໋ງ ສຽງລາກໂຕະລາກຕ໋ງ ດ໋ງແກກາກຢູ່ບ໋ດນ໋ງແລ້ວ໋ງຮຽບລ໋ງ. ເມ໊ອປັກ ໃຈ ວ່າງ ກຣາດສາຍຕາມອ໋ງໄປຮອບໆ ອ໋ກ໋ງນ໋ງກໍ່ເຫັນວ່າທຸກຄົນເຂົ້າປະຈໍາທ໋ຽບຮ້ອຍນ ຕູ້ວ່າງ ນ໋ງສະ໋ງົບສະ໋ງຽມຢູ່ຫລັ໋ງສຸດເຂົ້ານ໋ກຍ໋ນຢູ່ໃນໃຈ ເມ໊ອບເຫັນຕົວດ່າງໃນຫ້ອງ, ຫາກຕົວດ່າງ ບໍ່ ມາຮ່ວມປະຊຸມໃນຄົນ ການພິຈາຣະນາຮັບບຸກຄົນ ເຂົ້າເປັນສມາຊິກສໍາຮອງກໍ່ຈະເຫລ໊ອຢູ່ ພຽ໋ ຄົນດຽວ ເມ໊ອທ໋ປະຊຸມລ໋ງມະຕິຮັບຕູ້ວ່າງເຂົ້າເປັນສມາຊິກສໍາຮອງກ໊ອນກໍ່ຈະທໍາໃຫ້ນ໋ອາວຸໂສກ໋ວ່າ ຕົວດ່າງເຂົ້ານ໋ກໃນໃຈຢ່າໃຫ້ ຕົວດ່າງໂຜລມາເລ໊ຍ.

ເອົ້າລ່ະ ເອົ້າລ່ະ ປັກໃຈວ່າງຢົ້ນ໋ນກ໋ວາ "ເມ໊ອເຮົາພ້ອມກັນແລ້ວ ກໍ່ຈະ໋ເປ໋ດປະຊຸມເມ໊ອ ກ້າວ ເສ໋ດກ໋ນ໋ງລ໋ງຂ້ານລາຍຊຸ ສມາຊິກຂອງຫນ່ວຍພັກ.

" ເອົ້າລ່ະ ເປັນອັນ໋ວ່າສມາຊິກມາຮ່ວມປະຊຸມຄົບຫມົດທຸກຄົນ" ປັກໃຈວ່າງປະກາດໃຫ້ທີ່ປະ

ອຸ່ມອຸ່ນຫລັງຈາກຂານຊຸ່ເສັດ "ວ່າລະ ຕໍ່ໄປເຮົ່າຈະພ່ຈາອະນາເຖິງການຮັບຮອງຄົນໃຫມ່ເຂ້ົ້າ ເປັນສມາຊຸ່ກສຳຮອງຂອງພັນໃນການປະຊຸ່ມຄັ້ງກ່ອນເຮົ່າໄດ້ຕົກລົງກັນວ່ານ່ີຊຸ່ກຄົນ 2 ຄົນເຫມາະ ສົມທ່ຈະໄດ້ຮັບການພ່ຈາຣະນາທັ້ງສອງຄົນໄດ້ສແດງໃຫ້ພວກເຮົ່າເຫັນແລ້ວວ່າເປັນຜູ້ທ່ເສ່ຽສະລະ ທຳ່ງານເພ່ືອປະເທດຊາດ ບ້ານເມ່ືອງຂອງເຮົ່າຢ່າງແທ້ຈ່ງ ບຸກຄົນທັ້ງ 2 ກ່ລ່ະ ຕູ້ວ່າງແລະ ຕ່ວ່ຳງ " ວ່ຳຈ່ບ ປັກໃນວ່ຳງ ມອງກຣາດໄປຮອບໆ ຫ້ອງແລ້ວທຳ່ທ່ານາສະງ່ມ.

"ເອ່ະ ຕ່ວ່ຳງໄປໃສ່ລ່ະ ເປັນຫຍັງບ່ມາປະຊຸ່ມ ?"

ທຸກຄົນໃນຫ້ອງທຳ່ໜ້າອ່ກລັກ ມອງຊ້າຍມອງຂວາພ້ອມກັບມ່ສ່ຽງພ່ມພຳ່ດັ້ງຂ່ມ.

ເມ່ືອເຫັນວ່າເປັນໂອກາດດ່ ປັກໃຈວ່ຳງ ຣ່ບເວ່ົ້າຕ.

"ເອ່ົ້າລ່ະ ເອ່ົ້າລ່ະ ຖ້າຕ່ວ່ຳງ ບ່ມາວ່ມມ່ກ່ບ່ເປັນຫຍັງໃຫ້ເຮົ່າພ່ຈາຣະນາ ຕູ້ວ່າງ ກ່ອນກໍ ແລ້ວກັນໃນການປະຊຸ່ມຄາວໜ້າເຮົ່າຄ່ອຍພ່ຈາຣະນາຮັບຮອງຕ່ວ່ຳງອ່ກກ່ໄດ້.

ເປ່ຣ ນາຍບ້ານໜອງແຮດ ອ່ກຄົນສະມ່ກຂອງໄຟຕ່ວ່ຳງຣ່ບລຸກຂ່ນເວ່ົ້າວ່ຳ: " ປັກໃຈ ວ່ຳງຂ້ອຍວ່ຳເຮ່ືອງພ່ຈາຣະນາສມາຊຸ່ກສຳຮອງນ ເຮົ່າເອ່ົ້າໄວ້ພ່ຈາຣະນາເປັນເວ່ືອຣະສຸດ ທ້ຳຍ ຈະດ່ກ່ວ່ຳ ບາງທ່ຕ່ວ່ຳງອ່ຳດຈະຕ່ດງ່ານສຳ່ຄ່ນມາຮ່ວມປະຊຸ່ມບ່ທ່ັນ ເມ່ືອຕ່ວ່ຳງ ມາແລ້ວ ເຮົ່ຳ ຄ່ອຍພ່ຈາຣະນາພ້ອມກ່ນກ່ບລຸກຊ້າຍຂອງເຈ້ົ້າທຸ່ກຽວເລ່ຍຈະໄດ້ບ່ເສ່ຽເວລາຄວາມຈ່ງເຮົ່ຳ ມ່ ເຮ່ືອງອ່ນທ່ຈະຕ້ອງປ່ກສາກ່ນຫລາຍເຮ່ືອງນ່ໄວ້ທ່ຫລັງສຸດເຖ່ະ !

"ຈ່ຕ" ປັກໃຈວ່ຳງ ຄຳ່ລ່ານຢ່ໃນໃຈ ວ່ມມ້ອ້ຳຍພວກສະມຸນຣ່ບໃຊ້ກ່ມະການກ່ານກ່ານ ຕ່ຽມຫລ່ນງ່ານເວ່ົ້າແມ່ ອ້ຳຍເປ່ຣ ມ່ນກຳ່ລ່ງຕ້ອງການເປັນປະທານພ່ກ ເວ່ົ້າຮ່ວ່ານ່ນຈະຕ້ອງ ຮ່ກທ່ກຢ່ຳງ ເພ່ືອຈະເລ່ຽຕ່ກ້ຳຍໄຟຕ່ວ່ຳງ.

"ເອ່ົ້າລ່ະ" ເອ່ົ້າລ່ະ ສຫ້ຳຍຄົນອ່ນຈະວ່ຳຢ່ຳງໃດ" ສ່ຽງພ່ມພຳ່ດັ້ງຂ່ນອ່ກຈາກການສ່ງເກດ ຢ່ຳງລະອ່ຽດ ປັກໃຈວ່ຳງພ້ຈະເຫັນວ່ຳ ສາມະຊ່ກຫລາຍຄົນພະຍ່ກພະເຍ່ດເປັນທ່ຳນອງເຫັນດ້ວຍ ກ່ບເປ່ຣ.

"ເອ່ົ້າລ່ະ ທ່ວ່ຳງທ່ດຕອນ່ນຄວນຈະເອ່ົ້າຕາມທ່ສະຫ້ຳຍ ເປ່ຣວ່ຳດ່ກ່ວ່ຳ ເຮົ່ຳຈະພ່ຈາຣະນາ ເຮ່ືອງອ່ນກ່ອນ" ປັກໃຈວ່ຳງເວ່ົ້າພລ່ງນ່ກດ່ຳ່ຕ່ວ່ຳງໃນໃຈ "ຂ່ໃຫ້ເສ່ຍ່ບ່ຫ້ວ່ຍ ຫນ່ຳ່ຕ່ວ່ຳງຕ່ຍກ່ອນທ່ນ່ຈະມ່ຳ່ເຖ່ງທ່ປະຊຸ່ມດ້ວຍເຖ່ະ "

" ຊຸ່ ຂ້ອຍຂ່ໃຫ້ສະຫ້ຳຍລ່ຍງ່ານ ການ່ວ່ມຂອງໜ່ວ່ຍພ່ກຂອງເຮົ່ຳດ້ວຍ ".

ຊ່ ນ່ງຮ່ວ່ງເຕ່ຽ ອ່ຍຸປະມ່ານ 30 ປ ລຸກຂ່ນເປ່ດສະມຸດບ່ນຊຸ່ກນ່ຳມ່ຳດ້ວຍ ອອກອ່ານ-ດ້ວຍສ່ຽງອ່ນແຫລມເລ່ກຊ່ງຕ່ຽ້ງຂ້ຳມກ່ບຮູບຮ່ວ່ງທ່ອ່ວນສຸ່ຂອງເວ່ົ້ຳ.

"ເມ່ືອສ່ນປ ໜ່ວ່ມພ່ກໜອງແຮດຂອງເຕ່ົ້ມ່ວ່ບຢູ 5,000 ກ່ບ ຕ່ມ່ຳເມ່ືອເຖ່ງປ່ໃຫ່ມ-

ເຮົາໄດ້ສົ່ງເງິນບຳຮຸງປະຈຳປີໄປໃຫ້ກັມມະການກາງຂອງພັກ ເມື່ອວັນທີ 5 ເປັນຈຳນວນ 500 ກີບໂດຍຝາກໄປກັບສະຫາຍທອງປູ່ສະມາຊິກໜ່ວຍພັກບ້ານບາມ ດຽວນີ້ມີເງິນເຫລືອ 4500 ກີບ". ເມື່ອລາຍງານຈົບຊຸດ ຣິບນ້ຳລົງ.

"ມີສະຫາຍຜູ້ໃດຕິດໃຈສົງໄສລາຍງານການເງິນຂອງໜ່ວຍພັກເຮົາບໍ່" ປັກໃຈວ່າງ.ານ ທີ່ປະຊຸມເມື່ອຊຸດ ນ້ຳລົງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ.

ສະມາຊິກສ່ວນຫລາຍສ່າຍຕົວໄປມາສະແດງວ່າ ບໍ່ມີໃຜຕິດໃຈສົງໄສ.

"ເອົາລ່ະ ເອົາລ່ະ ຕໍ່ໄປນີ້ຂ້ອຍຈະຂໍອ່ານໜ້ັງສືຂອງທ່ານໄກສອນ ເລຂາທິການພັກທີ່ສົ່ງມາເຖິງໜ່ວຍພັກຂອງເຮົາ ເນື່ອງໃນໂອກາດຂຶ້ນປີໃໝ່ ຂໍໃຫ້ສະຫາຍທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງ". ປັກໃຈວ່າງ ເລື່ອນຕະກຽງເຂົ້າມາໃກ້ອິດນິດ ແລະຄລີ່ຈົດໝາຍອ່ານດ້ວຍສຽງອັນດັງ.

" ສະບາຍດີ ສະຫາຍທີ່ຮັກທຸກທ່ານ "

ໃນໂອກາດຂຶ້ນປີໃໝ່ 1964 ຊຶ່ງເປັນປີທີ 13 ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ຂອງພັກປະຊາຊົນລາວມີ້ຂ້າ ພະເຈົ້າຂໍອວຍພອນໃຫ້ສະຫາຍທຸກທ່ານມີແຕ່ສຸກສາຍສະບາຍໃຈ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮັກສາສຸຂພາບຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃຫ້ດີ ເພື່ອຈະໄດ້ປະຕິບັດງານຕາມເຂັ້ມມຸ່ງຂອງພັກທີ່ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ຈັກກະພັດ ຜູ້ຮຸກຮານໄດ້ຢຶດຄອງປະເທດຂອງເຮົາມາເປັນເວລານານ ບັດນີ້ສະຫາຍຜູ້ຮັກຊາດຫລາຍຄົນ ໄດ້ລ່ວມຕົວລຸກຂຶ້ນຕ້ານຂັບໄລ່ທະຫານຂອງຈັກກະພັດນິຍົມຝຣັ່ງເສດອອກໄປຈາກປະເທດລາວ ແລະອິດໂດຈີນໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ປັຈຸບັນຍັງມີຜູ້ຮຸກຮານສະຫາຍສົງຄາມອາເມຣິກາໄດ້ເຂົ້າມາຢຶດຄອງ ແລະກຸ່ມອຳນາດແທນພວກຝຣັ່ງເສດ ພວກນີ້ໃຊ້ທະຫານໄທຊຶ່ງເປັນຫຸ່ນເຊີດ ມາຄວບຄຸມຣັຖບານຂອງພວກນາຍທຸນທີ່ຢູ່ໃນວຽງຈັນ.

ສະຫາຍທຸກຄົນຍ່ອມຮູ້ດີວ່າ ຣັຖບານນາຍທຸນທີ່ວຽງຈັນກົດຂີ່ຂຶ້ນເຫັງປະຊາຊົນຢ່າງຮຸນແຮງ ຈົນປະຊາຊົນຈຳນວນຫລາຍຕ້ອງຫລົກໜີມາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກເຮົາ.

ສະຫາຍທີ່ຮັກທັ້ງຫລາຍ ປີນີ້ເຮົາຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ຕໍ່ໄປ ເຮົາຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບສັຕຣູ ໂດຍສົງຄາມຊົ່ວຊົ່ວ ເຮົາຈະຕ້ອງແຍກສລາຍສັຕຣູແລະຂັບໄລ່ພົ້ນອອກຈາກປະເທດຂອງເຮົາ ອ້າຍນ້ອງປະຊາຊົນລາວຂອງເຮົາກຳລັງຖືກຂູດຮີດໂດຍພວກນາຍທຸນແລະພວກຊົ່ວຊົ່ວເຫ້ົາທີ່ດີນສັກດິນາ ເຮົາຈະຕ້ອງເພີ່ມການປະຕິບັດການສົງຄາມແບບກອງຫລອມ ເຮົາຈະຕ້ອງພຍາຍາມເສາະຫາ ປົ້ນເງື່ອນທີ່ຈະທຳລາຍລ້າງສັຕຣູໃຫ້ໝົດສິ້ນຈາກແຜ່ນດິນລາວ.

ນອກຈາກການປະຕິບັດການທາງດ້ານທະຫານຢ່າງຈິງຈາດກ້າຫານຂອງສະຫາຍທຸກຄົນແລ້ວ ເຮົາຈະຕ້ອງຈັດ ຕັ້ງມວນຊົນໃນເມືອງໃຫຍ່ ເພື່ອເປັນແຮງສົມທົບສນຸນອີກດ້ານໜຶ່ງດ້ວຍ ເຮົາຈະຕ້ອງຈັດຕັ້ງມວນຊົນໃນເມືອງວຽງຈັນ, ສ້ອມນະເຂດ,ຫລວງພະບາງ ແລະປາກເຊເພື່ອທຳລາຍລ້າງພວກນາຍທຸນຜູກຂາດ ທີ່ຄອຍຂູດຮີດເລືອດເນື້ອຂອງອ້າຍນ້ອງຊາວລາວໃນເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ.

ເຮົາຈະປະສານງານກັນທັ້ງໃນເມືອງແລະນອກເມືອງ ຈະທຳການສູ້ຮົບຂັບໄລ່ ຊຸມຊົ້ນປົກຄອງປະຕິກິຣິຍາໃຫ້ພົ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ ຄລື່ນປະຕິວັດຂອງພວກເຮົາກຳລັງມີແຮງ ເຮົາຈະ

ໃຊ້ສຖານການທີ່ອຳນວຍປະໂຍດ ຊ່ວຍໃຫ້ການຕໍ່ສູ້ຂອງເຮົາບັນລຸເປົ້າຫມາຍ : ເຮົາຈະຕ້ອງຊ່ວຍ ຊິງເອົາອຸມະນາເປັນຂອງເຮົາໃຫ້ໄດ້ໃນປີ 1964 ນີ້.

ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຊ່ວຍກັນພຍາຍາມ ດປ່ອຍອ້າຍນ້ອງລາວ ທີ່ຖືກ ກົດຂີ່ຂູດຮີດຈາກພວກນາຍທຸນຂຸນນາງ ຊິງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກທະຫານຫຸ່ນຂອງຈັກກະວານ ດີນິຍົມນັກລ່າເມືອງຂຶ້ນອາເມຣິກາ ເຮົາຈະຕ້ອງຂັບໄລ່ພວກມັນໃຫ້ພົ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນລາວ ໂດຍ ໄວ.

ສະຫາຍຜູ້ຊິງເຄີຍຮ່ວມສົງຄາມປົດປ່ອຍໂດຈີນ ອັນມີວຽດນາມ ແລະຂແມ ກ້ພ້ອມທີ່ຈະ ຊ່ວຍເຫລືອແລະຮ່ວມສາມັກຄີສູ້ຮົບກັບເຮົາຕລອດໄປ ຈົ່ງອິນໂດຈີນການເປັນສຫະພັນປະຊາທິປະ-ໄຕໃນທີ່ສຸດ.

ຂໍໃຫ້ສະຫາຍທຸກຄົນສະບາຍດີ
ລົ່ງຊີ ໄກສອນ ພອນຫົມວິຫານ
ເລຂາທິການພັກປະຊາຊົນລາວ

ປັກໃຈອ່າງ ຂະຍັບຕະກຽງເລື່ອນອອກໄປຫ່າງຈາກຕົວ ເມື່ອອ່ານຈົດຫມາຍຂອງຜູ້ນຳໄກ ສອນຈົບລົ່ງ ທຸກຄົນໃນຫ້ອງນັ່ງວຽບ ແຮງຊຸກນຳໃຫ້ຮ່ວມຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົດແອກກຳລັງຄອບງຳຈົດ**ໃຫ**ວ ບັນດານັກປະຕິວັດນ້ົ ໃນທີ່ສຸດ ເຢີເຣີ ກໍລຸກຂຶ້ນກ່າວດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ຫນັກແນ່ນວ່າ:

"ສະຫາຍທຸກຄົນກໍໄດ້ຟັງຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງທ່ານຜູ້ນຳ ໄກສອນ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ເຮົາ ລອງຫັນມາພິຈາຣະນາກິດຈະການງານຂອງຫນ່ວຍພັກຂອງເຮົາເບິ່ງຊິວ່າການງານຂອງຫນ່ວຍພັກ ຫນອງແຮດນີ້ໄດ້ພົ້ນຫລາຍນ້ອຍພຽງໃດໃນລະຫວ່າງປີທີ່ຜ່ານມາ ພວກເຮົາຊິງເປັນສາມະຊິກຂອງ ຫນ່ວຍພັກໄດ້ປະຕິບັດຕົວຕາມຄຳຮຽກຮ້ອງຂອງທ່ານ ໄກສອນແລະຕາມລະບຽບຂອງພັກຢ່າງເຂັ້ມ ງວດຫລືບໍ່... ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງ ຂ້າພະເຈົ້າຄະຂໍວິຈານຕົວເອງກ່ອນ ຫລັງຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ ຈະຂໍໃຫ້ທຸກທ່ານຊ່ວຍຕຳຫນິວິຈານຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ" ເຢີເຣີ ຢຸດເວົ້າບຶກນຶ່ງພ້ອມທັ້ງພະຍາຍາມ ສັງເກດສີຫນ້າຂອງຄົນອື່ນໆ ເມື່ອເຫັນວ່າຫລາຍຄົນມີທ່າທາງສະແດງວ່າເຫັນດ້ວຍ ເຂົ້ານຶກຍິ້ມ ຢ່າງພໍໃຈ ເຂົ້າຕຽມໄວ້ແລ້ວວ່າວັນນ້ີເຂົ້າຈະຕ້ອງຈັດການ ປັກໃຈ ອ່າງ ໃຫ້ໄດ້.

ເຢີ ເຣີ ຢ້ານ. ປັກໃຈ ອ່າງ ມາຕ້ັງແຕ່ສະໄມຍເປັນເດັກດ້ວຍກັນຄວາມຢ້ານຂອງເຂົ້າໄດ້ ກາຍເປັນຄວາມກຽດຊັງໃນປະຈຸບັນ ເຂົ້າໄດ້ພະຍາຍາມທຸກວິທີທາງທີ່ຈະທຳລາຍຜູ້ທີ່ເຂົ້າກຽດແຕ່ ກ້ຍັງບ່ສຳເລັດ ເປົ້າຫມາຍທຳອິດຂອງເຂົ້າກ້ຄືການຂະຈັດ ປັກໃຈ ອ່າງໃຫ້ພົ້ນຈາກຕຳແຫນ່ງປະ ທານຫນ່ວຍພັກຊິງເປັນຕຳແຫນ່ງທີ່ມີອິດທິພົນຫລາຍທີ່ສຸດໃນບ້ານຫນອງແຮດ ເຂົ້າເຄີຍລົ້ມເຫລວ ມາຫລາຍຄ້ັ ແຕ່ຄາວນ້ີເຂົ້າຈະຕ້ອງຈັດການໃຫ້ສຳເລັດ ຫາບ່ແລ້ວເຂົ້າກ້ຫມົດຫົນທາງກ້າວໜ້າ ມາຫລາຍຄ້ັ ແຕ່ຄາວນ້ີເຂົ້າຈະຕ້ອງຈັດການໃຫ້ສຳເລັດ ຫາບ່ແລ້ວເຂົ້າກ້ຫມົດຫົນທາງກ້າວໜ້າ ເຢີເຣີແມ່ໃຈເຫລືອເກີນວ່າ ຖ້າບ່ມີປັກໃຈອ່າງ ແລ້ວຕຳແຫນ່ງປະທານຫນ່ວຍພັກຈະຕ້ອງຕົກເປັນ ຂອງເຂົ້າ ນອກຈາກນ້ີຍັງຫວັງວ່າ ເມື່ອ ໄພ:ດ່າງ ຕາຍເຂົ້າຈະຕ້ອງກ້າວຂ້ຶນແທນ ຄືນນ້ີເຂົ້າ ພ້ອມແລ້ວ ເພາະມີໄຟໃບສຳຄັນຢູ່ໃນມື.

"ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ້ອໍ້ຈາມຕົວເອງ ໃນຊ່ວງປີທີ່ຜ່ານມາຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນ ຂັກຊ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຳໜ້າທີ່ມາຍບ້ານແຕ່ຢ່າງຄຽວ, ບໍ່ພະຍາຍາມເຮັດໜ້າທີ່ຢ່າງອື່ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຂໍແກ້ຕົວວ່າ ງານໃນຕຳແໜ່ງມາຍບ້ານມັນໜັກເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າ ເປັນໜ້າທີ່ໂດຍ ຕົ້ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ບໍ່ຣິການພີ້ນ້ອງປະຊາຊົນມ້ົງທັ້ງໜົດທີ່ມີຢູ່ຮອຍກ່ວາຄອບຄົວໃນ ບ້ານໜອງແຮດ" ເຢ ເຣ ຢຸດເວົ້າ ປ່ອຍໃຫ້ທຸກຄົນຄິດເຖິງງານປະຈຳອັນໜັກຂອງເຂົ້າ.

"ນອກຈາກຂ້າພະເຈົ້າຈະກຽດຄ້ານແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປະຕິບັດງານຂອນຂວາຍເພື່ອເຜີ ພູມສະມາຊິກໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍພັກຢ່າງເຕັມທີ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອອກໄປໂຄສະນາແນວທາງປະຕິວັດ ຂອງພັກແກ່ປະຊາຊົນທັ້ງປີ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຊີ້ແຈງແນວທາງໃຫ້ຄົນເຕັມດ້ວຍໃນອຸດົມການພຽງ ຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນທັ້ງໆ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະທຳໄດ້ຫລາຍກ່ວານັ້ນ"

ເຢ ເຣ ຢຸດເວົ້າອີກໃນໃຈຄິດວ່າ ຫາກພວກນ້ັ້ນບໍ່ເຕັມຄວາມສາມາດຂ້ັ້ນຂອງເຂົ້າແລ້ວ, ພວກນັ້ນກໍໂວ່ເຕັມທີ ພວກນັ້ນ 8 ຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນທີ່ນ້ັ້ນໃຜສາມາດຂວນຂວາຍຫາຄົນມາເປັນສະມາ ຊິກສຳຮອງໄດ້ ການທີ່ເຂົ້າຫາມາໄດ້ຄົນໜ່ວຍກໍ່ຕ້ອງນັບວ່າ ເກັ່ງກ່ວາຄົນອື່ນໆ ທັ້ງໜົດ ເຖິງແມ້ ຄວາມຈິງຈະບໍ່ເປັນຢ່າງທີ່ເຂົ້າເວົ້າ ແຕ່ເຂົ້າກໍ່ບໍ່ເປີດເຜີຍໃຫ້ຄົນໃດຮູ້ການທີ່ເຂົ້າສາມາດຊັກນຳ-ໃຫ້ຕົວຄ່າງມາເປັນສະມາຊິກສຳຮອງໄດ້ນ້ັ້ນ ແທ້ຈິງເປັນຄຳສັ່ງຂອງໄຟຄ່າງ ໃຫ້ເຂົ້າຮັບຮອງລູກ ຊາຍໃຫ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຕ່າງຫາກແລະເຂົ້າເອງກ່ໍ້ຍັງດີທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ ເພາະການທຳຕາມ ຄຳສັ່ງຂອງໄຟຄ່າງນ້ັ້ນຍ່ອມຫມາຍເຖິງພົ້ນຕອບແທນທີ່ຈະຕ້ອງມີແມ່ນ້ັ້ຍ້ຳກໍ່ໄດ.

"ສະຫາຍທີ່ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ້ຈົບຄຳ້ອໍ້ຈາມຕົວເອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຕ່ພຽງ ແຄ່ນ້ັ້ ຕໍ່ໄປຂໍໃຫ້ທ່ານທັ້ງຫລາຍຊ່ວຍຄຳເມີນ້ໍ້ຈາມຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນ ນັກປະຕິວັດທີ່ດີຕໍ່ໄປ"

"ສະຫາຍ ເຢ ເຣ" ໂຊ່ວ່ຳ ລູກພີ່ລູກນ້ອງຂອງເຢ ເຣ ຮ ບລູກຂ້ັ້ນເວົ້າຕາມແຜ່ນທີ່ທັ້ງສອງ ໄດ້ຕຽມໄວ້ "ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ກ້າຫານຜູ້ນ້ັ້ໍາທີ່ຍອມຮ້ັ້ຈານຕໍ່ໜ້າທີ່ປະຊຸມນ້ັ້ ເປັນຄົນ ທຳອິດ ແຕ່ຕາມຄວາມຄິດຂອງຂ້ັ້ນ້ັ້ພະເຈົ້າແລ້ວ ຂ້ັ້ນ້ັ້ພະເຈົ້າເຫັນວ່າທ່ານເປັນຜູ້ທ້ັ້ນ້ັ້ໍາທີ່ເສ ຽສະລະ ຢ່າງໃຫ່ຍ ຫລວງໄດ້ຄຳເມີນ້ໍ້ຈາມຕາມຫລັກການ 4 "ບໍ່" ຂອງພັກຢ່າງເຄັ້ງຄັດ ຂ້ັ້ນ ທີ 1 ທ່ານ "ບໍ່" ຢ້ານຕາຍ ຂ້ັ້ນ ທີ 2 ທ່ານ "ບໍ່" ຢາກຮ່ຳຮວຍ ຂ້ັ້ນ ທີ 3 ທ່ານ "ບໍ່"ກ້ັ້ນ້ັ້ມສູຖຽາເມົ້ານ ແລະ ຂ້ັ້ນສຸດທ້ັ້ນ ທ່ານ "ບໍ່" ປະຕິບັດຕົນໃຫ້ເສ ຽຫາຍໃນເລ ືອງຜ ູ້ສາວ ຂ້ັ້ນ້ັ້ພະເຈົ້າຂໍ້ຍ ົກຍ ່ອງທ ່ານໃນ ເລ ືອງນ ້ັ້".

ໂຊ່ວ່ຳ ຫັນໄປສົບຕາກັບເຢ ເຣ ເໝ ືອນກັບຈະຖາມວ ່ຳ "ໃຊ ້ໄດ ້ບໍ ່" ເພ ຳະທ ັ້ງຄ ູ ່ໄດ ້ ແອບຕ ິກລ ິ ້ງກ ັນຢ ່ຳງລ ັບໆ ແລ ້ັ້ວວ ່ຳຈ ະຊ ່ວຍກ ັນລ ົ້ມປ ັກໃຈຂ ່ຳງ ແລ ະສ ະນ ັບສ ະນ ຸນ ຊ ຶ ່ງກ ັນແລ ະກ ັນ, ເມ ື ່ອເຢ ເຣ ໄດ ້ເປ ັນປ ະທ ານໜ ່ວຍພ ັກເຂ ົ ້ຳກ ໍ ່ຈ ະສ ຫ ລ ະຕ ຳແ ໜ ່ ນ ງ ານ ບ ້ ານ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ໂ ຊ ່ ວ ່ ຳ ດ ່ ຳ ງ .

"ສ ່ ອ ນ ທ ີ ່ ທ ່ ຳ ນ ຊ ຳ ນ ານ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ ວ ່ ຳ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ອ ອ ກ ໄ ປ ໂ ຄ ສ ະ ນ ຳ ຂ ວ ນ ຂ ວ າ ຍ ນ ້ ັ ້ ມ ຂ ້ ຳ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ ຳ ເ ຫ ັ ້ ນ ໃ ຈ ທ ່ ຳ ນ ເ ພ ຳ ະ ໜ ້ ຳ ທ ີ ່ ປ ະ ຈ ຳ ວ ັ ນ ໃ ນ ຖ ຳ ມ ະ ນ ຳ ຍ ບ ້ ຳ ນ ຂ ອ ງ ທ ່ ຳ ນ ກ ໍ ມ ີ ຫ ລ ຳ ຍ ກ ຳ ນ ສ ຳ ຮ ວ ດ ປ ະ ຊ ຳ ຊ ຶ ນ ແ ລ ະ ກ ຳ ນ ສ ຳ ຮ ວ ດ ສ ັ ດ ລ ້ ຽ ງ ປ ະ ຈ ຳ ເ ດ ຶ ອ ນ ກ ໍ ເ ປ ັ ນ ງ ຳ ນ ທ ີ ່ ໜ ັ ກ ຫ ລ ຳ ຍ ຢ ູ ່ ໃ ສ ທ ່ ຳ ນ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ໄ ປ ລ ່ ວ ມ

ປະຊຸມກັບສຳນັກແຂວງ ເມື່ອເຂົາຮຽກມາອີກຍ່ອມຈະທຳໃຫ້ທ່ານມີງານລົ້ນມືສ່ວນງານຂອງພັກທີ່ທ່ານໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນວ່າເໝາະສົມແລະພຽງພໍແລ້ວການທີ່ທ່ານອາສາຈະພະຍາຍາມທຳໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນປີນີ້,ນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າເຫັນດ້ວຍຢ່າງຍິ່ງເມື່ອທຸກຄົນພະຍາຍາມທຳງານຢ່າງເຕັມຄວາມສາມາດເທົ່ານັ້ນ ເຮົາເຖິງຈະຊ່ວງຊິງເອົາໄຊຊະນະຈາກພວກສັດຕູມາໄດ້ຫລັງຈາກເວັ້ນລະຍະບຶດດຽວ ໂຊ່ງດ່າງກໍເວົ້າຕໍ່.

" ເຖິງແມ້ວ່າ ທ່ານຈະມີງານຫນັກພຽງໃດທ່ານກໍຍັງສາມາດຂວນຂວາຍໂຄສະນາໃຫ້ຕົວດ່າງເຫັນດ້ວຍກັບອຸດົມການຂອງພັກຈົນກະທັ່ງຂໍສະມັກເປັນສະມາຊິກສຳຮອງໄດ້ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຕ່າງຫາກທີ່ຫນ້າອັບອາຍ ເພາະບໍ່ມີໃຜສາມາດຂວນຂວາຍຫາສະມາຊິກມາເພີ່ມໄດ້, ແມ້ແຕ່ຄົນດຽວ ".

ໂຊ່ງດ່າງ ກ່າວຈົບກໍນັ່ງລົງພ້ອມກັບຫັນໄປສົບຕາກັບເຢີເຣອີກຄັ້ງຫນຶ່ງ. ປັກໃຈວ່າງຮູ້ສຶກສັ່ງຫອນໃຈຂຶ້ນມາທັນທີ ເມື່ອໄດ້ຟັງຫົວສອງຄົນກ່າວຈົບຫົວຄູ່ໄດ້ພະຍາຍາມເຂົ້ຽເອົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຕຳແໜ່ງປະທານຫລາຍຄັ້ງແລ້ວ ແຕ່ກໍຮັດບໍ່ສຳເລັດ ເຂົາຮູ້ວ່າຫົວສອງຄົນນີ້ຈະຕ້ອງພະຍາຍາມອີກ ພວກມັນສອງຄົນໄດ້ກ່າວອວດສັພຄຸນຂອງເຢີເຣ ຫາກເຂົາເວົ້າເສັ້ຽບ້າງ ທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ຍິນແຕ່ຄວາມດີຂອງຄູ່ແຂ່ງ ຊິ່ງອາດຈະທຳໃຫ້ເຂົາອາດຈະສູນເສັ້ຽຕຳແໜ່ງໄປກໍເປັນໄດ້.

"ເອົາລ່ະ ເອົາລ່ະ ສະຫາຍທີ້ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍ" ປັກໃຈວ່າງຈົງໃຈເພີ່ມຄຳວ່າ "ທີ້ຮັກແພງ" ເຂົ້າໄປດ້ວຍທັ້ງທີ່ບໍ່ເຄີຍໃຊ້ມາກ່ອນ ເພາະຂັດກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາ.

ເຢີເຣກັບໂຊ່ງດ່າງຫັນໄປສົບຕາອີກເທື່ອນກັບຈະບອກກັນວ່າ " ປັກໃຈວ່າງຕ້ອງເສັດແມ່ຄາວນີ້, ໄອ້ຫມາຫ່ານັ້ນຕົກຫລຸມທີ່ເຮົາຂຸດໄວ້ໃຫ້ນັ້ນແລ້ວ ນັບຕົ້ວແຕ່ນີ້ມາທີ່ມເປັນຕົ້ນໄປ ມັນຈະເລີ່ມໂກຍດົນກລົບຫລຸ່ມສົບນັ້ນເອງ ".

"ຂ້າພະເຈົ້າຂໍ້ອຶ່ຈານຕົວເອງບ້າງ" ປັກໃຈວ່າງເລີ່ມກ່າວຢ່າງລະມຸດລະອຽດຄ້ອຍ ເພາວ່າຈະພລັ້ງເວົ້າບາງສິ່ງອອກໄປ ຊິ່ງຈະເປັນຈຸດທີ່ຖືກໂຈມຕີໄດ້.

"ເມື່ອປີທີ່ແລ້ວທັ້ງປີ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳຜິດຫລາຍຢ່າງ" ເຂົາເລີ່ມຕາມຫຼັກການວິຈານຕົວເອງຂອງພັກນັ້ນກໍຄືການຍອມຮັບວ່າໄດ້ປະພຶດຜິດລະບຽບພັກ ສ່ວນການຈະກ່າວແກ້ຕົວຢ່າງໃດນັ້ນກໍຍອມແລ້ວແຕ່ວິທີການຂອງແຕ່ລະຄົນ ເມື່ອຄິດຫາທາງອອກໄດ້ແລ້ວປັກໃຈວ່າງຈົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ:

"ສະຫາຍທັ້ງຫລາຍ ເອີ...ສະຫາຍທີ້ຮັກແພງທັ້ງຫລາຍຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເສັ້ຽໃຈທີ່ບໍ່ສາ-
ມາດປະຕິບັດງານໃຫ້ບັນລຸເຖິງເປົ້າຫມາຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ສຳລັບປີ 1963: ຄືຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າຈະຕ້ອງຂ້າພວກສັດຕຣູດ້ວຍມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງຢ່າງນ້ອຍທີ່ສຸດເດືອນລະ 2 ຄົນຫຼືປີລະ 24 ຄົນ ແຕ່ປາກົດວ່າທັ້ງປີຂ້າພະເຈົ້າຂ້າພວກຂ້າສຶກໄດ້ພຽງ 23 ຄົນເທົ່ານັ້ນເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງປະຕິຍານວ່າຈະຕ້ອງຂ້າສັດຕຣູລະດັບນາຍກອງພັນໃຫ້ໄດ້ປີລະ 2 ຄົນ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂ້າໄດ້ພຽງແຕ່ 1 ຄົນ, ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈວ່າຈະນຳກຳລັງໃນກອງພັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກປະຕິບັດງານໃຫ້ໄດ້ພົ້ນສຳເຣັດຢ່າງນ້ອຍປີລະ 30 ຄັ້ງ ແຕ່ຕລອດປີທີ່ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກະທຳໄດ້ພຽງ

29 ຄົ້ວ ຢ່າງໃດກໍຕາມກອງພັນຂອງອ້າພະເຈົ້າກໍຈັດພວກທະຫານຫຸ່ນຂອງພວກຈັກະພັດອາເມຣິກັນນັກລ່າເມືອງນັ້ນໄດ້ເຖິງ 46 ຄົນໂດຍທີ່ຝ່າຍເຮົາບໍ່ມີການສູນເສຍເລີຍສ່ວນໃນດ້ານການຂວນຂວາຍໂຄສະນານັ້ນ ອ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເສຍໃຈທີ່ຫາໄດ້ພຽງຄົນດຽວ ອ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ສັນຍາວ່າ ໃນປີນ້ີອ້າພະເຈົ້າຈະເສາະຫາສະມາຊິກສໍາຮອງໃຫ້ໄດ້ບໍ່ຕ່ໍາກ່ວາ 3 ຄົນ ສະຫາຍ...ເອີ, ສະຫາຍຫົວຮັກແພງທັງຫລາຍ ອ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ສັນຍາກັບທຸກທ່ານໃນທີ່ປະຊຸມນ້ີວ່າ ໃນປີ 1964 ອ້ົາພະເຈົ້າຈະຕ້ອງອ້າສັຕຣູຜູ້ຮຸກຮານ ລູກມືລູກຕີນຂອງຈັກະພັດນິຍົມອາເມຣິກັນດ້ວຍມືຂອງອ້ົາພະເຈົ້າຂອງບໍ່ໃຫ້ນ້ອຍກ່ວາ 30 ຄົນ" ປັກໃຈວ່າງທັນໄປຈ້ອງໜ້າ ເຢີເຣເລ້ືອກ່າວຕໍ່ຢ່າງຈົດຈົ່ມຕໍ່ໄປວ່າ "ອ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ສັນຍາດ້ວຍວ່າຈະປົກປ້ອງໃຫ້ຄວາມປອດພັຍແກ່ຊາວມ້ົງທຸກຄົນ ທີ່ບ້ານໜອງແຮດ ຈະຄອຍກໍາຈັດສັດຕຣູທີ່ມາຮຸກຮານແລະກໍາຈັດສັດຕຣູທີ່ຄ່ອຍຍຸຍົງ ໃຫ້ມີການແຕກແຍກໃນພັກຂອງເຮົາດ້ວຍ" ປັກໃຈວ່າງ ເມ້ືນປະໂຍຄສຸດທ້າຍຂະນະທີ່ຈ້ອງໜ້າເຢີເຣເລ້ືອກ່າວຕໍ່.

"ສ່ວນກອງພັນຂອງອ້າພະເຈົ້ານ້ັນ ອ້າພະເຈົ້າຈະນໍາອອກສູ້ຣົບຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງກອງພັນຂອງອ້ົາພະເຈົ້າຈະໃຊ້ນະໂຍບາຍ 3 "ຮ່ວມ" ຂອງກອງທັບປະຊາຊົນລາວເປັນຫລັກນ້ັນຄ:ື " ອ້ົາຮ່ວມ" "ເພ້ົາຮ່ວມ" ແລະ "ປ້ັນຮ່ວມ".

ປັກໃຈວ່າງ ຈົບຄໍາກ່າວຂອງເຂົ້ົາດ້ວຍນ້ໍ້າສຽງແຂງກ້ົາສົມກັບທີ່ເປັນນາຍທະຫານນ້ອມ ໆ ກັບສຽງຮ່ໍາຮ່ໍາວ່າງພໍໃຈລະຫວ່ໍາງຜູ້ເຂ້ົາປະຊຸມ.

"ເອ້ົາລ່ະ ເອ້ົາລ່ະ ຕໍ່ໄປນ້ີອ້າພະເຈົ້າຂໍເຊ້ືນບັນດາສະຫາຍຊ່ວຍວິຈານອ້ົາພະເຈົ້າດ້ວຍ".

ສະມາຊິກວັຍກາງຄົນຜູ້ຫນ້ຶງລຸກຂ້ຶນກ່າວວິຈານວ່າງານດ້ານທະຫານຂອງ ປັກໃຈວ່າງ ໄດ້ດ້ີຫລາຍ ແຕ່ດ້ານການເມ້ືອງແລະຄວາມສັມພັນກັບຊາວມ້ົງຄົນອ້ືນໆ ໃນໜູ່ບ້ານນ້ັນ ບໍ່ຄ່ອຍດ້ີ ເມ້ືອງຈາກປັກໃຈວ່າງ ເປັນຄົນເວ້ົາຈາແບ້ືງພ້ົາງແບບທະຫານເກ່ືນໄປ ພ້ອມກັບແນະນໍາວ່າເວລາ ປັກໃຈວ່າງ ເວ້ົາຈາກັບຊາວບ້ານທີ່ບໍ່ແມ່ນທະຫານຄວນຈະອ່ອນໂຍນລ້ົງບ້ົາງ, ອະນ້ຶງພວກເຮົາ ສະມາຊິກພັກກໍປຽບເຫ້ືອນປາ ຊາວບ້ານນ້ັນປຽບເຫ້ືອນນ້ໍ້າ ຫາກຂາດນ້ໍ້າເສ້ັຽແລ້ວ ພັກກໍຢູ່ບໍ່ໄດ້.

ປັກໃຈວ່າງ ນ້ົງຟ້ົງຢ່າງສະງ້ົບ ເວ້ົາປະເມ້ືນຄ່າຄໍາວິຈານ ເບ້ົງແລ້ວເຫັນວ່າ ເປັນປະໂຍດຕໍ່ເຂ້ົາຫລາຍກ່ວາໂທດ ຈ້ຶງນ້ົງນ້ຶງລໍຟ້ົງຄົນອ້ືນຕໍ່ໄປ.

ເຢີເຣ ລຸກຂ້ຶນຢ້ືນຢ່າງຊ້ົາໆ ໃບໜ້າອ້ົມຍ້ືມຂະນະທ້ີສົບຕາກັບປັກໃຈວ່າງ ໃນຕາຂອງເຢ້ົາເຮ້ົມແວວເຍາະເຍ້ຍຢູ່ດ້ວຍ.

ປັກໃຈວ່າງ ຮູ້ສຶກຮ້ອນອາບຂ້ຶນມາທັນທ້ີ "ເປັນໄປໄດ້ຫລ້ືມ້ີທ້ົ້ายหน้าถือมั่นรู้เยีเรมันจะรู้เຖິງວ່ານ້ີ້ເສດທ້ີເຂ້ົາກໍາລ້ັງເຮັດຢູ່" ເຂ້ົາຄິດແຕ່ຄວາມເປັນຫ່ວງຂອງເຂ້ົາກໍ່ຍ້ອຍຫຸ່ເລ້ົາລ້ົງ ເມ້ືອຄິດໄດ້ວ່າ ງານທ້ີເຂ້ົາເຮັດຢູ່ນ້ັນເປັນງານລັບສຸດຍອດ ແມ້ແຕ່ລູກຊາຍຂອງເຂ້ົາເອງກໍ້ຍ້ັງບໍ່ຮູ້.

"ປັກໃຈວ່າງ ເປັນຄົນມ້ີຄວາມສາມາດຫລາຍ" ເຢີເຣອ້ານັ້ມ"ะบ้ด "แต่อ้าพะเจ้าจะต้องอ้ปะมานทานกะทำอันชั่วร้ายของเอ้า ซึ่งได้ทำละเมิดต่ำนะโยบายของพัก และได้

ທໍລະຍົດຕໍ່ປະເທດຂອງພວກເຮົາ".

ສຽງຮ່ຳລ້ຽງຂມເມ່ອເປ່ເຣ ກ່າວຈົບປະໂຍດປົກຕິຈະບໍ່ມີການປະນາມກັນໃນທີ່ປະຊຸມ ຍົກເວັ້ນເສັຽແຕ່ສະມາຊິກຈະມີຄວາມຜິດຮ້າຍແຮງຈົ່ງໆ ສ່ວນຫລາຍຈະໃຊ້ຄຳວ່າ"ວ່ານທຳມ ແຕ່ມັນຈະຕ້ອງເປັນເລ່ືອງສຳຄັນແລະຮ້າຍແຮງ ເປ່ເຣຖ້ວໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ"ທຸຣຸນແຮງ"ຊຶ່ມມທຸກຄົນງຽບສຽງຄອຍຟັງ ເປ່ເຣວ່າຕ.

ປັກໃຈວ່າງ ນ້ວຕ໊ວຕ໊ງແຂ້ງທ໊ພະຍາຍ່ານຂົ່ມສ໊ຫນ້ານ໊ໃຫ້ສະແດງ**ຄວາມຮູ້ສຶກ**ໃດໆ ອອກມາ ມ໊ທ່ງສອງຂ້ານ໊ທ໊ວ່ານ໊ຢູ່ເທ່ງຕ໊ກກ໊ຳແນ່ນ.

"ສະຫາຍທ້ວງຫລາຍ" ເປ່ເຣ໊ກ່າວຕ໊ "ຂ້ານ໊ພະເຈ້ານ໊ຫລັກຖານຢູ່ໃນ໊ມ໊ຊ່ງລະບຸຊັດວ່າປັກໃຈ ວ່ານ໊ໄດ້ເອ໊ົາໃຈອອກຫ່ານ໊ຈາກ໊ນະໂຍບາຍຂອງພັກ" ເຂ໊ົາຊູກ໊ະດາດສະມຸດ**ສ**ຂາວ**ຍ**ັ**ບ**ຢູ່ໃນ໊ມ໊ໃຫ້ທຸກໆ ຄົນເບ່ິ.

"ເອ໊ົາລ່ະ" ປັກໃຈວ່າງ ຣ໊ບ**ຕ**ັດ**ບ**ົດ**ເ**ມ໊ອໄ**ຍ**ັ**ມ**ສຽງຮ່ຳລ້ຽງ**ຂ**ມ**ມ**າ**ອ**ົ**ກ**.

"ສະຫາຍ ເປ່ເຣ" ປັກໃຈວ່າງກ່າວ**ຕ**ໍ**ດ**ັ**ວ**ຍ**ນ**ໍ້ສຽງ**ກ**ັ**ງ**ວ**ານ**ຫ**ນັ**ກ**ແ**ນ**ໍ**ມ**ແ**ລ**ະ**ປ**ໍ**ານ**ງ**ຜູ**ມ**ຄ**ວ**ານ ເ**ຊ**ື**ອ**ໝ**ັ**ນ**ໃ**ນ**ຕ**ົ**ນ**ເ**ອ**ງ "ທ**ໍ**ານ**ວ**ໍ**ານ**ໍ**ານ**ມ**ໍ**ຫ**ລັ**ກ**ຖ**ານ**ສ**ະ**ແ**ດ**ງ**ຄ**ວ**ານ**ຜ**ິ**ດ**ຂ**ອ**ງ**ຂ**ໍ**ານ**ພ**ະ**ເ**ຈ**ົ**ານ ຂ**ໍ**ໃ**ຫ**ໍ**ານ**ໍ**ານ**ຣ**ໍ**ບ ສະແດງໂດຍໄວ".

"ເອ໊ ແ**ນ**ໍ**ນ**ອ**ນ** ສ**ະ**ຫ**ານ**ປ**ັ**ກ**ໃ**ຈ**ວ**ໍ**ສ**ວ**ງ ຂ**ໍ**ານ**ພ**ະ**ເ**ຈ**ົ**ານ**ຄ**ະ**ຕ**ໍ**ອ**ງ**ນ**ໍ**ໃ**ຈ**ວ**ໍ**ານ**ໍ ມ**ໍ**ຫ**ລ**ັ**ກ**ຖ**ານ**ທ**ໍ**ມ**ຄ**ວ**ນ ກ**ະ**ຈ**ໍ**ານ**ຊ**ັ**ດ ຫ**ານ**ໍ**ແ**ລ**ວ**ຂ**ໍ**ານ**ພ**ະ**ເ**ຈ**ົ**ານ**ຈ**ະ**ນ**ໍ**ນ**ໍ**ານ**ໍ**ມ**ານ**ໍ**ແ**ຈ**ງ**ໃ**ນ**ທ**ໍ**ປ**ະ**ຊ**ຸ**ມ**ໃ**ຫ**ໍ**ເ**ສ**ັ**ຽ**ວ**ລ**ານ**ອ**ອ**ກ".

ເປ່ເຣ ຄ**ລ**ໍ**ກ**ະ**ດ**ານ**ເ**ກ**ໍ**ານ**ທ**ໍ**ມ**ຣ**ອ**ຍ**ເ**ລ**ອ**ດ**ເ**ປ**ໍ**ອ**ນ**ປ**ູ**ອ**ອ**ກ**ຢ**ໍ**ານ**ໍ**ານ**ຊ**ໍ**ານ**ທ**ະ**ນ**ຸ**ຖ**ະ**ຫ**ນ**ອ**ມ**ໍ ປ**ະ**ຖ**ຸ**ດ**ຂ**ອ**ງ**ມ**ໍ ຄ**ໍ**ານ**ຫ**ລ**ານ ເ**ຂ**ົ**ານ**ລ**ົ**ດ**ແ**ຂ**ນ**ງ**ລ**ົ**ກ**ນ**ໍ**ອ**ຍ ເ**ພ**ື**ອ**ໃ**ຫ**ໍ**ໄ**ດ**ໍ**ຮ**ັ**ບ**ແ**ສ**ງ**ສ**ະ**ຫ**ວ**ໍ**ານ**ຈ**າ**ກ**ຕ**ະ**ກ**ຽ**ງ**ປ**ໍ**ານ**ໍ**ານ**ຕ**ົ**ມ**ທ**ໍ**ແ**ລ**ະ ເ**ລ**ີ**ມ**ອ**ໍ**ານ**ຂ**ໍ**ານ**ຄ**ວ**ານ**ໃ**ນ**ກ**ະ**ດ**ານ**ປ**ໍ**ານ**ໍ**ານ**ຊ**ັ**ດ**ຖ**ອ**ຍ**ຊ**ັ**ດ**ຄ**ໍ**ານ**ທ**ໍ**ປ**ະ**ຊ**ຸ**ມ**ນ**ັ**ງ**ຟ**ັ**ງ**ປ**ໍ**ານ**ໍ**ານ**ບ**ໍ**ກ**ະ**ຖ**ຸ**ກ**ກ**ະ**ດ**ໍ**ກ.

"ຖ**ວ**ໍ**ທ**ໍ**ານ**ປ**ັ**ກ**ໃ**ຈ**ວ**ໍ**ານ**ໍ ມ**ານ**ໍ**ຍ**ກ**ໍ**ອ**ງ**ຟ**ັ**ນ**ປ**ັ**ກ**ໃ**ຈ**ມ**ໍ**ງ**ຢ**ູ**ເ**ມ**ໍ**ອ**ງ**ຫ**ນ**ອ**ງ**ແ**ຮ**ດ ຂ**ໍ**ານ**ພ**ະ**ເ**ຈ**ົ**ານ**ຂ**ໍ**ສ**ົ**ງ**ຝ**ົ**ນ ຈ**ໍ**ານ**ວ**ນ 30 ກ**ິ**ໂ**ລ**ກ**ຣ**ັ**ມ ມ**ານ**ໍ**ໃ**ຫ**ໍ**ຕ**ານ**ໍ**ທ**ີ**ໄ**ດ**ໍ**ຕ**ົ**ກ**ລ**ົ**ງ**ກ**ັ**ນ**ໄ**ວ**ໍ ຫ**ານ**ໍ**ກ**ານ**ທ**ໍ**ານ**ຕ**ໍ**ອ**ງ**ກ**ານ**ຈ**ໍ**ານ**ວ**ນ**ຫ**ລ**ານ**ຍ**ກ**ວ**ານ**ໍ ຂ**ໍ**ໃ**ຫ**ໍ**ແ**ຈ**ງ**ກ**ັ**ບ**ຜ**ູ**ຖ**ຫ**ນ**ວ**ງ**ສ**ນ**ດ**ວ**ຍ**ຈ**ານ**ໍ**ກ**ຫ**ລ**ແ**ຕ**ວ**".

ນ**ໍ**ມ**ໃ**ຜ**ກ**ະ**ຖ**ຸ**ກ**ກ**ະ**ດ**ໍ**ກ ຫ**ລ**ສ**ົ**ງ**ສ**ຽ**ງ ເ**ມ**ໍ**ອ**ຫ**ານ**ໍ**ໃ**ນ**ຈ**ິ**ດ**ຫ**ມ**ານ**ສ**ະ**ບ**ັ**ບ**ນ**ໍ ຊ**ັ**ດ**ເ**ຈ**ນ**ເ**ຫ**ລ**ອ**ດ**ເ**ກ**ນ**ທ**ຸ**ກ ຄ**ນ**ຕ**ົ**ກ**ຕ**ະ**ລ**ົ**ງ**ເ**ພ**າ**ະ**ຄ**ານ**ໍ**ບ**ໍ**ເ**ຖ**ວ**ໍ**ານ**ໍ**ປ**ະ**ທ**ານ**ໍ**ນ**ໍ**ອ**ຍ**ພ**ັ**ກ**ຈ**ະ**ປ**ະ**ຕ**ິ**ບ**ັ**ດ**ຕ**ໍ**ອ**ຢ**ໍ**ຣ**ວ**ມ**ານ**ໍ**ຍ**ທ**ຸ**ມ**ຈ**ັ**ກ**ະ**ພ**ັ**ກ**ນ**ໍ**ຍ**ມ**ຊ**ຸ**ມ
ນ**ໍ**.

"ເ**ອ**ໍ**ານ**ໍ**ລ**ໍ**ະ" ປ**ັ**ກ**ໃ**ຈ**ວ**ໍ**ານ**ໍ ຕ**ະ**ໂ**ກ**ນ**ດ**ວ**ຍ**ຄ**ວ**ານ**ດ**ຽ**ດ**ເ**ຂ**ົ**ານ**ລ**ູ**ກ**ຂ**ມ**ທ**ຸ**ບ**ໂ**ຕ**ະ**ປ**ັ**ງ**ໆ "**ເ**ປ**ໍ**ເ**ຣ**ໍ ຂ**ໍ**ານ**ພ**ະ**ເ**ຈ**ົ**ານ**ຂ**ໍ**ໃ**ຫ**ໍ**ທ**ໍ**ານ**ເ**ອ**ົ**ານ**ໜ**ັ**ງ**ສ**ື**ມ**ມ**າ**ໃ**ຫ**ໍ**ຂ**ໍ**ານ**ພ**ະ**ເ**ຈ**ົ**ານ**ເ**ບ**ິ**ງ**ດ**ຽ**ວ**ນ".

ເ**ປ**ໍ**ເ**ຣ ກ**ໍ**ານ**ໍ**ລ**ົ**ງ**ອ**ອ**ກ**ໄ**ປ**ໜ**ໍ**ານ**ໍ**ທ**ີ**ປ**ະ**ຊ**ຸ**ມ ຍ**ົ**ມ**ຈ**ິ**ດ**ຫ**ມ**ານ**ໍ**ໃ**ຫ**ໍ**ແ**ກ**ໍ**ປ**ະ**ທ**ານ, ໃ**ບ**ໜ**ໍ**ານ**ໍ**ຍ**ັ**ງ**ຕ**ິ**ງ**ຣ**ອ**ຍ**ຍ**ົ**ມ ເ**ຢ**າ**ະ**ປ**ູ**ບ**ໍ**ຈ**ານ**ໍ ເ**ມ**ໍ**ອ**ສ**ົ**ງ**ຈ**ິ**ດ**ຫ**ມ**ານ**ໍ**ໃ**ຫ**ໍ**ແ**ລ**ວ** ເ**ປ**ໍ**ເ**ຣ**ຫ**ມ**ຸ**ນ**ຕ**ົ**ວ**ກ**ັ**ບ**ມ**ໍ**ານ**ໍ**ພ**ະ**ຊ**ຸ**ມ**ສ**ະ**ນ**ໍ**ານ**ໍ**ຊ**ິ**ກ**ຄ**ນ**ໍ**ນ**ໍ**ອ**ຍ**ໃ**ນ ຫ**ໍ**ອ**ງ ແ**ລ**ວ**ໍ**ານ**ໍ**ຊ**ໍ**ານ**ໍ**ຂ**ມ**ວ**ໍ**ານ**ໍ:

"ສ**ະ**ຫ**ານ**ທ**ໍ**ວ**ງ**ຫ**ລ**ສ**ຍ ຕ**ານ**ໍ**ລ**ະ**ນ**ິ**ບ**ຽ**ບ**ຂ**ອ**ງ**ຫ**ນ**ໍ**ວ**ຍ**ພ**ັ**ກ**ແ**ລ**ວ ເ**ມ**ໍ**ອ**ປ**ະ**ທ**ານ**ຖ**ິ**ກ**ໍ**ານ**ໍ**ຫ**ານ**ໍ**ໃ**ນ**ຄ**ວ**ານ
ຜ**ິ**ດ**ຮ**ໍ**ານ**ໍ**ແ**ຮ**ງ ຂ**ົ**ານ**ຈ**ະ**ຕ**ໍ**ອ**ງ**ຖ**ິ**ກ**ພ**ັ**ກ**ງ**ານ**ໃ**ຫ**ໍ**ພ**ົ**ນ**ຈ**າ**ກ**ຕ**ໍ**ແ**ໜ**ໍ**ງ**ຊ**ົ**ວ**ຄ**າ**ວ ຈ**ົ**ນ**ກ**ວ**ານ**ໍ**ຈ**ະ**ນ**ໍ**ພ**ິ**ສ**ູ**ດ**ໄ**ດ**ໍ**ວ**ານ**ໍ**ຜ**ິ**ດ

ຈົ່ງຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງຄືນ ໃນກໍລະນີນ້ັ້ນຂ້ົ້າພະເຈົ້ົ້າຂໍສະເນີໃຫ້ ນ້ົ້ອງເປັນຜູ້ທຳໜ້ົ້າທ້ົ້ປະທານ ແທນຢ້ົ້ງຄາວ ເພ້ົ້ອພ້ົ້ຈາຣະນາຂໍ້ກ່າວຫາຂອງປະຊາຊ້ົ້ນທ້ົ້ນ້ົ້ຕໍ່ ປ້ົ້ກໃຈອ່າງ ຈົ່ນເສ້ົ້ົ້ສ້ົ້ນເສ້ົ້ົ້ຽກ່ອ່ນ"..

ປ້ົ້ກໃຈອ່າງ ຕ້ອງຈຳໃຈເດ້ົ້ນຈາກທ້ົ້ຂອງປະທານໄປນ້ົ້ງລວມກ້ົ້ບບ້ົ້ນດາສະມາຊ້ົ້ກຄ້ົ້ນອ້ົ້ນ ໆ ເຂ້ົ້າຮ້ົ້ດ້ົ້ອ່າພ້ົ້ກມ້ົ້ລະບ້ົ້ຽບເຊ້ົ້ນນ້ົ້ນຈ້ົ້ງຫ້ົ້ກເຂ້ົ້າຄ້ົ້ດ້ົ້ກ້ົ້ງເປັນປະທານຕ່ໍ້ໄປ ກ້ົ້ຈະມ້ົ້ແຕ່ເສ້ົ້ົ້ຽຄະແນນນ້ົ້ຍົ້ມ ເມ້ົ້ອນ້ົ້ງລ້ົ້ງແລ້ວກ້ົ້ພະຍາຍາມຄ້ົ້ດຢ່າງໜ້ົ້ກ ເພ້ົ້ອຈະຫ້ົ້ທາງອອກເຂ້ົ້າຮ້ົ້ສ້ົ້ກຜ້ົ້ດສ້ົ້ງເກ້ົ້ດຕ້ົ້ງໝ້ົ້າຍວ້ົ້ນ ແລ້ວອ່າຝ້ົ້ນ3ວ້ົ້ດທ້ົ້ 3 ຍ້ົ້ງມ້ົ້ບ່ໍ້ເຖ້ົ້ງ ແລະຊ້ົ້ກ3ວ່ານ້ົ້ກຳໜ້ົ້ດໄປຕ້ົ້ງ 3 ວ້ົ້ນທ້ົ້ທ້ົ້ຳອ້ົ້ດຄ້ົ້ດ3ວ່ານ້ົ້ພ3ກທ້ົ້ລ້ົ້ຳ ລ3ງມ້ົ້ານ້ົ້ງຈະຕ້ອງໃຊ້ເສ້ົ້ນທ້ົ້ງທ້ົ້ຍ້ົ້ອນໜ່ອ3 ເພ້ົ້ອຫ້ົ້ລ້ົ້ບຫ້ົ້ລ້ົ້ກພ3ກທະຫ້ົ້ານປະເທດລ້ົ້ານແລະ3ຽດ ນ້ົ້ານ ໃນ້ົ້ບ່ໍ້ຣ້ົ້ດ3ນທ້ົ້ງ ໄ2ໜ້ົ້ນ ແຕ່ເຂ້ົ້າເ2ງຈະນ້ົ້ຮ້ົ້ຮ3ນ3ງ3ນ3ນ້ົ້ເ3ງ3ວ່ານ້ົ້ອ3ຍໜ້ົ້ານ2ງ2ນ ຕ້ົ້ນ3ຍ ທ

ຄົນຕ້ວກໍ່ເຈົ້າຕາມຫາຍສະບັບນ໌ ເຂົ້າຈົ່ງອ່ານເອົາມາສົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.

"ເລ້ຍຄົນພົບອ້ຍຍັງໃນ໋ຕ້ວ ໃນຕາຍອ້ກບໍ່" ປະທານບ໋ດ່ວງຖາມເພ໋ອຄວາມກະຈ່າງ.

"ບໍ່ພົບອ້ຍຍ໋ງອ້ກ" ເຢ໋ຣ໋ຣ໋ຣ

ຄ້ງບໍ່ຖ້ອມ ນາຍກອງພັນຂອງພວກເຮົາໄດ້ທຳລາຍຂ້າສຶກເປັນຈຳນວນຫລາຍເປັນຄົນທີ ມີສິດເລືອກ ໃນການສູ້ຮົບ ພວກມັນຈະຕ້ອງຫາທາງທຳລາຍເຂົ້າເປັນແມ່ແທ້" ເມື່ອຢ້ຳເຫດຜົນອື່ນມາຫັກລ້າງ ແລ້ວແຢ້ງ ອ່ຳ່ຈຶ່ງກ່າວສະຫລຸບເພື່ອໃຫ້ເລື່ອງເສັດສິ້ນໂດຍໄວ.

ຂ້ອຍເຫັນວ່າພວກເຮົາໄດ້ຟັງເຣື່ອງທັງໝົດຈາກທຸກຝ່າຍແລ້ວ ປ່າກຈະຂໍໃຫ້ເຮົາຢຸຕິການ ພິຈາຣະນາໄດ້.

"ຂ້າພະເຈົ້າເອງກ້ຍອມຮັບວ່າມັນອາດຈະເປັນໄປຕາມເຫດຜົນທີ່ສະຫາຍປັກໃຈວ່າງຍົກຂຶ້ນ ມາກ່າວ" ເຢີເຣັຍງ່ບ້ຍອມແພ້ງ່າຍໆ "ແຕ່ເພື່ອເປັນການຢືນຢັນໃຫ້ເຫັນວ່າ ສະຫາຍປັກໃຈວ່າງ ນ໌ໄດ້ລະເລີກກົດ ແລະລະບຽບຂອງພວກເຮົາຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ສະຫາຍປັກໃຈວ່າງສ່າບານຕ່ໍທີ່ປະຊຸມ ນ້ວ່າ ບ່ເຄີຍຢູ່ກ່ຽວກັບການຄ້ຳຝືນແຕ່ຢ່າງໃດ".

ເມື່ອເຣື່ອງນັ້ນລົງເອ່ີນຢ່າງ່ຍດາມເຊ່ັນນ ປັກໃຈວ່າງ ຈຶ່ງບ່ຮ້ຮ້ບສ່າບານທັນທ.

"ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສ່າບານວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບ່ມ່ສ່ວນໃນການຄ້ຳຝືນດັ່ງທີ່ລະບຸ ຢູ່ໃນຈົດໝາຍແຕ່ ປະການໃດ ຫາກຂ້າພະເຈົ້າສ່າບານເຫັດຂໍໃຫ້ນ ເຈົ້າຟ້າເຈົ້າແມ່ນດິນລົງໂທດຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເ໊ດ".

ຫລັງຈາກນັ້ນ ປັກໃຈວ່າງ ກ໊ກັບໄປທຳໜ້າທີ່ປະທານຕາມເດ່ີມ ໂດຍມ່ການພິຈາຣະນາຮັບ ສະມາຊ໊ກສຳຣອງໃນວາຣະຕ່ໍມາ ຝ່ມ໊ເປັນໄປຕາມທີ່ປັກໃຈວ່າງ ໄດ້ຄາດໄວ້ຄ່ະຕູ້ວ່າງໄດ້ຮັບການ ຮັບຮອງໃຫ້ເປັນສະມາຊ໊ກສຳຣອງ ສ່ວນຕົວຕ່ໍາງນັ້ນປາກົດວ່າບ່ມ່ການຮ່ວມປະຊຸມຈົ່ງພິຈາຣະນາບ່ໄດ້.

"ທ່ເຍ ເຣ ມັນກ່າວຫາເຈົ້ານ໌ນ໊ງບ໋" ຕູ້ຢ່າງຖາມພ້ອມມ ທ່ເດ່ີມກ໊ບ້ານດ້ວຍກັນ.

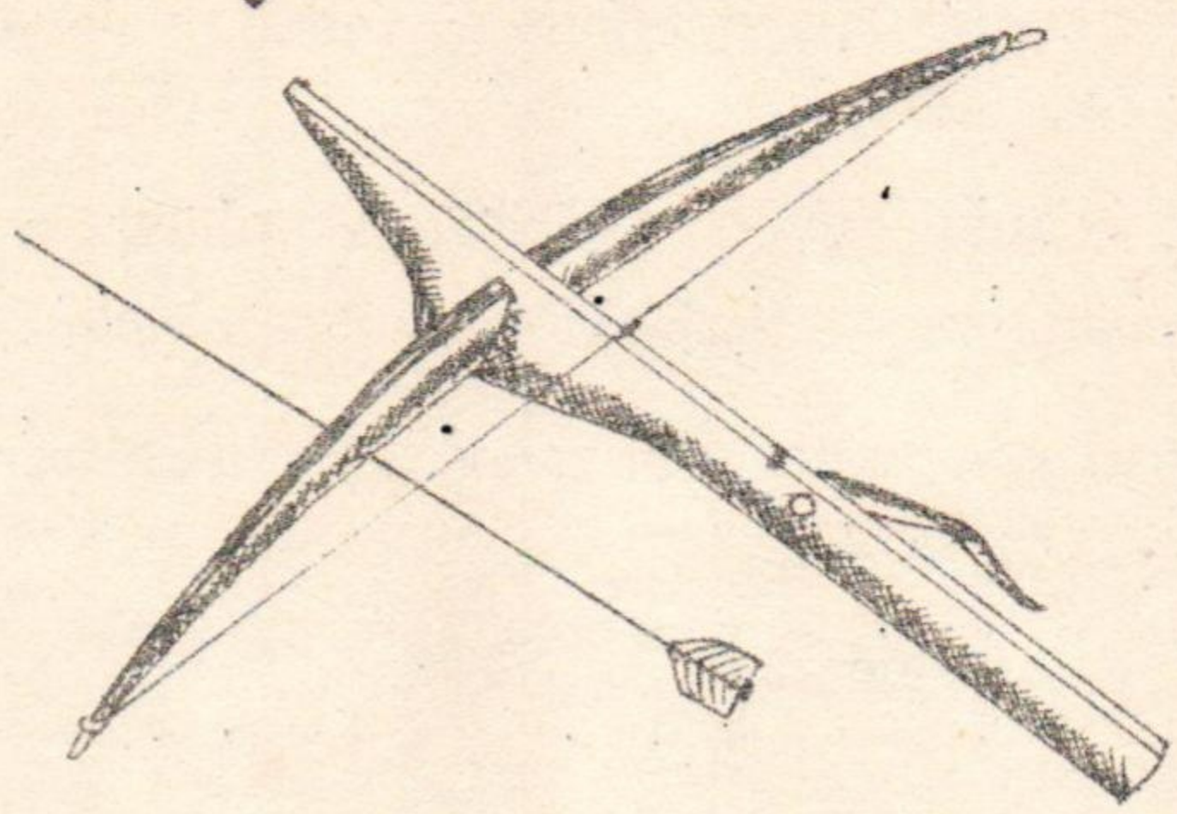
"ບ່ຈ໋ງດອກ"

"ເຖ໋ງບ່ຈ໋ງ....ມັນກ໊ຫຍາມໜ້າເຮົາເຫ ລ ເດ່ີມ ຖ້າເຈົ້າຕ້ອງກ໊ນ ຂ້ອຍຈະໄປ ້ານັ ນ ເອ໋ງ".

"ຕູ້ຢ່າງ... ທ ຍ ຫມາ ເຢີເຣ ນ ທ ກ໊ບເຮົາໃນ ນ ນ໌ ບ ຈ ເປ ນ ຈ ຕ ໄປ ້ານັ ນ ດອກ ຂ ຍ ນ ແຜນການສ ລ ນ ນ ຮ ບ ຍ ແລ ວ ນ ຈ ຕ ໄດ ຮ ບ ການຕອບ ແ ນ ຢ ງ ສ ສ ນ".

ສ ງ ໄ ່ ເ ນ ນ ນ ເ ຍ ກ ທ ໄ ກ ໄ ໄ ກ ທ ່ ນ ໃ ເ ຊ ວ ນ ທ ເ ດ ນ ທ 7 ນ ງ ກ ນ ค. ส. 1964.

ບົດທີ 7
ຜູ້ນຳ ກະໂຫລກ

ເມັ່ງລີ ໄດ້ຍິນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງເມືອງສຸຍຄັ້ງແຮກ ຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ມາປະຈຳຢູ່ບ້ານມາເປັນເວລາເກືອບ 1 ປີ ເຂົາໄດ້ຍິນເຮື່ອງຣາວຂອງນາຍພົນ ກອງແລ ທີ່ຖອຍມາຕັ້ງຫລັກຢູ່ທີ່ເມືອງສຸຍຫລັງຈາກຖືກຕີແຕກຈາກວຽງຈັນ ພົມາຢູ່ເມືອງສຸຍໄດ້ບໍ່ນານ ກໍໄປຮ່ວມງານກັບພວກປະເທດລາວທີ່ທຸ່ງໄຫຫີນ ແຕ່ຫລັງຈາກນັ້ນບໍ່ນານ ນາຍພົນ ກອງແລ ແລະພັນເອກເດືອນກໍແຕກຄໍກັນຢ່າງຮຸນແຮງ ກອງແລນຳທະຫານທີ່ຍັງສັບສນຸນ ແຍກຕົວ ອອກມາຢູ່ເມືອງສຸຍຕາມເດີມສ່ວນພັນເອກ ເດືອນ ຈຳເປັນຕ້ອງຢູ່ກັບພວກປະເທດລາວ ຕໍ່ ໄປ.

ເມື່ອເຈົ້ານິວນິດບໍ່ປະສົບຄວາມສຳເຣັດໃນການຈັກຂວນ ກອງແລ ໃຫ້ເປັນແນວ ຮ່ວມຣັຖບານຝ່າຍຂວາກໍສົ່ງຄົນໄປຕິດຕໍ່ແລະກໍໄດ້ຮັບຄຳຕອບວ່າຈະກັບມາຮ່ວມມືກັນ ຝ່າຍ ຣັຖບານໄດ້ສັນບສນຸນທະຫານຂອງນາຍພົນ ກອງແລ ດ້ວຍອາວຸດແລະກະສຸນແບບໃໝ່ ຂອງອເມຣິກັນ ຊຶ່ງທີ່ຜ່ານມາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຈາກຣັດ ເຊິ່ງຕ້ອງເກັບເຂົ້າຄັງໝົດ ເພາະບໍ່ມີກະສຸນທີ່ ""ພາຣູ"" ຫລືທີ່ນາຍຄຣູໄທໄດ້ອອກໄປຊ່ວຍທຳການຝຶກທົບທວນໃຫ້ແກ່ບັນດາທະຫານ ຂອງ ນາຍພົນ ກອງແລ ດ້ວຍ.

ຢູ່ນາບໍ່ນານ ນາຍພົນ ກອງແລກໍໄດ້ຮັບເຊີນໃຫ້ໄປຢ່ຽມປະເທດຝຣັ່ງເສດ ແລະໃນ ຊ່ວງທີ່ນາຍພົນ ກອງແລ ບໍ່ຢູ່ນັ້ນເອງ ພັນເອກເດືອນຜູ້ຊຶ່ງຍັງມີຄວາມຄຽດແຄ້ນ ເຈົ້ານາຍ-ເກົ່າຢູ່ບໍ່ຫາຍກໍພຍາຍາມຫາທີ່ນທາງທີ່ຈະຫັກຫລັງອະດີດຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຕົນເອງ. ພັນ-ເອກເດືອນ ລອບສົ່ງລູກນ້ອງຝີປາກດີກັບໄປຍຸຍົງພວກທະຫານຂອງນາຍພົນ ກອງແລ ທີ່ ເມືອງສຸຍ ແນະນຳໃຫ້ແຂວ້ຂັບພວກທະຫານຣັຖບານ ແລະພວກນາຍຄຣູໄທໃຫ້ຍົກກຳລັງ-

ຫມີ່ໄປຮ່ວມກັບພວກຂອງພັນເອກເດືອນທີ່ທຸ່ງໄຫຫົມເຊັ່ນດຽມ ໂດຍມີສັນຍາວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການເລື່ອນຊັ້ນທັນທີເມື່ອກັບໄປຮ່ວມກັນອີກຄັ້ງນຶ່ງ.

ຈາກການຕິດຕໍ່ຢ່າງລັບໆແລະຈາກການຕົ້ວລາງວັນໃຫ້ຢ່າງງາມປະກອບກັບຄວາມບໍ່ສະບາຍໃຈເພາະໄດ້ຮັບການຖູຖຸດ ຫຍຽດຫຍາມ ວ່າພວກເຂົາເປັນທະຫານຊັ້ນສອງເປັນພວກ "ເຢົ້າ" ທີ່ໄຮ້ວັຖນະທັມ ເປັນແຕ່ພຽງຊຸ່ມກຸ່ມນ້ອຍທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາໂດຍພວກທະຫານຝ່າຍຂວາທີ່ມາປະຕິບັດງານຢູ່ດ້ວຍກັນທຳໃຫ້ບັນດາອາດີດທະຫານຂອງກອງພັນຣາບອາກາດທີ 2 ຊຶ່ງເຄີຍປະຕິວັດສຳເຣັດມາແລ້ວເກີດຄວາມຮູ້ສຶກຫຍິ່ງໃນສັກສີແລະຄ້ອຍຕາມ ຄຳຊັ້ນຂອມຂອງເພອມເກົາ.

ຄືນນັ້ນເມື່ອວັນທີ 8 ມີກຣາ ຄ.ສ 1965ພວກທະຫານເກົ່າຂອງກອງພັນທະຫານຣາບອາກາດທີ 2 ອັນກຽງໄກຂອງຝ່າຍເປັນກາງກໍລຸກຮົ້ມທຳລາຍໜ້ົມອາຄານທີ່ທຳການຂອງຣາຊການໃນເມືອງສຸຍ ຮວມທັງຈັບນາຍທະຫານຝ່າຍຂວາຈຳນວນ 8 ຄົນ ແລະນາຍຄຣູໄທຍ 2 ຄົນໄປຍຶດຖືມດ້ວຍ.

ພວກທະຫານລາວຝ່າຍຂວາ ຊຶ່ງກໍ່ບໍ່ໄດ້ເປັນທະຫານທີ່ຊຳນຽນສະລາດຫລ້ົາຫານແຕ່ຢ່າງໃດ ແລະຍັງບໍ່ເຄີຍຜ່ານການຣົບມາກ່ອນດ້ວຍຊ້ຳ ພາກັນແຕກກະຈັດກະຈາຍຮ່ວມຕົວບໍ່ຕິດຢ່າງໃດກໍຕາມພວກນາຍຄຣູໄທທີ່ເຫລືອອີກ 10 ຄົນຍັງສາມາດພາກັນບຸກບືນກັບໄປ ຍັງລ່ວງແລ້ວທີ່ຕົ້ວຂອງກອງບັນຊາການຂອງ ວ່າງເປົ່າ ໄດ້ຢ່າງປອດພັຍ.

ເມື່ອທະຫານຝ່າຍເປັນກາງຂອງນາຍພົນ ກອງແລ ໄດ້ແປພັກກັບໄປເຂົ້າກັບຝ່າຍຄອມມິວນິດສຳເຣັດ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ໄດ້ເຄີຍກະທຳມາແລ້ວຄັ້ງນຶ່ງເມື່ອວັນທີ 3 ທັນວາ 1960 ພັນເອກເດືອນ ໄດ້ເດີນທາງມາສະແດງຄວາມຍິນດີກັບບັນດາລູກນ້ອງເກົ່າທີ່ເມືອງສຸຍເມື່ອວັນທີ 15 ມີກຣາ ແລະເລື່ອນຍົດໃຫ້ແກ່ທະຫານທຸກຄົນດັ່ງທີ່ໄດ້ໃຫ້ສັນຍາໄວ້ ຣ້ອຍເອກ ສົມບູນຜູ້ຊ່ວຍຮັກສາການແທນນາຍພົນ ກອງແລ ກໍໄດ້ຮັບການເລື່ອນຍົດເປັນພັນຕຣີ.. ຈົ່ນທ່າວໄດ້ວ່າບໍ່ມີພົນທະຫານເຫລືອຢູ່ເລີຍ ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບການເລື່ອນຍົດແລ້ວ ຊຶ່ງອງທະຫານຫນ່ວຍນັ້ກໍ່ປ່ຽນໄປເປັນ "ກອງພັນປະຕິວັດກູ້ຊາດ."

ສະບຽງອາຫານແລະຍຸທໂທປະກອນຈຳນວນຫລາຍທີ່ຝ່າຍຣັຖບານໄດ້ນຳມາສະສົມໄວ້ທີ່ເມືອງສຸຍ ຖືກພັນເອກ ເດືອນ ຂົນຍ້າຍໄປທຸ່ງໄຫຫົມຈົ່ນເກືອບໝົດ ທັ້ງໄວ້ກໍ່ແຕ່ພຽງເລັກນ້ອຍ ເພື່ອໃຫ້ທະຫານຂອງພັນຕຣີ ສົມບູນ ສາມາດຕົ້ງມັ່ນຢູ່ໄດ້ຊົ່ວຄາວພັນເອກເດືອນປະກາດກ່ອນທີ່ຈະເດີນທາງກັບທຸ່ງໄຫຫົມວ່າ "ເມືອງສຸຍໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍແລ້ວຂໍໃຫ້ເປັນເມືອງທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມກັນຂອງກອງພັນປະຕິວັດກູ້ຊາດລາວ, ແລະຂໍໃຫ້ທຸກຄົນຈົ່ງຮັກສາເມືອງນີ້ໄວ້ຈົ່ນສຸດຄວາມສາມາດຫາກຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ກອງທັບປະເທດລາວຈະຍົກກຳລັງມາຊ່ວຍເຫລືອທັນທີ".

ການສູນເສັຽເມືອງສຸຍໃຫ້ແກ່ພຍ່ກປະເທດລາວສ້າງຄວາມຫນັກໃຈໃຫ້ຝ່າຍຣັຖບ່ານ-
ເປັນຢ່າງຍິ່ງເມືອງສຸຍເປັນເມືອງທີ່ສຳຄັນໃນທາງຍຸດທະສາດ ເມືອງຈາກສາມາດໃຊ້ເປັນ
ທັນເພື່ອເຄື່ອນທັບໄປໂຈມຕີສາລາພູຂຸນ ຊຶ່ງເປັນທາງແຍກໄປສູ່ຫລວງພຣະບາງແລະວຽງ
ຈັນ, ໄດ້ຢ່າງ່ວ່າຍດາຍ.

ດັ່ງນັ້ນແຜນການປະຕິວັດການກູ້ໜ້າກ໊ຖືກກຳຫນົດຂຶ້ນ ໂດຍຮຽກຊື່ວ່າ "ແຜນ108"
ແຜນນີ້ກຳຫນົດໃຫ້ໃຊ້ກຳລັງຂອງທະຫານຣັຖບານຈຳນວນ 5 ກອງພັນຈາກກອງທັບພາກທີ5
ຈຳນວນ 4 ກອງພັນແລະທະຫານມ້ົ້ງຂອງກອງພັນທັບພາກທີ 2 ອີກ 1 ກອງພັນ.

ວັນ"ວ" ຂອງການປະຕິບັດການ "ແຜນ 108" ຄືວັນທີ 6 ເມສາ ຄ.ສ 1965
ກອງພັນເອສ໌ ຈ ຢູ 103 ຂອງ ເນ້ົ້ງລ໊ຕູ ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ຮ່ວມປະຕິບັດງານຕາມ
"ແຜ່ນ 108" ດ້ວຍຕອນນັ້ນເຂົ້າເປັນພົນປືນເລັກທີ່ມີອາຍຸພຽງ 19 ປີຂອງກອງຮ້ອຍທີ 3
ຄວາມຈິງແລ້ວ ກອງພັນມ້ົ້ງທີ 103 ບ໋ໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຮົບຢ່າງແທ້ຈິງໃນ ຖານະກຳລັງ
ຫລັກ ເນື່ອງຈາກເປັນກອງພັນໃຫມ່ປະກອບດ້ວຍທະຫານມ້ົ້ງອາຍຸນ້ອຍ ແລະຍັງບ໋ໍມີປະສົບ-
ການ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ໃຫ້ເປັນຫນ່ວຍສັກດັ້ນບົນຖນົນສາຍທີ 7 ຣະຫວ່າງ ເມືອງສຸຍແລະ
ທ່ົ່ງໄຫທົ່ມ ຄອຍດັກຊຸ່ມໂຈມຕີກຳລັງຂອງທະຫານປະເທດລາວທີ່ອາດຍົກມາຊ່ວຍກຳລັງຫລັກ
ທີ່ໂຈມຕີເມືອງສຸຍນັ້ນເປັນທະຫານຂອງກອງທັບພາກ 5 ຈາກວຽງຈັນ.

ເນ້ົ້ງລ໊ຕູ ແລະທະຫານຂອງກອງຮ້ອຍ 3 ບ໋ໍມີໂອກາດຍິ່ງປືນ, ແມ້ແຕ່ນັດດຽວໃນການ
ປະຕິບັດການຄ້ົ້ງນັ້ນ ທ້ົ້ງນ໊ົ້ກ໊ເພາະວ່າຝ່າຍທະຫານປະເທດລາວແລະ ພ.ອ. ເຄື່ອນໄດ້ທັກ
ຫລ້ົ້ງພວກທະຫານກອງພັນກ້າຫານທີ 12 ຫລ໊ືກອງພັນປະຕິວັດກູ້ຊາດລາວຢ່າງເຈັບແສບ ບ໋ໍ
ຍ່ອມສ້ົ້ງທະຫານແມ້ແຕ່ຄົນດຽວໄປຊ່ວຍເມ໊ືອເມືອງສຸຍຖືກໂຈມຕີ.

ກອງພັນກ້າຫານທີ 12 ຊຶ່ງເປັນກອງພັນທີ່ໃຈຮ່ວມເຣ ບ໋ໍມີຈຸດຢືນຢ່າງແມ່ນອນ ຖືກ
ບີດອະຍ໋ຢ່າງບ໋ໍປານີ ເ ົ້ມອໂດນຮຸກພ້ອມກັນ 3 ດ້ານດ້ວຍກຳລັງທະຫານທີ່ເໜ໊ືອກ່ວາເຖ໊ົ້ວ
6 ເທ໊ົ່າ.

ທຸກຢ່າງເປັນໄປຕາມແຜນ ທະຫານກອງພັນທີ 12 ພາຍໃຕ້ການບ ົ ັດບັນຊາ ຂອງ
ພ.ຕ. ສົມບູນທີ່ຣອດຈາກການໂຈມຕີຣະລອກແຣກຣ໊ົ້ບສະລະເມ໊ືອງສຸຍແລ້ວຖອຍໄປຕາມຖະ
ນົນສາຍທີ 7 ມຸ່້ງໄປທາງທິດຕາວັນອອກສູ່ທ່ົ່ງໄຫທົ່ມ ແຕ່ການຖອຍຄ້ົ້ງນັ້ນເປັນການຖອຍ ທີ
ນ່າສ້ົ້ງສາມ໊ົ້ງ ເພາະແທບຈະທຸກກ້າວທີ່ຍ່າງໄປຈະຕ ົ ະເ ົ ຸ້ມກັບການຊຸ່ມ ໂຈມຕ໊ືແບບ
ກອງໂຈມຂອງທະຫານມ້ົ້ງທີ່ລ ົ ໍ ໍ ໍ

ຄອມມິວຈິດຖືກລີບອອກຈາກທຳນຽມກຳລັງຮັບໃນປະເທດລາວເມື່ອກາງເດືອນເມສາ ຄ.ສ. 1965.

ມີທະຫານເຫລືອຢູ່ພຽງຈຳນວນ 156 ຄົນ ທີ່ຮອດຊີວິດຈາກການຊຸ່ມໂຈມຕີຂອງກອງຮ້ອຍທີ 1 ແລະກອງຮ້ອຍທີ 2 ຂອງກອງພັນທະຫານມ້ວງທີ 103 ແລະຖືກຈັບເປັນຊະເລີຍໂດຍກອງຮ້ອຍທີ 3 ຂອງເນ້ວລີຕູ ຊະເລີຍຈຳນວນນັ້ນມີ ພ.ຕ. ສົມບູນຮວມຢູ່ດ້ວຍ.

ຜູ້ທີ່ອາວຸໂສລຳ ເປັນຊົນຜູ້ເຖົ້າເລັກໆທີ່ຖືກຂົນມາມອບເມື່ອວັນທີ 11 ເມສາ ຄ.ສ. 1965 ເນ້ວລີຕູ ຜູ້ນ້ວໜ້ານ່ອມໃນການທຳໃຫ້ມາມີເກີດຂຶ້ນ.

ວັນນັ້ນເປັນວັນທີ່ທ້ອງຟ້າແຈ່ມໃສ ເມັກສີຂາວກ້ອນເລັກໆລອຍກະຈັດກະຈາຍຕິດກັບສີນ້ຳເງິນຂອງທ້ອງຟ້າຢູ່ທົ່ວໄປ ລົມພັດມາເປັນຄັ້ງຄາວພ້ອມກັບຄວາມຮ້ອນຂອງໜ້າແລ້ງເຖິງແມ້ວ່າຍັງຢູ່ໃນພາວະສົງຄາມ ແຕ່ບັນຍາກາດທົ່ວໆໄປທີ່ເມືອງຊຳທອງຄ່ອນຂ້າງຈະວັງເວງພິກົນ ຫລັງຈາກທີ່ນາຍພົນຈິຣວາ ວ່າງປາວແລະຄະນະເດີນທາງມາເຖິງແມ່ 09.00 ນາລິກາ.

ພໍເດີນທ່າງມາເຖິງ ພ.ຕ. ສວນ ພ.ບ ກອງພັນທະຫານຣາບທີ 8 ຂອງກອງທັບພາກທີ 5 ກໍນຳຕິດມາຮັບທີ່ສນາມບິນແລ້ວນຳນາຍພົນ ວ່າງປາວ ແລະ ພ.ຕ. ໂຊ້ວວ່າງໄປຍັງ ບ.ກ ກອງພັນຊົ່ວຕົ້ວຢູ່ຫ່າງຈາກສນາມບິນໄປປະມານ 2 ກິໂລແມັດ.

ນາຍພົນວ່າງປາວເດີນທາງມາຊຳທອງໃນວັນນີ້, ເພາະວ່າຈະມີການຕັດສິນຊະຕາຊີວິດ ຂອງ ພ.ຕ ສົມບູນແລະລູກນ້ອງອີກ 155 ຄົນ ທ່ານນາຍພົນຊາບດີເຖິງການກະທຳຂອງອາດິດທະຫານຂອງກອງແລ ແລະຄິດໄວ້ແລ້ວວ່າພວກນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການລົງໂທດຢ່າງສາສົມ ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາການກອງທັບພາກທີ 2 ທ່ານຈະຕ້ອງເດີນທາງມາຄວບຄຸມການພິຈາຣະນາ ໂທດ ຂອງພວກຊະເລີຍສຶກດ້ວຍຕົນເອງ ນາຍທະຫານມ້ວງລະດັບສູງຫລາຍຄົນໄດ້ແນະນຳໃຫ້ນາຍພົນວ່າງປາວ ຄຸມນ້ວງເຖິງຂໍ້ຕົກລົງ ເຈນີວາ ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບຊະເລີຍສຶກໃຫ້ຫລາຍໜ່ອຍ ນາຍທະຫານພວກນັ້ນເປັນຫ່ວງກ່ຽວກັບຊື່ສຽງຂອງກອງພັນ-ມ້ວງທີ່ຈະຖືກປະນາມຈາກນານາຊາດວ່າ ມ້ວງເປັນປ່າເຖື່ອນບໍ່ຢອມຮັບຮູ້ຂໍ້ຕົກລົງທີ່ໄດ້ກະທຳກັນໄວ້ ທ່ານນາຍພົນມ້ວງ ຮູ້ສຶກໜັກໃຈເປັນພິເສດ ເພາະນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ທ່ານເອງກໍຍັງຖືກກົດດັນ ໂດຍໜ່ວຍເໜືອມຂອງພົນ "ພາຣ"ທີ່ສູນເສັ້ຽລູກນ້ອງໄປທີ່ເມືອ່ວສຸຍ ທ່ານນາຍພົນຖືກບີບໃຫ້ແກ້ແຄ້ນແທນ ຫາບໍ່ແລ້ວອາດບໍ່ມີຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນດ້ານ "ນາຍພູຣ" ອີກຕໍ່ໄປເພາະຂາດການຮັບປະກັນໃນເຣື່ອງຄວາມປອດພັຍແຮງພລັກດັນນີ້ແລະຄວາມປາຖນາທີ່ຈະສ້າງຕົວຢ່າງໃຫ້ຝ່າຍຕີ ວ້ຽດ ເຫັນວ່ານ້ຳພົນຂອງການແປພັກຕອນນັ້ນເປັນເຊັ່ນໃດ ທຳໃຫ້ນາຍພົນວ່າງປ ວ ປະກາດກ້ອງໃນທີ່ປະຊຸມນາຍທະຫານຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຊຳທອງ ໃນຕອນສາຍຂອງວັນນັ້ນວ່າ:

มาแอบมิ้ว ເມື່ອເຫັນສະພາບຂອງລູກນ້ອງທີ່ນອນກ່າຍທັບຖົມເປັນກອງຢູ່ເບື້ອງໜ້າ ກົ້ມ ຄາວເລືອກຄົ້ວໄປທີ່ວ່ບໍ່ຣ ເວັນ ແຕ່ຄວາມສົງເວດໃຈທີ່ປາກົດຢູ່ໃນແວວຕານັ້ນຫາຍໄປເມື່ອ ຖືກນໍ້ຕ້ອໄປຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າແຖວເພຊະຄາດ.

ແທນທີ່ຈະອອກຄໍາສັ່ງໃຫ້ທຸກຄົນຕຽມຍິງເຊັ່ນເດີ່ມ ຣ.ທ. ເປັ້ລຽະຢ່າງ ກັບກ້າວ ອອກໄປຢືນພະເຊ່ນໜ້າກັບ ພ.ຕ. ສົມບູນແລະຕໍ່ໜ້າທະຫານຂອງກອງຮ້ອຍທີ 3 ທັ້ງ ໜົດ ເປັ້ລຽະຢ່າງ-ຊຸດເຫ້ຕ້ວທໍາຄວາມເຄົ້ຣ໊ບແລ້ວ໊ດ໊ອປືນພ໊ກ 11 ມມ ອອກມາຈາກ ຊອງກະຊຸາກລູກເລ໊ອນ ຂ້ນ໊ກຄ້ວ "ແກ໊ຣ໊ກ".

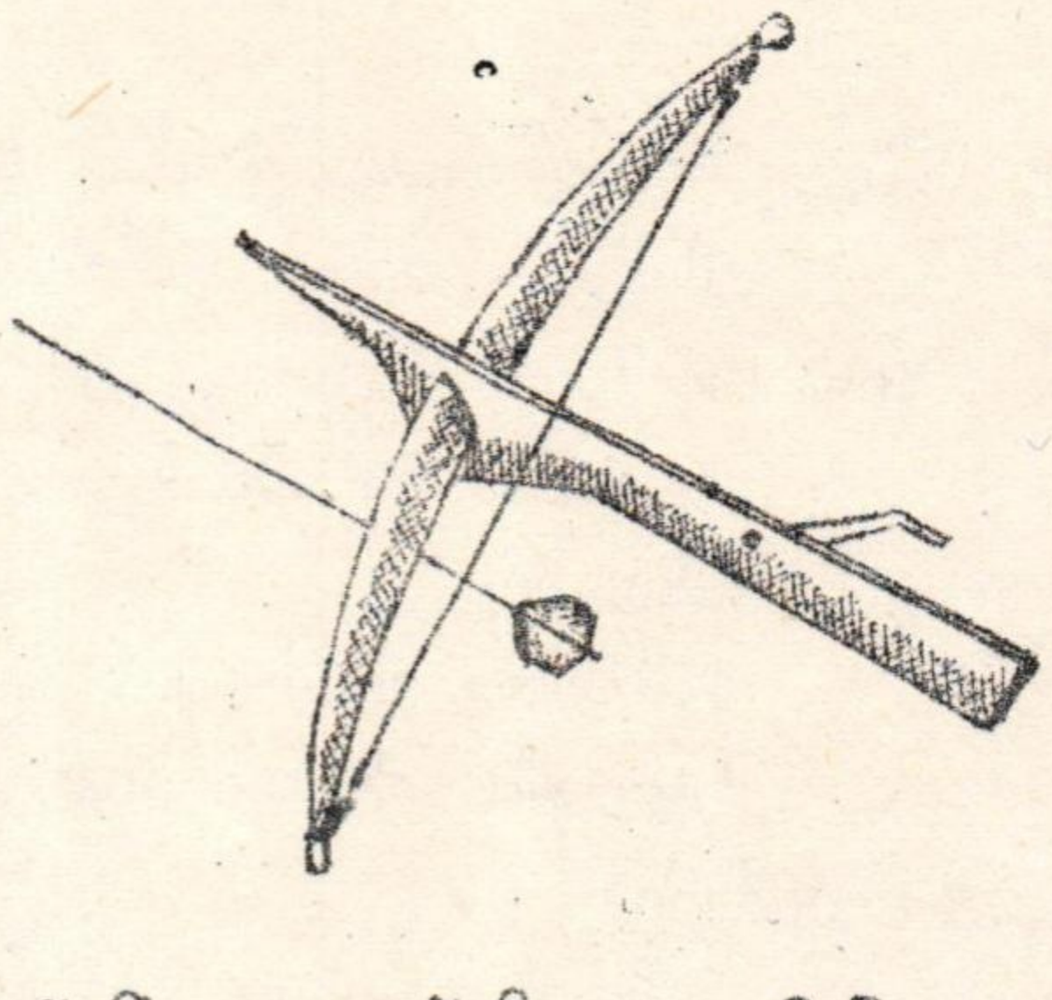
ໃນຕອນບ່າຍວ໊ນນ້ັ້ນ ກອງຮ້ອຍທີ 3 ໄດ້ຣ໊ບອານຸຍາດພ໊ເສດຈາກທ່ານນາຍພ໊ນ ໃຫ້ ກ໊ບໄປພ໊ກຜ່ອນທີ່ລ່ອງແຈ້ງໄດ້ເວລາ 5 ວ໊ນແລະທີ່ລ່ອງແຈ້ງນ໊ເຫລົ້າເຂ້ົາສາລ໊ ຈໍານວນ 120 ຂວດລ໊ຢູ່ເປັນລາວ໊ນສໍາຫລ໊ບການປະຕ໊ບ໊ດງານຍອດຢ່ຽມທີ່ສ໊ມາດສົ່ງຫານຊະເລ໊ຍ ທຸກນ໊ດ ນ໊ ໃຫ້ຣອດຊ໊ວ໊ດໄປໄດ້ແມ່ແຕ່ຄົນດຽວ.

ເມ໊ວລ໊ຕູ ຊາບພາຍຫລັງວ່າສ໊ບຂອງພວກຊະເລ໊ຍຫ້ວ 156 ຄົນ ຖືກນໍາໄປກອງສູມ ກ໊ນໄວ້ຣາດ້ວຍນໍ້ນ໊ນແລະທ໊ບອ໊ກທ໊ດ້ວຍຍາງ ຣ໊ດ ຢ໊ນເກົ້ໆແລ້ວ ຈຸດໄຟເມ໊ອໄຟມອດໜົ໊ດ ແລ້ວກະດູກຫ້ວໜົ໊ດຖືກນໍາໄປກອງໄວ້ໃນເຊ໊ງເຂ້ົາຊໍາທອງໂດຍ໊ກະໂຫລກຈໍານວນ 156 ຫ໊ວວາງ໊ອມຢ້ວ໊ງ ນ໊ມທໍາໃຫ້ແລດູເປັນພູເຂ້ົາຫ໊ວກະໂຫລກສູງເກ໊ອບ 2 ແ໊ັດແລະຕ໊ົ້ວແຕ່ ນ້ັ້ນມາເຂ້ົາຊໍາທອງກ໊ນ໊ ໆ ພູຫ໊ວກະໂຫລກ".

ดำฟ้า 82

ບົດທີ 8
ລ່ຽງ ແຢ້ງ

ເມື່ອທະຫານຂອງກອງຮ້ອຍທີ 3 ກອງພັນທີ 103 ໄດ້ເດີນທາງໂດຍຣົດຍົນ ຈາກຊຸຳທ່ອງມາເຖິງລ່ອງແຈ້ງຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 11 ເມສາ ແລະຫລັງຈາກທີ່ໄດ້ຜ່ານ ເຫລົ່າຊ້າວ ໂພດຊຸມດໜຸ ຄົນລະ ຈອກສອງຈອກແລ້ວຕ່າງກໍພາກັນແຍກຍ້າຍຈາກຄ່າຍພັກ ກັບບ້ານມີກຳໜົດໃຫ້ກັບມາຣາຍງານຕົວໃນວັນທີ 16 ເມສາ.

ເນົ່ງລຸ ກັບເຖິງບ້ານຕອນພລົບຄ່ຳ ພົບແມ່ກຳລັງນັ່ງເຍັບພ້າປູໜ້າເຮືອນ

" ມ່າແລ້ວ " ແມ້ໜ້າຫາຍ

"ມ່າແລ້ວ" ລູກຊາຍຕອບເດີນຜ່ານແມ່ແລ້ວກົ້ມຫົວລອດປະຕູກະທ່ອມເຂົ້າໄປພາຍ ໃນເປັນຫ້ອງກ້ວາງຫ້ອງດຽວມີແຄ່ຣໄມ້ໄຜ່ຢູ່ 2 ແຄ່ຣ ອັນນຶ່ງສຳຫລັບແມ່ຕົ່ງຕົດຝາດ້ານ ໜ້າເຮືອນອີກແຄ່ຣນຶ່ງຂອງ ເນົ່ງລຸ ຕົ່ງຢູ່ຕົດຝາດ້ານຕົ່ງຂ້າມໃກ້ແຄ່ຣຂອງແມ່ມີກະກ້າ ຂ້າວສານແລະຂອງໃຊ້ຈຸກຈິກຈວາງຢູ່ເປັນຣະບຽບ ທີ່ກາງຫ້ອງມີກອງໄຟແລະຂອນ ໄມ້ວາງຢູ່ຮອບໆສຳຫລັບໃຊ້ເປັນທີ່ນັ່ງ ກອງໄຟນັ້ນເຄີຍລັບຈະມີຄົນກຣຸ່ມຢູ່ສະເໝີແລະ ຈະຄອຍຣະວັງຝາງຍົງບໍ່ໃຫ້ໄຟລັບໃນຕອນກາງວັນຈະຄອຍເອົາຝືນດຸ້ມນ້ອຍໂຍນໃສ່ສະເໝີ ພໍເຖິງຕອນເປັນກຳຈະໃຊ້ຝືນດຸ້ມໃຫຍ່ໜ້ອຍນຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້ອນສຳຫລັບ ທຳອາຫານ.

ຄົນເຖິງກາງຄົນກໍຍັງໃຊ້ຝືນຫລາຍຂົ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມອົບອຸ່ນພາຍໃນເຮືອນ

" ກົ້ນເຂົ້າແລ້ວຫລືຍັງ ສຽງແມ່ຈະໂທນຖາມມາຈາກນອກເຮືອນ

" ຍັງເນົ່ງລຸ ຕອບສັ້ນໆ ຂນະທີ່ເອອມປັ້ນຂ້າວປັ້ນປະຈຳກາຍໄວ້ທີ່ຂ້າງຝາ ເຮືອນຕົ່ງຕ້ອນອນ.

ຄວາມສົດສົ້ນໃນຄອບຄົວນັ້ນ ເມື່ອສັງເກດຝ່າງພໍ່ເຫັນຈະເຫັນວ່າແທບບໍ່ມີ ເລີຍສມາຊິກຂອງຄອບຄົວແຕ່ລະຄົນຖືເໝືອນບໍ່ຄ່ອຍສົ້ນໃນໃຍຊ່ວັກແລະກັນພໍ່ແມ່ນ້ຳ

ທ້ຽວຖືໃຫ້ລູກໆເຕີບໂຕເປັນຜູ້ໃຫຍ່ພໍແຕ່ວງານແລ້ວຕ່າງກໍແຍກຕົວໄປຕັ້ງຄອບຄົວໃຫມ່.

ແມ່ເກັບເຄື່ອງມືເຍັບຜ້າໃສ່ຍ່າມແລ້ວກັບເຂົ້າມາໃນເຮືອນເສີມຟືນຄຸ້ມໃຫຍ່ເຂົ້າ ໃນກອງໄຟແລ້ວເລີ່ມທຳອາຫານ ຂະນະທີ່ເນື້ວລີ້ຕູ ເອັນຕ໊ອນອນລົງບົນແຄຣ່.

ອາຫານມື້ເຢັນວັນນັ້ນມີຢູ່ 2 ຢ່າງ ຄື່ນພືກກາດໃສ່ເກືອແລະຂ້າວຫມຽວທີ່ຫມ້ວ ສຸກຕ້ວແຕ່ຕອນເຊົ້າ.

"ເປັຽຢ່າງ ເປັນຢ່າງໃດ" ແມ່ຖາມເຖິງຜູ້ບ້ວຄັບບັນຊາຂອງລູກຊາຍ.

"ສະບາຍດີ" ເດັກຫນຸ່ມຕອບສັ້ນ ໆ ແລ້ວຂຍາຍຄວາມຕໍ່ໄປອີກປະໂຍກນ້ວສັ້ນໆ ເຊັ່ນດ້ວ່າ:

"ເປັຽຢ່າງ ຍິງກັນມ້ວດ້ວ ສົມບູນຕາຍວັນນັ້."

ແມ່ພົມພຳຄຳວ່າ "ຣ" ຢູ່ໃນລຳຄໍ ເພາະນາງບໍ່ຮູ້ຈະຕອບຢ່າງໃດຄິດໃນໃຈວ່າ ເມື່ອທະຫານຣົບກັນຄົງຕ້ອງມີຄົນຕາຍເປັນທັມະດາ.

ເປັຽຢ່າງ ເປັນຍາດຫ່າງ ໆ ຂອງເນື້ວລີ້ຕູ້ໃນເຜົ່ານ້ວແທບທຸກຄົນເປັນຍາດກັນບໍ່ທາງໃດກໍທາງນ້ວນ "ເສ້ັ" (ຕະກູນ) ໃຫຍ່ໆຢູ່ 10 ກ່ວາເສ້ັ ເທົ່ານັ້ນເຊັ່ນ ເສ້ັ "ລີ" "ວ່າງ" "ຢ່າງ" ອີກປະການນ້ວທີ່ເປັນປະເພນີສຳຄັນຂອງນ້ວຄົ້ວຊາຍ ຄື "ເສ້ັ" ດຽວກັນຈະແຕ່ວງານກັນບໍ່ໄດ້ ດ້ວັ້ນຫາກຈະສືບສາວສາຍໃຍ ຄວາມສັມພັນຢ່າງຖ້ວນແລ້ວນ້ວແທບທຸກຄົນຈະເປັນຍາດກັນຫມົດ.

ເມື່ອທຳອາຫານເສ້ັດ ແມ່ກ້ຍົກມາວາງບົນລ້ວລູກປົ້ນເກົ່າພ້ອມກັບຮຽກເນື້ວລີ້ຕູ ໃຫ້ລູກມາກົ້ນເຂົ້າ ສ່ວນແມ່ເອງເດີນອອກໄປຕັກນ້ຳຈາກຖ້ວນ້ຳນ້ັນເກົ່າຂນາດ 200 ລິດ ທີ່ຕ້ັງຢູ່ຫນ້າເຮືອນໃສ່ການນ້ຳແລ້ວນຳມາຕ້ັງໄຟ ຫລ້ວຈາກນ້ັນນາງກໍນ້ັ່ງລ້ົງເບ້ົ່ງ ລູກຊາຍກົ້ນເຂົ້າດ້ວຍສາຍຕາທ່ວງໃຍ.

ເນື້ວລີ້ຕູ ຕັກນ້ຳຕົ້ມຜັກສ້ົດ 2-3 ຊ້ອມຕົດກັນຢ່າງແຊບໆ.

ອາຫານຂອງນ້ັ່ງຈະເປັນອາຫານງ່າຍ ໆ ບໍ່ມ້ີຣົດຈັດແລະບໍ່ຄ່ອຍຈະມ້ີໂປຣຕ້ົນໄຂ່ ແລະເນ້ືອຈະມ້ີກ໋ສະເພາະໃນວັນສຳຄັນໆເຊ່ັນວັນ "ນ້ໍ່ເປເຈ໋ົ" (ກ້ົມຈຽງ)ຫລ້ວນ້ັ່ນປ້ີ ໃຫ່ເທ້ົ່ານ້ັ້ນ, ໃນວັນທັມດາຈະມ້ີແຕ່ຕ້ົມຜັກໃສ່ເກືອຢ່າງດຽວສ່ວນຄອບຄົວທ້ີ່ຖ້ານະ ຫນ້ານ້ອຍນ້ັ່ງນ້ັ້ນກ໋ອາດມ້ີ "ແປ້ງນ້ົ່ວ" (ຜ້ົວຊູຣົດ) ຜສົມນ້ຳປາເປັນກ໋ນ້ົ່ພ້ົ່ສົ້ດ.

ພ໋ົ້ກນ້ົ່ມ ເນ້ືວລ້ີຕູ້ກ໋ລຸກໄປລ້ົ່ມນ້ຳຕົ້ມຈາກກາໃສ່ຈອກອະລູມ້ິນຽມຖ້ໄປນ້ັ່ງຊ໋ົ້ກຢູ່ບ້ົ່ມ

ຮ່ອມ ແມ່ລູກມາມ້ວແຫມ ທີ່ແລ້ວເລີ ທີ່ມອາຫານຄົນດຽວໆ.

ເປັນທັມມຽມຂອງເຜົ່າມ້ົ້ວ ທີ່ພູ້ຍ ແລະເດັກຈະບໍ່ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບຜູ້ຊາຍ ເຖິ ແມ້ຈະເປັນລູຊາຍຂອງຕົວເອງກໍຕາມ ແຕ່ເມ ລູກໂຕແລ້ວແມ່ຈະຕ້ ຄອຍໃຫ້ລູກ ເສ ກ່ອນທ ໆ ທ ອາຫານຫລາຍ ທ ຈະແຍ່ ອອກເປັນ 2 ສ ຫລັບ ຈະບໍ່ຍອມຮັບ ປະທ ໃນຍະມະດຽວກັນ.

ຕ ດ ເມ ອ ວ່າ ັ ຜູ້ ຍ ຈະນອນຫລັບພ ກ ່ອ ກ ມ ແລ້ວ ມ ວ ຕູ ຄ ຍ ຍ ັ ກ ລູ ມ ອ ວ ທ ອ ສ ລອ ທ ຍ ປ ທ ແ ວ ມ ຢ ທ ວ ຝ ແ ລ ຄ ຍ ໆ ຍ ວ ໄ ປ ປ ປ ະ ຕ ຮ ອ ມ ດ ອ ໄ ປ.

ອ ກ ດ ເ ມ ວ ວ ທ ວ ມ ຕ ອ ມ ກ ວ ັ ເ ວ ແ ວ ຈ ເ ປ ຮ ະ ດ ຮ ອ ແ ຕ ອ ກ ດ ທ ລ ວ ແ ວ ຈ ຕ ວ ເ ປ ທ ວ ອ ມ ເ ພ ະ ຕ ວ ຢ ສ ວ ທ ວ ຮ ະ ດ ບ ນ ້ ທ ະ ເ ລ ເ ວ 5,000 ຟ ຕ ພ ຣ ະ ຈ ອ ຳ ດ ວ ລ ອ ຍ ເ ດ ່ ຢ ກ ວ ທ ອ ວ ຟ ້ ຳ ລ ວ ໃ ຫ ເ ທ ນ ບ ິ ເ ວ ນ ຮ ອ ບ ໆ ຕ ວ ສ ລ ວ ໆ

ມ ວ ໜ ່ ມ ໃ ຊ ້ ເ ວ ລ ເ ກ ວ ບ 20 ນ ທ ີ ເ ດ ນ ຈ ກ ບ ້ ນ ຂ ອ ງ ຕ ວ ເ ອ ວ ລ ັ ດ ເ ລ ະ ໄ ປ ຕ ນ ທ ວ ເ ດ ນ ດ ້ ວ ງ ສ ນ ນ ບ ນ ຊ ວ ມ ີ ເ ລ ອ ວ ບ ນ - ທ ີ - 28 ຈ ດ ຢ ່ ເ ປ ນ ແ ຖ ວ ປ ະ ນ ນ 5-6 ເ ຄ ອ ວ ດ ້ ນ ມ ເ ນ ນ ເ ດ ົ ໆ ໄ ປ ຍ ວ ລ ກ ດ ້ ນ ມ ວ ຂ ອ ງ ກ ບ ເ ດ ົ ປ ຍ ທ ວ ຂ ອ ງ ເ ດ ົ ຄ ັ ບ ຄ ນ ຂ ອ ງ ສ ວ ມ ວ ຊ " ໄ ຫ ມ ່ ທ ໍ ່ "

ແ ສ ວ ຈ ກ ທ ອ ງ ໄ ຟ ທ ວ ເ ຮ ອ ນ ຍ ວ ເ ຫ ລ ອ ຢ ່ ຮ ບ ຫ ຣ ິ ສ ່ ອ ວ ລ ອ ດ ຮ ອ ຍ ແ ຍ ກ ຂ ອ ງ ຝ ເ ຮ ອ ນ ອ ອ ກ ມ ວ ັ ບ ໆ ແ ອ ນ ໆ ເ ມ ອ ມ ວ ຕ ູ ໄ ປ ຖ ວ.

ເ ດ ົ ປ ລ ກ ປ ນ ເ ດ ນ ປ ນ ປ ະ ຈ ຳ ວ ທ ສ ະ ພ ຍ ອ ອ ກ ມ ວ ວ ຢ ວ ຂ ວ ຕ ວ, ແ ລ ວ ມ ວ ລ ວ ຈ ຸ ດ ຝ ເ ຮ ອ ນ ດ ້ ນ ນ ອ ກ ທ ເ ດ ົ ເ ຄ ຍ ມ ວ ມ ວ ຫ ລ ວ ຍ ຄ ັ ວ ຍ ກ ມ ຂ ນ ເ ວ ະ ຝ ເ ບ ໆ ພ ອ ມ ກ ບ ກ ະ ຈ ຸ ບ ະ ວ ່ ".

"ໄ ຫ ມ ່ ທ ໍ ່ . . . ? ເ ດ ົ ກ ບ ມ ວ ຖ ວ ລ ່ ອ ງ ແ ລ ວ ເ ມ ອ ໃ ດ "? ນ ວ ຮ ູ ້ ແ ລ ວ ວ ່ ວ ມ ວ ລ ຕ ູ ກ ບ ມ ວ ລ ່ ອ ງ ແ ລ ວ ເ ພ ະ ມ ີ ເ ພ ່ ອ ນ ບ ວ ບ ອ ກ, ແ ຕ ່ ທ ທ ຳ ເ ປ ນ ບ ໍ ່ ຮ ູ ້.

"ບ ່ າ ຍ ວ ນ ນ ີ ເ ອ ວ . . . . ທ ່ ຳ ນ ນ າ ຍ ພ ນ ໃ ຫ ກ ບ ມ ວ ພ ກ ໄ ດ ້ 5 ວ ນ "

"ເ ປ ນ ຫ ຍ ງ ວ ຖ ວ ໄ ດ ້ ກ ບ ມ ວ ຢ ບ ້ ຳ ນ ນ ້ ອ ຍ ວ ນ ສ ກ ລ ະ ! ! "

"ອ້ອຍກໍ່ບໍ່ຮູ້ ຫລັງຈາກເຈົ້າມີກໍ່ຄົງຈະອີກນານກ່ວາຈະໄດ້ກັບມາອີກ"
ຄວາມຈຽບກັບເຂົ້າມາປົກຄຸມທົ່ວບໍ່ຣິເວັນອີກຄັ້ງນຶ່ງເມື່ອທັງຊາຍແລະຍິງ ຄິດບໍ່ອອກ
ວ່າຈະສົນທນາກັນເຣື່ອງຫຍັງດີແຕ່ ເນີ ວລິຕູ ກໍເອີ້ນໃນທີ່ສຸດວ່າ;
"ໄຫມ່ທໍ ພໍ່ແມ່ ເຈ້ານອນຫລັບແລ້ວຫລືຍັງ"?
"ຫລັບແລ້ວ" ຍິງສາວຕອບແລ້ວຈຽບໄປອີກ,
"ໄຫມ່ທໍ ເຈ້າອອກມາຄຸຍກັບນ້ອຍນ້ອງນອກໄດ້ບໍ່"?
"ບໍ່ໄດ້ດອກ"
"ນ້ອຍມາຄຸຍກັບເຈ້າສເມີ່ງ ຕ້ວງປີ່ກ່ວາແລ້ວນະ" ເຈ້າຍັງບໍ່ເຄີຍອອກມາຄຸຍກັບນ້ອຍ
ນ້ອງນອກເຣື່ອນເລີ່ຍ, ເວລາ ນ້ອຍໄປຕິເສີກເຈ້າອອກມາຄຸຍກັບຜູ້ຊາຍອື່ນນ້ອງນອກບໍ່? ເນີ ວ
ລິຕູ, ຖາມຢ່າງນ້ອຍໃຈ,
"ບໍ່ ! .. ບໍ່ເຄີຍເລີ່ຍ" ໄຫມ່ທໍ ຣີບຕອບທັນທີ.
"ນ້ອຍຍັງບໍ່ເຄີຍອອກໄປຄຸຍກັບໃຜນ້ອງນອກເລີ່ຍຕ້ວແຕ່ເກົ່ດ, ຫາກນ້ອຍຈະອອກໄປ
ຄຸຍນ້ອງນອກເຣື່ອນກັບຜູ້ຊາຍ ນ້ອຍຈະອອກໄປຄຸຍກັບເຈ້າຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ....ແຕ່ຕອນນີ້
ຍັງບໍ່ເຖ້ວເລລາ ໃຫ້ເຈ້າໄປຕິເສີກກັບມາອີກຄັ້ງນຶ່ງເສັຽກ່ອນແລ້ວນ້ອຍຈະອອກໄປຄຸຍ ກັບ
ເຈ້າ....ແຕ່ເຈ້າຕ້ອງໃຫ້ສັນຍານະ!!! ວ່າຖ້ານ້ອຍອອກໄປຄຸຍກັບ ເຈ້ານ້ອງ ນອກແລ້ວ
ເຈ້າຈະຕ້ອງໃຫ້ແມ່ເຈ້າມາບ້ອຍໄປເປັນເມັຽ"
"ນ້ອຍໃຫ້ສັນຍາ ນ້ອຍນັກເຈ້າ" ເນີ ວລິຕູ ຕອບຢ່າງຫນັກແນ່ນ.
ໄຫມ່ທໍເປັນສາວງາມຂອງລ່ອງແຈ້ງ ນາງກໍາລັງແຕກເນ້ອສາວນ້ອຍອາຍຸພຽງ 15 ປີ
ເພາະຄວາມງາມຂອງນາງທໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບເລ້ອກເປັນນາງງາມປະຈໍາປີ ພ.ສ. 1964 ແລະ
ຫລັງຈາກນັ້ນໄດ້ຮັບຄັດເລ້ອກໃຫ້ເຂົ້າທໍ່ງານກັບສະຖານ້ອທະຍຸ "ລາວຮ່ອນເພ້ຍ" ຂອງທ່ານ
ນາຍພົນ ອ່ານເປົ່າ ນາງມ້ໜ້າທ້ເປັນຜູ້ປະກາດແລະນັກຮ້ອງຂອງສຖານ້ໃນຂນະດຽວກັນ.
ເນ້ວລິຕູ ມ້ໂຄກາດຮູ້ຈັກ ໄຫມ່ທໍ ມາເປັນເວລາປີ່ກ່ວາແລ້ວ ແລະທ່ານກາງບັນດາ
ຜູ້ຊາຍຄົນທ້ມາກ້ນນາງ ໄຫມ່ທໍ ມ້ໃຈເວນອຽງມາຫາ ເນ້ວລິຕູ. ຫລາຍກ່ວາຄົນອ້ນນາງໃຫ້
ຣາງວັນເດ້ກ ໃນຂະນະທ້ຊາຍອ້ນໆບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບ.
"ລິຕູ ເຈ້ากໍ່ນ່າຈະຮູ້ວ່ານ້ອຍບໍ່ເຄີຍໃຫ້ໃຜ"ຂໍ(ເຈ)" (ເຈາະຝາ) ເລີ່ຍນອກຈາກເຈ้า
"ໄຫມ່ທໍ ເວ້ຍນ ຫລັງຈາກທ້ວຽບໄປນານ-

"ไหม่ห้ ข้อยอ้เจาะฝาได้บ่ล้ม" เม้วลัตู ถามด้อยใจระทึก.

"ได้" ไหม่ห้ตอบ"แต่เจ้าย่าไปเว้าให้ใผฟังมะ!!!ข้อยอายเอ้า".

เมื่อได้รับอานุยาดเม้วลัตู ยับอุดเฮ้าไปข้างฝาเรือนลิ้วมีคำหาฝาที่พ้อจะวัดว้างได้เอ้าคำๆ ไปก็พบฮ่องฝาเก่าที่เคยเจาะไว้ฝาไม้ใผต๋วมั้ม., มีฮ่องว้างใหย่พ้อจะสอดแอมเฮ้าไปได้.

หมู่มันก็รับม้วบ่ล้ช้า ก็รบสอดแอมเฮ้าไปทันที มือของเฮ้าพบเฮ้ากับร่างของไหม่ห้ ที่นอนยู่บนแค่ติดกับฝาห้อง มาวก็รบตะลุบมือของเฮ้า แล้วจับไว้แม่น เมื่อมั่นใจลืมลูบไว้ไปตามร่างกายของมาว.

ทันนะมีทามก้องพาธาสีของหมู่มสาวม้วบ่แตกต่างจากหมู่มสาวอื่นๆดอกๆ พอกม้วจะพบปะกัน ในที่เปิดเผยเพื่อทำความรู้จักกัน หลังจากนั้นผู้ชาย จะถามไถ่ถ้วเรือนฮ่องของผู้ยิว แล้วหาโอกาดไปคุยด้วยโดยสะเพาะในเวลาทาวค่ำ เมื่อพ่แม่ของผู้สาวนอนหลับกันหมดแล้ว.

บาวคั่วเมื่อเจ้าหนุ่มไปหาสาวเป้นคั่วแรก ก็อาดก็ความเกื้อกู้ร้อมให้พ่แม่ของฝ่ายยิวเหมือนกันด้วยบ่รู้อ่าผู้ยิวนอนติดฝาด้านใดหนุ่มม้วทุกค่ำเมื่อไป คุยกับสาวคั่วแรก จะต้องส่องไล่เจาะฝาเรือนไปทุกด้านหากเจาะคั่วแรกแล้ว ไปพบเฮ้าฝาด้านที่ผู้ยิวนอนยู่ก็โลดเก่ไป แต่ถ้าไปพบเฮ้าฝาด้านที่พ่แม่ของผู้ยิวนอนยู่ก็บ่เป้นหยังอีกนั่นแหละ เพาะเป้นธรรมดาที่พ่แม่ของผู้ยิวก็จะบ่โกดเมื่อตื่นขึ้นมาก็พูมพำบอกไอ้หนุ่มว่า"เฮ้ย...ลูกสาวอ้อยม่ะ นอนยู่ติดฝาด้านโน้น"

ทามคุยกันก็บ่มีหยังหลาย แต่ที่สำคันที่สุดก็คือ จะต้องบอกเสียงเรียงนามให้ผู้ยิวรู้เป้นอันดับแรก เพาะเวลาทาวค่ำเกือบมืด ผู้สาวบ่สามาดมองลอด ฝาเรือนออกมาเบิ่งได้ว่าเป้นใผ.

หากฝ่ายยิวมัก ก็จะเว้าคุยด้วยม้าสียงไบเราะ และให้ความหวังแก่ฝ่ายชาย,หากบ่มักก็เว้าคุยด้วยย่างทันะดาเป้นหน้าที่ของผู้ชายที่จะต้องเฮ้าใจ เอ้าเองว่าผู้ยิวมักหลบ่ บาวคั่วก็มีผู้ยิวบ่างตัดสินใจบ่ได้ว่ามักใผ ก็เว้าคุยให้ความหวังไว้หลายๆคืนเพื่อเลือกที่หลัง.

หลังจากที่เฮ้าคุยและมักพันกันแล้ว ฝ่ายชายมักจะหาทีมทางที่ จะพิสูดว่าผู้

ยิวมักตีนจิวหลับ โดยการพยายามสัมผัสกายผู้ยิว ซึ่งกะทำได้โดยการ" อ่อเจ๋" หลีเจาะฝาแล้วเอ้าแอมสอดเอ้าไปโอบกอดผู้ยิวซึ่งนอนอยู่ในเธ่อมเมื่อตื่วขึ้นมีกำแหบจะก่าวได้ว่าฝ่ายยิวนั้นมักผู้ชายแม่นอม.

ย่างใดกำตาม การเจาะฝานี้บางถ้วกำมีบันหาเหมือนกัน ผู้ยิวบางคนมักจะรักเผื่อเลือก คือกับผู้ชายหลายคนพ้อมๆ กันและยอมให้ผู้ชายพวกนั้นเจาะฝากันหมีด่ เมื่อเป็นดังนี้ หากับดาผู้ชายเกิดเป็น เผื่อนกัน และจับได้ว่า ผู้ยิวยอมให้ผู้ชาย เจาะฝาหลายคน มักจะแก้ผัดได้โดยการหาเผื่อนคนอื่นไปด้วยในเวลาคนเดียวกันสิ้น เมื่อไปถึงกำบอกซึ่งเรื่องราวมาให้ระบ้วย แล้วกำลุยกันไปปล่อยให้เผื่อนอีกคนนึงชู้ผู้ยิวบ่เคยรู้จักมาก่อนเลยทำหน้าที่เจาะฝาสะบุดมีชู้กันบ่าเป็นการแก้ผัดที่เอ้าท่าอยู่เหมือนกัน.

เมื่วลีตู นิกถึงใบหน้ารูปไข่ และแก้มสีแดงกันระชาดของไหม่ห่ ระมะที่มาวจับมือของเอ้าไว้ พยายามดึงมือออกจากการเกาะกุมของไหม่ห่แต่บ่สำเร็ด-เจ้าต้องปล่อยมือของกะ!"

เมื่อโดนไม้นี้ มือของไหม่ห่ ค่อยๆคายแรงบีบออก แต่ยังบ่ปล่อยเลียทีดีรอ "ปล่อยถึด ไหม่ห่ ข้อยจะบ่เร็กใจ้เจ้าเจับดอก"

เมื่อไหม่ห่ ปล่อยมือของ เมื่วลีตู กะเลิมเคือมไหอ ในใจนึกถึงจ่อวอีกอันตื่วตึว ของไหม่ห่ เอ้านึกถึงอีกใบย่หัวสองข้าวของมาวยู่นามทีดีรอหลังจากนั้นกึกถึงหน้าห้องทีราบธรุบ ถึงตะโพกทีกึงถึงโดมขาทีอบอัดแล้วพยายามนึกต่ำไปถึงร่างกายส่วนอื่นๆของผู้ยิวถึงรัก.

"ย่า....ลีตู....ย่า" สรวกะอุบระถึงกับสรวงทายใจหอบๆของไหม่ ห่ แอ่วมา.

แต่มาวห้ามเอ้าแต่พรวงคำเว้าเทานั้นเอง.

ถองจันเลือมลับยอดเอ้าไปทีถตะอันติกนามแล้อ เมื่วลีตู เผิวจะ ได้ยินสรวงไก้ยินมาแต่ไก เอ้าบ่อาบอ่านันพากันอันมาแล้อจักถึงหลังจากทีใช้สันยาอ่าจะใช้แม่มาอุ้ยวสาอไปเป็นเมีย และไหม่ห่ทีสันยาอ่าจะบ่ใช้ใผมาเจาะฝาเมื่วลีตูกะลายิวสาอกับ-

ขะมะที่เดินกับบ้าม เมืองลัตู สิงสัยเหลือเกินว่า เป้นหยังเฮาถึงเจับตัวลูกอ้มหะ.

ความจุบปีกลุมยู่ทีอไป เมืองลัตู ไก้ยินแต่สุงฝีเท้าของตินเอง ขะมะที่เดินตามทางเลิกๆ มุ่งหน้ากับบ้าม อีกบ่จักโมงถึงคะสว่าง เฮาถะเมว่าถึงคะเป้นเอลาปะมาม 3 หลังจากเดินข้ามเนินเลิกอุ่งตัวยู่กางทุบเฮาก่อมจะถึงบ่ธะเอ้มสมามบ่ม เมืองลัตู สิงเหกเหันว่าคืมอูบอาบยู่ในบ่ธะเอ้มลามจอกเถื่องบ่ม ท-28 ว่าคืม 2-3 คืมมีมือว่างตะลุ่มๆจากเถื่องบ่มลำมิ่ว ไปหาอีกลำมิ่ว " ข้าสึก"เมืองลัตู ถึกในใจบ่มีใผหลอกที่จะมาทำลับๆล่ๆ,ในบ่ธะเอ้มลามจอกเถื่องบ่มยามเถกถมเจ้มม.

เมืองลัตู ปีกปีมจากบ่า มาถึในลักสมะตรูมพ้อม ค่อยๆย่องไปตามแมอพุ่มไม้ฉายสะมามบ่ม ตาจับจ้องยู่ที่ว่าตะลุ่มๆ ที่เหันยู่ข้างหน้า เมื่อเล้าไปใก้ปะมาม 20 แม้กที่สิงเหกเหันว่าพอกมันมียู่ทิ่วหมิด 3 คืม และที่ลังมำอ้ากตุเป้นห่สิถำไปผูกติดล่อหน้าของเถื่องบ่มมันเถื่อมย้ายจากลำมิ่วไปหาอีกลำมิ่วและ ทำย่างกรอกัน,เหลืออีกพรุว 2 ลำเที่ามันพอกมันจะผูกห่อองสึกำลับทุกเถื่อง.

แม่นอม บ่ต้องบอก กะรู้ว่าเป้นข้าเสึกที่กำลังพยายามทำลายเถื่องบ่มของท่านนายพ้น,บ่ล้ำ เมืองลัตู มอมธาบลิงกับพ้นตามลูกสะมะที่นายครูเถียสอม ยกปีมปะทับบ่า เลิงไปยังว่าถำที่กำลังมิ่วว่อม ยู่ตัวล่เถื่องบ่มแล้อหม่องไกสุงปีมถ้วก้องสะข้อมไปทีอทุบเฮาที่วรูบสะวักร่างถำม้ามหะลิ่วอ้มสูดต้อ แล้อล้มหวายลิ่วไป เมืองลัตู หม่องไกยิ่งย่างบ่ยิ่วม่ไปยังว่าถำที่เหลือกิก 2 ร่าง.

สุงหอ่สัมยามเต้อมพ้ยถ้วก้องอ้มหันที่เมือ เมืองลัตู ยุดยิ่งว่าถำหัวสองม้ามมอมธาบลิ่วกับพ้น เฮาบ่แม่ใจอ่ายิ่งถูกหล่บ้ เมื่องจากอาดปะสบาม,มิ่วหมุ่มยิ่งถ้าสุ่มไปกิก 5-6 มักในทิดทางที่ถือว่าสองคืมม้ม หมอบยู่โดยบ่รู้ว่าเป้นมาม เปิดเผยที่ยู่ของเฮาเองเพาะปะมาย.

ไฟจากกะบอกปืนในเอลามาคืมสามาดมองเหันไก้ไก.

เมื่อบ่มีมามโต้ตอบจากทิดทางของพอกข้าเสึก เมืองลัตู ถือว่าพอกม้ามถิ่งถูกยิ่งตายหมิดแล้อ เฮาปีมอ้มตรูมย่องเฮาไปใก้อีกมิ่วมิ่ว ทันใดม้ามก็มีสุงอ้ากู

ຫມັກໆຫລົ້ນ "ຕຸ໊ບ" ໃນພົ້ວຫຍ້າທາງດ້ານຂວາມືຫ່າງໄປປະມານ 5 ແມັດ ເອົາຣີບຖົ້ມຕົວ ລົງນອນພ້ອມກັບມີສຽງຣະເບີດດັ່ງຂົ້ມ"ຕຸ໋ມ."

ເມ້ງລິ໊ຕູ ກັບມາຮູ້ສຶກຕົວອີກຄັ້ງນຶ່ງ, ເມື່ອມີມາຂະເຢົ້າໄຫ້ລ້ຳຊ້າຍເບົາໆ ພ້ອມຕາຂົ້ມ ກໍເຫັນໃບຫນ້າຜູ້ຊາຍວັຍກາງຄົນທີ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນແຕ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເປັນສ່ວນຕົວ, ກົ້ມຍາຄຸ້ງໄປ ທ໊ອຫນ້ອງ.

"ເປັນຫຍັງ" ຊາຍວັຍກາງຄົນໃນຊຸດເສື້ອຄຸມສີຂາວຖາມ.

"ເຈ໊ານ ໄປຫມົດ" ເມ້ງລິ໊ຕູຕອບ.

"ເຈ໊ານ ບໍ່ເປັນຫຍັງຫລາຍດອກໂຜມສະເກັດຣະເບີດເຂ໊ົ້າຕົ້ວທ໊ອໄຫລ່ອາຈົ໊ມດຽວຂ້ຽ ເອົາອອກໃຫ້ແລ້ວອີກບໍ່ເທົ່າໃດວັນກໍກັບບ້ານໄດ້."

ເມ໊ືອໄດ້ຍິນຄຳເວົ້າປະໂຍກນັ້ນ ເມ້ງລິ໊ຕູ ນ໊ົກຂົ້ມໄດ້ທັນທີວ່າເວົ້າຈະຕ້ອງຢູ່ໃນໂຮງ ພຍາບານແນ່, ເພາະຊາຍວັຍກາງຄົນທີ່ຈຳໄດ້ຄັບຄ້ຽຍຄັບຄາມ໊ົ້ກຄົ້ມາຍແພດ ທ໊ອງ໊ອມຜູ້ ຊ໊ວເປັນນາຍແພດໃຫຍ່ປະຈຳໂຮງພຍາບານລ໊ອງແຈ້ວ.

"ຂ້ອຍຕ້ອງປຸກເຈ໊ານຕອນນ໊ົ້ກເພາະວ່າທ່ານນາຍພົ້ນຈະມາພົ້ບ"

ນາຍແພດທ໊ອງ໊ອມກ່າວເສັດກໍເດ໊ືນຈາກໄປໃຫ້ເມ້ງລິ໊ຕູ ງ໊ົງຢູ່ແຕ່ຜູ້ດຽວ ເວົ້ານ໊ອມ ນ໊ົງຢູ່ບໍ່ນານກໍ໊ມີສຽງຝີເທົ້າຂ໊ອງຄົ້ນກຸ່ມໃຫຍ່ເດ໊ືນມາຢຸ໋ດຢູ່ຫ້ານ້ານ ປະຕູ໊ຫ້ອງ.....ແລ້ວ ທ່ານ ນາຍພົ້ນກັບຄະນະຜົ້ຮັກສາຄວາມປອດພັຍກໍ໊ກົ້ວເວົ້ານາ.

ເມ້ງລິ໊ຕູ ຢາກຈະລຸກ໊ົ້ນຈາກຕຽງເພ໊ືອທຳຄວາມເຄົ໊ານ໊ົບ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດກະທຳໄດ້ ເວົ້າເລ໊ືອນນ໊ົ້ງຕ໋ໍ່ໄປ. ທ່ານນາຍພົ້ນເດ໊ືນມາຢ໋ືນຂ້າງຕຽງ ຂະນະທ໊ົ່ານາຍທະຫານຄົ້ນສະນ໊ົ້ດ ແລະຫນ່ວຍຮັກສາຄວາມປອດພັຍຢ໋ືນຮຽງຣາຍກັນຢູ່ຣອບ ຫ້ອງ ຄົ້ນ໊ົ້ເປັນຄົ້ນ໊ົ້ທ໊ສອງທ໊ົ່ເມ້ງລິ໊ຕູ ໄດ້ມີໂຄກາດເຫັນທ່ານນາຍພົ້ນຜູ້ນຳຂ໊ອງກ໊ອງທັບນ໊ົ້ງແລະຜູ້ບັນຊາການກ໊ອງທັບພາກທ໊ົ 2, ຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ດ້ວຍໃບຫ້ານ້າທ໊ົ່ຍ໋ືມແຍ້ມ ທ່ານນ໊ົ່ພົ້ນກ່າວກັບ ເມ້ງລິ໊ຕູ ວ່າ

"ຂ້ອຍ໋ໍ່ສໍ໊ຣະເສ໊ືມຄວາມກ້າຫານຄົ້ງທ໊ 2 ຂ໊ອງເຈ໊ົ້ານ, ຖ໊ົ້ວເຈ໊ົ້ານ ຈະເປັນ ທະຫານ ເດັກແຕ່ເຈ໊ົ້ານ ກໍໄດ້ສະແດງຄວາມກ້າຫານອອກມາເພ໊ືອປົກປ້ອງເພ໊ືົ່ນ ນ໊ົ້ງຢ່າງ ບໍ່ຢ້ານຕາຍເຈ໊ົ້ານ ຄົ້ງ ບໍ່ຮູ້ວ່າພົ້ນແ ຫ ວ ຄວາມກ້າຫານຂ໊ອງເຈ໊ົ້ານເປັນຢ່າງໃດ ຂ້ອຍ ຈະ ບອກ ເຈ໊ົ້ານ ກໍ ໄດ້ ເຈ໊ົ້ານ ຂ້ານ ພວກ ຍ່ານ ລ່ານ ເລ ໊ ງ ໄດ້ 2 ຄົ້ນ ແລະ ອີກ ຄົ້ນ ນ ໊ ງ ບາດ ເຈັບ ຖ ໊ ກ ພວກ ເຣົ ໊ ານ ຈັບ ໄ ດ ້

ຄົນທີ່ບາດເຈັບນັ້ນຄຽວນີ້ຕາຍແລ້ວ ເຮົາໄດ້ທຳການຊັກຖາມ ປາກົດວ່າພວກນັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າ
ມາທຳການວາງຣະເບີດ ຕ ຊາວແປດ(ທ-28) ແຕ່ກະທຳບໍ່ສຳເຣັດເພາະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າ
ມາທຳການຂັດຂວາງພວກນັ້ນເສັຽກ່ອນການປະຕິບັດງານຂອງເຈົ້າເຣັດໃຫ້ ເຄື່ອງບິນຂອງ
ເຮົາທົ່ວໜົດປອດພັຍຂ້ອຍເຫັນແລ້ວວ່າເຈົ້າເປັນຜູ້ກ້າຫານ, ຂ້ອຍຂໍເລື່ອນຍົດໃຫ້ເຈົ້າເປັນ
ຈ່າຕຣ" ຕົ້ວແຕ່ນັ້ນມັ ແລະເມື່ອເຈົ້າຫາຍສະບາຍດີແລ້ວຂ້ອຍຈະສົ່ງເຈົ້າໄປຮຽນວິຊາມາຍ
ທະຫານທີ ວຽງຈັນ"

ເວົາຈບ, ທ່ານນາຍພົນເອກມີຄວາມປາຈບມຂອງ ເມັ່ງລຕູ ແລະກອນທ ເມັ່ງລຕູ
ຈະມີໂອກາດເວົ້າຫຍັ່ງອອກມາ ທ່ານ ນາຍພົນ ກໍຫັນຫລັ່ງກັບເດີນອອກໄປຈາກຫ້ອງມີນາຍ
ທະຫານຄົນສະນິດແລະຜູ້ອາຣັກຂາຕິດຕາມໄປຢ່າງໃກ້ຊິດ.

"ຈ່າລຕູ ເມັ່ງລຕູ ຄິດຢູ່ໃນໃຈ ເສັຽຢ່າງດຽວທີ່ບໍ່ມີໂອກາດເວົ້າກັບທ່ານນາຍພົນ"
ແຕ່ພັດຖືກກີດເວົ້າກໍບໍ່ຮູ້ຈະເວົ້າກັບທ່ານວ່າຢ່າງໃດ.

ນາຍພົນວ່າງເປົ້າມີຕຳແໜ່ງທາງຣາຊະການຄືແມ່ກັບກອງກັບພາກທີ 2 ຂອງຣັຖ
ບານລາວຊຶ່ງມີກຳລັ່ງທັ່ງໜົດ 1 ກຸ່ຣົ່ມ ປະກອບດ້ວຍກອງພັນ 3 ກອງພັນນີ້ກອງພັນທີ 21
ກອງພັນທີ22 ກອງພັນ23 ກອງພັນເຫລົ່ານັ້ນເປັນກອງພັນທະຫານລາວລຸ່ມ ຫລ ລາວຈາກ
ພົນທຣາບວຽງຈັນ ຊຶ່ງຄວາມສາມາດຂອງກອງພັນທະຫານຣັຖະບານເຫລົ່ານີ້ຕ່ຳຫລາຍແລະ
ຈຳນວນພົນກໍບໍ່ເຕັມອັຕຣາເມື່ອຮ່ວມຈຳນວນທະຫານທັ່ງໜົດແລ້ວມີຢູ່ບໍ່ເຖິງ 400 ຄົນເມື່ອ
ເກີດມີການສູນເສັຽຫລົ່ານີ້ທັບທາງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດກໍ່ວຽງຈັນກໍບໍ່ເດືອ ສົ່ນໃຈສົ່ງທະ
ຫານມາທົດແທນ ພົນສຸດທ້າ ກອງພັນ[illegible]ເລີຍກາຍເປັນພຽງໜ່ວຍທະຫານທີ່ທຳງານ
ປະຈຳກອງບັນຊາການກອງທັບພາກ 2 ໃນປີ ຄ.ສ. 1965 ທະຫານຣັຖບາລລາວຊຶ່ງເປັນ
ລາວລຸ່ມມີເຫລືອຢູ່ພຽງ 89 ຄົນເທ່ານັ້ນ.

ກຳລັ່ງທັບທີ່ສາມາດທຳໃຫ້ນາຍພົນຢົ່ນຫຍັ້ງຕ່ສູ້ມາໄດ້ເຖິງ 3 ປີ ຄືທະຫານກອງໂຈມ
ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍທະຫານນ້ັ່ງລ້ວນໆ ເມື່ອປີ ຄ.ສ. 1965 ມີທະຫານນ້ັ່ງທັ່ງໜົດແຕ່ 3 ກອງ
ພັນຄ: ກອງພັນທີ 101 ກອງພັນທີ 102 ແລະ 103 ການສນັບສນຸນທຸກຢ່າງສຳຫລັບທະ
ຫານກອງໂຈມຂອງນາຍພົນນີ້ໄດ້ມາຈາກຕ່າງປະເທດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ທະຫານ ແຕ່ລະຄົນ
ຂອງທ່ານນາຍພົນໄດ້ຮັບຕົ້ວແຕ່ຫົວເຖິງເທ້າເປັນຂອງທີ່ໄດ້ຮັບມາຈາກມິດປະເທດທັ່ງນັ້ນ.

ໃນການບັ່ງຄັບບັນຊາໜ່ວຍທະຫານຂອງຣັຖບານ ນາຍພົນຈະຕ້ອງປະຕິບັດການຕາມ

ຣະບຽບຣາຊະການທຸກຂັ້ນຕອນ ສ່ວນໜ່ວຍທະຫານກອງໂຈມຂອງ ທ່ານ ນາຍພົນເອງນັ້ນ ວ່າງເປົ່າ ສາມາດທຳທຸກຢ່າງໄດ້ຕາມໃຈມັກການເລືອນຍົດເລື່ອນຕຳແໜ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມພໍໃຈຂອງຕົວເອງໂດຍບໍ່ພໍທຣຕອງໃຫ້ຍັງເລີຍ.

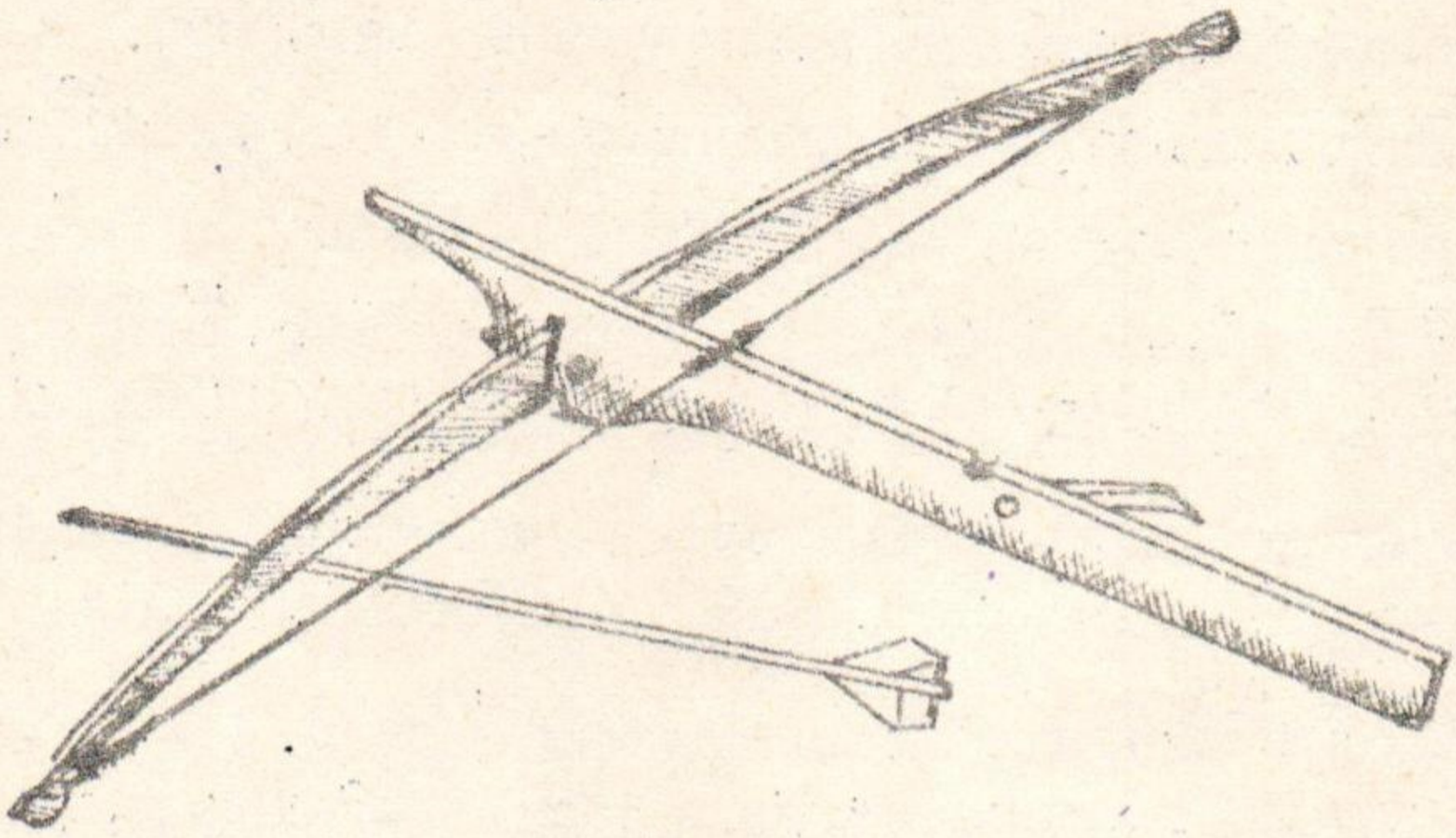
ຈ່າເມ້ົາລັຕູ ຕ້ອງພັກຟື້ນນານກ່ວາທີ່ນາຍແພດທອງກ້ອນໄດ້ ບອກໄວ້ຕາມປົກຕິນາຍແພດມັກຈະກ່າວໃຫ້ກຳລັງໃຈໃຫ້ແກ່ຄົນປ່ວຍຢູ່ແລ້ວດັ່ງນັ້ນຣະຍະເວລາ ບໍ່ເທົ່າໃດວັນຂອງນາຍແພດທີ່ບອກກັບ ເມ້ົາລັຕູ ຈ່ວງທ້ານຍວາມເຖົ່ງບໍ່ເທົ່າໃດອາທິດ.

ຊ່ວງຣະຍະເວລາທີ່ເຂົ້ານອນເຈັບຢູ່ໃນໂຮງພຍາບານ ໄຫມ່ໍ ນາຢ່ຽມຢູ່ສເມີໂດຽ ມເພື່ອນຍິງຈາກສະຖານ້ົວທະຍຸມາດ້ວຍຄວາມສັນພັນຂອງໜຸ່ມສາວນ້ົວທັ້ງສອງແມ່ນແຟ້ນຂັ້ນຕາມລຳດັບ.

ຕອນນ້ີ ເມ້ົາລັຕູ ໄດ້ກາຍເປັນ້ົອຣະບຸຣຸດຜູ້ນ້ົວຂອງກອງພັນທີ 103 ເພື່ອນຝູງແທບທຸກຄົນພາກັນມາຢ່ຽມສະແດງຄວາມຍິນດີທີ່ເຂົ້າໄດ້ເລື່ອນຍົດແລະດີໃຈດ້ວຍທີ ທ່ານນາຍພົນຈະສົ່ງໃຫ້ໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນນາຍຮ້ອຍສຳຮອງທີ່ວຽງຈັນ.

ເມ້ືອພັກຮັກສາຕົວຢູ່ໃນຖຣວພຍາບານປະມານ 3 ເດ້ືອນ ແລະກັບມາພັກຢູ່ກັບບ້ານ ໄດ້ອີກ 3 ເດ້ືອນ ເມ້ົາລັຕູ ກໍຫາຍເປັນປົກະຕິຕຽມຕົວໄປຮຽນ້ົອຸຊານາຍທະຫານ ຈ້ົງຈະເປີດຮຸ່ນຕ່ໍໄປໃນເດ້ືອນມີກຸກະຣາ ຄ.ສ. 1966.

ບົດທີ 9
ວຽງຈັນ

ການເດີນທາງໄປຫລວງພະບາງແລະວຽງຈັນໃນປີ ຄ.ສ 1966 ນັ້ນມີສະດວກຢູ່ທາງ ລົດ ທາງອາກາດ ສ່ວນທາງບົກຈະມີຖົນທີ່ຂັບຂີ່ສາມາດຈົນໄດ້ພຽງແຕ່ຈາກວຽງຈັນລົງ ໄປເຖິງບ້ານຊ້ອນນາຊູເທົ່ານັ້ນເອງ ແລະຈາກນັ້ນໄປຈະຕ້ອງເດີນທາງດ້ວຍເທົ້າອີກປະມານ 60 ກິໂລ ແມ້ຄົນມ້ວ່ອນຫລາຍບໍ່ຄ່ອຍຈະເດີນທາງໄປວຽງຈັນຫາກບໍ່ຈຳເປັນເຂົ້າຂອງເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆທີ່ນັ້ນ ຄ້າພໍ້ຄ້ານຳໄປຂາຍທີ່ຫລວງພະບາງ ເປັນຂອງທີ່ມາຈາກວຽງຈັນພວກພໍ້ຄ້າຈະໃຊ້ຣົດບັນທຸກໄປ. ເຖິງບ້ານຊ້ອນນາຊູແລ້ວກໍຈະໃຊ້ຄາຣາວານໍ ແລະລາບັນທຸກຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຫລວງພະບາງ ຕາມປົກຕິຈະໃຊ້ ເວລາ 5 ວັນ ແຕ່ຫາກມີຜູ້ສົນໃຈສົ່ງຄ້າຕາມໝູ່ບ້ານທີ່ເດີນທາງຜ່ານພວກພໍ້ຄ້ານຳຈະເສັຽເວລາ ຫລາຍກ່ວາເດີມ.

ການເດີນທາງໂດຍເຄື່ອງບິນນັ້ນມີສາຍການບຸນເຂົ້ານາຍພົນຢູ່ບໍຣິສັດຽວໜຶ່ງ ເອ່ີ ວ່າ "ບໍຣິສັດເດີນອາກາດຊຽງຂວາງ" ສາຍການບິນນີ້ເຄື່ອງບິນຢູ່ພຽງລຳດຽວເປັນແບບຊີ 47 ຫຼື ທຣູ ຈັກນັ້ນເອກຸນເວົ້າວ່າ "ດາໂກ້ຕ້າ" ເຈົ້າໜ້າທີ່ສາຍການບິນທ່ານໜຶ່ງເປັນຄົນລາວກຳໜົດເວລາບິນເປັນໄປຢ່າງທີ່ຣຽກວ່າ "ບໍ່ເຕັ້ນບ່ອນ" ຄົນທ່ານຍາງການບິນແມ່ນຈະໃຊ້ຈຳນວນຜູ້ໂດຍ ສາມເປັນເຄື່ອງກຳໜົດຖ້າຍໍ່ເຕັ້ນຈິງໆແລ້ວເຄື່ອງຈະບໍ່ອອກຍົກເວັ້ນເສັຽແຕ່ວ່າມີທ່ານນາຍພົນຫລີກລ້ຽ

ສຳຄັນໆໂດຍສາມໄປດ້ວຍເທົ່ານັ້ນເຖິ້ວຈະອອກທັນທີໂດຍບໍ່ລໍຜູ້ໂດຍສາມຈົນເຕັມລຳ.

ເມ້ວລ໊ຕູ=ຢ໋ວຢ໊ວເຣ ແລະເພື່ອນທະຫານມ໊ວຮ່ວມຄະນະອີກ 10 ຄົນໄດ້ມາລໍຂົ້ນເຄື່ອງບິນ ຢູ່ທີ່ສນາມບິນຕ໊ວແຕ່ເວລາ 13.00 ນ ແຕ່ຈົນເຖິ້ວ 15.00 ນ ເຄື່ອງບິນຂອງບໍຣິສັດ ເດີນອາ ກາດທ່ຽວແຮກກໍຍັ້ງບໍ່ໂຜ່ລມາໃຫ້ເຫັນເລີ່ຽນອກຈາກກຸ່ມນາຍຈ່າ 12 ຄົນທີ່ຈະໄປ ເຂົ້າຮັບການອົບ ຮົມວິຊານາຍທະຫານແລ້ວຍັ້ງມີຍາດພີ້ນ້ອງຂອງພວກນ໊ອກຈຳນວນນ໊ວມາລໍສົ່ງດ້ວຍ.

ໄຫມ່ທໍ່ກໍເປັນຜູ້ນ໊ວໃນບັນດາຜູ້ມາສົ່ງນາງມາກັບເພື່ອນໆຮ່ວມງານຈາກສຖານ໊ວິທຍຸລາວຮ່ວມ ເຜົ້າ 3-4 ຄົນ ອາການພາຍນອກຂອງໄຫມ່ທໍ່ດູປົກະຕິກ່ວ່າໃນໃຈຂອງນາງນັ້ນ ເຕັມດ້ວຍຄວາມ ເສົ້າຫມອງເພາະຄົນຮັກຈະຕ້ອງຈາກໄປນານເຖິ້ວ 1 ປີ ນາງໄດ້ໃຫ້ສັນຍາທີ່ນ໊ດ້ວກັບ ເມ້ວ ລ໊ຕູ ເພາະຮູ້ວ່າເຂົ້າຮັກຫລາຍຄ໊ວຫລາຍຫົນທີ ເມ້ວລ໊ຕູ ມາຄຸຍດ້ວຍໃນຍາມກາງຄົນ ນາງປ່ອຍໃຫ້ເຂົ້າ ເຈາະຝ່າຫລາຍຄ໊ວເຫລ໊ອເກີນທີ່ນາງຢາກຈະອອກມາຄຸຍກັບເຂົ້າຊ້ວ່າງນອກ, ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຂອງ ເຂົ້າແຕ່ກໍ່ຫັກຫ້ານໃຈໄດ້ເພາະຄິດຢ້ານວ່າເຂົ້າຈະເກີດຄວາມເປັນຫ່ວງ ຂະນະກຳລ໊ວຣຽນຢູ່ທີ່ວຽງ ຈັນຊິ່ວອາດທຳໃຫ້ຣຽນບໍ່ສຳເຣັດບ໊ນ໊ໂອກາດເປັນນາຍທະຫານຊົ່ນຄົນອົ່ນ.

ສຽງເຄື່ອງບິນດ໊ງກະທົ່ນມາແວ່ວໆທຸກຄົນຕ່າງພາກັນຫັນຫນ້າເບ໊ງໄປຍ໊ງທິດໃຕ້, ສາຍຕາ ສອດສ່ອງຫາທີ່ນາຂອງສຽງບໍ່ນານຕໍ່ມາເຄື່ອງບິນຂອງສາຍການບິນຊຽງຂວາງ ກໍໂຜ່ລມາເຫ໊ນພູ ເປ້ຽແລະໃນບໍ່ຊ້າກໍ່ຮ່ອນລ໊ງສູ່ສະນາມບິນ.

ສຽງຄຸຍດ໊ງຂົ້ນກ່ວາເດີມເມ໊ອເຄື່ອງບິນແທກຊ໊ນາຈອດຕ໊ງໜ້າອາຄານທີ່ທຳ ການຂອງສະ ນາມບິນເປັນໂອກາດສຸດທ້າຍແລ້ວທີ່ຈະໄດ້ສົ່ງເສ້ຽງຝາກຝ໊ງຫລ໊ໃຫ້ຄຳສັນຍາຕໍ່ກັນ ໂດຍເຫດທີ່ນ ກຣຽມ ນາຍທະຫານຄຸດນ໊ຕ່າງກໍ່ເປັນນາຍຈ່າຫນຸ່ມໆທ໊ງນ໊ນຮູ້ສ໊ກວ່າຄຳນ໊ນສັນຍາຈະເປັນເຣ໊ອງ ທີ່ເຂົ້າກ໊ນ ຫລາຍກ່ວ່າຢ່າງອົ່ນ.

ຂະນະທີ່ຜູ້ໂດຍສາມຈາກວຽງຈັນກຳລ໊ງລົ້ງຈາກເຄື່ອງບິນກໍ່ນ໊ມາແຕະໄຫລ່ ຂອງ ເມ້ວລ໊ຕູ ເຂົ້າຫັນໄປເບ໊ງເຈົ້າຂອງນ໊ເມ໊ອເຫັນວ່າເປັນໃຜກໍ່ຊູທາມອອກມາດ້ວຍຄວາມດ໊ໃຈ.

" ເປ້ຽ ຢ່າງ ຂ້ອຍຂອບໃຈຫລາຍທີ່ທ່ານມາສົ່ງ "

" ບໍ່ເປັນຫຍ໊ງຄອກ ແມ່ເຈົ້າໄດ້ໄປເວົ້າກັບຂ້ອຍເມ໊ອວ໊ນກ່ອນ ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍຝາກເຈົ້າໄວ້ ກັບເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຊິ່ວເປັນຜູ້ຕ່າງໜ່າ(ຜູ້ແທນ) ຂອງທ່ານນາຍພົນທ໊ວຽງຈັນຂ້ອຍເລ໊ຽຂຽນໜ໊ງສ໊ ຝາກເຈົ້າໄປນ໊ໄວ້ລ່ະ ຈົດໜາຍ."

ເປ້ຽຢ່າງ ສົ່ງຈົດໜາຍໃຫ້ເມ໊ງລ໊ຕູແລ້ະກຳຊ໊ບຕໍ່ໄປວ່າເມ໊ອເຈົ້ານ໊ໂອກາດວ່າງເມ໊ອໃດກໍ ໃຫ້ເຈົ້າເອົາໜ໊ງສ໊ນ໊ໄປໃຫ້ກັນນ໊ງດ໊ງ(ພົນຕຣ) ໂຍງໂຍ່ງ ກໍ່ລ້ວກັນຢູ່ທ່າວ່ນ໊ບ໊ຕ້ອງເປັນຫ່ວ່ງ ຈະຄອຍດູແລແມ່ຂອງເຈົ້າເອ໊ງເວ໊ນເດ໊ອນຂອງເຈົ້າ ຂ້ອຍຈະເອົາ-

ເຈົ້າຟ້າ 94-

ไปสิ่งให้แม่เจ้าทุกเดือนและหากมีข่าวหยังก่ยวกับท่านข้อยจะสิ่งไปให้อ๋ให้เจ้าตั้งใจ ธรรมจะได้ธิบกับมาเป้นมายทะหาน "เสั่วลิ "ยู่ในกองร้อยของข้อยอิกถ้นนึง.

"ข้อยจะจิดจำบุมคุมของท่านไว้จนตายและถ้าหากท่านจะกะธุมาแล้วข้อยอ๋ - ฝากใหม่ห่ำไว้ยู่ในความดูแลของท่านอิกถ้นนึงด้วย."

เมืองลัตู ก่าวจับพันไปเว้ากับไหม่ห่ำ, ถ้าเจ้ามีข่าวหยังจะบอกข้อยแล้วก๋อ๋ให้สิ่งผ่านแถบป๊ตันเหล็ง ย่าง มั กแล้วกัน."

ไหม่ห่ำ พยักหน้าย่างอยู่วอายเมื่อเพื่อนๆของนางหัวเราะอ๊ดอักๆ" ใผจะไปอยู่วจันมาฮ้นเถื่องบินได้แล้อ"สยงของเจ้าหน้าที่ซายปะจำเถื่องบินตะโกนมา จากอ่องปะตู.

เมืองลัตู ยืนต๋วทำความเคาริบ เปล็ง ย่าง แล้วหันมาหาไหม่ห่ำ.

"ข้อยไปแล้วนะ!!แล้วข้อยจะยูมจิดหมายมาหาเจ้า."

เว้าจับ เมืองลัตู ก็มลิวหัวถูวทะเล แต่ก่อนที่จะก้าวไปยั่วเถื่องบินมีของไหม่ห่ำก๋เฮ่อมมาแต่ะที่แขนของเว้าพันกับมาไหม่ห่ำยืนหย่าเช็ดหน้าสีขาวให้;

เว้ารับเอ้ามาเกับใส่กะเป๋าเสื้อจ้องตาไหม่ห่ำด้วยความออบคุมจิม สาวถิ่มรักเกิดความอวยอายรีบหลิบตามองไปหาวอินและน้ำตาก็ทำท่าจะเอ่อออกมา.

เมืองลัตู หัวถูวทะเลอีมมาเป้นคำธิบสองแล้วธิบก้าวยาวๆต๋วไปยั่วเถื่องบินทันทีเพาะปะกิดว่าเธอเป้นผู้โดยสามที่เหล่อถ้นสุดท้าย.

เมื่อได้หนังบินเถื่องธรูบร้อยแล้ว เมืองลัตู ก็เบ่วออกไปมองหน้าต่างเห็น ฝูงถ้นที่มาสี่วยั่วยู่ที่ถ้นเว้าเห็นไหม่ห่ำหันหน้ามีวยู่ระหว่างเพื่อนสามถ้นที่จุยกัน จุ๊กๆจุ๊กๆ เมื่อล้องเว้าห่ำผ้าเช็ดหน้าของไหม่ห่ำจากกะเป๋าเสื้อมาถลิบ๋กเห็นว่าสิ่วที่ยู่ในห่ำมีกำลี" แหวน "ที่นางสอมใส่ยู่เป้นประจำมีมองความรู้สึกต้มใจ เกิดอีมกับเว้าย่างสับพลันรู้สึกเหมือนจะมีหยังมาจุกยู่ที่หน้าอกน้ำตาจะไหลออกมาให้ได้ในที่สุด นาง๋ยอมรับว่าจะเป้นของเว้าย่างแม่นอนการให้สันยาด้วยคำเว้าของหนุ่มสาวมั่งมั้น ยั่งบ่แม่นอนเที่ยกับการที่ฝายยิงสาวจะมอบใจ้ประจำกายให้กับซายหนุ่มที่เจ้ารักเพาะปะเผิมีเป้นการปะกาดออกมาย่างแม่จิดว่านางจะเป้นของเว้าแต่ผู้กรองและยิงมั่งทุกถ้นได้รักสาสันมรมมีย่างเถื่องลิดตลอดมา.

"ไทม่ทำ ข้อยจะรักเจ้าจีมวันตาย" ເມ້ວລັຕູ ພົມພຳກັບຕົວເອງເບົາໆ ຂະນະທີ່ເຄື່ອງບິນເລີ່ມເຄື່ອນທີ່ແລະກຸ່ມຄົນຂ້າງນອກເຄື່ອນລັບຫາຍໄປຈາກໜ້າຕ່າງ.

ຄວາມຈະເຣີນຂອງວຽງຈັນເມືອງຫລວງຂອງປະເທດລາວສ້າງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃຫ້ກັບບັນດານາຍຈ່ານ້ອຍບ້ານນອກລ່ອງແຈ້ງທຸກຄົນສຳຫລັບ ເມ້ວລັຕູ ການທີ່ໄດ້ເຫັນບ້ານເມືອງໃຫຍ່ໂຕເຮັດໃຫ້ເຂົາຕື່ນເຕັ້ນຍິ່ງກ່ວາການໄດ້ນັ່ງເຄື່ອງບິນລຳແຮກເສັ່ງອົກພາບບ້ານເຮືອນຕຶກຣາມໃຫຍ່ ແລະແມ່ນ້ຳໂຂງສີນ້ຳເງິນຊົ່ວໄຫລຄົດຄ້ຽວເປັນເສັ້ນແບ່ງພຣົມແດນຣະຫ່ວ່າງ ປະເທດລາວແລະປະເທດໄທທີ່ເບິ່ງເຫັນຈາກໜ້າຕ່າງເຄື່ອງບິນເປັນພາບທີ່ປະທັບໃຈຢ່າງຍິ່ງຕົ້ວແຕ່ເກີດມາ ກໍເພິ່ງຈະມາເຫັນເມືອງໃຫຍ່ກັບເຂົາກໍຄາວນີ້ແຫລະ.

ເມື່ອເບິ່ງເຫັນແມ່ນ້ຳໂຂງ ເມ້ວລັຕູ ນຶກຢາກຈະຫັດວ່າຍນ້ຳຂ້ຶນມາທັນທີຊາວນ້ຳສ່ວນ - ຫລາຍຫລີກ່ອນຈະ 100% ວ່າຍນ້ຳບໍ່ເປັນເພາະຈະຫາແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມລຶກພໍຈະ ວ່າຍໄດ້ ໃນບໍຣິເວັນພູເຂົາສູງນັ້ນບໍ່ມີຈະມີກໍແຕ່ລຳທານເລັກໆຊົ່ວລຶກພຽງແຄ່ເຄ່ວນອງແລະຍັງແຄບຈີ່ນກະທົ່ວກະໂດດຂ້ານໄດ້ນີ້ຄຳກ່າວຊົ່ວເປັນຄວາມຈິງຢູ່ປ່າວນີ້ວ"ພວກນ້ອງຈະບໍ່ເສັ່ງໃຈເລີ່ຍຫາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາຈົ່ມນ້ຳຕາຍແຕ່ຕົວຂ້ານຈະເສັ່ງໃຈເປັນທີ່ສຸດຫາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຕົກ ຕົ້ນໄມ້ຕາຍ" ເຫດຜົນກໍເພາະວ່າຄົນທີ່ຈະຈົ່ມນ້ຳຕາຍນັ້ນບໍ່ສາມາດໄຂວ້ຄ້ວາຫຍັງເພື່ອຊ່ວຍຊົ່ວດໄດ້ເລີ່ຍ ສ່ວນຕົ້ນໄມ້ນັ້ນກົ່ງກ້ານສຸຂາຕົ້ນໄປຫມົດຫາກຈະຮົ້ບໄຂວ້ຄ້ວາເຂົ້າໄວ້ແລ້ວຕົວເອງກໍ ຈະບໍ່ຕາຍ ຖ້າໂວ້ພໍທີ່ຈະບໍ່ກອດຮັດກົ່ງກ້ານໄວ້ແລ້ວກໍ່ສົ້ນຄວນຕາຍ.

ພໍເຄື່ອງບິນແທກຊຸມາຢຸດຢູ່ຫນ້າອາຄານທ້າອາກາດຍານວຽງຈັນກໍ່ມາ ຄ່ອຍຕ່ອນຮົບ ພວກນັກຮຽນນາຍທະຫານຈາກລ່ອງແຈ້ງເມ້ືອກວດສອບລາຍຊື່ແລະປະກົດວ່າຄົບ ຖ້ວນຈຳນວນ 12 ຄົນແລ້ວຕ່າງກໍພາກັນຫ້ວຖົງທະເລເດີນຕາມຜູ້ມາຮັບໄປຂົ້ນຣົດບັ້ນທຸກທະຫານທີ່ຈອດລໍ່ຢູ່ຂ້າງ ອ່າຄານຣົຖບົ້ນໄດ້ພາພວກເຂົາເດີນທາງຜ່ານເມືອງວຽງຈັນເລີ່ຍໄປທິດຕະວັນອອກໄປຍັງ ຄ່າຍ ທະຫານ"ຈົ່ມນາໂມ່".

"ຄ່າຍຈົ່ມນາໂມ່ "ເປັນຄ່າຍທະຫານໃຫຍ່ຂອງກອງທັບພາກທີ 5 ມີທະຫານ ຈຳນວນ 2 ກອງພັນຕົ້ງຢູ່ພາຍໃນບໍຣິເວັນຄ່າຍສ່ວນນຶ່ງກໍ່ຫົ້ດໃຫ້ເປັນໂຮງຮຽນນາຍທະຫານນັກຮຽນລຸ່ມນ້ຳ ຫ້ວຫົ້ດດ້ວຍກັນ 60 ຄົນຈາກຫ້ວ 5 ພາກໆລະ 12 ຄົນພວກພາກ 1 ມາຈາກຫລວງພຼະບາງ ພາກ 2 ຈາກລ່ອງແຈ້ງ ພາກ 3 ຈາກເມືອງສວັນນະເຂດ ພາກ 4 ຈາກເມືອງປາກເຊ ແລະ ພາກ 5 ຈາກວຽງຈັນທຸກຄົນເປັນທະຫານຣະດັບຈ່ານ້ອຍ ຫ້ວໜ້ານ້ອງຫ້ວໜ້ານ້ອງຄົດເລ່ມ້ຍົກເວັ້ນລາວຄົນທີ່ມາຈາກ ຫລວງພຣ່ະບາງແລະວຽງຈັນພວກນ້ອງສາມາດບອກໄດ້ເລີ່ຍວ່າໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ມາຮຽນ ເພາະ

" ນາມສະກຸນ"ຫລາຍກ່ວາພົນວານໃນຈຳນວນ 60 ຄົນ ມີເກືອບ 20 ຄົນ ມີນາມສກຸນຕ່ວງກັນ ກັບເຈົ້ານາຍທີ່ມາຮ່ວມຢູ່ໃນຫລວງພຣະບາງຊ່ວງເປັນພວກດຽວກັນກັບເຈົ້ານະຫາອຸວົດແລະຫລາຍ ຄົນຈາກວຽງຈັນມີນາມສະກຸນຕ່ວງກັນກັບຣັຖມົນຕຣີ ນາຍພົນ ໃຫມ່ໆເມ້ືອລັຕູກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນເຣື່ອງ ນີ້ແຕ່ຢູ່ໄປໆກໍ່ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຣະຫວ່າງບຸກຄົນສອງກຸ່ມຢ່າງຊັດແຈ້ງພວກນ້ອຍທີ່ພົນ ມັກຈະບໍ່ ສົນໃຈກາມຣຽມໃນອັນຢຸດຈະມີຣົດເກັ່ງມາຄອຍຣັບໄປທ່ຽວໃນວຽງຈັນເວລາປະພຶດຜິດມັກຈະບໍ່ໄດ້ ຮັບກາມລ້ືໂທດແລະຂໍແຕກຕ່າງທີ່ເຫັນຢ່າງຊັດແຈ້ງຄົນຄາຄຣູຜູ້ສອນຕ່າງກໍ່ພາກັນເກັ່ງໃຈ ມັກ ຣຽນກຸ່ມນ້ີ.

ມັກຣຽນອີກກຸ່ມນ້ືງນ້ັນຕ້ອງປະຕິບັດຕົວຢູ່ໃນຣະບຽບວິນັຍຢ່າງເຄ້ັງຄັດກົມຫນ້າກົມຕາເລົ່າ ຣຽນຢ່າງຈິງຈັງແຕ່ກັບບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືຈາກຄຣູຜູ້ສອນເທົ່າທີ່ຄວນໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງພວກ ນ້ືງທີ່ມາຈາກພາກ 2 ມັກຈະຖືກພວກເພ້ືອນໆມັກຣຽນພາກັນສະແດງອອກເຖ້ືງ ຄວາມຣັງກຽດ ພວກນ້ືງເປັນປະຊາຊົນປະເພດສອງຢ່ືໃນຖານະທ້ືລ້ຽງຫລັ່ງກ່ອາທຸກທາງ.*

ມ້ືຄ່ືນ້ືງທີ່ເມ້ືອລັຕູແອບໄດ້ຍິນພວກນ້ັເລົ່າເຣື່ອງຕະລົກກ່ຽວກັບພວກນ້ືງສູ້ກັນຟ້ືງວ່າ ນາຍ ທະຫານນ້ືງຜູ້ນ້ືງໄດ້ເດ່ືນທາງມາຣາຊການໃນວຽງຈັນແລະເປັນຄ້ັງແຣກທ່ີ່ມີໂອກາດນ້ືງຣົດ ຍິ່ນ ແທກຊົ່ວຍຄວາມບໍ່ເຄ່ືຍແລະຄວາມກ້ືວເຣັດໃຫ້ນາຍທະຫານຜູ້ນ້ັຂແຕກຣາດກາງເກ້ືງໂສ້ງເມ້ືອ-ເປັນເຊ້ືນ້ັນ້ືຄົນຂັບແທກຊ້ືຕ່ໍາວ່າເອ້ືາວ່າ.

"ນ້ັເປັນຫ້ັງເຈົ້ານາຍໃສ່ຣົດຂ້ອຍລ່ະ."

ສ່ືງທ່ີ່ນ່າອາຍທ່ີ່ສຸດສຳຫລັບ ເມ້ືອລັຕູ ກໍ່ຄຳຕອບນາຍທະຫານນ້ືງຊ່ືງຕອບວ່າ.

"ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ນ້ັໃສ່ຣົດຂອງເຈົ້ານອກ ຂ້ອຍນ້ັໃສ່ກາງເກ້ືງໂສ້ງຂ້ອຍຕ່າງຫາກ" ນອກຈາກ ເຣື່ອງນ້ືແລ້ວກ້ືມ້ືເຣື່ອງຕະລົກອ້ືກຫລາຍເຣື່ອງທ້ືເມ້ືອລັຕູແອບໄດ້ຍິນແຕ່ລະເຣື່ອງຕ່າງກໍ່ສະແດງ-ອອກເຖ້ືງຄວາມປ່າເຖ້ືອນຂອງຄົນນ້ືງຊ່ືງເປັນມະນຸດຊ້ືນສອງໃນສາຍຕາຂອງພວກລາວລຸ່ມຜູ້ຖ້ືວ່າ ຕ້ືວເອງສ້ືໄລເຫລ້ືອເກ້ືນ.

ເມ້ືອລັຕູ ບໍ່ເຄ່ືຍປະສົບພົ້ນຫ້ານ້ືມາກ່ອນເພາະບໍ່ເຄ່ືຍເດ່ືນທາງອອກຈາກບ້ານໄປໃສໄກທ້ີ ລ່ອງແຈ້ງທຸກຄົນສະເໝ້ືພາບກັນຫ້ົດແມ້ຈະມ້ືກຸ່ມລາວເທ້ືງບ້ານອາສັຍຢູ່ໃນລ່ອງແຈ້ງ ແຕ່ ພວກນ້ັກໄດ້ຮັບກາມຍອມຮັບນັບຖືຈາກພວກນ້ືງເປັນຢ່າງດ້ືຖ້ືວ່ານ້ືສິດເທ້ືາທຽມກັນບ້ົນດາເພ້ືອນໆ ທ້ືມາຈາກລ່ອງແຈ້ງຕ່າງກໍ່ພາກັນໂກດທ້ືໄດ້ຮັບກາມຖູກຈາກພວກລາວລຸ່ມແຕ່ກໍ່ຕ້ອງທ້ວາມອົ້ມອ້ືມ ກົ້ນເພາະຕ່າງຄົນກໍ່ຕ່າງຕ້ືງໃຈວ່າຈະມາເລົ່າຣຽນໃຫ້ສຳເຣັດເພ້ືອຈະໄດ້ກັບໄປ-

ຮັບໃຊ້ເຜົ່າມົ້ງຂອງຕົນໃຫ້ດີທີ່ສຸດເມື່ອຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ດີໄດ້ຕ່າງກໍຊ່ວຍເວົ້າຈາປອບໃຈຊຶ່ງກັນແລະ ກັນໃຫ້ອົດທົນຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ມີພວກລາວເທິງຈາກພາກ 1 ຫລວງພຣະບາງແລະພວກຂ່າບາງຄົນທີ່ມາຈາກພາກທີ-4. ປາກເຊ ທີ່ມີທີ່ຂ້າກັນກັບພວກມົ້ງໄດ້ເພາະຕ່າງກໍຕົກຢູ່ໃນສະພາບລ້າຍໆກັນ.

ອາມາຈັກລາວເປັນປະເທດທີ່ປະກອບດ້ວຍປະຊາກອນຫລາຍເຜົ່າພັນມີພວກລາວລຸ່ມຫລີ "ລາວໃນທີ່ຣາບລຸ່ມ" ຕາມນິຍົມເວັ້ນເມືອງໃຫຍ່ປະມານ 2 ລ້ານກ່ວາຄົນພວກໝໍ້ຫລົ້ມ ປະ ມານ 3 ແສນຄົນພວກລາວເທິງພວກອີ້ກໍ, ເຢົ້າ, ທາງພາກເໜືອຂອງປະເທດປະມານ 1ແສນ ຄົນພວກຂ່າ, ສ່ວຍ, ຂະມຸ, ໃນພາກໃຕ້ຂອງປະເທດອີກປະມານ 4 ໜື່ນຄົນທັ້ງຍັງມີພວກ ວຽດ ນາມ, ໄທດຳ, ໄທຫະມຸ, ຈີນຮໍ່ແລະເຜົ່າເລັກໆອື່ນໆອີກຫລາຍເຜົ່າ.

ພວກລາວລຸ່ມຖືວ່າຕົວເອງໄດ້ມາຢຶດເອົາທີ່ຣາບລຸ່ມຊຶ່ງອຸດົມສົມບູນເປັນທີ່ທຳມາຫາ ກິນ ນານານແລ້ວແລະໄດ້ຮັບອາຣະຍະທັມຂອງຢຸໂຣບຊຶ່ງຊາວຝຣັ່ງເສດນຳມາຖ່າຍທອດໃຫ້ຈຶ່ງຖືວ່າ ຕົວເອງນັ້ນເໜືອກ່ວາພວກອື່ນພວກເຂົ້າກິນຂ້າວຈີ (ຂະນົມປັງ) ກັບກາເຟ (ກາຟ).. ໃນຕອນ ເຊົ້າຂະມະທີ່ພວກອື່ນປັ້ນເຂົ້າຫນຽວກັບແຈ່ວ (ນ້ຳພິກ) ເລີຍເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ຈະເຣີນ ກ່ວາ.

ຄວາມເຫລື່ອມລ້ຳຣະຫວ່າງເຜົ່າມັຈະບໍ່ຄ່ອຍປະກົດເພາະຕ່າງຄົນກໍຕ່າງຢູ່ໃນ ພູມລຳ ເນົາຂອງຕົນເຊັ່ນ: ພວກມົ້ງກໍອາສັຍຢູ່ແຕ່ໃນແຖບພູເຂົາຕອນກາງຂອງປະເທດພວກລາວເທິງກໍ ຈະຢູ່ໃນຖິ່ນທີ່ເປັນພູເຂົາເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກຂ່າໃນຕອນໃຕ້ກາມກະທົບກະທັ້ງຂອງວັທະນະທັມ ມັກຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນສະຖານການເຊັ່ນທີ່ເມືງລັຕູແລະຄະນະປະສົບຢູ່ເທົ່ານັ້ນປົກຕິມັ ມັກຈະເປັນຄົນມີນິສັຍໂສ່ງສ່າງເລືອດຮ້ອນແຕ່ໃນບາງຂະນະກໍເປັນຄົນມີເຫດຜົນດີ ສົມຄວນຊື ວິດໃນຣະຫວ່າງການຮຽນຂອງພວກມົ້ງຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຶດທີ່ອ່ອນນ້ອມແລະ ຂະຍັນຂັນ ແຂງເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງຜ່ານໄປຢ່າງຣາບຮື່ນ.

ໃນຣະຍະ 6 ເດືອນແຣກທຸກຄົນຕ້ອງຮຽນຮ່ວມກັນໃນວິຊາສາມັນຕ່າງໆແລະວິຊາ ທະ ຫານທົ່ວໄປຊຶ່ງເປັນວິຊາທີ່ພວກທະຫານຝຣັ່ງເສດໄດ້ຮຽມຂຶ້ນເພື່ອສອນທະຫານລາວ ໂດຍສະ ເພາະຫລັງຈາກ 6 ເດືອນແລ້ວພວກນັກຮຽນມີສິດທີ່ຈະເລືອກຮຽນວິຊາສະເພາະໄດ້ເຊັ່ນການ ບັນຊີປືນໃຫຍ່ສື່ສານການອ່າວຈລຈເປັນອາທິດເມືງລັຕູເລືອກຮຽນວິຊາການອ່າວແທ້ທີ່ຈິງເຂົ້າບໍ່ ໄດ້ເລືອກເອົາແຕ່ທາງກອງບັນຊາການກອງທັບພາກ 2 ໄດ້ກຳໜົດມາໃຫ້ເລີຍ.

ເມືງລັຕູນັກວິຊາການອ່າວຫລາຍທີ່ດຽວເພາະເຂົາເບິ່ງເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງ ການສູ ຣົບວ່າການອ່າວເປັນສະເໜີນຕາຂອງນັກຣົບຫາກຕາບໍ່ດີຫລືຕາບອດອັນປຽບໄດ້ວ່າການອ່າວບໍ່ ດີແລ້ວຈະໄປສູ້ຣົບກັບຂ້າເສິກຢ່າງໃດກໍບໍ່ມີທາງຊະນະຫາກວ່າການອ່າວດີເລີສຢ່າງມີໂອກາດ ຊະນະຍ່ອມຈະມີຫລາຍກ່ວາ.

ຄວາມຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈຮຽນໃນວິຊາທີ່ຕົນຮັກແລະຕາຣາງການຮຽນທີ່ໜັກ ເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ຄິດເຖິງໄຫມ່ທໍ ສາວຄົນຮັກທຸເລົ້າໄປຢ່າງໃດກໍດີທຸກຄົນກ່ອນນອນເມື່ອລົ້ຕູຈະຕ້ອງຫລັບຕາ ນຶກ
ເຖິງໃບໜ້າອັນອ່ອນຫວານຂອງໄຫມ່ທໍ ນຶກເຖິງທ່າທາງທີ່ນາງຈະກະທຳເມື່ອພົບກັບວິຊາອົກ-
ຕັ້ງມື້ງໃນເວລາ 6 ເດືອນຂ້າງໜ້າ.

ວຽງຈັນໄດ້ຊື່ວ່າເປັນເມືອງແຫ່ງຄວາມສມຸກສນານເມືອງນຶ້ງໃນບັນດາອານານິຄົມເກົ່າ
ຝຣັ່ງເສດໃນອິນໂດຈີນໃນສມັຍປີ ຄ.ສ 1966 ນັ້ນນີແຫລ່ງສຳຣາມກາງຄືນຫລາຍທີ່ສຸດ, ໃນ
ວຽງຈັນແຫລ່ງທີ່ໂຈດຈັນກັນຫລາຍທີ່ສຸດກໍຄື "ບາຣ໌ຫລາບຂາວ" ຊຶ່ງນີພວກນາຄາມລູລູເປັນ ເຈົ້າ
ຂອງນາຄາມ ລູລູ ເປັນຍິງຊາວຝຣັ່ງເສດຊຶ່ງໄດ້ນາປັກຫລັກຫາລ້ຽງຊີບໃນວຽງຈັນດ້ວຍຄວາມ
ສາມາດພິເສດຂອງນາງຄວາມສາມາດພິເສດໃນຖານ "ເປ້າປີໜ້ງ" ຂອງນາຄາມ ລູລູ ເປັນທີ
ເລື່ອງລືໄປທົ່ວປະເທດບັນດາຜູ້ນີຍົມຈະກິນໜ່ອຍຖ້ານີໂອກາດເດີນທາງນາວຽງຈັນແລ້ວ ຈະ
ຕ້ອງແວະນາຫາປະສົບການໃໝ່ໂດຍການເປັນລູກຄ້າຂອງ "ບາຣ໌ມູຫລາບຂາວ".

ນອກເໜືອຈາກບາຣ໌ມູຫລາບຂາວແລ້ວຍັງນີບາຣ໌ເລັກບາຣ໌ນ້ອຍອົກຫລາຍ, ໂດຍສະ
ເພາະທີ່ຕ້ັງຢູ່ໃນຍ່ານຖ້ງພາລານນີທ້ັງບາຣ໌ຂອງຊາວວຽດນາມຂອງຄົນຈີນແລະບາຣ໌ຂອງຄົນໄທ
ດ້ວຍບາຣ໌ເຫລົ່ານ້ັຈະຕ້ັງຮຽງຮາຍກັນຢູ່ໃນຍ່ານຖ້ງພ່າລາມນັບຈຳນວນຫລາຍໂຫລ.

ບ່ອນຄາສິໂນກໍເປັນແຫລ່ງສຳຣາມອົກຈຸລະນີດນຶ້ງຂອງຄົນລາວໃນວຽງຈັນການເປີດບ່ອນ
ພນັນເປັນເຣື່ອງບ່ຜິດກົດໝາຍນີການຫລິ້ນແຫລ່ງທຸກຈຸລະນີດຮ່ວມທ້ັງສະລອຍຜ້ັຊຸມ.

ອົກຢ່າງນຶ້ງທ້ີນ່ຳສົນໃຈສຳຫລັບຊາວຕ່າງປະເທດກໍຄືກັນຊາຈະເຫັນຜ່
ຄ້ານຳກັນຊາແຂ້ງເປັນມັດໆມານ້ຶ້ງຂາຍກັນຫນ້າສະລອນໃນຕລາດເຊ້ົາຂອງວຽງຈັນທຸກໆວັນບັນ
ດາພວກຣິບປ໊ຕ່າງພາກັນຫລ້ັງໄຫລມາສູ່ວຽງຈັນດ້ວຍຄວາມຊຸ່ມຊຸ່ມໃນເສຣີພາບຂອງ ການເສບ
ກັນຊາແລະບາງຄ້ັງຢ່າເສບຕິດຊຸມຊົນອົກດ້ວຍກໍນີ.

ອາຄານບ້ານເຮືອນຕ່າງໆຍັງນີເອກລັກຂອງການເປັນເມືອງຮ້ອນຂອງຝຣັ່ງເສດຢູ່ສະຖາ
ປັດຍະກັນພາຍໃຕ້ອິດທິພົນຂ່ອງຝຣັ່ງເສດນີປະກົດຢູ່ທົ່ວໄປຖ້ມນີທ້ີຮົ້ມຮົ້ນໄປດ້ວຍເງົາຂອງຕົ້ນມະ
ຮ່ອກ່ານີກໍສະແດງອອກເຖິງອິທທິພົນຂອ່ງຢຸໂຣບຢ່າງເດ່ັນຊັດ.

ຫລ້ັງຈາກທ້ີການຮຽນໄດ້ຜ່ານໄປເປັນເວລາ 6 ເດືອນແລ້ວແລະພົນການສອບກາງປີ-
ປະກົດວ່າພວກນັກຮຽນນ້ຶ້ງທຸກຄົນສອບໄດ້ຄະແນນດີທາງກອງທັບພາກທ້ີ 2 ກໍນີຄຳສ້ັງອະນຸຍາດ
ໃຫ້ນັກຮຽນນາຍທະຫານທ້ີ 12 ຄົນເດີນທາງກັບໄປຢ່ຽມບ້ານທ້ີເ່ອ້ງແຈ້ງໄດ້ໃນຣະຫວ່າງ ທ້ີ
ໂຮງຮຽນປິດກາງປີ ..

ກ່ອນທີ່ຈະເດີນທາງກັບລ່ອງແລ້ວມີງວັນພວກນັກຮຽນມາຍຮ້ອຍຈາກພາກ 2 ພາກັນ ຂໍ ອານຸຍາດ ພ.ບ ກອງຮ້ອຍນັກຮຽນໄປຈັບຈ່າຍຊ້ອງເຄື່ອງໃຊ້ຝາກໍ່ໝ່ຍາດພີ້ນ້ອງຣະຫວ່າງ ທີ່ຮຽນຢູ່ ເມືງລີ້ ເກັບເງິນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຈາກທາງໂຮງຮຽນໄວ້ເປັນເງິນກ້ອນ ໃຫຍ່ໍ ເບີ່ງເຂົ້າພຍາຍາມອົດອົມໄວ້ເພື່ອຈະຫາຊ້ອງໄປຝາກໝ່ແລະໄຫມ່ໍ.

ໃນຕອນບ່າຍ ເມືງລີ້ ແລະຢົງຢໍເຣີເພື່ອນສະນິດຮ່ວມຫ້ອງພ້ ກໍພາກັນໃຊ້ຈ່າຍເງິນ ທອງທີ່ສະສົມໄວ້ຢ່າງສນຸກສນານທ້ງສອງແວະດື່ມເບ້ຍ ທີ່ຮ້ານອ້າງໂຮງໜ້ງບໍຣິເວ້ນຖນົນ ສາມ ແສນໄຫ່ກ່ອນຈະກັບຄ່າຍຈົນາໂມ່ຍະມະທີ່ກຳລ້ງດື່ມເບ້ຍຂວດທີ 3 ຢູ່ນ້ັ ເອງ ຢົງຢໍເຣີກໍ່ກ່າວ ຂ້ົນວ່າ"ລີ້ ເປັນຫຍ້ງເຮົາບໍ່ລອງໄປທ່ຽວແມ້ຈ່າງ(ໂສເພນີ)ດູສັກຄ້ງລະເຈົ້າເຄີຍເຮັດຫລ້ຍ.

"ຍ້ງບໍ່ເຄີຍເລ້ຍ" ເມືງລີ້ຕອບ"ໄປບໍ່ເຮົາລອງໄປຕະວ້ນຫາສາວງາມໆແຖວຖ້ງພາ ລາມເບ້ຍ້ອຍໄດ້ຍິນພວກນັກຮຽນທີ່ມາຈາກປາກເຊເວ້ົ່ານ້ັ ວ່ານ້ີສາວງາມໆຫລາຍອີກຢ່າງນ້ີ ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຮັດຂອງກໍຈະໄດ້ເຄີຍສ້ຽເມ້ືອເຖ້ງເວລາເຈົ້າເອ້ົ່ານ້ີ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າຕ້ອງ ທ່ໍຢ່າງໃດ"

ເມ້ືອໄດ້ຍິນເຫດຜົນຂອງຢົງຢໍເຣີ ແລະຄວາມຢາກທ່ົດລອງໃຫ້ຮູ້ຈ້ງແທ້ໃນເຣ້ືອງເພດ ປະກອບກັບເບ້ຽທ່ີທ່ໍາໃຫ້ເກ່ີດຄວາມກ້າ ເມືງລ້ີ ເລ້ຍຕອບວ່າ"ໄປກ່ໍໄປແຕ້ຍ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈ້ກແຫລ່ ມະ!!"ເມ້ືອຕອບໄປແລ້ວໃຈກ່ໍເຣ້ີມເຕ້ັນຖ້ບຕ້ັບໆເພາະນ້ີກໄດ້ວ່າເຂ້ົ່ານ້ີກ່ໍາລ້ງຈະທ່ໍາບາງຢ່າງທ່ີ ຍ້ງບໍ່ເຄ້ີຍມາກ່ອນເລ້ຍໃນຊ້ວ້ິດນ້ີກປ້ານຢູ່ໃນໃຈວ່າເມ້ືອເຮັດຂອງແລ້ວລູກອ້ນທະຂອງເຂ້ົ່ານ້ີຈະ-ເຈ້ັບອ້ີກແຕ່ເມ້ືອໄດ້ຕອບໄປແລ້ວກ່ໍເລ້ຍຕ້ອງຕ້ົ່ກກ້ະໄດພ້ອຍໂຈນ.

"ເຈົ້ານ້ີບໍ່ຕ້ອງປ້ານຄອກເມ້ືອເຖ້ງເວລານ້ັ ນຈ້ງໆແລ້ວນ້ັ ນກ່ໍຣຽບຮ້ອຍເອງ ໃຫ້ແມ້ຈ້ງມາ ສອນໃຫ້ກ່ໍໄດ້"ຢົງຢໍເຣ້ີ ປອບເຫ້ມ້ອນຈະຮູ້ໃຈທ້ງສອງດື່ມເບ້ຽຈ້ນໝ້ົດຂວດທ້ີ 4 ແລ້ວ ເຖ້ງ ຈ້ງອອກຈາກຮ້ານໄປຂ້ົ່ນຣົດແທກ່ຊ.

ພ້ບອກຈຸດປະສ້ງໃຫ້ຄ້ນຂ້ບແລ້ວອ້ີກບ້ົ່ເຖ້ງ 10 ນາທ້ີຣົດກ້ນຳ້ ຊາຍໜຸ່ມນ້ົ່ງທ້ງສອງ ນາ ຈອດໜ້ົ່າບາຣ໌ແຫ່ງນ້ີງໃນເຂດຖ້ງພາລານນ້ີປ້າຍຊ້ືບາຣ໌ຕ້ິດໄວ້ດ້ວຍວ່າ"ບາຣ໌ວ້ີນ້ັ ສ".

ຢົງຢໍເຣ້ີ ເດ້ີນນ່ໍາໜ້ົ່າກ້ົ່າວເຂ້ົ່າໄປໃນບາຣ໌ຢ່າງກ້ບຄ້ນທ້ີ່ນ້ີປະສ້ບການນ້ານຫລາຍປ່ອຍ ໃຫ້ເມ້ືອລ້ີ ເດ້ີນຕາມຫລ້ງກ້ນໜ້ົ່າເບ້ຍ້ີ ສ້ ພ້ນເຫ້ມ້ອນກ້ບປ້ານຈະສະດຸ້ດຊາຕ້ິວເອງ.

ຄ້ຣນນ້ີງລ້ງທ້ີ່ໂຕ້ະແລ້ວເມ້ືອລ້ີ ເຖ້ງໄດ້ກ່ົ່າເງ້ຍໜ້ົ່າຂ້ົ່ນສ່ໍາຣວດບ້ໍຣິເວ້ນຣອບໆໃນບາຣ໌ ນ້ີເດ່ົ່າເຕ້ີຣ໌ຍາວຕ້ັ້ງຢູ່ດ້ານນ້ີ້ງແລະນ້ີໂຕ້ະນ້ອຍໆນ້ີ້ງໄດ້ໂຕ້ະລະ 4 ຄ້ນອ້ີກພຽງ 5 ໂຕ້ະ ຕາມ ຝາຜນ້ີ້ງນ້ີແຕ່ຮູບຜູ້ຍ້ີ້ງຕ່າງຊາດແກ້ຜ້ົ່າລ່ອມຈ້ອມຊ້ີ້ງເບ້ີ້ງເຫ້ມ້ອນຈະຕ້ົ່ດມາຈາກໜ້ົ່ານ້ີ້ງສ້ີຝຣ້ີ້ງເສດ ເພາະເປ້ນຮູບຜູ້ຍ້ີ້ງຝຣ້ີ້ງທ້ີ້ງນ້ັ ນຊະນ້ີດທ້ີ່ເຫ້ັນໜ້ົ່ານ້ີ້ກໄປທ້ີ່ວທຸກຊຸມອ້ີມ-

ນອກຈາກໂຕ໊ະຂອງເຂົ້າສອງຄົນແລ້ວກໍມີແຂກອີກພຽງໂຕ໊ະດຽວເປັນຊາຍໜຸ່ມ 2 ຄົນ ເຊຸ່ມກັນຈາກການແຕ່ງກາຍທີ່ດີກ່ວາຄົນລາວຄູເຫມືອນວ່າຈະເປັນຄົນໄທ.

ພັກງານເສີຟເດີນມາຖາມວ່າຈະດື່ມຫຍັງເມື່ອຢິ່ງຢໍເຣ ສິ່ງເບ້ຽມາວກໍ່ນຳມາບໍ່ຣິ - ການພ້ອມທັ້ງມ໊ອດື່ມທອດຈານເລັກໆແຖມໃຫ້ອີກ 1 ຈານ.

ວັດທະນະທັມ໊ເປັນຂອງໄຫມ່ສຳຫລັບເມ໊ວລິ້ຕູ ຊາວມ໊ວມັກຈະໃຊ້ຊີວິດຢ່າງວ່າຍໆ ບໍ່ຄ່ອຍ ຄິດການເຮ໊ອງການຣີມສັກເທົ່າໃດຮູບພາບປຸກໃຈເຫລ໊ານ໊ັ້ນຈະບໍ່ປະກົດຢູ່ໃນເມ໊ອງລ່ອງແລ້ວເລ໊ຽ ອີກທັ້ງແມ່ຈ້າວທ໊ອເຄົ້າເຕ໊ັ້ມຢ່າງໃດກໍຈະບໍ່ປະກົດວ່າມ໊ີຍ໋ງມ໊ວເປັນແມ່ຈ້າວ ສ່ວນຍິງລາວນ໊ັ້ນ ເຄ໊ຍມ໊ີປູ້ບ້ານທ໊ານ໊ັ້ລ໊ເລ໊ອດເຂ໊ົ້າໄປຄ້າຂາຍແລະເປ໊ດບ໊ິຣການລັບໆໃຫ້ແກ່ພວກຄົນໄທທ໊ີ່ໄປທ໊ຳງານ ຢູ່ທ໊ີ່ລ່ອງແລ້ວແຕ່ເມ໊ືອທ່ານນາຍພົນຊາບເຮ໊ອງເຂ໊ົ້າກ໊ັຈັດການຈັບແມ່ຈ້າວໂຫນຫ໊ອແລະລ໊ວຂຸມ (ຫລຸມຊ໊ົ່ວຢູ່ເຄ໊ົ້ໄວ້ສຳຫລັບເປັນທ໊ີ່ຄຸມຂ໊ັງ) ເປັນເວລາມ໊ືງອາທ໊ິດແລ້ວເມ໊ນເທ ເຄ໊ອອກຈາກພາກ 2ທັ້ມ ທ໊ີ່ວ໊ານ໊ັ້ນມາກໍ່ບໍ່ປະກົດວ່າມ໊ີຜູ້ໃດຫາກ໊ິນໂດຍການເປັນແມ່ຈ້າວໃນລ່ອງແລ້ວອ໊ີກແລ້ວ ເມ໊ືອຍິງ ວ໊ັຍສາວ໊ັ້ນທ໊ີ່ໄດ້ມ໊ຳຂອງມາເສ໊ີ່ຟເດີນກ໊ັບມາມ໊ີວ໊ລິ້ວທ໊ີ່ໂຕ໊ະກໍຖາມວ່າ "ພວກເຈ໊ົ້າຈະເອ໊ົ້ານ໊ ້ອງ ໆ-ສາວມາຄຸຍດ້ວຍບໍ?"

ຢິ່ງຢໍເຣ ບໍ່ຕອບແຕ໊ພ໊ັກໜ໊ານ໊ ້ານາງລຸກ໊ັ້ນເດີນໄປຍ໋ງດ້ານຫລ໊ັງຂອງບ໊ານ໊ ້ແລະເມ໊ືອ ກ໊ັບ ມາອ໊ີກທ໊ີ່ມ໊ີສາວສ໊ວຍສອງຄົນແຕ່ງກາຍຢ່າງວ໊ິດງາມເດີນຕາມຫລ໊ັງມາດ້ວຍ ເມ໊ືອຍິງສ໊ົ້ວທ໊ັ້ງ ສອງຄົນມ໊ວລ໊ິ້ວທ໊ີ່ໂຕ໊ະຂອງມ໊ວລິ້ຕູແລ້ວຍິງວ໊ັຍສາວຄົນກໍເດີນໄປຊຸມກ໊ັບແຂກອ໊ີກໂຕ໊ະມ໊ີ່ວ໊ຕໍ່ໄປ.

ສາວທ໊ັ້ງສອງຄົນໜຸ່ງຜ້ານຸ່ງສ໊ັ້ນຮູບໜ໊ັ້ງຊ໊ົ້ນສູ້ງຂຶ້ນມາເກ໊ືອບເຖ໊ິງເຂ໊ົ້າທ໊ຳໃຫ້ປລ໊ິ່ນ ທ໊ີ່ ຮຽວງາມແລະຕະໂພກທ໊ີ່ກົ້ມກ໊ົ້ງສ່ວນເສ໊ືອກໍເປ໊ນແບບລາວແຂມກະບອກຕາດແອວດ້ວຍເຂ໊ັມຂ໊ັດ-ເງ໊ິນເສ໊ັ້ນໃຫຍ່ຍິງສາວທ໊ັ້ງຄູ່ຊ໊ົ້ວເບ໊ິ່ງເຫ໊ັນຈະມ໊ີອາຍຸບໍ່ເກ໊ິນ 20 ປ໊ີ ຍົ້ມໃຫ້ມ໊ວໜຸ່ມທ໊ັ້ງສອງຢ່າງ ເປ໊ດເຜ໊ີຍ.

"ນ໊ ້ອງສາວ໊ ້ຊ໊ົ້ຍ" ຢິ່ງຢໍເຣ ເປ໊ດສາສ໊ົ້ນທະນາ

"ນ໊ ້ອງ໊ ້ ແສງພາ" ຜູ້ຍິງຄົນໄວ໊ ້ເ໊ົ້ມຍາວມ໊ວລ່ອນຂ້າງຈະຕ໊ິດກ໊ັບຢິ່ງຢໍເຣ ຕອບ.

"ນ໊ ້ອງລະ໊ ້ຊ໊ົ້ຍ" ເມ໊ວລ໊ິ້ຕູ ປະຕ໊ິດ໊ັດເຊ໊ັ້ນດຽວກ໊ັນກ໊ັບຄຣູເພ໊ືອແກ້ອວຍ "ແສງແກ້ວ"

"ນ໊ ້ານເຈ໊ົ້າຢູ່ໃສ" ເມ໊ວລ໊ິ້ຕູ ຖາມຕໍ່.

"ນ໊ ້ອງ ຈາກປາກເຊ, ອ້າຍລະມາຈາກໃສ" ນາງ ຍ໋ອນຖາມ.

"ອ້າຍມາຈາກລ່ອງແຈ້ງ"

"ຖ້າຢ່າງ ນ໊ ້ນອ້າຍກໍເປັນຄົນແມ້ວລະ ບໍ່"

ເມ໊ືອໄ ດ້ຍ໋ນຄຳວ່າ "ແມ້ວ" ຢິ່ງຢໍເຣ ຜູ້ຊ໊ົ້ວເປັນບຸກຄົນ ໜ໊ ້ອາຣ໊ົມຮ ້ອນຢູ່ແລ້ວໂພ່ລ໊ວອອກ ມາວ່າ -

"ບໍ່ແມ່ນພວກນ້ອງບໍ່ແມ່ນຕົ້ມແມ້ວພວກນ້ອງເປັນຕົ້ມ "ມ້ວ" ພວກຕົ້ມລາວຮຽກບໍ່ຖືກ ຄວາມຈິງ ຈະຕ້ອງຮຽກມ້ວແຕ່ພຽງໄປເປັນ"ແມ້ວ" ຖ້າຫາກນ້ອງມີໂອກາດຮຽກຕົ້ມມ້ວອີກລະ ກໍໃຫ້ຮຽກ ພວກເຂົາອ່ານ້ະ!! ຢ່າຮຽກວ່າແມ້ວເພາະຖ້າຮຽກບໍ່ຖືກວ່າຄູຫມິ້ນກັນ"

ເມື່ອການສົນທະນາປ່ຽນບັນຍາກາດໄປໃນລັກສະນະເຊື່ມສັ້ມພັນຍິ້ວຫົວສອງກໍເລີຍກົ້ມຫນ້າ ນ້ຳຍ້ອມສົບຕາກັບຫມຸ່ມມ້ວສອງຕົ້ມອີກຈົ່ມຜົມສຸດທ້າຍເມື່ອເບ້ຽຫມົດຂອດແລ້ວຢົ້ວຢໍ້ອເຣີ້ຈົ່ວຫັ້ນ ມາເວົ້າເບົາໆກັບເມ້ວລ້ຽເປັນພາສາມ້ວວ່າ"

"ລ້ຽ ເຈົ້າຢາກເຮັດແລ້ວຫລ້ຽງຖ້າຈະເຮັດກໍໄປເຮັດຄຽວນ້ັ້ນເລີຍແລ້ວນ່ະ!! ໄດ້ຣົບກັບ"

"ຈ້າກົບລ່ະ!! ຄ່ຳແມ້ຈ້າວເຈົ້າລອງຖາມເວົ້າເບິ່ງແມ້ລ້ຽຕອບເປັນພາສາດຽວກັນ.

ຢົ້ວຢໍ້ອເຣ ຫັ້ນມາຖາມຍິ້ວສາວຫົວສອງວ່າ"ຖ້ວເຈົ້າໄປນອນກັບນ້ອຍເຈົ້າຈະເວົ້າ ຈັກກົບ"ສອງພັ້ນຫ້ຳ"ຄົ້ນຜົມຍ່າວຕອບ"ເວົ້າບໍ່"ຢົ້ວຢໍ້ອເຣຖາມເມ້ວລ້ຽ"ເວົ້າກໍເວົ້າ."

ແຕ່ບໍ່ຍ້ວຫັ້ນທ້ົ້ນຫົວ 4 ຄົນຈະລຸກຈາກໂຕ໊ະໄປທຳກິດທຸຣະຫຸ້້ນບົ້ນມ້ສຽງເອະອະຂອງກຸ່ມຊາຍ 6 ຄົນທ້ົ້ນໂຊ ເຊ ເວົ້າມາໃນບາຣ໌ຫົວຫມົ້ດມ້ອາກາມເມ້ຍ່າງເຕັ້ມທ້ສຽງຕົ້ມມ້ວຕະໂກນ້ັ້ນອະນ້ະ ທ້ົ້ພ້ກພວກຊ້ົ້ດຕ້ອລ້ວມ້ວບ້ົນເຮ້ົ້າ ້ັ້ໂລຣມຄຣາມໆ.

"ເຣ້ັ້ຍເວົ້າເບ້ຽມາ 6 ແກ້ວເອ້ົ້ຍ ້ົ້ນໂວ້ນເວ້ັ້ນສອດສາຍຕາໄປຣອບຫ້ອງ."

"ພວກນ້ອຍຈະສລອງກ້ັ້ນຫມ່ອຍເວົ້າເບ້ຽມາໄວໆ"

- ຍິ້ວກາວ້ົ້ນທ້ົ້ທ້ຳຫນ້າທ້ົ້ເສ້ົ້ຟມຸ້ລ້ົ້ກຸ້ຈ່ຫ້ຍ້ບເບ້ຽຈາກຕູ້ເປັນຣ້ບເປ້ົ້ດແລະນ້ຳມາພ້ອມ ຫ້ົ້ວແກ້ວເປ້ົ້ຳ.

"ເຣ້ັ້ຽ....ເວົ້ານ້ອງໆມານ້ົ້ວບ້ົ້ຣກ້ານພວກນ້ອຍເວົ້າມາ 6 ຄົນໄວໆດ້ວຍ"ເວົ້າສ້ົ້ວຕ່ໍ.

"ຂ້ໂທດຫລາຍໆເມ້ລ້ຽພວກນ້ອງໆຍ້ວບ່ໍ່ມາທ້ຳວ່ານເລ້ຍຕ່ອນ້ັ້ນ້ັ້ນ້ັ້ຢ 2 ຄົນແລະ ແຂກໂ໊ະນ້ັ້ນເວົ້າຮຽກໄປແລ້ວ"ນ່ວ່ານ່ຳວ່ານ່ວຍນ້ອນ.

"ໃຜ...ຜູ້້ໃດຮຽກໄປນ້ົ້ວດ້ວຍສຽງທ້ົ້ດ້ົ້ວ່ານ່ວ່ານ້ົ້ດສາຍຕາເບ້ົ້ວໄປຣອບຫ້ອງອ້ົ້ກ.

"ບ່ໍ່ໄດ້, ບ່ໍ່ໄດ້ ເຈົ້າຈະໃຫ້ຕົ້ມອ້ົ້ມເວົ້າຜູ້້ສ່ານ່ວ່ານ້ົ້ໄປນ້ົ້ວກ່ານ້ົ້ບ່ໍ່ໄດ້ພວກນ້ອຍເປັນພ້ລອດ(ນ້ົ້ກ ້ົ້ນ)ນ່ະ"ເວົ້າປະກາດ້ົ້ດທ້ົ້ພ້ນອອກມາແລ້ວດ້ົ້ນໂຊ ເຊ ໆໄປຍ້ວໂ໊ະຂອງເມ້ວລ້ຽນ້ົ້ກ ້ົ້ນໂວ້ນເວ້ັ້ນ ຫ້ົ້ວ ແກ້ວເປ້ົ້ຳ.

"ເຣ້ັ້ຽ....ເວົ້ານ້ອງໆມານ້ົ້ວບ້ົ້ຣກ້ານພວກນ້ອຍເວົ້າມາ 6 ຄົນໄວໆດ້ວຍ"ເວົ້າສ້ົ້ວຕ່ໍ.

"ຂ້ໂທດຫລາຍໆເມ້ລ້ຽພວກນ້ອງໆຍ້ວບ່ໍ່ມາທ້ຳວ່ານເລ້ຍຕ່ອນ້ັ້ນ້ັ້ຢ 2 ຄົນແລະ ແຂກໂ໊ະນ້ັ້ນເວົ້າຮຽກໄປແລ້ວ"ນ່ວ່ານ່ຳວ່ານ່ວຍນ້ອນ.

"ໃຜ...ຜູ້້ໃດຮຽກໄປນ້ົ້ວດ້ວຍສຽງທ້ົ້ດ້ົ້ວ່ານ່ວ່ານ້ົ້ດສາຍຕາເບ້ົ້ວໄປຣອບຫ້ອງອ້ົ້ກ.

"ບ່ໍ່ໄດ້, ບ່ໍ່ໄດ້ ເຈົ້າຈະໃຫ້ຕົ້ມອ້ົ້ມເວົ້າຜູ້້ສ່ານ່ວ່ານ້ົ້ໄປນ້ົ້ວກ່ານ້ົ້ບ່ໍ່ໄດ້ພວກນ້ອຍເປັນພ້ລອດ(ນ້ົ້ກ ້ົ້ນ)ນ່ະ"ເວົ້າປະກາດ້ົ້ດທ້ົ້ພ້ນອອກມາແລ້ວດ້ົ້ນໂຊ ເຊ ໆໄປຍ້ວໂ໊ະຂອງເມ້ວລ້ຽນ້ົ້ກ ້ົ້ນໂວ້ນເວ້ັ້ນ ຫ້ົ້ວ ແກ້ວເປ້ົ້ຳ ຍ້ວ ຍ້ວ ຍ້ວ

"ຈະໃຫ້ພວກຜູ້ສາວລາວງາມໆຂອງພວກເຮົາໄປນ້ຽບໍຣິການໄອ້ພວກແມ້ວສີກະປົກບໍ່ໄດ້ດອກ"

ຢີ່ປົ່ວເຣ ເວີຍໜ້າຂົ້ນ້ອງໜຸ່ມລາວຂ້ເມົ້າຢ່າງຈະກິນເລືອດກິນເນື້ອຂະນະທີ ເມ້ືງລັຕູ ຜູ້ພຍາຍາມສົບຕາເພື່ອນຜູ້ໃຈຮ້ອນເພື່ອຈະໄດ້ຕາມປາມໄວ້ກ່ອນທີ ຢີ່ປົ່ວເຣ ຈະທຳຫຍັງຮຸນແຮງລົງໄປ.

ຍານ້ວງແກ້ວອ້ຽມກັບມາມ້ືມາກິນເບ້ຽດີ່ວ່າດຽວເຮົາກິນເບ້ຽໝົດຂວດແລ້ວຄ່ອຍ ໄປຫາຜູ້ສາວບາຣ໌ມ໊ດີ່ວ່າ "ສຽງເພື່ອນຕະໂກນຮຽກມາຈາກໂຕ໊ະແຕ່ຄວາມຼເມົ້າແລະຄວາມຫຍ້ິງຍະໂສ້ເຂ້ົາຄອບງຳຈິດໃຈຂອງໄອ້ໜຸ່ມລາວໜ້າມ໊ິດສ້ຽແລ້ວເຂ້ົາຄ້ວ້າຂໍ້ມືຂອງສາວແສງແກ້ວຮຸດໃຫ້ລຸກຈາກເກ້ົາອ້ີທຳໃຫ້ນາງຫ້ົອຄະນຳໄປຕາມແຮງກະຊາກເກ້ົາອ້ີທ້ີ່ນ້ັ່ງຢູ່ລົ້ມລົ້ງດັ້ງ ໂຄຣມກະແທກຂາໂຕ໊ະທຳໃຫ້ຂວດເບ້ຽລົ້ມກ້ົງຕົກກະທົບພ້ືນດັ້ງເພ້ັ້ງ.

ບັນດາພັກພວກຂອງຍານ້ວງແກ້ວອ້ຽມອ້ີກ 5 ຄົນກະໂຈມພຣວດພຣາດມາຢ້ືນລ້ອມໂຕ໊ະຂອງເມ້ືງລັຕູ ແລະຢີ່ປົ່ວເຣ ໄວ້ດ້ວຍເຂ້ົາໃຈວ່າເພື່ອນຖືກທຳຮ້າຍຄົນນ້ຶ່ງໃນຈຳນວນນ້ັ້ນໃຊ້ມ້ືຟາດຫ້ົວ . ເມ້ືງລັຕູ ຢ່າງແຮງໆຈົ້ນໜ້າຫັນ.

ໄອ້ແມ້ວສີກະປົກເຈ້ົາຖ້ືຢ່າງໃດມາທຳແບບນ້ັ້ນກັບພວກພ້ິລອດລາວ" ເຂ້ົາຄຳຣາມ.

ເມ້ືງລັຕູ ອ້ຳປາກຈະອະທ້ິບາຍວ່າພວກເຂ້ົາສອງຄົນຍ້ັງບໍ່ໄດ້ຮັດຫຍ້ັງກັບຍານ້ວງຜູ້ຫຍ້ິງໃຫ່ຍ້ເລ້ຍກ້ໍມ້ືສຽງຢູ່ສຳທ້ັບນາງອ້ີກ.

"ໄອ້ແມ້ວສ້ັງດ້ວພ້ວກກູບ້ິນນຳສບຽງອາຫານໄປສ້ົງໃຫ້ພວກມ້ືງທຸກວ້ັນຖ້ຳພວກກູບໍ່ ເຂ້ົາໄປສ້ົງໃຫ້ມ້ືງພ້ວກມ້ືງອ້ົດຕາຍແນ່ມ້ືງຍ້ັງບໍ່ຮູ້ຈັກສຳ້ິກບຸນຄຸນຂອງ ພວກກູຫລ້ິ, ພ້ວກມ້ືງນ້ັ້ນໄອ້ໜ້າຕ້ອເມ້ັຽພວກຄອມມູນ້ິສນ້ັ້ນຈະມາຢ່ຽວຣ້ິຄ່ອງແຄ້ວຢູ່ແລ້ວມ້ືງມ້ືແຕ່ແລ່ນ້ໜ້ີ, ໂທ່ເອ້ີຍໄອ້ໜ້າຕ້ອເມ້ັຽ.

"ມ້ືງໜຸ່ມທ້ົວຄູ່ບໍ່ລ້ຳຫລ້ັງຈາກຄຳ້ບປະມາດເມ້ືງລັຕູ່ຕ່ອຍພຸງກະທ້ິຂອງຄົນທ້ີ່ຢູ່ໃກ້ທ້ີ່ສຸດເຕ້ົມແຮງຈ້ົນຕ້ອນ້ັ້ນວ້ິ່ງແລ້ວຖ້ິບໂຕ໊ະໃຫ້ລົ້ມໄປກະແທກອ້ີກຄົນນ້ຶ່ງ 6 ຕ໋ 2 ເມ້ືງລັຕູ່ຄຸ້ບໍ່ເປ້ັນຫຍ້ັງລອງຄູ່ສ້ັກ້ັ່ງກ້ໍແລ້ວກັນເຂ້ົາເຫ້ັນບໍ່ຊ້ັດວ່າຢີ່ປົ່ວເຣ້ຣັດຢ່າງໃດແຕ່ຈາກທາງຕາປະກ້ົດວ່າຢີ່ປົ່ວເຣ ກ້ໍຟາດຊ້ຳຍປ່າຍຂວາອຸຕລຸດເໜ້ືອນກັນ.

ຝຽງຄູ່ດຽວການປະລອງໜ້ັດລຸ່ນໆກ້ໍເກ້ືອບຈະຈ້ົບເຜ່ົາພວກນ້ັກ້ິນ 4 ຄົນໜອບ ໄປແລ້ວສ້ົງທ້ີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກນ້ັ້ນໜອບຢ່າງລວດເຣວອາຄຈະເປ້ັນພ້ິດສ້ົງໜ້ັດຂອງໜຸ່ມ້ົງແຕ່ປ້ີເຊ້ັນຂອງແອລ້ໍຮ໋ໃນຮ່າງກາຍຂອງພວກນ້ັກ້ິນຂ້ົ້ເມ້ົາກ້ໍ້ມ້ືສ່ວນຊ່ວຍຢູ່ຫລາຍເໜ້ືອນກັນ.

ສອງຄົນສຸດທ້າຍທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ເຫັນວ່າຄົງຈົງສູ້ກັບໄອ້ໜຸ່ມແມ້ວທີ່ບຶກບຶນແຂງແຮງ ຕໍ່ໄປ ດ້ວຍໜັດບໍ່ໄຫວແນ່ທົ່ງຄູ່ສົບຕາກັນແລ້ວຄົງມີຄົນຕາຍອອກມາຈາກຊອງໜັ້ງທີ່ຫ້ອຍຢູ່ກັບເຂັມຂັດ.

ທົ່ງ ເນ້ວລ໊ຕູ ແລະຢ໋ວຢ໋ອເຣ ເມື່ອເຫັນອາວຸດຢູ່ໃນມືຂອງຄູ່ຕໍ່ສູ້ກໍຈະວິກຄ່ອຍໆຖອຍຫ່າງ ຣະມັດຣະວັງຕາຈ້ອງຢູ່ທຸກຕລອດເວລາ.

"ຢຸດ" ສຽງຕະໂກນດັ່ງມາຈາກໂຕ໊ະທີ່ແຂກໜຸ່ມອີກສອງຄົນນັ່ງຢູ່ມຸມຫ້ອງສອງ ຊະວັກ ແລ້ວຫັນກັບໄປເບິ່ງ.

"ມັນເຣື່ອງຫຍັງຂອງເຈົ້າດ້ວຍ" ຄົນນຶ່ງຖາມ.

"ຂ້ອຍວ່າມັນບໍ່ຄ່ອຍຈະຍຸຕິທັມທີ່ຝ່າຍນຶ່ງມີເປົ້າສ່ວນອີກຝ່າຍນຶ່ງມີອາວຸດຂ້ອຍບໍ່ມັກແບບນີ້ເລີຍຖ້າບໍ່ເຫັນກໍບໍ່ເປັນຫຍັງແຕ່ຖ້າເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າຂ້ອຍແລ້ວຂ້ອຍຍອມບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ, ນຶ່ງໃນ ສອງໜຸ່ມຕອບຢ່າງຊັດແຈ້ງເປັນພາສາໄທ.

"ຖ້າຂ້ອຍຈະຂ້າໄອ້ແມ້ວສີກະປິດສອງຄົນນີ້ລ່ະ!! ເຈົ້າຈະເຣັດຫຍັງ"

"ຂ້ອຍກໍຈະບໍ່ເຣັດຫຍັງ ນອກຈາກຍິງຄົນທັງສອງຄົນເສັຽກ່ອນຖ້າເຈົ້າພຍາຍາມ ເຣັດຢ່າງທີ່ເຈົ້າເວົ້າ" ໜຸ່ມໄທຕອບດ້ວຍຄຳຕອບທີ່ສຸພາບຕາມເດີມແຕ່ຄາວນີ້ປະກົດມີປືນ 38 ປະກົດຢູ່ໃນອຸ້ງມືຂອງທົ່ງສອງຊາຍນັ້ນມາຢ່າງໄວເຫລືອເກີນຣາວກັບປາທີ່ທານ.

"ນ້ອງໆສອງຄົນນັ້ນນ່ະ" ເຂົາກ້ວກມືຮຽກ ເນ້ວລ໊ຕູ ແລະຢ໋ວຢ໋ອເຣ ຂະນະທີ່ນັ່ງບຶນທົ່ງ 2 ຄົນຍັງຢືນເຊີ່ງຢູ່.

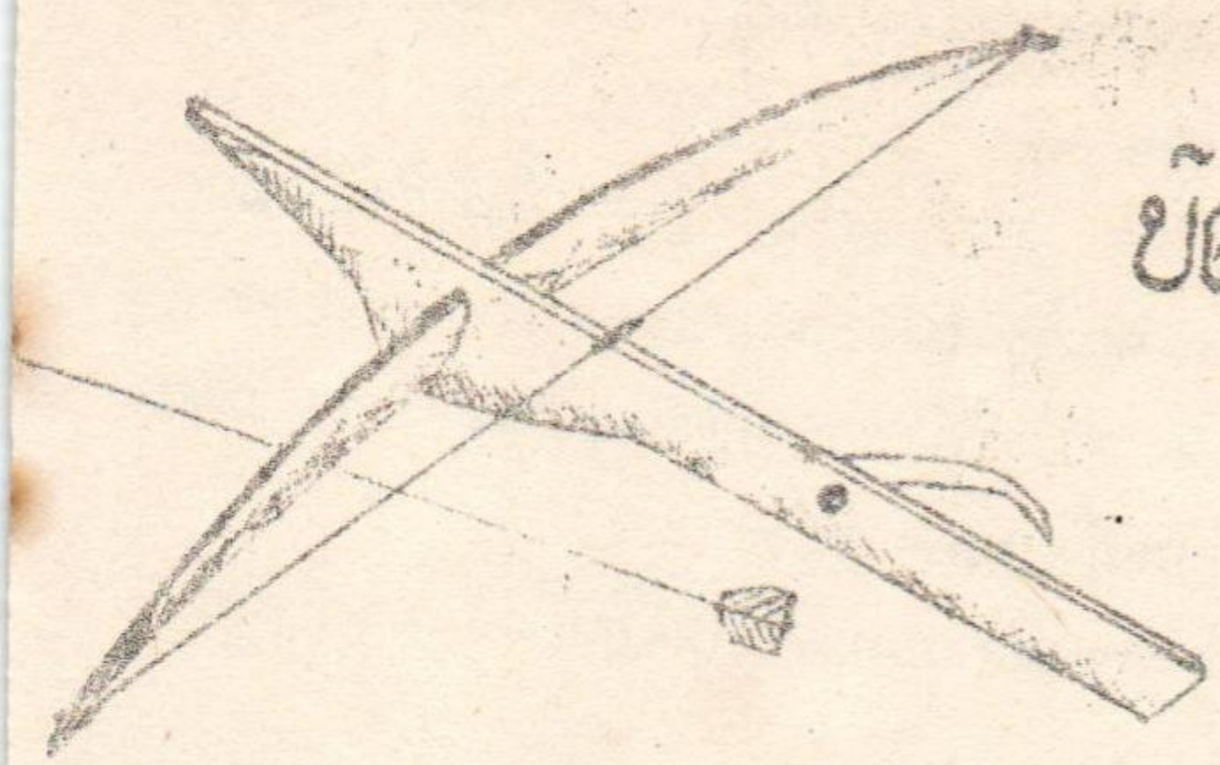
"ນ້ອງໆສອງຄົນນັ້ນກັບໄດ້ແລ້ວແລະສັກວັນນຶ່ງເຮົາຄົງຈະໄດ້ພົບກັນທີ່ລ່ອງແຈ້ງສັ໊ກຄົ.

ມ໊ງທົ່ງຄູ່ຄ່ອຍໆລ່ຽງອອກມາຈາກບາຣ໌ເມື່ອຮຽກແທກຊີໄດ້ກໍບອກໃຫ້ຄົນຂັບປຽບ ເຕັມທີ ໄປໃສ່ກໍໄດ້ແລ້ວຄ່ອຍເວົ້າກັນທີ່ຫລັງອີກທີ.

24/VII

ห้ามจำหน่าย

ບົດທີ 10

ຢຸງຈັນ

ປ້ຽປ໊ວເຣ ຍັງບໍ່ຫາຍຄຽດຜັ້ນອນະລໍເຄື່ອງບິນຂອງ" ເດີ່ນອາກາດຢຸງຈາງ "ປູ່ທ໌ສະ ນາມບິນວັນໃດໃນວັນຮຸ່ງຂຶ້ນກໍ່ລ້ຽຈະໄດ້ຂຶ້ນສ້ວນປູ່ແລ້ວກໍ່ມີຫາມນາຍັດຈາງ ຈອບຕາຈວາຈອງປ້ຽ ປ໊ວເຣ ຈຽຈປ໊ກປາກເຈ໊ບຈົມເບ່ງສ່ວນເມ້ງລິ໊ຕູ ກໍ່ພ້ຽງກັນຫາງຕ໊ວຍ້າຍຈອງເຂົ້າປຣິເລ້ກນ້ອຍຜລະ ໂຫມກຜັ້ນຈວາຍຳ.

ຈ້ຽກະທ້ຽເຄື່ອງບິນເກ໊ອບຮ່ອນລ້ຽສນາມບິນລ່ອງແຈ້ງປູ່ແລ້ວ ປ້ຽປ໊ວເຣ ເຖ້ຽງຄ່ອຍຄ່າຍ ຄວາມໂມໂຫລ້ຽໄປບ້ຽງອ໊ກຄເປັນໄປໄດ້ທ໊ເຂົ້າຄ໊ໃຈ ທ໊ໄດ້ກັບມາບ້ານຜລະຈະມ໊ໂອກາດພ໊ບຍາດພ໊ ນ້ອງຝາຍຫລ້ງທ໊ຈາກໄປເປັນເວລາເຖ້ຽ 6 ເດ໊ອນສ່ວນ ເມ້ງລິ໊ຕູນ໊ນ໊ຕ້ອງເວົ້າເຖ້ຽ່ໃຈຈອງເຂົ້າ ນ໊ນ໊ນມາປູ່ລ່ອງແຈ້ງກ່ອນທ໊ຊ 47 ຈະຂ໊ນຈາກສນາມບິນວຽງຈັນດ້ວຍຈຳ້ໄປ.

ເມ໊ື່ອລ້ຽຈາກເຄື່ອງບິນເຂົ້າກໍ່ເຫັນວ່າໃນເວລາ 6 ເດ໊ອນລ່ອງແຈ້ງໄດ້ກາຍເປັນເມ໊ືອງ ໃຫ່ຍ່ໄປເສ້ຽແລ້ວອາຄານຄອນກ໊ຣີດຜຸດຂ໊ນ໊ກຫລາຍແຫ່ງທ໊ວ່ນ໊ຣະເວ້ນຫຸບເຂົ້າໂຮງພຍາບານ ຈຍາຍ ໃຫ່ຍ່ຂ໊ນກໍ່ບ້ຽລ້ບກາມບິນກາຍເປັນຫ໋ໍ້ໄມ້ຖາວອນໂກດ້ຽເກ໊ບຈອງທ໊ມ໊ປູ່ເດ໊ນສອງຫລ້ງ ເພ໊ນຫລ້ງທ໊ກ ແຫ່ລະຫລ້ງໃຫ່ຍ່ງ້ຽງ໊ນທ໊ລານຈອດເຄື່ອງບິນມ໊ທ 28 ເພ໊ນຂ໊ນເປັນເກ໊ອບ 20 ລ້ວ໊ນ໊ເຄື່ອງບິນ ກວດກາມແຈລ 19 ແບບໃພ້ດຽວ 2 ທ໊ນ້ຽງຈອດປ໊ກປະນາມ 6 ລ້ຳຜ໊ລ໊ນເດ໊ນກ໊ນຈ໊ກໄຈ່ສ໊ຍ ສ໊ນ໊ພວກຈເມ໊ຣ໊ກ໊ນເດ໊ນປະປ໊ນກ໊ບພວກຊາວນ້ຽງຫລາຍ ຄົນ..

ນັບຕັ້ງແຕ່ລໍ້ເຄື່ອງບິນຂອງ" ເດີ່ນອາກາດຂຽງຂວາງ" ແຕະພື້ນທາງວິ່ງຈົນເຖິງທີ່ເວລາ
ເຂົ້າກ້າວອອກຈາກອາຄານຂອງທ່າອາກາດຢ່ານມີເຄື່ອງບິນ-ຊີ 47 ເຄື່ອງບິນຊີ-123 ແລະເຮດິ
ຄອບເຕີ້ຮ້ອນລົ້ງຫລາຍກວ່າ 20 ທ່ຽວ (ນີ້ຄົນເຄີຍບັນທຶກໄວ້ຢ່າງບໍ່ເປັນທາງການວ່າສາມາດບິນລ່ອງ
ແຈ້ງເປັນສາມບິນທີ່ມີການຈະຣາຈອນທາງອາກາດຫລາຍທີ່ສຸດໃນປະວັດສາດຂອງໂລກ) ລ່ອງແຈ້ງ
ດຽວນີ້ກາຍເປັນເມືອງຫລວງຂອງເຜົ່າມົ້ງໂດຍແທ້ຈິງ ເມ້ົງລີ້ຕູ ຕັວດຖຸງທະເລຂົ້ມພາດບ່າເດີນລັດ
ເລາະໄປຕາມຖນົນ ຊົ່ວຕັດຜ່ານເມືອງລ່ອງແຈ້ງຊົ່ງກຳລັງຂະຍາຍຕົວກັບບ້ານ.

ສົ່ງທີ່ເມ້ົງລີ້ຕູ ່ມິກບໍ່ເຖິງກໍ່ຈະພົບບ້ົລີ້ພີ່ຊາຍທີ່ບ້ານມານເຫລ້ອເກີນທີ່ເຂົ້າກ້ົ່ງສອງບໍ່ໄດ້
ພົບກັນ.

"ລີ້ຕູ" ພີ່ຊາຍລຸກຈາກສາລາຢ່າງວ່ອງໄວແລ້ວກ້າວມາຈັບໄຫລ່ອ້ອງນ້ອງຊາຍຂະເຢ້ົາ
ເມ້ືອເຫັນວ່າເປັນໃຜກໍ່ເດີນເຂົ້ົ້ามาໃນກະທ່ອມ.

"ບ້ົລີ" ເມ້ົງລີ້ຕູ ຕະເບ້ົງສຽງດ້ວຍຄວາມຍິນດີເຊ້ືນກັນພ້ອມກ້ົ່ງຫ້ວເຣາະຢ່າງຣ້ືນເຣ້ົ່ງ
"ແມ່..ດູໄອ້ໜຸ່ມອຽງຈັນອຸດຣມ້ີເຂົ້ົ້ານັ້ນສມັຍເຫລ້ອເກີນມ້ີໂນ້ງ (ນາລິກາ) ດ້ວຍ" ບ້ົລ
ຫັນໄປບອກແມ່.

ແມ່ຍ້ົມຢ່າງພູມໃຈ ນານໆນາງຈະມ້ີໂອກາດພົບລູກຊາຍກ້ົ່ງສອງຄົນ ຢ່າງພ້ອມໜ້າພ້ອມ
ຕາກັນສັກຄັ້ງ.

"ບໍ່ໄດ້....ບໍ່ໄດ້ຖ້າບໍ່ມີໂນ້ງໄອ້ພວກເພ້ືອນ້ົ່ງນັ້ນຈະດູຖູກຕາຍຫ່ຳ..ເຈ້ົ້າເອ້ົ່ງກໍ່ເຖ້ືແລບ
ປ້ົຕັນ ບ້ົລ...ດາວເຫລ້ືອງ 3 ດວງທ້ົ່ຫມອກເຈ້ົ້າຍ້ົ່ງໃຫມ່ຢູ່ເລ້ືຍ ຂ້ອຍຂໍສແດງຄວາມດ້ົໃຈດ້ວຍ..
ອະຣ່ຳພ້ົກປ້ົ່ນສ້ົ່ນເສ້ືຽດ້ວຍ ເອ...ແຕ່ເຈ້ົ້າເອ້ົ່ກຖຸງພລາສຕ້ົກຫ້ົ່ນໄວ້ເປັນຫຍ້ົ່ງລ່ະ" ເມ້ົ່ງລ້ົ່ຕູຖາມ

"ຕ້ອງຣະວ້ົ່ງໜ່ອຍ ລ້ົ່ຕູ ຖ້າບໍ່ຣະວ້ົ່ງຣ້ົກສາດ້ົ່ງດຽວນ້ົ່ກໍ່ເກ້ົ່ຳເຣ້ົ່ກໃຫ້ຣາຄາຕ້ົກໜ້ົ່ກ "
ພ້ີ່ຊາຍບອກ.

ປ້ົ່ນພ້ົກເປັນເຄ້ືອງສ້ົ່ງເສ້ົ່ມບາຣ້ມ້ີຂອງພວກທະຫານນ້ົ່ງສ່ວນຫລາຍ ຖ້າໄດ້ເປັນນາຍທະ
ຫານແລ້ວຈະເປັນແຟ້ຊ້ົ່ນ້ົ່ຕ້ອງພ້ົ່ປ້ົ່ນສ້ົ່ນພວກຝ້ຣ້ົ່ງອາເມຣ້ົ່ກ້ົ່ຮູ້ສ້ົ່ກວ່າປ້ົ່ນພ້ົກນ້ົ່ນມ້ີປະໂຍດນ້ອຍຫ້ົ່ຍ
ໃນການຣ້ົບຈ້ົ່ງໆຈ້ົ່ງບໍ່ຄ່ອຍສນ້ົບສນຸນແຕ້ົ່ນ້ົ່ດາພວກນາຍທະຫານນ້ົ່ງກໍ່ຕ້ອງພຍາຍາມຂວນຂວາຍຫາຊ້ົ
ມາພ້ົກຈ້ົ່ນໄດ້ ເພາະປ້ົ່ນພ້ົກສ້ົ່ລ້ົ່ບພວກທະຫານກໍ່ເໝ້ືອນກ້ົ່ບສ້ົ່ຣ້ອຍຄ້ົ່ອງຜ້ົ່ຍິງດ້ວຍເຫດ້ົ່ຜະເຫ້ົ່ນ
ວ່ຳ ນາຍທະຫານນ້ົ່ງທ້ົ່ພ້ົກປ້ົ່ນສ້ົ່ນນ້ົ່ກຈະຫ້ົ່ປ້ົ່ນຂອງເຂົ້ົ້າດ້ວຍຖຸງພລາສຕ້ົກຢ່າງດ້ົ ແລ້ວຣ້ົດດ້ວຍຢ່າງ-
ຣ້ົດເພ້ືອບ້ົ່ໃຫ້ໂດນຝົນຫລ້ົ່ນ້ົ່.

"ແມ່..ຂ້ອຍມ້ືຂອງມາຝາກ" ເມ້ົ່ງລ້ົ່ຕູເປ້ົດປາກຖຸງທະເລລ້ວງເອ້ົ່ຫ້ົ່ກະດາດສ້ົ່ງໃຫ້ແມ່
ໃນຖຸງມ້ີແຜ່ນ (ຜ້ຳ) ສ້ົ່ດຳຢ່າງດ້ົ 6 ແມ້ດພ້ົ່ທ້ົ່ຈະໃຫ້ແມ່ຕ້ົດຊຸດໄດ້ 2 ຊຸດ.

"ອ້ຽມມີສຳລັບເຈົ້າ" ເນ໋ງລິ໊ຕູ້ຢືມຖຸງກະດາດອີກຖຸງນຶ່ງໃຫ້ບີລີ ເມື່ອຫຍິບຂອງໃນຖຸງອອກມາດູບີລີກໍເຫັນວ່າ ສິ່ງທີ່ນ້ອງຊົມາຝາກຄືຫມອກແກ້ບສີດຳທຳດ້ວຍຜ້າຢາງຄືຂອບຫມວກດ້ານຂວາມືຂອງບີລີເປັນພາສາອັງກິດປັກດ້ວຍດ້ານສີເຫລືອງສ່ວນຂອບດ້ານຊ້າຍມືຄຳວ່າ "ລ່ອງແຈ້ງ" ເປັນພາສາອັງກິດເຊັ່ນກັນທີ່ຫນ້າຫມວກນີ້ດາວເຫລືອງຢູ່ 2 ດວງ.

"ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ເປັນແລບປີ້ຕົ໋ນແລ້ວເຈົ້າຕ້ອງໃຫ້ໃຜປັກດາວເພີ່ມອີກດວງນຶ່ງກໍແລ້ວກັນຫມວກເປັນຫມວກທີ່ຕັດເຢັບແລະປັກດ້ວຍຝີມືດີທີ່ສຸດທີ່ຈະຫາໄດ້ໃນປ່ານນີ້ ເພາະຂ້ອຍຕ້ອງຝາກໃຫ້ເພື່ອນໄປຊົມາຈາກເມືອງອຸດອນໂນ่ນແນ่" .

" ຂອບໃຈຫລາຍ" ບີລີ່ກ່າວຂອບໃຈດ້ວຍຄວາມຕົ໋ນຕັ໋ນໃຈ.

"ເຈົ້າຊ໊ຂອງມາຝາກແນ่ກໍດີແລ້ວເປັນມີ໊ໃຫ້ເຮົາກິນເຂົ້າດ້ວຍກັນໃຫ້ກິນແຊບສັ໊ກນຶ່ງເຖິ໊ດຂ້ອຍຈະເປັນຜູ້ຈ่າຍເງິນຊ໊ອາຫານເອງ" ພໍເວົ້າເຖິງເຣື່ອງເງິນລິ໊ຕູ້ນຶ່ກຂຶ້ນໄດ້.

" ມີແມ่ຂ້ອຍເກັບເງິນເບ໊ຣ໊ລ້ຽງຣະຫว่างທີ່ຣຸ່ມຢ่ູໄດ้ສາມສິບພັນກີບ ຂ້ອຍຂໍໃຫ้ແม่ເອົ້າໄว้ໃช้ !

ເນ໋ງລິ໊ຕູ້ລ້ວງກະເປົ๋າກางเกงเอົ้ຫໍ่ພลาสติกออกมาโยนให้แม่ "ขอบใจลิ๊ตู้"นางรับห่ໍเงินไว้.

" แม่เก็บไว้ให้ดี ๆ นะอีกบ่จักอ้มลิ๊ตูมีมถึงจะมาขอถืมเอ๊าไปแต่งผู้สาว !

ບີລີເอ๊าหยอกน้องจายพ้อมหัวหือเราะร่าๆๆ!!!!!!!

"ข้อยได้ยินว่าสาวใหม่ห่ที่กำลังเป็นดาราถืมสวยของสถามีอิทยุลาอร่อมเผ๋าแต่ละอ้มมีผู้บ่าวสิ่งจิดหมายไปหาบ่น้อยกว่า 20 สับบ เจ๊าสิ่งสัยจะพิบสิกหนักเสัยแล้วลิ๊ตู้"

เ ເນ໋ງລິ໊ຕູ້ໜ้าแดง ເมื่อได้ยินพี่ชายล้.

" บ่เป็นหยังดอก บีลีผู้สาวน้ำ ใหม่ล่องแจ้งบ่แม่ว่าจะมีถืมดอ" ลิ๊ตู้ฝืนใจตอบแต่ความจริงแล้วรู้สึกว่าจะเป็นการปอบใจตัวเองหลายกว่า "บีลีเจ๊าจะไปช๊อาหานกำธิบไปเสัยดอ้มมีกำบ่ายแล้วดอรอตลอดแลง(เย็น)เอ๊ากำจะลิกเสัยก่อนดอก" แม่บอกบีลี.

" ไปละ..... ข้อยจะไปดอ้มแหละ "

ເมื่อบีลีออกไปจากกะท่อมแม่จึงได้ก่าวกับเนิ๋งลิ๊รู้ว่า "ใหม่ห่เอ๊ามาสิ่งแม่ไอ้-ตอมเอ๊ำว่า ถืมมีเอ๊าจะต้องไปร่อมใจานล้ຽงที่สถานมีอิทยุเพาะมีพวกเจ๊ามายจากอยูงจันมาทอดงานถืมมีอ้มขอให้เจ๊าไปหา" นางบอกด้วยความรู้สึกสิ่งสามลูกชายจับใจ.

" เป็นหยัง.... ใหม่ห่เอ๊าจะปูที่งานล้ຽงตลอดถืมเลียหลีย่างใด" ลิ๊ตู้ถามด้วยความสุมเอ๊าอตุส่าข้ามจิดหมายบอกใหม่ห่ล่องหน้าไว้ตั๋งเกือบเดิงว่าเอ๊าจะกับมา ล่องแจ้งอ้มมี นางถอมจะลอเอ๊าม่าจะล่ຽง โดยบอกว่าบ่สบายบ่ไปร่อมงานล้ຽง แลละลอเอ๊าปู่ที่บ้าม.

"ບໍ່ຄວກໃຫມ່ທໍ່ເຂົ້າບອກວ່າກວ່າງາມລ້ຽງຈະເລີກກໍ່ຄົວດົກມາງຈະບໍ່ກັບບ້ານແຕ່ຈະນອນຄ້າງບ້ານເພື່ອນທີ່ຢູ່ໃກ້ສຖານີພ້ອມກັບເພື່ອນຍິງຄົນອື່ນໆອີກຫລາຍຄົນ ເພາະກັບບ້ານໄກໆຕອນດົກໆມັນບໍ່ດີ ແລະໃຫມ່ທໍ່ເຂົ້າວ່າເຂົ້າບໍ່ໄວ້ໃຈໃຜເລີຍ".

ພໍໄດ້ຍິນຄຳອທິບາຍຂອງແມ່ ເມ້ວລີຕູ້ກໍ່ຄ່ອຍຄາຍຄວາມອຶດອັດຄັບໃຈລົງໄປບ້ວ້ອຖ້ວທະເລໄປວາງບົນສາລາແລ້ວເຣີ່ມຫຍິບຂ້າວຂອງອອກ.

ຈົນມັ້ນແນ່ຕົ້ມໄກ່ທອດຫມູຊຸ້ນໃຫຍ່ໆ ແລະຕົ້ມຜັກກາດໃສ່ເກືອມາງຈັດນ້ຳຈົ້ມດ້ວຍຖ້ານີ ແຕ່ນາງເອງແລ້ວຈະບໍ່ທຳແນ່ ເພາະຖ່ວາເປັນຂອງພິເສດມີນ້ຳປາພຣິກແຫ້ວປົ່ນແລະ "ແປ້ວມົວ" (ຜົວຊູຣິດ) ຊົ່ວນາງເທໃສ່ຫ້ວຂອງກໍພຽງພໍແລ້ວ.

ເມ້ວລີຕູ້ຄ່ອນຂ້າງຈະວຽບເປັນພິເສດຣະຫວ່າງອາຫານເຢັນຄົນນັ້ນ, ແມ່ຂອງເຂົ້າກໍ່ນັ່ງຄອຍບໍຣິການຢູ່ໃກ້ໆແສງຈາກກອງໄຟກາງກະທ່ອມສ່ອງໃບຫນ້າທີ່ຫມອງເສົ້າຂອງເມ້ວລີຕູ້ທຳໃຫ້ບັນຍາກາດຊຶມລົງໄປອີກ.

ຕຣົງກັນຂ້າມ ບລຣົມເຫລົ້ມແມ່ໂຂງທີ່ຊຸ້ມາຈາກຕລາດໃສ່ແກ້ວຈຸດເອົາ ๆ ມາ ๆ ຄ້ວເຖ້ວຈະມີໂອກາດຣິນໃສ່ແກ້ວຂອງນ້ອງຊາຍ.

"ມີ ລີຕູ້ເຈົ້າຊຸ້ຫມວກສີດຳມາໃຫ້ຂ້ອຍ ມີຄວາມຫມາຍຫຍັງບໍ່ເຈົ້າກໍ່ຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າພວກເຮົາທະຫານນ້ວງສວມຫມວກສີຂຽວເປັນຫຍັງເຈົ້າເຖ້ວຊຸ້ສີດຳມາໃຫ້ຂ້ອຍລ່ະ".

"ມ໐ ບລ" ເມ້ວລີຕູ້ຕອບດ້ວຍນ້ຳສຽງແລະໃບຫນ້າທີ່ຣາບຣຽບ" ຂ້ອຍຢາກຈະໃຫ້ເຈົ້າຣະລຶກເຖ້ວສັນຍາພັນຂອງເຮົາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້".

"ຂ້ອຍກໍ່ມີກຢູ່ວ່າເຈົ້າຕ້ວໃຈເຊ່ນນັ້ນ ເມ່ືອກ່ອນນີ້ຂ້ອຍຍັງບໍ່ເປັນນາຍກອງຮ້ອຍຂ້ອຍຄົ້ວຈະບໍ່ກ້າສວມແຕ່ດຽວນີ້ຂ້ອຍເປັນນາຍກອງຮ້ອຍແລ້ວ ຂ້ອຍຈະໃຊ້ຄົ້ວຈະບໍ່ມີໃຜມາວ່າຂ້ອຍ".

"ດ ບລຕ່ໄປນ້ີຈະມັກຣົບນ້ີ້ວຫມວກດຳຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຢູ່ສອງຄົນ ປັກໃຈວ່າແຫ່ວກອງພັນປັກໃຈ ແລະບລແຫ່ວກອງພັນວ່າງປາວ.

"ນີ້ຫ້ວສອງຄົນນັ້ນຫຍັງກັນໄວ້" ແມ່ຖາມດ້ວຍຄວາມສົງສັຍບລຈົງເລົ່າຣ່ືອງຫ້ວໝົດ, ກ່ຽວກັບການທີ່ເຂົ້າຫ້ວສອງພັນກັນວ່າ ໃຜຈະຂ້າປັກໃຈວ່າງໄດ້ກ່ອນກັນໃຫ້ແມ່ຟັງ.

"ບໍ່ດົນອກເຈົ້າຫ້ວສອງບໍ່ຄວນຈະພູກໃຈເລັ້ນແຄ້ນປັກໃຈວ່າງ ເພາະຄວາງຈະຕາຂອງພໍ່ເຈົ້າຄົ້ວຈະມີຢູ່ພຽງນັ້ນເອງ ບໍ່ມີໃຜຝັນຈະຕາຊ໐ກຂອງຕົນເອງໄດ້ຂ້ອຍຢາກຈະຂໍ້ຮ້ອງໃຫ້ເຈົ້າຫ້ວສອງເລີກອາຍາຕຈອງເວັ້ນປັກໃຈວ່າງນ້ີນເສ້ຽເຈົ້າຈະໃຫ້ສັນຍາໄດ້ບໍ.

"ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ໄດ້" ບລ ໂວຍວາຍ.

"ຂ້ອຍຕ້ົງໃຈໄວ້ແລ້ວຂ້ອຍຕ້ອງທຳຕາມ ຖ້າບໍ່ຂ້າໄອ້ຕ້ັ້ນນັ້ນກໍ່ຈະມີແຕ່ຕາມລ້ວງພາມພວກເຮົາຢູ່ເລ້ືອຍໄປ".

"เจ้าล่ะ ลิ้นู้เจ้าจะให้สัมยาว่าจะลืมจองเวันปักใจว่างไก้บ่" แม้ห้ามมา ถามเมืองลิ้นู้บ่ตอบตาจ้องอยู่ที่เปลวไฟในกองฝูมืองเอ๊าพยักหน้า โดยมีสรงแม่ถอมหายใจตามมา "พวกข้อยอมแล้ว แม่กมเถิด" บ่ลืมยกแม่.

"ลิ้นู้มอมกองร้อยของข้อยจะไปผักปรมกำลังที่พูผา ถึงจะอ๊กมามกว่าข้อยจะไก้กับมาเจ้าจะต้องกับไปธรมที่องรงจ้มอ๊กจักเถือมมะเถิงจะจิบ".

" อ๊กที๊กเถือม "

" เจ้าธรมอ๊อุาหยังล่ะ "

" กามข่าว "

" โอ้ย...ตายแม่เป้นหยังเจ้าเถิงเลือกธรมกามข่าวล่ะพวกทะหามกามข่าวเลือมยึกอ้าที่สุดพวกมีทำงามย่างสบายยู่แมวหลังสู้ออกธ์บบ่ไก้".

"เพาะทุกลิมคิดย่างเจ้าม่ะอุกองกับมั่วของเราเถิงมีมายทะหามกามข่าวบ่จักลิมถ้ากามข่าวบ่ดพวกทะหามแมวหน้าจะมีปะโยดย่างใด".

"ธรยพวกกามข่าวบ่เลียให้ข่าวดีๆกับพวกเร๊าที่ยู่แมวหน้าเลียเร๊าต้องสิบเสาะหาข่าวกันเองทั่วมื้น".

" ก็แม่มนะอุ ถ้าบ่มีใผยอมไปธรมกามข่าวแล้วจะมีเจ้าหน้าที่บ่มีปะสิดที่พาบหาข่าวที่ดีสิ่งให้พวกเจ้าในแมวหน้าไก้ย่างใดดรอมมีแต่พวกจ่าแก่ๆเตมไปหมิดทั่วห้องกาม 2 พวกมี้ หาวแมวหน้าเอ๊าก็บ่ธ์บจะไปยู่ใสก็บ่ไก้ติกลิวก็เลียต้องยึกไป. ไว้กับฝายกามข่าวถ้าเป้นแบบมีต่ำไปอีกพวกเร๊าบ่ต้องมีข่าวก็ไก้เพาะบ่มีปะโยดหยังเลีย ท่ามมายพิมพูดถูกท่ามบอกว่าเร๊าจะต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ดีสำลับห้องกามสองปะจุบันมีทั่วกองกับมียู่สามลิมเที่ามื้นที่ไก้ธ์บกามอิบธ์มหลิธรมด้ามกามข่าวมาโดยตั่ว".

"พ่....พ่....:ข้อยสเต็มด้วยกับเจ้าแล้ว" บ่ลืพูดเมือเต็มม้องอายทำท่าจะดรดแล้วตัดบิถว่า ".

" กิมเหล้าดีกว่า "

"บ่ล ไอ้พูผาที่ ที่เจ้าไปยู่มื้นมันมีหยังยู่หมื้มข้อยเต็มพวกเร๊าถ้ว่า เป้นถามะสำลันเหลือเกิน".

"ข้อยก็บ่รู้เหมือนกันไก้ยิน แต่ว่าบิมยอดเอ๊ามีเลือมีหยังก็บ่รู้ของพวกอาเมธ์กามีแต่ลิมอาเมธ์กายู่ 12 ลิมที่ปะจำยู่หมื้มเที่ามื้นที่รู้อ่ามันเป้นหยังพวกทะหามมั่วไก้แต่พรงไปตั่วถามลอยป้องกันยู่ข้างล่างลิวมา หม่อยมั่วบ่มีใผไก้ธ์บอามุยาดให้ธ์มไปบิมยอดสักลิมดรว.

" ພວກຍ່າລ່າເລັ່ງມັນເຂົ້າຕຢູ່ເລີ່ອຍ ໆ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ "

"ແມ່ນແລ້ວ, ພວກຂ້າສຶກພຍາຍາມຕ້ານແມວພວກນ້ັ້ງເພື່ອມຈະຍ້ັ້ມໄປບ໋ນຍອດເຂົ້າ ບ໋ນຍອດເຂົ້າແທບທຸກອາທິດ ແຕ່ດ໋ເຮົ້ານ້ັ້ງຢຸດຖ້ານ້ັ້ງຄິດວ່າພວກນ້ັ້ນຈະຕ້ອງບຸກຍ້ັ້ມມາຈາກຂ້ວງ ລ່ວງເຮົ້າໄດ້ປຽບນ້ັ້ນຫລາຍທ້ັ້ສ໋ຳຄ້ັ້ນທ້ັ້ສຸດກ໋ຄ້ັ້ທ້ວງຂ້ັ້ນສູ່ຍອດພູພ້ານ້ັ້ນຢູ່ທ້ວງດຽວແລະເຮົ້າເປ້ັ້ນຜູ້ ຄອບຄຸມຢູ່ "

" ແລ້ວທ້ວງຍ້ັ້ນຂ້ວງຫລ້ັ້ງບ໋ນ້ັ້ນຫລ ?

" ບ໋ນ້ັ້ນອກ. ດ້ານຫລ້ັ້ງເປ້ັ້ນຫ້ັ້ນ້ັ້ພ້ານ້ັ້ນສູງຊ້ັ້ນຫລາຍເກ໋ອບຈະເປ້ັ້ນແມວຕ້ັ້ວສ້ັ້ກ ແລະສູງເກ໋ອບສອງຮ້ອຍແມ້ັ້ຕ໋ໃຫ້ເທວດ້ັ້ກ໋ຍ້ັ້ນດ້ານນ້ັ້ນບ໋ໄດ້ ".

"ເຈ້ັ້ານ້ະວ້ັ້ງຕ໋ວດ້ວຍກ໋ແລ້ວກ້ັ້ນຈະປ້ະມ້ັ້ານພວກແກວແດງບ໋ໄດ້, ບ້ັ້ວ ຄ້ັ້ນນ້ັ້ນບ້ັ້ຍ ງ ກ່ວ້ັ້ເຈ້ັ້ານ້ັ້ກ ".

" ຮ້ັ້ຍເຈ້ັ້ານ ຢ່ານ້ັ້ນ້ັ້ວ້ັ້ຍບ້ານ້ະ " ບ້ັ້ລ້ັ້ພູດແກມຫ້ວເຮ້ານ້ະແລ້ວກ່ານ້ັ້ວຕ໋.

" ຖ້ານ້ັ້ວ້ັ້ຍບ້ານ ນ້ັ້ວ້ັ້ຍກ໋ບ້ານ້ັ້ສ໋ກສ້ັ້ນ້ະດ້ັ້ກ່ວ້ານ້ັ້ຄ້ັ້ນຫມຸ່ນ ໆ ບ້ານ້ັ້ຜູ້ສ້ັ້ນ" ເຂ້ານ້ັ້ລ້ັ້ງທ້ານ້ັ້ຍດ້ວຍ ກ້ານແຂ ນ້ັ້ນ້ັ້ວ້ັ້ງຕ້ານ້ັ້ນ້ັ້ສ້ັ້ຍ.

ພ້ັ້ນ້ັ້ຍພູດສ້ັ້ນ້ັ້ກໃຈ ເນ້ັ້ວ້ັ້ລ້ັ້ຕູ້ກ໋ຫ້ວນ້ັ້ນ້ັ້ບ໋ປ໋ດເຖ້ັ້ວໃຫມ່ທ ?)ປ່ານ້ັ້ນ້ັ້ນ້ັ້ນ້ັ້ວ້ັ້ງກ໋ລ້ັ້ວ້ັ້ງຮ້ັ້ດ ທ້ັ້ຍ ຢ້ັ້ນ" ເນ້ັ້ວ້ັ້ລ້ັ້ຕູ້ລຸກ້ັ້ນ້ັ້ຍ.

"ຂ້ອຍ້ະໄປຫ້ັ້ ໂຍ້ວ ຢ້ັ້ວເຮ້ັ້ນ້ັ້ນເນ້ັ້ອຍ "

ເຈ້ັ້ານ້ັ້ຈ໋ບ້ັ້ນ້ັ້ນ້ັ້ຫລ້ັ້ວ ເດ້ັ້ນ ອ ອ ກ ຈ ານ ບ້ານ ແ ຕ່ ກ ໋ ບ ໋ ອ ານ ຍ ຈ ະ ໄ ດ ້ ຍ ້ ນ ສ ຽ ງ ບ ້ ລ ້ ຮ ້ ອ ງ ຕ ານ ຫ ລ ້ ັ ງ " ໄ ປ ຫ ກ ໂ ຍ ້ ວ ຢ ້ ັ ວ ເ ຮ ້ ັ ້ ນ ຈ ້ ວ ງ ໆ ຫ ລ ້ ັ ້ ".

ເນ້ັ້ວ້ັ້ລ້ັ້ຕູ ເ ດ ້ ັ ້ ນ ຢ ່ ານ ້ ັ ້ ວ ໃ ຈ ລ ອ ຍ ໂ ດ ຍ ບ ໋ ້ ັ ້ ນ ຈ ຸ ດ ຫ ມ ານ ຍ ທ ້ ັ ້ ແ ມ ່ ນ ອ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ຫ ລ ຽ ງ ຊ ້ ານ ຍ ຫ ລ ຽ ງ ຂ ວ າ ໄ ປ ຕ ານ ທ ້ ັ ້ ນ ທ ້ ວ ງ ທ ້ ັ ້ ຜ ່ ານ ຫ ມ ູ ້ ບ ້ ານ ຈ ານ ກ ຫ ມ ູ ້ ນ ້ ັ ້ ໄ ປ ຫ ານ ຫ ມ ູ ່ ໂ ນ ້ ນ ເ ຮ ້ ອ ຍ ໆ .

ເຂ ົ ້ ານ ້ ັ ້ ນ ຜ ່ ານ ບ ້ ຣ ິ ເ ວ ນ ້ ັ ້ ນ ຕ ະ ລ ານ ທ ້ ັ ້ ຮ ານ ຂ ານ ຍ ເ ຝ ້ ັ ້ ຊ ົ ວ ກ ໍ ລ ັ ງ ຈ ະ ປ ົ ດ ເ ພ າ ະ ວ ່ ා ເ ວ ລ ා ຄ ่ ອ ນ ຈ ะ ด ิ ก แ ล ้ ว โ ด ย บ ่ ร ู ้ ส ึ ก ต ั ว เ ข ้ า ด ิ น ม า ถ ึ ง ป ะ ต ู ร ้ อ ง ส ถ า น ี ห ย ุ " ล า ว ร ่ อ ม เ พ ็ ง " แ ส ง ไ ฟ ฟ ้ า ส ่ า ง จ ้ า ม า จ า ก ห ้ อ ง ป ะ ช ุ ม ม ี ล ิ ม เ ป ็ น จ ำ น ว น ห ล า ย ป ื ม จ ุ ก ย ู ่ เ ต ็ ม ข ่ อ ง ห น ้ า ต ่ า ง เ พ ื ่ อ ล อ ย ด ู ก า ม ส ะ แ ด ง ต ่ า ง ๆ ม ิ น เ อ ท ี ่ ใ น ห ้ อ ง ป ะ ช ุ ม .

ส ย ง เ ธ ร า ด ั ง ล อ ด อ อ ก ม า เ ป ็ น ล ะ ย ะ ๆ เ ข ้ า ช ะ ว ั ก ต ั ว ป ะ ต ู ร ้ อ ง ค ู ่ ห ม ั ว แ ล ้ อ ห ั น ห ล ั ง ก ั บ บ อ ก ต ั ม เ อ ง ว ่ า บ ่ ป า ก จ ะ เ ห ็ น ใ ห ม ่ ท ้ ั ้ ด ง อ ม ห ร อ ก ช ะ ม ะ ม ้ ั ้ เ จ ้ า ค ิ ว จ ะ ส ม ุ ก ส ม า ม ย ู ่ ท ่ า ม ก ล า ง พ ว ก แ ข ก ข ุ ้ น ผ ู ้ ใ ห ย ่ ท ้ ั ้ ม า ย ่ ู ่ ร ่ ม ม า ง ค ิ ว จ ะ ส แ ด ง ก า ม พ ้ อ ม ข อ ง ช ุ า อ ้ ั ้ ง ใ ห ้ แ ข ก เ จ ้ า ค ิ ว จ ะ ร ้ อ ง ผ ั ว ้ ั ้ ง ใ ห ้ พ ว ก ม ้ ั ้ น ฟ ั ง ด ้ ว ย แ ล ะ ท ้ ั ้ แ ม ่ ท ้ ั ้ ส ุ ด ก ็ ค ล ม า ง ค ิ ว จ ะ ต ้ อ ง ม ี ว ย ู ่ ร ะ ห ว ่ า ง ผ ู ้ ช า ย ส อ ง ค ล ม ล อ ย ล ิ น เ ห ็ จ ่ า ใ ห ้ แ ข ก บ า ง ค ั ้ ว อ า ถ ท ้ ั ้ ว แ ข ม โ ด ย แ ข ก ข ั ้ ม ี ก ้ า ใ ห ้ อ อ ก ไ ป ร ำ ว ิ ว เ ข ้ า บ ่ ป า ก

ເຫັນນາງຂະນະທີ່ເຈົ້າຊະນ້ອຍຊະນ້ອຍຊາຍຕາຍິ້ມໃຫ້ຜູ້ຊາຍອີ່ນ.

ຖ້ວແມ້ຈະຄິດຢ່າງນັ້ນແຕ່ຂາທັ້ງສອງຂ້າງກັບບໍ່ຢອມທຳຕາມເຂົາຫັ້ນຫລັ້ງ ກັບເດີ່ນ ໄປຍັ້ງຫ້ອງປະຊຸມຄ່ອຍລ່ຽໆບໍ່ໃຫ້ເປັນທີ່ສົ່ນໃຈຂອງພວກທີ່ນັ່ງຢູ່ກ່ອນແອບຢູ່ໃນເວົ້າມິດໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດແລ້ວສອດສ່າຍສາຍຕາເຂົ້າໄປພາຍໃນ.

ສິ່ງທີ່ເຂົາເຫັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄາດໄວ້ທຸກປະການແຕ່ໃຫມ່ທໍ ສວຍເຫລືອເກີນ, ຄົນນັ້ນງາງຢູ່ໃນຊຸດນັ້ງທີ່ຊຸກຣົດຣຽບຮ້ອຍເປັນມັນມີຜ້າຄາດແອວສີຂຽວກັບສີຊົມພູ້ທ້ອຍເປັນຣະຍ້າ ຢູ່ຂ້າງໜ້າໃບໜ້າຂອງນາງອົ່ມເອິບຄອຍໂປຣຍຍົ້ມຢູ່ຕລອດເວລາເຈົ້າທ້ວຣ໌ຕ໋ກະຊຸກກັບ ຜູ້ຊາຍລາວທີ່ນັ່ງຕິດຢູ່ຫ້ວງສອງຂ້າງບາງຄັ້ງເຫມ້ອນຈະຖຸກຫຍອກລ້ວຍ ຄຳເວົ້າທີ່ມີຄວາມຫມາຍນາງຫລົບຕາສແດງທ່າທ່າຂວຍອາຍໜ້າແດງ.

ເນ້ງລັຕູ້ກັບເດີ່ນອອກຈາກທີ່ນັ້ນຢ່າງວ່ອງໄວເປັນສອງເທົ້າຂອງອາມາເມ້ອເຂົ້າກັບຖ້ວບ້ານທຸກຄົນນອນຫມົດແລ້ວຍັ້ງມີແຕ່ແສງໄຟເຣ້ອໆຈາກກອງໄຟສ່ວ່າງຢູ່ ທ້ວຫ້ອງເທົ້ານັ້ນເນ້ງລັຕູ້ ປົດປະຕູກະທ່ອມຕາມຫລັ້ງດ້ວງໂຄຣມ.

" ບລ "ເຂົ້າກະຊາກສ໌ຽງຖາມ" ບລ ເຫລ້ຍັ້ງມີເຫລ້ອອີກບໍ່ "

ເນ້ງລັຕູ້ ຕົນມາໃນອັ້ນຮຸ່ງອ້ມດ້ວຍອາການປວດຫ້ວຢ່າງໜັກເມ້ອເຂົ້າພະວິກຫ້ວລຸກຂ້ນກໍ້ຕ້ອງປ່ອຍຕ໋ວໃຫ້ນອນລົ້ງໄປອີກຣາວສ໌ຽງອ່ອຍໆ.

ສ໌ຽງແມ່ເຣັດຫຍ້ວກຸກໆ ກ໋ກໆຢູ່ນອກກະທ່ອມເຂົ້າບໍ່ກ້າລົ້ມຕາ ເພາະຢ້ານວ່າແສງສ່ວ່າງຈະທຳໃຫ້ອາການປວດຫ້ວຂອງເຂົ້າເລວລົ້ງ.

"ຕາຍແມ້ຖ້າເປັນແບບນ້ັ" ເຂົ້າຄິດໃນໃຈແຕ່ພ້ໄດ້ຍິນສ໌ຽງແມ່ເດີ່ນເຂົ້າ ມາໃນກະທ່ອມກໍຖາມຂ້ນວ່າ "ບລ....ໄປແລ້ວຫລ້ຍ"

"ເປັນຢ່າງໃດ້ບ້າງ"

"ເຈັບຫ້ວ....ຂ້ອຍຄິດວ່າ ບລ ຍັ້ງບໍ່ໄປຈະໄດ້ຖາມເຂົ້າວ່າ ຖ້າກິນເຫລ້ໍາມາກໆ ແລ້ວເຈັບຫ້ວຈະຕ້ອງກິນຫຍ້ວແກ້"

"ມ໊ຢູ່ ບລ ເຂົ້າສ່ັງໃຫ້ຕົ້ມຢາໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າແລ້ວເຂົ້າບອກວ່າຖ້າເຈົ້າຕົ້ມຂ້ນມາໃຫ້ຣ໊ບກິນຢາເລ້ຍ "ເອ້ົ...ລຸກຂ້ນມາກິນເສ້ຍໜ່ອຍດ໋ຽວຈະໄດ້ສບາຍ"

ເນ້ງລັຕູ້ ຝືນໃຈລຸກຂ້ນນ້ັງໃຊ້ແຂນຂ້າງນ້ັງທ້າວແຄ້ມ່ພະຍຸງຕ໋ວໄວ້ອ໊ກນ້ັງເອ້ມໄປຣ໊ບຢາທ້ແມ່ສ່ັງມາໃຫ້ພ້ຈບເຂົ້າໄປນ້ັງເຂົ້າທຳໜ້າບ້ັນ້ັງຈົ້ມບອກບໍ່ຖ໊ກ.

ເມື່ອເຫັນວ່າລູກຊາຍຈະປ່ຽນໃຈບໍ່ກົນຢາມາວຣົບຄະຢັ້ນຄະຢໍ່.

"ນໍ ເອົາບອກວ່າເອົາກົນຢາມໍ້ແລ້ວຫາຍເຈັບຫົວຫົມທໍ້ແຕ້ຕ້ອງກົນໃຫ້ຫມົດຈອກ".

ໃນທີ່ສຸດ ເນົ່ງລຶ້ຖ້ຕັດສົນໃຈຍອມຂົມກໍ່ມເພື່ອແລກກັບອາການປວດຫົວ, ຫລັງຈາກນັ້ນເອົາລົ້ມຕົວລົງນອນຫລັບໄປອົກນານ.

ພໍຮູ້ຕົວຕົນຂົມອົກຄັ້ງ ນົ່ງອາການປວດຫົວຄ່ອຍທຸເລົາໄປຫລາຍແຕ່ຍົ່ງມີ ປວດຢູ່ນົ່ງໆ ເອົາພະຍຸງກາຍລຸກຈາກທີ່ນອນນົ່ງລໍສະຕິສົນປັນຍະຊົ່ວຢູ່ແລ້ວເດີນໄປຮົນຢາໃນກາມາດ້ມເອງ ຄ້ວມສອງຈອກຕົດຕໍ້ກັນເນົ່ອງຈາກເຫັນຜົນວ່າຢາດົ່ງໆເອົ່າກັບໄປນອນຕໍ່ອົກຈົນມີສ່ຽງແມ່ມາຮຽກຢູ້ຂ້າງໆ.

"ລຶ້ຖ...ລຶ້ຖ ລຸກມາກົນເຂົ້າໄດ້ແລ້ວ"

ເນົ່ງລຶ້ຖ ລຸກຈາກທີ່ນອນເດີນອອກໄປນອກກະທ່ອມຊົ່ວເປັນເວລາກ່ວ້ມລ້ວ້ງໜ້ານ ຫົມົດກໍ່ກັບເຂົ້າມານົ່ງກົນເຂົ້າຢ່າງພະອໍດພະອົ່ມ ເອົາຝົ່ມໃຈຕັກນໍ້ຕົ່ມຮ້ອນໆຈົ່ດສອງສາມຈ້ອມແລ້ວບອກແມ່ວ່າອົ່ມພໍ້ກ່ນອອກໄປນອກກະທ່ອມກໍ່ຝົ່ມສູດອາກາດເຂົ້າປອດລຶ້ກໆຫລາຍຄົ້ວຕ໊ດໆກັນ ຮູ້ສຶກວ່າສມອງຂອງເອົາຣົ່ມຈະປອດໂປ່ງຂົ້ນກ່ວ່າເດົ່ມ.

ເມື່ອຄົ່ມນອນກະທົ່ນກົນເຫລົ້າຢູ່ຄົ່ມດຽວເອົາຕັດສົນໃຈວ່າຈະບໍ່ໄປຫາໄຫມ່ທ່ອົກຈະສແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນວ່າເອົາກໍ່ບໍ່ງ່ເຈົ້າເລີຍເອົາຈະໄປຫາປົ່ງປ໊ອຣ໊ແລະຈະຊວນໄປກົນເຫລົ້າທ໊ຕລາດແຕ່ພົ່ມົກເຖ່ງເຫລົ້າເອົາປ່ຽນໃຈເປັນຊວນປົ່ງປ໊ອຣ໊ໄປກົນນ້ຳ"ປັກໄມ້" (ຜົລໄມ້)ແທນ.

ເອົາອອກເດີນແຕ່ພໍ່ໄປສັກຄູ່ກ໊ເອະໃຈເພາະທາງທ໊ເອົາເດີນມານົ້ນບໍ່ແມ່ນຫົນທາງທ໊ຈະໄປບ້ານປົ່ງປ໊ອຣ໊ນົ່ມ່ານົ້ນເປັນທາງໄປບ້ານໄຫມ່ທ໊ຕ່າງຫາກ...ເອ໊ໃສ່ໆກໍ່ມາແລ້ວ, ເອົາຕັດສົນໃຈເດີນຕໍ່ໄປດົ່ລະ...ຈະໄດ້ຕ໋ວ່າໄຫມ່ທ໊ເສ້ຽຫນ່ອຍເອົາຄ໊ດ.

ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຄໍ່ຕ໋ວ່າບໍ່ມ໊ໂອກາດຫລຸດອອກມາຈາກຣົ່ມຝົ່ປາກຂອງເນົ່ງລຶ້ຖເລີຍ "ຜູ້ໃດ"ສ່ຽງຖາມອອກມາຈາກຂ້າງໃນກະທ່ອມຫລັງຈາກທ໊ເນົ່ງລຶ້ຖເຄາະຝາເບົ່ໆ ສອງສາມຄ້ວ.

"ນ້ອຍເອງ ລຶ້ຖ"

"ລຶ້ຖ...ລຶ້ຖ"ສ່ຽງຮຽກຊ໊ເອົ້າຊ້ຳໆຊາກໆແລະມ໊ສ່ຽງສະອົ່ນລອດອອກມາ.

"ນ້ອຍດ໊ໃຈຫລາຍທ໊ເຈົ້າກັບມາລ່ອງແຈ້ງ"

"ນ້ອຍກ໊ດ໊ໃຈເຫົ່ອນກັນ"

"ເຈົ້າໄດ້ຮັບຈົດຫມາຍນ້ອຍບໍ່"

"ໄດ້ຮັບຢູ່ ນ້ອຍໄດ້ຮັບທຸກສບັບເລີຍຢູ່ອ ຽງຈັນດູທ່າຈະສມຸກຫລາຍມະນ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າມ໊ຜູ້ສາວລາວງາມໆຫລາຍ"

"ມ໊ຢູ່ ແຕ່ນ້ອຍບໍ່ມັກນ້ອຍມັກເຈົ້າຜູ້ດຽວເທ໊ານົ້ນ"

ອິດເຂົ້າຄິດວ່າຫລ່ອນບໍ່ສະບາຍເລີຍຕ້ອງຖາມວ່າຫລ່ອນເປັນຫຍັງຫລິ້ຫລ່ອນກໍຕອບວ່າບໍ່ເປັນຫຍັງ ເຂົ້າເອງກໍຮູ້ສຶກເມື່ອຍຫອບຮ່າງກາຍທຸກສ່ວນມັນເກັ່ງໄປຫມົດທຸກຢ່າງກໍຄືນໄປດ້ວຍເຂົ້າໄດ້ ຍິນສຽງຫລ່ອນຄາງສະແດງຄວາມເຈັບປວດອອກມາຄັ້ງມີ້ງໆ ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນຫຍັງອີກເຂົ້າຄິດວ່າຫູ-ຂອງເຂົ້າຫນວກໄປຊຶ່ງຣະຍະຫນີ້ງຫາກໃຜຈະມາຍິງປືນໃຫຍ່ຂ້າງຫູກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ.

ທຸກຄືນຫລັງຈາກນັ້ນທັ້ງຄູ່ຈະພົບກັນເປັນປະຈຳຈົນເວລາຫປຸດ ພັກຮົມສີຍ້ຳວັນຂອງ-ເມ້ີງລິຕູ ຫນ້ີຄືງເຂົ້າສັນຍາວ່າເມ້ືອຮົມສຳເຣັດແລ້ວຈະໃຫ້ແມ່ມາສູ່ຂໍເພາະເມ້ືອສຳເຣັດແລ້ວ ຈະເກັບເງ້ືນໄດ້ຫລາຍພໍຄວນ.

ໃນຊ່ວງຫລັງຂອງການຮົມເມ້ືງລິຕູ ຕ້ັງໃຈມາກຂ້ຶນກ່ວາເດ້ືມເພາະຄວາມສຳເຣັດຢູ່ແຄ່ເອ້ືອມເຂົ້າຮົມຄືນລະຫລ້ືກສູດກັບ ປ້ັງປ້ອເຣ້ືຕ່າງກໍໄປຝ້ັກງານຄືນລະແຫ່ງເມ້ືງລິຕູຝ້ັກງານຢູ່ກັບທ້ອງການສ່ວງຂອງກ່ອງບັນຊາການສູງສູດກຳລັງທັບລາວທ້ີໂພນເຄ້ັງ.

ຊ່ວງທ້ົກເດ້ືອນຫລ້ັງໃນອ່ຽງຈັນທ່ານໄປຢ່າງວ່ອງໄວຈົນກະທ້ັງເຖ້ິງເດ້ືອນ ສຸດທ້ັາຍ ເຂ້ົາຂຽນຈົດຫມ້ືາຍໄປບອກໃຫມ່ທ໋ໍ ເຖ້ິງວັນທ້ີຈະເດ້ືນທາງກັບຊ່ຽງຂວາງຂໍໃຫ້ນາງມາຮັບເຂ້ົາທ້ີ ສນາມບິນທະ່ານາງບ່ໍຍອມຕອບສັບສຸດທ້ັາຍເມ້ືງລິຕູບ່ໍໄດ້ຕົກໃຈສ່ົງສັຍຫຍັງເພາະ ຄິດວ່ານາງ ຄົງຈະຢ້ານວ່າຈົດຫມ້ືາຍຕອບອາດມາເຖ້ິງອ່ຽງຈັນຊ້ົາໄປ.

ງານລ້ຽງຈົບຫລ້ັກສູດເປັນໄປຢ່າງຄຶກຄ້ືນສຳລັບພວກນ້ັກຮົມຄືນອ້ືນໆ ພວກນ້ັກຮົມລາວລຸ່ມພາກັນແຕ່ງຊຸດເຕ້ັນຢ້ັກດ້ວຍເຄ້ືອງແບບນາຍຮ້ອຍໃຫມ່ພາຜູ້ສາວມາຮ່ວມງານ ດ້ວຍເປັນ ສຳນວນຫລາຍໃນຂະນະທ້ີພວກນ້ັງພາກັນເລ້ືອກນ້ັງໂຕ້ະທ້ີຢູ່ຫ່າງຈາກຄືນອ້ືນແລະ ສ່ົງບປາກສ່ົງ ສຽງກ່ອາທຸກໂຕ້ະ.

ການສະລອງສ້ົມສຸດເຂ້ົາເມ້ືອທ່ຽງຄືນພວກທະຫານລາວລຸ່ມຕ່າງພາແຂກຂອງຕົນອອກ ຈາກບໍ່ຣິເວ້ັນງານເພ້ືອໄປຫາຄວາມສຳຣານຕ່ໍໃນຣາຕຣ້ີທ້ີເຕ້ັມໄປດ້ວຍແສງສ້ີແລະໂຮງແຣມຂອງ ອ່ຽງຈັນຝ່າຍທະຫານນ້ັງຕ່າງພາກັນກັບທ້ີພ້ັກເພ້ືອຈັດຕຽມກັບຂ້ົາຂອງກັບພູລຳເນົາ ພ້ອມທ້ີ ຈະປະຕິບ້ັດງານໃນວ້ັນຕ່ໍໄປ.

ວ້ັນຮຸ່ງຂ້ຶນທ້ີທ່ຳອາກາດຢ່ານລ່ອງແຈ້ງມ້ີສຽງທ້ັກທາຍກັນ ອ້ືຍເມ້ືອເຄ້ືອງບິນທ້ີນ້ັນທຸກ ນາຍຮ້ອຍໃຫມ່ຈາກອ່ຽງຈັນກັບມາເຖ້ິງເມ້ືງລິຕູ ສ່ອດສ່ຽງສາຍຕາມອງຫາ ໃຫມ່ທ໋ໍ ແຕ່ກ໋ໍບ່ໍພົບແມ່ ແຕ່ເງົາຂອງນາງເຂ້ົາຫ້ໍອງຫູ່ງທະເລເດ້ືນຜ່ານຝູງຄົນເພ້ືອຈະມຸ່ງໜ້ົາກັບບ້ານ.

ມ້ືມາສະກ໊ັດຕ້ົມແຂມເຂ້ົາເບ້ົາໆເມ້ືງລິຕູ ຫ້ັນໄປເບ້ົງແລ້ວ້ັ້ນຮ້ອງມາ" ສະບາຍດ້ືນາ ເລ້ົາ" ເຂ້ົາທ້ັກທາຍເພ້ືອນສນ້ືດຂອງໃຫມ່ທ໋ໍ ຄິດໃນໃຈວ່າ ໃຫມ່ທ໋ໍ ຄົງຈະຕ້ົກທຸຣະຫຍັງ ສ້ັກຢ່າງ ຫນ້ືງມາຮັບເຂ້ົາບ່ໍໄດ້ເລີຍໃຫ້ນາເລ້ົາ.

"ສບາຍດ້ີ ລ້ິຕູ " ນາເລ້ົາຕອບເບ້ົາໆ ບ່ໍຍອມສ້ົບຕາ.

"ໃຫມ່ທ໋ໍ ເປັນຫຍັງສະບາຍດ້ີບ່ໍ" ເຂ້ົາຖາມເຖ້ິງຄ້ືນຮັກ. ນາເລ້ົາບ່ໍຕອບນາງກ້ົມໜ້ົາ ເບ້ົ່ງພ້ືນເມ້ືງລ້ິຕູຊ້ັກເອະໃຈແລະເພ້ືອເຫ້ັນນ້ົ່ຕາຂອງນາເລ້ົາຫຍ້ົດເປາະແປະລ້ົງບ້ືນພ້ືນເຂ້ົາບ້ືງ ຕ້ົກໃຈຣ້ືບກະຊາກສ່ຽງຖາມວ່າ.

"ເຈົ້າຕ໊ອະຂ້ອຍ"

"ບໍ່...ຂ້ອຍບໍ່ຕ໊ອະເຈົ້າດອກ"

"ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອ"

"ເຊື່ອເຖິ ຂ້ອມັກເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ"

"ເຈົ້າຕ໊ອະຂ້ອຍ"

ການສົນທນາເປັນໄປໃນລັກສະນະທີ່ບ້າວໜ້າຢູ່ເປັນເວລານານໃນທີ່ສຸດ ເມ໊ວລ໊ຕູ້ກໍຖາມດ້ວຍ ສຽງກະເສົ້າໆວ່າ

"ໄຫມ່ທໍ ເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ໃດອໍເຈ໋ໄຫມ່ຍາມເມ໊ອຂ້ອຍບໍ່ຢູ່"

"ບໍ່ມ໊ດອກຂ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອົ່ນເຈາະຝ່າດອກນອກຈາກເຈົ້າ"

"ຖ໊ແລ້ວໄຫມ່ທໍ ຄົນນ໊ອຍກໍຈະບໍ່ເຈາະຝ່າເຊ໊ນັ້ນ"

"ເປັນຫຍັງລ່ະ"ບ້າວສາວຖາມອົ່ນຢ່າງກະທັນຫັນເປ໊ດເຜ໊ຍໃຫ້ຊາບເຖ໋ງຄວາມປາຖະນາທີ່ຢູ່ໃນໃຈ.

"ຂ້ອຍບໍ່ເຈາະຝ່າເພາະຂ້ອຍຈະອໍໃຫ້ເຈົ້າອອກມາຄຸຍກັບຂ້ອຍຂ້າງນອກ"

"ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ໄດ້" ຮົບປະຕ໊ເສດ.

"ເປັນຫຍັງລ່ະ ເປັນຫຍັງເຖ໋ງບໍ່ໄດ້" ຊາຍໜຸ່ມຮຸກ.

ໄຫມ່ທໍ່ງຽບໄປນານກ່ອນທີ່ຈະເລົ່າອອກມາດ້ວຍສຽງທີ່ເກ໊ອບຈະເປັນກະອຸບ.

"ພໍ່ແມ່ຍັງບໍ່ຫລັບ"

ຫົວໃຈຂອງເມ໊ວລ໊ຕູ ເຕັ້ນໂຄມຄາມອົ່ນທັນທີ ໄດ້ຍິນຄໍາຕອບຄວາມຮູ້ສຶກເຈັບຫ໊ວກັບມາອ໊ກ.

"ອ໊ກນານບໍ່ພໍ່ແມ່ເຈົ້າຈະຫລັບ"

"ຄົງຈະບໍ່ນານດອກ"

ອາການປອດຫ໊ວທ໋ງໄປຫມ໊ດຂະນະທີ່ເມ໊ວລ໊ຕູເດ໋ນກັບບ້ານເມ໊ອຈວນສ່ວງເຂົ້ານ໊ກ ສົງສ໋ຍຢູ່ໃນໃຈວ່າຄົນນ໊ເປັນຫຍັງເຂົ້າບໍ່ເຈັບຕົ໋ວລູກອົ່ນທະເຊ໊ນເດ໋ນກໍ່ບໍ່ຮູ້.

ປ໋ງປ໊ອເຣ໊ບຮູ້ຈະມາຊ່ວຍເຂົ້າເລ໊ຍ ເຣ໊ອງເຣັດບໍ່ເປັນພໍເຂົ້າຈ໋ງໆເຂົ້ານັ້ນກໍໄປຕາມທັນ ຊາດ,ພໍເຂົ້າກ໊ດໄຫມ່ທໍ່ແລະຫອມແກ້ວຫລ່ອນເທົ້ານັ້ນຕ໊ອຫລ່ອນກ໊ອ່ອນປ໊ອກປຽກຈະມອມລ໋ງໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າເອ໋ງຕ້ອງເກ໋ວແຂນປະຄົ໋ງຫລ່ອນໄວ້ຕົ໋ວນານຈົນທົ່ມເຈັບແຂນບໍ່ໄຫວເຖ໋ງໄດ້ປ່ອຍຫລ່ອນນອນລ໋ງຫລັງຈາກນັ້ນທຸກຢ່າງນັ້ນກໍລືມໄປຫມ໊ດຫລ່ອນນອນຫລັບຕາຫາຍໃຈຫອບໆ, ຈົນເທ໊ອທໍ

"ไหม่ห้ำ เป้นป่างใด ?

"ไหม่ห้ำ ตายแล้อ.

"เป้นหยังตาย"

ผู้ถ้มเธ้มถ้มมาส้มใจเม้งลิตู เผาะส่งด้งส้มทุกที.

"พวกทะหานลาวส่องถ้มจุกเจ้าไปอื่มอิม"

"ไปอื่มอิม" เอ๊าหวมคำด้วยส่งด้งก่อาถ้ม.

"อ้มอ้มเถ้งตายเลียหลิ....มาเล้า"

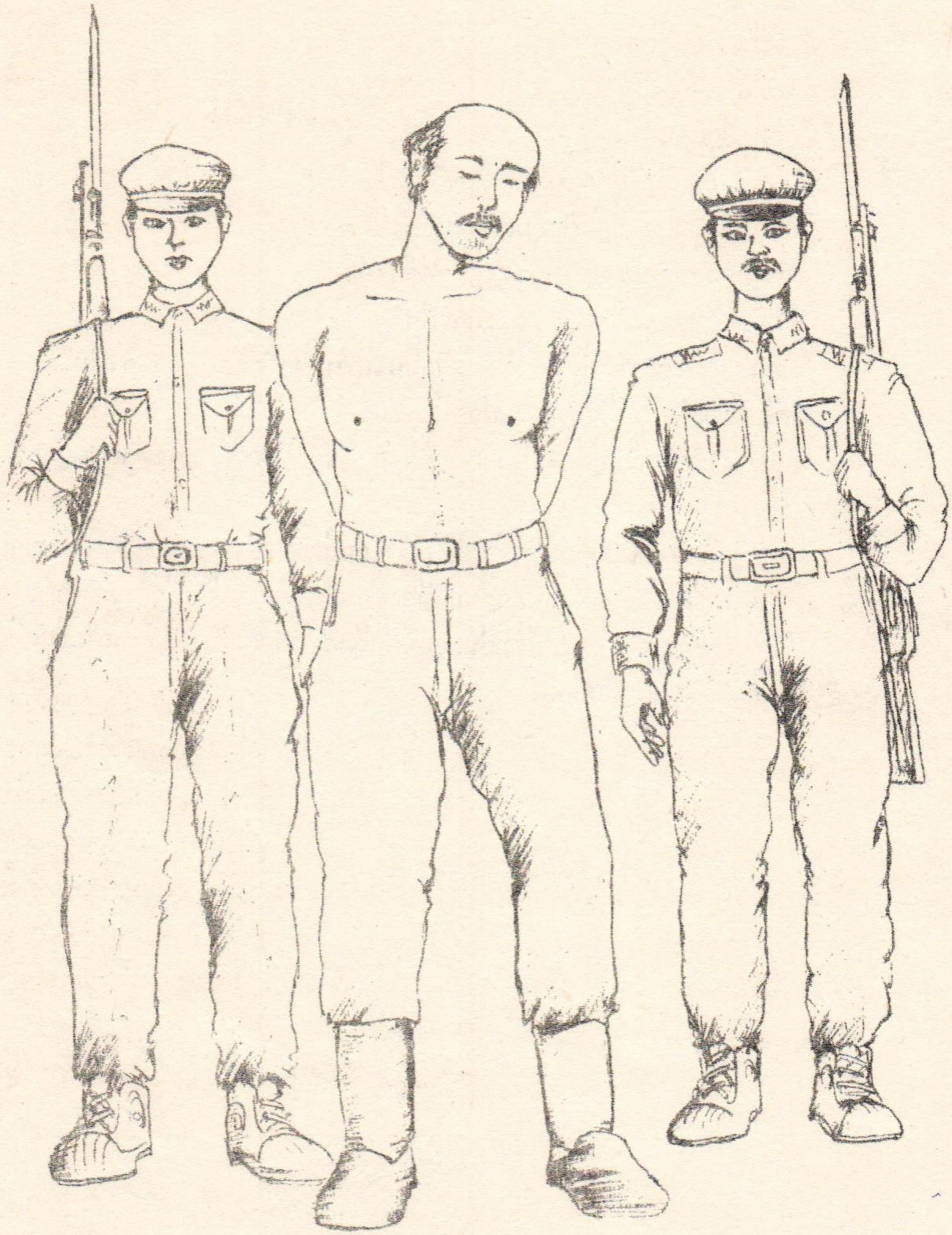
"บ่ตายธรก. แก่ไหม่ห้ำ มักให้ส่องถ้มม้มไปหาเจ้าอิกที้ข้างม้าผาโม่ม"

"แล้วเป้นหยัง" เม้งลิตู ถามป่างร้อมริม.

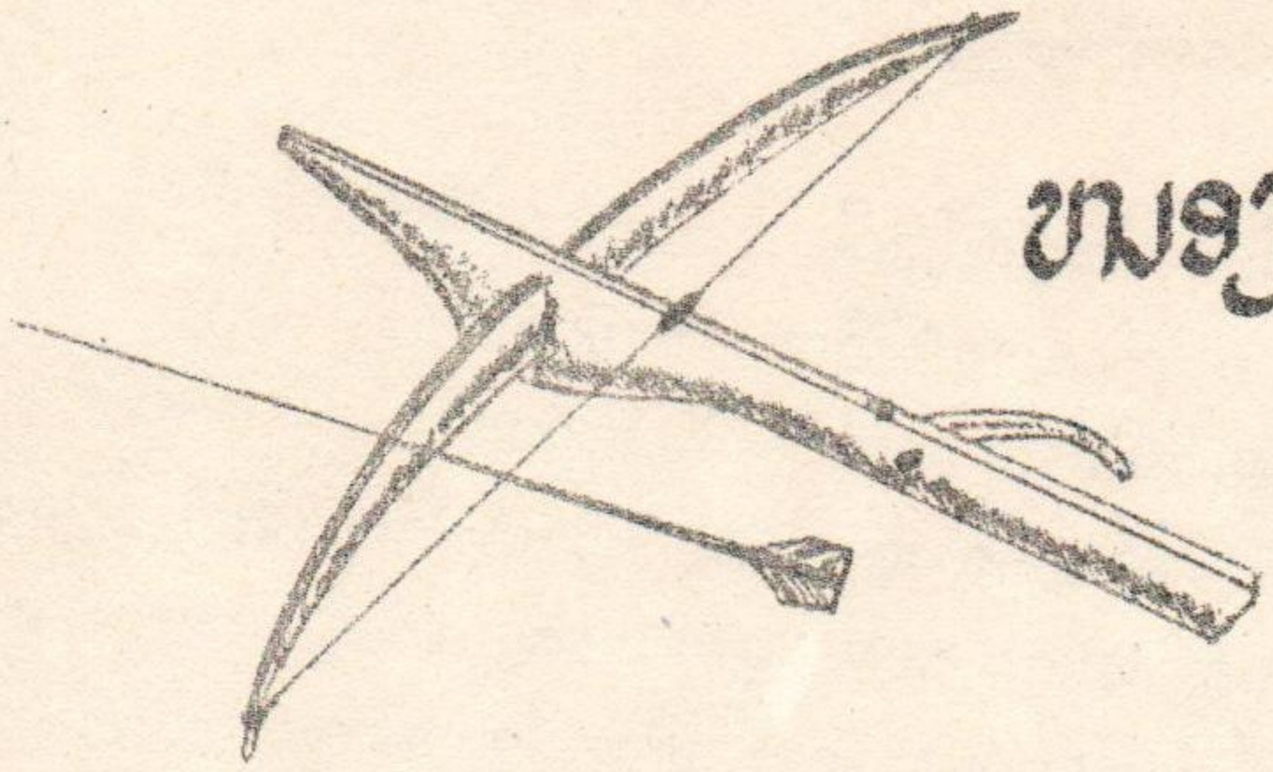
"ไหม่ห้ำไปล่อกม้มยู่ก่อมแล้วพ่อกจ่ตีส่องถ้มม้มไปเถ้ง" มาเล้าซยุดพูดส้มเบ๊าๆ.

เม้งลิตู มิกอกทัมที่อ่าหยังอ่าหยังเกิดส้มเมื่อพวกถ้มลาวไปเถ้งทีม้ดหมายเอ๊าหวมหายใจเธ็อกใหย่มายตาพร่าส้มมาทัมเผื่อมยิงของไหม่ห้ำเล้าต่ำไปเบ๊าๆ.

"บ่พวกถ้มลาวไปเถ้งไหม่ห้ำก็ยืมละเบ็ดม้มหล่อมหวดสลักแล้ว และถือย่อมยู่ข้างหลังออกมาใช้ที่วส่องถ้มม้มดู".

ບົດທີ 11

ໜອງແຮດ

ປັກໃຈວ່າງ ຖອດໝວກໜ້ວສີດຳໂຍນລົງບົນຕຽງດ້ວຍອາຣົມອຸ່ມມ້ວຍ ຫາຍໃຫ້ນ້ຳທີ່ກ້ານແຂ ແລະ ລົມຖ້ວ ທີ່ໜ່ຳຢ້ານ ຕູ້ວ່າງ ຊ້ວເດີນຕາມພໍ່ເຂ້ານາໃນເຮືອນຖຸຍນ້ຳລາຍລົງບົນພົນສຽງດັ່ງ ເພື່ອເອົາໃຈ:

"ຈ໋ຕ໋ ໄອ້ ຄຢ ຄຣ ມັນສົມຄວນຈະຕາຍແລ້ວ!!! ໃຫ້ອ້ອຍຈັດການກັບມັນຖ໋"

"ເອົາລະເອົາລະ ຕູ້ວ່າງເຈົ້າຫຸບປາກອັນໂສມົມຂອງເຂ້ົາໄດ້ແລ້ວ, ໃຫ້ເວລາອ້ອຍຄິດວຽບໆ ໄດ້ບໍ່ຖ້າເຈົ້າປາກເຫ້ົາໃຫ້ໄປເຫ້ົາທ້ອມ ອ້ອຍຣ້ຳຕາມເຈົ້າເຕັ້ມທີ່ແລ້ວ.

ຕູ້ວ່າງ ຄ່ອຍໆຫ໋ົວລົງຫັນຫລັງກັບເດີນອອກໄປຈາກເຮືອນ ເຂົ້າຮູ້ດີວ່າເວລາພໍ່ຄຽດແຄ້ນຢ່າ ໄດ້ໄປຍົດຫາໜ້ແລ້ວຈະຕ້ອງເດືອດຮ້ອນກັນໄປໝົດ ເອົາຈ້ຳໄດ້ວ່າພໍ່ເຄີຍວ່ງລູກນ້ອງຕາຍດ້ວຍມືຂອງ ລາວເອງ ດ້ວຍສາເຫດທີ່ລາວກ້ຳລັງຄຽດແລ້ວໄປຍົກໃຈເອົ້ານຸກໆຄົນໃນກອງພົນຮ້ອຍສາເຫດທີ່ແທ້ ຈິງ ແຕ່ບໍ່ກ້າເວ້ົາຫຍັງ ເພາະພໍ່ຣາຍງານໄປຍັງຜູ້ບັງຄັບຊ້ານ່ຳຄົນຕາຍມັກເອົາໃຈໄປເຂ້ົ້ากับฝ่าย ສັຕຣູ ແລະ ຈະໜີທະຫານເພື່ອເອົາຄວາມລັບຂອງພວກເຮົ້ໄປບອກຂ້ົາສຶກ ແຕ່ຂນະດຽວກັນພໍ່ກ໋ ຣາຍງານໄປຕາມສາຍງານຂອງພັກວ່າຜູ້ຕາຍປະຕິບັຕົນເປັນປະຕິປັກກັບນະໂຍບາຍຂອງພັກທ້ຳມ ເອງເຮືອງກ໋ຣຽບຮ້ອຍຕາຍວຽບໄປເປັນຄົນກະທ້ຽວ, ການກະທ້ຳຂອງພໍ່ກ໋ຍ້ວສ້າງຄວາມກ້ວຢ້ານ ໃຫ້ກັບບັນດາລູກນ້ອງທຸກຄົນ.

"ໄກ່ວ່າງ!!! ໄກ່ວ່າງ.....ເອ໋ຍພາກັນໄປມຸດຫ້ວຢູ່ໃສກັນໝົດວະບ໋ມີໃຜຢູ່ທ້ີໃດຫລ໋ບ"

ປັກໃຈຕະໂກນຣຽກສຽງລັ່ນບ້ານ.

"ອ້ອຍຢູ່ ເຈົ້າຣຽກອ້ອຍຫຍັງ"

ຍ້ວສາວນ້ອຍອາຍຸ 16 ປີ, ແລ່ນກະຕຶດກະຫອບເຂ້ົ້ามาໃນບ້ານແລ້ວມາຢືນຕ໋ຫນ້ານ້ຳຜູ້ເປັນພໍ່

"ເຈົ້າໄປຫຍ້ວມາ"

" ຂ້ອຍກຳລັງປູກຜັກຢູ່ຫລັງບ້ານ"
" ໄກ່ອ່າງ ຂ້ອຍຢາກຈະຖາມເຈົ້າສັກຢ່າງນຶ່ງ"
" ເຈົ້າຈະຖາມຫຍັງລະ "
" ໄກ່ອ່າງ ຖ້າຂ້ອຍຈະຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊ່ວຍສັກຢ່າງນຶ່ງ ເຈົ້າຈະຊ່ວຍຂ້ອຍໄດ້ບໍ?"
" ໄດ້ຂ້ອຍພ້ອມສເມີທີ່ຈະຊ່ວຍ ແຕ່ເຈົ້າຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍຫຍັງລະ"
" ມີຢູ ພໍ້ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກເຈົ້າແທ້ໆ ຟ້ວໃຫ້ຄິມະ"
" ໄກ່ອ່າງຟ້ວພໍ່ເວົ້າ ຄ້ວງແຮກກໍດ້ວຍອາການປົກຕິ ພຍາຫມ້າເຫ້ມດ້ວຍໃນຍາງຄ້ວງແຕ່ພໍ່ຍາງ
ຕອນນາງເບີກຕາໂພລົ່ງຍົກນິ້ວຊົ້ນບິດປາກ ຜພາະບ້ານສ່ວຍຮຸ່ທ່ານຈະດ້ວງນາບາງຂມະນາງສ່ວຍ ຫົ້ວ
ຢ່າງບໍ່ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງພໍ່ ແຕ່ເມື່ອພໍ່ເວົ້າຈົບນາງໄດ້ແຕ່ກົ້ມໜ້າມີ້ງລາຍຕາບອງພົ້ນ.
" ໄດ້ພໍ່ ຂ້ອຍໃຫ້ເຈົ້າຊ່ວຍເທົ່ານີ້ເອງ"
" ຂ້ອຍວ່າທີ່ເຈົ້າຂໍໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍນະມັນບໍ່ດີເລີຍ ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນາຍທຸ່ມຊຸ່ມນາງເຮົາບໍ່ຄວມ-
ຈະທຳແບບນັ້ນ".
" ເອົາລະ ເອົາລະ" ປັກໃຈວ່າງຕັດບົດ ມ້ຳສຽງອ່ອນໂຍນທີ່ວ່າ ຮ້ອງເມື່ອຈັກນ້ອຍນຶ່ງ ມີ
ປ່ຽນເປັນແຂງກະດ້າງທັນທີ.
" ຂ້ອຍກໍຮູ້ວ່ານັ້ນບໍ່ດີ ແຕ່ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພໍ່ ແລະຄວາມສຸບາຍຂອງຄອບຄົວ ຂອງ
ເຮົາໜາຍເຖິງເຈົ້າດ້ວຍ ຂ້ອຍຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊ່ວຍເທົ່ານີ້ໄດ້ກໍໃຫ້ນັ້ນຮູ້ນັ້ນ"
" ໄດ້.....ໄດ້ ຂ້ອຍຈະທຳຕາມທີ່ເຈົ້າສັ່ງ" ໄກ່ອ່າງລະລ່ຳລະລັກຕອບ.
" ເອົາລະ! ດີລະໄກ່ອ່າງ ຢ່າງຄິດຫຍັງມາກເລີຍ ເພື່ອຄວາມສຸບາຍຂອງເຈົ້າເອງດ້ວຍ."
ເມື່ອແມ່ນາງນ້ອຍແຮກເຮັດຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ໃນເປັນວັນດຽວກັນນັ້ນເອງ ປັກໃຈວ່າງ ກໍຮຽກ
ລູກອ້າຍມາສົມໜາ ແລະມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ໄປຫະຕິບັດຕາມຂັ້ນທີ່ສອງ.
" ແຕ້ຕູ້ວ່າງ ການຄ້າຄົມດຽວນີ້ນັ້ນລ້າສັນຍເສ ແລ້ວວິທີການຂອງຂ້ອຍກໍເປັນການຄ້າຄົມ -
ເຫມືອນກັນແຕ່ຮຽກວ່າຂ້ຳທົ່ວເປັນ"
" ຂ້ອຍເຂ້າໃຈ ແຕ່ເຮົາຈະລົງມືເມື່ອໃດລະ"
" ລໍໄວ້ກ່ອນ ໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກໜ່ວຍເໜືອເສ ຽກ່ອນ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ຍ່າວວ່າເວົ້າ
ຈະໃຫ້ກອງ ພັນຂອງເຮົາໄປຕີພູພາທີ່ໄວໆນີ້ແລ້ວ"
" ຂ້ອຍໄດ້ຍ່າວວ່າພວກເຮົາແລະພວກສະຫາຍອຸດມານເໜືອເຄີຍເວົ້າຕິຫລາຍຄ້ວງແລ້ວ ບໍ
ແມ່ນບໍ່ເປັນຫຍັງເຖິງບໍ່ແຕກສັກທີ"
" ນັ້ນຢາກ ໄຮ້ພວກຈັກສະພັກນິຍົມນັ້ນນິຍຸ ທະພູນດີ ວ່າພວກເຮົາມັ້ນປູ່ສູງວ່າແລະເຮົາ ມີ ທາງ-
ເວົ້າຕິພຽງດ້ານດຽວ.
" ຂ້ອຍໄດ້ຍິນພວກສະຫາຍອຸດມານເວົ້າວ່າພູພາທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ປະເທດອຸດມານເໜືອ
ມາກ່ວາລາວຈິງບໍ?"
" ຈິງແທ້ ເພາະທີ່ພູພາທີ່ນັ້ນມ່ຽສາຍລັບຂອງເຮົາ ຮຽງວ່າພວກຈັກສະພັກນິຍົມອາເມ
ກາ ຕ້ອງເຄື່ອງເຮດ້ກາເອົາໄວ້ສຳລັບນຳທາງເຄື່ອງບິນເວົ້າປະຕິບັດການຖືມຣະເບີດໃນມະຄອນ ຮ

ນ່ອຍ" " ໂອ້! "ຕູ້ວ່າງຮ້ອງອອກມາ" ນິ່ມ່າເລົ່າພວກສະຫາຍອຽດນາມເຖິງໄດ້ພຍາຍາມ ມັກພະ
ຍາຍາມຫນາທີ່ຈະຕີໃຫ້ໄດ້ "

" ຂ້ອຍໄດ້ຍິນມາວ່າຄາວນີ້ເຮົາຈະຫຸ່ມກຳລັງຢ່າງຫນັກທີ່ຄຽວພວກສະຫາຍອຽດນາມຈະຮ່ວມ
ຮົບໃນຄັ້ງນີ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ."

" ຄິດວ່າຄາວນີ້ຈະສຳເຣັດບໍ່"

" ສຳເຣັດ ຖ້າສະຫາຍອຽດນາມຂອງເຮົາໃຊ້ຍຸທະວິທີແບບທີ່ເຄີຍໃຊ້ກັບຄຽນບຽນຟູແລະປ່າ
ດົງນັ້ນເປັນເວລາເກືອບທ່ຽງວັນເມືອ ປັກໃຈວ່າງ ສຮຸບບົດຮຽນການເມືອງຂອງວັນນັ້ນໃຫ້ບັນດາທະ
ຫານໃນກອງພັນຂອງເຂົ້າຟັງການຮຽນການເມືອງຈະຕ້ອງຈັດຂຶ້ນເປັນປະຈຳເມືອຍາມບໍ່ອອກສູ້ຮົບກັ
ນີ້ເປັນໄປຕາມນະໂຍບາຍຂອງພັກການຂອນຂວາຍຫາສມາຊິກພັກ ເປັນຫົວໃຈຂອງການປະຕິບັດງານ
ຂອງສມາຊິກສົມບູນທຸກຄົນ.

ໃນຄັ້ງແຣກຂອງການຂອນຂວາຍ ຈະຕ້ອງມີການອົບຮົມສັ່ງສອນໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງນະໂຍບາຍ
ການຕໍ່ສູ້ຂອງພັກແຕ່ຈະບໍ່ມີການກ່າວຢ່າງຕຣົງໆ ຄຳວ່າພັກຈະບໍ່ມີເອີ້ຍອອກມາໃຫ້ຜູ້ຊົ່ວບໍ່ແມ່ນ ສາມາ
ຊິກໄດ້ຍິນ ເຖິງແມ້ຈະເປັນນະໂຍບາຍຂອງພັກກໍຈຣິງ ແຕ່ເຂົ້າຈະໃຊ້ຄຳວ່າ ນະໂຍບາຍຂອງແມ
ລາວຮັກຊາດແທນ ແມວລາວຮັກຊາດ ຫລືແມວຮ່ວມປະຊາຊົນລາວຜູ້ຮັກຊາດ ເປັນຊັ້ນໜ້າທີ່ພັກປະ
ຊາຊົນລາວໃຊ້ປະຈຳ ທັ້ງນີ້ເພື່ອປົດປ່ອຍຄຸ້ມການຂອງພັກຄອມມິວນິສທີ່ແທ້ຈິງ.

ຫລັງຈາກທີ່ທຳການອົບຮົມແລ້ວ ຈະຕ້ອງຄອຍສັ່ງເກດຢ່າງໃກ້ຊິດວ່າມີບຸກຄົນໃດເລືອມໃສ
ທາໃນນະໂຍບາຍຂອງພັກຢ່າງແທ້ຈິງບ້າງ ເຂົ້າຈະພຍາຍາມຊັກຊວນສົມທຽາໃຫ້ເລີກຊົ່ວໄປຄົກໃນ
ຂັ້ນນີ້ຈະແຍ້ມພາຍເຖິງພັກຄອມມິວນິສ ແລະຄຸ້ມການຂອງພັກເມືອສາມາດຈູງໃຈໃຫ້ເຫັນດີເຫັນງາມ
ກັບຄຸ້ມການຂອງຄອມມິວນິສແລ້ວເຂົ້າກໍຈະທາບທາມໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນເຂົ້າເປັນສາມາຊິກສຳຮອງ ຂອງ
ພັກໂດຍມີສມາຊິກສົມບູນຢ່າງນ້ອຍ 2 ຄົນເປັນຜູ້ຮັບຮອງ.

ພັກປະຊາຊົນລາວທີ່ແທ້ຈິງຄື ພັກຄອມມິວນິສລາວນັ້ນຈະປົກປິດຕົນເອງຕລອດເວລາດົງນັ້ນ
ຄົນນຶ່ງແທບຈະບຸກຄົນໃນບ້ານຫນອງແຣດ ຫລື ທະຫານໃນກອງພັນຂອງປັກໃຈວ່າງ ຈະບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່ານີ
ພັກປະຊາຊົນລາວເປັນຕົວຕົນຢູ່ໃນປະເທດລາວ.

" ສະຫາຍແມວຮ່ວມຮັກຊາດທັ້ງຫລາຍ" ປັກໃຈວ່າງ ເຣີ່ມກ່າວສຮຸບສາຍຕາກາດໄປຕາມ
ໃບໜ້າຂອງບັນດາທະຫານຜູ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາ.

" ສະຫາຍທຸກຄົນກໍຊາບດີແລ້ວວ່າປັຈຸບັນນີ້ຊາວລາວກຳລັງຖືກກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ໂດຍພວກນາຍທຸນ
ຊຸນນາງຝ່າຍຂວາແລະພວກທີ່ກົດຂີ່ເຮົາຢູ່ນີ້ ໄດ້ຮັບການສນັບສນຸນຈາກພວກຈັກພັກນິຍົມ ອາເມຣິກາຜູ້
ຮຸກຮານ ໂດຍໃຊ້ໃຫ້ທະຫານໄທຍເປັນລູກມື ເປັນຜູ້ເຂົ້າມາຮຸກຮານພວກເຮົາ ພວກໃນທຸນຊຸນນາງ
ທີ່ຢູ່ອຽງຈັນກຳລັງສວ່ຍສຸກຢູ່ນັ້ນຄວາມທຸກຂອງພວກເຮົາ ນັ້ນເປັນແຕ່ພຽງຫຸ່ນເຊີດຂອງຜູ້ຮຸກຮານ
ອາເມຣິກາເທົ່ານັ້ນ ສະຫາຍທັ້ງຫລາຍເຮົາຈະຕ້ອງສາມັກຄີສູ້ຮົບ ເຮົາຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ດ້ວຍກຳລັງອາວຸດ
ເຮົາຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ທາງຈຸ້ມຈຸ້ມ ໂດຍສົ່ງຄາມຈໍລະຍຸທຂອງພວກເຮົາ, ເຮົາຈະໄດ້ຊັຍຊຸນະ".

ປັກໃຈ ວ່າງ ຢຸດເວົ້າ ເຂົ້າຄິດວ່າເຂົ້າຈະກ່າວສຮຸບແຕ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ກໍຊຸກຄິດຂຶ້ນໄດ້ວ່າ
ເຂົ້າຈະຕ້ອງກ່າວຕໍ່ໄປອີກ.

" ສະຫາຍທັ້ງຫລາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ພວກສັກດິນາມິຍົມ ພວກທຸນນິຍົມແຕ່ລຳພັ້ງ.....ແມວ

ຮ່ວມສາມັກຄີລ້ວງສົ້ນສົມພົມເຮົາຢູ່ເຊິ່ນກັນ ສະຫາຍຊາວອຽດນາມເຫນ ເພ່ອນບ້ານທ່ີຮັກຂອງເຮົ
ຊ່ງຢູ່ໃກ້ຊິດກໍ່ກຳລ້ວງຊ່ວຍເຫລ່ອເຮົາຢູ່ຢ່າງເຕ້ມທ່ີ ເຖ່ງແມ້ວ່າພວກເຂົາເອ່ງກຳລ້ວງທຳສ່ງຄາມປະ
ວັດຍດເຍ່ອ ເພ່ອປົດປ່ອຍພວກຊາວອຽດນາມໃຕ້ຈາກການກົດຂ່ຂ່ຽງພວກນ່ຍົມລັກ, ຄວງກັນເປ
ຂອງອາເມຣິກາຢູ່ກໍ່ຕາມ ແຕ່ສະຫາຍຊາວອຽດນາມຜູ້ຮັກຄວາມເປັນທ້ັມກໍ່ພຍາຍາມຊ່ວຍເຫລ່ອເຮ
ທຸກວິທທາງດ້ວ່ ສະຫາຍຊາຍກັນດ່ຢູ່ແລ້ວ ການປະສານສ້ັກຄ່ສູ້ຮບຂອງເຮົາຈະທຳໃຫ້ເຮົາຮ້ັບຊ
ຊຸມະໃນທ່ີສຸດ."

ພວກທະຫານ່ງ້ວຂ່ງກ່ວງພ້ັມປ້ັກໃຈວ່າງ ພາກ້ັນເດ່ນອອກຈ່ຳກທ່ີປະຊຸມ ແຕ່ນ່ງ ທະຫາ
ໜ່ມ່ຜູ່ນ່ງ ແໜ ທ່ີຈະເດ່ນຕາມພວກ້ັນໄປກ້ັບກ້ານອອກນ່ານ ປ້ັກໃຈ ວ່າງ ໂດ່ນ ເ ພ່ອນ ຕ ນ ນ
ອກ 5 - 6 ຄນ.

ໄ ທ ນ ກ ສ ຈ ນ ອ ແ ປ້ັກໃຈວ່າງ ນ ໃ ວ່ ໄ ນ ຈ ອ ຮ ທ
ຄ ເ ອ ນ ເ ນ ວ ນ ເ ນ ວ ນ ເ ນ ວ

ສະຫາຍຫມູ່ຮັກກໍເປັນພໍ່ຄ້າເກົ່າ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວເຮົາບໍ່ສາມາດຈະແບ່ງຊົ່ນຊັ້ນຄົນລາວໄດ້ເຊັ່ນປະເທດອື່ນ ໆ.

" ອ້າວ ຖ້າຍັງນັ້ນເຮົາຈະປະຕິວັດໃຜລະ"

" ເຮົາກຳລັງປະຕິບັດຂັບໄລ່ພວກຜູ້ຮຸກຮານອາເມຣິກາ ຊຶ່ງກຳລັງຈະເອົາປະເທດລາວເປັນເມືອງຂົ້ມຢ່າງໃດລະ"

ໄອ້ພວກນີ້ຍັງເດັກ ນັ້ນຄິດວ່ານັ້ນຮຽນມາຈາກຈີນ ນັ້ນຈະພຍາຍາມທຳໃຫ້ເຮົາຂາຍໜ້າບໍ່ນິ ທາງດອກ ປັກໃຈວ່າງຄິດນັ້ນເປັນພວກດຽວກັນກັບໄອ້ ຢ່ຽຢ ທີ່ຈະທຳໃຫ້ເຮົາລຸດຈາກຕຳແໜ່ງ ປະທານໜ່ວຍພັກ.

ກ່ອນທີ່ຈະມີຜູ້ກ່າວຂົ້ມອີກກໍມີທະຫານແລ່ນເຂົ້າມາຂັດຈັງຫວະ ແລະຣາຍງານວ່າ

" ສະຫາຍປັກໃຈ ມີແຂກມາຄອຍພົບທ່ານຢູ່ທີ່ຫ້ອງການ ເຂົາໃຫ້ຂ້ອຍມາບອກຂໍໃຫ້ໄປໄວ ໆ

" ໃຜລະ" ປັກໃຈວ່າງ ຖາມ

" ສະຫາຍ ຫງຽມວັນອາມ"

ການສົນທນາເລີຍຈົບລົງໂດຍປະຣິຍາຍ ປັກໃຈວ່າງຂໍຕົວແລະຜລະຈາກກຸ່ມຂມະທີ່ເຂົາກຳລັງເດີນກັບຫ້ອງທຳງານຈິດໃຈກໍເກີດຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ປົກຕິຂົ້ນມາເຂົ້າກຽດຫລ້ອເກີນ ທີ່ຈະຕ້ອງພະເຊີນໜ້າກັບ ຫງຽມວັນອາມ ເພາະທຸກຄົ້ງທີ່ພົບກັນຈະຕ້ອງມີເຣື່ອງບໍ່ດີ ເຂົາເຄົາລ່ວງໜ້າໄວ້ແລ້ວວ່າ ຫງຽມວັນອາມ ຈະຕ້ອງມາພົບ ແລະກໍເປັນຈິງຕາມທີ່ຄິດລ່ວງໜ້າ ອການດຳເນີນງານທີ່ຜິດພາດຈະຕ້ອງລ່ວງຮູ້ໄປເຖິງຫູສຫາຍອຽດນາມຜູ້ນີ້ແລ້ວ ຖ້າບໍ່ຢ່າງນັ້ນນັ້ນຄົ້ງຈະບໍ່ມາແມ່ໃຈນຶ່ງປັກໃຈວ່າງ ກ້ຍອມຮັບວ່າເຂົາຢ້ານຫງຽມວັນອາມ ແຕ່ອີກໃຈນຶ່ງກໍປະຕິເສດຢ່າງໃດກໍຕາມປັກໃຈວ່າງຮູ້ດີວ່າ ຕລອດເວລາ 10 ປີທີ່ເຂົາຢູ່ທີ່ຮ່ານ່ອຍຫງຽມວັນອາມກຸມບັງຫຽມຊີວິດຂອງເຂົາຕລອດເວລາ ເລີຍຄິດວ່າເມື່ອກັບມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນລາວ ເຂົາຈະເປັນອິສຣະຈາກອຳນາດຜູ້ນີ້ແຕ່ນັ້ນກັບເປັນຄົນໃຈຮ້າຍລົງໄປຍິ່ງກ່ວາເມື່ອຕອນເຂົາຢູ່ໃນຮ່ານ່ອຍເສັ້ນອີກເຖິງຈະຢູ່ຫ່າງຈາກຫງຽມວັນອາມ ເປັນຣະຍະທາງຫລາຍຮ້ອຍກິໂລເມັດ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ອາຍທີ່ອິທິພົນຂອງບຸກຄົນນີ້ຍັງຄອບຄຸມມາເຖິງສາຍໃຍການບັງຄັບບັນຊາທີ່ລຶກລັບຂອງຫງຽມວັນອາມ ນີ້ຢູ່ທົ່ວທຸກຫົນທຸກແຫ່ງ.

ປັກໃຈວ່າງເລີຍຮູ້ສຶກຂອບຄຸມທີ່ອິທິພົນຂອງຫງຽມວັນອາມທຳໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບແຕ່ງຕົ້ງເປັນນາຍກອງພັນ ແຕ່ຫລັງຈາກດີໃຈໄດ້ບໍ່ນານກໍຮູ້ວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຫງຽມວັນອາມ.. ທຳໃຫ້ກັບບຸກຄົນອື່ນຈະຕ້ອງມີສິ່ງຕອບແທນແລະຈະຕ້ອງຕອບແທນໂດຍບໍ່ມີບິດພ້ອ.

ເຂົ້າຍອມຮັບວ່າ ເຂົາຢ້ານບຸກຄົນທີ່ກຳລັງຈະໄປພົບຫລາຍກວ່າໃຜ້ທົ້ງໝົດໃນໂລກຕາບໃດທີ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນຍັງກຳຊະຕາຊີວິດເຂົາຢູ່ແລະຕາບໃດທີ່ຊາຍຜູ້ນັ້ນຍັງມີຊີວິດຢູ່ເມື່ອກ້າວເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ ປັກໃຈວ່າງກໍພົບພາບທີ່ເຂົາເຫັນ ແລະເຄີຍກຽດົ້ງແລ້ວົ້ງເລົ່າພາບຂອງ ຫງຽມວັນອາມ ໃນເຄື່ອງແບບພົນເອກຂອງກອງພັນອຽດນາມເຫມືອນັ່ງຢູ່ບົນເກົ້າອີ້ຂອງເຂົາຫລັງໂຕ໊ະທຳງານ ຊຶ່ງກໍເປັນຂອງເຂົາປັກໃຈວ່າງກຽດຫລ້ອເກີນທີ່ຜູ້ບັງອາດທຳເຊັ່ນນັ້ນ ແຕ່ກໍ່ວ່າບໍ່ອອກເຂົ້າຕ່າງຫາກ ທີ່ຄວນຈະນັ່ງຕຣົງນັ້ນໂດຍສິດທີ່ແລະໂດຍອຳນາດທີ່ເຂົ້ານີ້ໃຈຖ້ານະນາຍກອງພັນຫລາຍົ້ງກໍນິຍາກຈະກ້າວເຂົ້າໄປກະຊາກຄໍເສື້ອຜູ້ເປັນແຂກ ໃຫ້ລຸກຈາກເກົ້າອີ້ຂອງເຂົາແລະຖີບກັນນັ້ນອອກໄປຈາກຫ້ອງນັ້ນເປັນ

ຄືນອຽດນາມຊາວຕ່າງຊາດ ມັນເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນລາວ ເຂົ້າມາໃນທີ່ຕ່າງກອງພັນຂອງເຂົາແລະ
ມັນມາມ້ວງທຳທ່າໃຫຍ່ໂຕຂົ່ມຂູ່ເຂົາ ເຂົາມີສິດທີ່ຈະໄລ່ມັນອອກໄປໄດ້ໃນທັນທີແຕ່ຈົນແລ້ວຈົນຮອດ
ສ່ວງທີ່ເຂົາຄິດກັບສ່ວງທີ່ເຂົາທຳກັບຜິດກັນຢ່າງຫນ້ານີເປັນຫລ້ວນີ.

ປັກໃຈວ່າງ ຊຸດເທົ່າຕ່ວງທຳຄວາມເຄົາຣົບແຂກແລະຢືນນ້ວງລໍຟ້ວງຄຳສ່ວ

" ສະບາຍດີສະຫາຍປັກໃຈວ່າງ" ຜູ້ນາຍຢຽມເອ້ຍຂ້ນ.

" ສະບາຍດີສະຫາຍຫງຽມວັນອານ ແລ້ວສະຫາຍລະ "

" ຂ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍສະບາຍເທົ່າໃດ ບໍ່ສະບາຍໃຈນະ "

" ສະຫງຽນາວັນນີ້ມີຫຍ້ງຈະໃຫ້ຂ້ອຍຊ່ວຍໄດ້ແດ່ "

" ນີ້ລະບໍ, ນີ້ນະ ນີ້ແມ່ "

ຈໍ ຕໍ ປັກໃຈວ່າງ ຄຳຮາມໃນໃຈ ກູຮູ້ຢູ່ນ້ວງນາຫຍ້ງ ເປັນຫຍ້ງບໍ່ຣິບໆ ບອກໃຫ້ນັ້ນເລັດໆ
ໄປເສ້ຽເລ້ຍ ດຽວນັ້ນກໍຈະບໍ່ວ່າ ໃຫ້ເຮົາໄປເດ່ນຊຸຍກັນດີກ່ວາ ເພາະຜູ້ນັ້ນນັ້ນບໍ່ເລ້ຍໄວ້ໃຈໃຜນັ້ນ
ຈະບໍ່ຊຸຍເຮ້ອງງານຂອງນັ້ນ ໃນຫ້ອງເດັດຂາດ ເພາະນັ້ນຢ້ານຄົນນາແອບຟ້ງນັ້ນຈະຕ້ອງຊອນໄປ
ຊຸຍໂນ່ນ ໃນສນາມທີ່ກ້ວາງໆໂນ່ນທີ່ບໍ່ນີໃຜໄດ້ຍິນ.

" ເຮົາໄປຊຸຍກັນຂ້າງນອກດີກ່ວາ " ຫງຽມວັນອານ ກ່າວດ້ວງທີ່ປັກໃຈວ່າງຄາດໄວ້ບໍ່ຜິດ
ເມ້ອຫງຽມວັນອານແນ່ໃຈວ່າຫ້ວງສອງຄົນເດ່ນຢູ່ຫ່າງຈາກຜູ້ອ່ືນພໍສົມຄວນແລະຈະບໍ່ນີໃຜໄດ້ຍິນກາມ
ສົນທນາແລ້ວຈ່ງກ່າວຂ້ນດ້ວຍໃບໜ້າທ້ຍ້ນແຍ້ນວ່າ

" ໄອ້ສັດນຣົກ ເຈົ້າເກ້ອບທຳໃຫ້ຂ້ອຍຈ້ບຫາຍແລ້ວຮູ້ບໍ່ "

ສ່ວງທີ່ປັກໃຈວ່າງກຽດອ່ືກຢ່າງນ້ວງກໍຄ່: ຫງຽມວັນອານຈະດ່າເຂົ້າດ້ວຍຄຳຫຍາບຄາຍດຸດ
ເຂົາເປັນທາສ ແລະຂມະຄຽວກັນໃບໜ້າຂອງນັ້ນຈະຍ້ນຢູ່ຕລອດເວລາເພ້ອໃຫ້ໃຜກໍຕາມທີ່ເຫັນ
ຄິດວ່າຫ້ວງຄູ່ກຳລ້ງສົນທນາຢ່າງນີນາຣຍາດ ນີໃນຕຣ້ນ້ດ້ຕ່ກັນ.

" ເຈົ້າທຳງານຄ້ວງນ້ ພາດຢ່າງບໍ່ນ່າໃຫ້ອາພັຍ ຂ້ນເຈົ້າທຳພາດ ຢ່າງນ້ອກນ້ວງຄ້ວງເຈົ້າ
ໄດ້ສົມນະນາໂດຍບໍ່ນີໂອກາດກັບແນ່ "

" ໃຫ້ຂ້ອຍເວ້າສັກໜ່ອຍໄດ້ບໍ ?" ປັກໃຈວ່າງປະທ້ວງ

" ໃຫ້ນະໄດ້ ແຕ່ເຈົ້າເວ້າໃຫ້ດ້ໆແລ້ວກັນ "

" ຄວາມຈ່ງນະນັ້ນບໍ່ແນ່ນຄວາມຜິດຂອງຂ້ອຍທີ່ໄອ້ໜາໃນຕ໊ອນ້ນນັ້ນຖ້ກຍິງຕາຍທຸກທີ່ນັ້ນກໍ
ຂ້ນຝືນ....."

ປັກໃຈບໍ່ທັນເວ້າຕໍ່ກໍຖ້ກຂັດຈ່ງຫວະກະທັນທັນ

" ຢຸດ ຂ້ອຍບອກເຈົ້າຈ້ກ້ວງແລ້ວຢ່າໃຊ້ຄຳນ້ນ ນ້ນອ້ນຕຣາຍໃຫ້ຮຽກວ່າ " ຂອງ "
ເທົ່ານ້ນ ເພ້ອຖ້ານີໃຜໄດ້ຍິນເຂົ້ານ້ນກໍບໍ່ຮູ້ວ່າ " ຂອງ " ຄ້ຫຍ້ງ "

" ຂ້ອຍກໍອາພັຍທີ່ພ້ລ້ງປ່າກໄປຄ້ວ່າທຸກຄ້ວງເວລານ້ນຂ້ນມາຂອງມານ້ນກໍໃຊ້ເສ້ນທາງນ້ນແລະ
ບໍ່ເຄ້ຍນີເຫດກາມຫຍ້ງເກ້ດຂ້ນ ແຕ່ຄາວນ້ນ້ນຖ້ກຍິງຕາຍແລະຂອງກໍຫາຍໄປ ຂ້ອຍເຖ້ງສ້ງສ້ຍວ່າ
ຈະນີຄົນຮູ້ເຖ້ງກາມທຳງານຂອງເຮົາ ".

" ເຈົ້າຫມາຍຄວາມວ່າ ພວກເຮົານີ້ນະຫລືຮູ້ວ່າເຮົາສອງຄົນກຳລັງເຮັດຫຍັງ" ຫງຽນວັນ ອາມຖາມປ່າງຄຸ່ມຄິດ.

" ແມ່ນແລ້ວ ຄົນທີ່ໄປຄັກຍິງໄຮ້ຄົນອື່ນຂອງເຈ້ຈະຕ້ອງຮູ້ຣະແຄະຣະຄາຍມາຈາກທາງໃດທາງນຶ່ງແນ່ໆ ແຕ່ນີ້ບໍ່ຮູ້ວ່າວັນເວລາເທົ່າໃດ ນອກຈາກເຈ້ເດົາເວົ້າ ນີ້ເລີຍສັ່ງໃຫ້ "ທະຫານບ້ານ" ຄອຍຣະວັງເປັນພິເສດ ໃຫ້ອອກໄປລາດຕະເວັນໃກ້ວ່າເດີມເພື່ອຈະໄດ້ພົບໄຮ້ຄົນອື່ນຂອງ".

" ຖ້ານີ້ຮູ້ແລ້ວເປັນຫຍັງນຸ້ນບໍ່ຍາຍາມຈັບເປັນລະ" ພັນເອກວຽດມາມຖາມ

" ເຖິງນີ້ຈະສົງສັຍຫລືເຖິງນີ້ຈະຮູ້ແນ່ຊັດ ນີ້ກໍ່ບອກພວກລາດຕະເວັນ ໃຫ້ຈັບເປັນບໍ່ໄດ້ ນີ້ຈະບອກພວກນີ້ນໄດ້ປ່າງໃດວ່າຈະມີຄົນອື່ນຂອງມາໃຫ້ຂ້ອຍ ເພາະຫູຕາຂ້ອຍກໍມີ ອີນີ້ນເວົ້າໄປແບບນີ້ນກໍ່ປະກາດຕົວຂອງນີ້ນເອງໃຫ້ຂ້ອຍຮູ້ໂອກາດທີ່ນີ້ນຈະຫາຫລືກຖາມມານີ້ດຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ມີ ເພາະຂ້ອຍຈະຕ້ອງສ້ຳປ່ຽນເສັ້ນທາງຫລືຣະງັບຖານສົງຂອງຊົ່ວຄາວ".

" ແລ້ວ ເຈ້ຈັດຖາມຫລືຍັງ"

" ຂ້ອຍຈັດຖາມແລ້ວ ສົ່ງວິດສົ່ງຂອງຈົ່ນກ່ວາຂ້ອຍຈະຕິດຕໍ່ກັບໄປໃຫມ່"

ທ້ວຜູ້ຕ່າງວຽບໄປນານ ຕ່າງຄົ້ນຕ່າງຄິດໄປຫລາຍຢ່າງ.

" ແມວໃດ້ອ້ອຍກໍ່ຄິດວ່າຂ້ອຍຮູ້ຈັກຕົວຖານແລ້ວ" ນາຍຖວງພົ້ນນ້ຳເຣີຍມ "

" ໃຜລະ "

" ໄຮ້ເຢີ ເຣີ "

" ເຢີ ເຣີ ຍາດຂອງ ໄຟ່ຕ່າງມະຫລິ "

" ແມ່ນໄຮ້ລູກຫມາຕົວນີ້ນແຫລະ ນີ້ນເປັນຄົນເຈ້ຈົດຫມາຍຈາກສົບຄົນອື່ນຂອງມາສະແດງໃນທີ່ປະຊຸມພັກເມື່ອຍາທິດກ່ອນ"

" ຂ້ອຍຮູ້ເຣື່ອງຈົດຫມາຍແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າໃຜເປັນຄົນນຳມາເປີດເຜີຍ "

" ເຈ້ຈະຊ່ວຍຂ້ອຍໃນຊຸ້ມເທິງ (ສູງ) ໄດ້ບໍ?" ປັກໃຈວ່າງຮ້ອງຂໍ

" ຊ່ວຍຢ່າງໃດລະ "

" ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈ້ຈັດຖາມສົ່ງຕ້ອນນີ້ນໄປສົ່ງນະມາເຣີ "

" ຈະສົ່ງໄດ້ຢ່າງໃດ ໄຮ້ເຢີ ເຣີ ນີ້ນຍັງບໍ່ມີຄວາມຜິດຫຍັງເລີຍນີ "

" ເຣື່ອງນີ້ບໍ່ຕ້ອງເປັນຫ່ວງ ອີກບໍ່ເທົ່າໃດວັນໄຮ້ລູກຫມາ ເຢີ ເຣີ ນີ້ນຈະຕ້ອງມີຄວາມຜິດແນ່ "

" ເຣື່ອໃຫ້ນີ້ນໄດ້ຢ່າງນີ້ເລີຍ " ຫງຽນວັນອາມ ຍິ້ມເມື່ອເວົ້າຈົບ ແຕ່ຄາວນີ້ຍິ້ມດ້ວຍຄວາມພໍໃຈຈິງໆ ແລ້ວເວົ້າຕໍ່ "

" ຖ້າເຈ້ທຳໃຫ້ນີ້ນມີຄວາມຜິດໄດ້ ຂ້ອຍກໍ່ຈະຈັດຖາມໃຫ້ນີ້ນໄປສົ່ງນະມາໄດ້ອາດຈະຍາກຈັກໜ້ອຍ ເພາະນີ້ນເປັນຍາດກັບໄຮ້ໃຜ່ຕ່າງ ແຕ່ຂ້ອຍຄິດວ່າຂ້ອຍພໍຈະທຳໄດ້ ".

" ຕ້ອງໄດ້ແມ່ ຖ້າຍັງມີໄຮ້ນີ້ຄອຍຂັດຂວາງເຮົາຢູ່ທີ່ຫນອງແຮດ ການສົ່ງຂອງຂອງເຮົາຈະບໍ່ຣາບຣື່ນແມ່ "

" ถ้าละ ถ้าฝางนั้นเป็นอันอ่าหันทีที่ไอ้เยิเรี ถูกสิ่งไปสัมมะนาให้เจ้าติดต่อคำเมินามสิ่งของไก้ปิกติ แต่จะต้องเพิ่มจำนวน เพื่อชุดเชิยที่เสียหายคาอยู่แล้วก้อย หางต่างประเทดกำลังเร่งมา เพาะยังอาดจำนวนที่ตกลงกันไว้หลายปู่ "

" รับรองไว้อ่าถ้าไอ้ เยิเรี มันพ้นไปแล้ว ข้อยสามาดติดต่อให้คำเมินามไก้ทันที และถ้าจะเพิ่มจำนวนเป็น 2 เท่าตลอดไปก็ทำไก้ เพาะหางล่องแจ้ว เอ๊าก็ถามปู่สเมิ่ว อ่าเมื่อใดจะเพิ่มจำนวนสักที เอ๊ามีของรอบรอมเกับไว้หลาย "

" บ่เป็นหยังดอก ข้อยอ่าอีกบ่นานต่างประเทดจะต้องสิ่งเพิ่มจำนวนแม่ แต่อ่า ปักใจอ่างมีข้อมึงที่ข้อยสิ่งสัย ของที่ไอ้ถืมตายอืมมาด้อยนั้นไปปูใสเสีย ".

ปักใจอ่าง คิดปู่มานเพื่อจะหาคำตอบที่ดีที่สุด แต่ก็หาบ่ไก้เลียต้องตอบปางว่าย ๆ โว่ ๆ อ่า:

" ข้อยก็บ่รู้เหมือนกัน "

ฝางใดก็ตามปักใจอ่างคิดอ่าหามพบปะกับหวยมันอามถึงมีไก้พืมดีก่อาที่ดาดไว้ ที เอ๊าพ่อใจเป็นพิเสดก็ดี คำรับรองของหวยมันอามว่า สามาดที่จะสิ่งไอ้ เยิเรี ไปสัมมะนามาไก้ ไอ้นี้มันเดียอักอวางเอ๊าปู่ตลอดเวลา หากมันไปเสียให้พ้นจากหม่อยพักของเอ๊า แล้วอำนาดในพักก่อมก็หปู่กับเอ๊าตามเดิม.

อีกสามวันต่มา หวยมันอาม ก็ไปลายงามต๊อต่สำนักงามเลขาทีหาม ๆ ในกุวร่าหอยเอ๊าพิถีพิถันในหามแต่งต๊อเป็นพิเสดสำหรับวันนี้ เพาะบ่หลายถึงที่พันเอกฝางเอ๊าจะมีโอกาดไก้เอ๊าพบท่ามเลขาทีหาม. ผู้ชิวจะท่าวไก้ว่าเป็นผู้ที่มีอำนาดสูงสุดในพัก และในประเทด เมื่อมีงลอยปู่บ่มานก็ไก้ยินสยางรยกี เอ๊าลูกฮ้อมจากเก้าอี้ในห้องรับรองเดิมตามเจ้าหน้าที่ไป.

เมื่อประตูปิดสนิดตามหลังแล้วเถิงสังเกดว่าผู้ที่เอ๊ามาพบนั้นบ่ปู่ในห้อง จึงต้องยืมลอยอีกเกือบห้ามาที ประตูห้องอีกด้ามมึงเถิงไก้เปิดออกและท่ามเลขาเดินเอ๊ามา.

หวยมันอาม ทำความเก้าธิบ.

" มา ๆ มาใก้ๆ มี" ท่ามเลขาฯ โปมือรยกเอ๊า ขนะที่มังลึงบึมโขฟา และ ติบเพาะที่อ่างข้างต๊อเบา ๆ เป็นเงิบอกให้มังติดกับท่าม หวยมันอาม ทำตามคำสิ่ง.

" แม่เจ้าสบายดิบ่ ลูงบ่มีโอกาดพบตั๋งนามแล้อ งามมันยุ่งเขลือเกิน ".

" สบายดิ "

" เอ๊ย บ่ต้องรยกท่ามเทิมหยังดอก ลูงเป็นลูงแท้ๆ ของเจ้ารยกลูงกิอ่า ตาว ก่อมๆ ลูงก็บอกหลายที่แล้อ บ่สิมควมจะต้องให้บอกหุกตั๋งไป "

" จ้าว ลูง "

" เอ๊ แล้วเรื่องที่หมองแรกเป็นแมวใด "

" รยบร้อยจ้าวลูง "

" เอ๊ก็ ก่อยโล่งใจน้อยมึง หาบ่ปางนั้นจะแกสลายกันไปหมิด "

" ແຕ່ລຸງຈ້າວ ຄົນຂອງເຮົາທັ້ນເຂົ້າຂໍໃຫ້ເຮົາຊ່ວຍຫຍັງບາງຢ່າງ "

" ເອີ! ເຂົ້າຈະໃຫ້ຊ່ວຍຫຍັງນະ "

" ເຂົ້າຂໍໃຫ້ເຮົາຊ່ວຍສິ່ງໄດ້ຄົນທີ່ອາດຈະຮູ້ຣະແຄະຣະຄາຍກ່ຽວກັບງາມຂອງເຮົາໄປສັມມາເສັຽໄກໆ"

" ໃຜລະທີ່ຄິດວ່າມັນຈະຮູ້ເຣື່ອງຂອງເຮົາ "

" ເຢີ ເຣີ "

" ເຢີ ເຣີ ໄອ້ຫນໍ້ມັ້ເປັນໃຜ "

" ມັນເປັນມາຍບ້ານຫນອງແຣດ ແລະສະມາຊິກພັກທັ້ນ ມັນເປັນຍາດກັບໄຟຕ່າງ"

" ໄຟຕ່າງ...ໂອ້ ລຸງບໍ່ຢາກຈະເຣັດຫຍັງໃຫ້ໄຟຕ່າງ ເຂົ້າບໍ່ພໍໃຈເລີຍເຮົາກໍ່ພົ້ວເຂົ້າຢູ່ຫລາຍນີ້ທ່ວງອີນບໍ່?"

" ບໍ່ມີ້ຈ້າວລຸງແຕ່ຄົນຂອງເຮົາບອກວ່າຈະຫາທົນທ່ວງໃຫ້ ເຢີ ເຣີ ມັນມີຄວາມຜິດໃຫ້ໄດ້.

" ເອີ! ຖ້ານີ້ຄວາມຜິດກໍ່ຄ່ອຍຍັ້ງຊົ່ວນ້ອຍນີ້ງມັນບໍ່ນ່າກຽດເກີນໄປຖ້າຢ່າງນັ້ນລະກໍ່ບໍ່ມີບັນຫາ:"

" ຂອບຄຸນຈ້າວ ຄຸນລຸງ "

" ມີຫຍັງອີກບໍ່ "

" ບໍ່ມີ ຈ້າວ "

ທ່ວງນວັນອານຮູ້ວ່າເວລາຂອງເຂົ້າຫມົດແລ້ວຈ່ຶງລຸກຂັ້ນຈາກໂຊຟາທໍາຄວາມເຄົ້ານ້ບແລ້ວເດີນໄປຍັ້ງປະຕູ ແຕ່ມີສຽງຕາມຫລັ້ງມາວ່າ.

" ທ່ວງນວັນອານ" ເຂົ້າຊະງັກ ຫັນກັບ.

" ມານີ້ກ່ອນນະ "

ນາຍທະຫານຍິດພັນເອກເດີນກັບໄປຫາຜູ້ເປັນລຸງຊ່ຶງລຸກຢັ້ນຂັ້ນຊ້າໆ.

" ລຸງຫວັ່ງວ່າເຈ້າຄ່ືງຈະເກັບເຣ່ືອງນ້ໄ້ວ້ເປັນຄວາມລັບສຸດຍອດຮັກສາໄວ້ດ້ວຍ, ຊ່ືວິດຂອງເຈ້າ "

" ໂດຍຂ້ານ້ອຍ " ເຂົ້າຕອບແລ້ວອົດບໍ່ໄດ້ຈ່ຶງຖາມວ່າ "

" ລຸງຈ້າວຖ້າຈະໃຫ້ຂ້ອຍເກັບໄວ້ເປັນຄວາມລັບແລ້ວ ຂ້ອຍຂໍຖາມຫຍັງສັກຢ່າງນ່ຶງໄດ້ບໍ?

" ຫຍັງ " ຂອງທ່ີເຮົາໄດ້ຣັບມາລຸງສ່ົງໄປທ່ີໃດ້ຈ້າວ.

" ໂອ!"ເທ່ົານ້ັ້ເອງຫລ ຂອງທ່ີເຮົາໄດ້ຣັບມາທ້ັງຫມົດເຮົາສ່ົງໄປທ່ີຮ້ົວກ້ົວເພ່ືອຜລິດເປັນເຣໂຮອ້ົມ ແລ້ວຫລ້ັງຈາກນ້ັ້ນເຮົາສ່ົງກ້ັບມາວຽນນາມໃຕ້ເພ່ືອເປັນຂອງຂ້ວນສໍາລ້ັບເພ່ືອນທະຫານອາເມຣິກາ ແຂກທ່ີເຂົ້າບໍ່ປາຖນາຢ່າງໃດລະ "

ທ່ວງນວັນອານ ສ່ານຫ້ອຢ່າງນາເຊ່ືອຕົນເອງຄວາມສລາດສລ່ຽວຂອງເລຂາທ່ີທານທ່ີ ບ່ຣິຫານພັກຜູ້ຍ່ິງໃຫ່ຍ່ຂອງວຽນນາມເຫ່ືອຊ່ຳງ່ມ່ີຫລາຍເກ່ືນວ່າເຂົ້າຫລ່ືໃຜຈະສ່ຶກເຖ່ິງແຕ່ເມ່ືອຍ້ັງຕ່ືວເອງບໍ່ຢູ່ຈ່ຶງຖາມຕ່ໍວ່າ.

" ແລ້ວເປັນຫຍັງລຸງບໍ່ເຣັດໃຫ້ເປັນທ່ວງຣະຊຸກ່ານລະ ບໍ່ຕ້ອງນາດໍາເນ່ີນການຢ່າງຫລ່ືຍໆ ຊ່ອນ ໆ ເປັນຄວາມລັບຢ່າງນ່ີ."

" ທລານເອີ! ຖ້າເຮົາທຳເປັນທາງການຈະຕ້ອງມີການກວດສອບທຳບັນຊີຢ່າງລະອຽດ ໃນທຸກຂັ້ນຕອນເຮັດຢ່າງນີ້ກໍດີແລ້ວ.....ເອີ! ລຸງຈະເປີດບັນຊີໃຫ້ເຈົ້າກັບແມ່ເຈົ້າສັກບັນຊີໜຶ່ງທີ ທະນາຄານໃນສະວິດເຊີແລນຕົກລົງບໍ່ ແລະຢ່າລືມເສັ້ນລະອ່າໃຫ້ຮັກສາເຣື່ອງນີ້ເປັນຄວາມລັບເທົ່າ ຊີວິດ.

ຫມຽວວັນອາມິດຂະນະທີ່ເດີນມາຈາກຫ້ອງຂອງເລຂາທິການພັກວ່າ ທີແຮກເຂົ້ານຶກວ່າລຸງ ຂອງເຂົ້າສລາດແຕ່ນຶກບໍ່ເຖິງວ່າຈະສລາດເຖິງຂນາດນັ້ນຊິເວົ້ານຶກໃນຫນາຄານທີ່ສະວິດເຊີແລນ.

ມີຄຳສັ່ງຕົກມາຈາກບ້ານມາໄກເຫມືອ ໃຫ້ກອງພັນປັກໄຈ ເດີນທາງໄປປະຕິບັດງານທີ່ພູຜາ ທີ່ພາຍໃນເວລາ 3 ວັນ.

ປັກໄຈວ່າງ ສັ່ງໃຫ້ລູກນ້ອງຕຽມຕົວແລ້ວອອກເດີນທາງທັນທີ ໂດຍຖືມຢົ້ວ່າງໃຫ້ຄອບຄຸມດູ ແລທະຫານອົກຫມວດນຶ່ງ ເພື່ອສະສາງວຽກຕ່າງໆຢູ່ທີ່ຫນອງແຮດອົກ 3 ວັນ ແລ້ວ ເດີນທາງໄປທີ ຫລັງຄວາມຈິງແລ້ວງານທີ່ຢົ້ວ່າງ ຈະຕ້ອງສະສາງບໍ່ແມ່ນງານຂອງກອງພັນ, ແຕ່ເປັນງານທີ່ຈະ ຕ້ອງຕິດບັນຊັບ ເຢ ເຣ ຕາມແຜນທີ່ເຂົ້າໄດ້ວາງໄວ້ຢ່າງລະອຽດ.

ຕົກເຢັນຂອງວັນທີ່ປັກໄຈວ່າງອອກເດີນທາງຂນະທີ ເຢ ເຣ ກຳລັງທີນເຂົ້າຢູ່ໃນເຮືອນ;ກໍ. ໄດ້ຕ້ອນຮັບແຂກຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງເຂົ້າບໍ່ເຄີຍຄິດຝັນມາກ່ອນ.

ຫລັງຈາກທັກທາຍກັນຕາມທັມຽມແລ້ວ ໄກ່ວ່າງ ກໍບອກກັບເຢີເຣ່ວ່າ ນາງມີເຣື່ອງສຳຄັນ ທີ່ຈະປຶກສາເປັນສ່ວນຕົວ ເມື່ອທັງຄູ່ຢູ່ຕາມລະພັງນອກເຮືອນ ໄກ່ວ່າງ ກໍກ່າວອ້ມດ້ວຍນ້ຳສຽງສະ ລົດວ່າ.

" ທ່ານ ເຢ ເຣ ຂ້ອຍຈະມາບອກເຣື່ອງສຳຄັນເຣື່ອງນຶ່ງໃຫ້ທ່ານຊາບຄວາມຈິງແລ້ວຂ້ອຍ ບໍ່ຄວນຈະມາບອກກັບທ່ານ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍເປັນລູກອະກະຕັນຍູ ແຕ່ຂ້ອຍອົດບໍ່ໄດ້ຂ້ອຍຈະທໍ ຣະຍົດຕໍ່ຂະບວນການແນວຮ່ວມບໍ່ໄດ້."

" ບໍ່ເປັນຫຍັງດອກເຈົ້າບອກຂ້ອຍມາເຖິດ ເຮົາຈະຕ້ອງປົດອຸດົມການຂອງແນວຮ່ວມໄວ້ໃຫ້ ເປັນສິ່ງສູງສຸດໃນຊີວິດ ເປັນຫຍັງແລ້ວປະເທດເຮົາຈະບໍ່ມີໂອກາດເປັນອິສະຣະ" ເຢີເຣ່ກ່າວປອບ ຍັງສາວຄົດໃນໃຈວ່າ ແມ່ນແລ້ວໄອ້ປັກໄຈ ເສັດກູຄາວນີ້ແມ່! ລູກສາວນັ້ນຈະຕ້ອງພົບຫລັກຖານຫຍັງ ສັກຢ່າງນຶ່ງທີ່ສະແດງວ່າພໍ່ນັ້ນມີຄວາມຜິດ.

" ຄ່ຳຢ່ຳງນີ້ນະ ເມື່ອພໍ່ອອກເດີນທາງເມື່ອເຊົ້ານີ້, ຂ້ອຍກໍໄປທຳຄວາມສະອາດ ຫ້ອມ ຂອງພໍ່ຂນະທີ່ຂ້ອຍທຳຄວາມສະອາດຢູ່ນະໂດຍບັງເອີນຈິງ ໆ ຂ້ອຍໄປພົບຈົດຫມາຍຕົດຕໍ່ ຂອງພໍ່ທີ່ ຈ່ອມເອົາໄວ້ໃນກະບອກໄມ້ໄຜ່ເສົາແຄ່ນອນ."

" ພົບເອກະສານຫຍັງ" ເຢີເຣຮບຖາມດ້ວຍໃຈຣະທຶກເຕົ້ນບໍ່ກ້ຳວ່ງດ້ວຍຄວາມສົນໃຈ.

" ຈົດຫມາຍຕົດຕໍ່ຫຍັງຂ້ອຍກໍບໍ່ເຂົ້າໃຈ,ແຕ່ມີເຣື່ອງຄ້າຍໆກັບວ່າພໍ່ຄ້ຳໆ ຂາຍໆ ຝິ່ນຫຍັງນີ້ "ໄກ່ວ່າງເວົ້າຈົບແລ້ວຄ່ອຍສັງເກດເບິ່ງວ່າ ເຢ ເຣ ຈະຕົກຫລຸມທີ່ພໍ່ຂຸດດັກໄວ້ບໍ່.

" ເຈົ້າພາຂ້ອຍໄປເບິ່ງຫນ້ອຍນຶ່ງໄດ້ບໍ?"

ໄກ່ວ່າງ ແອບຖອນໃຈຢ່ າງເບົາທີ່ສຸດເຢ ເຣ ມີປະຕິກິຣຍາຢ່ າງທີ່ພໍ່ຄິດໄວ້ທຸກປະການຊິ່ງຖ້າ ຫາກນັ້ນບໍ່ຂໍໃຫ້ນາງພາໄປເບິ່ງດູເອກະສານນັ້ນ ແລ້ວໄກ່ວ່າງກໍຫມົດໃຈເຫມືອນກັນມາງຈະຕ້ອງຫາ

ວິທີພາເຂົ້າໄປເຮືອນຂອງນາງໃຫ້ໄດ້.

" ໄດ້ແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າໄປຜູ້ດຽວນະ ຂ້ອຍບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ ຂ້ອຍສົງສານພໍ່ຂ້ອຍ " ໄກ່ວ່າງ ເຣັດສຽງລະຫ້ອຍ.

ດ້ວຍຄວາມດີໃຈຈົນເມື່ອເຕັ້ນ ເຢີເຣ ລືມຄິດເຖິງເຮື່ອງອື່ນໃດໆຫມົດຣີບອອກເດີນນຳຫນ້າຢ່າງຣີບຮ້ອນ ຢ້ານວ່າເອກສານຕິດຕໍ່ທີ່ໄກ່ວ່າງເຈົ້າໃຫ້ຟົ່ງຈະສູນຫາຍໄປເສັຽກ່ອນ ທີ່ເຂົ້າຈະໄປເຖິງ.

ໄກ່ວ່າງເດີນຕາມຫລັງມາຕິດໆໃຈຂອງນາງເຕັ້ນແຮງຂຶ້ນທຸກຂະນະທີ່ໃກ້ເຮືອນເຂົ້າໄປເມື່ອເຖິງກະທ່ອມຈິງໆ ນາງແທບຈະຄວບຄຸມຕົວໄວ້ບໍ່ຢູ່ ແຜນການຂອງພໍ່ຈວນຈະສຳເຣັດແລ້ວ ແຕ່ຊ່ວງທຸກທ້າຍນີ້ນຍຸ່ງຍາກເຫລືອເກີນ ນາງຄິດຢ້ານຂຶ້ນມາເມື່ອເຖິງປະຕູກະທ່ອມແຕ່ກໍຕັດຄວາມຢ້ານທິ້ງໄປສຽງຂອງພໍ່ຍັງກ້ອງຢູ່ໃນຫູ "ເພື່ອພໍ່ແລະຄອບຄົວຂອງເຮົາຈະໄດ້ສະບາຍ".

ເມື່ອເຢີເຣເຂົ້າພົ້ນປະຕູກະທ່ອມເຂົ້າໄປ ໄກ່ວ່າງກໍເຣັດຕາມແລ້ວຫັນມາປິດປະຕູລົ້ມກອມໃນຫ້ອງມືດກ່ວ່າຂ້າງນອກແສງສະລ້ວຽຍາມພລົບຄ່ຳຍັງສ່ອງລອດຕາມຮູຝາເຂົ້າມາໄດ້ ແຕ່ກໍບໍ່ເຣັດໃຫ້ມອງເຫັນສິ່ງໃດຊັດເຈນ.

" ຢູ່ໃສລ່ະຈົດຫມາຍທີ່ເຈົ້າວ່າ ໄກ່ວ່າງ " ເຢີເຣຖາມ.

" ທີ່ເຮືອນຂ້ອຍມີເຫລົ່າຢູ່ 3 ຂວດ ຂ້ອຍເກັບໄວ້ກິນເອງ ແຕ່ມື້ເຮົາຈະຕ້ອງສລອງກັນໜ່ອຍ ເພາະອີກ 2 ມື້ ເຮົາຈະໄດ້ອອກເດີນທາງໄປຕ່ສົກທີ່ພູຜາທີ ໂອກາດແບບນີ້ບໍ່ມີອີກແລ້ວ."

ຢັຕູ້ວ່າງ ບອກລູກຫມູ້ທົ້ວ 10 ຄົນ ເມື່ອລົກວ່ານທີ່ກອງພັນໃນເຢັນມືນ.

" ສະຫາຍຕູ້ວ່າງ ເຈົ້າບໍ່ຢ້ານພໍ່ເຈົ້າດ່າເອົາບໍ ".

" ເຮ້ຍ. ຢ່າໃຫ້ລາວຮູ້ສິ ຖ້າພໍ່ຂ້ອຍຮູ້ ຂ້ອຍກໍບອກວ່າຂ້ອຍກິນກັນກັບພວກເຈົ້າຢ່າງນີ້ຣັບຮອງໂດນດ່າຫມົດທຸກຄົນ ".

" ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານດອກ ຕູ້ວ່າງພວກຂ້ອຍບໍ່ເວົ້າໃຫ້ໃຜຟັງດອກ ແຕ່ວ່ານີ 3 ຂວດແທ້ໆຫລໍ ".

" ແທ້ ໆ ບໍ່ເຊື່ອກໍໄປກັນຊິ ໄປຄ້ຽວນີ້ເລີຍ ".

" ເອົ້າ ພວກເຮົາໄປກໍໄປນາມໆຈະໄດ້ກິນເຫລົ້າບໍ່ເສັຽເວີນສັກຄັ້ງໄປໂວ້ຍຂ້ອຍສົ້ມປາກແລ້ວ."

ທົ້ວ 11 ຄົນ ພາກັນອອກເດີນແຖວຽງນ້ວມຸ່ງໜ້າໄປຍັງກະທ່ອມຂອງຢັຕູ້ວ່າງແຕ່ເມື່ອທົ້ວຫມົດເດີນມາເຖິງລານໜ້າກະທ່ອມກໍໄດ້ຍິນສຽງໂຄມ ໆ ຄາມ ໆ ດັງມາຈາກຂ້າງໃນ.

ຢັຕູ້ວ່າງຣີບຕະໂກນ "ໄກ່ວ່າງໆເຈົ້າເປັນຫຍັງ" ພລາງອອກວີ ລູກນ້ອງທີ່ມາດ້ວຍກໍພາກັນວີ່ຕາມ.

ເມື່ອໃກ້ເຂົ້າໄປອີກນິດກໍໄດ້ຍິນສຽງຜູ້ຍິງຮ້ອງອອກມາອີກ ໃນລັກສະນະຂອງຄົນທີ່ກຳລັງຕົກໃຈ.

" ຢ່າ...ຢ່າ...ອ້ຽ...ຢ່າເຣັດຂ້ອຍ ".

ທະຫານທົ້ວໜ່ວຍຟ້ົ່ເທົ້າຂຶ້ນອີກ.

"ໂອ້ຍ!!!!!!ຢ່າ!ໆ!!! ອ໋ມະ ຢ່າທຳແບບນ໋ ອ໋ໆ ມັນບໍ່ດີ "
ຄາວນ໋ສຽງສະອ໋ນປົນຢູ້ດ້ວຍ.

" ໂຄມ "

ປະຕູພັ້ວລົ້ວດ້ວຍແຮງກະແທກຂອງຢ໊ຕູ້ອ່າງ ທ໊ັ້ວຫ໋ົດຕາມເຂ້ົ້າໄປ ແລະກ໊ົ້ພົບກັບພາບທ໊ົ່ເຮັດ ໃຫ້ທຸກຄົ່ນເກ໊ດຄວາມແຄ້ນຂ໋ນທັນທ໊.

ໄກ່ອ່າງນ໋ັ້ວຕ໊ົ້ອສ໋ນຢູ່ບ໋ນແຄ ເອ໊ານ໋ປົດໜ໋ົ້າຮ້ອງໃຫ້ ເສ໋ຜ້າຊ໊ດຂາດຫລຸກລຸ່ຍນ໋ ເຢ໊ເຮ໊ຍ ຢູ່ໃກ້ໆ ກ໊ວເກ໊ວທ໊ກອ໋ງຢູ່ກ໋ບພ໋ນ ເມ໋ອຫ໋ຍຕ໊ກຕະລ໋ງ ຢ໊ຕູ້ອ່າງອອກຄ໋ຳສ໋ັ້ງເອ໋ຍຈ໋ບເອ໊ົ້ານ໋ມ໋ານ໋ ໜ໋ົ້ານ໋ດນ໋ົ້ໄວ້ ເຊ໋ອກແຂວນຢູ່ນ໋ັ້ນ ນ໋ດນ໋ັ້ນໄວ້ເລ໋ຍ ໄກ່ອ່າງ ສະອ໋ນພລ໋ງດ໋ງເສ໋ຜ້າປ໊ດຮ່ຳງ ກ໋ງໃຫ້ນ໋ດຊ໊ດ.

" ເຮ໊ອງນ໋ັ້ນເປ໋ນແນ໋ວໃດ" ຢ໊ຕູ້ອ່າງຖ໋ງນ໋ອງສ໋ງ " ໄອ້ແກ່ນ໋ັ້ນຮັກຫ໋ຍ໋ງໃຫ້ເຈ໊ົ້າ " ໄກ່ອ່າງ ກ໊ົ້ນໜ໋ົ້າພຍ໋ງຍ໋ງສ໋ກ໊ດສຽງສະອ໋ນໄວ້ໃນລ໋ຳຄໍ.

" ນ໋ັ້ນປ໊ົ້ອ໋ຍ ຂ້ອຍໄປຢ໋ົ້ມໜ໋ົ້ວສ໋ົ້ນະໂຍບ໋ງຂອງແນ໋ວຮ່ວມຈ໋ງກ໋ນ໋ຈະເອ໊ານ໋ງ໊ກສ໋ງ໋ນ໋ ບອກວ່ານ໋ັ້ນເອ໊ານ໋ໃຫ້ຄົ່ນອ໋ົ້ນຢ໋ົ້ນໄປແລ້ວ ແລະບອກວ່າຈະນ໋ງ໊ຂ໋ົ້ຢ໋ົ້ນໜ໋ົ້ວສ໋ົ້ຂອງພ໋ົ້ນ໋ນ໋ງ໊ນ໋ດ້ວຍພ໋ົ້ເຖ໋ວ ບ໋ງນ໋ັ້ນນ໋ປົດປະຕູໃສ່ກ໋ອນແລ້ວນ໋ັ້ນກ໊ປ໊ົ້າຂ້ອຍ," ເຮ໊ຍ ພວກເຮ໊ົ້າໄດ້ຍ໋ນກ໋ນຫ໋ົ້ດແມ່ນ໋ບໍ່ໄອ້ແກ່ນ໋ັ້ນຈະ ຮັກຫ໋ຍ໋ງກ໋ບນ໋ອງສ໋ງ ຂ້ອຍຂ໊ົ້ໃຫ້ພວກເຈ໊ົ້າເປ໋ນພຍ໋ງນ໋ ນ໋ັ້ນຈະເອ໊ົ້ານ໋ ຂ້ອຍໄປເປ໋ນເມ໋ຽ ຄ໋ນ 2 ຂອງ ນ໋ັ້ນອ໋ໆ! " ໄດ້ໆພວກ ຂ້ອຍ ຈະໄປເປ໋ນພຍ໋ງນ໋ໃຫ້ " ສຽງຕອບ ອ໋ ອ໋ໆ.

" ເຮ໊ົ້າຈະຮັກຢ່ົ້ງໃດກ໋ບໄອ້ນ໋ົ້ດ" ຄ໋ນນ໋ວຖ໋ງນ໋ອ໋ນ ດ້ວຍຄວາມແຄ້ນ ໜ໋ົ້ວອ໋ກປຸກປ໊ົ້ລູກ ສ໋ງ໋ນ໋ອງນ໋ງ໊ກ໋ອງພ໋ນ.

" ເອ໊ານ໋ນ໋ໄປສ໋ົ້ງໃຫ້ຕ໋ງແສງດ໋ກວ່ົ້ ຕ໊ອນ໋ນເອ໋ງເປ໋ນນ໋ງ໊ກ໋ບ ເມ໋ອຮັກຊ໊ອແບບນ໋ັ້ຈະຖ໋ ວ່ົ້ ນ໋ນເປ໋ນນ໋ງ໊ກ໋ບອ໋ກ ໜ໋ົ້ໄດ້ ເອ໊ານ໋ນ໋ໄປໃຫ້ຕ໋ງແສງພ໋ຈ໋ງຣະນ໋ງໂທດ !

" ເອ໊ົ້ານ໋ເລ໋ຍ ໆ " ທຸກຄົ່ນເວ໊ົ້ານ໋ເປ໋ນສຽງດຽວ.

" ພວກເຈ໊ົ້າເອ໊ານ໋ນ໋ໄປກ່ອນ ຂ້ອຍຈະປ່ອຍໃຈນ໋ອງສ໋ງ໋ນ໋ອ້ຍກ່ອນ ເມ໋ອເສ໋ດເຮ໊ອງນ໋ັ້ນແລ້ວ ເຮ໊ົ້າຄ່ອຍກ໋ບນ໋ງ໊ກ໋ນເຫ໋ລ໋ົ້ກ໋ນ !

" ເຢ໊ເຮ໊ ຖ໋ກນ໋ດ໋ກແອ໋ນ ຄ໋ນ໋ດ໋ກນ໋ຳໜ໋ົ້າ ໂດຍນ໋ພວກທະຫ໋ານລູກນ໋ອງ ຢ໊ຕູ້ອ່າງຄ໋ນ ຄຸມນ໋ວ້ົ່ງຫ໋ລ໋ງ ເວ໊ົ້າຄ໋ນກ໊ົ້ນໜ໋ົ້ານ໋ອງພ໋ນນ໋ຳຕ໋ງແຫ່ງຄວາມພ່ຳຍແພ້ຮ່ວ໋ງໄປຕລອດທ໋ງເວ໊ົ້ານ໋ ເວ໊ົ້າແມ້ແຕ່ຄ໋ນດຽວ ຜູ້ແພ້ຈະເອ໊ົ້າຫ໋ຍ໋ງລະ ເອ໊ານ໋ນ໋ໂວ່ເອ໋ງທ໊ຄ໋ນ໋ໄປສູ້ກ໋ບດ໋ກທ໊ພວກນ໋ນ໋ອ໋ງ ໄອ້ຢ່ົ້ງປະນ໋ດ.

ຢ໊ຕູ້ອ່າງ ຈຸດຕະກ໋ງນ໋ຳນ໋ນ໋ກ໋ດ ເພ໋ະໃນເຮ໊ອນເຮ໊ນ໋ນ໋ດສະນ໋ດ ໄກ່ອ່າງຄ໋ອຍຈ໋ນແນ່ໃຈ ວ່ົ້ ພວກທະຫ໋ານລຸມຕ໊ວ ເຢ໊ເຮ໊ ໄປໃກ້ແລ້ວ ຈ໋ງເວ໊ົ້າວ່ົ້.

" ເຈ໊ົ້ານ໋ຊ໊ົ້ດເຫ໋ລ໋ເກ໊ນ ແຜນເກ໊ອບ໋ບ໋ສ໋ຳເຮ໊ັດນ໋ະກ໋ໄອ້ແກ່ນ໋ັ້ນ໋ບ໋ຍອນຫ໋ລ໋ນດ້ວຍ ຂ້ອຍຕ້ອ ງຄ໋ອຍຈ໋ບນ໋ັ້ນໄອ້ນ໋ັ້ນຈະແລ່ນໜ໋ົ້ອ໋ກນ໋ອ໋ກປະຕູທ່ົ້ານ໋ດຽວ !

" ເອ໊ົ້ົ້ ແລ້ວເຈ໊ົ້ານ໋ັ້ນໄອ້ໄດ້ຢ່ົ້ງໃດລະ ຕ໊ອນ໋ັ້ນໃຫ່ຍ໋ກວ່ົ້ານ໋ເຈ໊ົ້ານ໋ບ໋ຮູ້ກ໋ເທ໊ົ້ົ້ ".

ໄກ່ວ່າງ ປິດປາກຫ້ວຄິດໆ.

" ກໍ້ຍ້ອຍດົງກາງເກງມັນຫລຸດມະຊິ ເຈົ້າບໍ່ເຫັນຫລິ "

ຍິ ຕູ້ ວ່າງ ປ່ອຍກາກອອກມາຢ່າງຍັ້ງບໍ່ຢູ.

ຍິ ຕູ້ ວ່າງ ພາລູກໜູ່ຕາມໄປທັນກັບກອງພັນປັກໃຈ ທີ່ບ້ານບາມເມືອອົດໃຈລໍຈົນກະທັ່ງມີໂອກາດຢູ່ຕາມລຳພັງ ຍິຕູ້ວ່າງ ກໍລາຍງາມໃຫ້ບໍ່ພຸຈາບເຖິງຄວາມສຳເຣັດເຂົ້າເລົ້າວ່າ ຕາແສງພິຈາຣະນາປົດ ເຢີເຣ ອອກຕຳແໜ່ງ ນາຍບ້ານ ແລະ ໃຫ້ລາຍງາມຄວາມຜິດໄປ ຍັງສຳນັກງາມແມວລາວຣັກຊາດທີ່ບ້ານນາໄກເໜືອ ເພື່ອພິຈາຣນາໂທດຕໍ່ໄປ ແລະໃນຂນະ ດຽວກັນໃຫ້ຄຸມຕົວ ເຢີເຣ ໄວ້ຈົນກວ່າຄຳພິຈາຣະນາຈະຕົກມາເຖິງ.

ປັກໃຈວ່າງ ພູມໃຈຈົນນອນບໍ່ຫລັບຄືນນັ້ນ, ເຂົ້ານຶກເຖິງໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ກັບໄປມີອຳນາດຢ່າງເຕັມທີ ແລະ ສາມາດທຳງານອິສະຣະໄດ້ຢ່າງເຕັມ ນຶກວ່າກິຈການຄ້າ "ຂອງ" ຂອງເຂົ້າແລະຫງຽນວັນອານ ຈະເປັນໄປດ້ວຍຄວາມຣາບຮື່ນ ແລະທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດກໍ່ຄືຮອຍ ແຄ້ນໃນຫ້ວໃຈຂອງເຂົ້າຖືກລົບອອກໝົດສິ້ນແລ້ວ.

ນຶຢູ່ສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ປັກໃຈວ່າງບໍ່ຮູ້ ແລະນຶກບໍ່ເຖິງສິ່ງນັ້ນກໍ່ຄືວ່ານຶໜຸ່ມນ້ຳຄົນນຶງຊື ນຶຕຳແໜ່ງເປັນນາຍກອງຮ້ອຍ ແລະສອນໜອກສິດຳສນິເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຂົ້ານຳລັງລໍເຂົ້າ ຢູ່ພູພາທີ່ດ້ວຍຮອຍແຄ້ນທີ່ຢາກຈະລົບເຊັ່ນກັນ.

ບົດທີ 12
ພູຜາທຳ

ບໍ່ ແລະທະຫານໃນກອງຮ້ອຍຂອງເຂົາເດີນທາງໂດຍເຄື່ອງບິນໄປຖ້ວຖານໝັ້ນ ທີ່ພູ ຜາທີ່ໃນເວລາເຊົ້າເຄື່ອງບິນເຮລິໂຄປ໌ເຕີ້ບັນທຸກພວກເຂົາໄປສົ່ງນຳທະຫານກອງຮ້ອຍເດີ່ມຢູ່ ໝັ້ນ ກັບລ່ວງແລ້ວເພື່ອພັກຜ່ອນດ້ວຍກອງຮ້ອຍໃໝ່ຂອງບໍລິຍເຂົ້າປະຈຳບ້ວ ເກ້ສ້າວ ຂົ້ນຢ່ານແຂວງ ໝໝ.

ໝັ້ນຂອງຝ່າຍຣັຖບານແຫ່ວ ຕ້ວ ຢູ່ເລິກເຂົ້າໄປໃນເຂຕປົດປ່ອຍຂອງ ຂ້າ ເສິກ ຢູ່ຫ່າງຈາກ ບ້ານມາ ໄກ ເໜືອ ຂຶ້ ເປັນກອງບັນຊາການຂອງປະເທດລາວ ບໍ່ ເທົ່າ ໃດ ກິ ໂລ ແມັດ ຖ້ານ ນ ຢຸ ກ ຖ ພູ ທ ເລ ເພາະ ຕ້ ວ ຢູ່ ບ ຍອດ ເຂົ້າ ສູ ດ້ານ ນ ເປັນ ໜ້າ ຜາ ສູ ຊັນ ຂຶ້ ຍາກ ມາກ ສຳ ຫລັ ການ ປີ ນ ປ ຍ ອ ດ້ານ ນ ເປັນ ທ້າ ລາດ ລົ ສູ ພຽ ຣ ສັ ທ ເຂົ້າ ສົ ກ ສາ ດ ໃ ເຂົ້າ ໂ ໝ ໝ ຢູ່ ທ ດ ອ ກອງ ກຳ ລັ ທ ນ ຕ ຢູ່

ທະຫານ ອ ຸ ນ ໜ ເໜືອ ແ ປ ເ ລ ພ ຍ ຍ ໝ ລ ຄ ລ ຫ ນ ທ ເ ເ ໝ ໝ ພ ຜ ທ ໃ ແ ກ ຕ ບ ສ ດ ທ ໝ ນ ແ ຫ ວ ຖ ລ ອ ໝ ໄ ໝ ດ ທ ດ ແ ລ ປ ສ ດ ທ ກ ຕ ບ ຢ ຕ ປ ປ ຍ ຂ ວ ຂ ສ ກ ຢ ຫ ວ ຈ ຸ ກ ບ ນ ມ ໄ ເ ໜ ອ ຂຶ ເ ນ ກ ວ ບ ນ ຊ ກ ນ ຂ ວ ປ ເ ທ ດ ລ ວ ບ ເ ທ ໃ ກ ໂ ແ ດ ຖ ນ ນ ຢ ຸ ກ ຖ ພ ທ ເ ລ ເ ພ ະ ຕ ວ ຢ ບ ຍ ອ ດ ເ ສ ງ ດ ນ ເ ປ ນ ທ ນ ຜ ສ ງ ຊ ນ ຂ ຍ ຍ ກ ມ ກ ສ ຫ ລ ກ ນ ປ ນ ປ ຍ ອ ດ ນ ເ ປ ນ ທ ລ ດ ລ ສ ພ ຽ ຣ ສ ນ ທ ທ ເ ສ ກ ສ ມ ດ ໃ ເ ໂ ໝ ໝ ຢ ທ ດ ຮ ແ ໝ ກ ອ ກ ຳ ລ ທ ນ ນ ຕ ຢ ຢ ່ ໃ ນ ທ ນ ອ ຸ ນ ໜ ເ ໜ

ຈາກອ່າວທີ ບລີ ໄດ້ຮັບຟັງໃນການບັນຍະຍາຍສຮຸບທີ່ລ່ວງແລ້ວກ່ອນອອກເດີນທາງມີສິ່ງບອກເຫດວ່າ ຝ່າຍຂ້າສຶກກຳລັງຕ່ຽມການທີ່ຈະບຸກຕີພູພາທີ່ໃຫ້ແຕກໃຫ້ໄດ້ຫາບໍ່ດົ້ວມັ້ນເຄື່ອງບິນຂອງສະຫະຣັດ ໆ ກໍຍັງຈະຄົ້ວຄຸມຣະບົດຣົບກອນຣ່ຳນ່ອຍໄດ້ຢ່າງສະດວກດ້ວຍການນຳຮ່ອງຮອຍຂ້າທີ່ພູພາທີ.

ບລີ ຣັບຟັງຂ່າວດ້ວຍອາການສງົບເອົາຮູ້ສຶກສັ່ງຫົ່ນໃຈວ່າຈະໄດ້ກະທຳຫາງສິ່ງທີ່ເຂົ້າ ລໍ ຄອຍໝາເປັນເວລານານ ນະຖານທີ່ນັ່ນພູພາທີ,

ເມື່ວລ່ວງຊ້ວຍມະມ໊ເປັນນາຍທະຫານຝ່າຍຂ່າວທຳໜ້າທີ່ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັກຖາມ ໄດ້ໝາ ກະຈຸບບອກຕ່ວນທີ່ເຂົ້າຈະຂ້ນເຄື່ອງບິນວ່າບລີ....ຂ້ອຍພ້ວຈະໄດ້ຂ່າວຈາກນ້ວງຄົນນ້ວ ທີ່ຫ່ນ້ໝາ ຈາກໜ່ວຍຮົບກອງພັນປົກໃຈໄດ້ຮ້ບຄຳສ່ັງໃຫ້ຕ່ຽມຕົນໄປຕີພູພາທີ່ດ້ວຍ....ຫາກເຈົ້າພ້ນັ້ນຈ່ຳ ບອກນ້ນວ່ຳຂ້ອຍລົດຖ້ວ.

ເມ່ືອກວດເບ້ວຄວາມຮຽບຮ້ອຍໆຖ້ວນແລ້ວບລີກ້ັບບ້ວເກ້ໃຫ້ຍ້ວໃຊ້ເປັນປຸກເຂົ້າ ອອກ ຄຳສ່ັງໃຫ້ພ້ນ້ວິທະຍຸຮາຍງ້ວນໃຫ້ລ່ວງຮ້ວຈ້ວຈາບວ່ຳທຸກຢ່ຳງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວຈາກນ້ັ້ນເຂົ້າເດ້ີນ ຂ້ນ ໄປ-ຍ້ວຖ້ນ ຊ້ນ ນ້ນ ຍ້ວ ເປັນ ທ້ ຕ້ວ ຂອ ວ ເຮ ຄ້ າ ແ ລ ະ ທ ີ ່ ທ ຳ ວ ານ ຂ ອ ວ ພ ວ ກ ທ ີ ່ ປ ຶ ກ ສ າ ອ າ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ຍ ້ ວ ປ ະ ຈ ຳ ຢ ູ ່ ໜ ້ ນ ນ

ທ ີ ່ ປ ະ ຕ ູ ຮ ອ ລ ວ ເ ຫ ນ ານ ທ ວ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ູ ່ ຖ ານ ໃ ນ ມ ື ລ ໄ ຫ ຍ ້ ວ ເ ປ ັ ນ ນ າ ຍ ພ າ ສ າ (ລ ່ ຳ ນ) ອ ອ ກ ໝ ໆ ຕ ້ ອ ນ ຮ ັ ບ ແ ນ ະ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ຂ ົ ້ ໆ ໄ ປ ໃ ນ ຫ ້ ອ ງ ທ ຳ ວ ານ ຍ ້ ວ ເ ປ ັ ນ ອ າ ຄ ານ ຄ ອ ນ ກ ຣ ີ ດ ນ ້ ວ ໝ ນ າ ຖ ້ ວ 2 ຟ ຸ ດ ພ າ ຍ ໃ ນ ຫ ້ ອ ງ ນ ້ ກ ານ ແ ນ ະ ນ ຳ ໃ ຫ ້ ຮ ູ ້ ຈ ັ ກ ກ ັ ນ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ປ ຶ ກ ສ າ ອ າ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ຊ ຸ ມ ສ ເ ຕ ວ ນ MR. JAN ແ ລ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ ງ ົ ວ ກ ໜ ລ າ ຍ ຄ ົ ນ ຍ ້ ວ ບ ລ ີ ຈ ຳ ບ ່ ໄ ດ ້ ພ ວ ກ ນ ້ ນ ມ ີ ຣ ະ ຍ ວ ຣ ະ ຍ າ ຍ ຢ ູ ່ ຮ ອ ບ ຫ ້ ອ ງ ໜ ລ າ ຍ ຄ ົ ນ ນ ີ ກ ະ ປ ່ ອ ງ ເ ບ ັ ນ ຣ ຽ ບ ຮ ້ ວ ຢ ູ ່ ໃ ນ ນ ີ .

"ນ ້ ... ຫ າ ກ ແ ຄ ບ ປ ັ ຕ ັ ນ ຢ າ ກ ຈ ະ ມ າ ພ ັ ກ ຢ ູ ່ ກ ັ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໃ ນ ນ ້ ຳ ກ ໍ ໄ ດ ້ ນ ະ ນ າ ຍ ກ ອ ງ ຮ ້ ອ ຍ ຄ ົ ນ ກ ່ ອ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ໍ ນ ອ ນ ຢ ູ ່ ກ ັ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ແ ລ ະ ຖ ້ າ ຕ ້ ອ ງ ກ ານ ເ ບ ັ ຣ ຫ ລ ິ ຈ ະ ກ ິ ນ ອ າ ຫ ານ ກ ັ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ດ ້ ວ ຍ ກ ໍ ໄ ດ ້ " :

ມ ຸ ສ ເ ຕ ວ ນ (MR. JAN) ບ ອ ກ ຜ ່ ານ ນ າ ຍ ພ າ ສ າ .

"ຂ ອ ບ ໃ ຈ ທ ່ ານ ຫ ລ າ ຍ ໆ ບ ລ ີ ຕ ອ ບ " ແ ຕ ່ ຂ ້ ອ ຍ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ຂ ້ ອ ຍ ຄ ວ ນ ຈ ະ ພ ັ ກ ຢ ູ ່ ກ ັ ບ ທ ະ ຫ ານ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ຂ ້ າ ວ ນ ອ ກ ຄ ື ກ ່ ອ ງ ເ ພ ື ່ ອ ເ ວ ລ າ ມ ີ ເ ຫ ດ ກ ານ ຫ ຍ ັ ງ ຂ ້ ອ ຍ ຈ ະ ຊ ່ ວ ຍ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ທ ັ ນ ທ ່ ວ ງ ທ ี "

"ບ ່ ເ ປ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ ຫ ານ ຈ ະ ມ ີ ກ ານ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ກ ັ ນ ຫ ນ ັ ກ ແ ຕ ່ ຖ ້ າ ຍ ັ ງ ຢ ່ ານ ກ ານ ເ ຊ ື ່ ອ ມ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ຖ ້ າ ຍ ັ ງ ຢ ່ ານ ກ ານ ເ ຊ ື ່ ອ ມ ັ ້ ນ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ອ າ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ແ ລ ້ ວ ມ ານ ີ ້ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ທ ຸ ກ ເ ມ ື ່ ອ " ຕ ິ ດ ໜ ້ າ ອ າ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ກ ່ ອ ນ .

"ຂ ອ ບ ໃ ຈ . . . ຂ ້ ອ ຍ ພ ັ ກ ຣ ົ ບ " ບ ລ ີ ຕ ອ ບ ຕ ້ ວ ໆ

ນ ັ ບ ເ ປ ັ ນ ຄ ້ ວ ເ ຮ ່ ກ ທ ີ ່ ບ ລ ີ ໄ ດ ້ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ສ ົ ນ ທ ະ ນ າ ກ ັ ບ ຊ າ ວ ອ າ ເ ມ ຣ ິ ກ າ ໂ ດ ຍ ຕ ົ ວ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ສ ົ ນ ທ ະ ນ າ ດ ້ ວ ຍ ຖ ້ ວ ເ ຮ ້ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ພ ່ ານ ລ ່ ານ ເ ຂ ົ ້ າ ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ປ ະ ທ ັ ບ ໃ ຈ ໃ ນ ຄ ວ າ ມ ເ ອ ື ້ ອ ເ ຟ ື ້ ອ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ນ ້ ນ ຮ ູ ້ ວ ່ າ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ແ ບ ບ ທ ະ ຫ ານ ທ ี

ສອນໃສ່ຢູ່ກໍດີ ອາວຸດທີ່ພວກນັ້ງຖືຢູ່ກໍດີ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງອະເມຣິກາທັ້ງສິ້ນ.

ຜ.ບ (ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ) ຮ້ອຍນ້ັງລາກັບເມື່ອເຖິງເວລາອັນຄວນມີສເຕີຈິມ ແລະນາຍພາສາເດີນມາສົ່ງເຖິງປະຕູຮ້ົວເມື່ອເວລາຫ່ຽວວັນ.

ບິລໃຊ້ເວລາຕອນບ່າຍສຳລວດບໍຣິເວນຮອບໆທີ່ຕັ້ງແລະກຳນົດແຜນການຕັ້ງຮັບໄວ້ໃນໃຈເຂົ້າອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທະຫານຈຳນວນ 5 ຄົນ ໄປປະຈຳດ້ານຊ້ຶງເປັນຫນ້າຜາຊັນເຖິງແມ້ວ່າຂ້າເສິກຍັງບໍ່ເຄີຍພຍາຍາມບຸກຂ້ຶນມາດ້ານນັ້ນ ເພາະເບິ່ງທ່າທາງຈະບໍ່ໄດ້ແຕ່ເຂົ້າກໍປະມາດສ່ວນກຳລັງດ້ານອ້ືນເຂົ້າໃຫ້ຄົງໄວ້ໃນລັກສະນະເດີມ ເພາະເຫັນວ່າເຫມາະສົມດີແລ້ວ.

ເມື່ອໃຊ້ເວລາພັກຜ່ອນລະຍະນ້ຶງໃນຕອນບ່າຍ ຜ.ບ (ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ) ກອງຮ້ອຍນ້ັງກໍລ້ຶງມາຮັບປະທານອາຫານເປັນພໍຄວາມມືດເຂົ້ານາຄອບຄຸມຍອບຍອດເຂົ້າພູຜາທີ ໄດ້ບໍ່ດົນບິລກໍອອກກວດແນວທີ-ຕັ້ງພ້ອມກັບຜູ້ຊ່ວຍອີກຄົ້ງນ້ຶງ.

ທະຫານໃນໜ່ວຍຂອງເຂົ້າມີກຳລັງໃຈດີທຸກຄົນ ບິລເດີນລັດເລາະໄປໃນຄວາມມືດຫ່ຽວທັກທາຍທະຫານທຸກຈຸດພ້ອມທັ້ງກຳຊັບໃຫ້ຄອບຣະວັງໃຫ້ດີຢ່າໄດ້ປະມາດເຖິງ ແມ້ວ່າພວກຂ້າເສິກບໍ່ເຂ້ົາຕີເປັນເວລາເຖິງ 2 ອາທິດແລ້ວກໍມີໄດ້ຫມາຍຄວາມພວກນັ້ນຈະເລີກສ້ົງຄາມເຫດການແປກອາດເກີດຂ້ຶນໄດ້, ທຸກຂະນະ.

ເມື່ອກັບເຖິງ ບ.ກ (ບັນນາທິການຂອງກອງຮ້ອຍ) ບິລນ້ັງລ້ົງສົນທນາກັບຮອງ ຜ.ບ (ຜູ້ບັງ-ຄັບບັນຊາ).

"ມ....ຍານ້ັງຕ໊ອ ເລ້ົາເຈ້ົາຄິດວ່າຂ້າເສິກນັ້ນຈະບຸກຫນັກບໍ" ?

"ຂ້ອຍຄິດວ່ານັ້ນຄົງຈະບຸກຫນັກໃນໄວໆນ້ີແມ່ພວກຍ່ຳລ່ຳເລ້ັຽນັ້ນເຂ້ົາມາໃນປະເທດຂອງເຮົາຫຼາຍຂ້ຶນກວ່ານ້ີເດີນຕ້ັງຫລາຍເທ່ານັ້ນຄົງບໍ່ເຂ້ົາມາອອນເລ້ັນດອກ".

"ຈ໋ິງນະ" ບິລເຫັນດ້ວຍແລ້ວກ່າວຕ່ໍ " ເທ່ົາທ້ີຂ້ອຍຮູ້ຂນະນ້ີພວກທະຫານອຽດນາມເມ້ືອເຂ້ົາມາຢູ່ໃນປະເທດລາວເຖິງ 3 ກອງພ້ົນແລ້ວ".

"ຕ້ັງສາມກອງພ້ົນຫລ" ຕ໊ອເລ້ັຍຍ້ອນຖາມຢ່າງປະຫລາດໃຈ.

"ແມ່ນແລ້ວ 3 ກອງພ້ົນ ຮວມທັ້ງຫມົດ 9 ກົ້ມດ້ວຍຫັນ ຕອນນ້ີນ້ັກອງພ້ົນທ້ີ 316 ຢູ່ພາກໃຕ້ກອງພ້ົນທ້ີ 317 ຢູ່ທ້ີທ້ັງໄຫທ້ີນ ທ້ີພວກເຮົາບ້ົນຂ້ຶນຫ໊ອໄປມາ ເມ້ືອຕອນເຂ້ົານ້ັກອງພ້ົນຈ໋ິງຢູ່ດ້ານຫລວງພະບາງຊ໋ິກອງພ້ົນ 562".

"ໄອ້ກົມທະຫານແກວແດງທ້ີ 414 ທ້ີນັ້ນເຂ້ົາມາກ່ອນໜ່ວຍອ້ືນເມ້ືອປ້ີ 63 ນັ້ນຍັງຢູ່ຫລ້ົບແຄບປ້ີ-ຕ້ົນ".

"ຢ....ນັ້ນກັບໄປແລ້ວຕ້ັງນ້ຶງ ແລະເພ້ິງຈະກັບມາອ້ີກເມ້ືອ 2 ເດ້ືອນກ່ອນນ້ັເອງ".

"ໄອ້ກົມນ້ີແມ່ນ້ໍ້ານັ້ນຍິງພວກເຮົາທ້ີບ້ານປ່າຄ້ຶງ".

" ແມ່ນແລ້ວ.. ໄອ້ໜາແກວແດງພວກນີ້ແຫລະ "
ຕ໊ວເຫລົ່າລຸກຈາກທີ່ນັ່ງໄປຮິນນ້ຳຊາຈາກໂຕ໊ະຂ້າງຝ່າແລ້ວນຳມາໃຫ້ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ ' ກ່ອນທີ່ຈະເວີ້ຍລົ້ມ
ປ່ຽງລອຍ ໆ ອີ່ຳ.
" ຂ້ອຍປາກພົບໄອ້ກົ້ມ 414 ນີ້ ເຫລືອເກີນຂໍໃຫ້ໄດ້ພົບມັນສັກຄັ້ງນຶ່ງເຖາະໃນຊີວິດນີ້ "
" ເປັນຫຍັງລະເປັນຫຍັງເຈົ້າເຖິງປາກຈະພົບກັບໄອ້ກົ້ມນີ້.. ເຈົ້ານີ້ຫຍັງເປັນພິເສດກັບພວກມັນຫລີ"
ບິບ ບິລີ ສັ່ງເກດຕ໊ັ້ທ່ານຂອງລູກນ້ອງເປັນສົ້ນນູນຂົ້ນມາທັນທີ ເມື່ອເວົ້າຕອບວ່າ:
"ທ່ານບິລີ.....ຂ້ອຍມີ້ຜູກພັນເລັກໆນ້ອຍໆທີ່ຈະຕ້ອງຕົກລົ່ງກັບພວກທະຫານແກວແດງກົ້ມທີ 41
"ສາຍຕາຂອງຕ໊ວເຫລົ່າຈ້ອງຢູ່ທີ່ເປອຫຽມທີ່ຕັ້ງຢູ່ບົນໂຕ໊ະ 2 ນົ້ວ ເມື່ອເວົ້າກ່າວຕ່ຳໄປຢ່າງໜັກແນ່ນ.
"ບໍ່ເຖ້ຳ...ແມ່ເຖ້ຳ... ແລະນ້ອງຂອງຂ້ອຍອີກ 3 ຄົນຕາມພ້ອມກັນໜົດທີ່ບ້ານປ່າດົ່ງມີ້ຂ້ອຍຄົ
ດຽວໃນຄອບຄົວທີ່ຮອດຊີວິດມາໄດ້ເຊ້ົາວັນທີ່ກະສຸນປົ້ນໃຫຍ່ ຂອງໄອ້ພວກທະຫານແກວແດງນັ້ນຕົກລົ່ງກ
ເຮ໊ອນຂອງຂ້ອຍນັ້ນບັ່ງເອີ້ນຂ້ອຍໄປນອນເຝ້ົ້າໄຮ່ບໍ່ດົ່ງນັ້ນຂ້ອຍກໍ່ດົ່ງຈະຕາຍພ້ອມກັນ".
ບິລີ ນົ່ງງຽບບໍ່ຮູ້ວ່າ ຈະຕອບແນວໃດເຮ໊ອງຮາວແບບນີ້, ສາມາດທີ່ຈະກ່າວໄດ້ເລີຍວ່າເປັນເຮ໊ອ
ເກີດຂົ້ນກັບນົ່ງທຸກຄົນຕາມສົ້ນເສ້ັຽສມາຊິກໃນຄອບຄົວມີທຸກຄອບຄົວຈະຜິດຕາມກໍ່ແຕ່ວ່າໃຜສູນເສ້ັຽມາກ
ສູນເສ້ັຽນ້ອຍເທ່ົ້ານັ້ນເອງ ແຕ່ໃນກໍ່ຣະນີຂອງລູກນ້ອງເປັນຜູ້ຮອງ ຜ.ບ (ຜູ້ບັງຄັບບັງຊາ) ຮ້ອຍນ
ຕາມສູນເສ້ັຽຢ່າງໜົດສົ້ນ.
"ເອົ້ານະຢ່າໄປຄິດຫລາຍເລີຍຕ໊ວເຫລົ່າຂ້ອຍວ່າເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ພົບກັບກົ້ມ 414 ແມ່ນອນໍ່ໃຫ້ອົ
ລໍ່ສັກໜ່ອຍກໍ່ແລ້ວກັນ" ບິລີປອບໃຈແລ້ວລຸກຢືນ.
"ຕ໊ວເຫລົ່າ.....ຂ້ອຍຈະໄປນອນພັກຜ່ອນກ່ອນເດ ໍ້ໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ເວນແຮກໍ່ເຖິງ 12 ໂມງປຸກຂ້
ດ້ວຍກໍ່ແລ້ວກັນ".
" ໄປເລີຍ ບິລີ "
ເຖິງແມ້ວ່າຈະຫລັບຕາແຕ່ຄວາມນຶກຄິດຂອງບິລີ້ຍ້ອນຫລັບດ້ວຍນ້ຳຕະເຈ ິ້ກຕະເຈ ິ້ງໄປໃຫ ເວົ້າຄິດເຖິ
ເຜ ົ້ານ້ົ່ງຄິດເຖິງຄວາມປ່ຽນແປງຫລາຍຢ່າງທີ່ເກີດຂົ້ນໃນຊ່ວງເວລາ 5 ປີ, ສຖານການແລະສົ່ງແວດລ
ທ ໍ້ໃຫ້ການດ ໍ້ຣຸ ົ້ງຊີບຂອງນ ົ້ງປ່ຽນໄປຈາກຫ ້ານ ິເປັນຫລ ົ້ງ ິໃນອ ິດສູນກ ົ້ງຂອງ ົ້ງຊີວິດປະຈ ໍ ົ້ນ ົ້ ຽ
ຈະຢູ່ທີ່ໄຮ່ນາທຸກຄອຍຄົວຈະທ ໍ ົ້ງານ ົ້ນຢ ົ້ງ ົ້ຍ ົ້ນ ົ້ ແຂ ເພ ົ້ ໃຫ ົ້ໄດ ົ້ເຂ ໍ ົ້ ໄ ົ້ ົ້ນ ໃຫ ົ້ໄດ ົ້ເ ໍ ົ້ ສ ິ ໄ ົ້ ົ້
ສັດ ແລະທ ໍ ົ້ ໃ ົ້ ໄ ົ້ ົ້ ໄ ົ້ ົ້ ສູ ໄ ົ້ ົ້ ໍ ໜ ົ ແ ົ ໄ ົ້ ໍ ົ ົ ໍ ົ ົ ໍ ົ ົ

ບໍຣິສັດແອຣ໌ອາເມຣິກາຊາຍໜຸ່ມທີ່ເຄີຍຮັກໄຮ່ຮັກນາຖືກເກັບເຂົ້າເປັນທະຫານໜີດທັ້ງນ້ຳຕາສູ້ປ້ອງ
ກັນການຮຸກຮານຂອງສັຕຣູຄອມມິວນິດ.

ລຸ້ນໜຸ່ມເສັ້ນດາຍວ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງຊາວນ້ຳງການຄຳເນີນຊີວິດທີ່ສະງົບປາສຈາກແຮງກົດດັນພວກເຂົ້າສາ
ມາດຢູ່ກັບທັມະຊາດແລະໃຊ້ປະໂຍດຈາກທັມຊາດໄດ້ໂດຽບໍ່ຕ້ອງມີວິຊາການສມັຍໃໝ່ເລີຍເຂົ້າຄິດວ່າສັກ
ວັນນ້ຳກ່ອນເມື່ອຂ້າພວກສັຕຣູພວກນີ້ໃຫ້ໜົດສິ້ນລົງໄປແລ້ວພວກນ້ຳງຄົງຈະກັບໄປສູ່ທັມະຊາດແລະວ່ຫຍຸ້ງ
ເໝືອກ...ຄົງຈະເກີດບໍ່ມານດອກ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມທຸກຄັ້ງທີ່ຄິດເຖິງຣະຍະເວລາທີ່ຈະເຂົ້າຊຸມນຸມພວກປະເທດລາວ ແລະແກວແດງບໍ່ລິ
ວັດຄິດເຖິງພວກກອງທະຫານລາວລຸ່ມບໍ່ໄດ້ພວກທະຫານລາວລຸ່ມເມືອງວຽງຈັນ ກໍຖືວ່າເປັນທ່ະຫານຂອງ
ກອງທັບລາວເໝືອນກັນແຕ່ເບິ່ງເໝືອນວ່າພວກນັ້ນບໍ່ຕ້ອງການຣົບເລີຍຄອຍແຕ່ຈະເຝົ້າເມືອງ ວຽງຈັນ
ຄອບເສີມບາລມີໃຫ້ແກ່ນັ້ນດາມາຍພົນທັ້ງຫລາຍທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນບ້ານ" ຊຸ້ມ" (ຊຸ້ເມນ) ຫລັ້ງໃຫ່ແລະ
ຄຳເນີນຊີວິດຢ່າງຟຸ່ມເຝືອຍບໍ່ລິສິ້ງແກດເຫັນທະຫານລາວລຸ່ມມີຈຳນວນບໍ່ເຖິງຮ້ອຍຄົນໃນແນວຣົບດ້ານທິ
ໃຫ້ທົມຂອງກອງທັບພາກທີ 2 ເຫັນພວກນ້ຳເດີນໄປເດີນມາຢູ່ໃນເມືອງລ່ອງແລ້ວແທ້ໆນ້ຳ.

ຫລາຍຄັ້ງທີ່ເຂົ້າຄິດຫນັກໃຈເກັ່ງວ່າປະເທດລາວຈະໄປບໍ່ຣອດເພາະຂາດກັນສນັບສນຸນຊີ້ວັກນແລະ
ກັນຊ້ຳຍັ້ງມີການແບ່ງແຍກເຜົ່າແລະການ່ດູຖູກຊາວເຂົ້າເຊ້ນພວກນ້ຳງບາງກຸ່ມຄອບແຕ້ຈອງ ຫາປະໂຍດ
ສ່ວນຕົວພຍາຍາມກອບໂກຍຊັບສິນເງິນທອງທີ່ສາມາດຈະໂກຍໄດ້ພວກທ້ວຍການສຶກສາແບບເຂົ້ານ້ຳເທົ້າ
ນັ້ນທ້ວຍກັນໜ້າກົ້ນຕາຣົບພຸ່ງຕໍ່ຕ້ານການຮຸກຮານຂອງພວກຂ້າເສິກແຕ່ພ້ວັດໆໄປອີກທ້ວພວກນ້ຳງກຳລັງຕົກ
ນ້ຳທ້ວຍກັນໜ້າກົ້ນຕາຣົບພຸ່ງຕໍ່ຕ້ານການຮຸກຮານຂອງພວກຂ້າເສິກແຕ່ພ້ວັດໆໄປອີກທ້ວພວກນ້ຳງກຳລັງຕົກ
ຢູ່ໃນທ້ວງລຳບາກທັ້ງໆທ້ຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າພວກເຂົ້າຂາດການສນັບສນຸນຢ່າງຈິງຈັງຈາກຣັຖບານທ້ ວຽງຈັນແຕ່
ຈະບໍ່ຣົບກໍບໍ່ໄດ້ເພາະປ້ນຂອງພວກສັຕຣູມັນຈ່ວ້ຫອຍຢູ່ຕລອດເວລາຈຳຕ້ອງຕໍ່ສູ້ເອົາຕ້ວຣອດແລະປົກປ້ອງຜູ
ເຖົ້າຜູ້ແກ່ລູກເລັກເດັກແດງນ້ຳງໄວ້ກ່ອນເປັນອັນດັບແຣກ.

ເຫດການຍັ້ງປົກະຕິຢູ່ໃນຊ່ວງອາທິດແຣກທ້ກອງ້ຮ້ອຍຂອງບໍລິເດີນທາງມາ ຮັບໜ້າທ້ທ້ພູຜາທ້ຂ່າວ ກອງ
ຈາກທ້ອງການ 2 ທ້ລ່ອງແລ້ວເຕ້ອນໃຫ້ໜ່ວຍຂອງເຂົ້າຣະມັດຣະວັງຢ່າງເຕັມທ້ເພາະແນວໂນ້ມຂອງ-
ການບຸກໃຫ່ຍຂອງພວກຂ້າເສິກມີຫລາຍຂ້ນ່ຂ່າວແລ້ວວ່າການບຸກໃນຣະດູແລ້ງນ້ຳຈະເປັນການບຸກພ້ອມໆກັນ
ໃນແນວຣົບທຸກດ້ານດ້ວນ້ນຈ້ວເກ້ອບຈະແນ່ນອນທ້ດຽວ່ານ່ພູຜາທ້ຊ້ວເປັນທ້ຕ້ງໃນແນວຫລ້ງຂອງຂ້ານ ເສິກ
ຈະຕ້ອງຖືກໂຈມຕ້ກ່ອນ.

ບໍລິປະຕິບັດຕາມຄຳສ້ງຂອງໜ່ວຍເໜ້ືອຢ່າງເຄ້ັ່ງຄັດເຂົ້າປະຊຸມ ຜ.ບ (ຜູ້ນ້ຳງລັບນ້ັ້ນຊາ)ໜ້ວດ
ທຸກວ້ນຍ່ຳເຖ້ງການຕຽມພ້ອມແລະການລະວັງຮັກສາຄວາມປອດພ້ຍລ່ວ້ມທ້ງການຢູ່ເວນຍາມນ້ັ້ນດາ ນາຍ
ທະຫານໃຕ້ນ້ຳງລັບນ້ັ້ນຊາຕ່າງກ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວ້ມມ້ຢ່າງດ້ທຸກຄົນເມ້ືອເຂົ້າອອກກວດຣອບທ້ຕ້ງນ້ັ້ນດາພວກທ້ຢູ່
ເວນຍາມຕ່າງກ່ປະຕິບັດໜ້າທ້ໂດຍບໍ່ຂາດຕົກບົກພ່ອງ.

ຖ້ວແມ້ເຫດການຈະວຽບຢູ່ແຕ່ລົບກໍ່ບໍ່ປະມາດເຂົ້າບໍ່ເຄີຍເວັ້ນຈາກໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຄ້ວາເຊັ່ນດຽວກັນເມື່ອຕົ້ນຕອນທ່ຽງຄົ້ນກໍ່ອອກກວດຮອບໆຖານທີ່ຕັ້ງໃນໃຈຂອງ ເຂົ້າຄິດວ່າບັນຍາກາດມັນວຽບເກີນໄປຂ້າເສິກມັນຈະຕ້ອງຄຳເນີນການຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງຢູ່ແນ່ນອນເຂົ້າຢາກຈະສົ່ງໜ່ວຍລາດຕະເວນອອກໄປຫຍັງເຊິ່ງດູແຕ່ກໍ່ບໍ່ສາມາດຂັດຄຳສັ່ງຂອງໜ່ວຍເໜືອໄດ້ ຜ.ບ. (ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ)ພັນອອກຄຳສັ່ງຣະບຸຊັດວ່າຫ້າມສົ່ງໜ່ວຍລາດຕະເວນອອກນອກ ທີ່ຕັ້ງທັ້ງນີ້ເພາະວ່າບໍ່ຣິເວນຮອບໆຖານນີ້ກັບຣະເບີດຂອງຂ້າເສິກຝັງຢູ່ທຸກຕາຣາງຟຸດການອອກໄປນອກ - ຖານຈະຕ້ອງໝາຍເຖິງການສູນເສັຽກຳລັງແລະໃນປັຈຸບັນນີ້ກອງທັບນັ້ນຈະຕ້ອງພຍາຍາມສ່ວນກຳລັງພົລໄວ້ໃຫ້ຫລາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

ພາຍຫລັງການກວດຮອບແນວທີ່ຕັ້ງບລັ໊ກກັບມານັ່ງພັກຢູ່ໜ້າບັ້ງເກີ ບ.ກ. ເຂົ້ານຶກຮຽຍຮຽງຣາຍງານສະຖານະການປະຈຳວັນຊຶ່ງຈະຕ້ອງສົ່ງໄປລ່ວງແຈ້ງຢູ່ໃນໃຈຄິ່ງຈະບໍ່ມີຫຍັງຫລາຍໄປກໍ່ວ່າ "ເຫດການປົກະຕິ" ຢ່າງເຄີຍເຂົ້ານັ໊ກກັບຕົວເອງນຶກວ່າ...ມາປະຈຳພູພາທີ່ຄາວນີ້ນັ້ນບໍ່ພົ້ນຫຍັງຈາກການພັກຜ່ອນເລີຽ..ແຕ່ພໍຄິດມາເທົ່ານັ້ນກໍ່ມີສຽງຣະເບີດດັ໊ງຂຶ້ນ "ປຶ້ມ"

ສຽງກະສຸນປືນໃຫຍ່ຂະນາດ 75 ມ.ມ ປູກທະຫານນັ່ງທຸກຄົນ ພ້ອມກັນບລັ໊ກຖົມຕ້ອນອມລົ້ງກັບພົ້ນແລ້ວກົ້ງລົ້ງບັ້ງເກີຢ່າງວ່ອງໄວ.

ເອີຽ.....ຣາຍງານລ່ວງແຈ້ງກ່ອນ.....ວ່າເຮົາໂດນແລ່ນງານ "ບລັ໊ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້-ພົ້ນອົ໊ກະຢູ່ພ້ອມໆກັນນັ້ນກໍ່ຍົກໜູໂທຣະສັບສນາມຂຶ້ນມາຍັ້ງເມື່ອມີສຽງຕອບຈາກອົ໊ກດ້ານນຶ່ງເຂົ້າຮົ້ບຖາມທັນທີ.

" ເປັນແນວໃດແລ້ວ....ນາຍພາສາ....ມີຫຍັງເສັຽຫາຍບໍ?

" ບໍ່ມີຫຍັງເສັຽຫາຍທຸກຢ່າງຮຽ້ຍເຮົາກຳລັງຕິດຕໍ່ຂໍການສນັບສນຸນທາງອາກາດພ້ອກເຈົ້າລະເປັນຢ່າງໃດແລ້ວ"

" ຍັ້ງ....ຍັ້ງບໍ່ມີຫຍັ້ງຫລາຍມັນຈະຍິ້ງມານິດຽວເທົ່ານັ້ນ"

"ບໍ່ດຽວມັນກໍ່ຍິ້ງຕາມມາ...ຄາວນີ້ແຫລະມັນຈະພາແບບບໍ່ຫຍຸດ....ບອກລູກນ້ອ້ງຂອ້ງແຄປປີ ຕັນໃຫ້ລອບຫລົບໃຫ້ດີໆກໍ່ແລ້ວກັນ" ນາຍພາສາເຕືອນດ້ວຍຄວາມຫ້ວັງດີຢ່າງບໍ່ຕົ້ນເຕົ້ນ ຄ້າຍກັບຜ່ານເຫດການແບບນີ້ມາຊຸ້ມຈົ້ນເສັຽແລ້ວ.

" ຂອບໃຈຫລາຍ " ບລັ໊ຕອບ.

ເຫດການເປັນໄປຕາມທີ່ນາຍພາສາບອກທຸກປະການຫລັ້ງຈາກນັ້ນບໍ່ເທົ່າໃດນາທີກະສຸນ ປືນໃຫຍ່ຂອ້ງຂ້າເສິກຫລາຍຊະນິດເຣີ່ມບຸກລຸກທີ່ຕັ້ງຂອ້ງຝ່າຍຣັຖບານທີ່ພູພາທ໊ິ..-

ทามโจมตีด้วยปืนใหย่ถำเมินต่ำไปย่างบ่หยุดยั้งจากสิบมาที่เป็นเถิงซื่อโมงจากเถิงซื่อโมงเป็นสี่สิบห้ามาที่ ลบ มีวกะอ้นกะอายยู่ในบ้วงที่ บ.ก (ผู้บ้วงลับบัมชา) เอ๋าออกถำสั่งให้ทุกคนหลับลิ้วบ้วงที่ให้หมิดและให้ออกมาปะจำจุดยิ้วที่ทำหมิดไว้ พ้มที่สงวปืนใหย่สะวิบแต่จืมแล้วจืมธอดปืนใหย่ข้าเสิกมันบ่ยอมวงบสั่งสักที.

"มายพาสา....มายพาสา....เมื่อใดทามสมับสมุนทาวอากาดของฝ่ายเธ๋าจะมาเถิง" บ่ลี้เว้าเอ๋าลิ้วในซูโทธะสับแอ่วกับสงวธะเบิก.

"ข้อยก็บ่ฮู้เหมือนกันว่าเป็นหยังเถิงบินเอฟ 105 ของเธ๋ายังบ่มาเมื่อก่อน มันพ้บอกไปบ่เกิน 30 นาที่ก็มาเถิงบิดงอข้อยจะถามไปอุดอมๆอีกที่หนึ่ง"

"สงวปืม....บืม ถังบ่ขาดธะยะปะกายไฟลุกอาบ... อาบสว่างจ้าไปทั่วบริเวนอะนะที่กะสุนธะเบิดถันธะเบิดสิเท่ากะจายคุ่วไปในอากาดสงวโทธะสับสามถัวข้อม "ถ๊อดๆๆๆๆๆ"

บล ธบยืกข้อมมาฟังแล้วก็ได้ธับข่าวที่พ้ดซ้วยย่างยิ่ว.

"มีแลบปืม....ข้อยถามอุดอมๆเบิ่วแล้วเอ๋าบอกว่าบ่สามาดสมับสมุนเธ๋าได้ในถ้วมีอให้ข่อยต๋วเองไปก่อมเถื่องบินโจมตีขับไล่ไอพ้นของเธ๋าทุกลำต้องไปปะติบัดงามถ้ามอื่นหมิด....พอกองณามเหมือนมันเปิดโอกาดโจมตีพ้อมๆกันหมิดทุกแมวต๋วแต่ง

ບລິໃຫ້ພົນອິທຍຸຕິດຕ່ຍ້ຳໄປຍົວລ່ອງແລ້ວອີກວ່າຕ້ອງຫາມອາຫານແລະນ້ຳດ່ວນຝ່າຍສົ່ວກຳ
ລັງບຳຮຸງກໍໃຫ້ສົມຍາດປັ້ນຄົ້ວທີ 4 ຂອງວັນນີ້ນວ່າຈະຈັດສົ່ງໃຫ້ໂດຍໄວ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມບໍ່ປະກົດແມ້ແຕ່ເງົາຂອງເຄື່ອງບິນທີ່ຈະມາສົ່ງຂອງພວກເຂົາ ລຸ້ຈົມກະທົ່ວ
ມິດພ້ອມກັບຄວາມຜິດຫວັງ.

ບລິສ ຽງພັຍແລ່ນອອກຈາກ ບ.ກ(ຜູ້ບັ່ງຄັບບັນຊາ)ໄປຢ ຽມທະຫານທຸກຈຸດພ້ອມກັບໃຫ້ກຳ
ລັງໃຈວ່າມ້ອມເຂົ້າຈະຕົດຕໍ່ໃຫ້ລ່ອງແລ້ວສົ່ງອາຫານແລະນ້ຳມາໃຫ້ໄດ້ທັ່ງໆທີ່ເຂົ້າເອງກໍບໍ່ແນ່ໃຈ
ວ່າຈະເປັນໄປໄດ້ຫລືບໍ່.

ເມື່ອກັບມາເຖິ່ງ ບ.ກ(ຜູ້ບັ່ງຄັບບັນຊາ)ເຂົ້າກໍເກີດຄວາມຄິດຂ້ົນມາແວບນ່ຶງຮ ບ ຍົກຫູໂທ
ຣະສັບຫມຸນໄປຫາມ ຍພາສາທັນທີ.

" ມ້ົນ ຍພາສາ....ຂ້ົາບິນມ້ົ ຈະມ ນ້ຳ ົມແບ່ງໃຫ້ທະຫານຂອງຂ້ົອຍບ້າງແມ້!!"

" ມ ຢ ົ ວ ພ ທ ຈ ແ ່ ງ ໃ ໄ ້ ສ ກ 2 ແ ມ ລ ອ ມ . . . . ຈ ໃ ໄ ້ ົ ມ ມ ເ ົ ອ ໃ ລ ະ ! ! "

" ມ ອ ມ . . . . ມ ້ ົ ມ ົ ່ ວ ຕ ອ ມ ເ ຈ ົ ້ ຈ ະ ໃ ໄ ້ ທ ະ ຫ ານ ້ ົ ມ ມ ເ ົ ອ "

" ຕ ກ ລ ົ ວ ຂ ອ ຍ ຈ ະ ຕ ຽ ມ ໃ ສ ່ ຖ ົ ວ ພ ສ ຕ ກ ໄ ວ ້ ໃ ໄ ້ "

ນ້ຳ ົມ 2 ແກມລອມ ົ ວ ຈ ະ ບ ອ ມ ປ າ ກ ທ ະ ຫ ານ ທ ົ ວ ກ ອ ວ ຣ ອ ຍ ຂ ອ ວ ເ ຂ ົ ້ ໄ ປ ໄ ດ ້ ອ ີ ກ ວ ັ ນ ມ ື ວ ບ ລ ິ ດ ເ ຜ ື ່ ອ
ວ່າທ ວ ລ ່ ອ ວ ແ ລ ້ ວ ບ ່ ສ າ ມ າ ດ ສ ົ ່ ວ ມ າ ໃ ໄ ້ ພ າ ຍ ໃ ນ ວ ັ ນ ມ ້ ົ ອ ມ ໄ ດ ້ ຮ ຸ ່ ງ ເ ຊ ົ ້ ຳ ບ ລ ິ ດ ຕ ໍ ່ ໄ ປ ລ ່ ອ ວ ແ ລ ້ ວ ອ ີ ກ ກ ໍ ໄ ດ ້
ຣ ບ ຂ ່ າ ວ ທ ີ ່ ທ ຳ ໃ ໄ ້ ້ ົ ຊ ຸ ້ ມ ໃ ຈ ຂ ້ ົ ມ ມ າ ເ ປ ັ ນ ກ ອ ວ .

"ເ ຄ ື ່ ອ ງ ບ ິ ນ ຣ ລ ິ ໂ ຄ ປ ກ ຳ ລ ັ ວ ສ ົ ່ ວ ສ ຽ ງ ວ ແ ລ ະ ນ ້ ຳ ໄ ປ ສ ົ ່ ວ ໃ ໄ ້ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ແ ລ ້ ວ ຄ ົ ວ ຈ ະ ເ ຖ ິ ່ ວ ທ ີ ່ ຫ ັ ້ ມ
ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ໃ ນ ເ ວ ລ າ ອ ີ ກ 20 ນ າ ທ "

20 ນ າ ທ ີ ແ ຫ ່ ວ ກ ານ ລ ໍ ຄ ອ ຍ ກ ໍ ເ ຣ ີ ່ ມ ຕ ັ ້ ມ ກ ະ ສ ຸ ມ ປ ັ ້ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ຂ ອ ງ ອ ້ າ ເ ສ ກ ເ ຣ ີ ່ ມ ຈ ະ ເ ບ ົ ້ າ ບ າ ງ ລ ົ ວ ໃ ນ
ວ ັ ນ ທ ີ 4 ຊ ່ ວ ງ ຣ ະ ຍ ະ ເ ວ ລ າ ທ ີ ່ ກ ະ ສ ຸ ມ ຕ ົ ກ ຫ ່ າ ວ ອ ອ ກ ໄ ປ ຕ ອ ມ ນ ີ ້ ຈ ະ ມ າ ປ ະ ມ ານ 10 ນ າ ທ ີ ຕ ໍ ່ ມ ົ ດ ພ ໍ ທ ີ ່ ຈ ະ
ທ ຳ ໃ ໄ ້ ທ ະ ຫ ານ ນ ້ ົ ງ ຫ າ ຍ ໃ ຈ ລ ່ ອ ງ ້ ົ ມ ກ ່ ວ າ ເ ດ ີ ມ .

ສ ຽ ງ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ບ ິ ນ ຣ ລ ິ ໂ ຄ ປ ຕ ົ ດ ົ ງ "ພ ົ ບ ໆ ໆ ໆ "ມ າ ທ ່ າ ວ ທ ີ ດ ໃ ຕ ້ ທ ະ ຫ ານ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ທ ັ ນ ໄ ປ ຈ ້ ອ ງ
ທ ີ ດ ນ ັ ້ ມ ຢ ່ າ ງ ໃ ຈ ອ ົ ດ ໃ ຈ ຈ ໍ ໃ ນ ບ ໍ ່ ຊ ້ າ ກ ໍ ເ ຫ ັ ນ ເ ຄ ື ່ ອ ງ "ແ ບ ນ ລ ์ "ໂ ຜ ່ ລ ອ ອ ກ ມ າ ຈ າ ກ ກ ຸ ່ ມ ເ ມ ກ ມ ັ ນ ບ ິ ນ ຣ ະ ດ ັ ບ ສ ູ ວ
ຫ ລ າ ຍ ຈ ົ ນ ເ ບ ິ ວ ເ ຫ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ພ ຽ ງ ຈ ຸ ດ ເ ລ ັ ກ ໆ .

ເ ມ ື ່ ອ ມ າ ເ ຖ ິ ວ ເ ຫ ມ ື ່ ອ ທ ີ ່ ຕ ົ ວ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ບ ິ ນ ບ ິ ນ ຜ ່ ານ ເ ລ ີ ຍ ໄ ປ ໂ ດ ຍ ບ ໍ ່ ລ ຶ ກ ຣ ะ ດ ັ ບ ລ ົ ວ ແ ມ ້ ແ ຕ ່ ນ ້ ອ ຍ , ຫ ລ ັ ວ
ຈ າ ກ ຜ ່ ານ ໄ ປ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ບ ິ ນ ວ ົ ນ ກ ັ ບ ມ າ ອ ີ ກ ໂ ດ ຍ ບ ິ ນ ຢ ່ ູ ໃ ນ ຣ ะ ດ ັ ບ ເ ດ ີ ມ ແ ຕ ່ ຄ າ ວ ນ ີ ້ ພ ໍ ບ ິ ນ ຜ ່ ານ ໄ ປ ໄ ດ ້ ສ ກ ເ ລ ັ ກ
ນ ້ ອ ຍ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ກ ໍ ເ ຫ ັ ນ ຈ ຸ ດ ດ ຳ ໆ ຫ ລ າ ຍ ຈ ຸ ດ ຫ ລ ົ ນ ອ ອ ກ ມ າ ຈ າ ກ ປ ะ ຕ ູ ເ ຄ ື ່ ອ ງ ບ ິ ນ ພ ໍ ໄ ດ ້ ຣ ะ ຍ ะ ກ ໍ ເ ຫ ັ ນ ຣ ົ ມ ກ າ ວ
ພ ບ ໆ ນ ັ ບ ດ ູ ໄ ດ ້ ທ ົ ວ ທ ມ ົ ດ 6 ຣ ົ ມ .

ສ ຽ ງ ປ ຶ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ວ ຽ ບ ໄ ປ ຂ ມ ະ ທ ີ ່ ຣ ົ ມ ທ ົ ວ 6 ຄ ່ ອ ຍ ໆ ລ ອ ຍ ຕ ໍ ່ ລ ົ ວ ສ ู ່ ພ ื ้ ນ ດ ิ ນ ສ າ ຍ ຕ า ທ ุ ກ ค ู ่ จ ้ อ ง ว ั บ ย ู ่
ທ ີ ່ ຣ ົ ມ ສ ີ ຂ ຽ ວ ທ ົ ວ 6 ພ າ ວ ะ ນ า ໃ ห ้ ม ั น ล ิ ่ ว ต ิ ว ก า ว ถ า ม ย ่ า ใ ห ้ ล ื ม พ ั ก อ อ ก ไ ป ข ้ า ง น อ ก เ ล ย .

ເບິ່ງເຫມືອນວ່າແຮງພາວະນາຂອງທະຫານໃນກອງຮ້ອຍຂອງບລ ຈະບໍ່ຄອຍໄດ້ຜົນຮົ້ມຈໍສົ
ນວນ 5 ຮົ້ມລອຍໄປຕົກຫ່າງຈາກທີ່ມັ່ນເກືອບ 500 ແມັດ ມີຢູ່ຮົ້ມດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ກຳລັງໄມ້ຂະ
ນາດເລັກມາຕົກໃນບໍຣິເວັນທີ່ຕັ້ງ.

ທັນທີທີ່ລັ່ງສະບຽງແຕະພື້ນດິນທະຫານທີ່ລ່ຽກັນກະໂດດອອກຈາກບັ່ງເກີ ແລ່ນຕົ້ງ
ໄປເກັບທັນທີ.

ບລ ທະລຶ່ງຂົ້ນສຸດຕົ້ວເມື່ອເຫັນແກ່ການເຂົ້າປ້ອງປາກຕະໂກນອອກໄປສຸດສຽງ "ຢ່າ"
ແຕ່ຊ້ຳໄປເສັ້ຽແລ້ວ, ເພາະຍັ່ງບໍ່ທັນສົ້ນສຽງຕະໂກນຂອງເຂົ້າສຽງກະສຸນປືນໃຫຍ່ຣະ
ເບີດຕົດຕາມ 5 ນັດ.

" ບຶ້ມ ໆ ໆ "

ຝຸ່ນຕົລົບໄປທົ່ວບໍຣິເວນຄັນຣະເບີດລອຍຟຸ້ງຂົ້ນສູ່ອາກາດເປັ້ນກຸ່ມສີເທົ່າ ເຂ້ັມທະຫານທີ່
ແລ່ນອອກໄປເກັບສະບຽງແຕກກະຈັດກະຈາຍຫລາຍຄົນນອນບິດຕົ້ວຢູ່ກັບພື້ນບ້ງຄົນກໍແມ່ນ້ັ່ງໄປທີ່
ບໍ່ບາດເຈັບກໍແລ່ນໜີເຂົ້າຕົ້ວຣອດກັບເຂົ້າບັ່ງເກີ.

" ເອ້ັຍ....ຫນໍ...ຕຽມຕົ້ວໃຫ້ພ້ອມ " ບລ ອອກຄຳສັ່ງແລ້ວກະໂຈນອອກໄປນອກບັ່ງ
ເກີເຂົ້າແບກທະຫານທີ່ບາດເຈັບເຂ້ົ້ามาທີ່ລະຄົນຈົນຫມົດທັ້ງ 5 ຄົນ.

ມີບາດເຈັບຢູ່ 1 ຄູ່ໂດນສະເກັດຫ້ວກະສຸນປືນໃຫຍ່ຕາມຮ່າງກາຍຫລາຍແຫ່ງທີ່ເຫຼືອໂດນ
ຄົນລະນິດລະຫນ່ອຍບໍ່ຖືກທີ່ສຳຄັນໂຊຄດີທີ່ໃນຈຳນວນປືນໃຫຍ່ທັ້ງ 5 ນັດນ້ັ້ນມີນັດດຽວທີ່ຕົກໃກ້ກັບ
ກຸ່ມທະຫານທີ່ກະໂດດກັນອອກໄປເກັບຂອງ.

ບລນຶກໃນໃຈວ່າ ທະຫານຂອງເຂົ້າທຸກຄົນຜ່ານການຣົບມາກໍຫລາຍແລ້ວຕ້ອງຮູ້ຈັກແຜນ
ການຝ່າຍຂ້ົ້າເສີກ. ແຕ່ເຂົ້າລືມນຶກໄປວ່າທະຫານຂອງເຂົ້າບໍ່ໄດ້ກິນແລະດົ່ມຫຍັ່ງເລີຍມາເປັ້ນ
ເວລາເກືອບ 12 ຊົ່ວໂມງ ຄວາມຫິວແລະຄວາມກະຫາຍຮັດໃຫ້ພາກັນລືມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.

ໂຊຄບໍ່ເຂົ້າຂ້ົ້າງພວກເຂົ້າອີກຕາມເຄີຍ ເພາະເມື່ອຫາທົ່ມທາງເກັບລັ່ງສຽງມາເປີດ
ເບິ່ງໄດ້ປາກົດວ່ามีแต่ "ເຂົ້າແຫ້ັ" ເທົ່ານ້ັ້ນ.

ບລຣົບຣາຍງານເຫດການທັ້ງຫມົດໄປລ່ອງແລ້ັ່ງ ແລະຂໍໃຫ້ຈັກສິ່ງຂອງໃຫ້ອີກຄ້ັ້ງນຶ່ງໂດຍ
ຂໍໃຫ້ສິ່ງສະເພາະນ້ຳກ່ອນສິ່ງອົ່ມຝ່າຍລ່ອງແລ້ັ່ງກໍສັ່ນຍາວ່າຈະພຍາຍາມຫາທາງສິ່ງໃຫ້ໄດ້.

ພໍເຖິ່ງທ່ຽ່ງວັ້ນ ເມື່ອບໍ່ເຫັນວ່ີແວວຂອງເຄື່ອງບິນ ບລ ກໍ່ຈັດທະຫານຂົ້ນໄປຮັບນ້ຳດົ່ມ 2
ແກນລອມຈາກທີ່ທຳ່ງານຂອງຫມ່ອຍຣັ້ດອາເມຣິກ ມາແຈກຈ່າຍພໍປາກບ້ອມບັ້ນດາທະຫານ
ຂອງເຂົ້າ.

ເກືອບຈະເຖິ່ງບ່າຍ 6 ໂມ່ງເຢັ້ນ ເມື່ອມີສຽງເຄື່ອງບິນຣລໂຄປເຕ້ົ້ັ່ງແວ່ວໆ ມາແຕ່
ໄກ້ອີກຄ້ັ້ງນຶ່ງດວງອາທິດລັບຍອດເຂົ້າໄປແລ້ວມີแต่แสงຂະມຸກຂະມ໋ວເຫລ້ືອຢູ່ບັ້ນດາທະຫານທີ່ກຳ
ລັ່ງກະຈາຍນ້ຳພາກັນສອດສາຍຕາເບິ່ງຫາເຄື່ອງບິນ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ທັນເມື່ອງຈາກแสงสว่างบ่ผ่ยงพ่
ຄືງມີแต่สຽງດັ່ງ "ພັ້ບ ໆ " ໃກ້ເຂ້ົ້ามาทุกที.

ຈົນກະທັ້ງສຽງເຄື່ອງບິນດັງຢູ່ເໜືອຖານທຸກຄົນ ເຖິງຈະສາມາດເບິ່ງເຫັນຄາວມັກບິນບັງຄັບເຄື່ອງໃຫ້ບິນຢູ່ໃນຣະຍະຕ່ຳຫລາຍດ້ວຍຄວາມໄວສູງພ່ານທ້ວຍຝ່າຍດຽວກັນກໍມ້ກ້ອນໜັກ ໆ ຫລົ່ນຈາກເຄື່ອງບິນລົງສູ່ພົ້ນສຽງຕຸບ ໆ ຫລາຍສິບກ້ອນ.

ທຸກຄົນຍັງລອຍຢູ່ໃນບັງເກີ່ເມື່ອເຄື່ອງບິນພ່ານໄປແລ້ວລໍໃຫ້ຝ່າຍຂ້າເສິກຍົງມາເສັ້ງກ່ອນ ຕາມແຜນຂອງມັນຄາວມັກບປະລາດບໍ່ມີກະສຸນປືນໃຫ່ແມ້ແຕ່ນັດດຽວ ບໍລິສັ້ງໃຫ້ລູກນ້ອງອອກໄປເບິ່ງວ່າເຄື່ອງບິນເອົາຫຍັງມາຖິ້ມໃຫ້ "ນ້ຳກ້ອນ" ທະຫານຜູ້ນ້ອຍຕະໂກນສຸດສຽງ ເມື່ອເຫັນຊັດເທົ່ານັ້ນເອງ ກອງທະຫານທີ່ເຫລືອຢູ່ພາກັນວີ່ງອອກໄປເກັບຢ່າງວ່ອງໄວກ່ອນທີ່ນ້ຳແຂ້ງຈະລະລາຍເສັ້ງຫມົດ.

ເມື່ອເຖິງເວລາ 20 ໂມງຕົ້ງ ບໍລິຮຽກປະຊຸມ ຜ.ບ ຫມວດແລະນາຍທະຫານທຸກຄົນໃນ່ກອງຮ້ອຍເຂົ້າສັ້ງເກດເຫັນວ່າ ທຸກຄົນສີດຊຸ່ມຊື່ນເມື່ອໄດ້ດື່ມນ້ຳດ້ວຍຄວາມຫິວ.

"ພັ້ນ້ອງທ້ວຫລາຍທ້ອຍຂໍເຊີນປະຊຸມຄືນ, ເປັນພິເສດກໍເພາະວ່າຂ້າເສິກຈະຕ້ອງເຂົ້າຕີພວກເຮົາແມ່ໃນເວລາອີກບໍ່ຈັກຊົ່ວໂມງ, ມັນຈະຕ້ອງຮູ້ວ່າເຮົາຢາດອາຫານແລະນ້ຳ ເພາະຮົ່ມທີ່ພວກມັນເກັບໄດ້ຫມ່ອກຖານຂອງເຮົາຈະບອກໃຫ້ພວກມັນຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນ. ມຸ້ນຍຸດຣະດົມຍິງເຮົາດ້ວຍປືນໃຫ່ຕົ້ງແຕ່ຕອນບ່າຍປ່ານນີ້ທະຫານຂອງມັນຄົງຈະເຂົ້າປະຈຳທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວພຽງແຕ່ລໍຄຳສັ້ງບຸກເທົ່ານັ້ນ!

" ບໍລິ ເວ້ນຣະຍະຫນ້ອຍນຶ່ງເບິ່ງອາກາດໄປທ້ວທ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າທຸກຄົນກຳລັ້ງຕັ້ງໃຈຟັ້ງກໍກ່າວຕໍ່.

" ຂ້ອຍຄິດວ່ານ້ຳຈະເຣີ່ມລົ້ມປະຫລັ້ງສິບສອງໂມງຄືນນີ້ແຕ່ກ້ໍຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ປະມາດຈົ່ງຕຽມພ້ອມຕລອດເວລາ ຕ້ວລໍ....., ຂ້ອຍຂໍມ້ອບຫມາຍໃຫ້ເຈົ້າຮັບຜິດຊອບແມ່ທ້ວຜ້ານ້ຳຜ້ານ້ຳຫລ້ັງຂອງທ້ອງການເຣ້ກ້ອງອົບເມ້ຣກາ. ເຖິງເບິ່ງເຫມ່ອນ່ວ່າຄົນຈະບໍ່ສາມາດປ່ນ້ຳມ້ນມາທ່ວງດ້ານທ້ວຜ້ານ້ຳຊຸ່ມນ້ຳນໄດ້ ແຕ້ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ແມ່ໃຈຂ້າສິກມັນອາດຈະພຍາຍາມກໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຣະວັ້ງໃຫ້ດີເອົ້າລະນ້ຳຄຳຖາມບໍ່.

"ເມ່ືອບ່ມ້ຜູ້ໃດຖາມ" ບໍລິຍ້ຳເປັນຄ້ັ້ງສຸດທ້ວຍ" ທຸກຄົນຮູ້ທ້ວທ່ີຂອງຕົນດ່ີແລ້ວຂໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຢ່າງເຄ້ັ່ງຄັດ....ຂໍໃຫ້ທຸກທ່ານໂຊກດ່ີ"

ອາກາດເຢັນເຫລືອເກ່ືນຄ່ືນ, ຕ້ວເຫລ່ືາຄິດໃນໃຈຂະນະທ່ີເຂ້ານ້ັ່ງພ້ັ່ງໂຄນຕົ້ນໄມ້ທ່ີຂະວ່ອນຜ້ານ້ຳຫລ້ັງຂອງຖານມ່ີທະຫານນ້ັ່ງອ່ກ 5 ຄົນ ນ້ັ່ງຣຽງຣາຍກັນ.

ຕາມແນວທ້ວຜ້ານ້ຳ ຄວາມງຽບແລະຄວາມມ່ດປ່ກຄຸມຢູ່ທ່ົວໄປຄວງດາວເຕ້ັ່ນຣະຍ້ບຣະຍັບຢູ່ທ່ົວທ້ອງຟ້ຳ.

ຕ໊ອເຫລ໋ານ໊ັ້ງໃຈວ່າ ເມ໊ືອກັບໄປເຖ໊ິງລ່ອງແຈ້ງຄາວນ໊ັ້ເຂ໊ົາຈະລ໊ືມ໊ີຊອກຫາຜູ້ສາວມາ ເປັນເມ໊ັຽໃຫ້ໄດ້ສັກ໊ືມ໊ືງ ເຖ໊ິງແມ້ວ່າ໊ືມໃນຄອບ໊ືອຈະເສ໊ັຽຊ໊ືອ໊ືດໄປໝ໊ືດທ໊ີປ່າ໊ືດ໊ິ ແຕ່ເຂ໊ົາຈະ ສ້າງຄອບ໊ືອໃຫ່ນ໊ັ້ມມາ ເພ໊ືອຈະໄດ້ສ໊ືບສາຍເລ໊ືອ໊ືດຕ່ໍໄປ ເຂ໊ົາຈະ ບ໊ໍ່ຍອມແພ້ ບ໊ໍ່ວ່າ ຢ້ານ ສ໊ິ ກ ຈະ ຢ້ານ ໊ືມ ມ໊ືງໄປເປັນ ຈ ຳ ນວນ ຫລວງ ຫລາຍ ກ ໍ ຕ າ ມ ແຕ່ ເ ຜ ົ ້ າ ມ ໊ ັ ້ ງ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ າ ຍ ັ ງ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຢ ູ ່ ຕ ໍ ່ ໄ ປ ຈ ະ ບ ໍ ່ ໝ ັ ້ ວ ນ ສ ລ າ ຍ ໄ ປ ຈ າ ກ ໂ ລ ກ ນ ໊ ັ ້ ເ ປ ັ ນ ອ ັ ນ ຂ າ ດ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຢ ູ ່ ຮ ່ ວ ມ ກ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ເ ຜ ົ ້ າ ຈ ະ ຮ ັ ກ ສ າ ຂ ະ ນ ິ ບ ທ ັ ມ ນ ຽ ມ ປ ະ ເ ພ ນ ິ ຂ ອ ງ ນ ໊ ັ ້ ງ ໃ ຫ ້ ຄ ົ ງ ຢ ູ ່ ຕ ລ ອ ດ ໄ ປ "ອ ິ ບ" ມ ີ ສ ຽ ງ ເ ບ ົ ້ າ ໆ ມ າ ຈ າ ກ ຂ ອ ງ ນ ໊ ັ ້ ງ ຫ ຍ ັ ງ ວ ະ . . . . ຕ ໊ ອ ລ ໊ ືດ ເ ຂ ົ ້ າ ລ ຸ ກ ນ ໊ ັ ້ ງ ຂ ້ ຶ ນ ແ ລ ້ ວ ເ ດ ີ ນ ອ ອ ກ ໄ ປ ຍ ັ ງ ທ ິ ດ ທ າ ງ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ຍ ິ ນ ສ ຽ ງ ປ ະ ລ າ ດ ພ ໊ ັ ້ ງ ໄ ປ ຕ ໊ ັ ້ ນ ໄ ມ ້ ໃ ຫ ຍ ່ ລ ັ ດ ໄ ປ ກ ໍ ເ ຫ ັ ນ ທ ະ ຫ ານ ນ ໊ ັ ້ ງ ນ ໊ ັ ້ ງ ພ ິ ງ ໂ ລ ນ ຕ ໊ ັ ້ ນ ຢ ູ ່ ເ ບ ິ ້ ງ ເ ຫ ນ ໊ ື ອ ມ ຈ ະ ວ ິ ບ ຫ ລ ັ ບ ໄ ປ .

" ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ . . . . ຢ ່ າ ນ ອ ນ ຫ ລ ັ ບ ອ ຸ "

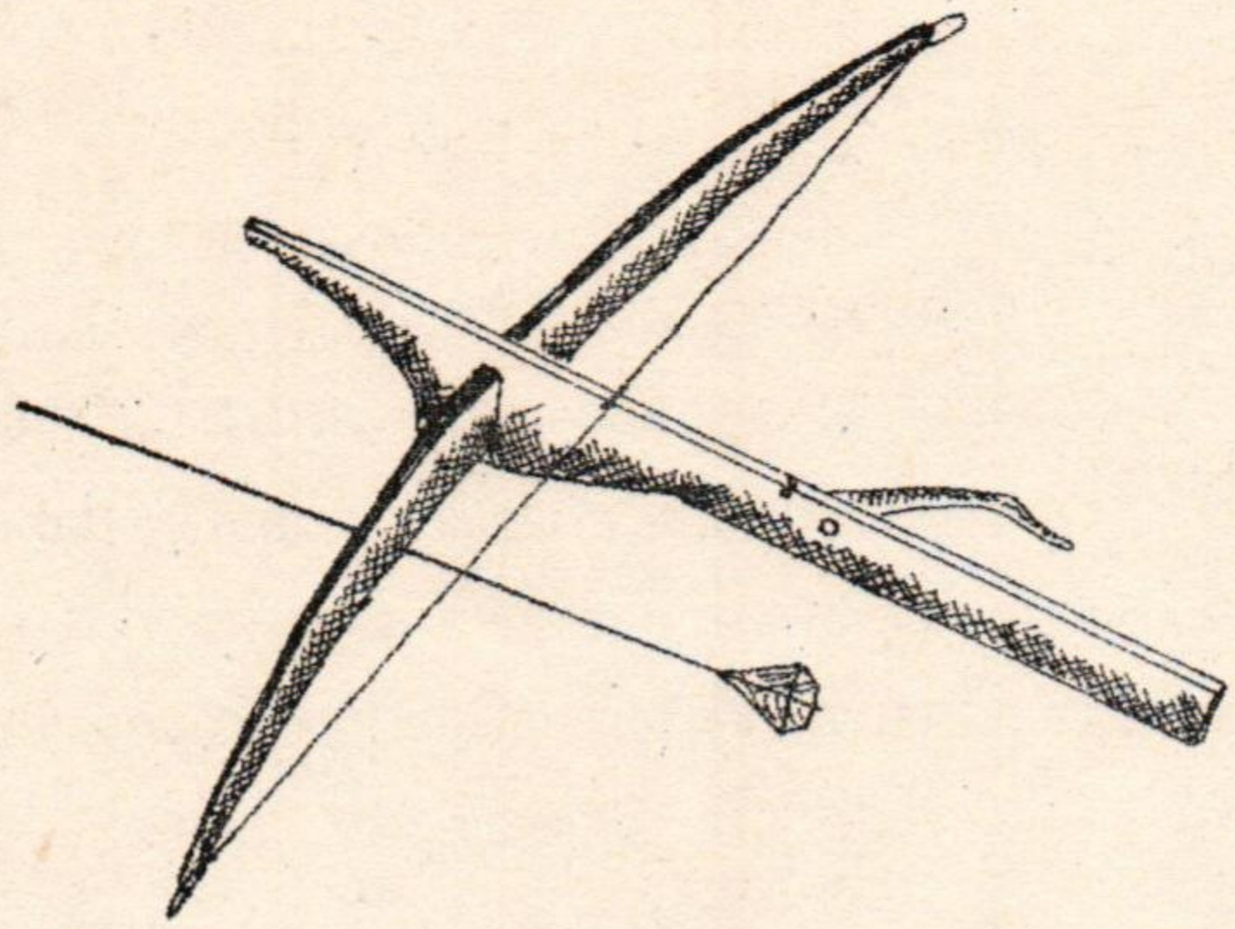
ຕ ໊ ອ ເ ຫ ລ ໋ ານ ໊ ັ ້ ກ ນ ລ ິ ງ ເ ອ ອ ນ ໊ ັ ້ ມ ໄ ປ ແ ຕ ະ ໄ ຫ ล่ ຈ ະ ປ ຸ ກ ໃ ຫ ້ ຕ ື ນ ນ ໊ ິ ເ ງ ົ ້ າ ຄ ຳ ແ ອ ບ ອ ອ ກ ມ າ ຈ າ ກ ດ ້ ານ ຫ ລ ັ ງ - ໂ ລ ນ ຕ ໊ ັ ້ ນ ໄ ມ ້ ຕ ໊ ອ ເ ຫ ລ ໋ ານ ໊ ັ ້ ອ ້ ຽ ວ ຕ ົ ວ ໄ ປ ເ ບ ິ ້ ງ ນ ້ ອ ມ ໆ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ສ ຽ ວ ປ ບ ທ ີ ່ ຊ າ ຍ ໂ ລ ງ ຂ ວ າ ພ ໊ ິ ຍ ກ ນ ໊ ັ ້ ມ ຂ ຶ ້ ນ ມ ຸ ມ ຈ ຸ ດ ທ ີ ່ ເ ຈ ັ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ກ ໊ ັ ້ ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ວ ่ າ ມ ີ ຫ ຍ ັ ງ ມ າ ກ ຣ ะ ທ ົ ບ ຫ ນ ้ า ท้ อ ง บ ่ ร ิ เ ว ณ ส ม ป ่ อ ม ม า ท ั ม ท ี จ ม ห า ย ใ จ ม ะ ບ ໍ ່ ອ ອ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ຫ ວ ່ າ ຍ ຫ ລ ັ ງ ລ ໊ ັ ້ ມ ລ ິ ງ ໄ ປ .

ເ ມ ໊ ື ອ ພ ຍ າ ຍ າ ມ ຍ ົ ກ ນ ໊ ິ ທ ະ ດ ົ ກ ແ ທ ບ ຈ ะ ບ ໍ ່ ໄ ດ ้ ข ึ ้ น ม า ก ั ม เ บ ิ ้ ง ห น ้ า ท ้ อ ง ข อ ง ต ั ว เ อ ง ເ ຂ ົ ້ າ ພ ິ ບ ນ ໊ ັ ້ ມ ຮ ວ ໆ ປ ຽ ກ ຊ ຸ ່ ມ ໄ ປ ໝ ໊ ິ ດ ແ ລ ะ ພ ໊ ິ ທ ะ ດ ົ ກ ນ ໊ ັ ້ ອ ໄ ປ ໄ ດ ้ ข ึ ้ น ม ื ด ท ี ่ ป ั ก ค า ย ู ่ .

" ຕ ໊ ອ ເ ຫ ລ ໋ ານ ໊ ິ ກ ເ ສ ັ ຽ ດ ຫ ລ ໋ ານ ໊ ິ ທ ີ ່ ເ ຂ ົ ້ າ ບ ໍ ່ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ເ ອ ົ ້ າ ເ ມ ັ ຽ ແ ລ ะ ส ้ า ง ค อ บ ื อ ข ะ ท ี ่ ด ิ ด ฟ ั ม ດ ິ ວ ປ ິ ນ ພ ິ ກ ອ ອ ກ ຈ າ ກ ຈ ອ ງ ແ ລ ้ ว ห ม ่ ร อ ไ ท ย ิ ว ข ึ ้ น ฟ ้ า " ป ั ง ! " .

ບົດທີ 13

ເມືອງເຊັນ

ຂ່າວໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນລ່ວງແຈ້ງເມື່ອປາຍປີ ຄ.ສ 1968 ຂ່າວພູພາທີ່ແຕກຈາກນຳນອນທະຫານນ້ຳໜຶ່ງກອງຮ້ອຍທີ່ປົກສາອເມຣິກາ 12 ຄົນແລະນາຍພາສາອີກ 1 ຄົນມີທະຫານນ້ຳໜຶ່ງຮອດ ກັບໄປຖືວ່ອງແຈ້ງພຽງຜູ້ດຽວການສູນເສັຽທີ່ນ້ອຍແລະທະຫານທ້ຳກອງຮ້ອຍໃນຄັ້ງນີ້, ນັບເປັນການ-ເສັຽທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປະວັດສາດຂອງກອງທັພນ້ຳ. ບາດແຜທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນລຶກເກີນກ່ວາທີ່ຈະຮັກສາໃຫ້ຫາຍໄດ້ງ່າຍໆຖືວແມ້ວ່າທ່ານນາຍພົນຈະຕ້ອງມີອະວິຍຸ່ກັບການບັນຊາການຮົບທີ່ເກີດຂຶ້ນທຸກໆດ້ານພ້ອມກັນແຕ່ໃນສ່ວນລຶກຂອງຫົວໃຈທ່ານຍັງບໍ່ລືມພູພາທີ.

ທ້ວສອງຝ່າຍພົດັນຮຸກພົດັນຮົບຕລອດປີ ຄ.ສ 1969 ຖືວ 1970 ຝ່າຍວຽດ ນາມເໜືອສົ່ງໜ່ວຍຮົດຖັງເຂ້ຳມາປະຕິບັດການໃນປະເທດລາວເປັນຄັ້ງທຳອິດເມື່ອເດືອນ ມຖຸນາ ຄ.ສ 1969 ໂດຍສົ່ງມາບຸກເມືອສຸຍ. ຝ່າຍສະຫະຣັດອາເມຣິກາໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເພີ່ມຂຶ້ນອີກຫລາຍເທ່ົາເພື່ອສ້ຳງກອງທັພນ້ຳໃຫ້ໃຫຍ່ແລະເຂ້ັ້ມແຂງກ່ວາເດີມກະທ້ັ້ງສາມາດກັບໄປຍຶດເມືອງສຸຍ ແລະທຸ່ງໄຫຫີນໄດ້ທ້ັ້ງໝົດໃນເດືອນລະດູຝົນປີ ຄ.ສ 1970.

ເພາະຄວາມເຈັບປວດທີ່ຍັ້ງມີຢູ່ໃນຫົວໃຈເມືອການຮົບຂະວ້ົກລ້ົງໃນຊ່ວງຣະດູຝົນທ່ານນາຍພົນຈ້ົງໄດ້ໃຫ້ເສນາທິການຄູ່ໃຈກຳໜົດແຜນປະຕິບັດການພິເສດຂຶ້ນແຜນນ້ັ້ງມີຊຸຣະທ້ັ້ສ່ວ " ເມືອງເຊັ້ນ " ທ້ັ້ງນ້ັ້ເພື່ອຈະລົບລ້ົງຄວາມອາຍແລະແກ້ແຄ້ນໃຫ້ທະຫານນ້ັ້ງໜ້ັ້ໄດ້ອຸທິດຊ້ົວດເພື່ອຊາດທ້ັ້ພ-ສຸ້ນ. ແຜນປະຕິບັດການນ້ັ້ເປັນແຜນລັບສຸດຍອດທ້ັ້ຜູ້ຮູ້ພຽງ 3 ຄົນເທ່ົານ້ັ້ນເອງຄ ທ່ານນາຍພົນ ສຸພາທິ

ການຝຶກອົບຮົມທະຫານຄອມມານໂດກະທຳກັນຢ່າງລັບໆ ໃນສູນຊຸກຖາມຂອງກອງທັບ
ພາກທີ 2 ທີ່ບ້ານຜາຂາວຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກລ່ອງແຈ້ງໄປທາງທິດໃຕ້ປະມານ 30 ກິໂລແມັດ.

ໃນທີ່ນີ້ນເອງ ຢົງຢົວເຣີ ກໍມີໂອກາດພົບເພື່ອນເກົ່າ ເນ້ງລີຕູ ອີກຄັ້ງນຶ່ງຫລັງຈາກທີ່ຕ່າງຄົນຕ່າງແຍກຍ້າຍໄປປະຕິບັດງານເມືອຮຽນຈົບແຕ່ວ່າທັ້ງຄູ່ບໍ່ຄ່ອຍມີເວລາພົບປະສັນທະນາ ເທົ່າໃດທີ່ຜາຂາວເພາະຢົງຢົວເຣີຕ້ອງຝຶກຢ່າງໜັກຈົນແທບຈະບໍ່ມີເວລາວ່າງຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າມືດ-ຈົນເຖິງເຢັນບາງວັນຕ້ອງຝຶກພາກກາງຄືນດ່ວຍ ສ່ວນເນ້ງລີຕູເອງກໍມີງານລົ້ນມືເມືອງຈາກໃນ ແຕ່ລະວັນຈະມີຊຸະເລີຍບ້າງຜູ້ສວາມີພັກບ້າງ ຖືກສົ່ງມາຈາກສູນບໍ່ຂາດສາຍ, ໃນທີ່ສຸດ ເມືອ ການຝຶກສຳເຣັດສິ້ນລົງທະຫານຂອງໜ່ວຍຄອມມານໂດກໍໄດ້ມີໂອກາດລາພັກ ຢົງຢົວເຣີ ແວະ ມາຢ້ຽມເພື່ອນເກົ່າເດີນທາງກັບລ່ອງແຈ້ງ.

" ຂ້ອຍຈະໄປລ່ອງແຈ້ງ....ເຈົ້າຢາກໄດ້ຫຍັງແດ່ ຂ້ອຍຈະຫາມາໃຫ້ເມືອກັບມາ "

" ບໍ?ຂ້ອຍມີເທປທຸກຢ່າງແລ້ວທີ່ນີ້ອີກບໍ່ນານພໍ່ງານເບົາລົງ ຂ້ອຍກໍຈະກັບໄປຢ້ຽມແມ່ ເໜືອນກັນ " ເນ້ງລີຕູ ບອກເພື່ອນ.

" ຂ້ອຍຮູ້ຂ່າວບີລີ ອ້າຍຂອງເຈົ້າທີ່ຫາຍໄປເມືອພູຜາທີ່ແຕກກາມແລ້ວ. ຂ້ຍເສັຽໃຈ ດ້ວຍນ່ະ "

" ບໍ່ເປັນຫຍັງດອກ ຂ້ອຍເອງກໍເກືອບຈະລືມໄປແລ້ວແຕ່ຕອນຫລັງໆມີພວກຜູ້ສວາມີພັກ ບອກຂ້ອຍວ່າມີທຫານນ້ຳປະມານ 5 ຄົນຖືກລຸມຂັງຢູ່ທີ່ເມືອງເຊັ່ນ ໃນອຽດນາມເໜືອຄິດວ່າ ພວກນ້ຳພວກນັ້ນອາດຈະເປັນພວກທີ່ຖືກຈັບມາຈາກພູຜາທີ່ກໍໄດ້.

" ບາງທີ ບີລີ ອາດຈະເປັນນຶ່ງໃນພວກນັ້ນກໍໄດ້ນ່ະ "

" ເອ....ເນ້ງລີຕູ ພຍັກໜ້າແຕ້ຂ້ອຍບໍ່ຫວັງເລີຍເພາະເຈົ້າກໍຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າບີລີຄົງຈະ ບໍ່ຍອມໃຫ້ຖືກຈັບເປັນ" ອີກ 3 ວັນຕໍ່ມາພວກທະຫານຄອມມານໂດກໍກັບມາຣາຍງານ ຕົວທີ່ຜາ ຂາວແລະໃນຄືນວັນນັ້ນເອງທະຫານທັງ 37 ຄົນແລະກັມມັງດັງ ອ່າງເຕັ້ງກໍຖືກສົ່ງຕົວຈາກຜາ ຂາວໄປຍັງຈຸດໝາຍທີ່ບໍ່ເປີດເຜີຍໂດຍເຄື່ອງບິນ ເຮລິຄອບເຕີ້ຣ. ມັນເປັນເຊົ້າວັນເສົາທີ່ຂຸ ເລີຍພາມຄືນນັ້ນ ຖືກຮຸງຕົວອອກມາທຳຄວາມສອາດຮອບໆບໍ່ຣິເວນຄູກ ເຂົ້າຫອບໄມ້ກວາດ ທາງມະພ້າວໄວ້ດ້ວຍແຂນຂວາ ເມືອງຈາກແຂນຊ້າຍຂອງເຂົ້າຂາດຕົ້ງຫົວໄຫລ່ມອກຈາກແຂນ ຊ້າຍຂາດແລ້ວຕາຂວາກໍບອດຊຸນິດໃບໜ້າຊຸກຂວາຂອງຢຸບເຂ້ົາແຕກຈົນເບິ່ງນ່າກຽດເຂົ້າຄືນ ກະໂຜກກະເຜກລອດປະຕູອອກໄປແລ້ວລົງມືກວາດຂຍະແລະເສດໃບໄມ້ແຫ້ງທີ່ຟົ້ມຢູ່ເກືອນກາດ

ໃນອາທິດນຶ່ງໆເຂົ້າຈະຖືກປ່ອຍໃຫ້ອອກມາທຳງານນອກຄຸກ 2 ວັນຄືວັນເສົາແລະ ວັນ ອາທິດສາເຫດທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ອອກມາທຳງານຂ້າງນອກກໍເພາະຄວາມພຶກາມຂອງເຂົ້າຊຶ່ງເຣັດ ໃຫ້ຫນີໄປໄຫນບໍ່ໄດ້ຕອນແຣກໆກໍມີຜູ້ຄຸມຕິດຕາມມາດູແລແຕ່ພາຍເຂົ້າກໍໄດ້ຮັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໃຫ້ອອກມາຕາມລຳພັງ.-

ເຂົ້າຈະກວາດໃບໄມ້ໄປກອງສຸມກັນໄວ້ໃນວັນເສົາຊຶ່ງຕອນເຢັນຈະມີທະຫານອຽດນາມ ມາເກັບໃສ່ຣົດເຂັນໄປຖິ້ມສ່ວນວັນອາທິດເຂົ້າຈະຄາຍຫຍ້າທີ່ຂຶ້ນຮອບໆຫໍ້ແພງດ້ານນອກ ບາງ ອາທິດຫາກທຳບໍ່ສຳເຣັດກໍຕ້ອງທຳຕໍ່ໃນວັນຈັນສ່ວນວັນອື່ນເຂົ້າຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບເຮື່ອງຄວາມ ສອາດພາຍໃນຄຸກ.

ມື້ຄົນທີ່ຈັບມາຖືກຄຸມຂັງຢູ່ທັງໝົດ 20 ຄົນເປັນນັກບິນອາເມຣິກັນເສິຽ 14 ຄົນທີ່ເຫຼືອ ເປັນນ້ຳພວກອາເມຣິກັນຈະຖືກຂັງຫ້ອງດຽວ ແລະຈະມີໂອກາດອອກມານອກຫ້ອງຂັງ ເພື່ອອາບ ນ້ຳໄດ້ອາທິດລະຄັ້ງປຽນກັນອອກມາວັນລະ 2 ຄົນຕອນເຊົ້ານຶ່ງຄົນແລະຕອນບ່າຍອີກນຶ່ງ ຄົນຜູ້ ຄຸມອຽດນາມບໍ່ເຄີຍປ່ອຍໃຫ້ຄົນຖືກຈັບອາເມຣິກັນມີໂອກາດຢູ່ນອກຫ້ອງຂັງພ້ອມກັນສ່ອງຄົນເດັດ ຂາດ.

ພວກນ້ຳທີ່ຖືກຈັບຫົກຄົນຕ່າງດໍພິການໝົດເປັນພວກທີ່ບໍ່ສາມາດແລ່ນຫລີເຄີນໄວໄດ້ພວກ ນີ້ມີໜ້າທີ່ບໍຣິການຊະເລີຍເມຣິກັນແລະທຳງານພາຍໃນຄຸກຄົນນຶ່ງຮັບຜິດຊອບເທກະບອກ ຂ້ກະ ບອກຍັງຮອສອງຄົນທຳຄົວແລະແຈກອ່າຫານຄົນນຶ່ງຊັກເສື້ອຜ້າແລະອີກຄົນນຶ່ງຄອຍຜັດປຽນໜ້າທີ ຫລີທຳງານແທນຫາກມີໃຜເຈັບປ່ວຍ.

ເມື່ອກວດໃບໄມ້ດ້ວຍມືຂວາຂ້າງດຽວມາຈົນເຖິງດ້ານຫລັງຄຸກໂດຍອາສັຍເຂົ້າດ້ານໄມ້ ກວດໜີບກັບລຳຕົວແລ້ວອ້ຽວຕົວໄປດ້ວຍນ້ຳພິການຫຍຸດພັກອາງໄມ້ກວດລົງກັບພື້ນແລ້ວຍົກມືຂ້ມ ປາດເຫື່ອ ຍົກໜ້າຜາກຂມະດຽວກັນຕາຊ້າຍທີ່ຍັງດີຢູ່ກໍຈ້ອງໄປຍັງບ້ານໄມ້ຫລັງເລັກໆທີ ຕ້ັງຢູ່ ອີກຝັ່ງນຶ່ງຂອງຖນົນເຂົ້າຈະຕ້ອງເຝ້ານອງສັງເກດດູບ້ານຫລັງນີ້ເປັນປະຈຳ ເມື່ອອອກມາທຳ ງານນອກລຸກພໍຈະເດົາໄດ້ວ່າບ້ານຫລັງນີ້ຕ້ອງເປັນບ້ານຮັບຮອງແນ່ໆ ເພາະມີຄົນແປກໜ້າຜັດ ປ່ຽນກັນມາພັກຕລອດເວລາແຕ່ລະຄົນຢູ່ບໍ່ນານເພາະເຂົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນມີໃຜ ຢູ່ເຖິງ 2 ອາທິດ ເລີຍ.

ຄວາມຫວັງສຸດທ້າຍຂອງນ້ຳພິການຢູ່ທີ່ບ້ານຫລັງນີ້ແຫລະເຂົ້າທຳງານໄປຕາກໍຄອຍຈ້ອງ ບ້ານຮັບຮອງຈົນມາະທັ່ງກວດພົ້ນອ້ອມໄປອີກດ້ານນຶ່ງຂອງກຳແພງເຂົ້າຖອນຫາຍໃຈຢ່າງຜິດຫວັງ ເມື່ອໂອກາດທີ່ລໍຄອຍຍັງມາບໍ່ເຖິງເຂົ້າລໍນາຍທະຫານຜູ້ຊ່ວຍສອນໜອກນ້ຳສິດຳເປັນ ປະຈຳທີ ເຄີຍເຫັນມາພັກຢູ່ທີ່ບ້ານຮັບຮອງຫລັງນີ້ຄົ້ງນຶ່ງເມື່ອປີກ່ອນມາແລ້ວ.

ພໍສິ້ງໄມ້ກວດໃຫ້ແກ່ຍາມປະຕູຄົນພິການທີ່ເຂົ້າຈັບໄດ້ກໍເດີນຂະໂນກຂະດຍກັບທີ່ລຸມຂັງ ກ່ອນຈະເດີນເຂົ້າຫ້ອງຄົນນຶ່ງທີ່ເຂົ້າຈັບຄົນນຶ່ງກໍຖືຈານເຂົ້ามาສົ່ງໃຫ້ພ້ອມທັ່ງກ່າວ່ວ່າ "ກິນເຂົ້າ ເສັຽ ບລ.

ຈຸດທີ່ເຄື່ອງບິນເຣລິຄອປເຕີ້ຣ ຈຳນວນ 5 ລຳນຳທະຫານຄອມມານໂດໂດຍໄປສົ່ງກໍຄື ເມື່ອງໜອກໜ້ບ້ານນ້ຳຊຶ່ງຕ້ັງຢູ່ຫ່າງຈາກຊາຍແດນລາວອຽດນາມບໍ່ນ້ຳຈັກກິໂລແມັດ ພໍລົງຈາກ ເຄື່ອງບິນກັນນ້ຳດັ່ງ ວ່າງເຕ້ັ ກໍຣຽກຢ້ງຢ້ອເຣີ ແລະຫ້ວໜ້າທີ່ນ້ຳອີກ 3 ຄົນ ເຂົ້ານາປະຊຸມ ທັນທີ.

ໃນກະທ່ອມຂອງຫົວໜ້າທະຫານ ອາ.ດດ.ດຊ (ທະຫານປ້ອງກັນໝູ່ບ້ານ)ຊົ່ວກັນນັ້ງ ດັ່ງ ວ່າງເຕົ້ງ ຂໍ່ປືນໃຊ້ຊ໊ອດຄາວເຂົ້າກາງແຜນທີ່ອອກວາງກັບພື້ນ.

" ພາຣະກິດທີ່ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງປະຕິບັດກໍ່ຄື ການບຸກເມືອງເຊັ່ນຕາມແຜນທີ່ພວກເຈົ້າເຫັນແລ້ວວ່າເມືອງເຊັ່ນຕັ້ງຢູ່ລຶກເຂົ້າໄປໃນອຽດນາມດຖ້ວ 30 ກິໂລແມັດ ແຕ່ບໍ່ດເປັນຫຍັງຖ້າພວກແກວນັ້ນເຂົ້າຕີລ່ອງແຈ້ງໄດ້ເຮົາກໍ່ຕີເມືອງເຊັ່ນໄດ້ມີພາຣະກິດສຳຄັນ 2 ປ່າງ ສ່ວງແຮກຄື ການບຸກຄຸກຊ່ວຕັ້ງຢູ່ຊານເມືອງເຊັ່ນ ເພື່ອຖ້ວເອົາພວກອາເມຣິກັນທີ່ຈັບມາ,ປ່າງທີ່ສອງກໍ່ຄືທຳລາຍຄ້ງອາວຸດແລະຣົດຖ້ວຂອງກອງພັນຍາມດເກາະທີ 8 ຂອງວຽດນາມດເໜືອ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ໆ ເຮືອນຈຳໃຫ້ເຮົາແບ່ງກຳລ້ງອອກດເປັນ 3 ທີມໆລະ 12 ຄົນ ທີມແຮກໂຈມຕີຄຸກທີມທີ່ສອງຣະເບີດຄ້ງແສງແລະທຳລາຍຣົດຖ້ງສ່ວນທີມທີ່ສາມຈະຄອຍຄຸ້ມກັນແລະສັ່ນສຸນໃຫ້ສອງທີມແຮກ. ...ດຽວເຮົາຈະແບ່ງທີມອອກເພື່ອສຶກສາຣາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານແຕ່ ຕອນນີ້ ຫາກມີຄຳຖາມກໍ່ໃຫ້ຖາມໄດ້"

" ຂາກັບເຮົາຈະຖອຍຕ໊ອຢ່າງໃດລະ ກັນນ້ງດັ່ງ" ຫົວໜ້າທີ ດອ ຖາມ.

"ເມື່ອໄປດຖ້ງຊາຍແດນໃນຈຸດພິ້ດທີ່ກຳໜົດພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງຕຽມສນາມບິນ ດຣລິ ຄອປຕ໋ເອ້ໄວ້ເມື່ອສຳດຣັດສັ່ນພາຣະກິດທີ່ເມືອງເຊັ່ນໃຫ້ຖອນມາທີ່ຈຸດນັ້ນແລະເຮົາຈະສ່ົງ"ຈໍ້ລິ້ກ" ໄປຮັບກັບ"

ການສຶກສາຣາຍຣະອຽດແລະຊຸກຍ້ອນຄວາມເຂົ້າໃຈດຳເນີນໄປຈົນຮຸ່ງສ່ວງບັນດາຫົວໜ້າທີມແລະປ໋ງປ໋ອດເຮ໊ດຖ້ວໄດ້ກັບໄປພັກຜ່ອນເພື່ອອອກດເດີນທາງຕ໋ໄປຄືນນັ້ນແລະອ໊ກ 4 ວັນ ຊ໋ວເປັນວັນສ໋ໍາຈະຕ້ອງເຂົ້າໂຈມຕ໋ເປ້ົາໝາຍໃນເມືອງເຊັ່ນ.

ປ໋ລ໊ ດເດ໋ມຂະໂຍກຂະເຍດອອກມາຈາກຫ້ອງຂ້ົງເມືອຜູ້ຄຸມວຽດນາມມາດເປ໋ດປະຕູໃຫ້ໃນ ຕອນດເຊ້ົາຂອງວັນສ໋ໍາເຂົ້າດເດ໋ນ໊ງໄປຍ້ງຖ້ວມ໊ໍ້ຊ໋ວ໊ງຢູ່ຂ້ົງໂຮງຄ໊ວຕ໊ກນ໊ໍ້ ລ້ົງໜ້ົາແລ້ວ ບ້ວນປ໋ກພ໋ມ໊ີລູບຖ໋ກໃບໜ້ົາດ້ົານຂວ໋ກ໊ໍ້ຮູ້ສ໋ກເຈ໊ັບຂ໊ັ້ນມາ໊ິດໆໃນຣະຍະເວລາ 2-3 ດ໊ິ່ອນທ໊ ທ່ໍ້ານ໋ດແຜ໊ທ໊ໃບໜ້ົາເຣ໊ີ່ມເຈ໊ັບຂ໊ັ້ນມາ໊ກ.

ນ້ົງພ໊ກາມຈຳໄດ້ດ໊ເຖ໊ງເໜດການ໊ທ໊ພູພາ໊ທ໊ເຂ໊ົ້າໄດ້ຍ໊ນສ່ຽງປ໋ນ໊ດແຮກເມ໊ືອເວລາ ຕ໊ 2 ກ່ວ໋ງໆຮູ້ສ໋ກຕ໋ກໃຈເພ໋ະກັນນ້ົງດ໋ງມາຈາ໊ກດ້ານໜ້ົາພ໋ໍ້ານ໊ໍ້ານ໊ທ໊ບ໊ໍ່ດ໊ກວ່ໍ້າ ຂ້ົາເສ໊ກຈະບຸກ໊ໍ້ນ໊ມາ ເມ໊ືອຖ໋ນ໊ອ໊ກມາ, ຈາ໊ກບ້ົງດ໊ເ໊ຄ່ໍ້ນ໊ຍ໊ອນ໊ໍ້ນ໊ໄປດ້ານໜ້ົາພ໋ໍ້ານ໊ໍ້ານ໊ໍ້ ແຕ່ພ໊ໍ້ໄປດຖ້ວ ດ໊ງ ທ໊ ດ໊ ທ໊ ທ໊ ທ

ຕິດຕາມດ້ວຍສຽງປືນຍາວຂອງທັງສອງຝ່າຍເຂົ້າກົ້ງຕ໊ວເຂ້ົ້າຫາບ້ັງເກີໃກ້ທ໊ີສຸດພ້ອມທັງຕະໂກນ

"ກ໊ົດຣະບ໊ົດ....ກ໊ົດຣະເ ບ໊ົດ"

ສຽງຣະເບ໊ົດ "ເດ໊ັມໂມ "ຂອງຝ່າຍເຂ໊ົາດ໊ັງຂ໊ັ້ນຈາກແສງວາບຂອງຣະເບ໊ົດ ເຮ໊ັດໃ ຫ້ ເ ໜ ້ັ ມ ຂ ້ ້ າ ສ ິ ກ ຫ ລ າ ຍ ຄ ົ ນ ກ ະ ເ ດ ັ ນ ໄ ປ ຄ ົ ນ ລ ະ ທ ິ ດ ສ ຽ ງ ໂ ຫ ່ ຂ ອ ງ ຂ ້ ້ າ ສ ິ ກ ດ ັ ງ ຂ ໍ ້ ນ ອ ິ ກ ຂ ນ ະ ທ ີ ພ ວ ກ ນ ັ ນ ໂ ຖ ມ ກ ຳ ລ ັ ງ ເ ຂ ້ ົ ້ າ ມ າ ຣ ະ ລ ອ ກ ທ ີ 2.

ພ ໍ ພ ວ ກ ນ ັ ນ ເ ຂ ້ ົ ້ າ ມ າ ເ ຖ ິ ງ ບ ໍ ຣ ິ ເ ວ ັ ນ ລ ວ ດ ໜ າ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ິ ່ ງ ໃ ຫ ້ ກ ົ ດ ຣ ະ ເ ບ ິ ດ ອ ິ ກ ທ ະ ຫ າ ມ ອ ຽ ດ ນ າ ມ ເ ໜ ົ ື ອ ທ ີ ່ ຕ າ ໜ ້ ້ າ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ມ າ ຊ ຸ ະ ວ ັ ກ ຊ ໍ ່ ຄ ູ ່ ເ ມ ື ່ ອ ພ ົ ບ ຣ ະ ເ ບ ິ ດ ພ ວ ກ ນ ັ ນ ຄ ່ ອ ຍ ຕ າ ມ ແ ຝ ງ ຄ ວ າ ມ ມ ໍ ດ ຖ ອ ຍ ອ ອ ກ ໄ ປ ບ ິ ລ ້ ຮ ູ ສ ິ ກ ໃ ຈ ຊ ໍ ້ ນ ຊ ໍ ້ ນ ມ າ ບ ້ າ ງ ທ ີ ສ າ ມ າ ດ ຍ ັ ບ ຍ ັ ້ ງ ຕ າ ມ ບ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ ຮ ຸ ນ ແ ຮ ງ ຂ ອ ງ ຂ ້ ້ າ ສ ິ ກ ໄ ດ ້ ເ ຖ ິ ງ 2 ຄ ັ ້ ງ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ຖ ້ ້ າ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ນ ີ ້ ແ ລ ້ ວ ຄ ົ ງ ຈ ະ ຕ ້ ານ ພ ວ ກ ວ ຽ ດ ນ າ ມ ໄ ດ ້ ທ ັ ງ ຄ ົ ນ .

ສ ຽ ງ ໂ ຫ ່ ຮ ້ ອ ງ ດ ັ ງ ຂ ໍ ້ ນ ອ ິ ກ ເ ມ ື ່ ອ ຂ ້ ້ າ ເ ສ ິ ກ ເ ຮ ິ ມ ບ ຸ ກ ຄ ັ ້ ງ ທ ີ 3

ພ ໍ ສ ຽ ງ ໂ ຫ ່ ດ ັ ງ ໃ ກ ້ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ມ າ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ກ ໍ ສ ິ ່ ງ ໃ ຫ ້ ກ ົ ດ ຣ ະ ເ ບ ິ ດ ອ ິ ກ ແ ຕ ່ ຄ າ ວ ມ ີ ບ ໍ ່ ມ ີ ແ ຕ ່ ສ ຽ ງ ຣ ະ ເ ບ ິ ດ ຂ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ທ ີ ່ ນ ັ ້ ນ ຍ ັ ງ ມ ີ ສ ຽ ງ ອ າ ຣ ົ ພ ິ ຈ ຣ ະ ເ ບ ິ ດ ຂ ໍ ້ ນ ດ ້ ານ ຫ ລ ັ ງ ບ ັ ງ ເ ກ ີ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ດ ້ ວ ຍ .

ບ ິ ລ ິ ເ ຮ ິ ມ ພ ະ ວ ້ າ ພ ະ ວ ັ ງ ເ ພ າ ະ ກ ະ ສ ຸ ນ ອ າ ຣ ົ ພ ິ ຈ ຍ ິ ງ ມ າ ຈ າ ກ ດ ້ ານ ຫ ນ ້ ້ າ ຜ ່ ານ ຊ ຶ ່ ງ ມ ີ ກ ຳ ລ ັ ງ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ພ ຽ ງ ບ ໍ ່ ມ ີ ຄ ົ ນ ຂ ້ ້ າ ເ ສ ິ ກ ນ ັ ນ ບ ຸ ກ ຂ ໍ ້ ນ ມ າ ດ ້ ານ ນ ັ ້ ນ ຈ ິ ງ ໆ ແ ລ ະ ສ າ ມ າ ດ ນ ຳ ເ ອ າ ລ ູ ກ ຫ ນ ັ ກ ຂ ໍ ້ ນ ມ າ ໄ ດ ້ ດ ້ ວ ຍ .

ກ ່ ອ ນ ບ ິ ລ ິ ຈ ະ ທ ັ ມ ສ ິ ່ ງ ກ ານ ປ ີ 40 ນ ັ ດ ນ ຶ ່ ງ ກ ໍ ເ ຈ າ ະ ທ ະ ລ ຸ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ມ າ ໃ ນ ບ ັ ງ ເ ກ ີ ທ ີ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ຫ ລ ົ ບ ຢ ູ ່ ສ ຽ ງ ຣ ະ ເ ບ ິ ດ ງ ຽ ບ ລ ົ ງ ພ ້ ອ ມ ໆ ກ ັ ບ ສ ະ ຕ ິ ສ ັ ມ ປ ະ ຊ ັ ນ ຍ ະ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ໜ ີ ໄ ປ .

"ບ ິ ລ ິ " ມ ີ ສ ຽ ງ ຮ ອ ງ ມ າ ຈ າ ກ ໂ ຮ ງ ຄ ົ ວ " ກ ິ ນ ຂ ້ ້ າ ວ ບ ໍ ່ ຈ ະ ໄ ດ ້ ມ ີ ແ ຮ ງ ທ ຳ ງ ານ "

ຫ າ ກ ເ ປ ັ ນ ວ ັ ນ ອ ື ່ ນ ແ ລ ້ ວ ບ ິ ລ ິ ຄ ົ ງ ຈ ະ ກ ິ ນ ແ ຕ ່ ວ ັ ນ ນ ີ ້ ເ ປ ັ ນ ວ ັ ນ ເ ສ ົ ້ າ ວ ັ ນ ທ ີ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ຈ ະ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ອ ອ ກ ໄ ປ ນ ອ ກ ຄ ຸ ກ ເ ພ ື ່ ອ ດ ູ ວ ່ າ ຄ ົ ນ ທ ີ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ເ ຝ ົ ້ ້ າ ຄ ອ ຍ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ມ າ ພ ັ ກ ທ ີ ບ ້ ານ ຮ ັ ບ ຮ ອ ງ ບ ໍ ່ .

ບ ິ ລ ິ ສ ັ ້ ນ ຫ ົ ວ ເ ປ ັ ນ ກ ານ ປ ະ ຕ ິ ເ ສ ດ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ເ ວ ົ ້ ານ ້ ອ ຍ ຈ ຶ ່ ມ ເ ພ ື ່ ອ ມ ຂ ະ ເ ລ ີ ຍ ຄ ິ ດ ວ ່ າ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ເ ປ ັ ນ ໃ ຜ " ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ ຈ ະ ເ ກ ັ ບ ໄ ວ ້ ໃ ຫ ້ ກ ິ ນ ທ ີ ຫ ລ ັ ງ " ພ ໍ ່ ຄ ື ອ ກ ່ າ ວ ດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ຫ ວ ັ ງ ດ ີ .

ເ ມ ື ່ ອ ອ ອ ກ ຈ າ ກ ປ ະ ຕ ູ ຄ ຸ ກ ບ ິ ລ ິ ຮ ີ ບ ລ ົ ງ ມ ື ກ ວ າ ດ ຢ ່ າ ງ ຂ ະ ມ ັ ກ ຂ ະ ເ ມ ້ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຈ ະ ໄ ດ ້ ໄ ປ ເ ຖ ິ ງ ດ ້ ານ ຫ ລ ັ ງ ທ ີ ສ າ ມ າ ດ ເ ບ ິ ່ ງ ເ ຫ ັ ນ ບ ້ ານ ຮ ັ ບ ຮ ອ ງ ໄ ວ ໆ .

ສ ຳ ຫ ລ ັ ບ ດ ້ ານ ຫ ລ ັ ງ ຄ ຸ ກ ຂ ະ ເ ລ ີ ຍ ນ ້ ົ ງ ກ ວ ່ າ ດ ້ ານ ຊ ້ ້ າ ລ ົ ງ ຢ ່ າ ງ ພ ຶ ດ ປ ົ ກ ຕ ິ ເ ຄ ວ ງ ຕ າ ຂ ້ ້ າ ງ ຊ ້ ້ າ ຍ ທ ີ ່ ເ ຫ ລ ື ອ ຜ ູ ່ ຂ ້ ້ າ ງ ດ ຽ ວ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ເ ບ ິ ່ ງ ພ ົ ້ ້ ນ ທ ີ ່ ກ ວ ້ າ ງ ໄ ກ ແ ຕ ່ ກ ັ ບ ຈ ້ ອ ງ ໄ ປ ທ ີ ່ ບ ້ ານ ຮ ັ ບ ຮ ອ ງ .

ໃ ຈ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ເ ຕ ັ ້ ນ ແ ຮ ງ ຂ ໍ ້ ນ ເ ຕ ັ ້ ນ ປ ະ ຕ ູ ແ ລ ະ ຫ ນ ້ ້ າ ຕ ່ າ ງ ບ ້ ານ ຮ ັ ບ ຮ ອ ງ ເ ປ ິ ດ ປ ູ ສ ະ ຖ ານ ທ ີ ່ ອ ່ ານ ໜ ັ ງ ສ ື ເ ຫ ັ ນ ຄ ົ ນ ມ າ ນ ັ ກ ແ ນ ່ ບ ິ ລ ິ ພ ວ ະ ມ າ ຂ ໍ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ທ ະ ຫ ານ ນ ັ ້ ງ ທ ີ ສ ານ ຫ ນ ອ ກ ສ ິ ດ ຳ ເ ຖ ິ ດ .

ໃ ນ ທ ີ ສ ຸ ດ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ປ ຣ າ ຖ ນ າ ກ ໍ ປ ະ ກ ົ ດ ແ ກ ່ ສ າ ຍ ຕ າ ເ ຖ ິ ງ ແ ມ ້ ຈ ະ ມ ີ ຕ າ ຢ ູ ່ ຂ ້ ້ າ ງ ຄ ຽ ງ ເ ຂ ົ ້ ້ າ ກ ໍ ຕ ໍ ່ ຕ ັ ້ ານ ຝ ່ າ ງ ຊ ຸ ດ ແ ຕ ່ ງ ກ າ ຍ ໃ ນ ຊ ຸ ດ ທ ະ ຫ ານ ສ ອ ງ ຄ ົ ນ ກ ັ ້ ວ ອ ອ ກ ມ າ ຈ າ ກ ປ ະ ຕ ູ ເ ດ ີ ນ ລ ົ ງ ບ ັ ນ ໄ ດ ມ າ ສ ູ ່ ກ ຸ ມ ຊ ຶ ່ ງ ຢ ູ ່

ຫ່າງຈາກຈຸດທີ່ເຂົ້າຢືນຢູ່ພຽງ 10 ແມັດ.

ບີລ ກົ້ມເບິ່ງໄມ້ກວດໃນມືແລ້ວຖອນຫາຍໃຈເບົາໆທະຮຸດລົງນັ່ງພິງກຳແພງເພາະຮູ້ສຶກວ່າ ເຂົ້າເກີດສົ້ມຂຶ້ນມາຢ່າງຜິດປົກຕິ.

ຕາຈ້ອງຈັບຢູ່ທີ່ຄົນເດີນນຳໜ້າ ເພາະສວມໝວກນົ້ງສີດຳແຕ່ຊາຍທີ່ເດີນຕາມຫລັງກໍສວມໝວກສີດຳເຊັ່ນກັນ ຖ້າວ່າບໍ່ແມ່ນໝວກນົ້ງເປັນໝວກແກັບສີດຳທັນດາ.

ນົ້ງຕາດຽວຮູ້ສຶກສຽງສົ້ນຫລັງວາບຂຶ້ນມາທັນທີເມື່ອທະຫານຫົ້ງສອງຄົນເດີນເຂົ້າມາໃນຣະຍະໃກ້ໝວກແກັບສີດຳທີ່ທະຫານປະເທດລາວສວມຢູ່ນັ້ນເປັນໝວກຂອງເຂົ້າເອງ ທີ່ນົ້ງລືຕູ້ຊຶ້ມາຝາກ.

ນຳຕາໄຫລອອກມາໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວ ເມື່ອຫົ້ງຄູ່ເດີນຜ່ານເຂົ້າໄປແຂມຂ້າງຂວາສົ້ນຣິກໆ ຂະນະທີ່ຍົກຂຶ້ນປາດແກ້ມ.

ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຈັບໄດ້ມີໜ້າທີ່ສົ່ງອາຫານຮູ້ສຶກແປກໃຈ ເມື່ອເພື່ອນນົ້ງ ຊຸບລັບຍອມກົ້ນຂ້າວໃນຕອນເຢັນວັນນັ້ນ.

ທຸກຢ່າງເປັນໄປຕາມແຜນທີ່ວາງໄວ້ໜ່ວຍຄອມມານໂດນົ້ງເຂົ້າປະຈຳທີ່ ໃນບໍຣິເວັນຈານເມືອງເຊນໃນຕອນເຢັນວັນເສົາທຸກຄົນຢູ່ໃນອຸຄທະຫານປະເທດລາວສ່ວນອາວຸດນັ້ນກໍເປັນປືນອາສ໌ກາ ແລະເຊກາເຊທີ່ຢຶດມາໄດ້ຈາກພວກຂ້າສຶກ.

ພໍເຖິງເວລາທ່ຽງຄືນຫົ້ງສາມທີມກໍແຍກຍ້າຍກັນອອກປະຕິບັດງານທີມແຣກນຳ ໂດຍຢົງຢົວເຣ ນຸ່ງຕົງໄປຍັງຈຸກເມືອງເຊັນອີກທີມນົ່ງ ແຍກໄປຍັງຄັງສາຣະພາວຸດຂອງວຽດນາມ.

ຢົງຢົວເຣ ເດີນອ້ອມໄປເຄາະປະຕູຈຸກ "ນອກໆເມືອລໍຢູ່ພຽງອຶດໃຫຽ່ອຸ່ອງເລັກໆ ໃນຣະດັບໃບໜ້າທີ່ບ້ານປະຕູກໍເປີດອອກຫົວໜ້າໜ່ວຍຄອມມານໂດນົ້ງຍົກປືນພັກເກັບສຽງຂຶ້ນຈໍຕົງໃບໜ້າທີ່ປາກົດຢູ່ໃນຊ່ອງເລັກ ໆ ນັ້ນແລ້ວລົ້ນໄກພ້ອມກັບມີສຽງເບົາ ໆ ດັງ "ຈຸ"

ພ້ອມໆກັນກັບທີ່ຢົງຢົວເຣຍົງຜູ້ຈຸມທີ່ເຝົ້າປະຕູນັ້ນສຽງຣະເບີດຖືກກ້ອງກໍດັງມາຈາກທາງທິດຕະວັນຕົກຂອງເມືອງເຊນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງຄ່າຍກອງພັນຍານເກາະວຽດນາມເຫນືອທີ 8 ສຽງຣະເບີດດັງຕິດຕໍ່ກັນໄປບໍ່ຫຍຸດຊາງເກັບວັດຖຸຣະເບີດ ແລະ ກະສຸນກຳລັງຖືກທຳລາຍແສງສວ່າງຈາກປຽວເພິງແດງຈ່ານໄປທົ່ວເມືອງຄວັນຮູບດອກເຫດຟຸ້ງຂຶ້ນສູ່ທ້ອງເປັນກ້ອນໃຫຍ່.

ທະຫານຄອມມານໂດນົ້ງສອງຄົນຣິບວົ່ງຈາກທີ່ຊ່ອນມາຍັງປະຕູຈຸກແລ້ວຣິບວາງຣະເບີດຢ່າງວ່ອງໄວຕາມທີ່ໄດ້ຝຶກມາ ແລະໃນເວລາບໍ່ເຖິງ 30 ວິນາທີປະຕູໄມ້ບານໃຫຍ່ກໍລົ້ມຄົ້ມລົງດ້ວຍແຮງຣະເບີດ. ລູກທີມຫົ້ງໝົດວົ່ງຕາມຢົງຢົວເຣ ເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວັນຈຸກຍາມຫົ້ງໝົດຖືກລາກຕົວລົ້ງມາຈາກທີ່ພັກໃຫ້ຢືນຮ່ວມກຸ່ມກັນຢູ່ ໂດຍມີທະຫານນົ້ງ 3 ຄົນຄວບຈຸມ.

ເມືອພົບກຸມແຈຢົງຢົວເຣ ຣິບເປີດປະຕູຫ້ອງຂັງຫົ້ງໝົດທະຫານນົ້ງອີກຄົນນົ່ງ ຊຶ່ງວົ່ງຕາມຫລັງ ຜ.ບ ໜ່ວຍໄປຕິດ ໆ ຕະໂກນບອກຈຸເລີຍອາເມຣິກັນເປັນພາສາອັງກິດ ແລະພາສານົ້ງຕາມທີ່ໄດ້ຝຶກມາພຽງປະໂຍດຽວ່າ.

" ຕາມຂ້າພະເຈົ້າ.... ພວກເຮົາມາຊ່ວຍທ່ານ "

ບັງເອີນເຫລືອເກີນທີ່ປະຕູຫ້ອງຂັງແຮກທີ ຢັງຢ້ວເຮືດປົກເປັນຫ້ອງຂອງບີລີ ຊຸເລີຍນ້ັ້ງ ພິການຂ ໂຍກຂແຍກອອກມາຈາກຫ້ອງເມື່ອເຫັນແສງໄຟແດງຊາມລັບຫ້ອງຟ້າກໍພໍຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ຕ້ອງເກີດເຫດຕ່າງແນ່ ໆ ເພາະພວກທະຫານນ້ັ້ງໄດ້ບຸກມາຊ່ວຍພວກເຂົາ.

ໂດຍບໍ່ຊ້າເຮົາຣີບສວຍໂອກາດທີ່ລົມພາມເດີນປ່າງວ່ອງໄວໄປຍັງປະຕູຄຸກເຂົາຮູ້ດີວ່າ ມີດທີ່ເຂົາໃຊ້ດາຍຫຍ້າທຸກວັນອາທິດວາງຢູ່ບ່ອນໃດ ພວກຍາມທີ່ເຂົ້າເວັນກວດຄຸດປະຕູຈະຖ້ັມ ນັນພົ້ງໄວ້ກັບຂອບປະຕູປ່າງປະມາດທຸກຄ້ັ້ງທີ່ເຂົາສົ່ງຄົນ.

ຂະນະທີ່ທຸກຄົນຍັງຈຸມນຸມກັນຢູ່ ບີລີຄ້ວ້ານີດດາຍຫຍ້າຍາວເກືອບສອງຟຸດວົ້ງຄ້ວ້ງເດີນຄ້ວ້ງ ອອກປະຕູໄປຈຸດໝາຍຂອງເຂົາຢູ່ທີ່ບ້ານຮັບຮອງ ຊ້ວງຢູ່ຫ່າງໄປບໍ່ກີ່ສິບແມັດ.

ພໍໄປເຖ້ິງເຂົາຣີບກ້າວຂ້ົ້ນບັນໃດໄປປ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດເທ້ົ່າທີ່ຈະທຳໄດ້ກະຊັ້ບ ນີດດາຍ ຫຍ້າທີ່ຫນັກອ້ົ້ງຢູ່ໃນນ້ືແນ່ນ.

ພາບທີ່ເຫັນເຮ ເມ້ືອຜລັກປະຕູເຂ້ົ້າໄປກໍ່ຄ້ືທະຫານໃນເຄ້ືອງແບບປະເທດລາວກຳລ້ັງຫ້ິບ ໜວກນ້ັ້ງສ້ີດຳຂ້ົ້ນມາສວມ ບີລີເວ້ົ້ອນ້ືດຟ້ົ້ນລ້ົ້ງໄປຕ້ົ້ງຕ້ົ້ນຄ້ໍ່ສຸດແຮງເລ້ືອດພຸ່ງກະຊຸດອອກມາຈາກ ຮອຍແຜເຫ້ືອຂອງເຂົ້ົ້າລ້ົ້ມລ້ົ້ງໄປປະທະຝ່າສຽງດ້ັ້ງໂຄມ.

ລູກຊາຍຂອງດ່ານລ້ົ້ຖ້ົ້ມນ້ືດກ້ົ້ມລ້ົ້ງຫ້ິບໜວກນ້ັ້ງສ້ີດຳຂ້ົ້ນມາຈາກພ້ົ້ນຫ້ອງ ແລ້ວຫ້ັນຫລ້ັງ ເດີນກ້ັບໄປຍັງປະຕູ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນອອກນອກຫ້ອງສຽງປືນກໍດ້ັງຂ້ົ້ນນ້ັດນ້ືງລູກຂອງມ້ັນເຈາະເຂ້ົ້າ ກາງຫລ້ັງເຮ້ັດໃຫ້ລ່ຳຫ້ົ້ວລະນຳ້ຕົກກ້ັນໃດບ້ານ.

ບີລີ ພຍາຍ່ານກ້ັດຟ້ົ້ນປະຄອງຕ້ົ້ວຢ້ືນຂ້ົ້ນ ແລ້ວອອກເດີນຕ້ົ້ງໄປຍັງປະຕູຄຸກໃນນ້ືຖ້ືໜວກ ນ້ັ້ງສ້ີດກໍ່ໄວ້ແນ່ນເຂ້ົ້າໄປເຖ້ິງປະຕູພ້ອມ ໆ ກ້ັບທ້ີ່ພວກຄອມມານໂດນ້ັ້ງແລ່ະຊຸເລ້ີຍທ້ີ່ຖ້ືກປົດປ່ອຍ ກຳລ້ັງຖອຍອອກມາພ້ົ້ດ.

ຊຸເລ້ີຍນ້ັ້ງຄ້ືນນ້ັ້ງ ຈ້ົ່ງເຂ້ົ້າໄດ້ຣີບວ້ົ້ງມາຫາກແລ້ວລະລ່ຳລຳລ້ັກວ່ຳ.

" ບີລີ ເຈ້ົ້າໄປໃສມາ... ໄປກ້ັນເຖ້ິດພວກເຮົ້ົ້ມາຊ່ວຍແລ້ວ ".

ຊ ບີລີ ເຮ້ັດໃຫ້ຢ້ັ້ງຢ້ວເຮ້ັຣີບແຫວກກຸ່ມຊຸເລ້ີຍເຂ້ົ້ົ້ມາເຂ້ົ້ົ້າເຫ້ັ້ນຊ້ວຍພິການກຳລ້ັງຈຸດ ຕ້ົ້ງລ້ົ້ງນ້ັ້ງຄຸກເຂ້ົ້ົ້ຳ.

" ໄປ..ທຸກຄົນອອກເດີນທ້ົ້ງ" ຫ້ົ້ວໜ້ົ້າໜ່ວຍຄອມມານໂດອອກຄຳສ້ັ່ງແລ້ວຫ້ັນມາ ຄ້ວ້ຍເກ້ັດຄຸກເຂ້ົ້ົ້ຳຢ້ັ້ກ້ັບພ້ົ້ນ.

ຄູ່ຊ້ວຍທ້ີ່ຄຸກເຂ້ົ້ົ້ຳຢ້ັ້ກ້ັບພ້ົ້ນ.

" ບີລີ.....ແລບປ້ົ້ກ ບີລີ ອ້ວຍຂອງເນ້ົ້ວລ້ົ້ຕູ ແທ້ ໆ ຫລີ "

ບີລີພ້ັກໜ້ົ້າຊ້ົ້າໆແລ້ວຄ່ອຍໆຍ້ົກນ້ົ້ວສ້ັ່ງໜວກນ້ັ້ງສ້ີດຳໃຫ້ກ້ັບຢ້ັ້ງຢ້ວເຮ້ັ້ົ້ຳວ່ຳ "ຝ່ຳກໄປໃຫ້ ລ້ົ້ຕູ້ດ້ວຍ" ກ່ອນທ້ີ່ຈະລ້ົ້ມລ້ົ້ງນອນແນ່ນ້ັ້ງ.

ຕູ້ວ່າງກັບມາເຖິງບ້ານທີ່ໜອງແຮດເກືອບ 8 ໂມງກາງຄືນ ຫລັງຈາກຢຸດຢືນຢູ່ໜ້າປະຕູກະທ່ອມຢ່າງງຽບ ໆ ຊົ່ວຄູ່ກໍເອີ້ຍປາກຮຽກເບົາໆ.

" ໄກ່ ວ່າງໆ ເປີດປະຕູໜ່ອຍນີ ຕູ້ວ່າງນະ "

ສຽງແຄ່ຣດັ່ງອ້ຽດອ້ຳດ ແລະມີແສງໂຄມໄຟໃນກະທ່ອມສວ່າງຂຶ້ນກ່ອນທີ່ປະຕູຈະເປີດອອກ.

" ເປັນຫຍັງເຈົ້າມາເຖິງດົກນັກລ່ະ " ນ້ອງສາວເອີ້ຍຢາກຖາມ.

" ອ້າຍມາເຖິງໜອງແຮດ ແຕ່ຕອນເຢັນແລ້ວແຕ່ແອະໄປຄຸຍກັບຮອງນາຍກອງພັນທີ ລ່າຍນາມໜ່ອຍ " ຕ້ວ່າງກ່າວພລາງຖອດໝວກແກັບສີດຳແຂວນໄວ້ຂ້າງຝາ.

" ພໍ່ລ່ະ...ບໍ່ກັບມາດ້ວຍຫລິ " ໄກ່ວ່າງຖາມດ້ວຍຄວາມສົງສັຍເມື່ອບໍ່ເຫັນພໍ່!

ພີ່ຊາຍບໍ່ຕອບແຕ່ເດີນໄປນັ່ງລົງບົນແຄ່ຣນ້ອຍທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕິດຝາດ້ານຕົ້ວຂ້າມ ກັບນ້ອງສາວ.

" ພໍ່ໄປໃສ.....ຍັງຢູ່ທີ່ເມືອງເຊຸມຫລິ " ລູກສາວນາຍກອງພັນປັກໃຈຖາມຂຶ້ນອີກ.

ຕູ້ວ່າງກົ້ມໜ້າແລ້ວຜົງກົ້ວ 2-3 ຄັ້ງ ໂດຍບໍ່ເວົ້າຫຍັງ.

"ແລ້ວເມື່ອໃດພໍ່ຈະກັບມາ" ຜູ້ເປັນນ້ອງສາວຖາມພ້ອມກັບເດີນໄປນັ່ງລົງທີ່ແຄ່ຣນອນຂອງຕົນເອງ.

" ພໍ່ຂອງເຮົາຈະບໍ່ກັບມາແລ້ວ "

ໃບໜ້າຂອງໄກ່ວ່າງສະແດງອາການຕົກໃຈ ເມື່ອໄດ້ຍິນຄຳຕອບ.

" ເປັນຫຍັງລ່ະ ເປັນຫຍັງພໍ່ເຖິງຈະບໍ່ກັບມາ "

ພໍ່ຂອງເຮົາຕາຍເສັຽແລ້ວເມື່ອຄືນວັນເສົາ ນີ້ເອງ "

ພາຍໃນກະທ່ອມນິ້ດລົງ ເມື່ອບໍ່ມີແສງໂຄມໄຟສຽງສະອື້ນຂອງໄກ່ວ່າງ. ຍັງໄດ້ຍິນຢູ່ເປັນຣະຍະໆທົ່ວໆທີ່ໄກ່ຂັນແລ້ວ 2-3 ຄັ້ງ ຕູ້ວ່າງເອງກໍນອນບໍ່ຫລັບເຂົ້າຮູ້ສຶກເສັຽໃຈເຫລືອເກີນ ທີ່ບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ຊ່ວຍພໍ່ຫາກເຂົ້າບໍ່ໄປນອນຄ້າງກັບເພື່ອນທະຫານວຽດນາມໃນຄືນນັ້ນ ກໍຍັງອາດຊ່ວຍຊີວິດພໍ່ໄດ້.

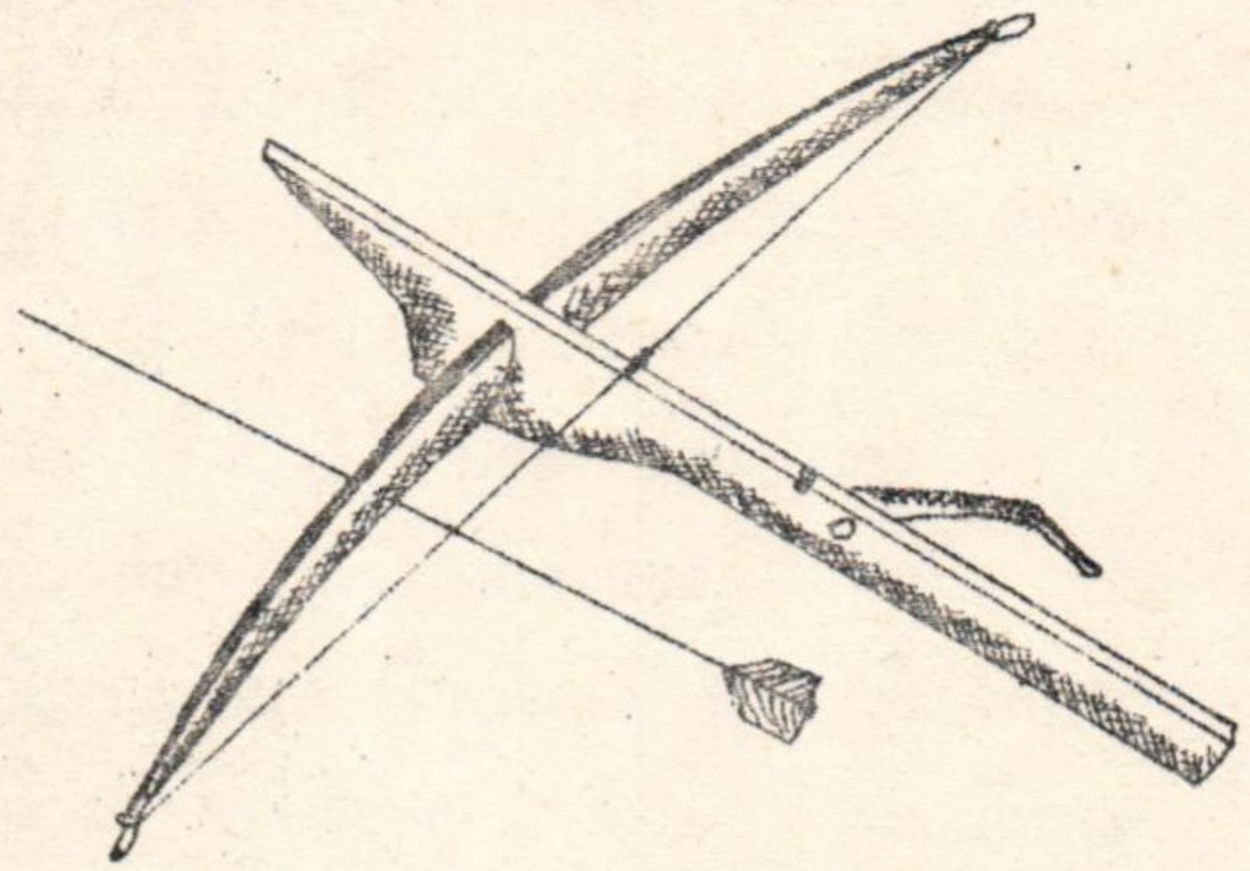
ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກວ່າເຂົ້າຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ນຳຂອງຄອບຄົວຈະຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຄຸ້ມຄອງແລະຄວາມອົບອຸ່ນແກ່ນ້ອງສາວຕູ້ວ່າງລຸກຈາກທີ່ນອນເດີນໄປນັ່ງບົນແຄ່ຣຂອງໄກ່ວ່າງ.

ໄກ່ວ່າງພລິກຕົວ ແຕ່ຍັງບໍ່ຢຸດສະອື້ນພີ່ຊາຍເອື້ອມມືໄປກຸມໄຫລ່ນ້ອງສາວຂະນະຽວກັນມືຂອງນ້ອງກໍຍົກມາກຸມມືພີ່ໄວ້ອີກທີ.

ຕູ້ວ່າງນຶກເຖິງພາບຂອງນ້ອງສາວໃນວັນທີ່ເສື້ອຜ້າລຸດລຸ່ຍ ເພາະວ່າງແຜນຈັດການນາຍບ້ານ ເຢີ ເຂົ້າຈຳຂ່າວທ້ອງຖິ່ນແລະຊວ່ງອີກທີ່ຕົ້ວຕົ້ງຊີ້ລຸດອອກມາມອກເສື້ອໄດ້ຢ່າງດີ.

" ຢ່າຮ້ອງ.....ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ເລີຍ....ຂ້ອຍຢູ່ນີ" ພີ່ຊາຍພົມພຳເບົາໆພ້ອມກັບເອົາຕົວລົງນອນຄຽ້ວ້ຳນ້ອງສາວແລ້ວໂອບກອດຢ່າງທະນຸຖນອມ.

"ນ້ອຍຈ່ວຍອິຫຍັງອ້າຍເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລີຍ ພໍເອົາໝອກໝ້ຽງສີດຳຍື່ນໃຫ້ນ້ອຍແລ້ວມ້ຽງກໍ່ຕາຍ" ໂຫຍ່ງຢົວເຮ ບອກເພື່ອນຮັກຫລັງຈາກທີ່ກັບໝາເຖິງຜາຂາວ.

"ຂອບໃຈຫລາຍ" ນ້ຽງລີຕູ ຕອບສັ້ນໆ

"ໝອກໝ້ຽງນີ້ມັນເປັນຂອງໃຜນະ.....ບີລີໄປເອົາມາໄດ້ຢ່າງໃດເຈົ້າຮູ້ບໍ່"

"ມັນເປັນໝອກຂອງປັກໃຈວ່າງ ຄົນທີ່ຢ້ຳພໍ່ຂອງນ້ອຍເມື່ອຕອນຊຽງຂວາງແຕກບີລີກັບນ້ອຍເຄີຽພະນັນກັນວ່າໃຜຈະສາມາດຍ້ຳອ້າຍໝາປັກໃຈ ເພື່ອລ້ຽງແຄ້ນແທນພໍ່ໄດ້ " ນ້ຽງລີຕູຖອນຫາຍໃຈກ່ອນເວົ້າຕໍ່" ເປັນອັນວ່າ ບີລີ ຊະນະ.....ແຕ່ຕ້ຽງຈະທໍຣະມານຫລາຍເຫລືອເກີນສຳຫລັບນ້ຽງທີ່ຕ້ອງລໍຄອຍໂອກາດຫລາຍປີຕັ້ງໆທີ່ຕົນເອງກໍພິການ"

"ນ້ອຍວ່າຖ້າຫາກໃນເຜົ່ານ້ຽງຂອງເຮົາມີຄົນແບບ ບີບີສັກຄົນນ້ຽງເຊືອໄດ້ ເຄີຽ ວ່າຈະບໍ່ມີຊາດໃດມາຢຶ່ມເຫ້ຽງເຮົາໄດ້".

"ແຕ່ຄົນ ຢ່າງບີລີ ກໍ່ມັກຈະຕາຍກ່ອນຄົນອື່ນ."

"ເອີ.....ຣັຕູ.....ເຈົ້າເວົ້ານະເລີຍນ້ອຍຈັບມາຈາກເມືອງນອກແລ້ວຫລີຍ້ຽງບໍ່ລອງຊັກຖາມເບິ່ງມັນໄປປ້ອນປ້ຽນເຮັດອິຫຍັງຢູ່ແຖວຊາຍແດນວຽດນາມ"

"ຍ້ຽງເລີຍ.....ຫົວໜ້າສູນ ກຳລັງໃຫ້ຢ່ານ້ຽງປາວ ວ ຊັກຖາມຢູ່ແຕ່ຮູ້ສຶກວ່າ ມັນຍອມເວົ້າອິຫຍັງເຈົ້າຈັບມັນມາໄດ້ຢ່າງໃດລ່ະ"

" ຄົນແບບນີ້ພວກຂ້ອຍຖອນຕົວອອກມາຈາກເມືອງເຊັນມາຍັງຈຸດນັດໝາຍ ທີ່ເຮລິຄອບເຕີ ຈະໄປຮັບນັ້ນ ເຄື່ອງບິນຍັງໄປບໍ່ເຖິງ ແລະ ຂະນະທີ່ກຳລັງຊ່ອມຕົວລໍຢູ່ ຮອບໆ. ລາມກ້ວາງທີ່ຕຽມໄວ້ກໍມີທະຫານແກວແດງໝູ່ໜຶ່ງເດີນຖະລຳເຂົ້າມາພໍພວກ ມັນເຫັນເປັນລາຍໂລ່ງກ້ວາງຊິ ເຜິ່ງຈະຖ້າແລ້ວໃຫມ່ກໍແອະໃຈສິ ສຽງໂຍ້ ໆ ເບ້ ຖ ຍ ຖ ຈະໃຫ້ພົນອົທະຍູລາຍງານໄປຍັງໜ່ວຍເຫນືອ....ພວກເຮົາເລີ ຈຳເປັນຕ້ອງ ເປີດສາກຍິງ.....ທະຫານແກວຕາຍໝົດທັງ 12 ຄົນ ມີເຫລືອແຕ່ໄອ້ຊະເລີຍຄົນທີ ເຮົາຈັບມາດ້ວຍນັ້ນແຫລະ ມັນຈອນຈັບພັນຈົ່ມເຮົາຢ່າງເຖິ ຍ ກໍ ຍ ອມຜ້ ."

"ຖາມຈິງໆເຖີ ຢ່ຽຢ ວ ເຮ...ເຈົ້າຈັບມັນມາດ້ວຍຢ່າງໃດ "

"ຂ້ອຍກໍ ບ ຮູ ເຫມ ອ ນັ ນ.....ມ ຍ ງ ໝົ ດ ເຄື ອ ງ ບິ ນ ກ ມ າ ຮັ ບ ທັ ນ ທີ ຂ ະ ນ ະ ທີ ຊ ຸ ລ ມ ຸ ມ ກັ ນ ຢ ຸ ຂ ອ ຍ ກ ໍ ເ ລ ີ ຍ ບ ອ ກ ໃ ຫ ມ ັ ນ ຂ ຶ ້ ນ ເ ຄ ື ອ ງ ບ ິ ນ ມ າ ດ ້ ວ ຍ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ າ ມ ັ ນ ບ ໍ ່ ແ ຕ ່ ງ ເ ຄ ື ອ ງ ແ ບ ບ ທ ະ ຫ ານ ແລະບໍ່ມີອາວຸດຄົງຈະບໍ່ອົດຕາຍ ອີກຢ່າງນຶ່ງຂ້ອຍຄິດວ່າມັນອາດເປັນຄົນສຳຄັນ ກໍໄດ້ ເພາະມີທະຫານຄອຍຄຸ້ມກັນເຖິງ 12 ຄົນແນ່ ."

ອາດເປັນໄປໄດ້" ເມ ງ ລ ຕູ ເ ປ ັ ນ ດ ້ ວ ຍ "ຂ ້ ອ ຍ ຈ ະ ລ ອ ງ ຕ ິ ດ ຕ າ ມ ເ ຮ ື ອ ງ ຄ ູ ມ ັ ນ ອ າ ດ ມ ີ ຂ່າວສຳຄັນກໍໄດ້ແລ້ວ ງານພິເສດທີ່ເຈົ້າໄປທຳງານນັ້ນຜົນເປັນຢ່າງໃດຕອນນີ້ ຄົງບໍ່ຖ ອ່ າ ເ ປ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ລ ັ ບ ແ ລ ້ ວ ເ ອ ໍ ?"

" ໂ ອ ້ ຍ .....ບ ໍ ່ ລ ັ ບ ແ ລ ້ ວ ເ ຮ ົ າ ຢ າ ກ ຈ ະ ປ ະ ກ າ ດ ໃ ຫ ້ ຮ ູ ກ ັ ນ ທ ົ ວ ໂ ລ ກ ເ ລ ີ ຍ ຊ ້ ຳ ໄ ປ ວ ່ າ ໄອ້ທະຫານນັ້ງ 37 ຄົນນ່ະ ສາມາດບຸກເຖິງເມືອງເຊັນໄດ້ເຫມືອນກັນ ເຮົາທຳງານ ໄດ້ເນ ດ ຈ ງ ໆ ທ ັ ງ ງ ທ ີ ເ ປ ັ ນ ຄ ຸ ນ ຊ ະ ຮ ກ ເ ຮ ົ າ ຊ ິ ງ ຕ ົ ວ ອ ຸ ປ ະ ເ ລ ີ ຍ ອ າ ດ ເ ນ ີ ຣ ກ າ ແ ລ ະ ນ ັ ້ ງ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ອ ອ ກ ມ າ ຈ າ ກ ຄ ຸ ກ ເ ມ ື ອ ງ ເ ຊ ັ ນ ໄ ດ ້ ໂ ດ ຍ ປ ອ ດ ພ ັ ຍ ຂ ະ ນ ະ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ກ ໍ ส ามารถจับตัวสัมพาอุดพวกแกวแดง ຣ ะ ບ ົ ก ທ ะ ສ ູ ນ ັ ນ ເ ສ ັ ຽ ປ ະ ມ ານ 50 ຕົນ ທຳລາຍຣົດຖັງໄດ້ 5ຄັນ ທັງຍັງຈັບອຸປະເລີຍໄດ້ອີກນັ້ງຄົນ ຮ ວ ມ ແ ລ ້ ວ ບ ໍ ່ ແ ນ ່ ນ ່ ອ ຍ ນ ะ "

"ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ລ ່ ะ ຕ າ ຍ ຫ ລ ໍ ່ "

"ຕ າ ຍ ໄ ປ 5 ບ າ ດ ເ ຈ ັ ບ 3 ແ ຕ ່ ອ າ ຫ ານ ບ ໍ ່ ຫ ມ ົ ກ ເ ທ ົ ່ າ ໃ ດ ຫ ມ ໍ ່ ວ ່ າ ຈ ະ ຣ ອ ດ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ "

"ย อ ด จ ิ ง ๆ " เ ม ้ ง ล ต ู ເ ບ ้ ง "

"ຄ າ ວ ມ ລ ັ ງ ເ ລ ົ ່ ານ ໄ ດ ້ ເ ປ ັ ນ ເ ລ ັ ປ ປ ັ ຕ ນ ... ຂ ้ ອ ຍ ຈ ะ ເ ອ ົ າ ເ ມ ้ ง ເ ส ้ ง ท ิ , ເ ม ื ่ อ ใ ด ເ จ ้ า จะเอົາເມ ้ ง ล ่ ะ " ย ้ ง ย ิ ว ເ ร ิ ถ า ม .

"ส ิ ง ส ั ย จ ะ ม ี ก ค ว า ม ข ้ อ ย ข ้ ม เ ว ล า ไ ป ห ล ้ ม ผ ู ้ ส า ว เ ล ี ย ก า ง ว ั น ก ็ ต ้ อ ง ข ั ก ถ า ม

" สิ่วสัยจะอิ่ทมามอ้อยบ่มีเวลาไปหลิ้มผู้สาวเลีย ภาวันก็ต้องอ้ทถามอะเลีย ภาวถืมอยมธายวามเปันยู่ย่าวมีแตละทุ่วัน ๆ ถงอ้อยจะต้องไปทำวามอิ่ทแล้อ, สิ่วให้ทะหามมันมก็อะเลียมามีวลีอ้อยยู่ในห้องอ้ทถามต้วมามแล้อ.

" ไปเลีย ตามสะบาย น้อยได้ลาพัท 15 วัน, ถือบ่อยมีอิ่ทมามเอิ่วไอ้มื้อ ลุยมันใหม่นะ "

วามของเมีวลีตู้เป็นวามอุก๋ ๆ อากๆเบิ่วเหม็อมจะม่าเบื่อหน่อยแต่ ธ. ท หนุ่มม้วผู้มีวอิ่วได้ธยมือุามาโดยสเพาะเมื่อยู่โธวิธยมมายธ้อยกับมักเป็นอิ่อกใจ. เอ๊าทุ่มเวลาทั่วหมิดของเอ๊าให้กับวามอิ่วผิมก็ปากิดออกมาย่าวเดิมอ้ดว่ากามอ่าว ของกองทับม้วถ้อมกว่าเดิมเป็นอันหลาย.

เมีวลีตู้มีกวามทียาก ๆ วามที่เจ้าหน้าที่อ้ทถามถืมอิ่มๆย่อมแพ้ เพาะบ่รู้จะทำย่าวใด เมื่อพ็บอุะเลียที่ถธัม หลิ อุะเลียที่สะลาดหลักแหลมเป็นพ็เสดเอ๊าธักที่จะวางแผมโดยหลักจิตอิทยา เพื่อต้อมอุะเลียพอกมาให้ยู่หมิด จิมยอมถายอ่าวสายที่สำถันอิ่วได้พยายามปิกปิ่นไอ้ออกมา.

สำหลับอันมี้ เมีวลีตู้ได้ตั่วใจว่า จะอ้ทถามอุะเลียปะเทดลาวที่ยังถ้าวยู่ไห้หมิดเพื่อจะได้เธิ่มวามใหม่ต่ แต่พ็เดินผ่านหน้าห้องทำวามของท้อหน้าสูมก๋ถูกธยท ต้อท่านท้อหน้ายกมืออุอมแตะธิมฝีปากเป็นหมายให้วางยสงว เมื่อเมีวลีตู้เดินเอ๊า-ไปในห้องกันมีวถ้วอายุห่ ลุกอ้มจากเก้าอี้ ถ้วแอมให้ไบ่ยืมติ่วอ่อกะจักอ้าวฝา, อิ่มอาวเห็นได้ถ้ามถนะ

ขาบที่เห็นยู่ในห้องติดกันก็ผู้ชายอ้าย 30 สอมเสื่อสิ่มำเว่ม ภาวเก้าย่มสีสิ ถงอกัน นั่วยู่ปืมติ่วภาวห้องแอมหัวสอวถูกลอบไอ้ด้ามหลั่วถ้อยกุมแจมื่ ปืมย้อยปิกหน้าเป็นกะอ๋อว สีหน้าสะแดวอากามอ่อมเผิ่ยย่าวเห็นได้ชัดหมอดและเด๊าเลิ่มอิ่ม เป็นสีอ่ยอ สายตาจ้อวยู่หน้าโต๊ะทำวามอิ่วมีมายทะหานั้นั่วนั่วยู่.

ถ้ละ... "สยงของยานีว เป๋าอิถ่วมาจากลำโพวน้อยๆที่ถ่ายทอดสยงออกมาจากห้องอ้ทถาม" เธ็อวธาวของเจ้าก็ถิ. เจ้าเป็นถิมไหเก็ดที่หมองถายเอ๊ามา ถ้าอายยู่ปากจับ...จะไปอุ้ไม้ในป่าเลียถูกพอกปะเทดลาวจับ...เจ้าถูกจับไป 1 เถ๊อม่เต็มๆบ่รู้ว่าถูกพาต๋อไปใสแถ่..จิมกะทั่วอันมีวอมะเถิมยู่ในป่ามีกามยิวกัน.. ..และเจ้าก็ถูกจับมาหมั่..เธ็อวมี้เป็นเธ็อวที่เจ้าเล่าให้ข้อยฟังเมื่อวานมี้...ถูกต้อวบ่..." อุะเลียพยักหน้าอ้าๆยอมธับว่าถูกต้อว.

"ไอ้หมาสีแม่มีว" ยานีว เป๋าอิ ทุบโต๊ะปังหะลิวลุกอ้มยืมเอ๊ามีอุหน้าอุเลีย "มีวถิดว่ามีวจะหลอกกูได้ว่ายๆหลิ..ไอ้ไพโธ่ก"แล้วผู้อ้ทถามก่าวต่ถ้อยถอามโกด

"ตอนที่พวกของกูจับมึงได้มะมึงบ่ได้ถูกถอบคุมต๊อย่างที่มึงเล๊า พวกของกูบอกว่า มึงเดินคุยขันมากับพวกทะหาน่ย่างสะนิดสะนึม...และมึงรู้บ่...ไอ้หน้าโว่ทะหาน ที่มากับพวกมึงม่ะเป็นทะหานแกอหัวหมิด...มั้น, ก็สะแดงว่ามึงก็เอ๋าพาสาแกอได้

เป๋าอิ๋ อุดต๊อลิงมึงตามเดิม แล้วก่าอ๊อยม้ำสงวที่อ่อมโยมฮ้ม.

"เองละ.....คุมไพโรด.....ใสลองเล๊าเธ๊องจิงใต้ข้อยฟังม่อยอุเธ๊องฮ้ตือะแบบเมื่อวานมื้บ่เอ๋านะ ข้อยนะ ข้อยบ่ปากฟังแล้อ," สะเลียยังมึงก้มหน้ามึง.

" อ่าจิงใด....จะเล๊าบ่เล๊า....หากดงอมียังบ่ปากเล๊าก็บ่เป็นหยังว... ข้อยมีเวลาพ่อ " เอ๋าจิบ เป๋าอิก็ทือเธาะเบาๆ "แต่เวลาของเจ๊ามีบ่คุม.... ไพโรด....เธ้ย...ทะหานเอ๋าต๊อไอ้มีกับห้องฮับ !

มายทะหานมึงทัว 3 คิน มึงธอบโต๊ะในห้องของทือหน้าสูมๆใหหน้าทุกคิน ดงดสะเมือนมีสีวหนักใจทัวๆที่เป็นเวลาเก๊อบหง่วคิน ต่างก็ยังบ่มีเวลากับไปพักผ่อน.

กับมัวดัว ชายที่ก่าอก๋าลายถามวงฮ้มอ่า "ไอ้คินไหคินมี้, หลังจากฮับที ปาออจับฮ้ตือะมันได้ มันบ่ยอมเอ๋าหยังอิกปิดปากวงฮ...บ่อ่าเธ๋าจะฮ้อม... จะให้มันอิดข้าว กะทัวใช้เถียวโหธะสับจั๋มันบ่ยอมเอ๋าก่าอดงอมีไอ้หาม้, ใจแอวหลาย.....ข้อยคิดว่าเหลือยู่อีดงอเอ๋ามันไปยิวถุมเสียงตอมม่อมเอ๊๋า, พวกเจ๊าเห็นด้อยบ่?" ทัวเป๋าอิ๋ และมัวลิตู พยักหน้า.

" ไปนอมกันได้แล้อ ! ทือหน้าสูม สีวยังบ่ทันสอ่างดิ๊มีสงวเปิดปะตูอา-ตามลูกไพโรดลุกฮ้มจากตงวมอมไปยืมเกาะลูกทิวปะตูรู้สึกแปกใจ เพาะบ่เคยมีการเปิดปะตูห้องอัวแต่เอ๋ามีดเฮ็มฮ้มมี้.

จากแสวสลิวๆที่สองเอ๋ามา เมื่อบานปะตูเหล็กเปิดออกจะเลียไหมองเห็นทะหาน 3 คินเดินเอ๋ามาในห้องโถ่ว เมื่อสองคินไปยืมปะจำที่ในลักสมะตงมพ้อมแล้วคินที่ 3 ก็เดินติวมายังห้องอัวของเอ๋า.

" ทันหลังแล้วเอ๋ามีไอ้ฮ้ม " ผู้คุมสีวไพโรดปะติบัดตาม เมื่อสอมกุมแจมือจะเลียแล้ว ผู้คุมก็ไขกุมแจห้องอัวมก็เอ๋าตือออกไป.

ที่ห้องทำวานของทือหน้าสูม ๆ ไพโรดได้รับซาบคำสีว ซิวอ่านโดย ธ.ท เป๋าอิ๋.

ไพโรดบ่ได้ยินเมื่อความหัวหมิด. เพาะติกใจ เมื่อได้ยินปะโยกสำฉมว่า

" ຈົ່ງຕັດສິນໃຫ້ປະຫານຊີວິດຊະເລີຍ...ຊະເລີຍຄົນໄທເຂົ້າອ່ອນເມື່ອຮູ້ຊະຕາຊີວິດຂອງ ຕົນເອງຈຸດຕ໊ອລົ່ງມົ່ງກັບພື້ນຫ້ອງ ແຕ່ກໍມີສຽງຄຳສັ່ງຂອງ ເປົ້າວິ ຕາມມາ " ເອົາຕ໊ວນັ້ນໄປທີ່ຫລຸມ ຜູ້ຄົນ 2 ຄົນກາດມາຫ້ວປົກ ລາກໄພໂຮດອອກໄປທີ່ໜ້າຫລຸມຊົ່ງຈະເປັນຫລຸມຝັ່ງສົບ ຂອງເຂົ້າໄພ ໂຮດຖືກກົດໃຫ້ຄຸກເຂ່ົ້າລົ່ງໜ້ານ້ຳເຂ້ົ້າຫາຫລຸມ, " ເອົາລະໄພໂຮດໂອກາດນີ້ເປັນໂອກາດທີ່ເຈ້ົ້າ ຈະຮອດຊີວິດໄດ້ ຫາກເຈ້ົ້າຈະເວ້ົ້າຄວາມຈິງ " ໄພໂຮດ ກົ້ມໜ້າມົ່ງ...

" ຖ້າຕ້ອງການຢ່າງນັ້ນກໍຕາມໃຈ " ນ້ຳສຽງທີ່ຊາເປັນຂອງ ເປົ້າວິ ດັ່ງກ້ອງໄປໃນ ຄວາມງຽບ...

ໄພໂຮດໄດ້ຍິນສຽງຄົນເດີນມາຢຸດຢືນຢູ່ໃກ້ໆ ທາງດ້ານຫລັງໄດ້ຍິນສຽງດ້າຍໆຄົນຄ້ົ້ນພືດ ອອກມາຈາກຮ່ອງ...

ເຂົ້າເປັນອາບໄປທົ່ວຕົ໋ວ ເມື່ອມືດັດຖຸແຂງທະແໜກເຂ້ົ້າຕົ່ງທ້າຍທອຍແລ້ວໄດ້ຍິນສຽງດັ່ງ, " ກ໊ຣ໊ກ ", ໄພໂຮດ ຂ້ອຍຈະນັບນຶ່ງເຖິງສາມ ຖ້າເຈ້ົ້າຕັດສິນໃຈຈະເວ້ົ້າຄວາມຈິງກໍໃຫ້ບອກຂ້ອຍ ແຕ່ຖ້າຂ້ອຍນັບເຖິງສາມແລ້ວ ເຈ້ົ້າບໍ່ເວ້ົ້າຂ້ອຍຈະລົ້ມໄກ, ຕຽມຕົ໋ວໄດ້ແລ້ວ ນຶ່ງ..ສອງ..ສາມ.

" ດຽວໆ!! ປ່າຍິງຂ້ອຍຈະບອກຄວາມຈິງ " ຊະເລີຍຮີບວ໋ົ່ງວອນ...

" ເວ້ົ້າ!!! ຖ້າປ່າງນັ້ນວ່າໄປເລີຍ "

ໄພໂຮດກັດຟັນແໜ່ນ ກຳລັ້ງຈະອ້ົ້າປາກເວ້ົ້າ ແຕ່ກໍມີຄວາມຄິດແວບນຶ່ງແລ່ນເຂ້ົ້າມາໃນສະ ໝອງ ຖ້າເຂົ້າບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກນີ້ແຜນການຕ່າງໆຈະຕ້ອງລົ້ມແຫລວ, ແລະເຂົ້າກໍ່ົ່ງຈະຕ້ອງ ຖືກປະຫານຊີວິດຢູ່ດີ...

" ເວ້ົ້າ ວ່າໃສວ່າຈະເລ່ົ້າຄວາມຈິງປ່າງໃດລ່ະວ໋ົ່ງວ ໄພໂຮດບໍ່ຕອບ."

" ດີລະ ຖ້າປ່າງນັ້ນຕຽມຕົ໋ວຕາຍ..ນຶ່ງ..ສອງ..." ປ໋ົ່ງ " ສຽງປືນດັ່ງກ້ອງສ້ອມ ກັບໄປກັບມາໃນຫຸບເຂົ້າບ້ານພາຂາວໃນຕອນເຊ້ົ້ານ້ົ້ດ, ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງໄພໂຮດດັບວູບລົ່ງ... ເມື່ອລົ້ມຕາຂ້ົ້ນມາອ້ົ້ກຄັ້ງນຶ່ງ ເຂົ້າເບ່ົ່ງບໍ່ເຫັນຫຍ້ົ່ງເລ່ົ້ຍນັ້ນນ້ົ້ດສນ້ົ້ດເຂົ້າຄ້ົ້ດວ່າເວລາຕາຍ ແລ້ວນ້ົ້ນເປັນປ່າງນ້ົ້ເອ່ົ່ງນ໊ະ! ເນ້ົ້ດໜ້ົ້ດ...ນ້ົ້ນນ້ົ້ນສຽງເຄ່ົ່ອງບ້ົ້ນເຮລ້ົ້ຄອບຕ້ົ້ຮ້ົ້ມ່ານ້ົ້ນບ້ົ້ນໃກ້ເຂ້ົ້າ ມາແລ້ວ ເຂົ້າຮູ້ສຶກຕົ໋ວເບ້ົ້າບໍ່ກ້ານລຸກຂ້ົ້ນຈາກທ່ານອນເພ໊ະບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເກ້ົ້ດຫຍ້ົ່ງຂ້ົ້ນ... ສຽງເຄ່ົ່ອງບ້ົ້ນດັ່ງຊ້ົ້ດຂ້ົ້ນເໜ້ົ້ມອນຈະມາລົ່ງຈອດຢູ່ໃກ້ໆອ້ົ້ກຈ້ົ້ກນ້ອຍຈ່ົ່ງບ້ົ້ນກັບໄປ..... ໄພໂຮດຄ່ອຍໆຍ້ົ້ກແຂນທ່ົ່ວ່ວງຮາບຢູ່ຂ້ົ້າງກາຍຂ້ົ້ນມາ, ປ໊ະກ໊ົ່ດວ່າເຂົ້າຍ່ົ່ງເຄ່ົ່ອນໄຫວໄດ້!! ລອງຫຍ້ົ້ກຂາຕົ໋ວເອ່ົ່ງ ເອ!!ເຈ້ົ້ບຢູ່ເໜ້ົ້ມອນເດ່ົ່ມ, ເຂົ້າຍ່ົ່ງບໍ່ຕາຍຄ້ົ້ດໄດ້ກ໊ົ່ພລຸກລຸກຂ້ົ້ນນ່ົ່ງຄລ່ໍາໄປ ທ່ົ່ ເອ່ົ່ມຕົ໋ວລົ່ງນອນລົ່ງໄປໃໝ່...

ຈະເລີຍໄທຍທີ່ຈະຕາຍັ້ງບໍ່ຂາດສະຕຸ້ງຕົ້ມອີກຄັ້ງນຶ່ງ ເມື່ອປະຕູອາຄານເປີດອອກດ້ວຍສຽງ
ດັ້ງ ເຂົ້າຮີບລຸກໄປຢືນເກາະປະຕູລູກກົ້ງເຫລັກເບິ່ງວ່າມີຫຍັ້ງເກີດຂຶ້ນຜູ້ຄຸມສອງຄົນຈາກຊາຍຄົນນຶ່ງ
ຫູ່ລູ່ຫູ້ກົ້ງມາປ່ອຍລົ້ງບົ້ນພື້ນໃນຫ້ອງໂຖງເສື້ອຜ້າແລະຮ່າງກາຍຂອງຈະເລີຍໃໝ່ໂຊກໄປດ້ວຍເລືອດ
ທີ່ລົ້ດໆເຂົ້ານອນຄ່ຳຫນ້າບໍ່ກະດຸກກະດິກ...

" ໄອ້ນີ້ປາກເຂວ່ຈິ່ງໆເອົ້ານັ້ນບັດເຂົ້າຫ້ອງຂ້ຽ " ຫົວໜ້າສິ່ງຂະມະທີ່ເປີດປະຕູຫ້ອງຂອງ
ໄພໂຮດ, ລູກນ້ອງທົ້ງສອງຮີບປະຕິບັດຕາມຈາກຊາຍຜູ້ໂຊກຮ້າຍໂຍນເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງແລ້ວປິດປະຕູ
ຖົ້ມຮອຍເລືອດເປັນທາງຍາວໄປກັບພື້ນຫ້ອງ..

ເມື່ອຜູ້ຄຸມອອກໄປໝົດແລ້ວ ໄພໂຮດເດີ່ມອົ່ມໄປອົ່ມມາພາຍໃນຫ້ອງຂ້ວຍຂອງຕົ້ມເອງບາງ
ດ້ວງເພາະຫ້ອງຢູ່ຕິດກັນ,ບາງດ້ວງເຂົ້າກັບໄປນັ່ງບົ້ນຕຽງ,ພຍາຍາມເງ້ຍຫູຟັ້ງສຽງຈາກຫ້ອງນ້ຳງໆແຕ່
ກໍ່ບ້ຽງຈຽບຢູ່ໄພໂຮດຮູ້ສຶກຕົ້ນເຕົ້ນຂົ້ນມາເພາະເປັນດ້ວງທຳອິດທີ່ເຂົ້າຈະມີເພື່ອນຈະເລີຍໃຈ ຢາກຈະ
ໃຫ້ຜູ້ມາໃໝ່ຟື້ນໄວໆ,ເຮົ້າຈະໄດ້ໄຕ່ຖາມເຮື່ອງຣາວເບິ່ງວ່າເປັນຢ່າງໃດມາຢ່າງໃດ..

ໄພໂຮດ ຕ້ອງລໍຖ້ຶງສອງວັນກ່ອນຈະໄດ້ຍິນສຽງກຸ໊ກໆກ໊ກໆດ້ວຈາກຫ້ອງຂ້າງຄຽງເຂົ້າຮີບ
ເດີ່ນໄປຕົ້ງມຸມຫ້ອງແລ້ວຖາມຂົ້ນ," ເປັນຢ່າງໃດເພື່ອນ" ບໍ່ມີສຽງຕອບ.

" ວ່າໄງ ຄ່ອຍຍັ້ງຊົ່ວແລ້ວຫລ໊ຍັ້ງ ເຈົ້າຖ໊ກຫມັ້ກ່ຳ່າດູເຫມ໊ອນກັນນະບໍ່ມີສຽງ ຈາມເດີ່ນໄພ
ໂຮດເລ໊ກຖາມ...

ພໍ່ຖ້ຶງວັນທີ 3 ໄພໂຮດເຣີ່ມໄດ້ຍິນສຽງຝີ່ເທ້ົາຄົ່ນເດີ່ນໄປມາມີສຽງສົ່ນໆດ້ວງແວວໆມາ"ມີ
ໃຜຢູ່ໃນ໊ັ້ນ໋ບ?! ຂ໋ມ້ຳຈອກ ໄພໂຮດຣີ່ບຍົກຈອກພາສ໊ກທ໊ມ໋ນ້ຳເຫລ໊ອເຄ໊ືອມ໊ງ ຍົ່ນລອດລູກກົ້ງມາຮັ່ບ
ເອົ້າແ໊ັ້ນ ໄພໂຮດຮັ່ບບອກສ໊ັ້ມ໊ອຍຫ໊ມ໊ງເອົ້າກ໊ໍ່ຮູ້ສຶກວ່າມ໊ີ໊ມ໊ືຄລ້ຳສ໊ະປະໆມາຮັ່ບເອົ້າຈອກ ມ໊ຳ້ໄປ
ແລ້ວ໊ມ໊ີສຽ...

.....

ตอบ.

ขอบใจหลาย. จากนั้นขะเจ้ยก็เริ่มทำความรู้จักกัน. และเมื่อๆจากต่างก็ต่ากรู้ในสพาบที่ต้องลำบากความเห็นอกเห็นใจกันเกิดขึ้นย่างอ่อๆไวๆ ที่บ่สามาดเห็นหน้าตากันได้.

ขะเจ้ยผู้มาที่หลังเล่าให้ไพโรถฟังว่า เฮาเป็นครูสอนชั้นปะถมยู่หัวยวงจันบ่เจ้ยเห็นหน้าพ่เจ้ย เพาะบ่หมิ่ไปเฮ้ากับพวกปะเทดลาวตั้งแต่สมัยเฮาเป็นเด็ก ส่วนแม่นเป็นคนไท บ้านยู่ดูดอมหานิติวเฮ้าเองมีสองสันชาด สามาดเดินทางเฮ้าออกปะเทดไทและลาวได้ย่างสดวก.

สาเหดที่ต่ากมายู่ในสพาบเฉ่นนี้กเพาะว่า ทีมเบ็งความเหลวแหลกของพวกอ้าธาดุการฝ่ายขาวในอยวจันบ่ได้ พวกนั้นโกงกินกันอุตะลุดพวกที่เฉ้ยแย้งเฉ้ยขาก็ว่ากำได้เฉ้ยมยึดเฉ้ยมเว็นเดือนต็อเฮ้าเองเรือบ่ได้กำเจ้ยย่าปู้กับที่ลดหนักเฮ้าๆเกิดความน้อยใจ เจ้ยตั้งใจว่าจะออกเดินทางไปตามหาพ่จะไปเฮ้ากับฝ่ายปะเทดลาว.

ข้อที่ไพโรถได้ยินตอนหลังที่เพื่อนร่วมลุดเล่าให้ฟัง. ขุงคิดว่าเป็นเรื่องสำคันที่ทำให้ครูหมู่มต้องหนีออกจากวยวจันถ้วยความแค้น กเพาะเฮ้าสูมเสี่ยงูหมนขุง เป็นครูเหมือนกันให้กับนักบินขาวอาเมริกัน.

ครูผู้โชกร้ายบอกกับไพโรถอีกว่า เมื่อพวกเฮ้าหน้าที่อบถามไปย้งโรงธรมที่วยวจันแล้วได้รับการยืนยันว่าเฮ้าเป็นครูหมู่จึงกิ่งจะได้รับการปดปล่อยแต่ที่สาบามว่าจะบ่ยู่ในปะเทดลาวอีกต่ไปจะเดินทางไปยู่กับแม่ที่อุดอมแต่จะย้งพยายามติดต่กับเมื่อนๆหมู่ความคิดและอุดมการย่างดียวกันเพื่อมจัดอีพมของวัดทาวันนี้ม อาเมริกันต่ไป.

ไพโรถรู้สึกปะทับใจในเดือนร่วมห้องขึงรุ่นน้องเป็นย่างยิ่งมักในที่เว้าจาเปิดเผยมน้ำใจเด็ดเดียวและที่เฮ้ามักที่สุกก็เด็กหมู่เล็กมีกรดเล็กอาเมริกันย่างเฮ้ากะถูกถำบางที่อาดใช้เด็กเล็กให้เป็นปะโยดได้. เฮ้าเลมอางแผ่นงามขึ้นในใจทันที ต็กเป็นอนะที่ผู้ลุมมำอาหามาสึ่งไพโรถก็ได้ยินหะหามึ่งเล่าทับเล็กหมู่ม่อว่าะ:

"นี่! ครู...มอนเฮ้าจะป่อยครูละนะเพึ่งได้คำตอบจากวยวจันม่ายวันนี้ เอง. เลมนอนในนี้ไปก่อนก็แล้วกัน...แล้วจำไว้ย่างึงมาที่หลังย่าฆ่มน้ำลายใส่หน้าเล็กมึ่งอีกเป็นอันขาดและเจ็บตัวหลายก่วานี้.

เลมนั้นเองท่ามกางความมืดไพโรถก็งทะลุมเสื่อเมัดล่างสุดออกแล้ว สึ่งให้

ໃຫ້ຄຣູຫນຸ່ມ ພ້ອມທັງຂໍຮ້ອງໃຫ້ຊ່ວຍນຳໄປສົ່ງໃຫ້ຮ້ານຂາຍວິທຍຸແລະນາລິກາຊີ " ແສງຈະເຣີ່ມ " ຂ້າງໄປສມືຫນອງຄາຍດ້ວຍ.

ຄຸ່ງເຊົ້າ ໄພໂຣດຣິບຕົ້ມແລ້ວລຸກຂຶ້ນມານັ່ງກະສັບກະສ່າຍຢູ່ບ້ນຕຽງເອົາລົ້ມນີ ແສງສ່ວ່າງສ່ອງສອດເຂົ້າມາໃຕ້ຂອບປະຕູເຫລັກ ຕ່ຽງໄດ້ຍິນສຽງເຫົ້າດົ່ມມາທີ່ປະຕູ.

ຄົ່ນນ້ງ 3 ຄົ່ນດົ່ມທີ່ເຂົ້າເລີ່ຍເຕ້ັນເປ້ັນປະຈຳດົ່ນເຂົ້ານາສອງຄົ່ນໄປຍ້ນປະຈຳ ທ້ງເລີ່ຍຢ້ນຫ້ວໜ້ານາມດົ່ນໄປເປ້ີດປະຕູຫ້ອງຄຣູຫນຸ່ມ. ໄພໂຣດສະດຸ້ງຕຣົກ ເມ້ືອເຫ້ັນທະຫານ ຍາມສອງຄົ່ນຍ້ືດເຫົ້າຕ້ງທຳຄວາມເຄົ້ານ້ບເມ້ືອສຽງປະຕູເປ້ີດອອກຊາຍໜຸ່ມຊ້ຽເປ້ັນເພ້ືອນ ທ້ ເຂົ້າໄວ້ໃຈດົ່ນມາຫຍຸດຢູ່ໜ້າປະຕູລູກກ້ງຍ້ມຢ່ານເປ້ີດເຜ້ຍໃບໜ້າປາສຈາກຣອຣ້ອຍຂອງບາດແຜ່ສອາດສ້ານ.

ຂອບ່ໃຈຫລາຍຄົ່ນໄພໂຣດ!...ສຳລ້ບກະດຸມຫົ່ມອ້ຍໃຫ້ຜົ່ມເວ້ົາຈ້ບກ້ຫ້ັນກ້ບອອກດົ່ນແຕ່ຍ້ງບ່ໄດ້ຖ້ກເລ້ຍສຽງຫ້ວໜ້າຜ້ຄຸ່ມຖາມຂ້ນ. " ເນ້ງຕ້ລ!...ສຳລ້ບໃນໄພໂຣດຄົ່ນນ້ຣ້ຳ ຈ້ດການໄດ້ແລ້ວຫລ້ຍງ " ເນ້ງຕ້ລ ຫ້ັນກ້ບມາສ້ບຕ່ານກ້ບໄພໂຣດຢ່ານເປ້ັນຊ່ານເປ້ັນແລ້ວພ້ກ ໜ້ານ ໃນກະດຸມພ່ານສ້ກສ້ດຳເມ້ັດໂຕຂນາດເທ່ົ່ານ້ວແມ້ມເມ້ັດນ້ມໄໂລຟ້ມຢ່ອຍຢູ່ ມ້ນ້ນຈຸແຜນ່ານສຳຄ້ນເປ້ັນພ່ານສ່ານ ຣດນ່ານຢ່ານລະອ້ຽດລະອໍ ເມ້ືອໄປຣ້ມຣ້ບຣ້ອຍແລ້ວກອງທ້ບພ່ານທ້ 2 ກໍ ສ້ງຣ່ານງ່ານໄປຍ້ງໜ່ວຍທ້ ຣ່ວ້ອ້ອງທ້ນທ້.

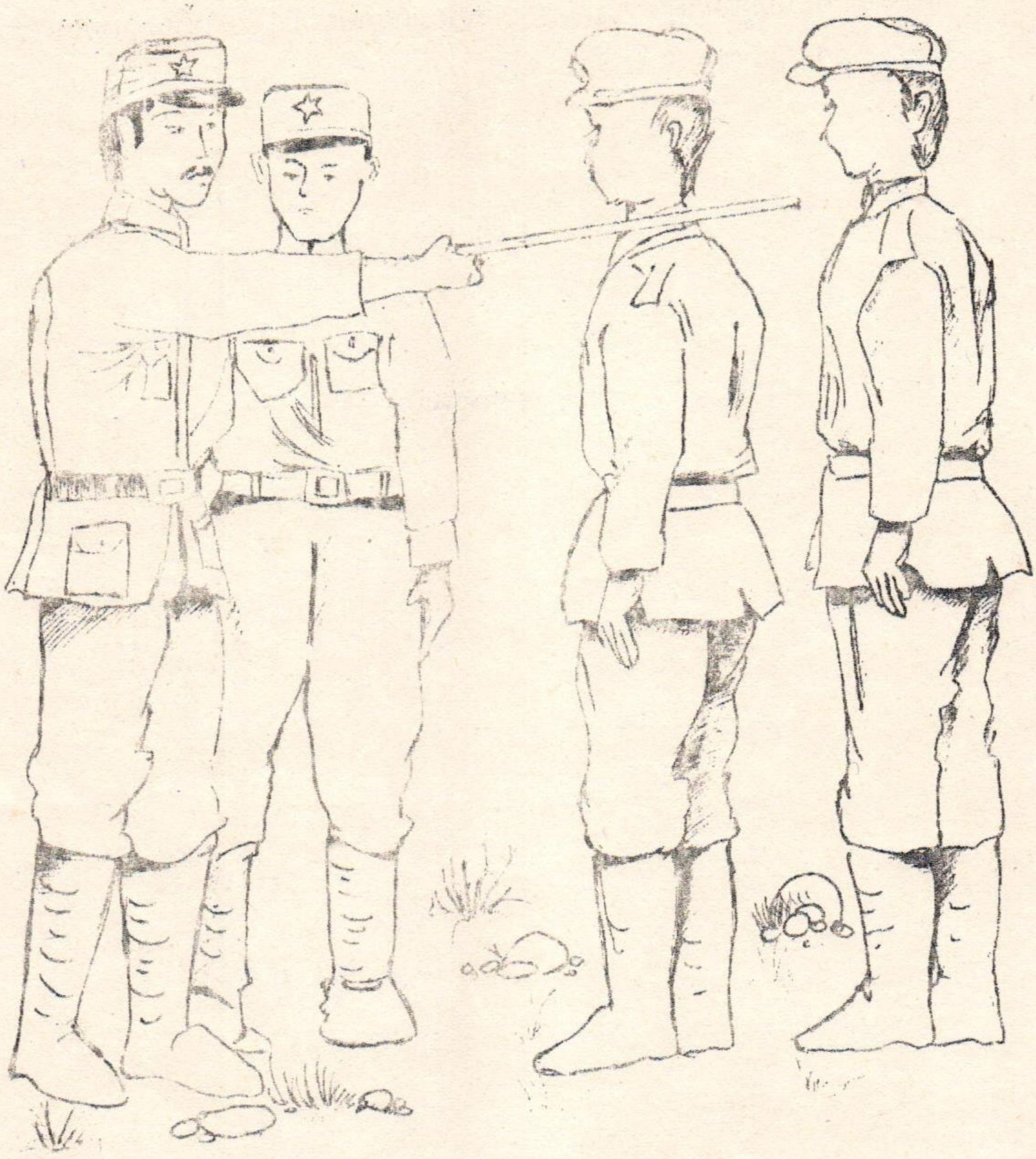
ແຕ່ເປ້ັນທ້ ່ານເສ້ຽດ່ານທ້ ໜ່ວຍເໜ້ືອຂອງພວກຣ່ວ້ອ້ອງ. ຖ້ກຄວ່ານສຳນ່ານ ຂອງ ເຈ່ານໜ່ານສ້ນຈຸກຖ່ານຈຸ່ານວ່ານງ່ານນອກ 1 ເດ້ືອນຕ່ານ່ານ ນ້ນຈຸດ້ືອນ ກ ຖ້ກໜ່ວຍດ ກ ກ ຂອງ ຣດນ່ານ ເໜ້ືອບ້ກເຂົ້າໂຈ່ານຕ ທຳໃຫ້ ທ ຫ ານ ອ ເ ນ ຣ ກ ່ 2 ນ ່ ຍ ແ ລ ະ ຍ ່ ານ ຮ ້ ກ ສ ່ ານ ຄ ວ ່ ານ ປ ່ ອ ດ 1 ຄົ່ນ ເ ສ ້ ຽ ຊ ວ ິ ດ . ເ ຄ ື ່ ອ ງ ບ ິ ນ ຣ ົ ບ ເ ອ ຟ 105 ຖ ້ ກ ທ ຳ ລ ່ ານ 2 ເ ຄ ື ່ ອ ງ ໃ ນ ກ ່ ານ ທ ຳ ງ ່ ານ ຄ ວ ້ ມ (ฝ ່ ານ ຜ ້ ໂ ຈ ່ ານ ຕ ເ ສ ້ ຽ ຊ ວ ິ ດ 2 ຄ ົ ່ ນ ຖ ້ ກ ຈ ້ ບ ເ ປ ້ ັ ນ 1 ຄ ົ ່ ນ . ຜ ້ ຖ ້ ກ ຈ ້ ບ ເ ປ ້ ັ ນ ເ ປ ້ ີ ດ ເ ຜ ້ ຍ ວ ່ ຳ ໜ ່ ວ ຍ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ້ ຳ ອ ອ ກ ດ ົ ່ ນ ທ ່ ານ ຈ ່ ານ ກ ວ ຣ ດ ນ ່ ານ ເ ໜ ້ ືອ ເ ມ ້ ືອ 1 ເ ດ ້ ືອ ນ ກ ່ ອ ນ ມ ້ ທ ຫ ານ ນ ່ ານ ເ ຄ ອ ມ ມ ້ ອ ນ ດ ເ ປ ້ ັ ນ ຜ ້ ນ ຳ ທ ່ ານ ລ ້ ດ ເ ລ ່ ະ ມ ່ ານ ຕ ່ ານ ປ ່ ຳ ທ ້ ີ ບ ດ ້ ານ ເ ໜ ້ ືອ ຂ ອ ງ ລ ່ ານ ຜ ່ ານ ສ ່ ານ ລ ່ ານ ພ ູ ຂ ຸ ນ ແ ຂ ວ ງ ໄ ຊ ຍ ະ ບ ຸ ຣ ີ , ມ ່ ານ ຂ ້ ່ ານ ແ ມ ່ ນ ້ ຳ ໂ ຂ ວ ງ ທ ້ ີ ອ ຳ ເ ພ ້ ີ ສ ້ ງ ຄ ົ ້ ມ ລ ້ ງ ຫ ວ ັ ດ ຫ ນ ອ ງ ຄ າ ຍ ທ ້ ີ ຝ ່ ັ ງ ນ ້ ຳ ໂ ຂ ວ ງ ດ ້ ານ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ທ ພ ວ ກ ผ . ก . ล ໄ ດ ້ ໄ ປ ຄ ອ ຍ ຕ ້ ອ ນ ຮ ້ ບ ແ ລ ະ ນ ຳ ທ ຸ ່ ານ ຕ ່ ານ ມ ່ ານ ຕ ່ ານ ທ ້ ອ ກ ເ ຂ ົ ້ ຳ . ພ ຸ ພ ່ ານ ມ ່ ານ ພ ້ ກ ຢ ູ ່ ທ ້ ີ ຖ ່ ານ ໜ ້ ານ ພ ຸ ຊ ່ ານ ງ ໃ ຫ ຍ ່ ເ ປ ້ ັ ນ ເ ວ ລ ່ ານ - 3 ວ ້ ນ ລ ້ ່ ານ ຈ ່ ານ ກ ້ ນ ກ ໍ ດ ົ ່ ນ ທ ່ ານ ມ ຸ ່ ານ ລ ້ ່ ານ ສ ຸ ້ ດ ໃ ຕ ້ ຈ ົ ້ ນ ມ ່ ານ ຖ ່ ານ ຈ ຸ ດ ທ ້ ີ ສ ກ ມ ່ ານ ດ ເ ຫ ້ ັ ນ ຖ ່ ານ ນ ້ ້ ນ ອ ຸ ດ ອ ນ ໄ ດ ້ ຢ ່ ານ ຈ ້ ດ ເ ຈ ນ ໃ ນ ຍ ່ ານ ກ ່ ານ ດ ົ ້ ນ .

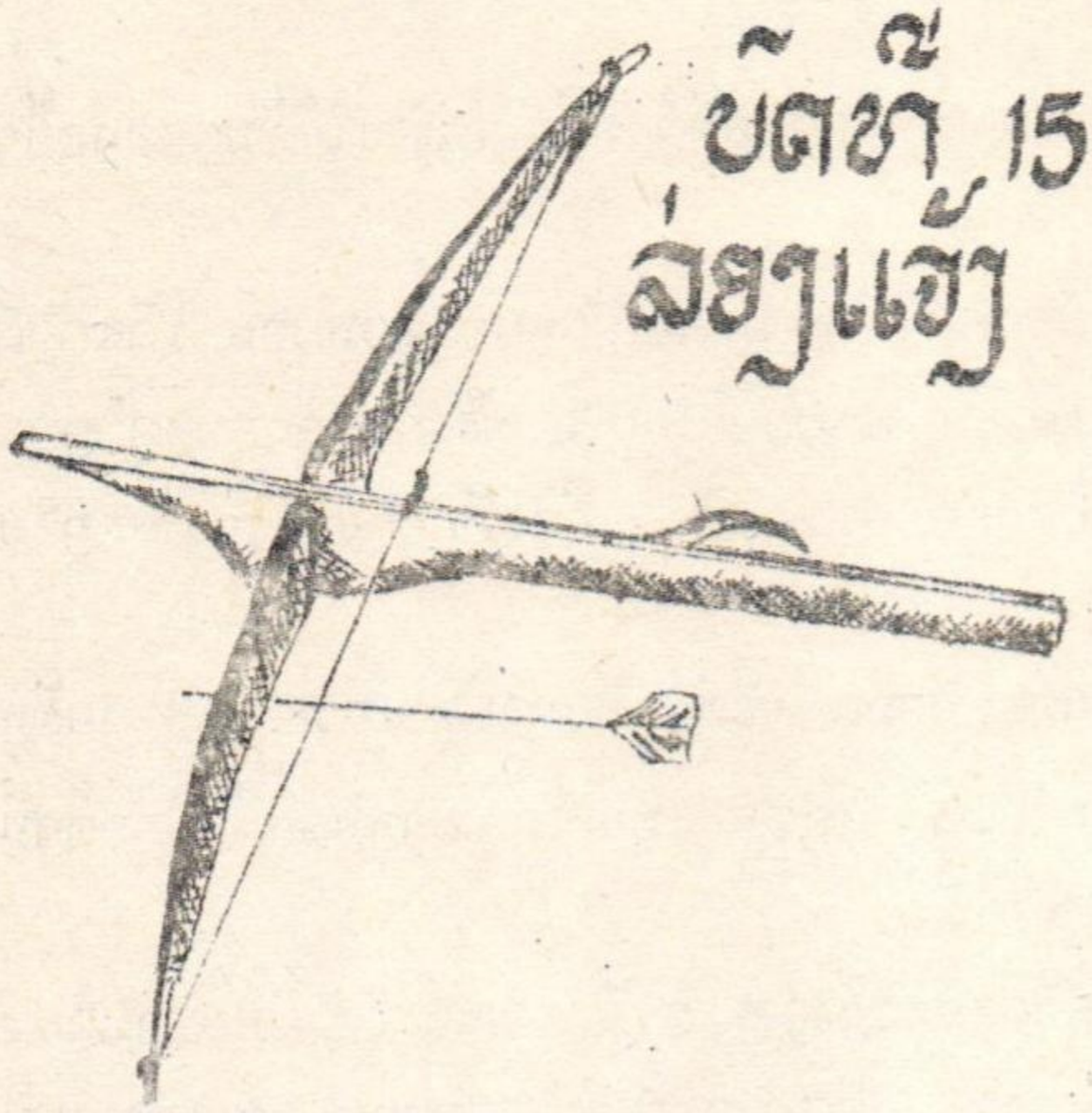
ເ ມ ້ ືອ ຖ ່ ານ ວ ່ ຳ ຣ ່ ານ ອ ຍ ມ ້ ຈ ຸ ດ ປ ະ ສ ົ ່ ງ ຫ ຍ ້ ງ ໃ ນ ກ ່ ານ ໂ ຈ ່ ານ ຕ ້ ຖ ່ ານ ນ ້ ້ ນ ອ ຸ ດ ອ ນ ? ค ່ ານ ຈ ະ ເ ລ ້ ຍ ດ ກ ່ ານ ງ ຕ ອ ບ ວ ່ ານ ;

" ເ ພ ້ ືອ ສ ແ ດ ງ ໃ ຫ ້ ເ ຫ ັ ນ ວ ່ ານ ຣ ດ ນ ່ ານ ເ ໜ ້ ືອ ສ ່ ານ ນ ່ ານ ເ ຂ ົ ້ ຳ ໂ ຈ ່ ານ ຕ ້ ຖ ່ ານ ໜ ້ ານ ອ ່ ານ ເ ມ ້ ັ ກ ໄ ດ ້ . "

ทุกแห่งบ่อาจะตั้งอยู่ในประเทดใดก็ตาม, และเพื่อเป็นแรงกีดกันให้ตามเจตะจาที่กำลังดำเนินอยู่หน้าทุวปาธิส ระหว่างอรดมามเหนือ, อรดกีวอรดมามใต้และอาเมธิกาสำเธัดลุล่วงไปโดยไว.

----------000----------

ບົດທີ 15
ສ່ຽງເຢັ້ງ

ມີ່ຂ່າວແພ່ສະບັດໄປທົ່ວອານາຈັກນ້ຳເມືອປາຍ ປີ ຄ.ສ 1972 ວ່າຈະມີການປະກາດ ຢຸດຍິງໃນປະເທດວຽດນາມແລະທະຫານອາເມຣິກັນກຳລັງຈະຖອນ ທະຫານ ກັບບ້ານ ຂ່າວນ້ີສ້າງຄວາມອິ່ຕົ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານນາຍພົນແລະບັນດາຜູ້ນຳທະຫານນ້ຳເປັນຢ່າງ ຍິ່ງທຸກຄົນຄິດວ່າເມ້ືອມະໂຍບາຍຖອນທະຫານອາເມຣິກັນໃນວຽດນາມເຣ້ີມຂ້ຶ້ນ ຄວາມ ຈ່ຳເຫລ້ືອຍອ່ງຣັຖະບານອາເມຣິກັນໃນລາວກ້ໍຈະຕ້ອ່ງຢຸຕ້ິລົ່ງ.

ຄວາມຄ້ິດ ກ້ຳລຸກາຍເປັນຄວາມຈ່ິງໃນເວລາບ່ໍນານຫລ່ັງຈາກນ້ັ້ນກ້ໍມ້ີການ ປ່ະກາດ ຢຸດຍ່ິງໃນປ່ະເທດລາວເມ້ືອ ວ້ັນທ້ີ 21 ກຸມພາ ຄ.ສ 1973ຕ້ໍ່ມາອ້ິກບ່ໍເທ່ົ່າໃດ ເດ້ືອນເຈ້ົ້າສຸວ້ັນນະພູມາ ໄດ້ຮ້ັບ ເລ້ືອກໃຫ້ເປ້ັນນາຍົກຣັຖະມ້ົນຕ້ຣ້ີໃນຕ່ຳແໜ່ງເດ້ີມ.

ແຕ່ສ່ິ່ງທ້ີ່ຝ່າຍຄອມມ້ິວນ້ິດປ່າຖະນ່ໍາໄດ້ຢຸດສ່ະເພ່ົ່າະຣັຖບານປ່ະສົມເທ່ົ່ານ້ັ້ນ ການ ດ່ຳເນ້ີນການທາງການເມ້ືອງຍ່ັງດ່ຳເນ້ີນຕ້ໍ່ໄປບ່ໍຢຸດຢ້ັ້ງຈ້ົນໃນທ້ີ່ສຸດສາມາດເອ້ົ່າ ຄວບ ຄຸມການທາງການບ້ໍຣ້ິຫານປ່ະເທດໄດ້ທ່ົ້ງໝ້ົດ

ໄກສອນພົມວ້ິຫານປ່ະທານພັກປ່ະຊຸາຊ້ົນລາວກ້ໍ້າວຂ້ຶ້ນມາເປ້ັນນາຍົກຣັຖະມ້ົນ ຕ້ຣ້ີ ຂອ່ງປ່ະເທດລາວຢ່ົ່າງເຕ້ັມພາກພູມເມ້ືອ ວ້ັນທ້ີ 28 ພ້ຶສະຈ້ິກາ ຄ.ສ 1975 ສ່ວນ ເຈ້ົ້າສຸວ້ັນນະພູມາຖ້ືກຖອດອອກຈາກຕ່ຳແໜ່ງນາຍົກບ່ໍເທ່ົ່າໃດວ້ັນຫລ່ັງຈາກທ້ີ່ໄດ້ເຊ້ັນພ້ົມ ມ ອ່ຳງປ່າວ

ມາພົບແລ້ວສັ່ງໃຫ້ຖອຍທະຫານອອກຈາກແນວທີ່ຕັ້ງ ຊຶ່ງເປັນຜົນໃຫ້ບັນດາຊາວມົ້ງພາກັນອົບພະຍົບອອກຈາກລ່ອງແຈ້ງ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພື່ອເຫດຜົນທາງການເມືອງພວກຄອມມິວນິດໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າສຸວັນນະພູມາເປັນທີ່ປຶກສາປະເທດ ແຕ່ບໍ່ນິ້ວຈໍ່ມາກໃດໆທ້າວສົມເຈົ້າສຸພານຸວົງກໍເຊີ່ນກັນໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບຕຳແໜ່ງປະມຸກຂອງປະເທດ ຊຶ່ງເປັນຕຳແໜ່ງແຕ່ພຽງໃນນາມເທົ່ານັ້ນ.

ການກະທຳຂອງຝ່າຍຄອມມິວນິດທີ ຖືວ່າເປັນການສິບປະມາດຄົນລາວທ້ວງປະເທດ_ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອວັນທີ 2 ທັນວາ ຄ.ສ 1975 ຂະນະຣັຖະບານມີຄຳສັ່ງປົດເຈົ້ານະຫາຊີວິດລາວອອກຈາກຕຳແໜ່ງນະຫາກະສັດ.

ເມື່ອປົດເຈົ້ານະຫາຊີວິດລາວໄດ້ພຽງ 2 ວັນ ໄກສອນ ພົມວິຫານກໍປະກາດປ່ຽນຊື່ປະເທດລາວເປັນ " ສາທາລະນະຣັດປະຊາຕິປະໄຕປະຊາຊົນລາວທະຫານມົ້ງຈຳນວນຫລາຍຕ້ອງຖືມອາວຸດແລ້ວກັບໄປຊ່ວຍຄອບຄົວເຮັດໄຮ່ໄຖນາດ້ວຍເຫດທີ່ບໍ່ນິ້ວຈໍ່ມາຫລົ້ນ ຈາກຟ້າຢ່າງເມື່ອສະໜັຍກ່ອນຜູ້ນຳມົ້ງພາກັນຫວັງວ່າການຢຸດຍິງຄາວນີ້ຈະເປັນການສແດງເຖິງເຖິງຈິງໃຈຂອງຝ່າຍຄອມມິວນິດສ໌ໂຄສນາວ່າໃຫ້ເລີກຮົບພົ່ງກັນເສັ້ຽທີແລ້ວຕ່າງຫນ້າ ຕ່າງຕາທຳມາຫາກິນກັນຢ່າງສະງົບ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມດ້ວຍຄວາມບໍ່ປະມາດທ່ານນາຍພົນຍັ່ງສັ່ງໃຫ້ທະຫານ ທຸກໜ່ວຍທີ່ຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ໃນຈຸດເດີ່ມເມື່ອການຢຸດຍິງເຣີ່ມຂຶ້ນ.

ເຫດການເປັນໄປຢ່າງປົກະຕິເຖິງ 2 ປີ ເມື່ອທະຫານພັນທະມິດເຣີ່ມຖອນຕົວກັບໜົດ,ພວກຄອມມິວນິດກໍເຣີ່ມສະແດງທາດແທ້ອອກມາທັນທີ.

ໃນຕອນຕົ້ນ ປີ ຄ.ສ 1975 ພວກມັນເຣີ່ມເຄື່ອນກຳລັ້ງຄືບໜ້າເຂົ້າມາທີລະນ້ອຍຈົນກະທົ້ງມີການປະທະເກີດຂຶ້ນຣະຫວ່າງທະຫານມົ້ງແລະທະຫານອຽດນາມເໜືອທີ່ບໍຣິເວນສາລາພູຊຸມ.

ເມື່ອເຖິງເດືອນ ພຶສະພາ ຄ.ສ 1975 ຊາວມົ້ງກໍເຣີ່ມອົພະຍົບຄັ້ງໃຫ່ຍ່ຈາກເມືອງລ່ອງແຈ້ງລົງສູ່ທິດໃຕ້ເພື່ອຈະໜີມາພົ້ງປະເທດໄທ.

ພວກນ້ຳຖືກກອງທັບກອງກຳລັງຂອງປະເທດລາວຕ້ຽງສະກັດຢູ່ບໍຣິເວນຕອນໃຕ້ຂອງ
ແມ່ນ້ຳງືມທະຫານຄອມມິວນິດໃຊ້ອາວຸດແທບທຸກຊະນິດເພື່ອຢັບຢັ້ງການຈິບພະຍົບຫົນປະກົດ
ວ່າຊາວນ້ຳທ້ຽວຕົ້ມແກ້ຜູ້ຍິງແລະລູກນ້ອຍເດັກແດ ຖືກສັ່ງຫານໄປບໍ່ນ້ອຍກ່ວາ 3.000 ຄົນ
ເປັນການສັ່ງຫານນ້ຳງຈຳນວນຫລາຍທີ່ສຸດແລະຢ່າງເລືອດເຢັນທີ່ສຸດໃນປະວັດສາດ./.

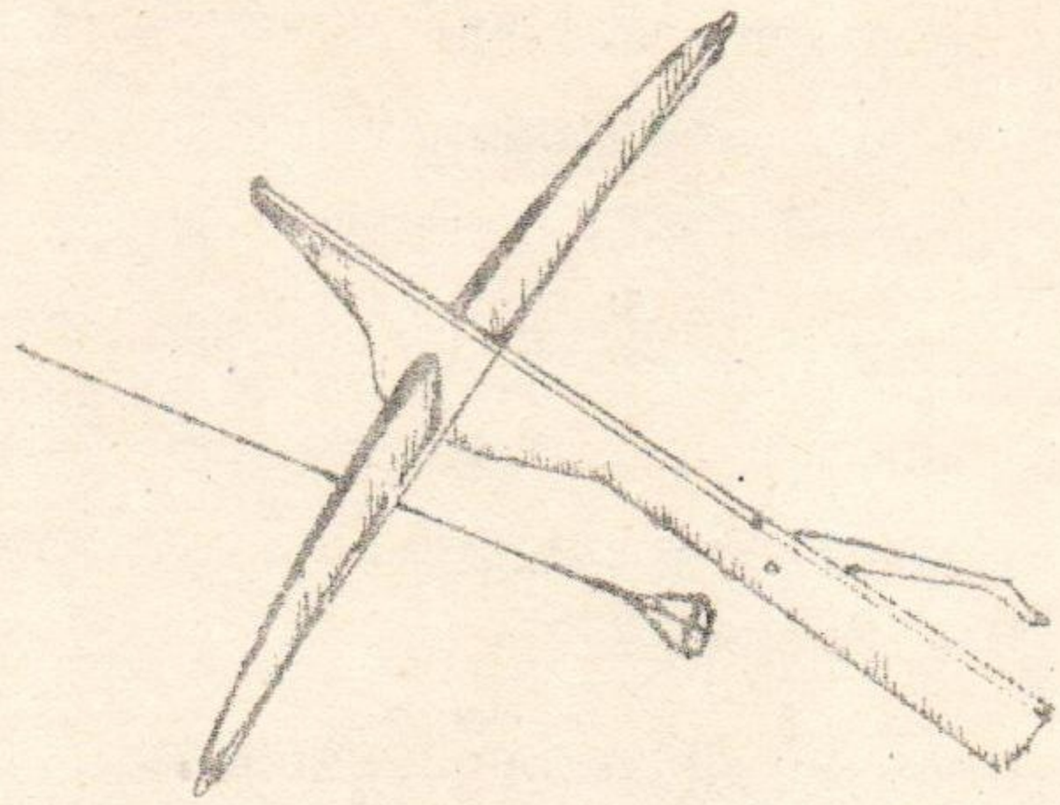
----------==00==----------

24/VII

ຫ້ຳມຈຳໜ່ຳຍ

ห้องสมุดจุฬาฯ 166

ເມກ້ົນຣະດູຝົນໃນເດືອນ ພຶສະພາ, ເກາະກຸ່ມເປັນກ້ອນໃຫຍ່ລອຍປົກຄຸມເໜືອໜຸບ ເຂົ້າບ້ານພາຍາວ, ໃນຂນະທີ່ຄວາມສັບສົນວຸ່ນວາຍເລີ່ມຂົ້ນບັນດາ ນ້ົງທີ່ອົພະຍົບມາຈາກ ລ່ອງແຈ້ງຊົ້ງຕ້ັງຢູ່ທີ່ດເໜືອເລີ່ມເຄື່ອນມາເຖິງພາຍາວ, ຜູ້ຄົນພາກັນຫອບລູກຈູງຫລານມາ ເປັນແຖວຍາວຫຍຽດ.

ເນ້ົງລ້ັຕູ ແລ່ນອອກໄປນອກທີ່ພັກ, ຢືນເບ້ິງໄປທີ່ເຊ້ິງເຂົ້າພູເປ້ັຍກໍ່ເຫັນຂະບວນ ນ້ົງ ອົພຍົບກໍາລັງເຄື່ອນທີ່ໃກ້ເຂ້ົ້າມາ, ພາບທີ່ເຂົ້າເຫັນຂນະນ້ັ້ນຈະບໍ່ຜິດກັນກັບເມ່ືອສມັຍເຂົ້າ ເປັນເດັກຕອນທີ່ຕ້ອງອົພຍົບອອກຈາກຂຸງຂວາງເປັນເວລາ 10 ປີເຕັ້ມໆທີ່ເຂົ້າເລີ່ມອົພະ ຍົບຄ້ັງທໍ່ິຄ ແລະດຽວນ້ັ້ເຂດການປ່ຽນເດ້ີນກໍາລ້ັງເກ້ີດຂ້ົ້ນອ້ີກ.

ຣ.ທ. ໜຸ່ມນ້ົງຊຸດຕ້ອລ້ົງນ້ົງກັບພ້ົນປ່ຽງອ່ອນໃຈ.

" ຈ້ັກຄ້ົງໜ້ໍ່ທ່ີພວກນ້ົງຈະຕ້ອງອົພະຍົບອ້ີກ....ຈະມ້ີກ້ັນສ້ົນສຸດບໍ່...ຫາກພວກນ້ົງ ອົພະຍົບໄປປະເທດໄທ...ຈະມ້ີໂອກາດ້ັ່ງຮ້ົກຮາກໄຄ້ປ່ຽງຖາວອນຫລ້ົ.ບ"

ເນ້ົງລ້ັຕູ ເລ້ີມຄ້ິດປ່ຽງວ້ໍາວຸ້ນ "ຫຍ້ັງລະທ່ີຈະສາມາດຮ້ັກໃຫ້ພວກເຂົ້າບ່ໍຕ້ອງອົບພະ ຍົບ...ຫຍ້ັງລະ ! ທ່ີຈະອ່ອຍໄດ້ " ເຂົ້າເງ້ີຍໜ້າຂ້ົ້ນເບ້ິງທ້ອງຟ້າ.

" ຜ້ິວະດາຟ້າດ້ິນເອ້ີຍ...ໂປຣດອ່ອຍພວກນ້ອຍນ້ອຍດ້ວຍເທ໑" ເນ້ົງລ້ັຕູ ພ້ົມພໍາວ້ິງ ວອນເບາໆ.

ສາຍຕາຂອງໜຸ່ມນ້ົງເບ້ິກກ້ວ້ົາງຂ້ົ້ນນ້ອຍນ້ຶງ, ເມ່ືອເບ້ິງຍອດພູເປ້ັຍທ່ີສູງຕະງ່ານ-ສຽດຟ້າຢູ່ເບ້ືອງໜ້ົາ, ຄວາມຄ້ິດຫວນເຂ້ົ້າມາໃນສມອງເຂົ້າລຸກຢ້ືນແລ້ວອອກແລ່ນທ້ັນທ້ີ.

ເນ້ົງລ້ັຕູ ພວດພ່ລາດໂພ່ລເຂ້ົ້າໄປໃນເຮ້ືອນຂອງໂຢງຢ້ືວເຣ ແຕ່ຕ້ອງຊະງ້ັກເພາະ ພາຍໃນຫ້ອງມ້ີທະຫານນ້ົງຈໍານວນ 6 ຄົນກໍາລ້ັງນ້ົງຣຽງຣາຍກ້ັນຢູ່ຮອບໆທຸກຄົນມ້ີໃບໜ້ົາ

ສະແດງເຖິງຄວາມກັງວົນໃຈ.

" ນ້ົງກ່ອນ ລັຕູ " ເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ເປັນເພື່ອນຮັກຢ່າງສຸດຊຶ້ງ.

" ພວກເຮົາບັ້ນດາທະຫານອົມມານໂດຍສະນາຍບ້ານກຳລັງປຶກສາກັນວ່າ ຈະ
ເຮັດຢ່າງໃດດີໃນສະຖານະການເຊັ່ນນ້ີ...ຫລາຍຄົນບອກວ່າເຮົາຄວນຈະເກັບເຂົ້າຂອງ
ແລະອົພຍົບໄປພ້ອມໆກັບຊາວບ້ານໄປຫາທ່ີຢູ່ໃໝ່ໃນປະເທດໄທ " ໂຢງຢ໊ອເຣ ອະທິ
ບາຍໃຫ້ຜູ້ມາໃໝ່ຟັງ " ແຕ່...ໂຢງຢ໊ອ " ນ້ົງລັຕູ ຜູ້ມາທ່ີຫລັ້ງຮາດຈ້ົງຫອະ." ຖ້າ
ເຮົາອົພະຍົບຕໍ່ໄປເລ້ືອຍໆເມ່ືອໃດນ້ັນຈະສ້ິນສຸດເສ້ັນທ່ີ, ເຮົາຄວນຈະຢຸດໄດ້ແລ້ວເອົາກ່າວ
ຢ່າງໜ້ັກແໜ້ນ, ພ້ອມໆກັບກ້າວໄປຢ່ືນຄຽ້ງຂ້າງເຈົ້າຂອງເຮືອນຫ້ັນໜ້າມາກາດສາຍຕາໄປ
ຕາມໃບໜ້າຂອງທຸກຄົນທ່ີຢູ່ໃນຫ້ອງແລ້ວເວົ້າຕໍ່.

" ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ວ່າພວກນ້ົງເປັນຜູ້ຖືກສາບຈະບໍ່ມີຖ່ິນທ່ີຢູ່ທ່ີຖາວອນ...ແຕ້ຍ່ອ-
ເຮົາເອງເປັນຜູ້ສາບຕົວເຮົາເອງ, ຖ້າຫາກພວກເຮົາບໍ່ຍອມອົພະຍົບ, ໃຜລະ!!!.ຈະ
ມາຊ່ວຍສາບພວກເຮົາໄດ້...ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່...ຈະຕ້ອງຕໍ່ສູ້ຕໍ່ໄປ...ຈ້ົວ....ສຳ
ຫລັບພວກຄົນແກ່ເດັກແລະຜູ້ຍິງໃຫ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນທ່ີຊ້ົວປອດພັຍໄດ້ແຕ່ພວກເຮົາຊ້ົວເປັນໜຸ່ມ
ສະກາມເຮົາມະໜ້ີບໍ່ໄດ້...ເຮົາບໍ່ມີທ່ີໄປອ໊ກແລ້ວ."

ກ່າວຈົບບໍ່ທັນຂາດຄຳກໍ້ມີຄົນຖາມຂ້ຶນວ່າ

" ຖ້າບໍ່ອົພະຍົບພວກເຮົາຈະໄປຢູ່ໃສຈະເອົາຫຍັງມາປ້ອງກັນຕົວ "

" ເຮົາຈະຢູ່ທ່ີພູເບ້ຍ. ເຮົາຈະໃຊ້ ອາວຸດທ່ີເຮົາມີຢູ່ນ້ັແຫລະປ້ອງກັນຕົວເຮົາເອງ
ທ່ີພູເບ້ຍ, ເຮົາຈະມ້ຽດທະພູນທ່ີດ່ານອ້ອງຂ້ອ ເຂົ້າທ່ີນ້ັນເປັນຍອດເຂົາທ່ີສູງທ່ີສຸດ ໃນປະ
ເທດລາວ...ເມ່ືອເຮົາໄປຢູ່ທ່ີນ້ັນ, ເຮົາຈະເປັນເຈົ້າຟ້າ "

ມີສຽງພຶມພຳດ້ັງຂ້ຶນເມ້ືອທຸກຄົນໃນຫ້ອງຫ້ັນໜ້າໄປຈຸບຈິບປຶກສາກັນ.

ໂຢງຢ໊ອເຣ ຍົກຂ້ຶນເປັນສ້ັນຍານໃຫ້ທຸກຄົນງຽບ.

" ຂ້ອຍເຫ້ັນດ້ວຍກັບຄວາມຄ໊ດຂອງ ລັຕູ... ພວກເຮົາລ້ວນແຕ່ເຈ້ັບແສ້ັນມາ
ແລ້ວທ້ັ້ງນ້ັນບໍ່ມີໃຜຈະມາຮັດຫຍັງເຮົາໄດ້ງ່າຍໆດອກ, ເຮົາຈະເລ້ືມສະເພາະ ຫ່ວ່ຍ
ຄອມມານໂດຂອງເຮົາແລະ ລັຕູ ເຮົາຈະຖອຍໄປຕ້ັ້ງຫລັກທ່ີພູເບ້ຍ, ພ້ອມກັບອາວຸດແລະ
ກະສຸນທຸກຊະນ໊ດທ່ີຈະຫາໄດ້ແລະເຮົາຈະຮຸກຕ໊ອເຮົາເອງວ່າ " ເຈົ້າຟ້າ" ຫລ້ັງຈາກ
ນ້ັນຫາກມ້ີຄົນອ່ືນເປັນດ້ວຍກັບຄວາມຄ໊ດຂອງເຮົາ, ເຂົາກ໊ຈະມາຮ່ວມງານກັບພວກ -
ເຮົາເອງ...ແລະເຮົາຈະພະຍາຍາມຕ໊ດຕ໊ກັບພູ້ນຳ້ມ້ວຂອງເຮົາໃນຕ່າງປະເທດເພ່ືອຂ-
ໍ ຄວາມຊ່ວຍເຫລ້ືອຈາກເຂົາພາຍຫລ້ັງ."

ສຽງຣົຣຸດ້ັງຂ້ຶນມາອ໊ກແຕ່ຄາວ້ັ້ນເປັນໃນລ໊ກສະນະເຫ້ັນດ້ວຍ.

" ຂ້ອຍເຫ້ັນດ້ວຍ... ຂ້ອຍໄປດ້ວຍຄົນນ້ີ."

ຫ້ວໜ້າໜ່ວຍ ເອ ກ່າວວ່ ັ.

ຫລັງຈາກນັ້ນທຸກໆຄົນກ່ອາສາສະມັກຮ່ວມເປັນຮ່ວມຕາຍໃນການຈັດຕັ້ງ ກອງກຳລັງ-" ເຈົ້າຟ້າ " ເພ ື່ອຕ ໍ່ສ ູ້ປ ້ອງກ ັນຖ ິ ່ນທ ີ ່ຢ ູ່.

ໄສ ຊ ົ ວ ຢ ່າງ ນາຍບ ້ານພ າຊ າວ ຜ ູ ້ ຊ ່ ວ ຍ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຫ ້ ອ ງ ດ ້ ວ ຍ ກ ິ ຕ ິ ຄ ຸ ນ ໃ ຈ ທ ີ ່ ຈ ະ ເ ຂ ົ ້ າ ຮ ່ ວ ມ ຂ ບ ວ ນ ການດ ້ ວ ຍ ຄ ວ າ ມ ຍ ິ ນ ດ ີ.

ແ ຜ ນ ການ ທ ໍ ່ ວ ງ ານ ໃ ນ ຂ ັ ້ ນ ທ ໍ ່ ອ ດ ກ ໍ ຖ ຸ ກ ກ ໍ ານ ົ ດ ຂ ັ ້ ນ ໂ ດ ຍ ທ ັ ນ ທ ີ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ໜ ່ ວ ຍ ເ ອ ຈ ະ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ໄ ປ ທ ີ ່ ລ ່ ອ ງ ແ ຈ ້ ງ ເ ພ ື ່ ອ ຕ ິ ດ ຕ ໍ ່ ເ ອ ົ າ ວ ຸ ດ ຈ າ ກ ຄ ັ ວ ແ ສ ງ ກ ອ ງ ທ ັ ນ ໜ ້ ວ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ໜ ່ ວ ຍ ບ ີ ຈ ະ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ລ ່ ວ ງ ໜ ້ າ ຂ ັ ້ ນ ໄ ປ ພ ູ ເ ປ ຸ ເ ພ ື ່ ອ ຕ ຽ ມ ທ ີ ມ.

ສ ່ ວ ນ ທ ີ ມ ຊ ຸ ດ ນ ຳ ຮ ່ ວ ມ ງ ານ ກ ັ ບ ນ າ ຍ ບ ້ ານ ໄ ສ ຊ ົ ວ ຢ ່ າ ງ ຕ ະ ເ ວ ັ ນ ໄ ປ ຫ ົ ວ ທ ຸ ກ ບ ້ ານ ເ ພ ື ່ ອ ຂ ໍ ສ ະ ບ ຽ ງ ອ າ ຫ ານ ຕ າ ມ ແ ຕ ່ ຊ າ ວ ບ ້ ານ ຈ ະ ບ ໍ ິ ຈ າ ກ.

ຫ ້ ວ ໜ ້ ໜ ່ ວ ຍ ເ ອ ແ ລ ະ ທ ີ ມ ຊ ຸ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ງ ານ ໃ ຫ ້ ທ ັ ນ ກ ັ ນ ພ າ ຍ ໃ ນ ເ ວ ລ າ 3 ວ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ໄ ປ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ກ ັ ບ ທ ີ ມ ບ ີ ໃ ນ ທ ີ ່ ນ ັ ດ ໝ າ ຍ ໃ ໝ ່.

ເ ມ ັ ວ ລ ີ ຕ ູ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ຮ ່ ວ ມ ໄ ປ ກ ັ ບ ທ ີ ມ, ເ ຂ ົ າ ແ ຍ ກ ຕ ົ ວ ຕ ່ າ ງ ຫ າ ກ ແ ລ ້ ວ ຮ ີ ບ ກ ັ ບ ໄ ປ ທ ີ ່ ທ ໍ ່ ກ ານ ສ ູ ນ ຊ ຸ ກ ຖ າ ມ ເ ມ ື ່ ອ ຣ າ ຍ ງ ານ ໃ ຫ ້ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ສ ູ ນ ຊ າ ບ ເ ຖ ິ ງ ຄ ວ າ ມ ຕ ັ ້ ງ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ າ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ໄ ດ ້ ອ າ ນ ຸ ມ ັ ດ ໃ ຫ ້ ນ ຳ ເ ຂ ົ າ ທ ຸ ກ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ຕ ້ ອ ງ ການ ໃ ນ ສ ູ ນ ໄ ປ ໃ ຊ ້ ໃ ນ ພ ູ ເ ປ ຸ ໄ ດ ້ ຫ ົ ວ ໜ ້ າ ແ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ກ ຳ ລ ັ ງ ເ ກ ັ ບ ເ ຂ ົ າ ຂ ອ ງ ສ ່ ວ ນ ຕ ົ ວ ເ ພ ື ່ ອ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ.

ນ າ ຍ ທ ະ ຫ ານ ໜ ້ ວ ຍ ອ ະ ດ ິ ດ ເ ຈ ົ ້ າ ໜ ້ າ ທ ີ ່ ຊ ຸ ກ ຖ າ ມ ໃ ຊ ້ ເ ວ ລ າ 3 ວ ັ ນ ເ ຕ ັ ມ ໆ ເ ຊ ັ ນ ກ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຍ ົ ກ ສ ິ ່ ງ ຂ ອ ງ ແ ລ ະ ອ ຸ ປ ະ ກ ອ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ທ ີ ່ ຕ ້ ອ ງ ການ ຈ າ ກ ທ ີ ່ ທ ໍ ່ ກ ານ ສ ູ ນ ຊ ຸ ກ ຖ າ ມ ໄ ປ ໄ ວ ້ ຍ ັ ງ ຈ ຸ ດ ທ ີ ່ ຕ ັ ້ ງ ໃ ໝ ່ ທ ີ ່ ພ ູ ເ ປ ຸ ເ ຂ ົ າ ຍ ົ ກ ໄ ປ ຫ ມ ົ ດ ຕ ັ ວ ແ ຕ ່ ວ ິ ທ ະ ຍ ຸ ຣ ົ ບ-ສ ິ ່ ງ ຊ ົ ວ ເ ກ ີ ໄ ຊ ແ ບ ນ ຖ ່ ານ ແ ບ ດ ເ ຕ ີ ຣ ີ ສ ຳ ຫ ລ ັ ບ ວ ິ ທ ະ ຍ ຸ ຈ ົ ນ ເ ຖ ິ ງ ແ ຜ ນ ທ ີ ່ ຂ ະ ນ າ ດ 1 ຕ ໍ ່ 20,000 ທ ີ ່ ຄ ອ ບ ຄ ຸ ມ ອ ານ າ ເ ຂ ດ ແ ຕ ່ ລ ່ ອ ງ ແ ຈ ້ ງ ຈ ົ ນ ເ ຖ ິ ງ ແ ມ ່ ນ ้ ຳ ໂ ຂ ວ ງ

ວ ັ ນ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ກ ່ ອ ນ ອ ອ ກ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ໄ ປ ສ ົ ມ ທ ົ ບ ກ ັ ບ ນ ັ ນ ດ າ ເ ພ ື ່ ອ ນ ຊ າ ວ ມ ົ ້ ງ ຜ ູ ້ ບ ໍ ່ ຍ ອ ມ ຖ ິ ້ ມ ຖ ິ ້ ມ ຖ າ ມ-ບ ້ ານ ເ ກ ີ ດ ເ ມ ົ ້ ງ ລ ີ ຕ ູ ເ ຫ ົ າ ເ ອ ກ ສ ານ ທ ຸ ກ ຊ ິ ້ ນ ໃ ນ ສ ູ ນ ຊ ຸ ກ ຖ າ ມ ເ ຂ ົ າ ຢ ິ ້ ມ ຢ ່ າ ງ ໂ ດ ດ ເ ດ ່ ຽ ຢ ູ ່ ຂ ້ າ ງ ກ ອ ງ ໄ ຟ ຂ ະ ນ ະ ທ ີ ່ ຄ ວ າ ມ ງ ຽ ບ ສ ະ ງ ົ ບ ຄ ອ ບ ຄ ຸ ມ ຢ ູ ່ ທ ົ ່ ວ ບ ໍ ຣ ິ ເ ວ ນ ເ ປ ັ ນ ຄ ັ ້ ນ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ທ ີ ່ ເ ຫ ລ ົ ອ ຢ ູ ່ ໃ ນ ບ ້ ານ ພ າ ຊ າ ວ ເ ງ ິ ນ ງ ິ ນ ໆ ພ າ ກ ັ ນ ອ ົ ພ ະ ຍ ົ ບ ໄ ປ ຫ ມ ົ ດ ຕ ັ ວ ແ ຕ ່ ຕ ອ ນ ສ າ ຍ.

ຫ ລ ັ ງ ຈ າ ກ ເ ງ ົ ຍ ໜ ້ າ ເ ບ ິ ່ ງ ໄ ປ ຮ ອ ບ ໆ ສ ູ ນ ແ ລ ະ ໝ ູ ່ ບ ້ ານ ພ າ ຊ າ ວ ອ ີ ກ ຄ ັ ້ ງ ມ ົ ້ ງ ເ ປ ັ ນ ຄ ັ ້ ງ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ເ ຂ ົ າ ກ ໍ ເ ລ ີ ມ ອ ອ ກ ເ ດ ີ ນ ຢ ່ າ ງ ຊ ້ າ ໆ ມ ຸ ່ ງ ໜ ້ າ ໄ ປ ຍ ັ ງ ພ ູ ເ ປ ຸ, ຖ ິ ້ ມ ບ ້ ານ ຮ ້ າ ງ ແ ລ ະ ກ ອ ງ ໄ ຟ ທ ີ ່ ກ ຳ ລ ັ ງ ຈ ະ ມ ອ ດ ໄ ວ ້ ເ ບ ື ້ ອ ງ ຫ ລ ັ ງ.

ຫ ລ ັ ງ ຈ າ ກ ທ ີ ່ ປ ັ ກ ຫ ລ ັ ກ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ຄ ົ ວ ຄ ້ ອ ຍ ບ ັ ວ ເ ກ ົ ່ າ ທ ີ ່ ແ ຂ ວ ແ ຣ ວ ເ ຮ ັ ດ ດ ້ ວ ຍ ຕ ົ ້ ນ ໄ ມ ້ ເ ປ ັ ນ ຕ ອ ນ ໆ ມ ີ ບ ັ ວ ເ ກ ີ, ບ.ກ ຢ ู ่ ต ิ ว ภ า ว แ ล ้ อ ก า ม ท ำ ง า น ข อ ว ท ะ ห า ม เ จ ้ า ฟ ้ า ก ็ ข ะ ย า ย ข อ บ เ ข ด อ อ ก ไ ป -

ໜ່ວຍລາດຕະເວັນຣະຍະໄກ ເລີ່ມອອກປະຕັບຄາມ.

ໜ່ວຍທຳອິດເດີນທາງໄປລ່ວງແລ້ວກັບມາຣາຍງານວ່າ ຂນະນີ້ທະຫານອຽດນາມເຂົ້າ ມາຢຶດເມືອງໄອ້ໜິດແລ້ວບັນດາຄົນມ້ວງທີ່ໜີບັນກໍຖືກຈັບຕົວມາກັກບໍຣິເວັນໜ້ວທີ່ນັ້ນ, ຈຳນວນ ຫລາຍພັນຄົນ.

ໜ່ວຍລາດຕະເວັນໜ່ວຍທີ່ສອງ ຊຶ່ງເດີນທາງໄປທິດຕະວັນຕົກກັບມາຣາຍງານວ່າທີ່ພູ ໄຟໄຫ້ນ ຊຶ່ງຢູ່ທ່າງຈາກພູເບັ້ຽໄປປະມານ 50 ກິໂລແມັດ ຍັງມີທະຫານມ້ວງແລະຄອບຄົວຈຳ ນວນນຶ່ງຍັງບໍ່ຍອມອິພຍົບ, ພວກນັ້ນມີອາວຸດຄົບມືພ້ອມທັງວິທະຍຸ ຣັບ-ສົ່ງ ນຶ່ງເຄື່ອງ ຫລັງ ຈາກທີ່ໄດ້ຮັບຣາຍງານ ການຕິດຕໍ່ຣະຫວ່ຶງທະຫານເຈົ້າຟ້າແລະທະຫານມ້ວງທີ່ພູຫຟໄຫ້ນກໍເລີ່ມ ສ້ວມ.

ບໍ່ແມ່ນຈະມີແຕ່ພຽງຊາວມ້ວງສອງກຸ່ມນັ້ນທີ່ຍັງຮັກຖິ່ນຖານແລະບໍ່ຍອມຖິ້ມໄປມ້ວງອີກ ກຸ່ມນຶ່ງກໍຮ່ວມຕົວກັນຢູ່ທີ່ພູຫມາເຖົ້າທາງທິດຕະວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ຂອງພູເບັ້ຽ, ກຸ່ມນີ້ມີຈຳນວນ ເກືອບຈະເຖິງ 5,000 ຄົນ ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຊາວບ້ານບໍ່ແມ່ນທະຫານ.

ຕໍ່ມາຝ່າຍທະຫານເຈົ້າຟ້າກໍໄດ້ຮັບຂ່າວມາອີກດ້ວຍຄວາມຍິນດີວ່າ ທີ່ພູກ່ອງເຂົ້າໃຫ້ໆ ກັບສາມແຍກສາລາພູຂຸນກໍມີການຮວມຕົວຂອງພວກມ້ວງເປັນໜ່ວຍຕໍ່ຕ້ານຂົ້ນອີກໜ່ວຍນຶ່ງ.

ຄະນະຣັຖມົນຕຣີຝ່າຍຂວາໃນວຽງຈັນຕ່າງພາກັນເຜີນໜີເອົາຕົວຣອດໄປຕ່າງປະເທດ ເປີດໂອກາດໃຫ້ຝ່າຍຊ້າຍເຂົ້າຢຶດອຳນາດໃນເມືອງຫລວງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ໃນເດືອນພຶສພາ ຄ.ສ 1975 ການຢຶດອຳນາດເປັນສົນຍາມໃຫ້ທະຫານຄອມມິວນິດ ເລີ່ມຂະຍາຍພົນທີ່ຄວບຄຸມ ໃຫ້ກ້ວ້າງຂວ້າງອອກໄປທຸກວັນໃນອານາເຂດຂອງມ້ວງບໍ່ຣິເວັນພາກກາງຂອງປະເທດລາວ ມີບໍ່ ເທົ່າໃດຈຸດທີ່ຍັງມີໜ່ວຍຕໍ່ຕ້ານມ້ວງຕົ້ວຫລົກຢູ່, ພວກຊາວບ້ານທີ່ອົພຍົບຫລົບໜີ ອອກໄປປະ ເທດໄທບໍ່ນ້ອຍກໍຖືກບັງຄັບໃຫ້ອາສັຍຢູ່ຕາມບ້ານຕ່າງ ໆ ເປັນຄະນະໃຫຍ່ຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງ ທະຫານອຽດນາມ ແລະປະເທດລາວຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ຊາວມ້ວງຈຳນວນຫລາຍທັ້ງຍິງແລະຊາຍທີ່ຍັງມີກຳລັງວັງຊາພໍທີ່ຈະທຳງານໄດ້ຖືກຈັບຕົວ ສົ່ງໄປທຳງານ, ມີຂ່າວກ່ຽວກັບການທາຣຸນກັມຊາວມ້ວງຢູ່ຕລອດເວລາແຕ່ກໍບໍ່ສາມາດຈະຊ່ວຍ ເຫລືອຢ່າງນຶ່ງຢ່າງໃດໄດ້, ເພາະອາວຸດແລະກະສຸນກໍມີຈຳກັດ, ກຳລັງຄົນກໍນ້ອຍບໍ່ພໍທີ່ຈະ ແບ່ງອອກເປັນໜ່ວຍເລັກ ເພື່ອຄອຍໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງຊາວມ້ວງໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ໂຢງ ຢ໊ວ ເຣ ຈຳໃຈອະນຸຍາດໃຫ້ ໄຊ ຊ໊ວ ຢ່າງ ແຍກຕົວໄປຊ່ວຍກຸ່ມຕໍ່ຕ້ານມ້ວງທີ່ພູໄຟໄຫ້ນ, ເມືອງຈາກທີ່ ນັ້ນຂາດຜູ້ນຳກຳລັງເຈົ້າຟ້າທີ່ພູເບັ້ຽກໍນ້ອຍລົງໄປອີກຄົນນຶ່ງ.

ເມ້ງ ລີ ຕູ ກຳລັງນ້ວຍຫ້ວງຢູ່ຂ້າງກອງໄຟໃນບ້ວງເກົ່ເມ້ອມີສ່ຽງເອະອະທ້ກທາຍດ້ວ

มาจากข้างนอกพ้ากอยออกไปเบิ่งก็เห็นย่าหม่อยลาดตะเวันที่ถืกสิ่งไปหาอ่าวที่เมืองออมได้เดินทางกับมาเถิงถามทะหามเจ้าฟ้าทุกคืนพากันออกมาต้อนรับพักผอก ที่กับมาโดยปอดพัย.

ถามกับมาของหม่อยลาดตะเวันหมายเถิงอ่าวจากพายนอกและสะบงอาหามพาธะกิดของพอกมีมอกจากจะหาอ่าวแล้อยังต้องคอยเสาะหาสะบงอาหามมาด้อยสิ่งเหล่านี้หาได้จากหมู่บ้านร้างและจากไร่มาที่ฮาอมังถุมไปท่อนเกับก่อน.

ลือมั้นเอง โยง ยือ เธิ กิธงกปะชุมหือหน้าทีมที่ 3 และ เมือ ลิ ตู ที่บ้างเกิ (บ.ก).

" หม่อยลาดตะเวันที่กับมาเถิงอีมนีรายงามว่าพอกองคนามจะลอบลุมฮาอมังจำนอมนึงจากบ้านข้อมไปทำงามที่ที่งไหซึ่มันมันจะออกเดินทางในอันมีธรรมนี, และจะใช้เส้นทางสายบ้านข้อม-มาฮู-มาผาล่องแจ้ง, โยงยือเธิ ใช้ไม้ซุเส้นทางบินแผนที่ซ่วงแอมปู้ข้างฝาให้ทุกคืนเบิ่ง."

" หากเธิาจะฮ่อยเหล่อพันองนึงของเธิาแล้อ, โอกาดนี้แหละ เธิา จะเธิ้กได้, ถ้าเธิาจัดหามกับพอกผู้ลุมแกอได้เธิาก็จะสามาดปิดปล่อยพวกเธิาให้เป้นอิสระท้างอาดได้อาอุดและกะสูมเผิ่มเติมด้วย."

" เธิาจะฮุ่มติพอกแกอนันได้ย่างใดละ, ในเมือเธิายังบ่รู้เลยว่านันจะมีกำลังหลายน้อยพองใด, หากเธิาทำงามผิดพลาดพันองนึงที่ถืกลอบลุมมาก็จะต้องโดมข้าตายท้างหมิดแม่ " หือหน้าทีม ลิ ถาม.

" เธิองนี้ฮ้อยกับ ลิตู ได้ปึกสากันแล้อ...และนี้ลผแผนกามของเธิา"

เมือได้ฟังแผนกามปะติบัดงามท้างหมิดทุกคืนต่างก็ยืมออกมาย่างสะบายใจ.

กามตงมติอเลิมขึ้นย่างสับพลันทะหามของทีม บิ ซึ่งได้รับหน้าที่ พากันผลัดปงมเสื้อผ้าจากเถือกแบบทะหามเป้นชุดนึงเกี่าๆ ปิ้นยาอถืกถุมไว้ที่ถาม, ทุกคืนจะมำปิ้นสั้นและมิดพักติดต่อไปเที่ำนั้นสำหลับอกหามจะต้องไปหาเอ้าเอง, ท้างนี้เผือความต่องต่อ, เมือ ลิ ตู ปะติบัดเฉินดงอกันกับคืนอื่นเผาะเอ้าอาสาสะมัก ร่วมงามนี้ด้วย.

สำหลับ เมือ ลิ ตู นั้น นอกจากกาม เอ้าปะสิงจะร่วมกามปะติบัดงามเผือทำลายล้างพอกองคนามแล้อยังมีสาเหตสำคันอีกปะหามนึงร่วมฮู้ด้วย, ถ้างแต่กามอีพะยิบใหย่เมือ 6 เดือนที่แล้อเอ้ายังบ่เคยได้รับข่าวคาวของแม่เลย, ดังนี้ทำห้อวังอ่าจะมีโอกาดพิะฮาอมังบางคืนที่พ้อจะรู้จักกับแม่, เผือที่จะได้รู้อ่านางเป้นตายร้ายดีย่างใด.

ເນ ລີ ຕູ ສຽບປືນພົກລູກໂມ່ 38 ໃສ່ຫົວໜ້າສູນມອບໃຫ້ແລະສັ່ນເຂົ້າ ກັບຜ້າຄາດ
ແອວຈົນມິດຄ້ານ, ແລ້ວກ້າວອອກຈາກບ້ວງເກີ່ໄປສົມທົບກັບພວກທະຫານທົ່ມ ບີ ຊຶ່ງລໍຢູ່ຂ້າງນອກ
ເມືອພ້ອມແລ້ວຫົວໜ້ານິດກໍອອກເດີນທາງ.

ເຖິງແມ້ວ່າຈະບໍ່ມີໂອກາດອອກປະຕິບັດງານມາເປັນເວລານານແຕ່ ເນ ລີ ຕູ ຍັງ
ທະນົດທະແນງບໍ່ແພ້ຄົນອື່ນ, ເຂົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກເຫນື່ອຍແມ້ແຕ່ນ້ອຍຄຽວຂະນະທີ່ເດີນຂ້າມພູເຂົ້າແລ້ວ
ລຸກເລົ້າທ່ານກາງຄວາມມືດພໍສ່ວ່າງຫົວໜ້ານິດກໍນຳເຖິງຖ້ຳປ່າແດງຊຶ່ງ ຈະໃຊ້ເປັນທີ່ພັກພ່ອນໃນ
ຊ່ວງເວລາກາງວັນ.

ທະຫານເຈົ້າຟ້າອີກສອງຄົນເດີນທາງຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ຢຸດພັກ ຫົວສອງຄົນນີ້ ຈະຕ້ອງເດີນ
ທາງຫົວວັນເພື່ອໃຫ້ໄປເຖິງບ້ານຊ່ອນໃນເວລາຄ່ຳແລະເມື່ອໄດ້ລາຍລະອຽດຫົວໜ້ານິດກ່ຽວກັບ
ກຳລັງທະຫານອຽນາມທີ່ຈະຄວບຄຸມຊາວມ້ົ້ງໄປທຳງານທີ່ຫົວໄຫ້ມແລ້ວ ກໍຈະຮີບກັບມາລາຍ
ງານ.

ທະຫານເຈົ້າຟ້າອີກ 3 ຄົນ ອອກຈາກຖ້ຳໄປໃນຕອນບ່າຍເພື່ອຫາອາຫານ ພວກເຂົ້າ
ກັບມາຕອນພົບຄ່ຳພ້ອມເຂົ້າສານ 60 ກ່ວາຟັກ ຊຶ່ງພໍຕົ້ມກົມປະທັງຄວາມຫິວໄປໄດ້ໃນຄືນນັ້ນ
ແລະຍັງເຫລືອໄວ້ຕົ້ມເຄື່ອອີກຄົນລະຟັກສຳຫລັບວັນຮຸ່ງຂຶ້ນ.

ທະຫານເຈົ້າຟ້າ 2 ຄົນທີ່ເດີນທາງໄປຫາຂ່າວທີ່ບ້ານຊ່ອນກັບມາເຖິງຖ້ຳ ປ່າແດງໃນ
ຕອນສາຍຂອງວັນຮຸ່ງຂຶ້ນພ້ອມກັບລາຍລະອຽດ.

ຫົວໜ້ານິດ ບີ ປຶກສາກັບ ເນ ລີ ຕູ ເຖິງເວລາແລະສະຖານທີ່ຊຶ່ງຈະລົງມືທຳງານ
ທັງຄູ່ຕົກລົງກຳນົດເອົາເສັ້ນທາງຊ່ອງນ້ຳພາ-ລ່ອງແລ້ວເປັນຈຸດໂຈມຕີຈະປະຕິບັດການໃນຊ່ວງ
ກາງວັນ, ທັງນີ້ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ວ່າພວກອຽນາມຄົງຈະປະມາດເພາະເປັນເວລາກາງວັນແລະ
ຢູ່ໃກ້ບໍຣິເວັນລ່ອງແລ້ວ.

ຄົນລ້ົມນິດແລ້ວທະຫານມ້ົ້ງທົ່ມກໍເຄື່ອນກຳລັງອອກຈາກຖ້ຳປ່າແດງ, ພວກເຂົ້າໄປ
ເຖິງບໍຣິເວັນທີ່ຈະໃຊ້ຊຸ່ມໂຈມຕີເວລາຊ້ົ້ານິດພໍ່ມີເວລາເຫລືອພໍທີ່ຈະຫາຈຸດທີ່ດີ ແລະເຫມາະ
ສົມອີກພຽງເລັກນ້ອຍ.

ພໍສະວ່າງທຸກຄົນກໍພ້ອມຢູ່ໃນທີ່ຊ່ອນຢ່າງຽບຮຽບແລະ ນິຄຶດປະຖຸມເຈົ້າປ່າທີ່ກຳລັງລໍ
ເຫຍື່ອ.

ທະຫານປະເທດລາວແລະອຽນາມຫລາຍຊຸດເດີນຜ່ານໄປຢ່າງບໍ່ຮະມັດຮະວັງພວກນ້ົ້ນ
ຄຸຍກັນຂະໂມງໂຊວເຊ້ົ້ສຽງລ້ົນໄປຫມົດ, ໂດຍບໍ່ມີໂອກາດຮູ້ເລີຍວ່າໃນປ່າຫຍ້າທີ່ສູງທ່ວມຫົວ
ຫົວສອງຂ້າງທາງນ້ົ້ນມີສາຍຕາ 13 ຄູ່ ຈ້ອງເບ້ົ້ງຢູ່ຕລອດເວລາ.

ເນ ລີ ຕູ ບໍ່ຮູ້ສຶກຫິວເລີຍທ້ົ້ງໆທີ່ບໍ່ໄດ້ກິນຫຍັງມາເປັນເວລາເກືອບ 10 ຊົ່ວໂມງໃນ
ໃຈນຶກເປັນຫ່ວງຢ້ານວ່າການທຳງານຈະລົ້ມແຫລວ ຊຶ່ງຈະທຳໃຫ້ພີ່ນ້ອງມ້ົ້ງທີ່ຖືກຄວບຄຸມກ້ົ-

มาตายหมົດຢ່າງໃດກໍຕາມທຸກສິ່ງຂ້ົນຢູ່ກັບໂຊກແລະຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ລະຄົນກໍຮູ້ໜ້າທີ່ຈະບ່ໍມີການໃຊ້ປືນນອກຈາກຈຳເປັນຈິງໆ ຈຳນວນທະຫານອຽດນາມ ທີ່ຄວບຄຸມມານັ້ນມີພຽງ 6 ຄົນສ່ວນຊະເລີຍນ້ົວຜູ້ໂຊກຮ້າຍມີເຖິງ 50 ຫລ ື 60 ຄົນ.

ພວກເຂົາຈະຕ້ອງປະຕິບັດການຢ່າງວ່ອງໄວທີ່ສຸດ, ເພາະສຽງຕ່ໍການທີ່ສຽງປືນຈະດັງໄປເຖິງລ່ວງແລ້ວ.

ທະຫານເຈົ້າຟ້ານ້ົວອຸ່ມຢູ່ຊ້ົວໂມງແລ້ວຊ ົ ວໂມງເລ ົ ່າ, ຈາກເຂ ົ ້າເປັນສາຍຈົນກາຍເປັນທ່ຽງຈົນກະທ ົ ວບ່າຍຄ ້ ອຍ, ເມ ົ ້ ວ ລ ິ ຕ ູ ເຖິງໄດ ້ ຍິນສຽງນົກປ ່ າດ ົ ວມາຈາກດ ້ ານຂວາມ ື ເຂ ົ ້ າຂະຍ ັ ບກາຍລ ູ ກຂ ້ ົ ນນ ັ ້ ນຢ ່ ອງໆ ດ ົ ວມ ື ດອອກມາຈາກຟ ັ ກທ ີ ່ ສຽບຢ ູ ່ ກ ັ ບຜ ້ າຄາດແອວທ ັ ນທ ີ .

ສຽງນ ົ ກນ ັ ້ ນເປ ັ ນສ ັ ນຍານໃຫ ້ ເຈ ົ ້ າຟ ້ າທ ຸ ກຄ ົ ນຮ ູ ້ ວ ່ າຂະບວນກ ຸ ລ ີ ້ ວ ົ ຜ ູ ້ ໂຊກຮ ້ າຍກ ໍ ລ ັ ງເຄ ື ່ ອນ ເຂ ົ ້ າມ ົ ນ ົ ນເຂ ົ ້ າມາ.

ສຽງນ ົ ກຄ ັ ້ ວ ນ ັ ້ ນ ົ ກ ັ ້ ວ ົ ນ ົ ວແຕ ່ ບ ່ ແມ ່ ນສຽງລ ົ ກສ ະ ນ ະ ເ ດ ົ ນ ຄ ັ ້ ວ ຫ ລ ັ ງ ນ ັ ້ ວ ຄ ັ ້ ວ ເ ປ ັ ນ ຈ ັ ວ ຫ ວ ະ ດ ຽ ວ ຢ ຸ ດ ດ ຽ ວ ຮ ້ ອ ງ.

ເມ ົ ້ ວ ລ ິ ຕ ູ ພ ະ ຍ າ ຍ າ ມ ເ ວ ົ ້ ຍ ຫ ູ ຟ ັ ງ ຢ ່ າ ງ ສ ົ ນ ໃ ຈ ຈ ົ ນ ສ ຽ ງ ນ ົ ກ ຢ ຸ ດ ຫ າ ຍ ໄ ປ ເ ຂ ົ ້ າ ນ ົ ກ ທ ົ ບ ທ ວ ນ ຢ ູ ່ ໃ ນ ໃ ຈ, ສ ຽ ງ ນ ົ ກ ຄ ັ ້ ວ ທ ີ ່ ສ ອ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ຣ ະ ຫ ັ ດ ແ ລ ້ ວ ໃ ຫ ້ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ຊ າ ບ ວ ່ າ ທ ະ ຫ າ ນ ອ ຽ ດ ນ າ ມ ຈ ຳ ນ ວ ນ 6 ຄ ົ ນ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ຄ ວ ບ ຄ ຸ ມ ຂ ະ ບ ວ ນ ຊ າ ວ ນ ້ ົ ວ ມ າ ຫ ົ ວ ຫ ນ ົ ດ ສ ະ ພ າ ຍ ປ ືນ ຍ າ ວ . . . ແ ຕ ່ ພ ວ ກ ນ ້ ົ ວ ເ ດ ົ ນ ຢ ູ ່ ຕ ົ ວ ກ າ ວ ຫ ົ ວ 2 ຂ ົ ້ າ ວ ນ ີ ທ ະ ຫ າ ນ ອ ຽ ດ ນ າ ມ ເ ດ ົ ນ ຄ ຸ ມ ມ າ ຂ ົ ້ າ ງ ລ ะ 3 ຄ ົ ນ ແ ຕ ່ ລ ະ ຄ ົ ນ ເ ດ ົ ນ ຫ ່ າ ງ ກ ັ ນ ປ ະ ມ າ ນ 10 ແ ມ ດ.

ທ ຸ ກ ຢ ່ າ ງ ເ ປ ັ ນ ໄ ປ ຕ າ ມ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ຄ າ ດ ໝ າ ຍ ເ ຂ ົ ້ າ ໄ ວ ້ ຝ ່ າ ຍ ທ ະ ຫ າ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຟ ້ າ ອ ວ ງ ກ ຳ ລ ັ ວ ຍ ຽ ວ ຣ າ ຍ ກ ົ ນ ໄ ປ ຕ າ ມ ຂ ົ ້ າ ວ ຖ ນ ົ ມ ໃ ນ ຣ ะ ຍ ะ ຫ ່ າ ງ ກ ັ ນ 5 ແ ມ ັ ດ ຕ ຽ ມ ໃ ຊ ້ ກ ຳ ລ ັ ວ ທ ະ ຫ າ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຟ ້ າ 2 ຄ ົ ນ ເ ພ ື ່ ອ ຈ ັ ດ ກ າ ນ ກ ັ ບ ອ ຽ ດ ນ າ ມ 1 ຄ ົ ນ.

ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ຈ ະ ຈ ັ ດ ກ າ ນ ທ ະ ຫ າ ນ ອ ຽ ດ ນ າ ມ ຄ ູ ່ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ເ ສ ັ ຽ ກ ່ ອ ນ ເ ພ ື ່ ອ ປ ້ ອ ງ ກ ັ ນ ບ ່ ໃ ຫ ້ ອ ຸ ່ ນ ອ າ ຍ ເ ມ ື ່ ອ ຄ ູ ່ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ຖ ກ ຈ ຳ ກ ັ ດ ຣ ະ ຍ ະ ຮ ້ ອ ຍ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ຄ ູ ່ ຕ ໍ ່ ມ າ ທ ີ ່ ເ ດ ົ ນ ກ າ ງ.

ທ ະ ຫ າ ນ ຄ ອ ມ ມ ານ ໂ ດ ເ ກ ົ ່ າ ຊ ້ ົ ວ ເ ດ ີ ຍ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ກ ານ ຝ ຶ ກ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ມ ື ເ ປ ົ ່ າ ມ າ ແ ລ ້ ວ ຢ ່ າ ງ ຊ ຳ ຊ ອ ງ ຈ ະ ຢ ່ ອ ງ ອ ອ ກ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ວ ຽ ບ ໆ ເ ມ ື ່ ອ ຜ ູ ້ ຄ ຸ ມ ອ ຽ ດ ນ າ ມ ເ ດ ົ ນ ຄ ົ ນ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ໄ ປ ຈ ະ ປ ິ ດ ປ າ ກ ແ ລ ້ ວ ແ ທ ງ ໃ ຫ ້ ຕ າ ຍ ດ ້ ວ ຍ ມ ີ ດ ອ ກ ຄ ົ ນ ນ ້ ົ ວ ຈ ະ ລ ອ ຍ ສ ະ ນ ັ ບ ສ ະ ນ ຸ ນ ຫ າ ກ ມ ີ ການ ຜ ິ ດ ພ ລ າ ດ.

ສ ຽ ງ ນ ົ ກ ຄ ັ ້ ວ ນ ັ ້ ນ ຄ ັ ້ ວ ເ ປ ັ ນ ຄ ັ ້ ວ ທ ີ ່ ສ າ ມ ຄ າ ວ ນ ັ ້ ນ ໆ 3 ຄ ັ ້ ວ ພ ໍ ໄ ດ ້ ຍ ິ ນ ສ ຽ ງ ນ ົ ກ ທ ະ ຫ າ ນ ເ ຈ ົ ້ າ ຟ ້ າ ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ກ ໍ ຢ ູ ່ ໃ ນ ລ ັ ກ ສ ະ ນ ະ ຕ ຽ ມ ພ ້ ອ ມ, ທ ຸ ກ ຄ ົ ນ ມ ີ ດ ຢ ູ ່ ໃ ນ ມ ື ປ ືນ ພ ົ ກ ທ ີ ່ ປ ົ ກ ເ ຊ ຟ ແ ລ ້ ວ ພ ້ ອ ມ ຢ ູ ່ ທ ີ ່ ຜ ້ າ ຄ າ ດ ແ ອ ວ.

ຈ າ ກ ລ ອ ຍ ແ ຍ ກ ອ ອ ກ ຫ ຍ ້ າ ຄ າ ເ ມ ົ ້ ວ ລ ິ ຕ ູ ຈ ້ ອ ງ ຂ ຸ ່ ເ ມ ົ ້ ວ ໄ ປ ຕ າ ມ ຖ ນ ົ ມ ຫ ົ ວ ຂ ະ ບ ວ ນ ເ ດ ົ ນ ທ ີ ່ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ໃ ນ ເ ຂ ດ ທ ີ ່ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ ້ າ ຊ ຸ ່ ມ ຢ ູ ່ ພ ວ ກ ນ ້ ົ ວ ຖ ກ ນ ັ ດ ນ ໄ ້ ອ ຫ ລ ັ ງ ມ ີ ຫ ົ ວ ຄ ົ ນ ແ ກ ່ ແ ລ ະ ຜ ູ ້ ຍ ົ ວ ຮ ่ ວ ມ ແ ລ ້ ວ ປ ະ

ມານ 60 ຄົນ ແຕ່ລະຄົນມີທ່າທາງເຫມືອຍອ່ອນໃບຫນ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສົ້າຫມອງສ່ອມ ທະຫານອຽດນາມນັ້ນກໍພາກັນເດີນຂະນາບຂ້າງແຖວມາຢ່າງສະບາຍ, ບໍ່ຣະມັດຣະວັງຕົວແມ້ແຕ່ນ້ອຍ, ປືນຍາວຂອງພວກໄມ້ຍັງຫ້ອຍຢູ່ທີ່ໄຫລ່.

ຫົວແຖວເດີນມາເຖິງຈຸດທີ່ເຂົາຢູ່ ເນ ວັລ ຕູ ລັ້ນຫາຍໃຈມີທີກຳມິດຢູ່ປຽກຊຸ່ມໄປດ້ວຍເຫື່ອ.

ທະຫານອຽດນາມຄົນທຳອິດຜ່ານເຂົາໄປແລ້ວຄົນທີສອງກຳລັງຈະມາ...ຄົນນີ້ແຫລະທີ່ເປັນຄົນທີ່ເຂົາຕ້ອງຈັດການມັນເຂົ້າມາໃກ້ພໍທີ່ຈະເບິ່ງເຫັນຫນ້າໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ເນ ວັລ ຕູ ໃຈຝໍ່ລິ້ວທັນທີເມື່ອສັງເກດວ່າຄົນທີ່ເຂົາຈະຕ້ອງຂ້ານັ້ນມີອາຍຸບໍ່ເກີນ 16 ປີ ຍັງ ຊູ ເປັນເດັກຢູ່ເລີຍ, ເບິ່ງກໍຮູ້ເພາະຫມວກເຫລັກທີ່ມັນສວມຢູ່ນັ້ນໃຫຍ່ກ່ວາຫົວຂອງມັນເກືອບ 2 ເທົ່າ.

ກ່ອນທີ່ຈະຄິດໄປໄກເຂົາເບິ່ງຜ່ານເຫຍື່ອຂອງເຂົາໄປຍັງອຽດນາມຄົນທີ່ຢູ່ທ້າຍ ຂະບວນ ,ວດຽວກັນກັບເຂົາ, ທັນໃດນັ້ນເອງທະຫານເຈົ້າຟ້າຄົນນຶ່ງກໍຢ່ອງໆອອກຈາກທີ່ຊ່ອນມາແລ່ນຢ່າງວ່ອງໄວຕາມມາຂ້າງຫລັງຜູ້ຊຸມອຽດນາມຊະຕາຂາດທະຫານນຶ່ງໃຊ້ມີ ຊ້າຍຮວບມັດເຂົ້າທີ່ປາກ, ພ້ອມກັບທີ່ປາຍມີດທະລວງຜ່ານຫົວໃຈຂອງມັນ.

ນຶ່ງເຈົ້າຟ້າອີກຄົນຈົ່ງຖະລັ່ນອອກໄປຈາກທີ່ຊ່ອນ, ເຂົາຍົກມືອຶ້ມແຕະຮິມຝີປາກເປັນເຄື່ອງໝາຍບອກໃຫ້ພວກຊະເລີຍນຶ່ງທີ່ກຳລັງທຳຫນ້າເລິກລັກໆຢູ່ໃຫ້ງຽບສຽງແລ້ວກົ້ມລົງຊ່ຽເພື່ອນທະຫານນຶ່ງອີກຄົນນຶ່ງຍົກສີບຊຸມອຽດນາມເຂົ້າປ່າຫຍ້າຂ້າງທາງໄປ.

ອຽດນາມ 2 ຄົນທຳອິດຖືກຈັດການຮຽບຮ້ອຍໄປແລ້ວ, ຕໍ່ໄປນີ້ ກໍເປັນຫນ້າທີ ຂອງເຂົາ, ທະຫານອຽດນາມຫນຸ່ມຊຶ່ງເປັນເປົ້າຫມາຍຂອງເຂົາຢູ່ຫ່າງໄປບໍ່ເຖິງ 5 ແມັດ ມັນເດີນເອື່ອຍໆມາຢ່າງປົກະຕິບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າເພື່ອນຂອງມັນສັດໄປແລ້ວ 2 ຄົນ.

ເນ ລ ຕູ ປ່ຽນມືດມາຢູ່ໃນມືຊ້າຍແລ້ວຊັກມີດອາທີ່ປຽກເຫື່ອກັບກາວເກັ່ງເມື່ອມືດກັບມາຢູ່ໃນມືຂວາອີກຄັ້ງນຶ່ງເຂົາກໍກຳມັ້ນໄວ້ແນ່ນ.

ພໍທະຫານເດັກອຽດນາມກ້າວເລີຍທີ່ເຂົາຊຸ່ມຢູ່ໄປ 3 ກ້າວ ເນ ລ ຕູ ກໍຄ່ອຍ ໆ ຢ່ອງອອກມາຂ້າງຫລັງພໍຂັ້ນເຖິງພໍຣາບຂອງຖນົນເຂົາຣີບສາວທ່າວກ້າວຍາວໆຢ່າງວ່ອງໄວຕາມໄປໂດຍບໍ່ມີສຽງ.

ເມື່ອມືຊ້າຍຕະປົບເຂົ້າປິດປາກ ເນ ລ ຕູ ກໍແທງສຽບເຂົ້າກາງແຜ່ນຫລັງຂ້າເສິກກະເອົາຕົງຫົວໃຈພໍດີ.

ແຕ່ເຫດການທີ່ຄິດວ່າຈະເປັນໄປໂດຍຮຽບຮ້ອຍເກີດຜິດພລາດຂຶ້ນມາຢ່າງຕາດບໍ່ເຖິງ ໄອ້ເດັກນ້ອຍທະຫານອຽດນາມລໍພັບໄປຊ້າຍມື, ເມື່ອປາຍມີດແລ່ນຜ່ານຜິວຫນ້າໄປເຈາະອະວັຍຍະອະພາຍໃນ, ຫມວກເລັກທີ່ສວມຢູ່ຢ່າງຫລວມໆຫລຸດຈາກຫົວຕົກໄປກະແທກພື້ນດັງ"ໂປ๊ກ" ທະຫານອຽດນາມທີ່ເດີນຢູ່ຫົວແຖວຫັນກັບມາເບິ່ງສຽງທັນທີ ເມື່ອມັນເຫັນວ່າຫຍັງ ເກີດຂຶ້ນກໍ

ຣົບປົດປືນຈາກບ່າ ຂະນະດຽວກັນທະຫານເຈົ້າຟ້າອີກ 2 ຄົນກໍພວດພລາດອອກມາຈາກຂ້າງ ທາງພ້ອມກັບມີດໃນມື.

ຄອມມານ ໂດ ມົ້ງ ໄປເຖິງຈ້າພຽງສັ່ງວ່າມາທີດຽວ, ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຄຸມວຽນຄາມກະ ດົກມ້ວລົ້ມກະສຸນອອກໄປໄດ້ 2 ຊຸດ.
ມັນກາດປືນຫ້າງສອງຊຸດເຂົ້າໄປຍັງແຖວມົ້ງແລະຫ້ອຫນ້າທີມ ບີ ຊຶ່ງແລ່ນອອກມາເພື່ອຈະຊ່ວຍ ເມ້ົງ ລີ ຕູ້.

ຫລັງຈາກສຽງປືນ 2 ຊຸດນັ້ນທຸກຢ່າງກ້ຽບລົງ, ເຫລືອແຕ່ສຽງຮ້ອງໄຫ້ສຽງພຶມພໍ ຕົກໃຈເບົາໆ ຕລອດແຖວຂະເລີຍມົ້ງ.

ມີຄາມກວດກາຄວາມເສັຽຫາຍຢ່າງວ່ອງໄວແລ້ວ ເມ້ົງ ລີ ຕູ້ ກໍໄດ້ຮັບຣາຍງາມວ່າ ຫ້ອຫນ້າທີມ ບີ ຕາຍເສັຽແລ້ວ, ເຂົ້າຈະຕ້ອງເປັນຫ້ອຫນ້າທີມແທນໂດຍປຣິຍາຍເຂົ້າຣົບສົ່ງ ໃຫ້ແກ້ມັດພວກຂະເລີຍມົ້ງທຸກຄົນ, ຖົມຄົນຕາຍໄວ້ແລ້ວຊ່ວຍກັນພະຍຸງຄົນທີບາດເຈັບອອກໄປ ເດີນທາງດ່ວນ.

ຄວາມຕຶນເຕັ້ນຄ່ອຍຄາຍລົງເມ້ືອທະຫານເຈົ້າຟ້າທີເຫລືອ 12 ຄົນພາຊາວ ມົ້ງທີຖືກ ປົດປ່ອຍກັບມາເຖິງຖ້ຳປ່າແດງ.

ຫ້ອຫນ້າທີມຄົນໃຫມ່ສັ່ງໃຫ້ຢຸດພັກຊ້ືອຄູ່ມົ້ງ, ເຂົ້າອອກເດີນສຳຣວດເບິ່ງຜູ້ບາດເຈັບໃນ ກຸ່ມຊາວມົ້ງທີຜ່ານົ້ງຖ້ຳດ້ານນ້ົງ, ເຂົ້າພົບຍິງມົ້ງກັ້ມຫນ້າຮ້ອງໄຫ້ຢູ່ຄົນດຽວ.

ພໍໄດ້ຍິນສຽງຝີເທົ້າ, ສາວມົ້ງກໍຢຸດສະອຶ້ນເງີຍຫນ້າຂຶ້ນເບິ່ງ.

" ເຈົ້າບາດເຈັບບໍ່ "

ຍິງມົ້ງບໍ່ຕອບແຕ່ພຍັກຫນ້າ ເມ້ົງ ລີ ຕູ້ ຈຸດຕ້ົວລົງມົ້ງຢ່ອງໆ.

" ໃສ ເຈົ້າເຈັບຕົ້ງໃດ "

" ຕົ້ງຂໍ້ເທົ້າ " ເວົ້າພລາງເອ້ືອມມ້ືໄປແຕະຂໍ້ເທົ້າຂວາ, ເມ້ືອເບິ່ງໃກ້ໆ ເມ້ົງລີ້ຕູ ກໍເຫັນບາດແຜທີຖືກກະສຸນປືນຖາກໄປຍາວເກືອບ 2 ນ້ິວມ້ືເລືອດແຫ້ງກ້ັງຢູ່ປາກແຜທີ ກຳລັງ ບວມຢ່າງຫນັກ.

" ເຈົ້າເດີນໄດ້ບໍ ?"

" ຕອນເມ້ືອເດີນມານ້ີ...ໄດ້ຢູ່...ແຕ່ມັນເຈັບຫຼາຍຂຶ້ນທຸກທີ... ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ແນ່ໃຈ ວ່າຈະເດີນໄປໄດ້ຫລືບໍ່."

" ບໍ່ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈະຊ່ວຍ...ເຮ້ົາ ລອງລຸກຂຶ້ນມາເບິ່ງດຸ!!!.

ເມ້ົງ ລີ ຕູ້ ຢືນມ້ືໃຫ້ຍິງສາວເກາະ ພໍນາງລຸກຂຶ້ນຢືນໄດ້ເຂົ້າກໍຕະໂກນອອກຄຳສັ່ງ.

" ພວກເຮົາ...ເດີນທາງຕໍ່ໄປໄດ້ແລ້ວ...ເຮົາຈະໄປເຖິງພູເບັ້ຽ ກ່ອນສະວ່າງ ແລະຈະໄດ້ພັກຜ່ອນຢ່າງເຕັມທີ.

ຍິງມົ້ງທີ່ລອງກ້າວເທົ້າຂວາຈະອອກເດີນ ແຕ່ພໍມ້ຳໜັກຕົວຂອງນາງກົດລົງ ໄປບົ່ນຂາຂ້າງນັ້ນ, ຮ່າງກາຍຂອງນາງກໍອ່ຽງວຸບເພາະຂໍ້ເທົ້າບໍ່ສາມາດຈະຮັບໄດ້, ເນ້ັ ລີ ຕູ ຮົບພຍຸງຮ່າງກາຍຂອງນາງໄວ້, ບອກໃຫ້ນາງໃຊ້ມືຂວາໂອບຮອບຄໍເຂົາໄວ້, ແລະກໍກະຕຸ້ນໃຫ້ອອກເດີນທາງໂດຍເຂົາໃຊ້ແຂນຊ້າຍຄ່ອຍໆພຍຸງຮອບແອວ.

ທັ້ງໝົດກັບເຖິງຖານທີ່ພູເບັ້ຽກ່ອນຮຸ່ງສະວ່າງ, ຕ່າງກໍໜົດແຮງກັນທຸກຄົນ ເນ້ັ ລີ ຕູ ແທບຈະຍົກແຂນຕີວເອງບໍ່ຂຶ້ນ, ເພາະຕ້ອງຄອຍພຍຸງຍິງມົ້ງທີ່ບາດເຈັບມາຕລອດທາງ ຂະນະເດີນທາງເຂົາຕ້ອງຄອຍຊອນຄົນເຈັບຄຸຍກັນມາຕລອດເວລາເພື່ອແກ້ວ່ອງຈົນຮູ້ຈັກນາງດີ.

ນ້ັ ວ່ າງ ເປັນລູກສາວຄົນສຸດທ້ອງຂອງນາຍບ້ານບຸນລອງຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທິດເໜືອ ຂອງຫ່ວ ໄຫຫີນ, ພໍ່ສົ່ງໃຫ້ນາງມາຮຽນໜັ້ງສືຢູ່ລ່ອງແຈ້ງໂດຍມາພັກຢູ່ກັບຍາດຊຶ່ງເປັນທະຫານຂອງ ທ່ານນາຍພົນ, ຂະນະທີ່ອາຍຸ 16 ປີ ຍັ ງຮຽນບໍ່ຈົບຊັ້ນສູ ງສຸດຊາວມົ້ ງກໍຕ້ອງອົພະຍົບຈາກລ່ອງ ແຈ້ ງ, ນາງກໍເລີຍຕ້ອງຕິດຕາມຄອບຄົວຂອງຍາດໄປຍັ ງບ້ານອ່ອມຢູ່ບ້ານອ່ອມໄດ້ບໍ່ນານພວກ ທະຫານອຽດນາມກໍມາຈັບເອົາຍາດຜູ້ຊຶ ງເປັນອາດິດນາຍທະຫານມົ້ ງສົ ງໄປ ເຂົ້າຄ່າຍສັມມະ ນາທີ່ເມືອງວຽ ງຊັຍແລະຫລັ ງຈາກນັ້ນບໍ່ນານທະຫານອຽດນາມກໍກັບມາຈັບເອົານາງແລະຊາວ ມົ້ ງອີກຈໍານວນນຶ ງເພື່ອໄປທໍ ງານສ້ ງສະນ່ ມທີ່ທົ ງໄຫຫີນ.

ໂຊກດີທີ່ພວກຂອງເຈົ້ ຳຟ້ ຳໄປຊ່ ວຍໄວ້ ທັ ນ, ບໍ່ເຊ ັ ນນັ ້ ນແລ ້ ວນ ຳ ງແລະຊ ຳ ວມ ົ ້ ງທ ັ ້ ງໝ ົ ດ ກໍ ຄ ົ ງ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຖ ິ ກ ບ ັ ງ ຄ ັ ບ ໃ ຫ ້ ທ ຳ ງ ານ ຢ ່ ຽ ງ ທ າ ດ ໄ ປ ອ ີ ກ ນ ານ .

ເມ ື ່ ອ ປ ະ ຊ ຸ ມ ກ ັ ນ ຣ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ຜ ູ ້ ນ ຳ ທ ະ ຫ ານ ເ ຈ ົ ້ ຳ ຟ ້ ຳ ແ ລ ້ ວ ກ ໍ ຕ ົ ກ ລ ົ ງ ວ ່ ຳ ຈ ຳ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ອ ງ ໃ ຫ ້ ຊ ຳ ວ ມ ົ ້ ງ ທ ີ ່ ບ ໍ ່ ບ ຳ ດ ເ ຈ ັ ບ ເ ດ ີ ນ ທ ຳ ງ ຕ ໍ ່ ໄ ປ ຍ ັ ງ ຖ ິ ມ ອ ີ ນ , ເ ພ ຳ ະ ທ ີ ່ ຈ ະ ບ ໍ ່ ປ ອ ດ ພ ັ ຍ ແ ມ ່ , ເ ມ ື ່ ອ ພ ວ ກ ອ ຽ ດ ນ າ ມ ຮ ູ ້ ຂ ່ ຳ ວ ກ ານ ໂ ຈ ມ ຕ ີ ແ ຍ ່ ງ ຊ ິ ງ ຊ ະ ເ ລ ີ ຍ ມ ົ ້ ງ ເ ມ ື ອ ວ ັ ນ ນ ັ ້ ນ , ແ ລ ະ ຊ ຳ ວ ບ ້ ານ ມ ົ ້ ງ ຈ ະ ໄ ດ ້ ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ພ ຳ ຣ ະ ໃ ນ ເ ຣ ື ່ ອ ງ ອ ຳ ຫ ານ ຊ ຶ ງ ເ ຫ ລ ື ອ ນ ້ ອ ຍ ເ ຕ ັ ມ ທ ີ .

ສ ່ ວ ນ ຄ ົ ນ ທ ີ ່ ບ ຳ ດ ເ ຈ ັ ບ ບ ໍ ່ ສ ຳ ມ ຳ ດ ເ ດ ີ ນ ໄ ດ ້ ຈ ຳ ນ ວ ນ 3 ຄ ົ ນ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ພ ັ ກ ຢ ູ ່ ທ ີ ່ ຖ ານ ທ ີ ່ ຈ ົ ນ ກ ່ ວ ຳ ຈ ະ ຄ ່ ອ ຍ ຍ ັ ງ ຊ ົ ວ ເ ສ ັ ຽ ກ ່ ອ ນ .

ເ ນ ້ ັ ນ ລ ີ ຕ ູ ອ ຸ ທ ິ ດ ທ ີ ນ ອ ມ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ຳ ໃ ຫ ້ ນ ້ ັ ຳ ວ ່ ຳ ງ , ໃ ນ ໃ ຈ ຄ ິ ດ ເ ຖ ິ ງ ແ ຕ ່ ຄ ວ ຳ ມ ຜ ິ ດ ພ ລ ຳ ດ ຂ ອ ງ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ ຕ ລ ອ ດ ເ ວ ລ ຳ ຫ ຳ ບ ໍ ່ ແ ລ ້ ວ ຫ ົ ວ ໜ ້ ຳ ທ ີ ມ ນ ິ ແ ລ ະ ມ ົ ້ ງ ອ ີ ນ ໆ ອ ີ ກ ຫ ລ ຳ ຍ ຄ ົ ນ ຄ ົ ງ ຈ ະ ບ ໍ ່ ຕ ຳ ຍ ເ ຂ ົ ຳ ຈ ຶ ງ ພ ຍ ຳ ຍ ຳ ມ ທ ຳ ດ ີ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ຕ ໍ ່ ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ບ ຳ ດ ເ ຈ ັ ບ ເ ທ ົ ຳ ທ ີ ່ ຈ ະ ທ ຳ ໄ ດ ້ .

ในวันที่ 2 น้าอ่าง ต้องร้องจัด มีไข้ขึ้นสูง เมือ ลิ ตู้ เอาผ้ามาปิดปากแผ ที่อักเสบไว้ แล้วค่อยเอาผ้าชุบน้ำเช็ดตัวให้ยางมาตลอดเวลาอาการของนาง น้าอ่าง ก็หายไป, ละเมอเพ้าเจ้งพ่แม่ตลอดเวลา.

พ่ถึงวันที่ 3 อุบหะผูมของร่างกาย น้าอ่าง ค่อยลดลง, แต่ตาของนาง-ยังแดงกา ธมฝ่ากแห้ง กะหายน้ำอยู่สะเมิ เมือ ลิ ตู้ บ่ยอมห่างคอยอ่อยเหลือ-ตลอดเวลา.

น้าอ่าง นอนอุมอยู่เจ็ง 2 วัน 2 คืนเต็มๆ โดยมี เมือ ลิ ตู้ อดตาหลับ-ขับตามอมอยู่ข้างๆ มัยตาของนางที่จองพยาบามหมุ่มเต็มไปด้วยความอะบอุ่น ด้วยความอ่อมหวาม ขางถ้วยอยางอาย เมอเอาใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดบริเวันอวางอกและหน้าท้องของนาง.

อาการไข้ของนางหายไปเกือบหมดเมอเจ็งคืนที่ 4 แต่ขะมะที่ เมือ ลิ ตู้ กำลังยกเอาต้มมาให้ น้าอ่าง นั่นเอง สรงกะสุบปืนใหย่กระบอกดังสนั่นใต้ถานลงไปประมาน 500 แม็ด เอา ขวางจามเอาต้มลงบนลังไม้, เป็าตะกรงกับกำจัดให้ น้าอ่าง ออกไปนอกบ้านก็ แล้วผะลุนพลันแล่นออกประตูไปยังบ้านก็ของโยง ยือ เธ.

กระหานเจ้าฟ้าดินอมๆ ธิบถ้าอาจุดประจำกายแล่นเข้าประจำที่รอบๆถาม.

สรงลูกปืนใหย่กระบอกเป็นกระยะเกือบตลอดคืน, พวกหือหน้าหืมและ โยง ยือ เธ บ่รู้สึกอึกเท่าใด เพาะเห็นว่าข้าศึกจะบ่รู้ที่างของพวกเข้าแม่ หยางมา กยัง แบบบ่หือ้างพืน.

ย่างใดก็ตามนักมอรดนามรู้แล้วอ่ามหน่อยต่อท้นประติบัดการปู่, พวกมัน จะต้องระดมกำลังกวาดล้างให้หมดโดยไว แต่มาการของพวกเจ้าฟ้าจะแย่ลง.

เมือ ลิ ตู้ กับมาถึงบ้านก็ของตัวเองเมอเวลาประมาน ติ 3 หลัง จากที่สรงปืนใหย่งรบลง น้าอ่าง นอนสะอมเบาๆ ยู่บนที่นอน เอาธิบดินไปมือลงบนตรงข้างๆ ร่างกายของสาวม้ง.

" ม้าอ่าว...ม้าอ่าว...เจ้าเป็นหยังป่ะ " บ่มีสุงตอบ,มีแต่สุงสะอื้น.

" ม้าอ่าว...ตัวเจ้าร้อนอีกแล้ว...มา ข้อยจะเอ็ดตือให้ "

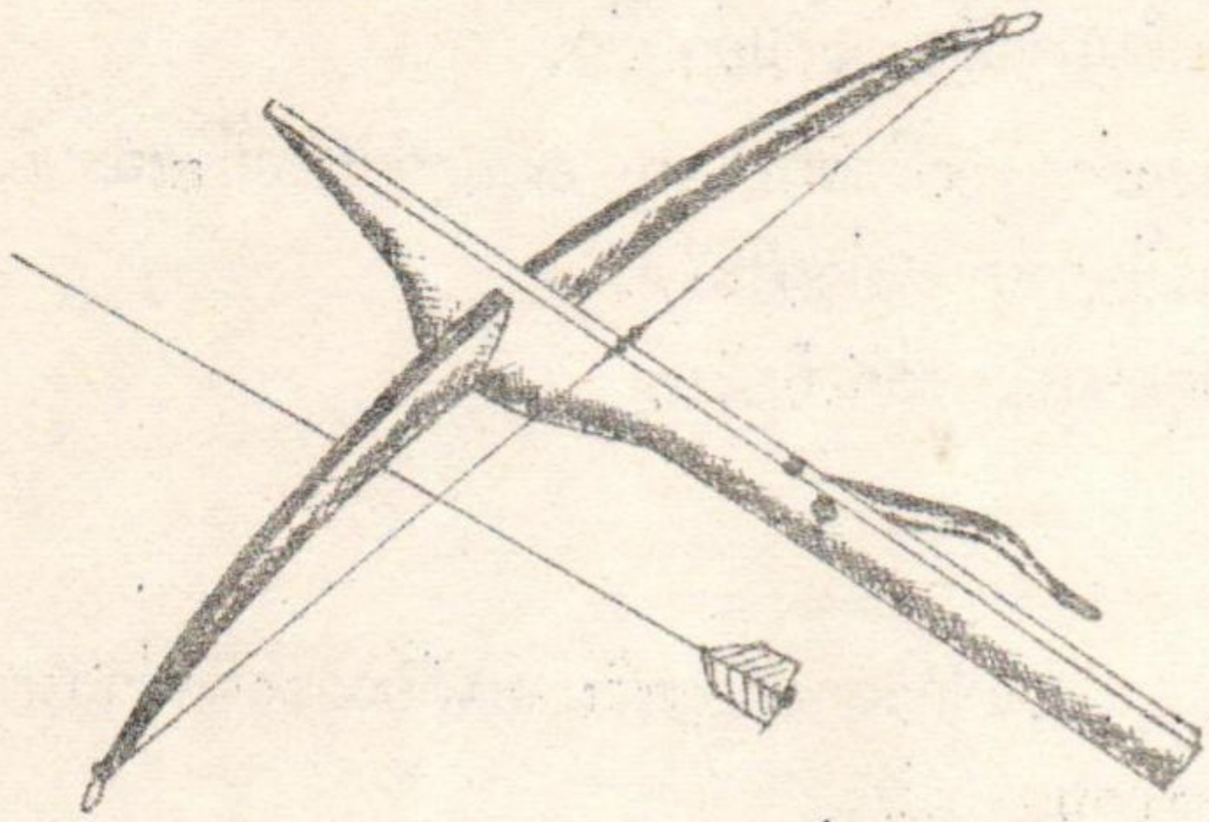
หมุ่นมื้วถ่อยๆปีกกะถุมเสื้อของ ม้าอ่าว ออกจื่มหมิดแล้ว, ขันจื่วเอ็กอ่วงอีกของถืม ป่อยย่าวแผ่อเบิ่า.

สุงสะอื้นปุกไป,มีสุงหายใจหนักๆมาแทนที่...จากสุงหายใจหนักๆ กาย เป็นสุงหอบไวๆ เมื่อ เมื่ว ลิ ตู้ ใช้ผ้าเอ็ดเลียหน้าห้องลิ่วไป.

อ้าย...อ้าย ลิตู้...ม้าอ่าว ธรุกอ๊ออกมาสุงอาถ เป็นห้องๆ เมื่ว ลิ ตู้ โยมผ้าถุมไป แล้วเอมตัวลิ่วมอมธรุว้าวของมาว./.

(จิบ)

ບົດທີ 17 ມວຍ

ເມື່ອລັງ ຮູ້ສຶກເສັ່ງໃຈຢູ່ແຕ່ທີ່ເອົາໄດ້ເນັ່ງນົ່ມພັກຕອງແຕ່ໃນສະຖານະການເຊັ່ນນີ້ຄົງ
ຈະທຳພິທີອີຫຍັງບໍ່ໄດ້ແນ່. ແຕ່ການທຸກຢ່າງເປັນໄປໃນລັກສະນະນ້ອກບໍ່ເທົ່າໃດປີປະເພນີແລະ
ວັດທະນາທັມຂອງມ້ຽງຄົງຈະສູນຫາຍໄປຢ່າງແນ່ນອນ.

ພິທສູ້ແລະພິທແຕ່ງງານຂອງມ້ຽງແປກກ່ວາພິທີຂອງຈີນເຜົ່າອື່ນໆຜູ້ເຖ້າຜູ້ແກ່ທັມ ປະສົບ
ການມາຫລາຍແລ້ວເທົ່ານັ້ນຈະສາມາດຄຳເນີນການຢ່າງບ້ວັດເອົ້ນພໍ່ແມ່ຂອງທັງສອງຝ່າຍແທນ
ຈະບໍ່ຕ້ອງປະຕິບັດອີຫຍັງເລີຍທຸກຢ່າງຈະສຳເຣັດລົງດ້ວຍສັ້ນຂອງຜູ້ແທນຂອງຜູ້ບ່າວແລະຜູ້ສາວ
ເປັນສ່ວນໃຫຍ່.

ການໃຊ້ຄຳເວ້າທີ່ມີຄວາມໝາຍຕຣົງຂ້ານໃນການເຈຣະຈາສູ່ຂໍລະຫວ່າງຜູ້ແທນ ທັງ
ສອງຈະເປັນໄປປຸ່ນານກ່ວາຈະຕົກລົງກັນໄດ້ບາງຄັ້ງເຖົ້າກັບເມົ້າໄປຕາມໆກັນເສັ້ນກ່ອນກໍ່ມີຄະ
ນະຍາດຫ້ມ້ຽງຂອງຝ່າຍຊາຍຈະຍົກຂະໂບງໄປບ້ານຜູ້ສາວແຕ່ຕ່ອນເຊົ້າຫລາຍຄົນ ຈຸ່ອຍກັນ
ຫອບເຂົ້າຂອງຫລ່ກ້ຽວໝູ່ວ໊ອໄປດ້ວຍເພື່ອເປັນສ່ັນສອດ

ເມື່ອໄປເຖິງກໍຈະປັກຫລັກກັນປຸ່ນອກບ້ານລວມທັງວ່າທີ່ເຈົ້າບ່າວເປີດວົງສຸຣາວ່ານັ້ນໄປ
ເລ້ຍງຂະນະທີ່ຜູ້ເຖ້າຜູ້ແກ່ງຸ່ງທຳໜ້າທີ່ເປັນຕົວແທນເຂົ້າໄປເຈຣະຈາກັນຢູ່ຂ້າງໃນ.

ຫາກຝ່າຍຍິງນັກຜູ້ຊາຍການເຈຣະຈາກໍຈະໃຊ້ເວລາບໍ່ນານແຕ່ຖ້າຜູ້ຍິງບໍ່ນັກແລ້ວພິທສູ້ຂ
ອາດຈະດຳເນີນໄປນານ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງເມື່ອຜູ້ຊາຍມີຄວາມປະພຶດບໍ່ດ່ອຍຈະດີເປັນຜູ້ທ-
ກຣູດຕ້ານຜູ້ແທນຂອງຝ່າຍຍິງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງຂໍຮ້ອງໃຫ້ຝ່າຍຊາຍຫາຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ມາຮັບ
ປະກັນ.

ເມັ່ງລຕູຄດເຖິງແມ່ ຄິດວ່າແມ່ຄົງຈະດີໃຈ ເມື່ອຮູ້ວ່າເຂົາເອົາເມັ່ງແລ້ວ.

ຢ່ຽຢ່ອເຣ້ຈຄວາມລ້ຽງເລັກໆ ເພື່ອເປັນການສະຫລອງໃຫ້ເພື່ອນຮັກເຂົາຊຸດເຫລ້ົາເຂົ້າ ສາລ້ົາຟັ່ງດົມໄວ້ຂົ້ມມາສອງຂວດມອບໃຫ້ເມັ່ງລຕູເປັນຂອງຂວັນທະຫານເຈົ້າຟ້າ ພາກັນດົ່ມອວຍພອນໃຫ້ຄູ່ບ່າວ-ສາວດ້ວຍຖະວ້ຍນ້ອຍໆວ່ົມວຽນກັນໄປຈົ່ມຄົບທຸກຄົນເຖິງແມ້ວ່າຈະເປັນວ່ານ້ລ້ຽງ ນ້ອຍ ໆ ກ່ໍ່ມ່ອຫ້ຍັ່ງພ້ເສດ ແຕ່ກ່ໍປະທັບໃຈເມັ່ງລຕູເປັນຢ່າງຍິ່ງ.

ໃນຄືນວັນນັ້ນກ່ອນເຂົ້ານອນມ້າວ່າງລຸກເຂົ້າລ້ົວຂ້າວຕຽງຫລັບຕາພະນິ່ມນ່ົ ແລະ ພ່ົມພ່ໍາເບົ້າ ໆ ຢູ່ເປັນເວລານານເມັ່ງລຕູເບ່ັ່ງວຽບ ໆ ຢ່າງສ່ົມໃຈ.

ເມ່ືອມາວ່າງລຸກຂ້ົ້ນ ເມັ່ງລ້ຕູຖາມດ້ວຍຄວາມສ່ົງສ້ັຍ.

" ເຈ້ົາເຣ້ັດອ່ໍຫ້ຍັ່ງນ່ໍະ "

" ຂ້ອຍອ່ະທ່ໍຖາມ "

ອ່ະທ່ໍຖາມ.....ເຖ່ົາໃຜ.....ເຈ້ົາເວ້ົາຄ່ອຍໆແລ້ັ່ວ່ໍ່ຈະໄດ້ຍ່ົນຫລ່ົເຈ້ົາບ່າວໃຫມ່ນ່ົ່ກ ຢ້ານວ່າ ຜ່ົວ່ະດ່ໍ່ຈະບ່ໍ່ໄດ້ຍ່ົນຄ່ໍາອ່ະທ່ໍຖາມຂອງເມ້ັ່ຽ.

ນ່ົ້ງສ່ວນໃຫຍ່ຍ້ັ່ງນ້ັ່ບຖ້ືພ້ັ່ວ ໆ ກ່ໍ່ຄວາມຈ່ະເລ່ົ່ມໃຈດ້ານຕ່ໍ່າງໆແຜ່ເຂ້ົ້າໄປເຖ່ົ່ງພວກເຂ້ົ່າມ່ານແລ້ວນອກຈ່ານ້ັ່ບຖ້ືພ້ມ່ຈ່ໍານວນເລ້ັກນ້ອຍໃນພວກເຂ້ົ່ານ້ັ່ບຖ້ືສ່ານ່ະຫນ່ານ່ຄ່ໍ້ສ່ຽນ **ສ່ໍ່ານ່ັ່ບ** ສ່ານ່ະຫນ່ານ່ພຸ້ດນ້ັ່ນແຖ້ບ່ໍ່ນ່ົ່ເລ້ັຍ.

ຫນ່ໍ່ສ່ອນສ່ານ່ະນ່ານ່ຝ້ຣ່ົ່ງໄດ້ເຂ້ົ່ານ້ັ່ໄປທ່ໍ່ານ່ານ່ເຜ້ັຍແຜ່ສ່ານ່ະຫນ່ານ່ທ່ໍ່ານ່ນ່ານ່ທ່ົ່ງພວກນ່ົ້ງເປັນເວລ່ານ່ານ່ຫລ່ານ່ 10 ປ່ີ ແຕ່ປ່ະສ່ົບຄວ່ານ່ລ້ົ່ມແຫລວໃນຕ່ອນທ່ໍ່ານ່ອ່ົດເພ່ະສ່ົ່ງສ່ອນຢ່ໍ່ານ່ງເຄ່ົ່ັ່ງລ້ົ່ດເຫ່ົ່ນ່ໄປ ນ່ົ້ງທ່ໍ່ນ່ົ່ໃຜຂ້ົ່ດຂ່ວ່ານ່ງຫລ່ໍ່ຕ້ັ່ານ່ນ່ການທ່ໍ່ານ່ງ່ານ່ນ່ຂ່ອ່ົ່ງເຂ່ົ່ົ້ານ່ ແຕ່ຫລ່ົ່ັ່ງຈ່ານ່ກ່ທ່ໍ່ໄດ້ຄຸ່ານ່ກ່ຣ້ັ່ນ້ັ່ນ່ົ້ງຕ່ໍ່ານ່ານ່ອ່ົ່ກ ຫລ່ານ່ປ່ົ່ອ່ານ່ຈ່ານ່ນ່ຝ້ຣ່ົ່ງປ່ຽນຫລ້ັ່ກ່ານ່ສ່ອນຂ່ອ່ົ່ງເຂ່ົ່ົ້ານ່ເສ່ັ່ຽໃຫມ່ຫ່ົ່ນ່ດ.

ເມ່ືອເຂ້ົ່ານ່ເຂ້ົ່ານ່ໃຈໃນຂ່ະນ່ິ່ບ່ັ່ນ່ມ່ຽ ແລ່ະວ່ັ່ທ່ະນ່ານ່ນ່ັ່ນ່ຂ່ອ່ົ່ງຊ່ານ່ວ່ົ້ງແລ່ະພ່ົ່ນ່ວ່ານ່ປ່ະກ່ານ່ສ່ານ່ະນ່ານ່ເລ່ົ່ົ້ມ ກ່ຂ້ົ່ນ່ນ່ົ້ງນ່ານ່ຣ້ັ່ບເຊ່ືອໃນສ່ານ່ະຫນ່ານ່ຄ່ໍ້ສ່ຽນ່ເພ່ົ່ນ່ຫລ່ານ່ຂ້ົ່ນ່ທຸ່ກວ້ັ່ນ່ ເຄ່ົ່ລ່ົ່ມໃນ ກ່ານ່ທ່ໍ່ານ່ງ່ານ່ຂ່ອ່ົ່ງເຂ່ົ່ົ້ານ່ນ່ົ້ຢູ່່ນ້ອ່ຍ ດ່ຽ ວ ຄ: ຫ່ານ່ຍ້ັ່ງບ່ໍ່ສ່ານ່ານ່ດ່ປ່ຽນຄວ່ານ່ເຊ່ືອໃນເລ້ືອ ງ ພ່ົ່ຂ່ອ່ົ່ງຊ່ານ່ວ ນ່ົ້ງໄດ້ແລ້ວ ນ່ໍ່ບ່ໍ່ຕ້ອ ງ ໃຫ້ພ່ວກເຂ່ົ່ົ້ານ່ເລ ກ ແຕ່ເພ່ົ່ນ່ຄວ່ານ່ເຊ່ືອໃຫມ່ໃຫ້.

ດ່ັ່ງນ່ົ້ນ, ອ່ານ່ຈ່ານ່ນ່ຝ້ຣ່ົ່ງຈ່ົ່ນ່ນ່ົ້ລູ້ກສ່ິດນ່ົ້ງເປັນຈ່ໍ່ານ່ວນຫລ່ານ່ທ່ົ່ໄປໂບດທຸ້ກວ້ັ່ນ່ອ່ານ່ທ່ິດ ແຕ່ຍ້ັ່ງນ່ົ້ ເມ ຽ 3 ຄົນ ນ່ິ ຄ ຣ ສ ຽ ນ ນ່ົ້ ງ ທ ຍ ້ ັ ງ ຄ ້ າ ຝ ົ ນ ທ ຍ ້ ັ ງ ຂ ້ າ ຫ ມ ູ ເ ຊ ົ ນ ຜ ົ ບ ວ ົ ດ ້ າ ໃ ນ ມ ົ ນ ເ ປ ັ ້ ເ ຈ ົ ່ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ກ ໍ ຕ າ ມ ກ ໍ ນ ັ ບ ໄ ດ ້ ວ ່ ານ ່ ້ ນ ່ ົ ້ ງ ພ ວ ກ ນ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ຄ ິ ສ ຽ ນ ເ ພ າ ະ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ເ ອ ົ ່ ານ ່ ຄ ວ ່ ານ ່ ເ ຊ ື ່ ອ ໃ ຫ ມ ່ .

" ເຈ້ົ່ານ່ອ່ະທ່ໍ່ານ່ຖ່ານ່ເຖ່ົ່ົ້ານ່ໃຜ " ເມ້ັ່ງລ້ຕູຍ້ັ່ງຕ່ົ່ດໃຈການ ກ ະ ທ ໍ ່ າ ຂ ອ ງ ເ ມ ັ ່ ຽ .

" ຂ້ອຍອ່ະທ່ໍ່ານ່ຖ່ານ່ເຖ່ົ່ົ້ານ່ພ່ະເຈ້ົ່ານ່ " ມ່ານ່ວ່ານ່ຕ່ອນສ້ັ່ນ ໆ ຢ້ານ່ວ່ານ່ຜ່ົ່ວ່ານ່ຈ່ະ ຂ ຽ ດ .

" ເ ອ ີ ..... ແ ລ ້ ວ ເ ຈ ້ ົ ່ ານ ່ ຂ ່ ອ ົ ່ ງ ຫ ຍ ັ ້ ງ ຈ ່ ານ ່ ພ ່ ະ ເ ຈ ້ ົ ່ ານ ່ ລ ່ ະ ."

" ຂ້ອຍ.....ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງເຮົາທັງສອງຄົນແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈົ່ງ
ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຮົາຊາວມົ້ງທຸກຄົນ" ເຈົ້າສາວໃຫມ່ເວົ້າຈົບກໍ້ກົ້ມຫນ້າມົ້ງ.

ເມົ້ງລ້ຽ ເອ່ອມມ້ໄປຊ້ອນຄາງເມັ້ຽໃຫ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນເອົາຕັນນ້ຳຕາທີ່ເອ່ີຢູ່ຕັ້ນເບ້ົາສະ
ທ້ອນແສງໄຟຈາກຕະກຽງເຕ້ັນລະຍິບໆໃບຫນ້າຂອງນາງອ່ອນຫວານຄືດອກຝ້ີທ່ີເລ້ີມບານ.

" ເຈົ້າຢ້ານວ່າຂ້ອຍຈະຂຽດໃຫ້ເຈົ້າແມ່ນບໍ່.....ຂ້ອຍບໍ່ຂຽດເຈົ້າດອກ ຂ້ອຍມັກ
ເຈົ້າ....ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເປັນຄຣິສຕຽນຫລ້ືເປັນອ້ິຫຍັງກໍ່ຕາມ.....ຂ້ອຍກ້ຍັງຈະມັກເຈົ້າຢູ່ ".

ນາງ ຜວາເອ໋ຳຈຶບຫນ້າລົງກັບຕັກຂອງຜົວດ້ວຍຄວາມຕ້ືນຕັນໃຈ ແລະໃຊ້ແຂນທັ້ງ
ສອງຂ້າງໂອບຮັດຮອບເອວຂອງເຂ໋ົາໄວ້ແນ່ນ.

ໃຈຂອງເມ້ົງລ້ຽ ຕຣົງກັບຄຳເວ້ົາຂອງເຂ໋ົາທຸກປະການໃນສະຖານະການຊ້ືນປະຈຸບັນ
ເຂ໋ົາ ແລະ ມ້ົງທຸກຄົນຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລ້ືອຈາກທຸກສ້ິງແລະໃນທຸກທາງຫາກຜ້ືອະດ້ໍາຊ່ວຍ
ພວກເຂ໋ົາບໍ່ໄດ້ບາງທ້ີພຣະເຈົ້າອາດຈະຊ່ວຍໄດ້.

" ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຮົາທຸກຄົນດ້ວຍເຖ້ີດ" ສາທຸຄຸນເດ້ວ້ິດແຮມ້ິນຕັນກ່າວເປ້ັນປະໂຍດສຸດ
ທ້າຍປ້ິດການບັນລະຍາຍສະຫລຸບໃນຕອນບ່າຍຂອງວັນອ້ັງຄານທ້ີ 21 ທັນວ່າ 1976 ໃນຫ້ອງ
ປະຊຸມຂອງສຳນັກງານໃຫຍ່ຄະນະໂອເວ້ືອຸມ້ເມ້ນ້ິໃນສ້ິງຄາໂປ.

ການປະຊຸມດ້ຳເນ້ົນມາແລ້ວ 2 ມ້ ແລະມ້ັເປ້ັນມ້ສຸດທ້າຍຄະນະກັມມະການອ້ຳນວຍການ
ຂອງໂອເວ້ືອຸມ້ເມ້ນ້ິບ້ັນມາຈາກທ້ົວໂລກ ເພ້ືອຮ່ວມການປະຊຸມຄ້ັ້ງນ້ີ້ເນ້ືອງຈາກຜູ້ສອນສາສະ
ນາໃນສ້ິງກ້ັດຖ້ືກຂ້ັບໄລ່ອອກຈາກປະເທດສາທາລະນະລ້ັດປະຊາທ້ິປະໄຕປະຊາຊ້ົນລາວທຸກຄົນໃນ
ນ້ັ້ນ ຄະນະກັມມະການຢາກຮູ້ວ່າຂ້ໍເທ້ັດຈ້ິງເປ້ັນຢ່າງໃດ ? ເພາະນ້ອຍນ້ັກທ້ີຄະນະຫນ້ໍສອນສາສະຫນາ
ຂອງພວກເຂ໋ົາຈະຖ້ືກຂ້ັບໄລ່ອອກຈາກປະເທດໃດປະເທດຫນ້ຶ່ງຢ່າງບ່ໍ້ມ້ເຫດຜ້ົນ.

ຫລັງຈາກທ້ີໄດ້ຮ້ັບຟ້ັງການບັນລະຍາຍສະຫລຸບ ໂດຍຄະນະຫນ້ໍສອນສາສະຫນາທ້ີໄປທ້ຳ
ງານໃນລາຍ .ໂດຍສເພາະສາທຸຄຸນເດ້ວ້ິດແຮມ້ິລຕັນຈ້ົບແລ້ວປະທານກັມມະການອ້ຳນວຍການຕ້ອງ
ຮຸທານອອກມາເຊ້ືນດຽວກັນກ້ັບຜູ້ບັນລະຍາຍວ່າ.

" ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຈ້ົງໂປດຊ່ວຍເຮົາທຸກຄົນດ້ວຍເຖ້ີດ "

ໃນຄະນະທ້ີທຸກຄົນຍ້ັງຈ້ົບຢ່ສາທຸຄຸນເດ້ວ້ິດແຮມ້ິລຕັນກ້ໍຖາມທ້ີປະຊຸມວ່າ;

" ຫາກທ່ານຜູ້ໃດມ້ີຄ້ຳຖາມກ່ຽວກ້ັບເຣ້ືອງທ້ີ້ຂ້ົາພະເຈົ້າໄດ້ບັນລະຍາຍໄປແລ້ວ, ຂໍເ້ ...
ຖາມໄດ້ ";

ມ້ິສເຕ້ີ ຈອນຫ໌ ດູລ້ີ ປະທານບ້ໍຣ້ິສັດຖລຸງເຫລ້ັກທ້ີໃຫຍ່ທ້ີ່ສຸດໃນລ້ັດເພັນ້ິລເວເນ້ັຽ. ຜູ້ຊ້ີ
ເປ້ັນກັມການອ້ຳນວຍການຜູ້ຫນ້ົ່ງຖາມຂ້ົ້ນລອຍ ໆ ບ່ໍ້ກ່ຽວກ້ັບເຣ້ືອງທ້ີ່ທ່ານສາທຸຄຸນເດ້ວ້ິດ ໄດ້ບັນ...
ລະຍາຍວ່າ:

" ຕາມຄວາມ້ິດເຫັນສ່ວນຕ້ົວຂອງທ່ານສາທຸຄຸນ ທ່ານ້ິດວ່າຄວາມ້ິດພາດທ້ົ່ວໝ້ົ່ດທ້ີ
ເກ້ີດ້ົ້ນກ້ັບຊາວມ້ົ່ງໃນລາວຢ່ຕຣ້ົ່ງໃດ "

ສາທຸຄຸນ ເດືອກັ້ນຫນ້າມອງສະມຸດໄມ້ຕົ້ກາງຢູ່ຕໍ່ໜ້າເທິງໂຕະຢ່າງໃຄ່ຄ່ວນເປັນເວລານານຫລັງຈາກໄດ້ຍິນຄຳຖາມແລະເມົ່ວເງີຍໜ້າຂຶ້ນສົບຕາກັບເຈົ້າຂອງຄຳຖາມກໍ່ກ່າວ ຢ່າງຊ້າໆຊັດຖ້ອຍຊັດຄຳວ່າ :

" ມົ້ງເປັນຊົນຫົ້ລ້າຫລັ້ງພັທນາ.....ພວກເຂົ້າຈະສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບສົ່ງ ແວດລ້ອມແລະສະຖານະການໄດ້ຢ່າງດີ.....ຈະອ່ອນໂອນຕາມຄຳສອນແລະຄວາມຄິດໃໝ່ໆຢ່າງງ່າຍດາຍສຳຫລັບຂໍ້ຜິດພາດນັ້ນມີຢູ່ຂ້ຽວ....ປະເທດໝົ່ວດທັ້ນໄດ້ສົ່ງຕົວແທ່ນເຂົ້າໄປຫາ ຜູ້ນຳເຜົ່າຫລັງຈາກນັ້ນກໍ່ຍົກປັ້ນໃສ່ນ້ຳພວກເຂົ້າແລ້ວສອນຂ້າຄົນໂດຍອ້າງວ່າການຕໍ່ສູ້ ແລະການຂ້າຄົນເທົ່ານັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຜົ່າມົ້ງຣອດຕາຍ"ຫລັ້ງຈາກປູດົ່ນຫມົ້ງສາທຸຄຸນເດືອກ່າວຕໍ່" ແກ້ສົ່ງ" ສຳຄົ່ນທ້ສຸດ.....ທ້ຊາວຕ່າງຊາດບໍ່ໄດ້ສອນພວກມົ້ງກໍ່ຄ່ວ່າ ຫາກພວກເຂົ້າຕໍ່ສູ້ແລ້ວອ້ທ້ຍັງຈະເກ້ດສົ່ມ."

ສະຖານະການທ້ພູເປ້ຍບ໌ໄດ້ຊົ່ງຢູ່ກັບທ້ແຕ່ເລວລ່ວງທຸກວັນນອກຈາກກະສູນປົ່ນໃຫ່ແລ້ວຂ້າເສ້ກຍັງໄດ້ສົ່ງກຳລ່ງຂົ້ນມາຕ້ທ້ນ ຂອງເຂົ້າສະລັບກັນໄປຢ່າງໃດກໍ່ຕາມພວກເຈົ້າຟ້າກໍ ສາມາດຮັກສາທ້ນັ້ນໄດ້ທຸກຄົ່ງ.

ເພ້ອທ້ຈະຜ່ອນຄາຍແຮງກ້ດດັນຈາກກຳລ່ງຂ້າເສ້ກທ້ລ້ອມຢູ່ຢົ່ງຢ໋ອເຣ້ ສົ່ງເຈົ້າຟ້າໜ່ອຍໜ້ອຍໆເລ້ດລອດອອກໄປກ໋ອມໝວ໋ຫລ່ງຂອງຂ້າເສ້ກເປັນການ ໂຕ້ຕ່ອບໜ່ອຍໜ້ອງໆ ເທ້ລ໋ານ້ໄປດ້ກຈຸ່ນ້ຍ໋ວທ້ໜ້ານ້ອງຄນານ້ອງສະເບ້ກຄົ່ງວ່ອາວຸດທ້ລ່ອງໜ້ຈ໋ງກ໋ ຄວາມເສ້ຽຫາຍໃຫ້ພວກຂ້າເສ້ກຢູ່ເປັນປະຈຳ.

ຍ໋ວເສ້ຽຄວລ້ຳຫລາຍໃນການກຳຈ້ດພວກເຈົ້າຟ້າທ້ພູເປ້ຍບ໌ນ້ຳທະຫານຂອງ ອ້ຽຄນານ ຍ໋ວຄ້ຽດຫລາຍຂົ້ນ.

ໃນທ້ສຸດເມ້ອປ່າຍປ໌ ຄ.ສ 1976 ພວກທະຫານແກວແດງກ໋ຽ້ງກອງພັນ ປ້ກໃຈມົ້ງໃຫ້ມາຊ່ວຍທຳການໂຈມຕ້ພູເປ້ຍ.

ອ່ານການເດ່ນທາງມາຂອງກອງພັນປ້ກໃຈມົ້ງກ້ລ່ວ້ຮູ້ເຖ໋ງຫູຂອງທະຫານເຈົ້າຟ້າຈ່ນໄດ້

" ຕອນນ້ນ້ນມາຕ້ງ່ຢູ່ທ້ພ່າຂ່າວທ້ສູນຊ້ກຖາມເດ່ນຂອງພວກເຮ້ານ້ນແຫລະ."

ທ໋ວໜ້າໜ່ອຍລ່ານຕະວ່ນລ່ຽງງ່ານ.

" ນ້ທ້ງໜົ່ດຈ້ກຄົ່ນລ່ະ"ເມ້ງຊ້ຕ້ກ່າວດ້ວຍຄວາມຄ່ນເຕ້ນ.

" ຂ້ອຍປະມານເທ້ງກໍ່ເຫ້ນຈະບ໋ເກ່ນສ່ວ້ຂ້ອຍຄົ່ນ.

" ແລ້ວຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າເປ້ນກອງພັນປ້ກໃຈ "

" ຂ້ອຍເດ໋ກເອ໋າເອງເພາະເຫ້ນຄ່ນໜ້ງຊ້ງມ້ລ້ກສະນະເປ້ນຜູ້ນ໋ງຄ້ບ້ນຊ້ານ້ນໃສ່ໜວກສ້ດກ໋."

ຢ໋ງຢ໋ອເຣ້ ແລະ ເມ້ງລ້ຕູ ຫ້ນໄປສ້ບຕາກ້ນ.

" ຫມອກທີ່ເຈົ້າວ່າສີດຳນ່ະ ມັນມີລັກສະນະຢ່າງໃດ "

ປ້ວຍຢ້ອຣ ຖາມດ້ວຍ.

" ກໍເປັນຫມອກແກ້ບທັມດາມີ້ແຫລະ.....ຂ້ອຍເຫັນບໍ່ຊັດເພາະສ່ອງກ້ອງເບິ່ງ.....ຮູ້ສຶກວ່າຈະມີຕົວຫນ້ວງສີ່ເຫລ່ຽມປັກຢູ່ຕຣົງຂອບຫມອກດ້ວຍ....ແຕ່ຂ້ອຍອ່ານບໍ່ອອກ

ປ້ວຍຢ້ອຣ ຢັ້ມແລ້ວຫັນມາເວົ້າກັບເພື່ອນສະນິດຢ່າງຮູ້ໃຈ.

" ລຸ້ຕູເຈົ້າຢາກຈະລອງລົງໄປເບິ່ງບໍ່ວ່າ ອ້າຍຫມອກໃບ້ນ້ັ. ເປັນໃບດຽວກັນກັບທີ່ເຈົ້າຊ້ຈາກອຸດອນ ມາຝາກບ້ລ້ຫລ້ບ !

ສາຍຕາຂອງເມ້ວລຸ້ຕູ ເຫມ້ນອງໄປໄກເບິ່ງເຫ້ນ້ອມຈະບໍ່ໄດ້ຍິນຄຳຖາມຂອງເພື່ອນ.

" ວ່າແນວໃດຈະໄປບໍ່.....ຖ້າເຈົ້າໄປ ຂ້ອຍຈະໄປດ້ວຍ !

" ບໍ່....ບໍ່ຕ້ອງກໍ່ໄດ້" ເມ້ວລຸ້ຕູຕອບ" ຂ້ອຍໄປເອງກໍ່ໄດ້....ຂ້ອຍຮູ້ຈັກສູນ້ັ້ນດີກວ່າທຸກໆຄົນ....ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊ່ວຍດູແລມ້ວ່າງແລ້ວກໍ່ແລ້ວກັນ ເມ້ຽຂ້ອຍທ້ອງແກ່ແລ້ວຄົງຈະອອກລູກໃນລະຍະສອງສາມ້ັ້ນ້ີ້ແຫລະ !

ໂດຍບໍ່ຢ້ານ້ັ້ນຕະລາຍໃດ້ທ້ັ້ງ້ັ້ນ ເມ້ວລຸ້ຕູແລະທະຫານຄົນສະນິດ້ີກຄົນ້ີ້ນ້ີ້ວພາກັນລັດລອດຜ່ານແນວວິ້ວລ້ອມຂອງພວກຫ້ອຽດມ້ານ້ີ້ລົງໄປຈົນເຖ້ວເຊ້ງພູເບ້ຽ້ີ້ນ້ັ້ນເຂ້ົ້າສິ້ງໃຫ້ລູກນ້ອງ້ອ້ມໄປທ້ົ້ດຕ້ານ້ັ້ນອກຂອງຸ້ບເຂ້ົ້າພ້ຽງ ແລະເມ້ອເຖ້ວເວລາ 6 ໂມ້ງເຢ້ັ້ນໃຫ້ຂ້ວ້ານ້ັ້ນ ແລະ ປ້ວ້ັ້ນໃຫ້ສະນ້ັ້ນ ເພ້ອຮຽກຮ້ອ້ງຄວາມສົນໃຈຂອງ້ັ້ານ້ັ້ກ ຫລ້ງ ຈາກ ນ້ັ້ນ ໃຫ້ເດ້ນທາງ ກ້ັບ ຖ້ານ ເລ້ຽ.

ສ່ວນ ຕົວ ເຂ້ົ້າ ເອງ ເດ້ນ ອ້ອມ ໄປ ດ້ານ ທ້ົ້ດ ຕະ ວ້ັນ ຕົ້ກ ແອ ບ ແຝ ງ ກາຍ ລັດ ເລ ະ ໄປ ຕາມ ປ່າ ທ້ບ ຈົນ ກ ະ ທ້ົ ວ ບ່ າ ຍ ຈ ຶ ງ ໄ ດ້ ມ າ ເ ຖ ິ ວ ຊ າ ຍ ຫ ມ ູ ບ ້ ານ .

ຫ ລ ັ ວ ຈ າ ກ ນ ້ ັ ້ ນ ກ ໍ ຫ ລ ິ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ໄ ປ ໃ ນ ເ ຮ ອ ນ ຮ ້ າ ງ ຖ ້ າ ຈ ົ ນ ກ ະ ທ ົ ວ ເ ກ ືອ ບ 5 ໂ ມ ງ ເ ຢ ັ ້ ນ ຈ ຶ ງ ຍ ່ ອ ງ ໆ ແ ຝ ງ ຕ ົ ວ ໄ ປ ໃ ນ ເ ຮ ອ ນ ທ ົ ່ ວ ງ ເ ປ ົ ້ າ .

ໃ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ທ ະ ຫ ານ ເ ຈ ົ ້ າ ຟ ້ າ ຜ ູ ້ ຊ ົ ວ ພ ົ ກ ຄ ວ າ ມ ແ ຄ ້ ນ ໄ ວ ້ ໃ ນ ໃ ຈ ມ າ ເ ປ ັ ນ ເ ວ ລ ານ ານ ກ ໍ ຫ ລ ິ ບ ມ າ ເ ຖ ິ ວ ເ ຮ ອ ນ ສ ຸ ດ ທ ้ າ ຍ ທ ี ่ ต ั ว ຢ ู ่ ต ิ ด ກ ั บ ສ ู ນ ้ ั ก ຖ ານ ເ ພ ื ่ ອ ວ า ง ป ื ນ ຄ า ร ์ ป ื ນ ພ ิ ว ສ ี ล ้ ว ເ ข ้ า ม อ ว ล ອ ດ ລ ອ ຍ ແ ຍ ກ ຂ ອ ງ ຝ ່ າ ໄ ມ ้ ໄ ພ ่ ອ ອ ກ ໄ ປ .

ຈ ຸ ດ ທ ี ่ ເ ຂ ้ ົ ້ າ ສ ົ ນ ໃ ຈ ທ ี ่ ສ ຸ ດ ກ ໍ ຄ ื : ບ ้ ານ ຊ ົ ວ ເ ປ ັ ນ ທ ี ่ ພ ั ก ເ ກ ົ ່ າ ຂ ອ ງ ຫ ົ ວ ຫ ນ ้ າ ສ ູ ນ ຫ າ ກ ກ ອ ງ ພ ั ນ ປ ั ก ໃ ຈ ມ າ ຢ ู ່ ທ ี ่ ນ ี ้ ຈ ົ ວ ຍ ้ ອ ຍ ຕ ົ ວ ຜ ู ้ ບ ั ว ລ ั บ ບ ั ນ ຊ າ ກ ອ ງ ພ ั ນ ມ ั ນ ຈ ะ ຕ ้ ອ ງ ອ า ศ ั ย ຢ ู ่ ທ ี ่ ບ ้ ານ ນ ้ ั ນ ເ ພ ร ะ ເ ป ั ນ ບ ้ ານ ທ ี ่ ด ี ທ ี ่ ส ุ ด .

ເ ຂ ้ ົ ้ າ ສ ົ ວ ເ ກ ด ເ ຫ ั ນ ທ ะ ຫ ານ ໃ ນ ເ ຄ ื ่ ອ ງ ແ ບ ບ ປ ะ ເ ທ ด ລ າ ວ ເ ດ ิ น ผ ่ า ນ ส ะ ม า ม ภ า ว บ ้ ร ิ ເ ว ั ณ ส ูง ไ ป ม า ຢ ู ่ ห ล า ย ค ื น ແ ต ่ ย ั ง บ ่ ม ี ใ ผ ส อ ม ห ม อ ก ค ำ ผ ่ า ม ເ ข ้ ้ ั ม า ใ ນ ส า ย ต า .

ເນົ້ວລີ້ຕູ້ມົ້ວລົ້ວກັບພົ້ນ ແຕ່ຕາຍັ້ວຈ້ອ້ວຈັບຢູ່ທີ້ບ້ານຫລັ້ວໃຫຍ່ຊົ້ວມີ້ລະບຽ້ວນ້ອຍ ໆ ຢົ້ມ ອອກມາເຂົ້າຕົ້ດສິນໃຈວ່າຈະຕ້ອ້ວຖ້າ.....ເຂົ້າຈະຖ້າຕໍ່ໄປຈົ້ນວ່ົ້ມາທີ້ສຸດທ້ັ້ຍ.

ແຕ່ບໍ່ນ້ານສຽ້ວລະເບີດກໍ້ດ້ັ້ວກໍ້ກ້ອ້ວມ້ົ້ວຈ້ວກທ້ົດຕ້ັ້ວນ້ັ້ນອອກຂອ້ວຫຸ້ບເຂົ້ົ້ວ ທະຫ້ານ ໃນ ເຄ້ືອ້ວແບບປະເທດລ້ົ້ວແລ່ນກ້ັບພ່ລ້ານ ແລະ ທ້ັ້ນໃດນ້ັ້ນເອ້ວຊ້ົ້ວຜູ້ມ້ົ້ວກໍ່ເປ້ົ້ດປະຕູ້ອອກຈ້ວກ ຫ້ອ້ວມ້ົ້ວຢ້ົ້ມເດ້ົ້ນຢູ່ນ້ອກລະບຽ້ວເທ້ົ້ວສ້ົ້ສະ ມ້ົ້ໜ້ອກແ້ັ້ບສ້ົ້ດ້ໍ້ສ້ອ້ມຢູ່.

ທະຫ້ານມ້ົ້ວຜູ້ລ້ໍ່ຄ່ອ້ຍເວ້ລ້ົ້ນ້ົ້ຍຄ້ົ້ວ້ົ້ຢ້ົ້ມແ້ັ້ວແລ່ນອອກຈ້ວກປະຕູ້ຮ້ອ້ມຮ້ົ້ວ້ົ້ວ້ັ້ນທ້ົ້ເຂົ້ົ້ວ ແລ່ນໄປອ້ົ້ກ ບ່ໍ ເຖ້ົ້ວ 10 ແ້ັ້ມ ແລະໃນຄະນ້ະທ້ົ້ພ້ວກປະເທດລ້ົ້ວກ້ໍ້ລ້ົ້ວ້ົ້ສ້ົ້ນໃຈສຽ້ວລະເບ້ົ້ດທ້ົ້ ດ້ົ້ວກ້ົ້ກ້ອ້ວຢ່ົ້ອ້ົ້ກດ້ານຫ້ົ້ມ້ົ້ວ້ົ້ລ້ອ້ວລ້ົ້ກລະເບ້ົ້ດ້ົ້ມ້ົ້ອອກມ້ົ້ວ້ົ້ຈ້ວກກ້ະເປ້ົ້ົ້ວເສ້ົ້ຖ້ົ້ອ ຖ້ົ້ອ ຄ ສ້ົ້ ລ້ັ ກ ແ ລ້ົ້ ວ ຂ ວ ້ົ້ ໄປຍ້ົ້ວລະບຽ້ວທ້ົ້ຊ້ົ້ວ້ົ້ຍຫ້ົ້ມ ອ ກ ຄ ້ໍ ຢ ້ົ້ ມ ຢ ່ ທ ້ັ ້ ນ ທ ້ົ ້ ເ .

ບ່ໍ ທ ້ັ ້ ນ ທ ້ົ ້ ເ ລ ້ັ ້ ນ ລ ະ ເ ບ ້ົ ້ ດ ຈ ້ົ ້ ວ ້ົ ້ ລ ້ົ ້ ວ ເ ມ ້ົ ້ ລ ້ົ ້ ວ ໄ ປ ຢ ່ ເ ທ ້ົ ້ ວ ລ ະ ບ ຽ ້ ວ ແ ລ ະ ເ ຂ ົ ້ ້ ຈ ້ ອ ວ ເ ບ ້ົ ້ ວ ຊ ້ົ ້ ວ ຍ ທ ້ົ ້ ນ ອ ນ ບ ້ົ ້ ດ ຕ ້ົ ້ ວ ໄ ປ ມ ້ົ ້ ວ ຈ ້ົ ້ ວ ຍ ຄ ວ ້ົ ້ ວ ມ ເ ຈ ້ັ ບ ປ ວ ດ ຮ ່ ້ົ ້ ວ ກ ້ົ ້ ວ ຍ ແ ລ ະ ໃ ບ ໜ ້ ້ົ ້ ວ ເ ຕ ້ົ ້ ວ ໄ ປ ດ ້ ວ ຍ ເ ລ ້ົ ້ ວ ດ .

" ເ ປ ້ັ ້ ນ ແ ນ ວ ໃ ດ ລ ່ ະ " ເ ມ ້ົ ້ ວ ລ ້ັ ້ ຕ ູ ້ ຖ ້ົ ້ ວ ມ ເ ປ ້ັ ້ ນ ພ ້ົ ້ ວ ສ ້ົ ້ ວ ມ ້ົ ້ ວ ຍ ກ ້ົ ້ ວ ຣ ້ ບ ້ົ ້ ວ ມ ້ ້ ຈ ້ົ ້ ໜ ້ ້ົ ້ ວ ຝ ້ົ ້ ວ ກ ຄ ້ົ ້ ວ ມ ເ ຈ ້ັ ບ ແ ລ ້ົ ້ ວ ຍ ້ົ ້ ວ ງ ອ ອ ກ ໄ ປ ຕ ້ົ ້ ວ ກ ້ັ ້ ນ 3 ນ ້ັ ້ ດ ຈ ້ົ ້ ວ ກ ້ັ ້ ນ ້ັ ້ ນ ກ ້ໍ ້ ້ ມ ເ ກ ້ັ ບ ຫ ມ ້ົ ້ ວ ກ ທ ້ັ ້ ນ ຫ ລ ້ັ ້ ວ ກ ະ ໂ ດ ດ ແ ລ ່ ນ ລ ້ົ ້ ວ ລ ະ ...) ບ ຽ ້ ວ ໄ ປ ທ ້ັ ້ ນ ທ ້ົ ້ .

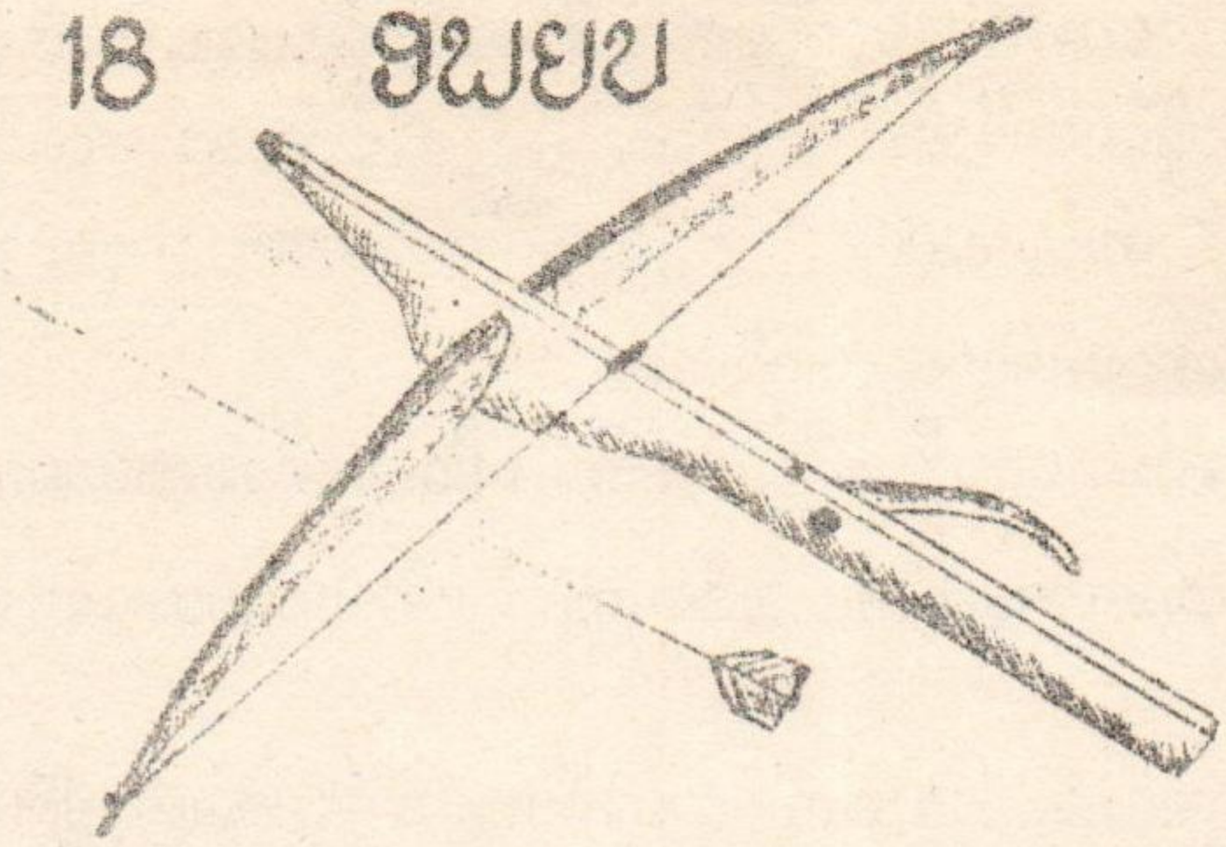
ເ ຂ ົ ້ ້ ວ ເ ດ ້ົ ້ ນ ໂ ຊ ້ ຊ ້ົ ້ ກ ໂ ຊ ເ ຊ ້ ກ ັ ບ ເ ຖ ້ົ ້ ວ ທ ້ົ ້ ມ ້ັ ້ ນ ເ ທ ້ົ ້ ວ ພ ູ ເ ບ ້ັ ້ ຽ ຢ ່ ້ົ ້ ວ ລ ະ ໂ ຫ ຍ ໂ ຣ ຍ ແ ຮ ວ ສ ຽ ້ ວ ໄ ກ ່ ປ ່ ້ົ ້ ວ ຂ ້ັ ້ ນ ມ ້ົ ້ ວ ເ ປ ້ັ ້ ນ ທ ອ ດ ໆ ແ ສ ວ ສ ະ ຫ ວ ່ ້ົ ້ ວ ງ ສ ະ ລ ~ ~ ~

24/VII

ห้ามจำหน่าย

ບົດທີ 18 ອົພຍົບ

ການຫຼົດຮ່ວງເຂົ້າສ່ວງການ ຕູ້ວ່າງ ນາຍກອງພົນປັກໃຈ້ກ້າງຄ່າຍພັກເມາອາວໂດຍ ເນ້ວລຸ ນນຈຸດລະເບິດແຫ່ງຄວາມເຄັ່ນຂ້ນໃນຫ້ວໃຈຂອງພົນຕຣ ຫວຽນ ຕຣັບວັນ ຜູ້ບັນຊາການກອງກຳລ້ວງທະຕາມຫ້ວຽດນາມໃນປະເທດລາວ ເຂົ້າອອກຄ່ຳສ່ວງລະດົມຍິງຖ້ວມ້ວນແລະ ອາວຸດໜັກທຸກຊະນິດ ເພ້ອເຂ້ ຫາມຍອງທະການເຈ້ຳຝ້ຳພູເບ້ຽ.

ເຄ້ວງບນແອລ 19 ເລມນາບ້ນສະວ້ຄສະວ້ນຮອບໆພູເບ້ຽເມ້ອຕ່ນເດ້ອນມນາ ຄ.ສ 1977 ຫລ້ງຈ້ກຫນ່ນງານ້ນໃຫ້ຍ່ຂະນ້ດ 130 ມມ. ເຮ້ດໃນ້ຈນແດ້ງກ້ເລມສ່ງກະສຸນມ້ລ້ນກ້ວນທ້ມ ຂອ້ງພວກເຈ້ຳຝ້ຳ.

ຍຸດທະວ້ທອ້ງທ້ວ້ຽດນ້ງາມກ້ເຄ້ຽງໃຊ້ໄດ້ເນ້ທ້ດ້ນ້ນຍ້ນຟ້ກ້ນ້ນປ່ຳດ້ວ ແລະ ທ້ພ້ນ້ງ ກ້ໃຊ້ທ ພ້ນ້ຽອ້ກ ດ້ວ ກ້ນ ກະສຸນຈ້ນ ວນຮ້ຍ ຈ້ນ ດ້ນ ໃຫ້ ທະ ການ ເຈ້ຳ ຝ້ຳ ຕ້ອ ງ ສະ ລະ ທ້ມ ຖ ອ ຍ ຣ ມ ສ ງ ອ ມ ໄ ປ ອ ກ.

ເມ ອ ກ ຳ ລ ງ ພ ດ ນ ມ ຄ ນ ຂ ອ ງ ຫ ວ ຽ ດ ນ ງ ຂ ນ ມ າ ຄ ຖ ວ ຖ ງ ກ ບ ທ ຄ ວ ງ ວ ງ ເ ປ ຳ.

ເ ມ ອ ຕ ດ ກ ງ ບ ບ ງ ຄ ບ ຄ ຸ ນ ທ ະ ຫ ງ ເ ຈ ຳ ຝ ຳ ຈ ຳ ຕ ອ ງ ຕ ນ ໄ ປ ໃ ຊ ຍ ຸ ດ ທ ະ ວ ທ ກ ງ ຣ ບ ແ ບ ກ ອ ງ ໂ ຈ ນ ໃ ບ ຂ ນ ະ ທ ຂ ຳ ເ ສ ກ ປ ຽ ນ ໃ ຊ ຍ ຸ ດ ທ ະ ວ ທ ກ ງ ຣ ບ ໃ ນ ແ ບ ບ ພ ວ ກ ເ ຈ ຳ ຝ ຳ ຫ ລ ກ ລ ຽ ງ ກ ງ ປ ທ ະ ທ ະ ປ ຳ ງ ທ ສ ຸ ດ ຈ ລ ຍ ບ ເ ຂ ຳ ໂ ຈ ມ ຕ ກ ຳ ງ ລ ນ ແ ລ ະ ຕ ເ ມ ຍ ແ ໃ ຈ ຈ ຳ ຈ ຸ ນ ະ ເ ຫ ງ ນ ຫ ນ ທ ະ ຫ ງ ນ ງ ເ ລ ນ ທ ປ ຸ ຕ ລ ອ ດ ເ ວ ລ ຫ ລ ນ ເ ຈ ຳ ຖ ດ ກ ບ ພ ວ ກ ຫ ວ ຽ ດ ນ ງ ຈ ນ ພ ວ ກ ນ ນ ຕ ອ ງ ຫ ວ ໜ ນ.

ທ ກ ງ ເ ມ ອ ເ ຂ ຳ ໂ ຈ ມ ຕ ສ ງ ສ ຳ ຄ ນ ຫ ສ ກ ຫ ຈ ະ ຕ ອ ງ ເ ກ ບ ຣ ວ ບ ລ ວ ມ ມ ຳ ດ ຍ ກ ສ ະ ບ ງ ງ ອ ຳ ຫ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ຳ ນ ມ ຫ ລ ງ ສ ະ ບ ງ ງ ຈ ຳ ເ ປ ນ ຕ ອ ງ ຄ ຍ ໂ ຈ ມ ຕ ເ ຍ ງ ຈ ງ ເ ອ ຳ ຈ ຳ ກ ຳ ລ ງ ທ ຫ ລ ກ ສ ະ ບ ງ ງ ຈ ຳ ນ ວ ນ ໜ ງ ສ ວ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ເ ຂ ຳ ຈ ະ ຖ ກ ບ ພ ວ ກ ທ ຫ ວ ຽ ດ ນ ງ ຈ ນ ພ ວ ກ ນ ນ ຕ ອ ງ ຫ ວ ໜ ນ.

ມ ຳ ວ ຳ ງ ແ ລ ະ ບ ລ ນ ອ ຍ ຜ ຈ ງ ມ ອ ຳ ຍ ຸ ເ ກ ອ ບ 6 ເ ດ ອ ນ ຕ ດ ຕ ຳ ມ ໜ ວ ຍ ທ ະ ຫ ຳ ເ ຈ ຳ ຝ ຳ ໄ ປ ທ ກ ຫ ນ ທ ກ ແ ຫ ງ ນ ຳ ສ ມ ຳ ດ ອ ຸ ຍ ຕ ວ ເ ອ ງ ແ ລ ະ ລ ກ ນ ອ ຍ ໄ ດ ຍ ຳ ງ ດ ສ ງ ເ ອ ດ ລ ນ ເ ຮ ດ ໃ ຫ ນ ຳ ຕ ອ ງ ເ ຂ ນ ແ ຂ ງ ອ ດ ທ ນ ແ ລ ະ ກ ຳ ຫ ານ ບ ຳ ງ ທ ຕ ອ ງ ອ ດ ອ ຳ ຫ ານ ເ ປ ນ ວ ນ ງ ເ ກ ບ ເ ສ ຽ ນ ທ ະ ຫ ານ ເ ຈ ຳ ຝ ຳ ທ ກ ຄ ນ ຕ ນ ໃ ຈ ມ ຳ ວ ຳ ງ ແ ລ ະ ສ ນ ລ ະ ເ ສ ນ ທ ຳ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ນ ຳ ງ ບ ລ ເ ອ ງ ກ ເ ປ ນ ຂ ນ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ທ ກ ຄ ນ ນ ອ ງ ນ ອ ຍ ຍ ້ ຳ ນ ສ ຽ ງ ປ ນ ສ ຳ ມ ຳ ດ ນ ອ ນ ຫ ລ ບ ນ ອ ຍ ປ ຸ ຍ ໄ ດ ຍ ຳ ງ ສ ະ ບ ຍ ຳ ຫ ານ ເ ດ ນ ທ ຳ ງ ໄ ກ ໆ ໄ ດ ຍ ສ ະ ດ ວ ກ ສ ະ ບ ຍ ຳ ງ ໃ ຈ ວ ຳ ງ ວ ຳ ງ ແ ລ ະ ປ ລ ດ ປ ່ ອ ຍ.

ຢ ງ ຢ ວ ເ ຮ ດ ໃ ຫ ນ ໃ ຈ ທ ງ ສ ອ ງ ພ ວ ເ ນ ຣ ະ ນ ຫ ສ ກ ເ ຂ ຳ ດ ຢ ່ ຕ ລ ອ ດ ເ ວ ລ ວ ຳ ຫ ນ ທ ຫ ພ ວ ກ ທ ຫ ວ ຽ ດ ນ ງ

ລົກບຸກ ຈະບອກໃຫ້ເມັ່ວລັ໊ຕູ້ພາຄອບຄົວໜີໄປຢູ່ປະເທດໄທເສັ້ຽ ເພາະໄດ້ຂ່າວວ່າ ປະເທດໄທຈັດ
ຕ້ວສູນຣັບຜູ້ອົພຍົບມ້ັ ້ຂ້ມທ້ັ ້ຈ່ງທ້ວັ ດລ ້ຽ ແລະໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລ ືອຢ່ ່ າງດ ີ.

" ອ ົ ກ ່ ບ ່ ມ ານ ຄ ອ ກ " ຢ ິ ວ ຢ ົ ອ ຣ ັ ດ "ພ ວ ກ ທ ວ ຽ ນ ມ ານ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ລ ົ ກ ທ ໍ າ ກ ານ ບ ຸ ກ ເ ພ າ ະ ອ ົ ກ ບ ່
ເ ທ ົ າ ໃ ດ ເ ດ ົ ອ ນ ກ ໍ ຈ ະ ຖ ິ ວ ລ ະ ດ ູ ຝ ົ ນ ແ ລ ້ ວ ."

ແ ຕ ່ ກ ່ ອ ນ ຈ ະ ຖ ິ ວ ເ ດ ົ ອ ນ ກ ໍ ຣ ະ ດ ົ ດ ເ ມ ື ່ ອ ຝ ົ ນ ລ ົ ມ ຕ ົ ກ ຫ ນ ັ ກ ພ ວ ກ ທ ະ ຫ ານ ເ ຈ ົ ້ າ ຟ ້ າ ບ ອ ບ ຊ ໍ ້ າ ໄ ປ ຕ າ ມ ໆ
ກ ັ ນ ຫ າ ກ ຝ ົ ນ ມ າ ຊ ້ າ ອ ີ ກ ສ ັ ກ ພ ຽ ງ ເ ດ ົ ອ ນ ດ ຽ ວ ກ ໍ ນ ່ າ ຢ ້ ານ ວ ່ າ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ຖ ິ ້ ມ ພ ູ ເ ບ ັ ້ ຽ ແ ລ ້ ວ ຍ ້ າ ຍ ໄ ປ ຢ ູ ່ ຈ ຸ ດ -
ອ ົ ມ ແ ມ ່ .

ກ ອ ວ ກ ຳ ລ ັ ວ ຂ ອ ວ ທ ວ ຽ ນ ມ ານ ເ ລ ິ ່ ມ ຖ ອ ຍ ລ ົ ວ ໄ ປ ລ ຸ ມ ເ ຊ ົ ວ ຢ ູ ່ ຕ ີ ນ ພ ູ ສ ່ ວ ນ ໃ ຫ ຍ ່ ຖ ອ ມ ຕ ົ ວ ກ ັ ບ ທ ີ ່ ຕ ັ ້ ງ ທ ີ ່ ລ ່ ອ ວ
ແ ລ ້ ວ ເ ປ ີ ດ ໂ ອ ກ າ ດ ໃ ຫ ້ ທ ະ ຫ ານ ເ ຈ ົ ້ າ ຟ ້ າ ລ ັ ດ ລ ອ ດ ລ ົ ວ ໄ ປ ເ ສ າ ະ ຫ າ ອ າ ຫ ານ ມ າ ປ ະ ທ ັ ວ ຊ ົ ວ ຕ ໍ ່ ໄ ປ .

ໃ ນ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ເ ມ ື ່ ອ ຖ ິ ວ ເ ດ ົ ອ ນ ສ ິ ວ ຫ າ ຢ ິ ວ ຢ ົ ອ ຣ ິ ກ ໍ ເ ປ ີ ດ ອ ົ ກ ເ ວ ົ ້ າ ກ ັ ບ ເ ພ ື ່ ອ ນ ຣ ັ ກ .

" ລ ັ ຕ ູ .... ເ ຈ ົ ້ າ ບ ໍ ່ ຫ ່ ວ ງ ລ ູ ກ ເ ມ ັ ຽ ຫ ລ ໍ ່ .. ເ ປ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ບ ໍ ່ ພ າ ຫ ນ ີ ໄ ປ ຢ ູ ່ ເ ມ ື ອ ງ ໄ ທ ເ ສ ັ ້ ຽ ລ ່ ະ "!
ຕ ອ ມ ນ ້ ັ ພ ວ ກ ແ ກ ວ ມ ັ ນ ກ ໍ ເ ລ ົ ກ ບ ຸ ກ ແ ລ ້ ວ ພ ໍ ຈ ະ ມ ີ ທ າ ງ ລ ັ ດ ລ ອ ດ ໄ ປ ຖ ິ ວ ມ ້ ໍ ຂ ອ ວ ໄ ປ ຢ ່ າ ງ ປ ອ ດ ພ ັ ຍ ."

" ເ ປ ັ ນ ຫ ຍ ັ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ຖ ິ ວ ເ ວ ົ ້ າ ແ ບ ບ ນ ັ ້ ນ ລ ່ ະ ຢ ິ ວ ຢ ົ ... ເ ມ ັ ຽ ນ ້ ອ ຍ ລ ູ ກ ນ ້ ອ ຍ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ນ ນ ໍ ້ ວ .. ເ ມ ື ອ ງ
ໄ ທ ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ບ ້ ານ ຂ ອ ວ ເ ຮ ົ າ ພ ູ ເ ບ ັ ້ ຽ ນ ້ ໍ ້ າ ຕ ່ າ ງ ຫ າ ກ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ເ ທ ດ ຂ ອ ວ ເ ຮ ົ າ ຫ າ ກ ເ ຮ ົ າ ຄ ິ ດ ຈ ະ ຖ ິ ້ ມ ບ ້ ານ ເ ມ ື ອ ງ
ຂ ອ ວ ເ ຮ ົ າ ເ ສ ັ ້ ຽ ແ ລ ້ ວ ໃ ຜ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ຄ ອ ຍ ຕ ໍ ່ ສ ູ ້ ປ ົ ກ ປ ່ ອ ງ ແ ລ ະ ຮ ັ ກ ສ າ ."

" ບ ໍ ່ ແ ມ ່ ຢ ່ າ ງ ນ ັ ້ ນ " ຢ ິ ວ ຢ ົ ອ ຣ ິ ຣ ບ ຄ ້ ານ "ຂ ້ ອ ຍ ຄ ິ ດ ອ ົ ກ ແ ບ ບ ໜ ີ ວ ່ ມ ະ ແ ຕ ກ ຕ ່ າ ງ ກ ັ ນ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ
ຄ ິ ດ ຂ ອ ວ ເ ຈ ົ ້ າ ຈ ົ ວ ຢ ູ ່ ທ ີ ່ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ວ ົ ້ າ ມ າ ນ ັ ້ ນ ຖ ຸ ກ ຕ ້ ອ ງ ແ ຕ ້ ຂ ້ ອ ຍ ນ ຶ ກ ເ ຖ ິ ວ ເ ມ ັ ຽ ຂ ອ ວ ເ ຈ ົ ້ າ ຊ ິ ວ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ຍ ິ ວ ແ ລ ະ ໂ ດ ຽ
ສ ະ ເ ພ າ ະ ຢ ່ າ ງ ຍ ິ ວ ລ ູ ກ ນ ້ ອ ຍ ຂ ອ ວ ເ ຈ ົ ້ າ ບ ລ ມ ສ ຸ ດ ທ ີ ທ ີ ່ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ດ ໍ ້ ລ ິ ວ ຊ ົ ວ ພ ໍ ່ ຢ ູ ່ ໃ ນ ໂ ລ ກ ນ ້ ໍ ້ ໃ ນ ຖ ານ ະ ມ ະ ນ ຸ ດ ຜ ູ ້
ຫ ນ ິ ວ ຂ ະ ນ ະ ທ ີ ່ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ຄ ົ ນ ນ ັ ້ ນ ຢ ູ ່ ກ ັ ບ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ທ ີ ່ ພ ູ ເ ບ ັ ້ ຽ ຢ ູ ່ ແ ບ ບ ສ ່ ຽ ງ ກ ັ ບ ຄ ວ າ ມ ຕ າ ຍ ທ ຸ ກ ໆ ວ ິ ນ າ ທ ີ ຂ ້ ອ ຍ ວ ່ າ ໃ ຫ ້
ເ ມ ັ ຽ ແ ລ ະ ລ ູ ກ ຂ ອ ວ ເ ຈ ົ ້ າ ອ ົ ພ ະ ຍ ົ ບ ໄ ປ ຢ ູ ່ ເ ມ ື ອ ງ ໄ ທ ຊ ົ ວ ຄ າ ວ ເ ຖ າ ະ ເ ມ ື ອ ບ ລ ມ ນ ໂ ຕ ຂ ້ ນ ພ ໍ ້ ທ ີ ່ ຈ ະ ແ ບ ກ ຫ ນ ້ າ ບ ໍ ່ ໄ ຫ ວ
ໃ ຫ ້ ນ ັ ນ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ເ ອ ງ ວ ່ າ ນ ັ ນ ຈ ະ ກ ັ ບ ມ າ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຮ ົ າ ປ ົ ກ ປ ັ ກ ບ ້ ານ ເ ມ ື ອ ງ ໃ ຫ ້ ພ ົ ້ ນ ພ ັ ຍ ສ ັ ຕ ຣ ູ ຫ ລ ໍ ່ ກ ັ ບ ."

ເ ມ ື ອ ໄ ດ ້ ຍ ິ ນ ເ ຫ ດ ຜ ົ ນ ນ ້ ັ ເ ມ ັ ວ ລ ັ ຕ ູ ກ ໍ ຕ ້ ອ ງ ວ ຽ ນ ໄ ປ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ກ ັ ນ .

" ລ ັ ຕ ູ " ຢ ິ ວ ຢ ົ ອ ຣ ິ ກ ່ າ ວ ຕ ໍ ່ ດ ້ ວ ຍ ນ ້ ໍ ້ ສ ຽ ງ ວ ິ ວ ອ ນ "ຂ ້ ອ ຍ ຂ ໍ ເ ຖ າ ະ .... ຂ ້ ຣ ້ ອ ງ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ພ າ
ທ ົ ວ ສ ອ ງ ຄ ົ ນ ໄ ປ ສ ິ ວ ເ ມ ື ອ ງ ໄ ທ ເ ສ ັ ້ ຽ ແ ລ ້ ວ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ອ ງ ກ ັ ບ ມ າ ຮ ່ ວ ມ ຣ ິ ບ ກ ັ ບ ຂ ້ ອ ຍ ... ຂ ້ ອ ຍ ແ ລ ະ ພ ວ ກ ເ ຈ ົ ້ າ
ຟ ້ າ ທ ຸ ກ ໆ ຄ ົ ນ ຈ ະ ຖ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ຢ ູ ່ ທ ນ ີ ທ ີ ພ ູ ເ ບ ັ ້ ຽ ນ ້ ໍ ້ ໃ ນ ຈ ຸ ມ ກ ະ ທ ັ ວ ຄ ົ ນ ສ ຸ ດ ທ ້ າ ຍ ."

ທ ົ ວ ຄ ູ ່ ນ ັ ້ ນ ວ ຽ ນ ໄ ປ ນ າ ນ ຂ ະ ນ ະ ທ ີ ເ ມ ັ ວ ລ ັ ຕ ູ ໃ ຊ ້ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ຢ ່ າ ງ ຫ ນ ັ ກ .

" ນ ້ ໍ ້ ສ ຽ ງ ຈ ະ ຊ ່ ວ ຍ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ຢ ່ າ ງ ດ ີ ເ ມ ື ອ ນ າ ງ ໄ ປ ຖ ິ ວ ປ ະ ເ ທ ດ ໄ ທ ... ນ າ ງ ຈ ະ ຕ ້ ອ ງ ເ ລ ົ ່ າ
ເ ຣ ື ່ ອ ງ ຣ າ ວ ທ ົ ວ ຫ ນ ົ ດ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ພ ົ ບ ໄ ດ ້ ເ ຫ ັ ນ ທ ີ ນ ີ ້ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ຊ າ ວ ນ ້ ໍ ້ ຟ ັ ງ ແ ລ ະ ບ າ ງ ທ ີ ... ບ າ ງ ທ ີ ອ າ ດ ຈ ະ ມ ີ ຄ ົ ນ
ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ໃ ຈ ເ ດ ີ ນ ທ າ ງ ກ ັ ບ ມ າ ຊ ່ ວ ຍ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ບ ້ າ ງ " ຢ ິ ວ ຢ ົ ອ ຣ ິ ກ ່ າ ວ ຢ ່ າ ງ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ຫ ວ ັ ງ ທ ີ ວ ໆ ທ ີ ຮ ູ ້ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ
ແ ຕ ່ ພ ຽ ງ ຄ ວ າ ມ ຫ ວ ັ ງ ທ ີ ຣ ິ ບ ຫ ລ ິ ເ ທ ົ າ ນ ັ ້ ນ ເ ອ ງ .

ສ າ ມ ວ ັ ນ ຕ ໍ ່ ມ າ ທ ີ ມ ິ ກ ໍ ພ າ ເ ມ ັ ວ ລ ັ ຕ ູ ແ ລ ະ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ມ າ ສ ິ ວ ເ ຖ ິ ວ ເ ຊ ິ ວ ເ ຂ ົ າ ພ ູ ເ ບ ັ ້ ຽ ຢ ່ າ ງ ປ ອ ດ ພ ັ ຍ ເ ມ ື ອ
ຣ ໍ ່ ລ າ ກ ັ ນ ແ ລ ້ ວ ທ ົ ວ ສ າ ມ ຄ ົ ນ ພ ໍ ່ ແ ມ ່ ລ ູ ກ ກ ໍ ແ ຍ ກ ທ າ ງ ມ ຸ ່ ງ ຫ ນ ້ າ ລ ົ ວ ສ ູ ່ ທ ິ ດ ໃ ຕ ້ ທ ິ ດ ທ າ ງ ຂ ອ ວ ຜ ູ ້ ແ ພ ້ ດ ້ ວ ຍ ໃ ຈ ຫ ິ ດ ຫ ູ ่ .

ເນ້ງລິຕູ ເວີຍໜ້າຂົ້ນເບີ່ງຍອດພູເບ້ຽອີກຄັ້ງໜຶ່ງພ້ອມກັບພຶມພຳເບົາໆວ່ອນຂໍໃຫ້ພໍ່ອະດາ ພີ່ບ໊ວຄ້າ ພໍ່ພີ່ແມ່ໃຫ້ຊ່ວຍຄຸ້ມຄອງເຂົ້າ ແລະຄອບຄົວໃຫ້ເດີນທາງເຖິງຈຸດໝາຍ ໂດຍສວັດດີພາບ ດ້ວຍເຖີ້ງ.

ຜູ້ເປັນພໍ່ໃນຊຸດນຸ່ງສີດຳ ເດີນໜ້າ ນ້າວ່າງເອົາລູກນ້ອຍຜູກອາດດ້ວຍຜ້າສີຂ້ຽວຕິດຢູ່ກັບແຜ່ນຫລັງກ້າວຕາມໄປຕິດໆທັ້ງສອງຄົນບໍ່ໃສ້ມພາຣະອຶ່ນໃດເລີ້ຽນອກຈາກເຂົ້າສາລີ ສອງກຳມືແລະມີດສັ້ນ ນຶ່ງເຫລົ້ມເນ້ງລິຕູປະຕິເສດທີ່ຈະນຳອາວຸດປືນຕິດຕົວມາເພາະຮູ້ດີວ່າທະຫານເຈົ້າຟ້າທີ່ພູເບ້ຽມີຄວາມຕ້ອງການອາວຸດປືນຫລາຍກ່ວາເຂົ້າ,ນອກຈາກນັ້ນ ອັນຕລາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂົ້ນກໍ່ຈະໄດ້ນ້ອຍລົງຫາກ ທະຫານຫວຽດນາມຫລີປະເທດລາວມາເຫັນເຂົ້າກໍ່ຄົງຄິດວ່າເຂົ້າທັງ 3 ຄົນເປັນຊາວບ້ານທັມະດາ.

ຄົນທຳອິດເຂົ້າພາກັນພັກໃນໝູ່ບ້ານຮ້າງຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຫ່າງຈາກພູເບ້ຽໄປທາງທິດໃຕ້ປະມານ 20 ກິໂລແມັດ ທັງໝົດພາກັນຫລັບໃຫລໄປຢ່າງອ່ອນເພ້ຽ ເມື່ອແບ່ງກັນກິນເຂົ້າສາລີຕົ້ມທີ່ນຳມາດ້ວຍຈົນໝົດ.

ຈົນໃກ້ຮຸ່ງ ເນ້ງລິຕູສະດຸ້ງຕື່ນ ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງເອະອະ ດັງມາຈາກຂ້າງນອກເຂົ້າຣີບປຸກນ້າວ່າງໃຫ້ຕື່ນແລ້ວກະຊິບຂ້າງຫູວ່າບໍ່ໃຫ້ສົ່ງສຽງດັງ ແລະຄ່ອຍໆຄານໄປແອບເບີ່ງເຫດການຂ້າງນອກ, ພາບທີ່ເບີ່ງເຫັນເຮັດໃຫ້ເຂົ້າຕົວແຂງໄປໝົດ ທະຫານປະເທດລາວສອງ ຄົນພ້ອມອາວຸດຄົບມືກຳລັງສຸດກະຊາກລາກຜ້ຍິງນ້ອຍມາຄົນໜຶ່ງເມື່ອມາເຖິງກາງລານບ້ານກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ສາວນ້ອຍກອງລົງໄປກັບພື້ນດິນ,ທະຫານປະເທດລາວອີກ 2 ຄົນທີ່ຖືໃຕ້ຕາມມາພາກັນຢືນລ້ອມຮຽງຮາຍຈ້ອງເບີ່ງຍິງນ້ອງ. ຜູ້ໂຊກຮ້າຍຢ່າງກະທັນກະຫາຍ.

ຄອມມິວນິສລາວຄົນນຶ່ງໃຊ້ເທົ້າຫະທີບທ້ອງຍິງນ້ອງຜູ້ບໍ່ມີທາງສູ້ເຮັດໃຫ້ນາງຕ້ອງບິດຕົວດົ້ນເຮົ້າແລ້ວນັ່ນກໍ່ວາງປືນລົງກັບພື້ນເລີ່ມປົດກະດຸມໂສ້ງ.

ມືດຫລຸກອອກມາຈາກຝັກມາຢູ່ໃນມືຂອງເນ້ງລິຕູໂດຽບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວແຕ່ພໍ່ເຂົ້າຂະຍັບກາຍມືຂອງນ້າວ່າງກໍ່ເອື້ອມມາບີບຕົ້ນແຂນຂອງເຂົ້າເຮັດໃຫ້ຕ້ອງຊະງັກ.

ຍິງນ້ອງຜູ້ເຄາະຮ້າຍຖືກຂົ່ມຂືນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳເລົ່າຈົນນາງໝົດສຕິຄາທີ.

" ເຮ້ຍ.... ແບບນີ້ຕ້ອງຂ້າຖິ້ມເສ້ຍ ຈັກໜ້ອຍມັນໄປລາຍງານເຈົ້ານາຍພວກເຮົາຈະແຍ່ກັນໝົດ."

" ບໍ່ຕ້ອງກໍ່ໄດ້.... ຢ່າຟ້າວມີພວກມັນທົ່ວໝູ່ບ້ານກໍ່ຈະບໍ່ມີທາງຮອດແມ້ແຕ່ຄົນດຽວ ພວກເຮົາຈະເລີ່ມປະຕິບັດການກຳຈັດພວກນ້ຳ ນ້ຳ ນ້ອຍແຫລະ"

" ແຕ່ຍ້ອຍຍັງບໍ່ເຄີ້ຽຫັມເລືອດຜູ້ສາວນ້ອງເລີ້ຽ ຂໍໃຫ້ຍ້ອຍເບີ່ງກໍ່ແລ້ວກັນ."

ຮຸ່ງເຊົ້າບັນດາຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຍິງສາວນ້ອງຜູ້ຕາຍພາກັນອອກຕາມຫາຈົນລະທັ່ງເມື່ອມາເຫັນສົບທີ່ເສື້ອຜ້າຖືກສຶກຂາດບໍ່ມີຊິ້ນດີນ້ອຍແຜຖືກແທງດ້ວຍມີດນັບຈຳນວນບໍ່ຖ້ວນຕ່າງກໍພາກັນຮ່ຳໄຫ້ປ່າງນ່າດວໂທະນາ.

ເນ້ງລິຕູສະກິດໃຫ້ນ້າວ່າງ ຊຶ່ງກຳລັງໃຫ້ລູກກິນນົມຕຽມຕົວ ເມື່ອຍະບວນຊາວບ້ານຊ່ວຍກັນ-ຫາມສົບຍິງນ້ອງກັບໄປ ເຂົ້າຄິດວ່າຄົງຈະມີໝູ່ບ້ານຊາວນ້ຳຢູ່ໃກ້ໆນີ້ແນ່ນອນ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕັດສິນໃຈ

ຄວາມອ່ອຍເຫລືອເລັກນ້ອຍ.

ນາຍບ້ານນ້ົງຜູ້ເຖົ້າເລົ່າໃຫ້ເນ້ົງລີຕູ້ຟ່າງຄຽດແຄ້ນວ່າພໍຊາວນ້ົງທີ່ລ່ອງແຈ້ງແຕກຫນີອົພຍົບສູ່ເມືອງໄຫຊາວບ້ານໃນຫມູ່ບ້ານຂອງລາວກໍພາກັນຖິ້ມບ້ານຈ່ອງໆໄປຫລົບຈ່ອນຕົວຢູ່ຕາມປ່າຕາມພູຫລັງຈາກໃຊ້ຊີວິດຢ່າງລຳເຄັ່ນຢູ່ປີກ່ວາພວກທະຫານປະເທດລາວກໍມາປ່າວປະກາດໃຫ້ກັບຄືນສູ່ຫມູ່ບ້ານ-ແລະຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ມີອັນຕະຣາຍໃດໆທັ້ງສິ້ນ ລູດບ້ານຂອງລາວພາກັນທະຍອຍກັບຕອນທຳ?ິດ ກໍມີທະຫານປະເທດລາວມາຄວບຄຸມຢູ່ປະມານ 15 ຄົນ ພໍຕອນຫລັງກໍລົດຈຳນວນລົງ ເນ້ືອງຈາກເຫັນວ່າຊາວບ້ານນ້ົງບໍ່ເປັນພິ?ເປັນພັຍຕໍ່ລັດຖະບານຄອມມິວນິສຕ໌ມາເມ້ືອ 3 ວັນນ້ັ?ເອງຈຳນວນທະຫານປະເທດລາວກໍລົດລົງເຫລ້ືອພຽງ 4 ຄົນແລະ 4 ຄົນສຸດທ້າຍກໍມີກຳນົດເດີນທາງກັບທ້ົ?ງຫມ່ວຍ ທີ ປາກຊັນໃນມ້ໍ?ໍ ແຕ່ກ່ອນທ້ົ?ພວກນ້ັນຈະກັບໄປກໍໄດ້ສ້າງຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ກັບຄົນນ້ົງທຸກຄົນ.

ເນ້ົງລີຕູ ຫວນຄິດເຖິງເຫດການໃນບາ?ທ້ົ?ງຽວັນ ແລະໄຫມ່ທ໋ໍ, " ບໍ່ວ່າຈະເປັນລາວຫລີ ລາວແຄວ່ຕ່າງກໍມີຄວາມຄິດຢ່າງດຽວກັນ.... ນ້ົງຄ?ັດໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂ?ົາ"

ຄົນເຫັນວ່າດຽວນ້ີໄດ້ເດີນທາງເຂ?ົ້ามาໃນເຂດທ້ີ?ຝ່າຍຂ້ວ?ເສ?ກຢູ່ຫລາຍ ເນ້ົງລີຕູ ກໍປຽມແຜນການເຂ?ົ?ກະວ່າຈະພັກພ່ອນຕ໋ທ້ີ?ຫມູ່ບ້ານຕະລອດທ້ັງສ້ີ ເພ?ອຈະມ?ແຮງເດີນທາງຕ໋ຍາມກາງຄ?ືນ.

ມ້ນເປັນເວລາຈ?ືນທ່ຽງ ເມ?ອເນ້ົງລີຕູ້ໄດ້ຍ?ນສຽງເຄ?ອງບ?ນແວ່ວມາແຕ່ໄກ ດ້ວຍຄວາມຢ້ານເພ?ະເຄ?ຍພະເຊ?ນກ້ັບການໂຈມຕ?ທາງອາກາດມາຫລາຍຕ໋ຫລາຍຂະນະທ?ຢູ່ພູເບ້ັ? ເຂ?ົ?ສຸດແຂມມ້ົ?ວ່າງໃຫ້ລູ?ສ້ົ?ມຈາກທ?ນອນແລ້ວບອກໃຫ້ອຸ້ມລູກແລ່ນຕາມເຂ?ົ?ໄປ.

ຊາວບ້ານນ້ົງຄົນອ?ນໆ ກ?ບ້ຮູ້ຈັກພ?ດສ?ງຂອງເຄ?ອງບ?ນຕ່າງກ?ບ່ສະແດງປະຕ?ກ?ຣ?ຍາຕ?ນຕ້ົ ອ?ຫຍ້ງອອກມາ ຄ?ງປະຕ?ບ້ດຕ?ນໄປຕາມປ?ກະຕ?.

ດ້ານທ? ເນ້ົງລີຕູ້ພາເນ້ັ?ງແລ່ນໄປເປັນພູເຂ?ົ?ລູກເຕ້ັ?ງຢູ່ຕ?ດຫມູ່ບ້ານຈຸດທ?ເຂ?ົ?ຫມາຍຕາໄວ້ກໍຄ?ຫນ້າຜາທ?ມ?ຮອຍແຍກກ້ວ?ງພ?ທ?ຈະເຂ?ົ?ໄປຫລົບໄດ້.

ທ້ັ?ງສອງປ?ນຫອບຮ້ົ?ງ ເມ?ອໄປເຖ?ງ ບ?ລ?ຮ?ງໄຫ້ຈ້ົ? ເພ?ະຕ?ກໃຈຕ?ນເມ?ອ ແມ?ອຸ້ມແລ່ນນ້ົ?ວ່າງຮ?ບເປ?ດເສ?ຍຍ?ດຫ?ວນ?ມເຂ?ົ?ປາກລູກເຮ?ດໃຫ້ງ?ບສຽງໄປໄດ້.

ສຽງເຄ?ອງບ?ນໃກ້ເຂ?ົ?ມາທຸກທ?ໃນທ?ສຸດກ?ຈ?ກຫ?ວໂສ້ບລ?ງເຫ?ນຫມູ່ບ້ານ ມ້ນເປັນເຄ?ອງບ?ນຕຣວດການແບບ ແອລ-19 ຊ?ງເຄ?ຍເຫ?ນກ້ັນເສ?ຍໆທ?ພູເບ້ັ?, ຈາກທ?ເຂ?ົ?ຢ?ນເບ?ງຢູ່ຊາວບ້ານຍ?ງ ບ?ນ?ແວ?ວ່າຈະຕ?ກໃຈ ເນ້ົງລີຕູ້ສ?ມາດເບ?ງເຫ?ນທຸກຢ?ງໃນຫມູ່ບ້ານຢ?ງຊ້ັດແຈ່ມ ເພ?ະຢູ່ຫ?ງຈາກລ?ານບ້ານປະມ?ານ 200 ແມ້ດທ?ນ້ັ?ນເອງແລະຢູ່ສູ?ງກ?ວ?.

ແອລ-19 ນ?ນກ້ັບມາອ?ກຄ້ັ?ງໜ?ງ ເນ້ົງລີຕູ້ ເບ?ງຕາມຢ?ງສ?ນໃຈຄ?ວ?ເມ?ອຜ່ານຫມູ່ບ້ານ-ໃນຣະຍະຕ?ໍ ເຂ?ົ?ເຫ?ນຄ?ວນ?ສ?ເຫລ?ອງພຸ່ງອອກມາຈາກໃຕ້ທ້ອງເຄ?ອງບ?ນລອຍກະຈາຍລ?ງມາຄຸ່ມທ?ວ ທ້ັ?ງຫມູ່ບ້ານ.

ເພ?ະບໍ່ເຄ?ຍເຫ?ນເຫດການເຊ?ນນ?ມາກ່ອນ ສອງຜ?ວເນ້ັ?ງ?ນຈ້ອງໄປຍ?ງຫມູ່ບ້ານຢ?ງໃຈຈ?ດໃຈຈໍ່ ພ?ລ?ນ?ນ?ສ?ເຫລ?ອງຄ່ອຍໆ ຈ?ງໄປກໍປະກ?ດພາບທ?ປະລາດຍ?ງນ?ນດາຊາວນ້ົ?ງທ?ຢູ່ນອກບ້ານທ?ພໍ?ະເບ?ງເຫ?ນຢູ່ເນ?ອ?ງ?ນ?ນ?ພາກ?ນນອນ?ດຕ?ວໄປນາຫລາຍຄ?ນພຍາຍາມເກ?ດ?ະຢ?ນກາຍລຸກ?ັ ແຕ່ກ?ບ່ສ?ຳ-ເຣັດລ້ົ?ມຕ?ວນອນລ?ງໄປຢ?ງເດ?ມ ມ?ຄ?ນແລ່ນອອກມາຈາກໃນເຮ?ອນ ແຕ່ພ?ກ?ນປະຜູມາເທ?ານ?ນກ?ລ?ມ

ລ້ວມອມຄ້ຳກັບຜ້ຳເຊ້ຳຄ້ຳອ້ຳໆ.

ບໍ່ນານນັກ ເຄືອງບິນລຳເດ້ຳກໍ້ຍ້ອນກັບມາອີກແຕ່ຄາວນີ້ບິນຢູ່ໃນລະດັບສູງກ່ວາເດ້ຳຫລາຍພໍ ບິນມາໃກ້ໝູ່ບ້ານ ກໍ້ມີຈອດສອງລູກພຸ່ງອອກຈາກເຄືອງຍິງໃຕ້ປີກ ປ່ອຍຄວັນສີຂາວເປັນທາງຍາວ ສອງສາຍຕາມຫລັງ.

ຈະຮອດຫ້ວຍຄູ່ລະເບິ້ດຂ້ຳນໝູ່ບ້ານມີຄວັນສີແດງຟຸ້ງໄປທົ່ວທ້ອງຟ້າຄວັນແດງຄ່ອຍໆລອຍຕ່ຳລ້ວ ທີລະນິດໆຈົ້ມໃນທີ່ສຸດກໍ່ເຖິງພ້ຳດ້ຳ.

ທ້ຳໃດ້ນ້ຳເອງຊາວບ້ານທ້ຳນອນທຸຣົ້ນທຸຣາຍຢູ່ກ່ອນຕ່າງພາກ້ຳນຍົກນ້ຳຂ້ຳນ ໄລ່ຄ້ວ້ານອາກາດບ້າງ ດ້ຳກຸນຄໍ້ຫອຍນ້ຳອາກ້ຳມ ຄ້ຳຍດ້ຳກຳລັງໃກ້ຈະຕາຍ ຫລາຍຄ້ຳອາຈຸມອອກມາເປັນໂລ້ຫ້ຳດສ້ຳໆ.

ທຸກສິ່ງທຸກຢ່ຳງເສ້ຳຫ້ຳນໄປຢ່ຳງຮວດເຮ້ວ ພາຍໃນເວລາບໍ່ເຖິງນາທີ ຊາວນ້ຳງທຸກຄ້ຳນທ້ຳເຮ້ຳ ເທ້ຳນນອນແມ່ນ້ຳງໄປຫ້ຳດ.

ໂດຍບໍ່ລໍ້ຊ້ຳ ເນ້ຳເຫ້ຳນັດຈຸຣາດໃຫ່ ທ້ຳງສອງຄ້ຳນພາລູກນ້ອຍຫລົບອອກຈາກເລ້ຳນພູແລ້ວຫນ້ຳ ເຮ້ຳປ່ຳໄປທ້ຳນທ້ຳ.

ໃນທ້ຳສຸດ ເນ້ຳງລ້ຽ ແລະຄອບຄ້ວກໍ້ເດ້ຳນທ້ຳງມາເຖິງຊາຍແດນລາວໂດຍໃຊ້ເວລາເດ້ຳນທ້ຳງ ອ້ຳ 15 ວ້ຳນ ຫລັງຈາກທ້ຳເກ້ດເຫດປະຫລາດທ້ຳໝູ່ບ້ານນ້ຳງ.

ທ້ຳງສອງຄ້ຳນນ້ຳງໃຊ້ຄວາມຄ້ຳດຢ່ຳງຫນັກທ້ຳໜ້ຳຜ່ຳສູ້ ເບ້ຳງລ້ຳງໄປເບ້ຍງລຸ່ມກໍ້ເຫ້ຳນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ທ້ຳມ້ຳກະແສນ້ຳໄຫລຊຸ່ຽວຂວ້ຳງໜ້ຳເປັນທ້ຳນຊ້ຳດສ້ຳງເກ້ດກ້ຳນເຮ້ຳກ້ຳບອ້ຳສຣະພ້ຳບ.

ໃສ່ງກໍ້ເດ້ຳນທ້ຳງມາເຖິງທ້ຳນແລ້ວ ເນ້ຳງລ້ຽປ່ອຍໃຈເນ້ຽເຮ້ຳວ່ຳກ້ຳຄວ້ຳມຄ້ຳດວ່ຳເຮ້ຳຈະສ້ຳງ ແພໄນ້ໄພ່ຂ້ຳນລຳທນ້ຳງ ແລ້ວຈະໃຫ້ນ້ຳງກ້ຳບລູກນ້ອຍນ້ຳງຂ້ຳນແມ່ນ້ຳໄປ.

ນ້ຳວ່ຳງ ພະງ້ຳກທ້ຳເຫ້ຳນດ້ວຍທ້ຳງໆທ້ຳໃຈຍ້ຽງສ້ຳນ.

ຕ້ຳກທ້ຳເລ ເນ້ຳງລ້ຽ ກ້ຳ້ຳມໃຫ້ລູກເນ້ຽນອນພ້ຳກ່ອນປູໃບຕ້ຳນ້ອຍໆທ້ຳໜ້ຳຜ່ຳ ສ່ວນຕ້ວເຮ້ຳເອງເດ້ຳນຂຸກປ່ຳລ້ຽງໄປຍ້ຽງຣ້ຳມແມ່ນ້ຳໃຊ້ນ້ຳດທ້ຳນ້ຳຕ້ຳດຕ້ວນ້ຳຕ້ຳດໄນ້ໄພ່ເຮ້ຳດເປັນຜພ້ຳທ້ຳ ຈະໃຫ້ເນ້ຽນ້ຳງໄປໄດ້ພ້ຳຈ້ຳງໄດ້ກ້ຳກ້ຳບນ້ຳຊຸກໃຫ້ເນ້ຽຕ້ຳມແລ້ວພ່ຳໄປທ້ຳຊ່ຽເຮ້ຳຈ່ອມແພໄວ້.

" ອ້ຳຍລ້ຽ....ແພນ້ຳນນ້ອຍຫລ່ຳຍນ້ຳນ້ຳ ເຮ້ຳ່ຳຈະນ້ຳງກ້ຳນທ້ຳງສອງຄ້ຳນໄດ້ຢ່ຳງໃດ."

" ບໍ່ດອກ ອ້ຳຍບໍ່ນ້ຳງດອກ ອ້ຳຍຈະລອຍຄ້ຳເກາະໄປເພ້ຍຈະໄດ້ໃຊ້ຕ້ຳນຄ້ຳນນ້ຳໄປດ້ວຍ."

" ລະວ້ຳງໃຫ້ດ້ຳນະ.... ເກາະໃຫ້ແມ່ນກໍ້ແລ້ວກ້ຳນ ເພ່ຳະນ້ຳນ້ຳນໄຫລຊຸ່ຽວເຮ້ຳລ້ຽເກ້ນ."

ເນ້ຍລ່ຳກແພແລ່ນໄປໃນແມ່ນ້ຳແລ້ວເນ້ຳງລ້ຽ ກ້ຊ່ວຍປະຄອງໃຫ້ເນ້ຽນ້ຳມນ້ຳງ ນ່ຳງກອດລູກນ້ອຍໄວ້ແນບອ້ກເປັນ້ຳງທ້ຳອ້ກໃນ້ວ້ກ ນ່ຳວ່ຳງຈະໄດ້ນ້ຳງແພ້ຂ້ຳນແມ່ນ້ຳໃຫ່.

ຍ້ງບໍ່ທ້ຳນທ້ ເນ້ຳງລ້ຽຈະກ້ຳວລ້ຳງນ້ຳ ແສງໄຟສ່ຳຍຈູບວ່ຳບກໍ້ສ່ຳດນ່ຳໃກ້.

" ນ້ຳຣອຍຄ້ຳນຕ້ດໄນ້ໃຫ່ໆນ້ຳ.... ອ້ຳຍພ່ອກນ້ຳງນ້ຳນຈະຫ້ນ້ອ້ກລ້ະຕ້ ເຮ້ຽຈ່ວຍກ້ຳນ້ຳ້ຳນຫ່ຳ ເບ້ຳງແນ້ເພ້ຍນ້ຳນຈະຍ້ງບໍ່ທ້ຳນຂ້ຳນໄປ.... ຖ້ຳເຫ້ຳນກໍ້ຍ້ງນ້ຳ້ຳນຖ້ຳນໃຫ້ຫ້ນ້ກເລ້ຽ.... ເຮ້ຳໄວ້ກໍ້ບໍ່ນ້ ປ່ຳໂຍດອ້ຫຍ້ງ."

ສ້ຽງນ້ເຫ້ຳ້ຳນ້ຳນຫລ່ຳຍຄ້ຳນເດ້ຳນໄນ້ເຮ້ຳ້ຳນ່ຳໆພ້ອນທ້ຳງແສງໄຟສ່ຳຍສ່ຳວ່ຳງຣ້ຳນກ່ອ່ຳງເດ້ຳນ.

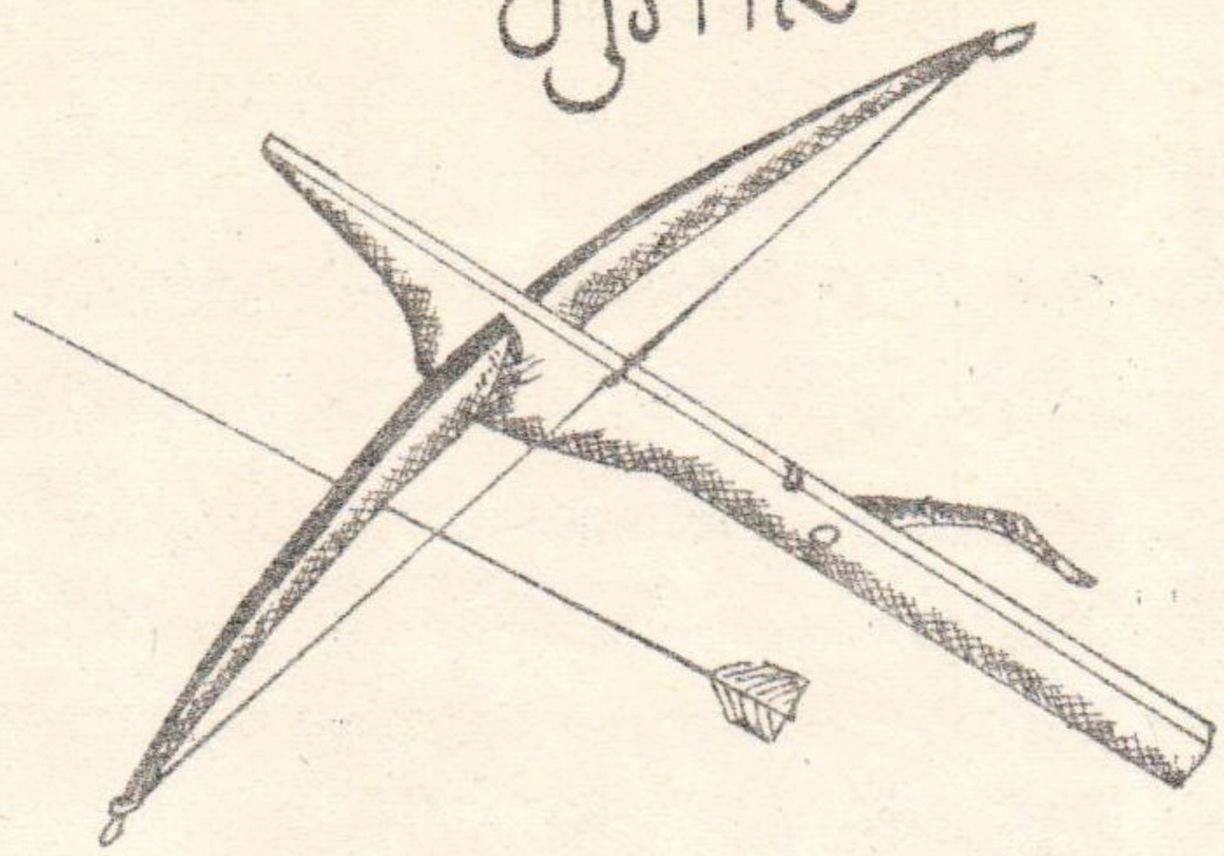
ເນ້ຳງລ້ຽ ຣ້ບຜ້ຳ້ກແພທ້ເນ້ຽແລ່ຳລູກນ້ຳງຢູ່ໃຫ້ລອຍຫ່ຳ່ຳງຈ່ຳກຝ້ຳງໄປເຮ້ຳ້ຍ້ງນ້ຳງນ້ຳງຢູ່ກ້ຳ້ຳທ້ເບ້ຳງ

ตามจีมแพ้ม้อยลอยตามกะแสมำลับไปกับดอามมืด.

มาว่างกะจุบลูกม้อยเอ๊าก้บอีกแม่มก่อาเถ็มพยายามมีวมีวบ่กะถูกกะถิก, เพาะแพเลิมจะโถลิวเมื่อห่างจากฝังออกมาหลาย, มางเอ๊าใจอ่าเป้นหยัว เมื่วลิตู ต้อวเรัดป่างมั้นเอ๊าจะต้อวถอยป้อวกันถ็มอีมก่อมโถรบ่เถิรมิกเถิวชีวิตของต๊อเองเลิย, มางอะทิถามปู่ในใจอ๋ปาให้พอกมั้นเต้มผีอของมางเลิย.

" ป๊ว ๆ ๆ ๆ " สรวงปืมถ้วอ้ืมในบ๋ริเอมชายฝังทีมางจากมา, มาว่างก้ืมหม้าลิวแล้อเลิมสะอื้มเบ๊าๆ.

---==0000==---

ຂະນະນັ້ນເປັນເວລາ 13.00 ໂມງ ເມື່ອຂະບວນລົດເກັ່ງອເມຣິກັນຈຳນວນ 10 ກ່ວາຄັນນຳດ້ວຍລົດຖຳລວດທາງຫລວງຊຶ່ງເປີດໄຟແດງວາບໆຜ່ານມາຈອດໜ້າທີ່ວ່າການອຳ ເພີບຶ່ງຄາມຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບຝັ່ງແມ່ນ້ຳຂອງທັນທີທີ່ລົດຢຸດນຶ່ງຝຣັ່ງທີ່ນຶ່ງຄູ່ມາກັບຄົນຂັບໃນລົດຄັນທີ ສອງຂອງຂະບວນຣີບລົງຈາກລົດແລ້ວຍ້ອຕົວເປີດປະຕູຫລັງໃຫ້ຝຣັ່ງຮູບຮ່າງສູງໃຫຍ່ອີກ ຄົນ ນຶ່ງລົງທັ່ງຄູ່ເດີນໄປຢຸດທີ່ຣິມແມ່ນ້ຳນອງໄປຢັ່ງຝຣັ່ງຕຣົງກັນຂ້າມຊຶ່ງເປັນປະເທດສາທາລະນະ ລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ.

" ທ່ານອ້າຫລວງໃຫຍ່ຄັບ" ຝຣັ່ງຊຶ່ງເບິ່ງເໝືອນຈະມີຕຳແໜ່ງດ້ວຍກ່ວາກ່າວພ້ອມ ທັ້ງຊີ້ມືໄປຍັງຝັ່ງຕຣົງກັນຂ້າມ "ຕ້ວແຕ້ຝັ່ງໂພ້ນທີ່ທ່ານມອງເຕັ້ນນ້ຳໄປ ຈົດຊ້ຶ ໂລກເໝືອປະ ຈຸບັນນີ້ເປັນຄອມມູນິສໄປໝົດແລ້ວ. "

ອ້າຫລວງໃຫຍ່ນັ້ນສີສະເລັກນ້ອຍສະແດງວ່າເຕັ້ນດ້ວຍກັບຄຳກ່ຳວຂອງຜູ້ແທນ ອົງ. ການນາໆຊາດທີ່ມາເບິ່ງດູແລໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ອົພຍົບໃນພາກຕະວັນອອກສຽງ ເໝືອ ຂອງປະເທດໄທ.

" ພວກອົພຍົບນ້ຳງນີ້ນັ້ນຫນີອອກມາເຣັດຫຍັງນະໃນເພື່ອແຜ່ນດິນລາວຍັງອຸດົມຄົນຂຸນ ແລະພວກນັ້ນເອງຍັງປ່າເຖືອນຢູ່ບ່ເໝືອນພວກຄົນລາວຫວຽດນາມຫລືອເມນເຖິງໃຜຈະ ມາ ປົກຄອງພວກນັ້ນກໍ່ນ່າຈະຢູ່ກັບເຂົ້າໄດ້ໜົມາຢ່າງນີ້ເພິ່ນງານໃຫ້ກັບເຮົາເປົ່າໆ" ທ່ານອ້າ ຫລວງໃຫຍ່ກ່າວດ້ວຍນ້ຳສຽງເບື່ອໜ່າຍ" ໄປເຖາະໄປທັກທາຍພວກນ້ຳງທີ່ມາໃໝ່ເສັຽໜ່ອຍ ຣ້ ....ແຕ່ຢ່າລືມບອກໃຫ້ພວັກໜັງສືພິມແລະພວກຊ່າງພາບຂອງເຮົາໃຫ້ນັ້ນຖ່າຍ ຮູບ

ไว้ເຍาะๆอีกมะแม้ວເวลาที่ข้อยทำท่าทักทายอ้ายพอกมั้วพอกมีจะมำสีวรูบใช้ท่ามเล ขาที่ทามเบิ่วก่อมจักมัอยดูอจะหาอ่ามามีวๆมอมๆ ยู่บ้วกอกกีมเว็มเกือมแล้อบ่ทำวามอีก."

ฝรั่วหัวลูพันหลังผละจากธีมฝั่วของพ้อมหัวเปิดยิ้ม โดยอัดตะโมมักย่าวก้าวขาวใช้บันดาข้าธาอุทาม ไหที่ตั๋วแถอลอยต้อมรับยู่หัวลู่เกิมผ่ามสาลาไม้เกีาจะพิวมีพิวแหล่ อุวปูกยู่ธีมฝั่วโดยมีได้สิ่วเกดอ่าที่มีมีอยู่มั้วถีมมีวมีวยู่กับพีมสายตาของมาวจ้องยู่กาวลำมำ้ของตลอดเวลามีลูกมัอยมอมหลับสมิดยู่เหิวตัก.

อุาวบ่วกามที่อุ่าวสิวเหดบอกว่า ยิวถีมมีเผิวหมีอ้ามมำ้มาใหม่และมามีวยู่ที่สาลา โดยบ่เถียย่าวก้าวไปใส่เลียเป็มเวลาสองวันแล้อที่มาวบ่ยอมแตะต้องอาหามมีแตกถีมมำ้จากกะบอกไม้ไผ่ที่มาวมำติดตือมาเที่ามั้ม.

สายตาของมาวมองตริวไปย่าวแหบจะบ่กะพริบถอยสิวเหดเบิ่วทุกๆสิว ที่ลอยตามมำ้มาลาวจะจ้องมองทุกย่าวยู่ในเวลามามจินวัดถุมั้มลอยลับตูวมำ้ไปสายตาของลาวจึวบอกเถิวถวามหัวบาวย่าวถวามหัวอุวอ้ายจะเป็มถวามหัวถึวสุดท้ายที่ลาวปาถะมาถองตาคู่มั้ม บาวถั๋วจะมีมำ้ตาเอ่อริมเบ้าตาปากถ่าละลิกเถิวเหดหามบาวย่าวในอากีดยู่เป็มเหดหามที่กถวามเสำใจใช้กับมาวแต่บาวถั๋วมีแออปิติปากีดอีมในสายตาคู่มั้มเอุ่มกันเป็มปะกายสะท้อมเถิวพาบแห่วถวามสุกที่เถียปะสิบ. มาวกะพริบตาหลายถั๋ว เมื่อมีจุดสิดำปากีดอีมที่ตูวมำ้ด้ามเหมือและถะมะที่จุดมั้มใหย่อีม เมื่อกะแสมำ้พัดใก้เข้ามาลาวเบิกตาก้าวเพื่อเบิ่วใช้ชัดว่าจะเป็มสิ่วที่ลาวลักอยหลับ ?

จุดดำมั้มเล็มใหย่อีมมีลักสะมะเหมือมท่อมไม้ยิวผู้มั้มอุ้มลูกอีมแมบอีกถ่อยๆ พะยุวตัวลูกอีมยืมก้าวไปข้าวหม้าอีกก้าวหมีฝ จิมลาวยืมพิวธาอลูกกิวของละบยิวที่ยืมออกไปในมำ้พาบที่เต็มมั้มธักใช้ลาวเกิดถวามรู้สึกเสำสะลิดจิมก็มมำ้ตาไว้บ่อยู่ มันไหลอาบมา โดยบ่มีสยิวสะอื่มมาวกะอุ้บลูกม้อยใช้แม่มเข้ากีบอีกเอียถ้อยสยิวกะอุ้บว่า:

" ลูกเอ๋ย...พ่อเจ้ามาแล้อ!..พ่อเจ้ามาแล้อเต็มบ่? ...โม่มแมะพ่อเจ้าว่าจะตามมาดยิอมพ่อเจ้ามาแล้อ."

ลาวก่าวอุ้ๆอากๆถ้ายกับจะใช้ถำเว้ามีมปะทับยู่ในโสตของลูกตะลอดไปสยิวของมาวถ่อยๆเบาลิวๆพ้อมๆกับที่ร่าว อุวละว่าหม้ายู่กับผ้อมำ้มั้มลอยลับตูวมำ้ไปมำ้ตาแห้วเป็มถาบปากีดอุดยู่กับร่อวแก้ม.

เจ้าป้า 194.

ສຽງປະຕູລົດປິດດັງປຶ້ງປຶ້ງໆ ແລະ ກໍ່ມີສຽງເຄື່ອງຢົນຕົກແລະສຽງລົດແລ່ນອອກໄປ ຖ້ວນຍາທີ່ຢູ່ມລູກນ້ອຍແມ່ນບໍ່ຍົກໄວ້ເບື່ອງຫລັງ.

ຮ່າງຂອງນາງຢົ່ນນ່ຽບໍ່ໄຫວຕົ້ງໃນຊຸດນ້ຳສີດຳກະຮຸງກະຮິ້ງພ້ອມກັບລູກໃນອ້ອມ ອີກເບົ້າຄ້ອຍຮູບປັ້ນເຫມ່ອນດົ້ງເປັນອະນຸສາວະລີຂອງຊົນກຸ່ມນ້ອຍເຜົ່າຫມ້ຽນມຸສາວະລີແຫ່ງຄວາມຂົ່ມຂົ່ນ ແລະຄວາມຕາຍທີ່ກຳລັງຮຽກຮ້ອງຫາສິດທິມະນຸດຊົນແລະເສຣີພາບ.

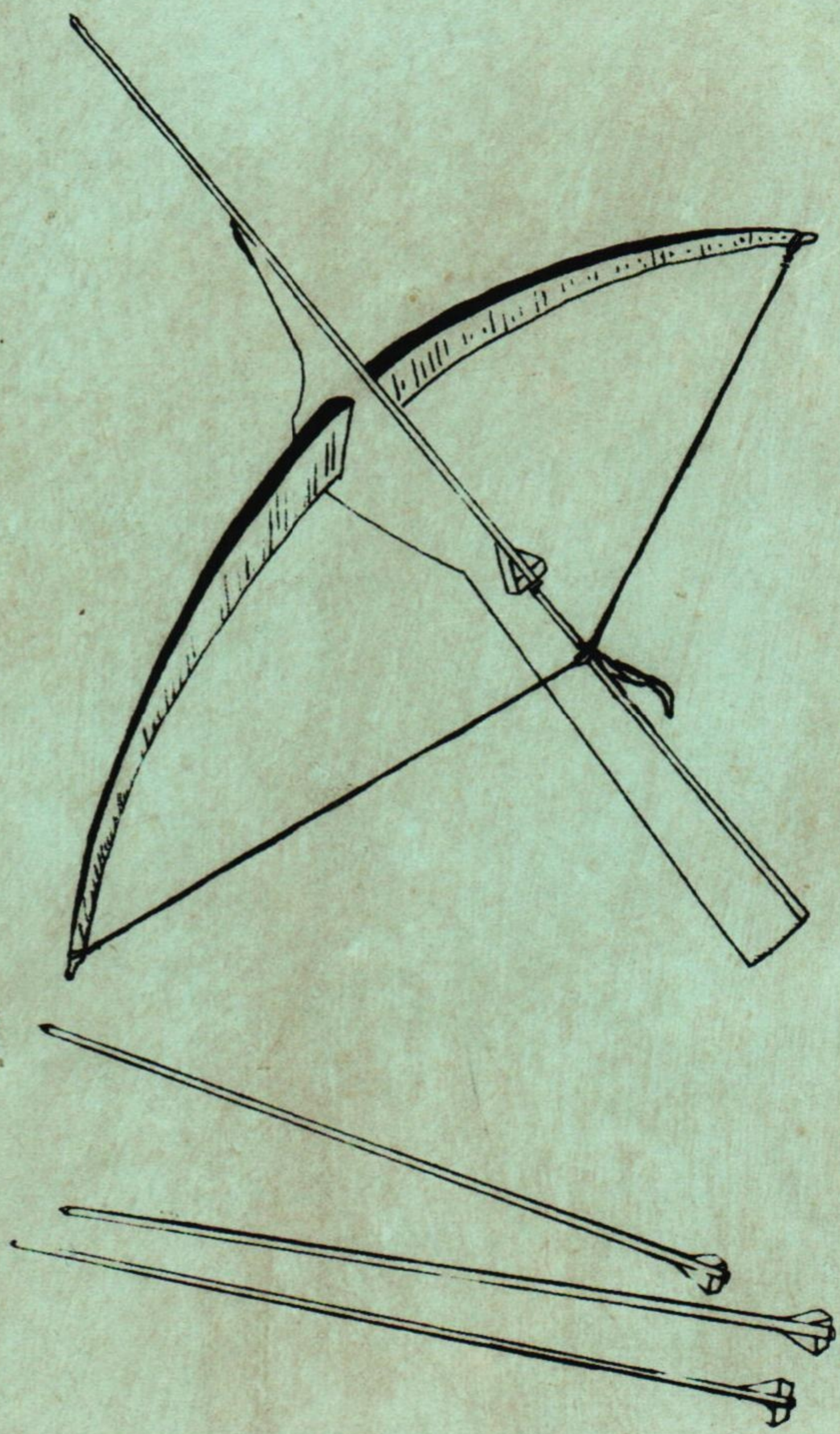
ເມສາ.. 1981:

ແນະນຳ:

ໝ
ພຣຍະ ພະມາສຸວາມ.

ໝ
ພຣຍະ ພະມາສຸວາມເກີດທີ່ຈ້ວັດອຸຽງໃຫມ່ໃນລະຫ່ວ່າງສົ້ງຄາມໂລກຄົ້ງທີ່ສອງ ສຳເຣັດການສຶກສາລະດັບປະຖົມ-ມັທຍົມ ຈາກໂຮງຮຽນປຣົມຣອຍແຢ່ລວ໌ທະຍາລັຍຕຽມອຸດົມສຶກສາຈາກໂຮງຮຽນກຸ້ງເທບເຣີສຕຽມວິທະຍາລັຍແລະວິຊາຄົ້ນຕຣ໌ຈາກສະຫາລັດອາເມຣິກາ ຄົ້ນຄ້ວມາຈາກຕ່າງປະເທດກໍ່ໄດ້ມີໂອກາດຮ່ວມງານກັບອົ້ງການນານາຊາດ ໃນປະເທດລາວ ເພື່ອສົ້ງເຄາະຜູ້ຝັດຖົ້ນຍົ້ນເປັນຝົ້ນຂອງສົ້ງຄາມອົ້ນໂດຈົ້ນແຕ່ຕ້ອງຈຳໃຈຖົ້ມຫ້ຳທີ່ ຊຶ່ງທຳມາເປັນເວລາເກືອບ 8 ປີ ເມ່ືອສະຖານະການປ່ຽນແປງໄປໃນປີ ພ.ສ 2518.

24/VII
ขัตมังจายัมพาย

Printed By J.S.R.C
"INVINAI"